

തിരാക്കത്തിലെ തന്റോധനകൾ

(മലങ്കരസഭാ വിഷയം)

Malankara Orthodox TV

(Malayalam)

Thadakathile Thapodanan

(Biography and History of Tadagam Christu Sishya Ashram)

By K. V. Mammen

Kottackal, Manganam, Kottayam

Copy right : Author

First Published : January 1983

Second Edition : December 1996

Third Edition : January 9, 2017

Publisher : **K. V. Mammen**
Ph: 0481-2578936

Cover Design

Typesetting & Printing : Sophia Print House, Kottayam
Ph: 99471 20697

Rs. 150/-

താക്കത്തിലെ തപോധന

(ബിഷപ്പ് വാൽഷിൻ ജീവചരിത്രവും
താകം ആശമത്തിന്റെ ചരിത്രവും)

അണിതിയുടെ നിറവിൽ നിൽക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക അഭിരൂപം

കെ. വി. മാമൻ കോട്ടയ്ക്കൽ
മാങ്ങലം, കോട്ടയം-18

വിതരണം

താകം ആശമം രേഖാസ്ഥിതി
കോയമ്പത്തൂർ - 8

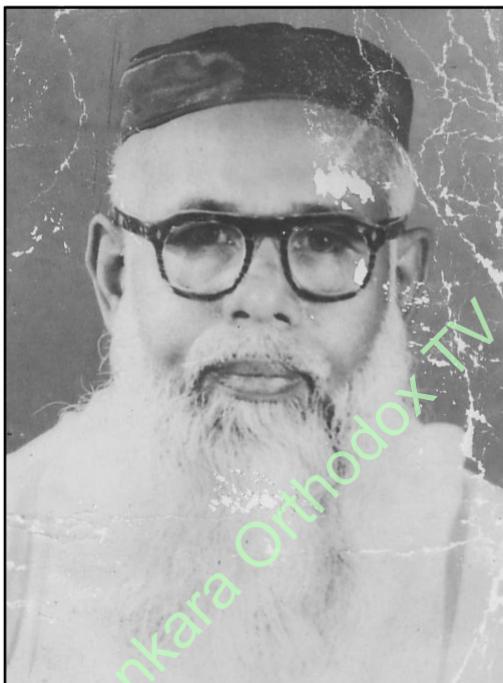

കെ. വി. മാഹദൻ

ജനനം 1929-ൽ പത്തനംതിട്ട ടിരി. പിതാവ് എറം. വർഗീസ് കോട്ട യുദ്ധത്തിൽ, തൃശ്വരമൻ. മാതാപിള്ളായി. ബിരുദ സിരുദാനന്തര പഠനത്തിനു പുറമേ നാഗ്പുർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് 1960-ൽ ജേരണലിസം ഡിപ്പോമാ കരസ്ഥമാക്കി. ഉള്ളാള മനോരമയിൽ 40-ലും ചർച്ച വീക്കിലി തിൽ 50-ലും വർഷം പ്രതാധിപ സമിതി അംഗമായിരുന്നു. ‘മലകര സഭ’ മാസികയുടെ മുൻ പ്രതാധിപ സമിതി അംഗം. 45 വർഷം പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽ പള്ളി സണ്ടേക്സ്‌കൂൾ അദ്ദൂപകനായിരുന്നു. മലകരസഭ തിലെ കാതോലിക്കാമാർ, ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലകരസഭ, റിത്തു പ്രസ്ഥാനം, സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി, പ. ശൈവറുഗൈസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ, പരിശുദ്ധ ഓഗ്രേസ് ബാവാ, പാസ്വാടി തിരുമേനി, വട്ടപ്പേരിൽ തിരുമേനി, ബിഷപ്പ് വാൽഷ്, 2000 വർഷം പിന്നിട മലകരസഭ, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വകീൽ, പുത്തൻകാവ് കൊച്ചുതിരുമേനി, യാച്ചാരം, ഇന്ത്യൻ ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും, മലകര വർഗീസും ആന പ്ലാസ്റ്റിക്കും മുതലായി സഭ ചരിത്ര-ജീവചരിത്രപ്രധാനങ്ങളായ അനു തിൽപരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവ്.

ഭാര്യ ലീലാമ മാമൻ മാങ്ങാനം മറിരം ആശുപത്രിയിലെ ലേയാമ മെമ്മോറിയൽ നശ്ശിംഗ് സ്കൂൾ മുൻ പ്രീസ്സിപ്പുൽ. മകൾ വർഗീസ് മാമൻ (ആനന്ദ ട്രാൻസ്പോർട്ട്), അഡ്യ. നോട്ടറി മോഹൻ മാമൻ, ഡോ. അനിത മേരി തോമസ് (അബ്സൂർക്കതി വകുപ്പ്)

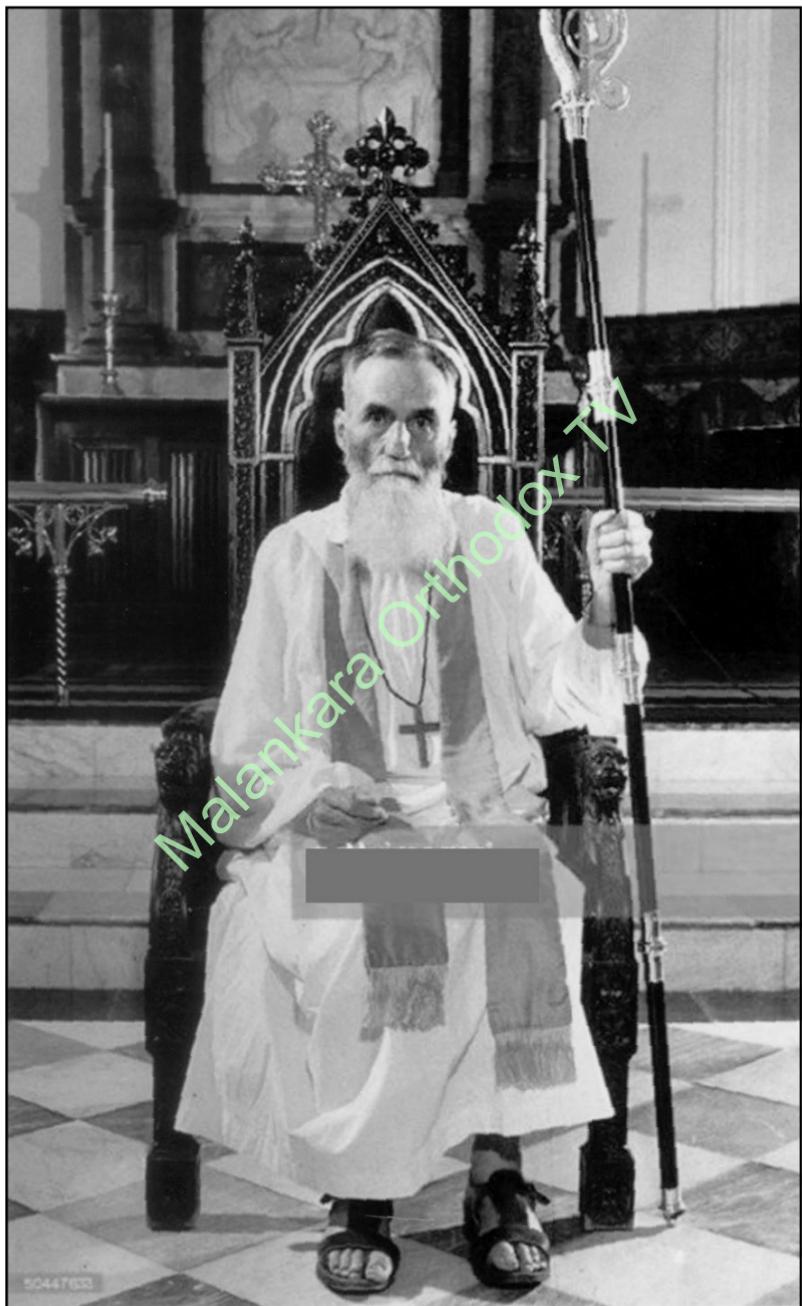
വിലാസം: കോട്ടയ്ക്കൽ, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം - 18 ഫോൺ: (0481) 2578936

സമർപ്പണം

തടാകം ആശേരി സ്ഥാപക നേതാക്കളിൽ ഒരാളും ബിഷപ്പും പാക്കൻഹാം വാൽഷിരേൽ അരുമ ശിഷ്യനും ആശേരിയിൽപ്പെട്ട പ്രമുഖ ആചാര്യയുമായ ഫാദർ കെ.എം. വരുഗീസിരേൽ മാതൃകാപരമായ ജീവിതത്തെയും നിയോജനങ്ങൾക്കും അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് “തടാകത്തിലെ തപോധനനെ” അച്ചുരേൽ പാവനസ്മരണയക്കു മുന്നിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ആചാര്യയും ആശേരിയാംഗങ്ങളും

50447633

The Malankara Orthodox Syrian Church

CATHOLICATE OF THE EAST

Baselios Marthoma Paulose II
Catholicos of
The Apostolic Throne of
St. Thomas
And Malankara Metropolitan

Catholicate Palace
Kottayam - 686 038
Kerala, India

അനുശ്രദ്ധസന്ദेशം

നമ്മുടെ വാത്സല്യവാൻ ശ്രീ. കെ. വി. മാമുൻ 1996-ൽ രണ്ടാം പതി പ്ലായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തടാകത്തിലെ തപോധനയ്ക്ക് എന്ന ബിഷപ്പ് പാക്കൻഹാം വാൽഷിരേൾ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ പരിഷ്കരിച്ച മുന്നാം പതിപ്പ് തടാകം ആഗമത്തിന്റെ 80-ാം വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് പ്രസി ഡൈക്രിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതിൽ നമുക്ക് അതിയായ സന്ന്താപമുണ്ട്.

കൈകസ്തവ സുവിശേഷികരണത്തിനും ഭാരതീയമായ കൈകസ്തവ ആഗ്രഹം പ്രസ്ഥാനത്തിനും ബിഷപ്പ് പാക്കൻ ഹാം വാൽഷ് നൽകിയ സംഭാവനകൾ അതുല്യവും തലമുറകൾക്ക് പ്രചോദനമേക്കുവാൻ പര്യാ പത്വമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്വവും ഭർഷനവും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ ശ്രമത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തോടൊപ്പം ഈ നാളു വരെയും തടാകം ആഗ്രഹം കൈവരിച്ച് പുരോഗതിയുടെ ചരിത്രവും രേഖ പ്ലെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മലങ്കരസഭയ്ക്ക് വിസ്മയിക്കാനാവാത്ത ബിഷപ്പ് പാക്കൻ ഹാം വാൽ ഷിരേൾ മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തെ ഹൃദയത്തോട് ചേർത്ത് മനസ്സിലാക്കു വാൻ നമ്മുടെ വാത്സല്യവാൻ കെ. വി. മാമുൻ കോട്ടയ്ക്കലിരേൾ ചുമത ലയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ ശ്രമത്തിന് സാധിക്കും എന്ന് നാം പ്രത്യാശിക്കുന്നു. ശ്രമത്തിനും ശ്രമകാരനും എല്ലാ ആശം സകളും നേരുന്നു.

ഭദ്രവം അനുശ്രദ്ധപ്പിക്കുന്നു.

**ബണ്ണേലിയോസ് മാർത്തോമാ
പാലോസ് ഡിതീയൻ**

കാതോലിക്കേറ്റ് അരമം
നവംബർ 22, 2016

Founded 1908

MGOCSM

Malankara Orthodox Syrian Church

Mar Gregorios Orthodox Christian Student Movement

P.B.No. 610, College Road, Kottayam-686001, Kerala,
India, Phone: + 91 481 2567338, www.mgocsm.in

E-mail:gsmgocsm@gmail.com,
mgocsmoffice@yahoo.com

Metropolitan Geevarghese Mar Coorilos
President

ആര്യംസ

ആംഗ്രേയ സഭാ ബിഷപ്പായും മിഷനറിയായും ഭാരതത്തിൽ സേവനം ആരംഭിച്ച ബിഷപ്പ് ഹൈഡ്രിക്ക് പാക്കൽഹാം വാൾഷ്, പത്രശ്രദ്ധ മാർ തേതാമാസ്റ്റിഹായുടെ പഴഞ്ചത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ അവകാശിയായ മല കര ഓർത്തയോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ അന്ത്യാകർഷകമായ വിശ്വാ സാചാരങ്ങളിൽ തൽപരനായി സഭയോട് കൂട്ടും അനുഭാവവും വ്യക്ത മാക്കിയതുവഴി പ. സഭയുടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾക്ക് ഉടമയായത് തികച്ചും ദൈവനിശ്ചയവും ദൈവാനുഗ്രഹവും മാത്രം. ഇരുവിഭാഗങ്ങളായി നില കൊണ്ട് പരസ്പരം വിദേശപ്പവും വെറുപ്പും കാട്ടി ലോകരക്ഷകന് ആക്ഷേപം ഉണ്ടാക്കാവുന്ന റീതിയിൽ ശബ്ദംയും കലഹവുമായി കഴി ഞ്ഞിരുന്ന സഭയിലെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളെല്ലായും നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥന യുടേയും ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെയും പിൻബലത്തിൽ ദൈവികതയും ശാന്തിയുമുള്ള വരാക്കിത്തിർക്കാൻ ഒരു ആശ്രമപ്രസ്ഥാനത്തിനാണ് സാഖ്യത്തെന വൃക്തമായ ധാരണയോടും തിരിച്ചറിവോടും കൂടി കോയ സ്വത്തുർ പട്ടണത്തിനടുത്ത് തടാകം എന്ന സ്ഥലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം പണം മുടക്കി ക്രിസ്തു ശിഷ്യാശ്രമം സ്ഥാപിച്ച് അവിടുത്തെ ചുരുങ്ഗിയ സൗകര്യങ്ങളിൽ സംസ്കർത്ത്വത്തിനോടെ വസിച്ച് മലകരസഭയുടെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള കവാടം തുറന്നു. ഭാഗ്യസ്മരണാർഹ നായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെയും ദർശനങ്ങളേയും വ്യക്തമാക്കുന്ന ശ്രദ്ധമാണ് കെ. വി. മാമുൻ രചിച്ച “തടാകത്തിലെ തപോധന.”

തടാകം ആശ്രമം ആരംഭിക്കുന്നതിന് ഏറെക്കാലം മുന്നേ മുതൽ, ഭിന്നിപ്പിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഓർത്തയോക്സ് - പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗ അങ്ങേ പരസ്പര സ്നേഹവും ആദരവും അംഗീകാരവും ഉള്ള ഒറ്റ സഭ യാക്കിത്തിർക്കുവാൻ വളരെയധികം താൽപര്യത്തോടെ ഇരുവിഭാഗങ്ങളുടേയും മെത്രാപ്പോലീത്തമാരോടും, ഉന്നത നേതാക്കണ്ണാരോടും പല പ്രാവശ്യം ഫ്രംസവും സുദിർഘവുമായ ചർച്ചകളും സംഖാദങ്ങളും നട ത്തിയെക്കിലും പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിൽ നിന്നു ഹൃദ്യമായ

സഹകരണം നിഷ്പയിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ബിഷപ്പ് വാർഷിക ഓർത്തദോക്കൽ സഭയോട് ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മനസ്സുവെച്ചത് സ്ഥാഭാവികം.

ഈ എം.ജി.ഒ.സി.എസ്.എം. എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനയുടെ അന്നത്തെ പേര് സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ ദ്രൗഡന്റോന്ന് കോൺഫറൻസ് എന്നായിരുന്നു. അതിന്റെ പല വാർഷിക സമേളനങ്ങളിലെ പ്രധാന പ്രസംഗകനും ധ്യാനഗൃതവുമായി ബിഷപ്പ് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി വളരെയധികം യുവ സഭാംഗങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ പ്രമുഖ സ്ഥാനംപെന്നുണ്ടായി. അതിനും പുറമെ അങ്ങനെ യുള്ളവരെ പരിശുദ്ധ സഭയുടെ കെട്ടുപണികളിൽ ഭാഗഭാക്കുവാനും സംഗതിയായി. അതുപോലെ തന്നെ ഇടവകതലങ്ങളിൽ ആത്മീയ നിറവ് കണ്ണഭത്താവാൻ സഹായിക്കുന്നവിധം ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങളും കണ്ണവൻഷൻ പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തി. ഓർത്തദോക്കൽ കുദാശകളുടെ മകുടം എന്ന വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ ധ്യാനപരമം ആഴത്തിൽ നടത്തി ഒരു ശ്രമം തയ്യാർ ചെയ്ത പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. ധ്യാനപരം വായിച്ചവർക്ക് രചയിതാവിന്റെ അറിവ് എന്ന പോലെ കാഴ്ചപ്പാടുകളും വ്യക്തമായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നത് ഏറെ ചാരിതാർ ത്യുജനകമായ സംഗതിയാണ്.

തടാകം ആദ്ദെം നിലവിൽ വന്നത് 1936-ലാണ്. അഭിവൃദ്ധ ബിഷപ്പും പത്തി കൂരയും, ബഹു. എ. സി. വർഗ്ഗീൻ അച്ചനുമായിരുന്നു ആദ്ദെം തിലിലെ പ്രമാംഗങ്ങൾ. അന്ന് തുടങ്ങിയ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളും കെക്രന്തവേതരരായ നാട്കുകാരുടെ സാമൂഹ്യ ഉന്നമനവും ക്ഷേമവും ലാകാക്കി നടപ്പാക്കിയ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളും അവരുടെ ജീവിതാന്ത്യം വരെ തുടർന്നു. പിൻഗാമികൾ അതിനുശേഷം അവ തുടർന്ന് വരുന്നു. പുണ്യപ്രഭ്രാകനായ ബിഷപ്പും മറ്റും ചെയ്ത നിസ്വാർത്ഥ സേവനങ്ങൾ മലകരംസഭയ്ക്ക് ഉചിതവും ഉത്തമവുമായ മാതൃകയായി. ലളിത ജീവിതം ഇഷ്ടപ്പെട്ട വിനയവും വിശുദ്ധിയും സുതാര്യതയും ജീവി തശ്ശേലിയാക്കിയ സുപ്രസിദ്ധ പ്രസംഗകനും, ധ്യാനഗൃതവും, എഴു തുകാരനും, കവിയും, ചിന്തകനും, സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവുമായി രൂപ ബിഷപ്പ് ഭാരതീയ മിഷനറി പ്രവർത്തകർക്ക് നല്ല മാതൃകയായി. ബിഷപ്പ് ജീവിച്ചിരിക്കേ നിർദ്ദേശിച്ചതനുസരിച്ച്, തടാകം ആദ്ദെംചാപ്പ ലിന്റെ തിരുമുറ്റത്ത് ലളിതമായ രീതിയിൽ കബിടകപ്പെട്ടുക വഴി, തടാകം ആദ്ദെംതേയും പരിസരതേയും ഒരു പവിത്രഭൂമിയാക്കിയ പുണ്യ ഫ്രോകനായ ബിഷപ്പ് വാർഷികും സഹയർമ്മിനി കൂരയും ആദ്ദെംവാസി കഴക്ക് മാത്രമല്ല ആദ്ദെംതിലെ സന്ദർശകർക്കും സമീപവാസികൾക്കും പസ്തയും മമ്മിയും ആയി. കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും പരസ്പരം സ്നേഹാ

ദരങ്ങൾ പകർന്ന് നൽകിയും പകുവെച്ചും കഴിത്തു. പപ്പയുടേയും മമ്പിയുടേയും സന്നേഹവും കരുതലും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് അത് വലിയൊരു അനുഭവമായിരുന്നു.

മലക്കരസഭയുടെ ബാഹ്യക്രമത്തിലെ സുവിശേഷ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുട്ടേ തലതൊടപ്പനായി ശോഭിക്കുവാൻ കഴിത്ത ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കോ ടൂറുള്ള സഭയുടെ കടപ്പാട് വാക്കുകളിൽ ഒരു കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതെ നിസ്സിമമാണ്. അത് ഉചിതമായി പ്രകടിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ മലക്കരസഭാ മകൾ പപ്പയുടെ സഭാദർശനങ്ങളേയും കാഴ്ചപ്പാടുകളേയും ആരാൺ അരിഞ്ഞ് അവ സന്ധുർജ്ജമായി നടപ്പിലാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

ആശ്രമം സ്ഥാപിതമായിട്ട് 80 വർഷങ്ങൾ തികയുന്നു. മറ്റാരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ തടാകാന്തിശ്രമം അശീതിയിലേക്ക് കടന്നിരിക്കുന്നു. ഇടക്കാലത്ത് പ്രവർത്തനങ്ങൾ അല്ലപ്പെട്ടുപാം മനോഭവിച്ചുകൂടില്ലോ ഈന്ന് ആശ്രമം ഫീനിക്സ് പക്ഷിയെപ്പോലെ ആദ്ദേശാദിതമായി പറന്ന ഉയർന്ന് ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തടാകത്തിലെ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളും സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളും നവജീവൻ നേടി ശക്തിയോടെ ശോഭിക്കുന്നത് ഏറെ അഭ്യമാനകരമായ നേട്ടമാണ്. ചെറിയ നിലയിൽ തുടങ്ങിയ ബിഷപ്പ് സ്ഥാരക ആശുപത്രി ഇപ്പോഴത്തെ ഡോക്ടർമാരുടേയും മറ്റ് ചുമതലക്കാരുടേയും അക്ഷീണ്ടപ്രവർത്തന താൽ സാധാരണക്കാരായ അനേകശത്രം രോഗികൾക്ക് ആശാസവും സാവധിയും പ്രദാനം ചെയ്യാനുള്ള ശക്തിയാർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു. ആശ്രമത്തിന്റെ വളർച്ചയും ഉയർച്ചയും വിളിച്ചോതുവാൻ തക്കവിധം ഒരു കോടി യോളം രൂപ മുതൽമുടക്കുള്ള അത്യാധുനിക ധൂനാമനക്കിര സമർപ്പണ ദിനത്തിനായി സഭാംഗങ്ങളും നാടുകാരും കാത്ത് നിലകൊള്ളുന്നു എന്നത് ഏറെ സന്നോഷദായകമായ സംഗതിയുമാണ്. എല്ലാത്തരതിലും വിഭിന്ന മേഖലകളിലും മുന്നേറ്റത്തിന്റെ അലയൈണികളാണ് ആശ്രമകവാടം കടന്നെത്തുന്ന ഏതൊരാളെയും സാഗത്തം ചെയ്യുക.

ഈതിന്റെ എല്ലാം സംയുക്ത അനുസ്മർത്തണാർത്ഥമാണ് “തടാകത്തിലെ തപോധന” എന്ന വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പുതിയ പതിപ്പ് തയ്യാറാ കിയിരിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ അനേകം പ്രാവശ്യം എന്നിക്ക് ആശ്രമത്തിൽ കടന്നുചെണ്ടാനും ധ്യാനിപ്പാനും സാധിച്ചതോർത്ത് ദേവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തുന്നു. ആശ്രമപ്രസ്ഥാനങ്ങളുമായി കൂറിച്ചു കിലുമൊക്കെ സഹകരിക്കാനായത് ദേവകൃപ. ഇവിടെവച്ച് നടത്തപ്പെട്ട എ.ജി.സി.എസ്.എം. മേഖലാസമ്മേളനങ്ങൾ, കമ്മിറ്റി യോഗങ്ങൾ, വിദ്യാർത്ഥി സമേളനങ്ങൾ മുതലായവയിൽ സംബന്ധിച്ച് എല്ലാവർക്കും തന്നെ ലഭ്യമായ സന്നോഷവും സംതൃപ്തിയും ഓരോരുത്തരുടേയും

മുവങ്ങളിൽ മിനിത്തിളങ്ങുന്നത് കണ്ട് ദൈവത്തെ സ്തുതിപ്പാൻ ലഭിച്ച അവസരങ്ങൾ ഏറെയാണ്.

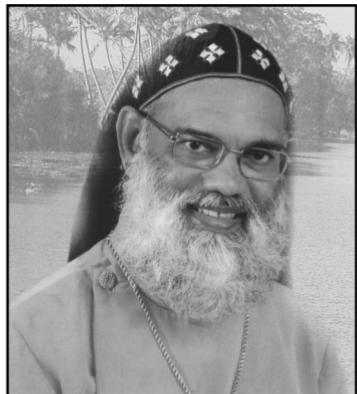
മികച്ച സഭാചർത്രകാരനും പരിശൂല സഭയെ വളരെ ആഴത്തിൽ സ്വന്നേഹിക്കുകയും കരുതുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാമച്ചായൻ (കെ. വി. മാമൻ) അശ്വിനി സ്വന്നാരകമായി തകാക്കത്തിലെ തപോധന എന്ന ശമ്പത്തിന്റെ പരിഷ്കരിച്ച മുന്നാം പതിപ്പാൻ ഇപ്പോൾ തയ്യാറാ കിടിയിൽക്കുന്നത്. നാളിതുവരെ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അസംഖ്യം ഇടുട്ടു കൃതികളെ ഓർത്ത് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ശമ്പകാരനെ ഹാർദ്ദമായി അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുലിക ഇനിയും വളരെ ശക്തമായി ചലിച്ച് അനേകം പ്രാശ്നഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകാൻ സംഗതിയാക്കു. തമുലം സഭയുടെ സാഹിത്യസമ്പത്തിന് മുതൽ കൂടുവാൻ ഇടയാക്കു. അതുപോലെ പ. സഭയുടെ ഓജ്ഞും തേജസ്സും വർദ്ധിപ്പാനും സംഗതിയാവാടു.

ഈ ശമ്പത്തിന് പ്രച്ചുരപ്രചാരം ലഭിക്കേണ്ട എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പുണ്യദ്രോകനായ ബിഷപ്പ് വാർഷിക തിരുമേനിയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉജ്ജവല ദർശനങ്ങളേയും പരിചയപ്പെട്ടുവാൻ അനേകമനേകം വിശ്വാസികൾക്കും മറ്റ് സഹൃദയർക്കും ഗാധിക്കു. ഏവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സർവ്വവിധ മാഗളാശാസനകൾ നേരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഗീവർഗ്ഗീസ് മാരി കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

ബോംബെ

07-10-2016

എണ്ണപതിരാൾ നിറവിൽ എത്തിനിൽത്തുന തടാകം ക്രിസ്തുശിഷ്യാ ശമതിനു സമർത്ഥവും കാര്യക്ഷമവുമായ നേതൃത്വം നൽകുന വിസി മരി ബിഷപ്പും പാരോഹിത്യ രജതജൂഡിലി ആചാരിക്കുന മലബാർ ഭദ്രാ സന മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ യോ. സവറിയാസ് മാർ തെയോഫി ലോസ്. തിരുമേനിയുടെ പാരോഹിത്യ രജതജൂഡിയുടെയും ആശ മതതിരെ അശൈതിയുടെയും സ്ഥാരകമായി രൂപംകൊണ്ട ആശമതതിരെ പുതിയ ദ്രിക്കില ധ്യാനമന്തിരം നിർമ്മിക്കാൻ സാധിച്ചത് ഒരു ദൈവനിയോ ഗമായിട്ടാണു പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത്.

ആശ്രമത്തിന്റെ ആശംസകൾ

ആശ്രമത്തിനു പ്രശംസനിയമായ നേത്യത്വം നൽകിവരുന്ന
വിസിറ്റർ സ്ഥിഷ്ടപ്പ് യോ. സവറിയാസ് മാർ തത്യോഹരിലോസ്
തിരുമേൻി, പറരോഹിത്യ രജതജൂഡിലി ആരോലാഷിക്കുന്ന
ഈ ശൃംഗാരസരത്തിൽ ആശ്രമമാംഗങ്ങളും
ഗവർണ്ണിംഗ് ബോർഡ് മെമ്പേഴ്സും തിരുമേനിക്കു
ഹൃദയം നിറക്കു ആശംസകൾ
പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം നേരുന്നു.

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

DIOCESE OF MADRAS

Dr. Yuhanon Mar Diascoros
Metropolitan

Bishop's House
4/51, Rajeswari Street,
Mehta Nagar, Chennai - 600 029
Phone: 044-23746010 / 23742462
Mobile: 09791020730 (Tamilnadu)
09447464090 (Kerala)
E mail: mardiascoros@yahoo.com

അനുഗ്രഹാശംസ

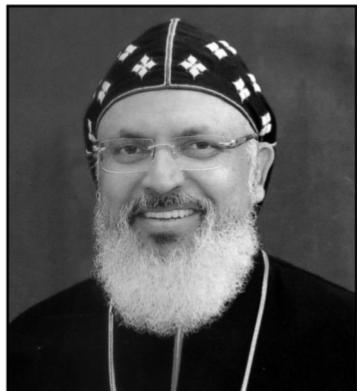
ദൈവവാൺമുഖിയായി വിശുദ്ധജീവിതം നയിച്ച ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേൾ ജീവചരിത്രവും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച കോയന്തരാർ തടാകം ക്രിസ്തു ശിഷ്യാശ്രമത്തിൻ്റെ ലഭ്യചരിത്രവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ‘തടാകത്തിലെ തപോധന’ എന്ന പുസ്തകത്തിൻ്റെ പരിശീലനത്തിൽ മുന്നാം പതിപ്പ് 80-ാം വാർഷികദിനത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. എന്നറയുന്നതിൽ അതൃധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. മലകരസഭയെ റൂദയത്തോടു ചേർത്തു നിർത്തു കയ്യും സഭാവിശ്വാസത്തെ ആര്ത്ഥാർത്ഥത്തോടെ സ്വാംശീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേൾ ദൈവഭക്തി, ഭൗമാനുകമ്പ, അതിമിസൽ ക്കാരം മുതലായ നിരവധി സുകൂതങ്ങൾ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ആശ്രാ ത്തിലൂടെ തുടർന്നും ഒക്രുവാൻ ഇത് ശ്രദ്ധം സഹായിക്കേടു എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ശ്രദ്ധകർത്താവ് കെ. വി. മാമ്മൻ അവരുടുക്കുള്ള അഭിനന്ദനക്കുന്നു.

ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കേടു

ഡോ. യുഹനാൻ മാർ
ദീയസ്കോരാനോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്താ

2016 സെപ്റ്റംബർ 1-ന് മദ്രാസ്
മെത്രാസന അരമനയിൽ നിന്ന്.

ശുഭ്രാംശംസ

തികണ്ട ക്രിസ്തുമതനും പണ്ഡിതനും ആസ്റ്റാം ബിഷപ്പും പ്രശ്നതമായ കൽക്കട്ടാ ബിഷപ്പൻ കോളജ് പ്രിൻസിപ്പലും വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫറൻസിൽ പഠവെന്ന മുഖ്യപ്രസംഗകനും ആയിരുന്ന ബിഷപ്പ് ഫേറ്റബർട്ട് പാക്കൻഹാം വാൽഷിൻ ജീവചരിത്രവും അദ്ദേഹം 1936-ൽ സ്ഥാപിച്ച കോയന്ത്രുൾ തകാകം ക്രിസ്തുശിഖ്യാശ്രമത്തിൻ്റെ ചരിത്രവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന “തകാകത്തിലെ തപോധന” എന്ന പുസ്തകത്തിൻ്റെ മൂന്നാം പതിപ്പ് ആശ്രമത്തിൻ്റെ 80-ാം ചാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കാനുണ്ട്. രണ്ടാം പതിപ്പ് ആശ്രമം വജ്ജുബിലിവേളയിൽ പ്രകാശനം ചെയ്തതശേഷം കഴിഞ്ഞ ഇരുപത് വർഷത്തെ ആശ്രമത്തിൻ്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടി ചേർത്ത് പുസ്തകം ഇറക്കുന്നത് എത്തുകൊണ്ടും സമൃച്ചിതമാണ്.

വിസിറ്റർ ബിഷപ്പായ ഡോ. സാബറിയാൻ മാർ തെയോഫിലോസിൻ്റെ കാര്യക്ഷമമായ നേതൃത്വവും ബിഷപ്പ് വാൽഷ് സ്ഥാരക ആശുപത്രിയുടെ ദിനാജനസേവന പ്രവർത്തനങ്ങളും എല്ലാവരുടെയും പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റിയിരിക്കുന്നു. 80-ാം വാർഷിക സ്ഥാരക ധ്യാന മന്ദിരത്തിൻ്റെ നിർമ്മാണവും കൂദാശയും ആശ്രമപുരോഗതിയിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്.

തകാകം ആശ്രമത്തിൻ്റെയും എഞ്ചേയും ഒരു സീനിയർ സുഹൃത്തായ കെ. വി. മാമുൻ ചെച്ചിത്രും പതിഷ്കർച്ചത്രുമായ ഈ പുസ്തകം സഭാസ്ഥാനപരികൾക്ക് ഒരു നവവത്സര പാരിതോഷികമാണെന്ന് വിശ്വേഷിപ്പിക്കുന്ന തിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. വരും വർഷങ്ങളിലും ആശ്രമത്തിന് കൂടുതൽ വളർച്ചയും ഉയർച്ചയും ഉണ്ടാക്കുക എന്ന് പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ആശംസിക്കുന്നു.

**ഡോ. എബ്രഹാം മാർ
സൈരാഫിം മെത്രാപ്പോലീത്താ**

ബാംഗ്ലൂർ

14-09-2016

ഡോ. ശീവറുഗീസ് മാർ

ദൈനംദിനത്തിയോസിന്റെ അതിശാല

ഞാൻ ജോർജ്ജുകുട്ടിയായിരുന്ന കാലം മുതൽ ബിഷപ്പ് പാക്കൻഹാം വാർഷികമായി അടുത്തു പരിചയപ്പേട്ടാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യത്വം ലഭിക്കുവാനും എന്നിക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എൻ്റെ ഇടവകയായ പത്തിച്ചിറി പള്ളിയുടെ ചുമതലയിൽ നടത്തിവന്ന പാരിഷ് മിഷനിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം തർജ്ജമ ചെയ്യാനുള്ള അവസരവും എന്നിക്കു ലഭിച്ചു. തന്നുകം ആശ്രമത്തിൽ ചെന്ന് ആ തേജസ്വംജത്തിന്റെ പ്രഭാവലയത്തിൽ പല പ്ലാറ്റും കഴിച്ചുകൂടുവാൻ സാധിച്ചത് എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ അസുലഭ മുഹൂർത്തങ്ങളാണ്. എങ്കിൽ തമിൽ ധാരാളം എഴുന്നുതുകൂടുതുകളും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഇത്രയധികം ആഖ്യാനശീലനും, പ്രാർത്ഥനാവീരനും, ത്യാഗിയും സുവിശേഷതല്പരനും, മാതൃകാപൂരുഷനുമായ ഒരു സാധിപ്പിനെ ഞാൻ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതെ, പസ്ത ഒരു മറ്റാമേരുവായിരുന്നു.

ബിഷപ്പ് സ്നേഹിന നീലിനെ യാത്രയച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചില കീരിയ കുപ്പായങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോയി. ഈ കുപ്പായങ്ങൾ ബിഷപ്പ് വാർഷിക എടുക്കുകയും അവ മമ്മിനേനക്കാണ്ണു തയ്പിച്ചു ഉപയോഗിക്കുകയും അവ ധരിച്ച് അദ്ദേഹം കേരള പര്യടനം നടത്തുകയും ചെയ്തതു എന്നൊർക്കുന്നു.

ഒരിക്കൽ തന്നുകാരിൽ ചെന്നപ്പോൾ ബിഷപ്പ് വാർഷിക ഒരു ദ്രാർച്ച ലെല്ലറു കിട്ടിയ ക്രമ മമ്മി വിവരിച്ചു. ആശ്രമത്തിന്റെ പണം ഉപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹം ദ്രാർച്ച വാങ്ങുകയില്ല. വെളുപ്പിനു നാലു മൺിക്ക് എഴുന്നേൻഡ് കുകയും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും വ്യാധാമത്തിനും മറ്റും നിശ്ചിത സമയം ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തിനു പുറത്തെക്കിറങ്ങി അല്ലപാ ദുരം നടക്കണമായിരുന്നതിനാൽ ദ്രാർച്ച അത്യാവധ്യമായിരുന്നു. എന്നാലും “സന്ത ആവശ്യത്തിനു ഉപയോഗിക്കണം” എന്ന നിർദ്ദേശ തേതാടുകൂട്ടി ഒരു മൺിക്കാർഡ് വരുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം ദ്രാർച്ച വാങ്ങിയില്ല. തന്നുകം ആശ്രമചാപ്പലിൽ ദീർഘസമയം അദ്ദേഹം ധ്യാനിക്കുമായിരുന്നു. മറ്റു ചില പ്രത്യേക സ്ഥലവും ധ്യാനത്തിനായി അദ്ദേഹം തെരുവെന്നെടുത്തു പോന്നു.

തന്നുകം ആശ്രമത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് പൊടിപടലം അടിച്ചു കൊണ്ട് വന്നിരുന്ന ഉഗ്രൻ കാറ്റു നിമിത്തം കൂടുകാർ തിരികെ പോകാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹം അനുമതിയും കൊടുത്തു. എന്നാൽ അവർ തയ്യാ

രെടുത്തു കഴിത്തുവന്നപ്പോൾ പപ്പാ കുടെ പോകാൻ തയ്യാറാകാതിരുന്നതിനാൽ അവരും തിരികെപ്പോക്കു വേണ്ടാ എന്നു വച്ചു.

ഒരിക്കൽ ചോറു വിളമ്പിയപ്പോൾ തറയിൽ വീണ ചോറു പെറുക്കി തിരികെ പാത്രത്തിൽ ഈടു മമ്പിയോട് അതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ചോദിച്ച പ്പോൾ, ഇന്ത്യയിൽ പട്ടിണി കിടക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതു ചെയ്യാതിരിക്കാൻ സാഖ്യമല്ലെന്നായിരുന്നു മമ്പിയുടെ പ്രതിപചനം.

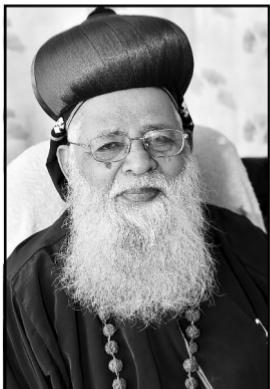
“ഞാൻ മരിച്ചാൽ പന്പൊയ്യ പൊതിഞ്ഞ കുഴിച്ചിട്ടുകയല്ലാതെ, കല്ലറ കൈടക്കുത്” എന്നു പറഞ്ഞ പപ്പായുടെ നിർദ്ദേശം മുഴുവനും അനുസരിക്കാതെയിരുന്ന കെ. സി. വരുമ്പീസച്ചുനു നന്ദി. കുറെ വെള്ളക്കല്ലു പാകിയ നിലംനിരപ്പിള്ളെ, പപ്പായുടെയും മമ്പിയുടെയും ശവകൂടീരം ആരെയാണു കോർമ്മതിൽ കൊള്ളിക്കാത്തത്!

സന്തം സന്തതു മുഴുവനും മലകരസഭയുടെ സുവിശേഷ വേല ത്തക്കായി തന്ന ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേൾ അടുത്തു നിൽക്കാൻ അസ്മാ ദൃശ്രക്കു സാധിക്കുമോ? പത്രാസ് മാർ ഓസ്റ്റാതിയോസ് തിരുമേനി കുണ്ണായിരുന്ന ഗുണഗണങ്ങൾ അല്പപംകുട അധികം പപ്പായ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ശരാശരി 45 കത്തുകൾ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രാർത്ഥനാപേക്ഷകളായി അനുഭിനം വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലരത് അവയ്ക്കെല്ലാം ഹൃസമായ മറുപടിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം അയച്ച ക്ഷുമായിരുന്നു. മലകരസഭയുടെ സമാധാനത്തിനായി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അഭ്യാനിക്കുകയും ചെയ്ത തിരെൽ പുർണ്ണ ഫലം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

ക്രിസ്തേതരരായ തമിഴർക്കു അദ്ദേഹത്തോടുണ്ടായിരുന്ന ആദരം മറ്റാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മരണപത്രികയനുസരിച്ചു അവശേഷിച്ച സന്തതും അദ്ദേഹം തടാകം ആശ്രമത്തിനു നൽകി. ഈ വലിയ മിഷനറിവീരെൽ ജീവചർത്തം മലയാളത്തിൽ മാത്രമല്ല പല ഭാഷകളിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതാണ്. Lights and Shades of Christendom എന്ന സഭാചരിത്ര വാല്യ ആംഗാൽത്തെന അദ്ദേഹം ലോകപ്രസിദ്ധനായി. നമ്മുടെ സഭ അദ്ദേഹത്തോടു കടപ്പട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ മറ്റാരു ആംഗീകരണ മിഷനറിയോടും കടപ്പട്ടിരിക്കുന്നില്ല. അക്ഷരങ്ങളിലെയുടെയുള്ള മിഷനറി പ്രവർത്തനം എന്ന നിലയിൽ ഈ ജീവചർത്തം ചെച്ച കെ. വി. മാമനോടും സഭയ്ക്കു വലിയ കടപ്പട്ടാണ്ടെന്നു നന്ദിപുർഖം അറിയിക്കുന്നു.

ഗീവരുഗ്നിസ് മാർ ഓസ്റ്റാതിയോസ്

വജേ ജുബിലിക്ക് ഒരു തിരുമുത്തകാഴ്ച

(രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ അവതാരിക)

ഒരു തിക്കണ്ണ സഭാസംന്നേഹിയും നിരുപകനും തടാകം ആശ്രമ ത്തിൻ്റെ അല്ലോദ്യകാംക്ഷിയും ബിഷപ്പ് പാക്കർഹാം വാൽഷിൻ്റെ ആരാ ധക്കനുമായ കെ. വി. മാമ്പൻ ചെറിച്ച് ‘തടാകത്തിലെ തഹോധനൻ’ എന്ന ജീവചർത്തു ശ്രമം കാലാനുസ്വരൂപത്വം പരിഷ്കരിച്ചും കൃട്ടതൽ വിവര അൾ ചേർത്തും തടാകം ആശ്രമവും മലകര ഓർത്തദോക്കൽ സഭ യൈദ വിദേശ മിഷൻ സംരംഭവും വജേ ജുബിലി ആലോച്ചിക്കുന്ന ഈ ധന്യനിമിഷത്തിൽ തിരുമുത്തകാഴ്ചയായി ബഹുജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നു. ഈ ശ്രമം ഫ്രാഡ്രിക്ക അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർത്തദോക്കൽ സഭയും മിഷനും അദ്ദേഹത്തോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സഭയൈടെ ഒന്നാമത്തെ വിദേശ മിഷൻ സ്ഥാപനം, ആ പതിപാവന ശ്രമത്തിൽ പങ്കാളികളായവർ, അവരെ നയിച്ച ശ്രേഷ്ഠം ഗുരുളുതന്നും ജീഷിതുല്യനുമായ മിഷനി വീരൻ ബിഷപ്പ് വാൽഷ്, അവർ കടനു വന്ന പട്ടബുകൾ, ആശ്രമത്തിൻ്റെ ഇന്നത്തെ സമിതി, നാളുതെ സാഖ്യ തകൾ എന്നിവയെല്ലാം ഹൃദയസ്പൃഷ്ടായും വിദ്യുരവീക്ഷണത്തോടും സരളമായ ഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അനുവാചകർക്ക് താതികമായും ദർശനപരമായും ഭാഷാപരവുമായുമുള്ള ഒരു വിഭവസമുദ്ദമായ സദ്യ. നമ്മുടെ പല സഭാപിതാക്കളും മികച്ച ജീവചർത്തന്റെ വിരചിച്ചിട്ടുള്ള ആ ധന്യമായ തുലിക വളരെ ശ്രേഷ്ഠമായ രീതിയിൽ വിശദം ചലിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരോച്ചിതമായ ഇടയ്ക്കു കൂടിക്കുന്ന എല്ലാ ഭാവുക്കങ്ങളും സസന്നോഷം ആശംസിക്കുന്നു.

ഇടയികകു വൃഥതികൾക്ക് ഈ സർക്കറമും വായിച്ച് അർത്ഥവത്തായ ഒരു ജീവിതദർശനം ഉൾക്കൊള്ളുവാനും അതിനോട് ധമാർത്ഥമായി പ്രതികരിക്കുവാനും ആവശ്യമായ ആത്മാഭയ രൂപും പ്രചോദനവും ലഭിക്കുന്നു. സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും അത് അനുഗ്രഹമായിത്തീരുടെ. എൻ്റെ ദിർഘകാല സുഹൃത്തു കൂടിയായ ശ്രമകർത്താവിനെ സ്നേഹവാനായ ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ച് കൃട്ടതൽ നമ്മിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ശക്തനാക്കുന്നു.

മിലിപ്പോസ് മാർ അസൈബിയോസ്

കർത്താവിൻ്റെ ജനനപ്പൂരുന്നാൾ 1996
ബേസിൽ അരമൻ, പത്തനംതിട്ട്.

80-ാം വാർഷികത്തിൽ

മുന്നാം പതിപ്പ്

തന്റെ അതിയന്ത്രമായ ജീവിതവും തികച്ചും പ്രയോജനപ്രദമായ പരസ്യവന പ്രവർത്തനങ്ങളും സ്വത്തും എല്ലാം പാവപ്പെട്ടവർക്കും വിശിഷ്ട മലങ്കര സഭാംഗങ്ങൾക്കും നന്ദവരത്തക്കവിധിയം ഒരു പലിശരഹിത സ്ഥിര നികേഴ്പമായി സമർപ്പിച്ചശേഷം 1959 ജനുവരി 9-നു ലോകലോചന അർക്കു കാണാനാവാത്ത പരലോകത്തേക്കു പറന്നുപോയ ഉന്നത ശൈർഷങ്ങും സമുന്നത സുവിശേഷപ്രവർത്തകനും വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണനും രോഗശാന്തിവരമുള്ള ധ്യാനഗൃഹവും പണ്ഡിതനും പ്രസംഗകനും ഗ്രന്ഥകാരനുമായ ബിഷപ്പ് ഹെർബർട്ട് പാകൻ ഹാം വാൽഷിരെ ജീവ ചരിത്രവും അദ്ദേഹം കോയന്നത്തുംിൽ നിന്നു 15 കിലോമീറ്റർ മാറി കോയ സ്വത്തുർ-ആനക്കട്ടി രോധരികിലെ തടാകം കുഗ്രാമത്തിൽ 1936-ൽ സ്ഥാപിച്ച ക്രിസ്തുശിഷ്യാശ്രമത്തിന്റെ ചരിത്രവും ഉർക്കൊള്ളുന്ന “തടാകത്തിലെ തപോധനൻ” എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ മുന്നാംപതിപ്പ് ആശ്രമം 80-ാം വാർഷികം കൊണ്ടാടുന്ന ശുഭാവസരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടുത്താൻ സാധിച്ചതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്.

രണ്ടാം പതിപ്പ് 1996-ൽ ഇരാക്കിയപ്പോൾ ആശ്രമത്തിന്റെ പൂറ്റിനും (75-ാം വാർഷികം) ജുബിലിവേളയിൽ മുന്നാം പതിപ്പ് പ്രകാശനം ചെയ്യാമെന്നും ആശഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സഭാംഗങ്ങളുടെ, വായനയോടുള്ള അക്ഷയവ്യമായ താല്പര്യക്കുറവും സഭയുടെ മുവുദത്യമായ സുവിശേഷപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആശ്രമങ്ങളുടെ സാധിനത്തപ്പറ്റിയുള്ള വികലമായ വിലയിരുത്തലും സഭയോടുള്ള വീക്ഷണത്തിൽ തന്നെ പല കാരണങ്ങളാൽ അഭവെടിക്കരില്ലും വന്നുചേരുന്നിട്ടുള്ള തന്നുപുൻ മനോഭാവവും എന്റെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു മങ്ങലേർപ്പിച്ചു എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും ആശ്രമം, അശിത്തിയുടെ (80-ാം വർഷം) നിറവിൽ പുനിലാവുപോലെ നിലകൊള്ളുന്നതിൽ നിരാശ സ്വപർശമേൽക്കാതെ ഈ മുന്നാം പതിപ്പ്, കഴിഞ്ഞ 20 വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചിലരുടെ സ്മരണപ്രധാനമായ നല്ല ലേവനങ്ങളും ഉർക്കൊള്ളിച്ചും ചതുരവർണ്ണ കവറും കളർച്ചിത്രങ്ങളും ചേർത്തും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടുത്താൻ സാധിച്ചതിൽ ഭാവനാതീതമായ ഒരു അഭേദമിക ആനന്ദം അദ്ദേഹമായ കാരിയിലും എന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ ആനോഭന്നം ചെയ്യുന്നു എന്ന വസ്തുത ആലോചന ചെയ്യാതെ പുതിയ ആമുഖത്തിലേക്കു ചുവടുവെയ്ക്കാനാവുന്നില്ല. “നിന്നെ കൂടാതെയും ലോകം മുന്നോട്ടു പോകു്” മെന്നുള്ള ആപ്തത്വാക്യം അന്വർത്തമാകയാൽ, ആശ്രമം ശതാബ്ദി

കൊണ്ടുവോൾ ഈ ഗ്രനമത്തിന്റെ നാലാം പതിപ്പ് ഇരക്കാൻ ആരെ യൈകില്ലും സർവ്വേഷരൻ കരുതുമെന്ന് ഉറച്ചു വിശദിക്കാനുള്ള എൻ്റെ ആഗ്രഹത്തെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ആരും മുതിരുകയില്ലെന്നും വിശദിക്കുന്നു.

ആശ്രമത്തിന്റെ അനുപമ സ്ഥാനവും സ്ഥാപനോദ്ദേശ്യവും സ്വാധീനവും ക്രിസ്തീയ ഭാത്യനിർവ്വഹണവും ലളിതജീവിത ശൈലിയുടെ പ്രാധാന്യവും പ്രതാപജീവിത പ്രേരണ നയിക്കുന്ന സഭാംഗങ്ങൾ വേണ്ട വിധത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിൽ തടാകം ആശ്രമത്തിന്റെ ചരിത്രം തികച്ചും വിഭിന്നമാകുമായിരുന്നു. എങ്കിലും ദൂന്തര പ്രതിസന്ധികളെ കൊടുക്കാറിൽ അകപ്പെട്ട കപ്പൽ നകുരമിട്ടു പ്രശാന്തമായ മറുകരയിൽ സുരക്ഷിതമായി എത്തുന്നതുപോലെ, ദൈവാഗ്രഹയ്രേതാട്ടം പ്രാർത്ഥ നയോടും ആശ്രമം തരണംചെയ്തു എന്നതാണു ചരിത്വവസ്തുത. നമ്മാഞ്ഞാപ്പം താഴെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ മുകളിൽ നിന്നുള്ള വറ്റാത്ത സഹായം കൊണ്ടു പരിഹരിച്ചു എന്നു ചുരുക്കം.

ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്യുന്ന ആശ്രമത്തിനു സഭയുടെയും സഭാസ്വനേപാലികളുടെയും സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സഹായസഹകരണ അംഗൾ വർദ്ധിതതോതിൽ അനിവാര്യമാണെന്ന് അനുസ്മരിപ്പിക്കാൻ കൂടിയാണ് ഈ വരദമാണി. ഇടക്കാലിൽത്തു ചുട്ടസമാനമായ വൃഥിക്ഷയങ്ങൾ ഉണ്ടായി എങ്കിലും ആശ്രമം ഇന്നു പുർണ്ണമായും കണക്കേ പ്രകാശിക്കുന്ന കാഴ്ച കണ്ടിന്നും കരളിനും കൂളുർമ്മ പ്രദാനം ചെയ്യാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

ആർ ദശബോധം ട്രസ്റ്റ് 1956-ൽ ആൺ ഒരു തുവാവായിരുന്ന ഞാൻ ഒരു സന്ദർശകനായി ആശ്രമത്തിന്റെ പാവനമായ മണ്ണിൽ ആദ്യമായി കാലുകുത്തുന്നത്. അവികസിതമായ തടാകം ശ്രാമവും ആശ്രമത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാനുവായ ചാപ്പലും ഭക്തനായ ബിഷ്ണു വാർഷ്യം പത്തിനി കൂടാര വാർഷ്യം അവിടെ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പറ്റം വ്യതിനിഷ്ഠംരായ കൂടുവേലക്കാരും എല്ലാം ഇന്നും എൻ്റെ മറവി കൂടിക്കാത്ത മനസ്സിൽ പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. സാക്ഷാത്കു കുചേലാൻ, ദാരക യിൽ ആയിരുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനെ കാണാൻ നടന്നു ചെല്ലുവോൾ “നാഴികതോറും വളരും ക്ഷേത്രി നൽകുമാനന്നും ആഴിയിക്കൽ ഉടനുടൻ മുഴുകുകയും” എന്നു കുചേലവുത്തത്തിൽ കവി രാമപുരത്തു വാരുർ കുറിക്കുന്ന കുചേലരെ ചിത്രവുത്തി തന്നെയായിരുന്നു ആശ്രമത്തിലേക്കുള്ള എൻ്റെ യാത്രയിൽ എനിക്കുണ്ടായതെന്നു പറയുന്നതാണ് ഏറെ ശരി.

തിരക്കുപിടിച്ച പട്ടണങ്ങീവിത്തിൽ നിന്നുമാറി രണ്ടുമുന്നു ദിവസത്തെ അനുപമ സുന്ദരമായ ആശ്രമവാസത്തിനുശേഷം ഞാൻ കോട്ട

യത്തു തിരിച്ചേത്തി. ദൈവമഹത്യം സദാ വർണ്ണിക്കുന്ന മനോഹരമായ മലകളാൽ വലയം ചെയ്തുകിടക്കുന്ന തടാകം ആശ്രമത്തെപ്പറ്റി എൻ്റെ ഹൃദയ സ്ന്ധാടികസരാവരത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി മലയാള മനോരമ ആഴ്ചപ്പുതിപ്പിൽ “തടാകം: തമിഴ്നാട്ടിലെ തപോവനം” എന്ന ലേവനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആശ്രമത്തിന് അനുവരെ ലഭിക്കാ തിരുന ഒരു വലിയ പരസ്യമോ പ്രചരണമോ ആണു പരോക്ഷമായി പ്രസ്തുത ലേവനം വഴി കിട്ടിയതെന്നു ചാരത്തും ഭൂതത്തും ഉള്ള ചില സുഹൃത്തുകൾ എന്നെ എഴുതി അറിയിച്ചുകൊണ്ട് സസന്നേഹം അഭി നന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോരു പ്രശംസയായിട്ടും ഞാൻ കണക്കാ കുന്നത്. കാരണം എൻ്റെ ലേവനം വെറും വസ്തുസ്ഥിതികമനം മാത്ര മായിരുന്നു.

മലകരസഭാചരിത്രത്തെ സംഖ്യിച്ചിടത്തോടു തടാകം ആശ്രമ ത്തിന്റെ ജനനവും വളർച്ചയും സർവ്വാധിനവും മഹത്തായ ലക്ഷ്യ അഭ്യും ഒരുത്തമ ക്രൈസ്തവ ചിന്താഗതിയുടെ ചാദ്രാദയം ആയിരുന്നു. മാർത്തോമാസ്ട്രീഹാ സ്ഥാപിച്ച മലകരസഭയിൽ അധികാരത്തിന്റെയും പണ്ടിന്റെയും അപ്പക്ഷണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾക്കു പർവ്വ തീകരിച്ചു ഭിന്നപ്പിന്റെയും തദ്വാരയാളി തകർച്ചയുടെയും പട്ടകുഞ്ചിക ജില്ലക്കു നയിച്ച ചിലരുടെ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങൾക്കു തകയിടുന്ന തിനും ഏകകുവും ഭാത്യുണ്ണാധവും ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും അതിലുടെ സഭാംഗങ്ങളെ തിരിച്ചുവിടുന്നതിനും വേണ്ടി ആത്മയി ദർശനത്തോടു കൂടി നടത്തിയ രത്തിസംഹസിക സംരംഭമോ പരീക്ഷണമോ ആണ് തടാകം ആശ്രമസ്ഥാപനത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ളതെന്നു സർവ്വബുദ്ധിയും ചിന്താശക്തിയുമുള്ളവർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.

സഭയെയും ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും സംഘടനകളെയും തകർക്കുന്ന ഭിന്നതകളുടെയും അനൈനക്കുത്തിന്റെയും നാരാധവേരുകൾ പിശുതെതിരിയാനും ദൈവപ്രസാദമുള്ള സകലർക്കും നമ കൈവരു താനും ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷ യത്തനങ്ങൾ തുടരാനും ഭാരിച്ചുവും പട്ടിണിയും ഉന്നുലനം ചെയ്യാനും ആതുരരേയും അനാമരേയും സംരക്ഷിക്കാനും വേണ്ടി പ്രായത്തിനും ക്ഷീണത്തിനും പ്രായസഹജമായ ആരോഗ്യപരിമിതികൾക്കും ദീർഘകാല അവധി നൽകിയ ബിഷപ്പ് വാൽഷിന്റെ അതുല്യവും അത്യുന്നതവും ആയ മാതൃക ഇന്നതെത തല മുറയ്ക്ക് എതാണ്ട് അജ്ഞാതമാണ്. ഒരു കുഗ്രാമമായ തടാകം ശ്രാമത്തെ ആധ്യാത്മിക ജീവിത സൗകര്യങ്ങളുടെ ഘടകങ്ങളായ രോധ്യം, ചോരാത്ത വീടുകളും, ശ്രദ്ധചാലയങ്ങളും, ബന്ധു സർവ്വീസുകളും, പെട്ടോൾ പസ്യും, ആരാധനാലയങ്ങളും, ആശുപത്രികളും, തൊഴിലിട അഭ്യും, തൊഴിലും, കമ്പിത്തപാൽ സ്ഥാപനങ്ങളും, ശൃംഖലവും, പാല്യം

എല്ലാം ഉള്ള ഒരു ചെറിയ നഗരമാക്കി ആശ്രമം മാറ്റിയപ്പോൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തകാകത്തിന്റെ മുഖപദ്ധായ മാറി എന്നതാണു അനിഷ്ടങ്ങൾ വന്നതുത്. പുരുഷ-വനിതാ തൊഴിലാളികളുടെ കരിനാധാനത്തിന്റെ തെളിവായ വിയർപ്പുതുള്ളികളും തകാകത്തിലെ പുഴിമൺഡിനെ കുതിർത്ത് ഇഷ്ടികകളാക്കി കോയവപ്പെട്ടു നഗരത്തിലെ തുംഗനിവാസ സമുച്ചയ അഞ്ചുടെ സുഗ്രഹത്തമായ ഭിത്തികളാക്കി എന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇഷ്ടികകളെങ്കാൾ ഇന്ന് ആകാശത്തിലെ പറവകളെപ്പോലെ തൊഴിലാളികളെക്കാണ്ട് നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു. ലോറികളിലും വിറകും ചുടുകളും കടത്തിവിടുന്ന കയറ്റിക്കു തൊഴിലാളികൾക്കും കൈനനിരയ കാശു ലഭിക്കുന്നു.

ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ ഉന്നമനത്തെയും പരസ്പര സാഹോദര്യും നിർഭരമായ ജീവിതത്തെയും വിഭാവനം ചെയ്തുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിച്ചു സ്ഥിഷ്ടപ്പെട്ട വാൽഷ് തകാകത്തിൽ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ തന്നെ സ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലും ഒരു വലിയ അളവിൽ അതു ശരിയായിരിക്കും.

മതവും ദൈവവിശ്വാസവും ഒന്നും ആരില്ലും അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ഒട്ടും ശ്രമിക്കാതെ ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ആത്മീയ പ്രകാശംകൊണ്ടു തകാകം ഗ്രാമത്തെ അഭിഷേകക്കും ചെയ്തു കോരിത്തരിപ്പിച്ചതാണ് ബിഷപ്പുണ്ടെന്ന് പ്രധാന നേടങ്ങളിൽ ഒരാൾ.

ആശ്രമം കഴിഞ്ഞ 80 വർഷത്തിനിടയിൽ ചെയ്ത മനുഷ്യസേവന പ്രധാനമായ സേവനങ്ങളുടെ നിശ്ചൽ വെളിച്ചങ്ങളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ താളുകളിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നത്. അവ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിനും ആശ്രമം സൃഷ്ടിച്ചു സർപ്പനമാവുകളിലുടെ ചരിക്കാൻ ചിലരെയെ കിലും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ വരെമാണി അവസരം സൃഷ്ടിച്ചാൽ അതിൽപ്പരം ഒന്നും ജീവിതസാധ്യാഹ ചക്രവാളസീമയിലേക്കു അടുക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പ്രതിക്ഷിക്കുന്നില്ല.

പുസ്തകത്തിന്റെ മുന്നാം പതിപ്പിനു അതി ശ്രദ്ധയമായ ഒരു അനുഗ്രഹാശംസ നൽകി ആശീർവ്വദിച്ച മലങ്കരസഭയുടെ പരമാദ്യക്ഷേഗനായ പ. ബബേസലിയോൻ മാർത്തേതാമാ പാലുസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ സംഖാര തിരുമേനിയോടുള്ള കൂത്തജ്ഞത വിനയാദരങ്ങളോടു ആലോഹനം ചെയ്യുന്നതിൽ അത്യധികം അഭിമാനവും സന്ദേശവും ഉണ്ട്.

ഈ മുന്നാം പതിപ്പ്, ആശ്രമത്തിന്റെ 80-ാം വാർഷികവും ബിഷപ്പുണ്ട് 56-ാം ചരമവാർഷികവും സമ്മേളിക്കുന്ന നവവത്സരാരംഭത്തിൽ (2017 ജനുവരി) പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും മനോഹരമായ അശീതി സ്മാരകമന്ത്രം നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്ത

ആശ്രമം വിസിറ്റർ ബിഷപ്പും മലബാർ ഭദ്രാസനാധിപത്യും ദീനജനസേ വന്നതിൽ അതീവ തർപ്പരനും വർഷങ്ങളായി എൻ്റെ ഒരു വലിയ അഭ്യു ദയകാംക്ഷിയുമായ അഭിവര്യ യോ. സഖിയാണ് മാർ തെയോഫി ലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടുള്ള കടപ്പാടും, സ്നേഹവും നിറഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയോടെ അറിയിക്കുന്നതിൽ അനല്പമായ സന്തോഷമുണ്ട്. പുസ്തകത്തിനു ആശംസകൾ അയച്ചുതന്ന മുംബൈ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ശീവറുഗ്രീസ് മാർ കുറിലോസ്, ചെരേന ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ അഭിവര്യ യോ. യുഹാനോൺ മാർ ദീയസ്കോറോസ്, ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അഭിവര്യ യോ. ഏബ്രഹാം മാർ സൊറാഫിൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിവരോടും മുന്നാം പതിപ്പിന്റെ അവതാരിക എഴു തിയിരിക്കുന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു വലിയ സുഹൃത്തും ചിന്തകനും പ്രമുഖ സുവിശേഷ പ്രസംഗകനും ആയ പ്രൊഫ. ഡി. മാത്യുവി നോമുള്ള നീളി ആലേവനം ചെയ്യുന്നു.

കുടാതെ ആശ്രമത്തിന്റെ ആരംഭം മുതലേ സ്ഥാപനവുമായി ബന്ധ പ്രടുകയും തടാകം ആശുപത്രിയുടെ ആദ്ദകാല നടത്തിപ്പുകാരനായി വിലപ്പെട്ട സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ഇന്നും പ്രായത്തിന്റെ പരിമിതി കൾ പരിഗണിക്കാതെ ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു ശക്തി സ്താഭമായി നില കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന വി. പി. തന്ത്രിയുടെ ഗതകാല സ്മരണകൾ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്ക് ഒരു മുതൽക്കുട്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമിലും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തടാകത്തിൽ താമസിച്ചശേഷം ദൈവ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റു നേടി സെമിനാറി പ്രോഫസറായി റിട അർച്ചയ്തെ മാരാമൻ മറുകര യോ. പി. റി. ഫിലിപ്പിനോടും സ്മരണ കൾ എഴുതി നൽകിയതിൽ നീളി അറിയിക്കുന്നു. തടാകം ആശ്രമം, ഇരുവു കാഡറത്തെ ആകർഷിക്കുംപോലെ ആകർഷിച്ചു വെവഭിക ശ്രേണിയിൽ എത്തിച്ചവരും വൈദികവൃത്തിയിൽ ശോഭിച്ചു കടന്നുപോ യവരുമായ പലരുണ്ട്. അവതിൽ പ്രമുഖനായ ഫാ. ഏബ്രഹാം അഞ്ചേരി ദയപ്പറ്റിയുള്ള ലേവനം ആശ്രമത്തിന്റെ സർസാധീനം വ്യക്തമാക്കു നന്താകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചർത്രത്തിൽ നിന്നു ഇവിടെ ഉല്ലതി കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദശാബ്ദങ്ങളിലെ ആശ്രമചരിത്രം ഓർമ്മ യിൽ നിന്നും രേഖകളിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ചു തെറ്റുകൂടാതെ വരരൂപി തിലാക്കിയ മുൻ ആശ്രമാചാര്യ വെറി. റവ. കെ. വി. യാക്കോബ് റിമാ ചുനോടും ആശുപത്രിയുടെ ആധ്യനികസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്ന ആശ്രമം ഗവർണ്ണറിന്റെ കൗൺസിലിലെ പ്രമുഖാംഗങ്ങളിൽ ഒരാളും ഇപ്പോൾ തടാകം ബിഷപ്പ് വാൽഷ് സ്ഥാരക ആശുപത്രി അധ്യമിനിന്റെ റൂറും ആയ ഏബ്രഹാം ഫിലിപ്പിനോടും കൂത്തജ്ഞത്തെ പറയുന്നതിൽ കൃതാർത്ഥതയുണ്ട്.

“തടാകത്തിലെ തപോധന” എന്ന ജീവചർത്രപുസ്തകത്തിൻ്റെ മുന്നാം പതിപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച് ആശ്രമത്തിൻ്റെ 80-ാം വർഷിക്കേതൊട്ടു സാമ്യിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ സന്തുഷ്ടരായി എനിക്കു ഫ്രോത്സാ ഹന്തം നൽകിയ ശീവറൂഗരീസ് മാർ കുറിലോസ് (മുംബൈ ഭ്രാസനം), ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ ദീയൻസ്കോറോസ് (ചെന്നൈ ഭ്രാസനം), ഡോ. ഏബ്രഹാം മാർ സെറോഫിൾ (ബൊംഗ്രൂർ ഭ്രാസനം), സഹോദരരാധാരായ സണ്ണി കുലത്താക്കൽ, ജോർജ്ജ് തോമസ്, ജോർജ്ജ് സെസ്മൺ (മാരാമൺ), കാലംചെയ്ത പരലോസ് മാർ പക്കോമിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെ സഹോദരൻ കുറിച്ചി കോലത്തുകളത്തിൽ ഉമ്മൻ ജോൺ (കുരൈവറ്റ്), ഫ്രാഫ. പത്രോസ് പത്രോസ് മതതായി എന്നിവരോടും എനിക്കുള്ള നന്ദി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

സർവ്വോപരി ആശ്രമത്തിനു വരുംകാലങ്ങളിൽ നേരവന്നുമായ വൻ വളർച്ചയും കൂടുതൽ അഭിവ്യുദിയും കൈവരരുടെ എന്നാശംസിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വരരൂമാഴി മാല്യം സഭാസ്ഥനേപികളുടെ വിലചകരങ്ങളിലും കണ്ഠം അഞ്ചിലും ഒരു ക്രിസ്മസ് - നവവത്സര സമ്മാനമായി സമർപ്പിക്കുന്ന തിൽ വാക്കുകൊണ്ടും നാക്കുകൊണ്ടും പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവാതെ സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയുമുണ്ട്. പുന്പതകം വിറ്റുകിട്ടുന്ന പണം മുഴു വന്നും ആശ്രമത്തിനുള്ളതായിരിക്കും എന്നും ഓർമ്മിക്കേടു.

കെ. വി. മാമുൻ, കോട്ടയ്ക്കൽ

മാങ്ങാനം

1-12-2016

രണ്ടാം പതിപ്പിനെപ്പറ്റി

‘തടാകത്തിലെ തപോധനക്കുൾ’ രണ്ടാം പതിപ്പ് ഒന്നര ദശാവർഷത്തിനു ശ്രേഷ്ഠമാണെങ്കിലും ആശ്രമത്തിന്റെ വജ്ര ജൂഡിലിയോടനുബന്ധിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ എന്നിക്കു വളരെയധികം സന്ന്മാഖ്യമുണ്ട്. മലക്കര സഭാംഗങ്ങളിൽ പലരും പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുകയും സംസ്കാര സമ്പന്നരാകുകയും സഭയുടെ ദാത്യുടെത്തപ്പറ്റി ആദരപൂർവ്വം അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവരല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ രണ്ടാം പതിപ്പ് ഇതെല്ലാം വെവകിയത്.

ഭേദവനിയോഗത്താൽ 1936-ൽ രൂപംകൊണ്ട തടാകം ആശ്രമത്തി ഏറ്റെല്ലാം അതിന്റെ സ്ഥാപക നേതാക്കളുടെയും ആര്മൈച്ചത്തിന്റെ ഹർഷദായകമായ അനുഭൂതികൾ വരുത്തലമുറകളിലും പ്രചോദനം ഉള്ള വാക്കുമെമ്പുള്ളേണ്ട ശുപ്രതൈക്ഷയാണ് രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ മുഖ്യ പ്രേരക ശക്തി. പുസ്തക രചനയിലുംടെയും വായനയിലുംടെയും മനസിനെ മഹിൽ വ്യക്തികളുടെ ആശയങ്ങളുടെയും അനന്തരമായ വിജ്ഞാനം മേഖലകളുടെയും ഉന്നത ശുംഗങ്ങളിലേക്കു കൊടുവിടാൻ കഴിയുന്നു. അത് ആർ ടാപൂർമ്മായ ലഭകിക്കജീവിതരാകാളിയും അന്തമില്ലാത്ത ധനാർജന തരയേക്കാളും എത്രയോ അഭികാമ്യമാണ്.

‘ഇവിടെ നമുക്കു നിലനിൽക്കുന്ന നഗരമില്ലാണോ’ എന്ന സൗംഖ്യം പോളിന്റെ വചനം അക്ഷയത്തിലും അർത്ഥത്തിലും പാലിച്ച ബിഷപ്പ് വാർഷ്യം പത്തിനീ കൂറായും മലക്കര സഭാംഗങ്ങൾക്ക് എന്നും ഒരു വലിയ വെല്ലുവിളി തന്നെയാണ്. അവരുടെ മഹത്തായ ജീവിത മാതൃകകളും സന്ദേശങ്ങളും പ്രേരണകളും ഇരുപത്തിനും ഒന്നും നൂറും ഒരു ജീവിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട - അല്ല ഭാഗ്യം ലഭിച്ച - ജനങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിനെ കിലും പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നുള്ള ആശഹരം ആനന്ദതുനിലമായ ഹൃദയത്തോടെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ്.

അഖ്യാനിയും അഖ്യാതകുടുംബം എഴുതി ഒന്നാം പതിപ്പിൽ വിട്ടുപോയ ഒട്ടിക്കാടിക്കുന്ന വന്നതിനാൽ പുസ്തകത്തിന്റെ വലിപ്പം അല്ലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നല്ല വെള്ളക്കടലാസുപയോഗിച്ച് ഓഫ് സെസ്റ്റ് പ്രസ്തുതി അച്ചടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഇതു പുസ്തകത്തിന് ഇന്നത്തെ നിലയിൽ 50 രൂപയെങ്കിലും വിലയിടേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇതിൽ ലാഭേഷ്ട ഒട്ടം ഇല്ലാനുള്ള വസ്തുത അനുവാചകൾ മനസ്സിലാക്കണമെന്നും ആശ ഫുമുണ്ട്.

രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം സംബന്ധിച്ച ചെലവുകൾ വഹിക്കാൻ സന്ന്മാഖ്യം മുന്നോട്ടുവന്ന ആശ്രമം ഗവർണ്ണറിന് സോഡി

മെമ്പർമാരോടും ആചാര്യ ഫാ. എ. വി. യാക്കോബിനോടുമുള്ള സീമാ തീരത്തായ കൃതജ്ഞത ഇവിടെ അറിയിക്കേട്.

രണ്ടാം പതിപ്പ് മുഴുവൻ ആശ്രമത്തിന്റെ വകയായിരിക്കുന്നതും പുസ്തകത്തിന്റെ വില്പനയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന പണം ആശ്രമം ഫണി ലേക്കു പോകുന്നതുമായിരിക്കും. പ്ലാറ്റിനം ജുഡിലിക്കു മുമ്പ് മുന്നാം പതിപ്പ് ഇരക്കാൻ സാധിക്കേട് എന്ന ആഗ്രഹത്തോടും ആശംസയോടും രത്നത്തേക്കാൾ അധികം പ്രകാശിച്ച ‘താക്കതിലെ തപോധന’ നിങ്ങളുടെ ഉദാരമായ മനസ്സുകളുടെ കനക താലങ്ങളിൽ എൻ്റെ ആദരം ജലിയോടെ സമർപ്പിക്കുകയാണ്.

കോട്ടയം

12-1-1997

ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ ആമുഖം

മലകരസഭയ്ക്കു വേണ്ടി തങ്ങളെത്തന്നെ സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും തന്മാകം ക്രിസ്തുശിഷ്യാശ്രമ സ്ഥാപനത്തിലും മറ്റും സഭയുടെ സുവിശേഷ സേവന പ്രവർത്തന രംഗങ്ങളിലെ ചുമതലകളിലേക്ക് സഹി നയം വിരൽ ചുടുക്കയും എക്കുമെന്നിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ഒരു പ്രഭാത നക്ഷത്രമായി പ്രശ്രോഭിക്കുകയും ചെയ്ത ബിഷപ്പ് ഫൈറിബർട്ട് പാകൻഹാം വാർഷിക്കേന്ത്രയും സഹയർമ്മിൻി കൂശരയുടെയും ത്യാഗനിർണ്ണ രഹായ ജീവിതം അന്‍യാധൃതമാണ്. അവരുടെ നില്ക്കുവാദ സേവനത്തിന്റെ ആഴവും പരസ്യം മലകരസഭാംഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടവിധത്തിൽ അറിയുന്ന തിനും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തി കുന്നതിനും സാധിച്ചില്ല.

ക്രിസ്തീയ സുകൃതങ്ങളുടെയും വിനയനിർഭരണമായ ധന്യജീവിതത്തി ഏറ്റുയും ഉടകളായിരുന്ന അവർ മലകരസഭയിലെ അക്കെസ്റ്റവും പജാഹാഫാവുമായ ദിനിപ്പിനു വിരാമം ഇടുന്നതിന് ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കുകയും ഇരുവിഭാഗക്കാരെയും ഇടുങ്ങിയ ചിന്താഗതികളിൽ നിന്നു തിരിച്ച് സുവിശേഷ-സേവന പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്ന തിനു പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യകാല ശ്രമങ്ങൾ വിജയിച്ചില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം തിനു മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മലകരസഭ തിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായിക്കാണുന്നതിനുള്ള ഭാഗം ലഭിച്ചു. ഒരു സമു നന്ത മിഷനിൾ, ലളിതജീവിതപ്രേമിയായ സന്യാസി, ചരിത്രകാരൻ, വിദ്യാ ഭ്യാസ പ്രവർത്തകൾ, ഗ്രനോകാരൻ, കവി, ചിത്രകാരൻ, ഉത്തമനായ സഭാമേലഭ്യക്ഷാൻ എന്നീ വിവിധ നിലകളിൽ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അതി രൂക്ഷൾ വിശാലമാക്കിയ ബിഷപ്പിന്റെ വലിയ സേവനങ്ങൾ വരുംതലമുറ കൾക്കു വേണ്ടി ചെറിയ തോതിലെക്കിലും അവതരിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള തീവ്രാഭിലാഷത്തിന്റെ പ്രകടനമാണ് “തന്മാക്കത്തിലെ തപോധനൻ.”

ഈന്ത്യയ്ക്കു വേണ്ടി കൈക്കപ്പെട്ടവസഭയുടെ ഒരു പുതിയ ചരിത്രമെ ശുതാൻ 1932-ൽ സെറാസ്പുരിൽ നാഷണൽ ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിലിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ചേറന്ന സഭാനേതാക്കമാരുടെ യോഗം തീരുമാനിച്ചു. ആ കൃത്യം അന്ന് കൽക്കട്ടയിലെ ബിഷപ്പ്‌സ് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പലായി രൂപ ബിഷപ്പ് പാകൻഹാം വാർഷിക്കേന എല്ലപിച്ചു. അത് സേവന രംഗത്തെ മറ്റാരു വെല്ലുവിളിയായി കണക്കാക്കി അദ്ദേഹം Lights and Shades of Christendom എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ചരിത്ര പുസ്തകത്തിന്റെ മുന്നു വാല്യങ്ങൾ എഴുതിത്തീർത്തു. ആദ്യത്തെ വാല്യത്തിന്റെ മുവാവു രഹിൽ ബിഷപ്പ് എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു വാചകമാണ് എനിക്ക് ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർപ്പിക്കാനുള്ളത്. “ചരിത്രം രചിക്കാൻ ആരും മുന്നോട്ടു

വരാത്തതു കൊണ്ട് ചരിത്രകാരനെന്ന് അവകാശപ്പെടാനൊന്നുമില്ലാത്ത ഞാൻ ആ ചുമതല ഭരമേറു” (As no one else seemed willing to undertake this work, I have ventured to do so, though I have no claim to be a Church historian).

ബിഷപ്പിനെ അടുത്തിയാവുന്നവരും അദ്ദേഹത്തിൽ ശിഷ്യരാജും സഹപ്രവർത്തകരും കൈബെയ്ക്കാതെ കടന്നുപോയ ഒരു റഹത്, വേണ്ടതെ യോഗ്യതകളാനുമില്ലാത്ത ഞാൻ കാലുവെയ്ക്കാൻ ദയവും പ്ലിട്ട് എന്നുള്ളതാണു സത്യം. ഈ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനു കഴിവും ആര്ഥാദൈരുവുമില്ലാതിരുന്ന എന്നിക്കുവേണ്ട ഫ്രോത്സാഹനവും പിൻ ബലവും നൽകിയത് എൻ്റെ അഭിവസ്യ ഗുരുത്വതനും ബിഷപ്പിൻ്റെ ആരാധകനും പ്രശസ്തമായ സി.എം.എസ്. കോളജിൻ്റെ പ്രശസ്തനായ മുൻ പ്രിൻസിപ്പലും ശിഷ്യസഹസ്രാം തികച്ചും സന്ദർഭത്തിനായിരുന്ന പി. സി. ജോസഫും തകാകം ആശ്രമത്തിൻ്റെ ആരംഭ മുതൽ അതിൻ്റെ ആചാരയും ബിഷപ്പിൻ്റെ ശിഷ്യപ്രമുഖനും ആയിരുന്ന പരേതനായ ഫാ. കെ. സി. വർഗീസും ആണെന്ന കാര്യം ഞാൻ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം തയ്യാറാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനം പി. സി. ജോസഫിൻ്റെ പള്ളത്തെ മേലേടം ഭവനത്തിൽ വച്ച് തങ്ങൾ മുവരും കുടിയാണ് എടുത്തത്.

ബിഷപ്പ് വാങ്ങപ്പ് ഇദംപ്രമമമായി കേരളത്തിൽ വന്നതു മുതൽ അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ ഉറ്റ സമർക്കം പുലർത്തിയിരുന്ന പി. സി. ജോസഫ്, ബിഷപ്പിൻ്റെ ബാല്യകാലജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് വളരെയധികം രേഖകൾ ഒരു പ്രത്യേക ഫയലിൽ സുക്ഷിച്ചിരുന്നതു തന്നു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വായിച്ചു പറിക്കുകയും ആവശ്യമായ വിവരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു അവ എഴുതി തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തത് എൻ്റെ സീനിയർ സുഹൃത്തും അദ്ദേഹത്തിനും അനുസ്മരിക്കാംക്ഷിയുമായ റിട്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് ഫ്രോത്സാഹ പി. എസ്. ചാക്കോ (മണർക്കാട്) ആണ്. ചുരുക്കിപ്പിറഞ്ഞാൽ പി. സി. ജോസഫ്, ഫാ. കെ. സി. വർഗീസ്, പി. എസ്. ചാക്കോ എന്നിവരുടെ സംഖ്യേരണകളും ഫ്രോത്സാഹനങ്ങളും ആണ് “തകാക്കതിലെ തപോധനനെ” വെളിച്ചും കാണാൻ പ്രധാനമായും സഹായിച്ചത്.

ഈ പുസ്തകത്തിൻ്റെ അച്ചടിച്ചുലവിലേക്ക് എൻ്റെ ഏതാനും മാനും സുഹൃത്തുകൾ പണം അയച്ചു തനിട്ടുണ്ട്. ബിഷപ്പിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മഹാവ്യക്തിയുടെ ജീവചരിത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നതിലുള്ള സന്ദേശം അവർ എന്ന അറിയിക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന വന്നതുത മരച്ചു വച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. ഈ പുസ്തകം കുറ്റമറ്റതാണെന്ന നിക്കലിപ്പായവുമില്ല.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ അവതാരിക എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ബിഷപ്പിനെ ദിർഘകാലം അടുത്തിന്തിട്ടുള്ള ദൈവശാസ്ത്രങ്ങളും സഭാചരിത്ര പണ്ഡിതനും ഓർത്തഡോക്സ് വൈദികസമിനാർ മുൻ പ്രൊഫസറു മായ റവ. ഡോ. വി. സി. സാമുവേലാൻ. ബിഷപ്പിനെപ്പറ്റി പലർക്കും അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒട്ടകം വിവരങ്ങൾ അവതാരികയിൽ അനാവ രണ്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ തന്റെതായ വിക്ഷണത്തിലൂടെ വില യിരുത്തുന്നതിനും ബിഷപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എടുത്തുകാട്ടുന്നതിനും ഫാദർ സാമുവേൽ ശരിക്കും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബ. അച്ചനോടുള്ള സ്വന്നേഹവും നന്ദിയും ഈവിടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ബിഷപ്പിന്റെ രോഗശാനിവരത്തെപ്പറ്റി അറിയും അനുഭവവും ഉള്ള ധാരാളം പേരുണ്ട്. ഇതെപ്പറ്റി ആധികാരികമായ രീതിയിൽ എഴുതി സഹാ തിച്ച റവ. കെ. കെ. ചാണ്ടി (മുൻ ആചാര്യ, മാഞ്ചാനം കെക്കൻതവ ആഗ്രഹം), പരേതനായ റവ. പീലിപ്പോസ് അത്യാൽ തിരുവല്ല എന്നിവ രോടും എനിക്കുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പുസ്തകരചനയിൽ വിവരങ്ങൾ നൽകി പല വിധത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള ഒട്ടകം ആളുകളുണ്ട്. ടി. ഓ. മാതൃക, എം. കുരുൻ, പി. സി. കുരുൻ മദ്രാസ്, ഓ. വി. തോപ്പിൽ, മിസ്റ്റിസ് തക്കമ വർഗ്ഗീസ് കോയമ്പത്തുർ, ഫാ. പീലിപ്പോസ് തോമസ് കോഴ്ഫേബരി, തകാകം ആഗ്രഹം മുൻ ആചാര്യ റവ. എം. കെ. ജേക്കബ് മുതലായവർ സഹായിച്ചവരുടെ നീണ്ട പട്ടികയിലെ പ്രമുഖരാണ്. സർവ്വോപതി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകാശനകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ച അക്കമാലി-ബോംബെ ഭ്രാസനങ്ങളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും തകാകം ആഗ്രഹത്തിന്റെ വിസ്തിരിപ്പിച്ച ബിഷപ്പും മലക്കരസഭയുടെ പ്രമാ വിദേശ അംബാസഡറുമായ ഡോ. പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും എനിക്കുള്ള നന്ദി സിമാതിതമാണ്. ആശംസ അയച്ചുതന്നെ ശീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഓസ്റ്റന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും നാാൻ അതിവെ കൃതജ്ഞനാണ്.

തകാകം ആഗ്രഹം മലക്കരയ്ക്കു ഒരു സത്ത്വം അതേസമയം ഒരു വെള്ളി വിളിയുമാണ്. വേണ്ടതെ ആളുകളും അർത്ഥവും ആവശ്യമായ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനു സദ ഇന്നു നൽകുന്ന ശ്രദ്ധ അപര്യാപ്തമാണ്. സദയുടെ നവോത്ഥാനം ആഗ്രഹങ്ങളിലൂടെയും പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനുള്ള ഭാവനയും ദർശനവും സദ നേടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത ആഗ്രഹം അനുഭിന്നം അനുസ്മർത്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്.

തകാകം ആഗ്രഹം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിക്കുകയും മരിക്കുന്നതുവരെയും അടിപത്രാതെ അവിടെ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ആഗ്രഹത്തിന്റെ മണ്ണിൽ തന്നെ ബിഷപ്പിനോടൊപ്പം അന്ത്യ

വിശമം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന ഫാ. കെ. സി. വർഗീസിൻ്റെ മാതൃകാ പരമായ വൈദിക ജീവിതത്തെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട്, എല്ലാവരുടെയും സ്വന്നഹം ആർജിച്ച ആ ധന്യജീവിതത്തിൻ്റെ പാവനസ്മരണയുടെ മുന്നിൽ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ഗുരുവായിരുന്ന “തടാകത്തിലെ തപോധന” സസ്യോഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കോട്ടയം

9-1-1983

Malankara Orthodox TV

അവതാരിക

ബിഷപ്പ് ഫെറിബർട്ട് പാക്കൻഹാം വാൾഷിന്റെ സമുദ്രം ജീവചരിത്രമടങ്ങുന്ന ഈ മഹത്ത്ക്യതിക്ക് അവതാരിക എഴുതുവാനെനിക്കു സന്ദേഹശമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, അതു മുലം ഞാൻ ധന്യനാകുകയാണെന്നെത്ര പരയേണ്ടത്. സേവനം സ്വീകരിക്കുവാനല്ല, സേവനം നൽകി, തമിലം സ്വന്തം ജീവനെ മറുള്ളവരുടെ വിശേഷങ്ങളിനായി സമർപ്പിക്കുന്നതിനു (മർക്കോസ് 10:45) വന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതാദർശം സാധത്തമാക്കുവാൻ സർവ്വാത്മനാ യത്തിച്ച് ഒരു മഹാത്മാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അയർലാൻഡിൽ പാക്കൻഹാം വാൾഷ് കുടുംബാംഗമായിരുന്ന ഫെറിബർട്ട് ആംഗ്രേയസഭയുടെ ഒരു മിഷനറിയായി ഇന്ത്യയിൽ വന്നു. വിവിധ രംഗങ്ങളിലായി ഇന്ത്യൻ സഭ വഴിയും, ദ്രോക്കരിപരമായി മനുഖ്യരോടുള്ള പെരുമാറ്റം മുലവും അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾക്കു തന്റെ സേവനം അനവരതം അർപ്പിച്ചു. സ്വന്തമെന്ന് പരിയാവുന്ന സർവ്വവും ഈ നാട്ടിനു നൽകിയശേഷം നിരൂപാതനായി. ഇന്ത്യയുടെ മണ്ണിൽ തന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ അനാസംബരപൂർവ്വം മറിവുചെയ്യേണ്ട സാമൈന്യുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളാടും അദ്ദേഹം നിർവ്വൃതി അടഞ്ഞു. തടാകം ആശ്രമച്ചാപ്പലിന്റെ പുറത്തായി വടക്കുവശത്തുള്ള സ്ഥലത്ത് അദ്ദേഹം തിരികെട്ടുയും ഭാര്യ ക്ഷേയർ റിംഗ്കാർ പാക്കൻഹാം വാൾഷിന്റെയും ശവകുടിരഞ്ഞൾ കാണാവുന്നതാണ്.

ബിഷപ്പ് വാൾഷിനെ ഞാൻ ആദ്യമായി കണ്ടതു 1936-ലായിരുന്നു എന്നാണെന്നെന്ന് ഓർമ്മ അതിനുശേഷം 1944 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പലതവണ കാണുവാൻ എനിക്കു സൗകര്യം ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ ആ കാലങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ അനേകാനും അറിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നീട് 1959-ൽ അദ്ദേഹം ദിവംഗതനാകുന്നതുവരെ അദ്ദേഹവുമായി വളരെ അടുത്ത ബന്ധം പൂർത്തുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായി. അത് എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു വലിയ നേട്ടമായി ഞാൻ കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനു സൗകര്യം തന്ന സർവ്വേശരനെ ഞാൻ ഹ്യൂഡ പൂർവ്വം സ്തുതിക്കുന്നു.

ഞാൻ 1937-ൽ ബിഷപ്പിനെ കണ്ട സംഭവം പ്രത്യേക സ്മരണയ്ക്കർഹമായി എനിക്കു തോന്നാറുണ്ട്. യുവാവായിരുന്ന എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തപ്പറ്റി അന്ന് അഗാധമായ ബഹുമാനം ഉള്ളവാക്കിയ സംശയി ചുരുക്കമായി ഇവിടെ വിവർിക്കാം. അതിനകം സമാരംഭിച്ചിരുന്ന തടാകം ആശ്രമമലക്കര സുറിയാനി സഭയിലെ രണ്ടു കക്ഷികളിൽപ്പെട്ടവർക്കും പ്രയോജനകരമാകണമെന്നു ബിഷപ്പിനു താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ലക്ഷ്യം സാധിത്തമാകുന്നതിനുവേണ്ടി മേല്പട്ടക്കാരുമായി ഒരു ധാരണയിലെത്തു

വാൻ അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചു. അതിലേക്കു പാത്രിയർക്കുമ്പോൾ കക്ഷിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് അദ്ദേഹം മണ്ണനിക്കര മാർ ഇംഗ്ലാന്റോസ് ദയറായിൽ താമ സിച്ചിരുന്ന മാർ യുലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താരെയ 1936 മുതൽ മുന്നു നാലവസരങ്ങളിൽ കണ്ണു സംസാരിച്ചു. ആ സംഭാഷണങ്ങളിലെല്ലാം ദിംബാഷിയായി വർത്തിച്ച എന്നിക്ക് ബിഷപ്പു വാർഷിക പരിചയപ്പെട്ടു വരുന്നു സാധിച്ചു.

മാനൃതിമികളുമായി സംഭാഷണത്തിലേർപ്പെട്ടുവോൾ അവർക്കു താല്പര്യം തോന്നാവുന്നവിധത്തിൽ കുശലം പ്രകടിപ്പിച്ചു സംസാരം ആരംഭിക്കുന്ന സഭാവം മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു സത്തനിഖാരമായിരുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം തുടങ്ങിയിരുന്ന സമയമായിരുന്നതിനാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ബിഷപ്പുനോട്, “യുദ്ധം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ. താഴകൾ പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നു പോരാട്ടം ആവശ്യം വന്നിരിക്കയാണെല്ലോ” എന്നു തമാഴരുപത്തിൽ പറഞ്ഞു. “അങ്ങനെനയൊന്നും വരികയില്ല, എന്നു ആരും യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ വിളിക്കയില്ല” എന്നു ബിഷപ്പു മറുപടി നൽകി. “ഒഴികൊണ്ടാനും പറഞ്ഞു പിന്നാറിക്കുടാ” എന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, “അതൊന്നും എന്നു സംബന്ധിച്ചു സംഭവിക്കയില്ല” എന്ന് ബിഷപ്പു ആവർത്തിച്ചു. “അതൊക്കെ കിടക്കരെട, നമുക്കു ബൈറ്റക്കേ വിജയത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം” എന്ന് ആ ചർച്ച അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ വാൻ വേണ്ടി മെത്രാപ്പോലീത്താവാ പറഞ്ഞു തീരുന്നതിനു മുമ്പ്, “ഒരിക്ക ലുമില്ല; ബൈറ്റനോ മറ്റേതേജിലും രാജ്യമോ ജയിക്കുവാനായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കയില്ല. ദൈവാഷ്ടകാനുസരണം സമാധാനം സംസ്ഥാപിതമാകുവാൻവേണ്ടി ഞാൻ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കും” എന്നായിരുന്നു ദൃശ്യ സരത്തിൽ ബിഷപ്പു നൽകിയ മറുപടി.

എന്ന ആകാർഷികത്തക്ക രണ്ടു സംഗതികൾ ബിഷപ്പു വാർഷിക ഞാൻ ദർശിച്ചു. അവയിലൊന്നു മലകര ഓർത്തയോക്ക് സഭയുമായി അദ്ദേഹം സഹാപിച്ച സുഹൃദ്ദേശിയവും, മറ്റൊരു ക്രിസ്തീയ മിഷനറി വേലയിൽ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ച മനോഭാവവുമാണ്.

ബിഷപ്പു വാർഷിക മലകര ഓർത്തയോക്ക് സഭയും

ഹൈബ്രിട്ട് പാക്കൽഹാം വാർഷിക ഒരു ആംഗ്രേയ സഭാംഗമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ സഭയെപ്പറ്റി അത്യധികം ബഹുമാനവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഡൽഹാം ബിഷപ്പായിരുന്ന സുപ്രസിദ്ധ വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതൻ വെസ്റ്റുക്കടിനേപ്പോലെയുള്ള ആംഗ്രേയ സഭാപിതാക്കന്നാരെപ്പറ്റി അത്യധികം സ്നേഹാദരപ്പുരസ്സും അദ്ദേഹാം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ സഭയിലെ ഒരു ബിഷപ്പിന്റെ മകനായി ജനിച്ച അദ്ദേഹം സ്വപിതാവിനാൽ പാരോഹിത്യപദം പ്രാപിച്ച ശേഷമായിരുന്നു ഇന്ത്യയിൽ മിഷന

റിയായി വന്നത്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ബിഷപ്പായി വാഴ്ച എൽക്കുകയും ആസ്സാമിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോഴായിരുന്നു വിവാഹിതനായത്. ആസ്സാമിൽ ഏതാനും വർഷം കൂടി എപ്പിസ്കോപ്പൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് കൽക്കട്ടാ ബിഷപ്പസ് കോളജിൻ്റെ പ്രിൻസിപ്പാൾ സ്ഥാനം സ്തുത്യർഹമായി അലക്കരിച്ചു. അവിടെനിന്നു വിരുമ്പിച്ച ബിഷപ്പ് വാർഷിക ഭാര്യാസമേതം മലകര സുരിയാനി സഭയുടെ ഇംഗ്രേസ് വിദേശമിഷൻ കേന്ദ്രമായിത്തിരുവാനുദ്ദേശിച്ചു, തകാകം ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഉദ്യമിച്ചു.

ആശ്രമത്തിൽ ബിഷപ്പും സഹയർഹമിനിയും ആംഗ്രേയ സഭാംഗങ്ങൾ ഓയിത്തന്നെ ജീവിച്ചു. 1947-ൽ തെനിന്ത്യാ സഭ രൂപവൽക്കരിച്ചതിനു ശേഷം ആ സഭയുമായും അദ്ദേഹം സന്ധർക്കം പാലിച്ചു. ദക്ഷിണേന്ത്യ ഡിലെ ആംഗ്രേയസഭ, തെനിന്ത്യാ സഭയിലെ ഒരു ഘടകമായിരുന്നതിനാൽ, ഈ ബന്ധം മുലം ആംഗ്രേയ സഭയുമായുള്ള സന്ധർക്കം വാർഷിക ദബതികൾ കൈവെടിയുന്ന പ്രശ്നമേ ഉദ്ദിഷ്ടിയില്ല.

മലകര സുരിയാനി സഭയുമായി ഉറുബന്ധം പാലിക്കുവാൻ അദ്ദേഹ തത്തിനു പ്രത്യേക താല്പര്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ അത് ആംഗ്രേയസഭയുമായുള്ള ബന്ധം വിശ്വേഷിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നില്ല. സന്നത സഭയെ വിട്ടു മണ്ണാരു സഭയിലുംഗമായിത്തിരുക്കുന്ന എന്ന ബിഷയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തയിൽ പെട്ടിരുന്നതെയില്ല. ആംഗ്രേയസഭയും മലകരസഭയും തുല്യസാധ്യതയുള്ള സഭാവിഭാഗങ്ങളുടുമ്പിയുള്ള നിലപാടായിരുന്നു അദ്ദേഹം സീറിക്രിച്ചിരുന്നത്. അവ തമിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ രണ്ടിന്റെയും സഭായാമാർത്ഥവെന്നതു ഭാജിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നുമില്ല.

തകാകം ആശ്രമത്തെപ്പറ്റി ബിഷപ്പിനുണ്ടായിരുന്ന പ്രതീക്ഷ അതേ പട്ടി സഹായമായില്ല. അതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ വിനോദഭാവത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആശ്രമം തുടങ്ങിയപ്പോൾ കാരേബ ലിക്കാ കക്ഷി ഞങ്ങളെ പുജ്ജിക്കുകയും പാത്രിയർക്കുന്നു കക്ഷി ഞങ്ങളുടെ നേരേ രോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (The Catholicos party laughed at us and the Patriarch's party frowned at us). ഏതായാലും പാത്രിയർക്കുന്നു കക്ഷിക്കുന്നു ആശ്രമവുമായോ ബിഷപ്പുമായോ കാര്യമായ ഒരു മമതയും ഉണ്ടായില്ല. അരംഭം മുതൽ തന്നെ ആശ്രമത്തിനു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നത് ഓർത്തയോക്ക് വിഭാഗവുമായിട്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ സന്ദർഭ ബിഷപ്പ് ആ സഭയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനാൽ നിയമിതനും ഭരണസമിതിയംഗങ്ങൾ മിക്കവാറും അതിൽ അംഗങ്ങളും മായിരുന്നു. ഇന്ന് ആശ്രമം മലകര ഓർത്തയോക്ക് സഭയിലെ ഒരു സ്ഥാപനമായി നിലപാടാള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആദ്ധ്യാത്മികൻ ആരംഭിച്ചയിൽ മലക്കരസഭയിലെ ഇരുക്കഷികളെയും തമിൽ യോജിപ്പിക്കുവാൻ നടന്ന യത്ക്കണ്ണളിൽ ബിഷപ്പ് വളരെയധികം ശ്രദ്ധചെയ്യുത്തിയിരുന്നു. അവ വിഹലമായതും പാതിയർക്കീൻ കക്ഷി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം സാഗതം ചെയ്യാതെയിരുന്നതും ആദ്ധ്യാത്മികന്റെ ഇന്നത്തെ നിലക്കു വഴിതെളിച്ചിരിക്കാം. ഓർത്തയോക്ക് സഭ അതിന്റെ വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളന വാർഷിക പരിപാടികളിലും പല ഇടവ കക്കളിലെ സുവിശേഷ പ്രസംഗപരിപാടികളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം നിർലോപം ഉപയോഗപ്രദമാക്കിയിരുന്നു. ഈ അവസരങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഹാർദ്ദമായി വിലമതിച്ചിരുന്നു. ഓർത്തയോക്ക് സഭയിലെ ഒരു പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ സുവിശേഷ പ്രസംഗ പരിപാടിയിൽ സംബന്ധിച്ച വിവരം അഭിമാനപൂർവ്വം വിവരിച്ച് സംഭവം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. പരിപാടിയുടെ സമാപന ഞായറാഴ്ച മെത്രാപ്ലാറ്റിനാ (ആരെന്നു ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല) ആയിരുന്നു വി. കുർബാന ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിച്ചത്. ശുശ്രൂഷാമല്ലേയുള്ള പ്രസംഗം ബിഷപ്പ് തന്നെ നടത്തി. അതിനു പുറമേ, അദ്ദേഹത്തിനു മർബപാധിയിൽ സ്ഥാനവും കത്തിച്ച മെഴുകുതിരി പിടിക്കേണ്ട അവസരങ്ങളിലെല്ലാം അതിലേക്കുള്ള ക്ഷണങ്ങവും ലഭിച്ചിരുന്നു.

ഓർത്തയോക്ക് സഭയിലുപണ്ടാഗത്തിലുള്ള അന്ത്യാക്യൻ സുറിയാനി സഭയുടെ വി. കുർബാന ശുശ്രൂഷ ബിഷപ്പിനു നല്ല നിശ്ചയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വി. കുർബാന ആസ്പദമാക്കി ഒരു ലാല്യപഠനം ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ബിഷപ്പ് മന്ത്രനികര മാർ ഇഗ്രാത്യോസ് ദയാ സന്ദർഭിച്ച അവസരത്തിൽ അവിടുത്തെ പള്ളിയിൽ വി. കുർബാന നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അത്യന്ത ഭക്തിനിർദ്ദേശമായി കൂപ്പുകൈ യോടെ അദ്ദേഹം ശുശ്രൂഷയിൽ ആദ്യന്ത പകുകൊണ്ട സംഭവം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വി. കുർബാന ശുശ്രൂഷയിലെ ചില ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഉന്നതിച്ചിരുന്ന വിമർശനങ്ങൾ അതേപടി ബിഷപ്പ് അംഗീകരിക്കുമായിരുന്നില്ല. പരേതർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയോ നിദ്രപ്രാപിച്ച പരിശുദ്ധയാരുടെ മദ്യസ്ഥതയ്ക്കായുള്ള അർത്ഥനയോ ആകമാനം നിരാകരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നില്ല. അവ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ളവയും, ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന വയും ആശാനന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു.

ഓർത്തയോക്ക് സഭയെയോ ആ സഭയുടെ നേതാക്കളെല്ലായോ ബിഷപ്പ് വാർഷികലും വിമർശിച്ചതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം വിയോജിക്കുവാനിടയുള്ള എത്രക്കിലും നടപടിയോ അഭിപ്രായമോ സംഭാഷണ വിഷയമായി വരുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹം പരിപുർണ്ണ മൗനമവലംബിക്കുകയില്ലാതെ, അതു സംബന്ധമായി ഒരു വാക്കുപോലും സംസാ

രിക്കുമായിരുന്നില്ല. സഭ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ച് പതി ശുഭാത്മ ശക്തിയിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ സമൃദ്ധമായി വളരുവാൻ കഴിവുള്ളതു പ്രവർത്തിക്കണം, കഴിവിനപ്പുറമായുള്ളതു ഒരവെത്ത ഭര മേല്പിക്കണം എന്നതായിരുന്നു ബിഷപ്പ് കണ്ട ജീവിതലക്ഷ്യം. സഭ ഇന്ന് എങ്ങനെന്നയിരിക്കുന്നു എന്നതല്ല, എന്നതിൽനിന്നും, ആ ലക്ഷ്യം എങ്ങനെ പ്രാപിക്കാം, എന്നതാണു നാം കാണേണ്ട ദർശനം. ഈ ബോഖ്യത്തിൽ ബിഷപ്പ് വാർഷിക ജീവിച്ചു. നിരായ അദ്ദേഹത്തെ ബാധി ചീരുന്നുവോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ അതു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

ബിഷപ്പ് വാർഷിക് ഓർത്തേഡോക്സ് സഭയുമായുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധനത്ത്, 1816 മുതൽ 1836 വരെയുള്ള രണ്ടു ദശാബ്ദങ്കാലത്ത് ഈ സഭയ്ക്കു സി.എം.എസ്. മിഷനറിമാരുമായുണ്ടായ വേദ്ധചയ്യമായി താര തമ്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അനുണ്ടായ ഓർത്തേഡോക്സ് - ആംഗ്രേയ സഹകരണ വിജയം പ്രാപിച്ചില്ല. അതു മിഷനറിമാരുടെ അവിവേകം മുലം സംഭവിച്ചപോയി എന്ന് ഓർത്തേഡോക്സ് പക്ഷത്തു നിന്ന് ഉന്ന തിച്ചിരിക്കാവുന്ന വിമർശനത്തെ വാർഷിക ദാതാകൾ തങ്ങളുടെ സേവനം വഴി മരിച്ചുതിയിട്ടുണ്ടെന്നു തീർച്ചയായും പരിയാവുന്നതാണ്. അവർ രൂവരും പ്രകടിപ്പിച്ച മനോഭാവം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആംഗ്രേയസഭയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു പ്രവൃത്തിപ്രാപ്തതിൽ വരുത്തുക സാഖ്യമായിരുന്നുവോ? അതു സാധിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ കേരളസഭയുടെ ചരിത്രം വ്യത്യസ്തമാകുമായിരുന്നു എന്നതിനു സംശയമില്ല. ഇതിന്റെ മറുവശവും പരാമർശ മർഹിക്കുന്നതാണ്. വാർഷിക ദാതാകൾ തങ്ങളുടെ സേവനം മലകരണ ഭയ്ക്കു നൽകിയത്, അതർഹിക്കുന്നവിധം, പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ പ്രതികരണം വളരെയൊന്നുമുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ ക്രമേണ അവർക്കു സഭയിലേരു വലിയപകാളുകളുടെയും സ്നേഹ ബഹുമാനങ്ങളാൽജിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. സഭാനേതൃത്വം തന്നെയും അവരുടെ സേവനം അത്യധികം വിലയുള്ളതായി കരുതുകയും ചെയ്തു. ഈ വിധത്തിൽ സി.എം.എസ്. മിഷനറിമാർക്ക് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മല കര സുറിയാനി സഭയുമായുള്ള സഹകരണ സംരംഭത്തിൽ പ്രാപിക്കു വാൻ കഴിയാത്ത വിജയം ബിഷപ്പ് വാർഷിനു കൈവരിക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

ഈ വിജയം അതിൽ തന്ന വലിയ സംഗതിയായി ഇവിടെ ഉദ്ദേശി കുന്നില്ല. എന്നാൽ അതു വിജേഷിച്ചു കഴിയുന്ന ക്രൈസ്തവ സഭകളെ അനേകാനും യോജിപ്പിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സഹായകമായ മാർഗ്ഗം വെളി വാക്കുന്നു. ബിഷപ്പ് വാർഷിക 1959-ൽ നിരൂപതന്നാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ എക്കുടെമനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം ആഗോളതലക്ഷ്യത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ നേരിട്ടൊരു പക്ഷും വഹിച്ചിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ അതു സംബന്ധമായ വിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതിൽ വളരെയധികം കൃതാർത്ഥത പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മലക്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുമായി അദ്ദേഹം നിലവനിർത്തിയ സ്നേഹബന്ധം വഴി എക്കുമെന്നിക്കൽ പ്രസ്താവന അവലംബിക്കേണ്ട കർമ്മപദ്ധതി അദ്ദേഹം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു എന്നു തീർച്ചയായും പറയാവുന്നതാണ്. എക്കുമെന്നിക്കൽ പ്രസ്താവന അടിസ്ഥാനപരമായി പരിഗണിക്കേണ്ട ഒരു ശ്രേഷ്ഠംബർഷം സ്വരജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ യത്തിന്റെ മഹാത്മാവായിരുന്നു ബിഷപ്പ് വാർഷ. എക്കുമെന്നി സത്തിലെ ഒരു സുസ്ഥമരണിയേ മുന്നോടിയായി അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ യോഗ്യതകൾ അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

2. ബിഷപ്പ് വാർഷ്യം, മിഷനറി പ്രവർത്തനവും

മിഷനറി എന്ന പദം കൊണ്ടു നാം സാധാരണ മനസ്സിലാക്കുന്നതു ക്രിസ്തേര മതാവലംബികളെയും മതരഹിതരെയും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിലേക്കും തദ്ദാരാ സഭാവന്യത്തിലേക്കും ആകർഷിക്കുവാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെന്നനാണല്ലോ. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ബിഷപ്പ് വാർഷികനും മിഷനറി എന്നു പറയാമെന്നു വരുകില്ലോ, അദ്ദേഹം ആ ലക്ഷ്യം പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ യത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക വിധത്തിലായിരുന്നു.

എതാനും ദശകങ്ങൾക്കു മുമ്പു പാശ്വാത്യ ക്രൈസ്തവ ചിന്താലോകത്തിൽ വലിയ കോളിളിക്കാ വരുത്തിയ വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനായിരുന്നു കാർബബാർത്ത. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താഗതി മിഷനറി പ്രവർത്തനവുമായി ചേർത്തു വളർത്തിയെടുത്ത ദേഹമായിരുന്നു ഹൈഡ്രിക്ക് ഫ്രെമർ. അതനുസരിച്ച്, ഏകദേശവും തന്റെ വചനവശി സയം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മാർഗ്ഗം മാത്രമാണ് സത്യം. അത് യേശുക്രിസ്തു മുലം ദേവവും ലോകത്തിനു നൽകി. സായപ്രകാശനത്തിൽ നിന്നു അനുമായി ദേവവെത്തെ അറിയുക സാഖ്യമല്ല. ക്രിസ്തേരതരമതങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തീയ സഭ തന്നെയും, യേശുക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായിട്ടാതെ ഉൾശ്ലോഷിക്കുന്ന ഒന്നും സത്യദേവതയിൽ വളിപ്പെടുത്തലാലും. അതെല്ലാം മാനുഷിക സങ്കല്പത്തിനു വിധേയമായി നിർമ്മിതമാണ്.

ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷപ്രചരണം ദ്രുതപ്പെടുത്താവുന്ന ഈ അഭിപ്രായഗതി സ്വീകാര്യമായി കരുതിയ മിഷൻ പ്രവർത്തകരുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ ഇതിനെ ആകമാനം നിരക്കരിച്ച അനേകം പേരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു കൂടുതലിലും ബിഷപ്പ് വാർഷികനും ഉൾപ്പെടുത്താമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാടു വളരെ ലളിതമായിരുന്നു. ദേവവാ ഏകനാണ്. അവൻ തന്നെയാണ് സർവ്വലോകത്തിന്റെയും സ്വഷ്ടാവും ആത്മത്തിക ഭരണകർത്താവും. അവൻ മനുഷ്യനെ വ്യക്തിയായും, മനു

ഷ്യജാതിയെ അതിന്റെ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക ജീവിതസംരഖികൾ വഴി തായും നയിക്കുന്നു. ആകമാനമായ ഈ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ യേശു ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനും, വൈദ്യനും നായകനുമായി നാം കാണണം. അതുമുലം ജീവിതത്തിൽ ലഭ്യമാക്കേണ്ട സാഹചര്യം നാം അനുഭവിക്കണം.

ക്രിസ്തുവിനെ ഈ വിധത്തിൽ ലോകത്തിന് അനുഭവിക്കമാക്കി കൊടുക്കുന്നതിനാണ് സുവിശേഷ വേല. മനുഷ്യർ സുവിശേഷം സീകരിക്കുന്നത് അവരവരുടെ ചിന്താപരവയും ആദ്യാത്മികവയും സാംസ്കാരികവുമായ പശ്ചാത്യലത്തിനു വിധേയമായിട്ടും, മനുഷ്യജാതിയുടെ ചാരിത്രത്തിൽ രൂപമെടുത്ത ചിന്താപരവയും മറുമായ ഓരോ പാരമ്പര്യത്തിലും ദൈവികവയും മാനുഷികവുമായ രണ്ടു വശങ്ങളും ചേർന്നു കിടപ്പുണ്ട്. അതിനാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനം നിർബ്ലായകരമക്കിലും അവരെ നേരിട്ടു എറ്റുപറിയാതെയുള്ള സർവ്വനിലപാടുകളും ക്രിസ്തുവാൻ വർജ്ജ്യമായി കരുതേണ്ടതില്ല. ആശ്രമത്തിലെ പ്രഭാതധ്യാനം ബിഷപ്പ് വാർഷികാവസാനപ്പിച്ചിട്ടും വന്നതു ഉപനിഷത്തിലെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം ചൊല്ലിക്കാണ്ടായിരുന്നു. “അസ്യകാരത്തിൽ നിന്നു പ്രകാശത്തിലേക്കും, മരണത്തിൽ നിന്നു ജീവനിലേക്കും നയിക്കേണ്ണമേ, ശാന്തി, ശാന്തി, ശാന്തി.”

ബിഷപ്പ് വാർഷിക ലോകത്തിലാക്കമാനവയും മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ പ്രത്യേകവയും ആയി നടമാടുന്ന പാപത്തെയ്യും തിരുയ്യെയ്യും പറ്റി അത്യന്തം ബോധവാനായിരുന്നു. മനുഷ്യർന്നു എല്ലാ ചിന്തകളിലും തിരുയ്യുടെ വ്യാപാരമുണ്ടാക്കാം. അവര്ക്കു പ്രവൃത്തികളെ പലപ്പോഴും പാപം ദിക്കുകയും ചെയ്താറിൽക്കാം. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൈവേലയാകുന്നു എന്ന പ്രസ്താവന (എഹേസ്യർ 2:10) അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു ധ്യാനപ്രസംഗം ഈ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താവും നാം. ഇവിടെ കാണുന്ന “കൈവേല” ശ്രീകുമുലത്തിലെ “പോയിമാ” എന്നതിന്റെ വിവർത്തനമാണ്. ശ്രീകിലെ “പോയിമാ”യിൽ നിന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ (yhem) രൂപമെടുത്തത്. മലയാളത്തിൽ അതു “പദ്യം” എന്നാണപ്പേര്. ദൈവത്തിന്റെ പദ്യം ആണ് നാം. ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ട്. നാം ഓരോരുത്തരുമല്ലോ അവനവര്ക്കു ജീവിതത്തിനു രൂപം കൊടുക്കുന്നത്? അങ്ങനെയെങ്കിൽ, നാം ദൈവത്തിന്റെ പദ്യമോ? നമ്മുടെ സ്വന്തം പദ്യമോ? ബിഷപ്പ് വാർഷിക നൽകുന്ന ഉത്തരവിതാണ്. നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരും അവനവര്ക്കു ജീവിതത്തെ ചിത്രകാരൻ കാണിവാ സിന്റേമേൽ പടം വരയ്ക്കുന്നതു പോലെ വരയ്ക്കുകയാണ്. എന്നാൽ നാം വരയ്ക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പലയിടങ്ങളിലും ദൈവകല്പങ്ങളുണ്ട്. ദൈവം ആ കൂറവുകളെ നീക്കി ചിത്രങ്ങളെ ശരിയാക്കി എടുത്ത് അവ മേഖലയിൽ തിരക്കുന്നു. ബിഷപ്പ് വാർഷിക തന്നെ ഒരു കവിയും ചിത്രകാ

രനുമായിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹം വേദപുസ്തക ഭാഗത്തെ സ്വന്ത വാസനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതി വ്യാവ്യാനിക്കുകയായിരുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിശ്വർ മിഷനറി എന നിലയിൽ ബിഷപ്പ് വാർഷിക ഭരിച്ചിരുന്നത് സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരാദർശമായിരുന്നു. “ഞാൻ തന്ന വഴിയും സത്യവും ജീവനുമാക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞ ക്രിസ്തുവിഥന ആന്റരിക്കവും ബാഹ്യവുമായ ജീവിതത്തിലനുഭവിച്ചിരിയാണ്; അവനു മറ്റൊള്ളവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കാണെന്ന് എന്നത്. മറ്റൊള്ളവർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതു ക്രിസ്തുവിഥനയാണ്, ക്രിസ്തുവിഥനപ്പറ്റിയുള്ള ആശയങ്ങൾ മാത്രമല്ല. ആശയങ്ങൾ വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതർ അനുപേക്ഷണിയമായിരിക്കാം. അവർക്കും മറ്റൊരു മനുഷ്യർക്കും ക്രിസ്തുവിഥനയാണ് ആവശ്യം. വിശനിറിക്കുന്ന വർക്കു കൈച്ചണവും, രോഗികൾക്കു സ്വാഖ്യവും മനോഭാരത്തിൽ കഴിയുന്നവർക്കു ആശാസവും നൽകുന്ന ക്രിസ്തുവിഥനയാണ് മനുഷ്യനു വേണ്ടത്. ആ ക്രിസ്തു, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കുത്തകയല്ല. വിശനിറിക്കുന്നവർ, രോഗത്തിൽ കഴിയുന്നവർ, കഷ്ടത്തിനുഭവിക്കുന്നവർ, ഏതു ജാതിയിലോ മതത്തിലോ പെട്ടവനായിരുന്നാലും, അവന് അമുഖം അവർക്ക്, ക്രിസ്തുവിശ്വ പോഷണം, സ്വാഖ്യം, ആശാസം, ലഭിക്കണം. അതിനാൽ ബിഷപ്പ് വാർഷിക സംബന്ധിച്ചിടതോളം സുവിശേഷവേല, സഭയിലാളുകളെ ചേര്ത്തു ക്രിസ്തുമതത്തെ വലുതാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമല്ല. “അഭ്യാസിക്കുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുമായ ഏവരും എൻ്റെ അടക്കൽ വരുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആശാസം ദരാം” എന്നു പ്രസ്താവിച്ച ക്രിസ്തുവിശ്വ ആശാസം ആവശ്യത്തിലിരിക്കുന്നവർക്കു ഏത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാനുള്ള ഉപാധിയാണ്. അത് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം വചനവും പ്രവൃത്തിയും വഴി ഉന്നുഷ്യർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ଓରୋ ତିବିବାବୁ ରଙ୍ଗେ ମଣିକୁରୋତ୍ତଂ ବିଷ୍ପୁ ଵାଶିଷ୍ଠ ରୋଶି କଶକୁ ବେଳି ପ୍ରାରତିଚ୍ଛୁ ବନିରୁଣ୍ୟ. ପଲବିଯ ବିନାନ୍ଦରକୁମଧୀନ ରାଯି କଶିଣତିରୁଣ ଯାରାତ୍ତଂ ଅର୍ଜୁକଶ ଆଦେହତିରେ ପ୍ରାରତମା ଅରତିଚ୍ଛୁମିରୁଣ୍ୟ. ଯୋକରମାର ଅଶ୍ୟାଲ୍ପାତେ ତତ୍ତ୍ଵିଯ ପଲବୁ ଅକହୁ ତତିତ ଉଶପ୍ରେତିରୁଣ୍ୟ. ଅଞ୍ଚେନାଯୁତ୍ତ ଅରେହିଲ୍ଲୁ ସହବ୍ୟ ପ୍ରାପି ଚୁତାଯି କରୁ ଲଭିଚ୍ଛାତ୍ର, ପ୍ରସନ୍ନମୁଖତେବେଳ ଅ ବାରତ ଅଶମା ଗଞ୍ଜରେ ଆଦେହା ଅଗିଯିଚ୍ଛ ଚିଲ ସଙ୍ଗରଙ୍ଗଜିତ ଲୋକୁ ଭ୍ରମାତାବା ଯିରୁଣିକ୍ରମୁଣ୍ଡ. ଏକିମାତ୍ର ବଜରେଯକୁତରିଯାମାଯିରୁଣ କୁ ମାନ୍ୟ ପ୍ରକତି ଦ୍ୟାନିହମାଯ ଶାରୀରିକବେଦନ କୁଗିରାଶ ସହିଚ୍ଛେଷଣ ବିଷ୍ପୁ ବାଶିଷ୍ଠିରେ ଆଦୁତନ୍ତୁ ଚେଗନ୍ ପ୍ରାରତମାନରତିଚ୍ଛ ସାନ୍ଦବ ନେତିକରିଯୁ ବାନ୍ କଶିଣତିକ୍ରମୁଣ୍ଡ. ଆଦେହା ଅ ଅର୍ଜୁରେ ତଲମେଳ କେବିବୟଚ୍ଛ ପ୍ରାରତିଚ୍ଛ. ପିନ୍ଦିକୁ ପତିମୁକ୍ତ ବର୍ଷପତେତାତ୍ ଜୀବିଚ୍ଛ ଅ ପ୍ରକତିକ ଅତି

നുശേഷം ഒരിക്കലും ആ വേദന ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവിൻ്റെ സഹവ്യാഥാനും പകരുന്ന ഒരു വിശാസ വീരനായിരുന്നു ബിഷപ്പ് വാർഷ.

ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ സുവിശേഷയത്താം ഒരു വ്യക്തിയുടെ വേല മാത്രമല്ല. ഒരു സമൂഹമാണ് സഭ. ഇന്ത്യയിൽ ചെറിയ സംഘങ്ങൾ വഴി ക്രിസ്തുവിൻ്റെ സുവിശേഷം ഉദ്ദേശ്യാഷിതമാക്കണം. യേശുക്രിസ്തു ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവൻ ചെയ്ത സേവനം അതതു കാലങ്ങളിലും വിവിധ ദേശങ്ങളിലും, നിർപ്പഹിക്കുന്ന സമൂഹങ്ങളുണ്ടാക്കണം. ആരാധനയിലും ആഖ്യാതമിക ജീവിതാടിസ്ഥാനത്തിലും കേന്ദ്രീകൃതമായി ആ സമൂഹങ്ങൾ കേവലം അവിവാഹിതരും എത്ര മാത്രമായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വിവാഹിതർക്കും അതിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ അവ ക്രിസ്തുവിനെ സമ്പൂർണ്ണമായി പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുകയുള്ളൂ. സഭയുടെ പരിപൂർണ്ണതയെയാണു ക്രിസ്തു ഉദ്ദേശ്യാഷിക്കുന്നത്. ഇതായിരുന്നു ആശമത്തപ്പറ്റി ബിഷപ്പ് വാർഷ കണ്ണ ദർശനം.

ബിഷപ്പ് വാർഷ ക്രിസ്തുവിൽ സാംഖ്യ്യം അനുഭവിച്ച ഒരു ക്രിസ്തീയ ഭക്തനായിരുന്നു. മറ്റാർഡി നിന്നും അദ്ദേഹം ഭൗതികമായ ഒന്നും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. നേരുമരിച്ച് സന്തമായുള്ള സർവ്വവും മറ്റുള്ളവരുടെ നൃത്യമായ സേവനത്തിനുവേണ്ടി ചെലവു ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മടിച്ചില്ല. അവസരത്തിലും അക്ഷമനായിട്ടില്ല, ദൈവഹിതം ആത്മയികമായി നടക്കാതെ വരുകയില്ലെന്നു നിരുവ്വും വിശ സിച്ചു തുശാതമകമായി നയിച്ച ആ മഹദജ്ജീവിതം വഴി, അദ്ദേഹം തന്റെ ഓട്ടം തികച്ചു. പരമലഭിഷ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കോയാവത്തുർ നിന്നു പടിഞ്ഞാറായി പത്തുമെലക്കലെ ആനക്കട്ടി റോധിരെ ഒരു വശത്തു തടാകം ശ്രാമത്തിനു സമീപം, സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യാശ്രമവും അതിനോടു ചേർന്നുള്ള ബിഷപ്പ് വാർഷ മെമോറിയൽ ആത്മരാലയവും ആ ദ്രോഹം ജീവിതത്തിനു ചിരസ്മാരകമായി നിൽക്കുന്നു.

ബിഷപ്പ് വാർഷിൻ്റെ ജീവിതസാഹചര്യം സാധിതമാക്കുവാൻ വളരെയധികം സഹകരണം നിർദ്ദേശം നൽകിയ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ സഹയർമ്മിണി ക്ഷേത്ര റിഡ്ലി പാക്കൻഹാം വാർഷിക്കു ജീവിതം അനുസ്മരിക്കുവാൻ മറ്റാരു ശ്രമം ആവശ്യമാണ്. അത് ഇന്ത്യയിൽ അധികം കാലതാമസം കുടാതെ പ്രസിദ്ധീകൃതമാക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബിഷപ്പിനെ ആശ്രമാംഗങ്ങളും മറ്റ് അടുത്തവരും “പപ്പ്” എന്നു സംബോധന ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ, ആ ധന്യവതിയെ “മമ്മി” എന്നു സ്വന്നഹദ്ദോതകമായി വിളിച്ചു വന്നിരുന്നു. അയർലഡൻഡിൽ പ്രസി

ബിയാർജജിച്ച് ഒരാംഗ്രേയ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച് ആ സഭയിൽ വൈദികനായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ഒരു മാനുദേഹത്തിന്റെ മകളായിരുന്നു മണി. നാല്പതാം വയസ്സിനുശേഷം, ബിഷപ്പിന്റെ നാല്പത്തിയേഴ്ചാം വയസ്സിൽ അവർ തമിൽ വിഭാഗിതരായി. അവർക്കു മകളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആംഗ്രേയ സഭയുടെ ആദ്യാത്മിക പാരമ്പര്യം സഭർത്താവിനേപ്പോലെ നിലനിർത്തി വന്ന മണി, ഓർത്തദോക്ഷം സഭയുമായി അശായമായ ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷിയായി, ബിഷപ്പിനെ പ്പോലും അതിശയിക്കുന്ന സ്ഥിരചിത്രത, ത്യാഗാത്മകമായ ജീവിത സാക്ഷ്യത്തിൽ ആ സ്ക്രൈറ്റ്‌സം പ്രകാശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ബിഷപ്പിന്റെ നിര്യാണാനന്തരം മുന്നു വർഷത്തോളം ജീവിച്ചിരേശെങ്കം ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞ മണി എന്ന്റെ കുടുംബത്തിനും എനിക്കും വളരെ അടുത്ത മിത്രമായിരുന്നു. അവരെ അത്യുന്നതം സ്നേഹപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്ന അനേക കുടുംബങ്ങളും മലകരസഭയിലുണ്ട്. ബിഷപ്പിനേപ്പോലെ സുസ്മരണാർഹമായ വ്യക്തിവിലാസവും ആദ്യാർഹമിക പക്കതയും മണി ആർജജിച്ചിരുന്നു.

വാർഷിക ദഡികളെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ദൈവത്തിനു മുന്നിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനോടൊപ്പും അവർ കർത്ത്യസന്നിധിയിൽ കഴിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ നാമും സുസ്മരാകുവാൻ ദൈവം സഹായിക്കുന്ന എന്നു ഞാൻ ആശംസിക്കുകയാണ്. അവരുടെ ജനനാട്ടെവിടെയായിരുന്നാലും, അവരുടെ ജാതിയോ സഭാ ബന്ധമോ ഏതായിരുന്നാലും, യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസാടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ മലജിര ഓർത്തദോക്ഷം സഭയിലുൾപ്പെട്ടവരാണ്. ആ വിധത്തിൽ നന്ദിപൂർവ്വം അവരെ ഓർക്കുവാൻ ഓർത്തദോക്ഷം സഭാ ഗങ്ങൾക്കു സാധിക്കണം. എന്നാൽ അവരെ വിഭജിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരു സഭയുടെയും ഭാഗമായിട്ടും, ഇന്ത്യൻ സഭയുടെ ആകുക മാനമായ അഭിമാന സ്ഥാനമൊരു വേണ്ട നാം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. ഈ ജീവചരിത്രം ചപിച്ച കെ. വി. മാമനോട് എല്ലാ സഭാംഗങ്ങളും കൃതജ്ഞതരാണ്.

റവ. ഡോ. വി. സി. ശമുവേൽ

മുന്നാം പതിപ്പിന്റെ അവതാരിക ദൈവിക അനുഗ്രഹവും വലിയ ബഹുമതിയും

കെ. വി. മാമൻ രചിച്ച “തകാകത്തിലെ തപോധനകൾ” എന്ന ജീവചർിത്രഗമത്തിന്റെ ഒന്നാം പതിപ്പിന് അവതാരിക എഴുതിയത് സുപ്രസിദ്ധ സഭാചരിത്രപണ്ഡിതനായ റവ. ഡോ. വി. സി. ശമുവേൽ അവർക്കളാണ്. പരിഷകരിച്ച രണ്ടാം പതിപ്പിന് അവതാരിക എഴുതിയത് ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ ഫിലിപ്പോസ് മാർത്തുമേരീസും മെത്രാപ്പോൾഡിത്തായും. മുന്നാം പതിപ്പിന് അവതാരിക എഴുതുവാൻ ശ്രമകർത്താവ് എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞാൻ അതഭൂതപ്പെട്ടപ്പോയി.

പ്ല്ലായും മമ്മിയും തകാകം ആശ്രമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അവരോടുകൂടി സഹവസിച്ചിട്ടുള്ള, അര നൂറ്റാണ്ടായി തകാകം ആശ്രമത്തോട് ബന്ധം പുലർത്തുന്ന, ഒരാളുന്ന നിലവാക്കാണ് എന്നെന്ന ഈ ദാത്യം ഏല്പിച്ചേതെന്നറിയാം. എൻ്റെ ദീർഘകാല സുഹൃത്തായ മാമൻ, എൻ്റെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് എനിക്ക് നൽകിയ ഒരു ബഹുമതിയായി ഇതിനെ കണക്കാക്കുന്നു. ഇത് ഒരു ദൈവനിയോഗവും അതിലുപരി ദൈവാനുഗ്രഹവുമാണ്. വ്യക്തിപരമായി എൻ്റെ ജീവിതത്തെ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ച്, എനിക്ക് ജീവിതത്തിൽ ഒരു ദിശാബോധം തന്ന എൻ്റെ ആത്മായഗുരുവായ വാൽഷ് തിരുമേനിയുടെയും സഹയർമ്മിന്റെ ക്ഷാരാ വാൽഷ് എന്ന മഹാത്മയുടെയും പാവനസ്മരണയ്ക്കു മുന്നിൽ ആദരം ത്തജലികൾ അർപ്പിക്കാൻ ദൈവം എനിക്കിപ്പോൾ ഒരു അവസരം കൂടി തന്നിരിക്കുന്നു.

ബിഷപ്പ് പാകൻഹാം വാൽഷ് തിരുമേനിയെ ഞാൻ ആദ്യം കാണുന്നത് 1953 മെയ് മാസം, പത്തനംതിട്ട് കാതോലിക്ക്രേറ്റ് കോളേജിൽ നടന്ന വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചാണ്. മുഖ്യപ്രഭാഷകൾ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ലളിതമായ ഇംഗ്ലീഷിൽ നടത്തിയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഹൃദയസ്പർശിയായിരുന്നു. കോഴ്ഫേബേരിയിൽ നിന്ന് എൻ്റെ കൂടു വന്ന ഫിലിപ്പോസ് തോമസും (പിന്നീട് യാസോബിയോസ് തിരുമേനി) ഞാനും ഒരു ഹാളിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. രണ്ടാം ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ഏകദേശം അഞ്ചു മൺഡായപ്പോൾ ഒരു ശബ്ദം കേട്ട വാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തേക്കു നോക്കി. ഹാളിന്റെ മുന്നിലെ റോധിൽ ആരോ വീണു കിടക്കുന്നു. ഞാനും ഫിലിപ്പോസും ഓടിച്ചേനപ്പോൾ വാൽഷ് തിരുമേനിയാണ് ചരൽ നിറഞ്ഞ റോധിൽ വീണുകിടക്കുന്ന

തെന്നു മനസ്സിലായി. ഉടനെ ബിഷപ്പിനെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. കാലിന്ത്രീയും കൈകളുടെയും മുട്ടുകൾ പൊടി ചോര ലെറിക്കുന്നുണ്ട്. വെളുപ്പിനെ നടക്കാൻ ഇരഞ്ഞിയത്താണ്. എഴുന്നേറ്റു ഉടനെ “It is nothing, I am ok, Thank you” എന്ന് പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം നടന്നു. ഞങ്ങൾ തടങ്കുന്നിർത്തി. ഫിലിപ്പോസ് ഓടിപ്പോയി, ഒരു മരുന്നുചെട്ടിയുടെ ഇല പിഴിത്ത് മുറിവിൽ ഒഴിച്ചു. ഉടനെ ചോര നിന്നു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി കിടത്തി. അന്നു തുടങ്ങിയ ബന്ധം ബിഷപ്പിന്ത്രീ മരണംവരെ ദീർഘകാലം നിലനിന്നു.

രിയിൽവേയിൽ ജോലി സ്വീകരിച്ച് 1954-ൽ ഞാൻ ഹഷാർഡ്ഗുരിൽ താമസമാക്കി. 1955-ൽ രിയിൽവേയിൽ ഒരു ശുമസ്തനായി ഫിലിപ്പോസ് തോമസും എത്തിച്ചേര്റ്റു. 1957-ൽ ഇളരോധിലേക്ക് നാമലംമാറ്റം കിട്ടി. മണി എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും വൈകിട്ട് ഹഷാർഡ്ഗുർ വന്ന് ഞങ്ങളുടെ കുടം താമസിച്ചുശേഷം നൊയറാഴ്ച വൈകിട്ട് മടങ്ങിപ്പോകും. എനിക്ക് മാസം രണ്ടു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും കോയവുത്തുർ പോകണം. പകൽസമയം അവി ദയുണ്ട്. ഫിലിപ്പോസും അവിടെയെത്തും. രാവിലെ 10 മണിക്ക് മുമ്പ് ഞങ്ങൾ തടാകം ആശ്രമത്തിൽ ചെല്ലും. വൈകിട്ട് 5 മണിക്ക് തിരികെ പ്ലാറ്റും. രണ്ടു പേരുകും പകൽ എന്തെങ്കിലും ജോലി തരും.

1959 ജനുവരി 9-ന് ബിഷപ്പ് വാൽപ്പ് തിരുമേനി കാലംചെയ്യുന്നതു വരെ ഞങ്ങൾ അവിടു സ്ഥിരമായി സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ തിരുമേനി ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, “രിയിൽവേ ജോലി നല്കാണ്, നല്ല ശമ്പളം ഉണ്ട്. മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും ഉണ്ട്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അതിന് പറിയവരും. നിങ്ങളെ ദൈവത്തിന് ആവശ്യമുണ്ട്. സാരമില്ല സമയമാകുമ്പോൾ ദൈവം വഴി കാണിച്ചുതരും.” ഈത് ഒരു പ്രവചനംപോലെ നിവൃത്തിയായി.

ഫിലിപ്പോസ് തോമസ് 1962 മാർച്ച് 5-ാം തീയതി രിയിൽവേയിൽ നിന്ന് രാജിവെച്ച് സെമിനാർത്തിൽ ചേർന്നു ശേമ്മാഗനായി, വൈദികനായി. 1985 മെയ് 15-ന് ഫിലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലിത്തായായി തുമ്പമൺ ഭ്രാസനത്തിന്ത്രെ ചുമതല യേറ്റു. തടാകം ആശ്രമത്തിന്റെ ആചാര്യസ്ഥാനവും വഹിച്ചു. ദൈവം എനിക്കും വഴികാണിച്ചു തന്നു. 1962-ൽ ഇംഗ്ലീഷ് എം.എ. പരിക്കാൻ തുടങ്ങി 1984-ൽ പാസ്സായി. 1985-ൽ അഭിവൃദ്ധ ഭാഗിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിൽ അഭ്യാപകനായി.

അവിലെ മലകര യുവജനപ്രസ്ഥാനം ട്രഷറൽ ആയി 1965-70; 1970-75, കാർത്തയോക്സ് യുത്ത് മാസിക പബ്ലിഷർ 1981 മുതൽ 2011 വരെ, 30

വർഷം മാർ ഒസ്റ്റതാത്തിയോന് തിരുമേനി അദ്യുക്കഷഗായ മിഷൻ ഭോർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ഫൈറർ ഇങ്ങനെ സഭാസേവനത്തിന് ദൈവം അവസരം ഒരുക്കി.

ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ ശീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്റ്റതാത്തിയോന്, മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിന് താല്പര്യമുള്ളവർക്കു വേണ്ടി 1984 ഡിസംബർഡ് ഒരു ധ്യാനയോഗം ക്രമീകരിച്ചത് തടാകം ആശ്രമത്തിൽ വച്ച് ആയിരുന്നു. ബിഷപ്പ് വാൽഷിൾ മിഷൻപ്രവർത്തനം അന്ന് പറിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ സമാപനം നടത്തിയത് വാൽഷ് തിരുമേനിയുടെ കല്ലറയുടെ സമീപമായിരുന്നു. ഒസ്റ്റതാത്തിയോന് തിരുമേനി ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന് നാംസ് (NAMS) എന്ന് പേരു കൊടുത്തു. എന്ന സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചു. ആ കമ്പറിക്കൽ നിന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച് താൻ സ്ഥാനം ഏറ്റു. ദൈവം അതഭൂതകരമായി നടത്തി. 25 വർഷംകാണ്ക്ക് ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ 50 സമേളനങ്ങൾ നടന്നു. 50-ാമത് സമേളനം തടാകം ആശ്രമത്തിൽ തന്നെ നടന്നു. കനകജൂഡിലിയോഗം കഴിഞ്ഞ് താൻ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തുനിന്ന് പിൻമാറി. ഒരു ദൈവനിഃഖലാശം.

തടാകം ക്രിസ്തുശിഷ്യങ്ങൾക്കും നല്ല നിലയിൽ നടക്കേണ്ടത് ഓർത്ത യോക്സ് സഭയുടെ ആവശ്യമാണ്. പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതീർത്ത് കൂടുതൽപ്പേരുകൾ താമസിക്കാൻ സാധകരും ഉണ്ടായാൽ സഭയിലെ ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ കൂട്ടാം, ധ്യാനം എന്നിവ അവിടെവച്ച് നടത്താനാവും.

കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചുമതല തിൽ യോക്സ്ഫേഴ്സ്, അദ്യുപകർ എന്നിവർ ചേർന്ന് ബിഷപ്പ് വാൽഷ് ടിച്ചേഴ്സ് മിഷൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് വീണ്ടും ആരംഭിക്കുന്നത് ലല്ലതാണ്. പ്രഗതിരായ യോക്സ്ഫേഴ്സിന്റെ സഹായത്തോടെ ഒരു മെഡിക്കൽ കൂട്ടാം, കൂട്ടികൾ, യുവാകൾ, സ്ക്രീകൾ എന്നിവർക്ക് കൂടാന്നുകൾ, എല്ലാ ദിവസവും ദൈവവചന ശോഷണം എന്നിവ ക്രമീകരിക്കാം. വാൽഷ് തിരുമേനിയുടെ പ്രീച്ചിംഗ്, ടീച്ചിംഗ്, ഹിലിംഗ് എന്ന മിഷൻ പരിപാടി സഭയ്ക്ക് വളരെ ആത്മീക പ്രചോദനം നൽകുന്നതാണ്.

വാൽഷ് സ്ഥാരക ആശുപത്രി കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിച്ച് വികസിപ്പിക്കാൻ വളരെയധികം ശ്രമം നടത്തുന്നുണ്ട്. വളരെ നല്ല നിക്കം. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു ബാലഭവൻ നല്ല നിലയിൽ നടത്താൻ എല്ലാ സൗകര്യവും അവിടെയുണ്ട്. സഭയോന്നാകെ ആശ്രമത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുകയും ചെയ്യണം.

ഈ ജീവചത്രിത്രഗ്രന്ഥം ധാരാളംപേരുകൾ ദൈവിക വെളിച്ചു പകർന്നു കൊടുക്കുവാൻ ഇടയാക്കു. ലളിതമായ ജീവിതവും നിരന്തരമായ

പ്രാർത്ഥനയും മറുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള സൗമന്യവും സദാ കാണിച്ച് മാതൃകാപരമായി ജീവിച്ച് ആ ദിവതിക്കെല്ല എന്നും വിശ്വാസികൾ ഓർക്കുവാൻ ഈ ശ്രമം കുടുതൽ സഹായിക്കും.

ശ്രമകാരന് ഭേദവം തുടർന്നും ആരോഗ്യവും ആയുസ്സും നൽകെട്ട് എന്നും അനുശൃംഖിതമായി ആ തുലിക നിലയ്ക്കാതെ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെട്ട് എന്നും പ്രശ്നമിക്കുന്നു. ഈ സത്ശ്രമം സസന്നേഷം, വിനയാന്വിതനായി ഞാൻ സഹൃദയരുടെ സമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നു.

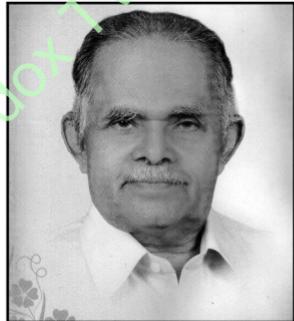
ഭേദവം അനുശ്രദ്ധിക്കെട്ട്.

ചൊഹ. ഡി. മാത്യു

തിരുവനന്തപുരം

2-11-2016

(പരുമലപ്പരുനാൾ ദിനം)

താളുകൾ മറിക്കുന്നോൾ

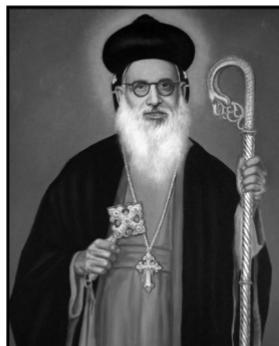
അനുഗ്രഹസ്വീദം	
ബന്ധപ്പാടിയോൻ മാർത്തേതാമാ പരലോൻ ദിതീയൻ	7
ആശംസ	
ഗീവർഗ്ഗീൻ മാർ കൃതിലോൻ	8
അനുഗ്രഹാശംസ	
ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ ദീയസ്കോറോൻ	14
ശുഭാംശംസ	
ഡോ. ഏബ്രഹാം മാർ സൈറാഫിം	15
ഡോ. ഗീവറുഗീൻ മാർ ഒസ്താത്തിയോസിരേൾ ആശംസ	16
വജേ ജുബിലിക്ക് ഒരു തിരുമുൽക്കാഴ്ച	
മിലിപ്പോൻ മാർ യാസേബിയോൻ	18
80-ാം വാർഷികത്തിൽ മുന്നാം പതിപ്പ് കെ. വി. മാമൻ	19
രണ്ടാം പതിപ്പിനെപ്പറ്റി	25
മന്നാം പതിപ്പിരേൾ ആമുവം	27
അവതാരിക	
ഹാ. ഡോ. വി. സി. ശമുവേൽ	31
ഒദവിക അനുഗ്രഹവും വലിയ ബഹുമതിയും	
പ്രപാദ. ഡി. മാതൃ	41
1. ജനനവും ബാല്യകാലവും	51
2. വിദ്യാഭ്യാസം	58
3. ഭാരതത്തിലേക്ക്	61
4. തൃഞ്ഞിനാപ്പള്ളിയിൽ	65
5. ആസ്സാം ബിഷപ്പ്	70
6. ബിഷപ്പ്‌സ് കോളജിൽ	74
7. തടാകത്തിലേക്ക്	78
8. ആശ്രമമാരംഭം	84
9. സത്രത്തിൽ തന്ന ജനനം	91
10. വികസനപ്രവർത്തനം	103

11. ജീവിത സാധാഹനം	123
12. നവയുഗത്തിലേയ്ക്ക്	128
13. വെല്ലുവിളികളും അവസരങ്ങളും	135
14. വ്യക്തി മാഹാത്മ്യം	141
15. ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന കമ്പകൾ	155
16. രോഗശാന്തി ശുദ്ധീച്ഛ	161
17. ബിഷപ്പ് വാൽഷ് സ്മാരക ആശുപത്രി	185
ബിഷപ്പ് വാൽഷ് ആശുപത്രി കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദശാഖ്യദാനങ്ങളിൽ	191
19. ആത്മീയ സാഹരം	198

രഥാം ഭാഗം

ആമുഖം	204
തടാകം ആശ്രമം: വജ്ര ജുഡിലി ചിന്തകൾ മലിപ്പോസ് മാർ യഹൗദിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ	206
തടാകത്തിൽ തന്റെ വിതിച്ച തരുണൈമണികൾ	213
ഫാ. എറി. കെ. ജേക്കബ്: ഉത്തമനായ കാര്യസ്ഥാൻ ഫാ. എബ്രഹാം അബ്ദുൾ	221
പ്രാദം ആചാര്യ ഫാദർ കെ. സി. വറുഗീസും ആശ്രമവും ഫാ. ഷോ. വി. സി. ശമുവേൽ	227
Thadagam Ashram Enriched My Life & Work Dr. P. T. Philip Maramon	231
ആശ്രമം മുന്നോട്ടു തന്നെ പ്രസാർ ഉമ്മൻ	234
തടാകാശ്രമം: സഭാസ്നേഹികളുടെ ആത്മീയ സരോവരം മരിക്കാത്ത മധുരസമരണകൾ	237
വി. പി. തമി വാലയിൽ	237
ഫാ. എബ്രഹാം അബ്ദുൾ: ആശ്രമത്തിന്റെ സംഭാവന	249
തടാകത്തിൽ തന്നെ തങ്ങി മണ്ണോടു മണ്ണു ചേരണം കെ. വി. യാകോബ് റിവാൻ	254

ആശ്രമത്തിന്റെ പിന്നിലെ ചില പ്രമുഖർ

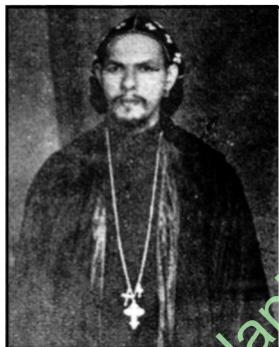
അലക്സിയോസ് മാർ
തേവോദോസ്യാസ്

പ. മാത്യുസ് പ്രമഹൻ
ബാവാ

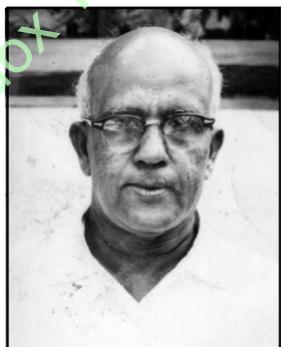
ഡോ. ഫൈലിപ്പോസ്
മാർ തേയോഫിലോസ്

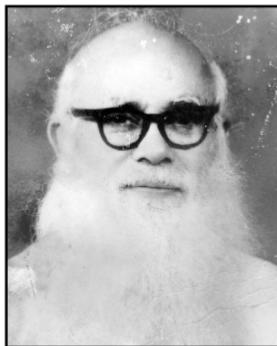
തോമസ് മാര്ത്ത്
സൊഞ്ചൽ

പ്രൊഫ.
കെ. സി. ചാക്കോ

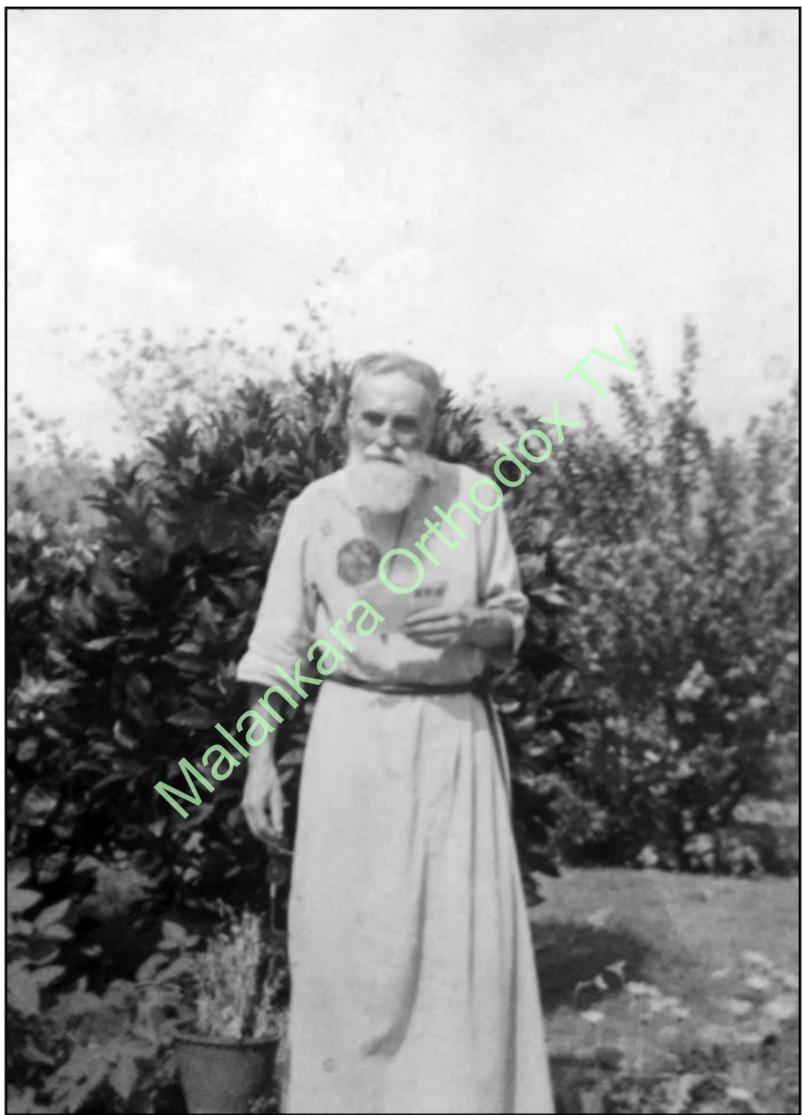
എൻ. എം. എബേഹാം
മനോരം എയിറ്റ്

റി. ഓ. മാത്യു
തോപ്പിൽ

പി. പി. വർക്കി
സീബാദാസൻ

മലബാറ് വാദപ്പാട് പുന്നേതാട്ടത്തിൽ

ജനനവും ബാല്യവും

യുറോപ്പ് വൻകരയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് അത്ലാനിക് മഹാസ മുദ്രത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറിയ ദീപാൺ അയർലണ്ട്, ബൈറ്റിഷ് ദീപാൺമുഹമ്മദത്തിൽ ഇതുശ്രദ്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. ബൈറ്റിഷ് ചരിത്രത്തിൽ വ്യക്തി മുട്ട പതിച്ചിട്ടുള്ള പ്രഗതിരായ നിരവധി കവികൾക്കും സാഹിത്യകാര നാർക്കും രാജ്യത്ത്വപ്പെട്ടെന്നാർക്കും ഈ കൊച്ചു ദീപ് ജനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യാത്മിക മണ്ഡലത്തിലും അയർലണ്ടിൽ സംഭാവന വില പ്രൗഢ്യത്താണ്. റോമൻ കത്തോലിക്ക് സഭയും പ്രോട്ടസ്റ്റം സഭയും തഴച്ചു വളരുന്ന അയർലണ്ടാണു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്കു മിഷനറിമാരെ അയച്ചക്കുന്നതിൽ ലോകത്തിൽ മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്നത്.

പത്രതാൻപതാം ശതകത്തിൽ അയർലണ്ടിലെ ആംഗ്രേയ സഭയ്ക്കു സമർത്ഥമായ നേതൃത്വം നൽകുകയും നാലാംഗങ്ങളെ മിഷനി പ്രവർത്തനത്തിനായി ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ബിഷപ്പ് വില്യം പാക്കൻഹാം വാർഷിക അയർലണ്ടിൽ പ്രശസ്ത സന്താനങ്ങളിലെബാരാ താണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ പുത്രനും ഈ ജീവചർത്രഗമത്തിൽ നായകനുമായ ബിഷപ്പ് ഐർബർട്ട് പാക്കൻഹാം വാർഷിക തന്റെ മഹത്തായ കഴിവുകളെ ഭാരതത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. ആദർശസ്വന്നനായ ഒരു വൈദിക മേലഭ്യക്ഷാം, പണ്ഡിതനായ വേദശാസ്ത്രജ്ഞത്താം, ശ്രദ്ധകാരിം, ആശ്രമസ്ഥാപകരിം, തപോധനകൾ, സർവ്വോപരി യേശുക്രിസ്തുവിരു കാർഡിനാൾകളെ അനുനിമിഷം പിന്തുടർന്നു സജീവിതം ക്രമീകരിച്ച് മനുഷ്യസ്നേഹി എന്നീ വിവിധ നിലകളിൽ അദ്ദേഹം ചിരസ്മരണയിനാണ്.

ഈംഗ്ലീഷിൽ നിന്ന് അയർലണ്ടിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത പാക്കൻഹാം കുടുംബാംബമായ തോമൻ, വൈയിൽസിൽ നിന്ന് അയർലണ്ടിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത വാർഷിക കുടുംബാംബമായ മേരിയൈ വിവാഹം ചെയ്തു. ഇവരുടെ സന്താനങ്ങൾ പിതൃകുടുംബത്തിന്റെയും മാതൃകുടുംബത്തിന്റെയും പേരുകൾ ഓനിച്ചു ചേർത്ത് “പാക്കൻ ഹാം വാർഷിക്” എന്ന കുടുംബപ്പേര് സ്ഥിരത്തിലുണ്ട്. തോമസിന്റെയും മേരിയുടെയും മുത്ത മകനാണ് അയർലണ്ടിലെ ആദ്യാത്മിക നേതാവായി ഉയർന്ന ബിഷപ്പ് വില്യം പാക്കൻ ഹാം വാർഷിക്. പതിനേഴാമത്തെ വയസ്സിൽ വില്യം, ഡാല്ലിനിലുള്ള ട്രിനിറ്റി കോളജിൽ നിന്നു ബിരുദം നേടി. ഏറ്റവും ഉത്തമമായ കവിത ചീച്ചതിനുള്ള സമ്മാനവും അദ്ദേഹം കരസ്ഥമാക്കി. സുവിശേഷ

പ്രവർത്തനത്തിലുള്ള താല്പര്യം മുലം അദ്ദേഹം വൈദികവൃത്തിക്കായി സയം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഒവോക്കോയിൽ ഇടവകപ്പട്ടക്കാരനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്ന അദ്ദേഹം ചർച്ച മിഷൻ സമൂഹത്തിൽ സാക്ഷിയായും പ്രവർത്തിച്ചു. പ്രസംഗങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും വഴിയായി അദ്ദേഹം മിഷൻ സേവനം സംബന്ധിച്ചു ജനങ്ങളിൽ സജീവമായ താല്പര്യം ജനപ്പിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തെ സാർവ്വമോർഡിലെ ആർച്ച് ഡൈക്കൻ ഇർവിൻ അസിസ്റ്റന്റായി നിയമിച്ചു. ആർച്ച് ഡൈക്കൻ ഇർവിൻ കാലഗ്രേഷണ റവ. വില്യം, ആർച്ച് ഡൈക്കനായി നിയമിതനായി. ആർച്ച് ഡൈക്കനായിരുന്ന കാലമെല്ലാം യുവജനങ്ങളുടെ ആര്ത്ഥിയോന്മാനത്തിനായി അദ്ദേഹം അക്ഷിണം പരിശ്രമിച്ചു. അവർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ബൈബിൾ ഫ്ലാസ്റ്റുകൾ നടത്തുകയും അനേകം പേരക്കു വൈദികവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഉത്തരജ്ഞം നൽകുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തീയ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം

1861-ൽ ‘ക്രിസ്ത്യൻ മിഷൻ’ എന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഡബ്ല്യൂഓ സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒരു പ്രസംഗപരമര നടത്തി. ഈനും ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആധികാരിക സ്വഭാവമുള്ളവയായി ആ പ്രസംഗങ്ങൾ കരുതപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ 1878-ൽ ഓസ്റ്റോൺ, ഫേംബർഡ്, ലെയിറ്റ്‌ലീൻ എന്നീ സംയുക്ത മഹാരാജ്യകയുടെ ബിഷപ്പായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. എല്ലാവിധത്തിലും അദ്ദേഹം ഒരു മാതൃകാ ബിഷപ്പായിരുന്നു. വിദേശ മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിനു മഹത്തായ സംഭാവനകൾ ചെയ്താൻ അക്കാദാതത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. നല്ല വാശ്മിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം എല്ലാ ഡിംത്തും ചുറ്റിസാധിച്ച് സുവിശേഷ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി വന്നു. യുവജനങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. സ്ഥിരീകരണത്തിന് അദ്ദേഹത്തിൽ മുന്പിൽ വന്നിരുന്ന യുവജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി. സ്ഥിരീകരണം കഴിഞ്ഞ് ഓരോ വർഷം കഴിയുന്നോരും അദ്ദേഹം ഓരോരുത്തർക്കും വ്യക്തിപരമായ കത്തുകൾ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നിരവധി യുവജനങ്ങൾ വൈദികവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിൽ ജീവിച്ചരുകൾ പ്രചോദനം നൽകി. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളോടുള്ള ഉപദേശങ്ങളിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഉള്ളിപ്പിണ്ടതിരുന്നു. ഒന്നാമതായി ദൈവസാനിധിയും ബോധവാദം രണ്ടാമതായി ഫലിതവാസനയും. ഈ രണ്ടു ഗുണവും അദ്ദേഹത്തിൽ സമൂഹമായി വിളഞ്ഞിരുന്നു. ഭദ്രാസന ദേശത്തിൽ കൂത്യാനരാജേൻകിടയ്ക്കും ധാരാളം ലേവേനങ്ങളും ശ്രമങ്ങളും അദ്ദേഹം എഴുതി. വേദശാസ്ത്രപരമായ ഒരു ധനസന്നാളം വലിയ ശ്രമങ്ങളുടെ കർത്താവാണ് അദ്ദേഹം. 19 വർഷം ബിഷപ്പായിരുന്ന

ശ്രേഷ്ഠം അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനത്തു നിന്ന് സ്വയം വിരമിച്ച് വിശ്രമജീവിത തത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1902 ജൂലൈ 30-നു 82-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ദിവംഗത നായി. അയർലണ്ടിലെ ജനങ്ങൾ നന്ദകം അദ്ദേഹത്തിൽന്റെ ഭേദവിശ്വാസത്തിൽ ദുഃഖവനിമഗ്നരാകുകയും ചെയ്തു. അയർലണ്ടിലെ സഭയുടെ പ്രധാന ശിൽപ്പികളിലോരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ബിഷപ്പ് വില്യം പാക്കൻ ഹാം വാർഷിക്കേ ധർമ്മ പത്തനിയായിരുന്ന കൂറാ ജയിൻ എല്ലാവിധത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന് അനുരൂപയായിരുന്നു. വിവാഹത്തിനു മുമ്പുതന്നെ നല്ലൊരു സുവിശേഷ പ്രവർത്തക എന്ന അവർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തുള്ള മിഷനറിമാരുമായി സന്ദർഭം പുലർത്തിവന്ന കൂറാ, തന്റെ ഭവനത്തിൽ ചച്ച പ്രത്യേക ക്ഷോഡ്യകൾ നടത്തി പലതിൽ മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള അഭിവാഞ്ചൽ വളർത്തി. തൊഴിലാളികളുായ സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിലും അവർ ധാരാളം വേല ചെയ്തു. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവരുടെ ഭവനം സ്വന്ത വീടുപോലെയായിരുന്നു. ഭർത്താവിക്കേ ആശ്വാസമിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ സജീവപങ്കു വഹിച്ചിരുന്നു.

ഈ അനുഗ്രഹീത ദബതികളുടെ രൂപനാമത്തെ പുത്രനായിട്ടാണ് ഫെർബർട്ട് 1871 മാർച്ച് 22-നു ജനിച്ചത്. തന്റെ ബാല്യകാലസ്ഥാനകളിൽ ബിഷപ്പ് ഫെർബർട്ട് പാതയുന്നതിപ്രകാരമാണ്: “ഒദ്ദേശത്തായ മാതാപിതാക്കന്നാരെ ലഭിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായി. അതുത കരമായ സ്നേഹവും വിശാലസവും ഉള്ള ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു എന്റെ അമ്മ. എന്റെ നാലൂമാഞ്ചേര വയസ്സിൽ (മാനുഷികരിതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ) അമ്മ നഷ്ടപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചില്ലായിരുന്നെന്നും എന്റെ ജീവിതം കൂടുതൽ സന്നോഷകരമാകുമായിരുന്നു. എന്നാലും അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥന എന്നെന്ന നിരത്തം സഹായിച്ചുകൊണ്ടുന്നു എന്ന് എനിക്ക് പുർണ്ണമായ വിശാസമുണ്ട്.

അമ്മ കുറേ വർഷം കുടി ജീവിച്ചിരുന്നെന്നും എന്നെന്ന വളർത്തുമായിരുന്നു എന്നോർത്തൽ തൊൻ അതുതും കുറാറുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലേക്ക് ക്രൈസ്തവക്കുന്നേശർ മുന്നു സംഭവങ്ങൾ എന്റെ ഓർമ്മയിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ആദ്യത്തെ അമ്മയുടെ അവസാനത്തെ രോഗത്തിന്റെ കാലത്താണ് നടന്നത്. തൊൻ പലപ്പോഴും അമ്മയുടെ കട്ടി പിൽ കയറിക്കിടക്കുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ അമ്മ മിരായിക്കുപ്പി എടുത്ത പ്രശ്നപ്പിൽ അടച്ചു വെച്ചും. ഏകക്കു തൊൻ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു: “അമ്മയുടെ വേദന ഇതുപോലെ എന്റെ കൈയിൽ തന്നാൽ തൊൻ ഈ പ്രശ്നപ്പിൽ വെച്ച് അടച്ചുപെട്ടും.” ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട അമ്മ പുണ്ണി ചച്ച എനിക്ക് ഒരു ഉമ്മ തന്നു.

രണ്ടാമത്തെ സംഭവം എനിക്ക് മുന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് നടന്നത്. ഞാൻ എന്തോ തെറ്റു ചെയ്തു. എന്താണെന്ന് ഇപ്പോൾ ഓർക്കുന്നില്ല. അമു എന്നോട് ദേഖ്യപ്പെട്ടില്ല. പകേഷ വളരെ സംഘടപ്പെട്ടു. കുറ്റത്തിനു ശിക്ഷയായി അമു നിർദ്ദേശിച്ചത് ഒരു തുണിക്ക്ഷേണം പുറത്തുവച്ചു കൊണ്ട് സ്ഥാപിച്ചത് പത്തു മിനിറ്റ് ഇരിക്കാനായിരുന്നു. ഈ ശിക്ഷ അടി യേക്കാൾ കുടുതലായ വേദന എന്തെ ഹൃദയത്തിലുള്ളവാക്കി. ഞാൻ പൊട്ടിക്കരണത്തു. തെറ്റ് ഇനിയും ആവർത്തിക്കുകയില്ലെന്ന് ശപമവും ചെയ്തു.

“മുന്നാമത്തെ ഓർമ്മ വളരെ വിശുദ്ധമാണ്. അമു മരണശയ്യയിലാണ്. ഏറ്റവും ഇളയവരായ ഇരട്ടകൾ ഒഴിച്ച് അബ്യു സന്താനങ്ങളും അച്ചുനോ ടോപ്പും കിടയ്ക്കയ്ക്കു സമീപം നിന്നിരുന്നു. അച്ചുന്തെ കൈകളിലിരുന്ന ഞാനായിരുന്നു അമ്മയോടു തൊടുന്നിന്നത്. വെയിൽ അടിക്കുന്നത് അമു യുടെ കണ്ണിന് വിഷമമായിരുന്നതുകൊണ്ട് മുറിയുടെ ജനലുകളെല്ലാം അടച്ചിരുന്നു. “ജനൽ തുറക്ക്, എനിക്ക് ഈ രേഖിച്ചും കൊണ്ടു വയ്ക്കു” എന്ന് അമു പറഞ്ഞു. “ജനൽ എല്ലാം അടച്ചിക്കുകയാണെല്ലോ. മുൻ ഡിൽത്തനെ ഇരുട്ടാണെല്ലോ” എന്ന് അച്ചുന്തെ മറുപടി പറഞ്ഞു. അമു ഉടനെ പറഞ്ഞു: “ഇപ്പോളാണെല്ലോ എനിക്ക് മനസ്സിലായത് ഇത് സർഗ്ഗീയ തേജ സ്ഥാണെന്ന്, മാലാവമാർ എന്ന ക്ഷാണ്ടുപോകാൻ വരികയാണ്” എന്ന് അമു സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു. ജീവിതത്തിലാദ്യമായി ഞാൻ കണ്ണ മരണശയ്യ ഇതായിരുന്നു. അത് തിക്കെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ആവാസരഹമായി അനുഭവിച്ചിരാൻ സാധിച്ചതിൽ കർത്താവിനു സ്തോത്രം. ഈ സംഭവം എന്തെ ഹൃദയത്തിൽ മായാത്ത മുട്ട പതിച്ചു. പിൽക്കാലത്ത് പ്രതിസന്ധികൾ നേരിടപ്പോൾ അടിപത റാത്ര നിർക്കാത്തക ശക്തി പകർന്ന വിശ്വാസം ഈ സംഭവം മൂലം രൂപംകൊണ്ടു.”

ക്ഷേണ്ടേയിഷ്ടമായ ബാല്യം

പിന്നീട് കുറേകാലത്തേക്ക് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷ തന്തകാർ മുന്നിട്ടുന്നിന്നത് ഭൂമായിരുന്നു. ആദ്യം ഡീനും പിന്നീട് ബിഷപ്പുമായ എന്തെ പിതാവ് സദാ ജോലിത്തിരകിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹവുമായുള്ള ഓരോ സന്ധർക്കവും സന്തോഷപ്രദവും സഹായകരവും മായിരുന്നു. പകേഷ തന്റെ മകൾക്ക് ആയകളിൽ നിന്നും ഭൂത്യകളിൽ നിന്നും വളരെ വിഷമതകൾ ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന കാര്യം അദ്ദേഹം അറി ഞാനിരുന്നില്ല. ഞാൻ ഉൾപ്പെടെ ഇളയ മുന്നു കുട്ടിക്കൾക്കായിരുന്നു ഏറ്റവും കുടുതൽ പീഡനം സഹിക്കേണ്ടി വന്നത്. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം എല്ലാംപോരിയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. സഹിക്കപ്പോൾ അബ്യു വയ

സ്ഥായ ഞാനും ആറു വയസ്സായ എൻ്റെ സഹോദരനും കൂടി വീട്ടിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചേണ്ടാൻ നിശ്ചയിച്ചു. തങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ആകെ സന്ധാദ്യം ആറു പെൺസും ഒരു കഷ്ണം റൊട്ടിയുമായിരുന്നു. സമീപത്തുള്ള ഒരു പഴയ കൊട്ടാരത്തിന്റെ അവഗിഷ്ടങ്ങളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കാനാണ് തങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചത്. യാതൊരു കാരണവശാലും വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതെല്ലാം തങ്ങളിൽനിന്നും ദ്രും പ്രശ്നിശയയം ചെയ്തു. കൊട്ടാരത്തി നകത്തു കടക്കുന്നതിനു ചെന്നപ്പോൾ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ആറു പെൺസ് പ്രതിഫലം കാവൽക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മുഴുവൻ സന്ധാദ്യവും ഇങ്ങനെ കളഞ്ഞുകൂളിക്കുന്നത് ബുദ്ധിപൂർവ്വമാണോ എന്ന് ആലോച്ചിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ തന്ന വീട്ടിൽ നിന്ന് അനേകിച്ചു വന്ന ആളുകൾ തങ്ങളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി.

പ്രഞ്ചഭാമത്തെ വയസ്സിൽ സക്കൂളിൽ ചേരുന്നതുവരെ ഇങ്ങനെന്നയുള്ള ദുർഘടങ്ങൾ ഓരോന്നായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു കുറതയിൽ നിന്നു മാറുമ്പോൾ അതിലും കറിനമായ കുറതയിലേക്കാണ് മികവാറും ചെന്ന ചേരുന്നത്. ധാരാളം ഹേതിഗാനങ്ങളും വേദവാക്യങ്ങളും എന്ന പരിപ്പിച്ചിരുന്നു. മനോഹരമായ ചിത്രങ്ങളാടുകൂടിയ ധാരാളം ബൈബിൾ കമാപുസ്തകങ്ങൾ എൻ്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെന്നെയാക്കെ ആയിരുന്നിട്ടും എൻ്റെ മതബോധം എന്ന കൂടുതൽ വിഷദാത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. നാൻ ചെയ്ത പാപങ്ങളുടെ ആധിക്യം കൊണ്ട് എനിക്ക് രക്ഷപ്രാപ്തിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും സർവ്വത്തിന്റെ വാതിലുകൾ എൻ്റെ നേർക്ക് എന്നേക്ക് എന്നേക്കുമായി അടയ്ക്കപ്പെടുമെന്നും നാൻ ഡേപ്പെട്ടു. “രു മനോഹര നഗരമുണ്ട്, അതിന്റെ വാതിലുകൾ പാപത്തിന് അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അശുദ്ധമായതിനൊന്നും അതിന്റെ യുള്ളിൽ പ്രവേശാനമില്ല” എന്നർത്ഥം വരുന്ന, നാൻ പരിച്ച ഒരു ഗാനം എനിക്ക് ശക്തിയായ ഭിത്തി വളർത്തി. സർവ്വപാപങ്ങളിൽ നിന്നും ശുഭീകരിക്കുന്നതായി യേശുവിനെ കാണിക്കുന്ന ഭാഗം ആ ഗാനത്തിന്റെ അടുത്ത പാതയിലുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ വിഷദാവും നിരാശയും എൻ്റെ മനസ്സിൽ തളംകെട്ടി നിന്നു. എൻ്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയെല്ലാം മുലകാരണം ഇതായിരുന്നു. മനസ്സ് തുറന്നു ഹൃദയവ്യമ പക്ഷുവെയ്ക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന ആരെയും നാൻ കണ്ണത്തിയില്ല. എൻ്റെ ഹൃദയഭാരവും മായി പിതാവിനെ നാൻ സമീപിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. മികവാറും ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വീടിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉള്ള സമയത്തു തന്ന വലിയ ജോലിത്തിരക്കുമായിരുന്നു. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം വളരെ വിദ്യുത്സമനായി എനിക്കെന്നുഭവപ്പെട്ടു.

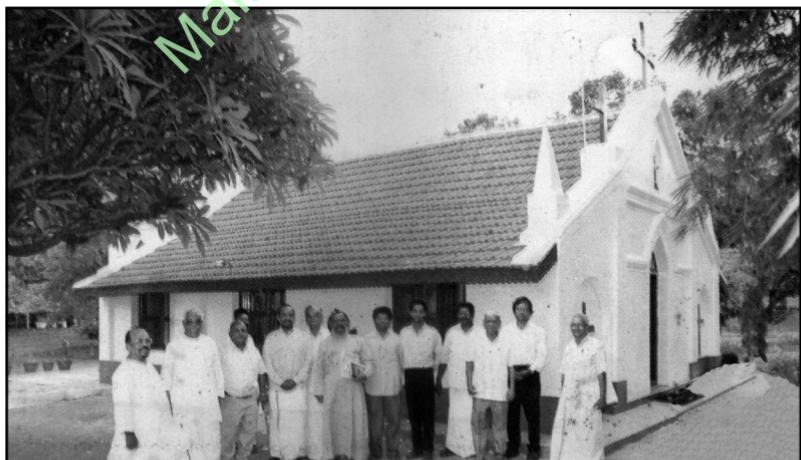
അവസാന പോംവഴിയായി ആത്മഹത്യയെപ്പറ്റിയും നാൻ ചിന്തിച്ചു. എന്നാൽ മറ്റൊള്ളവർക്ക് കണ്ണുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതോ അവർക്കുപ

ദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നതോ ആയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൈകെക്കാളളാൻ എനിക്കിഷ്ട മില്ലായിരുന്നു. കറിനമായി ദേഹാധ്യാനം ചെയ്യുകയും അതേസമയം വളരെക്കുറച്ച് മാത്രം ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്താൽ മെലിഞ്ഞ് മെലിഞ്ഞ് മരിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ഈ ഉദ്ദേശ്യസാധ്യ തതിനായി ഒരു മൃന്മാനില കെട്ടിടത്തിന്റെ മുകളിലേക്ക് വെള്ളം കയറ്റുന്ന പദ്ധതി കറിനമായി അധ്യാനം തുടങ്ങി. പക്ഷേ, അതുമുലം ഉണ്ടായ വലിയ വിശ്വസിനെ അടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ ആത്മഹത്യാ ശ്രമവും വിഫലമായി.

ഈ കാലാധ്യാത്മക്കുന്നിൽ അവസാനഭാഗത്ത് ഒരു ഭയക്കര രോഗം എന്ന ബാധിച്ചു. ഇടത്തു ചെവി മുഴുവൻ പഴുപ്പ് നിറഞ്ഞ് അസഹ്യമായ വേദനയുണ്ടാക്കി. മരിക്കുമ്പോൾ എന്നുപോലും തോന്തിപ്പോയി, പത്രതാൾപ്പത്ര വയസ്സുവരെ ഈ രോഗം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ശുരൂതരമായി ബാധിച്ചു വേദനയും ശരീരഭരണപ്പുല്ലവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ രോഗത്തിന്റെ കാലത്താണ് ആയുസ്സ് തിരിച്ചു കിട്ടിയാൽ ഞാൻ തന്നെ മിഷനിയായി ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചത്. വൈദികനായി സഭാ സേവനം ചെയ്യുന്ന കാലവും നോക്കിപ്പുണ്ടിട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ കഴിഞ്ഞു കൂടി. സ്കൂളിലേയും കോളജിലേയും അദ്ദേശനകാലത്ത് പലവിധമായ പ്രയാസങ്ങളുടെ നടപടിയിലും ഈ ദൈവവിളിയിൽ ഞാൻ മനസ്സുറപ്പിച്ചിരുന്നു. അവസാനം അതു നിരോഗകയും ചെയ്തു.

ദൈവഭക്തനായ എൻ്റെ പിതാവ് വിട്ടില്ലെങ്കും ഞായറാഴ്ചകളിൽ മക്കളെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഒരു മിഷനി പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ദീർഘനേരം സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലേയും ആഫ്രിക്കയിലേയും ജനങ്ങളെപ്പറ്റിയായിരുന്നു അധികവും സംസാരിച്ചത്. ആഫ്രിക്കയിൽ അക്കാദാലത്ത് നിലവിലിരുന്ന അടിമവ്യാപാരം മുതലായ തിനകളുടെ വിവരങ്ങം ചിത്രങ്ങൾ കാണിച്ച് തന്ത്രങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. അതിനുശേഷം തങ്ങളോടൊപ്പം ഭക്തിഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കും. പിന്നീട് മിഷനുള്ള സംഭാവന സുക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഓരോ വണ്ണിക തരും. തങ്ങൾ തന്നത്താൾ ജോലി ചെയ്ത് സമ്പാദിക്കുന്ന പണമേ അതിൽ ഇടാവു എന്നദേഹം നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ പോതി യേശുക്രീസ്തവിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്നാനഹത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും ലോകത്തിൽ നടമാടുന്ന അനീതികളോടു പടപൊരുതുന്നതിനും അടക്കാനാവാത്ത ആവേശം എൻ്റെ മനസ്സിൽ വളർത്തു വന്നു. ഈ ദർശനം എൻ്റെ മനസ്സിൽ വളർത്തു പതലിച്ചപ്പോൾ ആദ്യകാലത്ത് വിഷാദം ക്രമേണ മാറ്റകയും ജീവിതത്തിൽ ക്രിന്നതു താമാർത്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതു മുതൽ ശത്രുയായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി.”

അമ്മയുടെ മരണശേഷം കൂട്ടിക്കളെ വളർത്തുന്ന ചുമതല കുറെ ആയകളാണ് കൈയെറ്റത്. അവരിൽ ചിലർക്ക് ചുമതലാബോധമുണ്ടായിരുന്നു. പൊൻമാർത്തിന്റെ പിതാവ് രണ്ടാമത് വിവാഹം കഴിച്ചപ്പോൾ വേനാന്തരീക്ഷം വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. ചിറ്റമയ്ക്ക് എല്ലാ കൂട്ടിക്കളോടും പ്രത്യേകിച്ചു പൊൻമാർത്തിനോടും വളരെ വാതിലുമായിരുന്നു. അവർ കൂട്ടികൾക്ക് നല്ല ശിക്ഷണവും നൽകി. പൊൻമാർത്തിന് ചിറ്റമയോട് വളരെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമായിരുന്നു. അത് ആജീവനാന്തം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

തിരുത്തിലെ അന്ത്യം ചാപ്പൽ

വിദ്യാഭ്യാസം

പ്രാമാഖ്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശ്രേഷ്ഠ ഹെർബർട്ട്കും അനുജൻ എണ്ണയ്യും കുടി ജേപ്പംസഹോദരൻ പരിച്ചിരുന്ന ബൈർക്കൻ ഹൈസ് സ്കൂളിൽ ചേർന്നു. അക്കാലത്തെപ്പറ്റി എണ്ണയ്യ് എഴുതിയ സ്മരണകളിൽ നിന്ന് ചില കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാം. ഹെർബർട്ട് സ്കൂൾ ഗായ കസാലത്തിലെയും റംബി ടീമിലെയും അംഗമായിരുന്നു. ആദ്യം മുതലെ നിന്നച്ചിരിയാത്ത കുഴപ്പങ്ങളിൽചേന്ന് തലയിടുന്ന സഭാവം ഹെർബർട്ടിനുണ്ടായിരുന്നു. രാത്രി ഒപ്പതു മണി കഴിഞ്ഞാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ മുറിയിൽ സ്ലൂ ഉപയോഗിക്കരുതെന്നാണ് നിയമം. ഓരിക്കൽ പറിത്തം കഴിഞ്ഞ് ക്ഷേണിച്ച് ഹെർബർട്ട്, സ്ലൂ ഉപയോഗിച്ച് കുറച്ച് കൊക്കോ തയ്യാറാക്കി കുട്ടകാരുമൊത്ത് കുടിച്ചുകൊണ്ടിരക്കുമ്പോൾ വാതിലിൽ ഒരു മുട്ടു കേട്ടു. തുറന്നപ്പോൾ പ്രവേശിച്ചത് ഹൈസ്മാസ്സർ. ഹെർബർട്ട് ഉടനെ ക്ഷമാധാരനം ചെയ്തെങ്കിലും പിടേദിവസം ഒരു പ്രത്യേക സമയത്ത് തന്നെ വന്നു കാണണമെന്നു ഹൈസ്മാസ്സർ ആജ്ഞാപിച്ചു. അദ്ദേഹം മടങ്ങുമ്പോൾ ഹെർബർട്ട് വിനിത്തനായി പറഞ്ഞു, “ഇത് എന്നായാലും പാകപ്പെടുത്തിയ സ്ഥിരിക്ക് സാറും ഞങ്ങളോടൊത്ത് ഒരു കപ്പുകുടിക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം.” അപ്രതിക്ഷിതമായ ഈ ക്ഷണം നിരസിക്കാൻ ചെയ്യാനുണ്ടെങ്കിൽ വിഷമം തോന്തി. കുട്ടികളോടൊപ്പം ഹൈസ്മാസ്സറും കൊക്കോ കുടിച്ചു. പോയപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “ഹെർബർട്ട് എന്നെ നാജൈ മുറിയിൽ വന്നു കാണണമെന്നില്ല. പക്ഷേ, ഈ ആവശ്യത്തിക്കരുത്.” “ഒരിക്കലുമില്ല” എന്നു ഹെർബർട്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു. ബിഷപ്പായശ്രേഷ്ഠം ചെയ്ത പല പ്രസംഗങ്ങളിലും ഈ സംഭവം അദ്ദേഹം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബൈർക്കൻ ഹൈസ് സ്കൂളിലെ പഠനം പുർത്തിയാക്കിയശ്രേഷ്ഠം ഹെർബർട്ട് ഉപത്രിപ്പിന്തന്ത്രിനായി ജേപ്പം വില്ലി പരിച്ചിരുന്ന ധന്വന്തരിലെ ട്രിനിറ്റി കോളജിൽ ചേർന്നു. കുറച്ചു നാളുകൾക്കുശ്രേഷ്ഠം അനുജൻ എണ്ണയ്യും അവരോടൊത്തു ചേർന്നു. മുന്നു സഹോദരമാരും ഒരുമിച്ചാണ് താമസിച്ചു വന്നത്. അവരുടെ ഭൂത്യൻ, തടിയനായ വില്ലിയെ മുത്തുപ്പിശാചെന്നും കരുതു തലമുടിയുള്ള ഹെർബർട്ടിനെ കരുപ്പൻ പിശാചെന്നും ബാലനായ ഏണ്ണയ്യിനെ കുടിപ്പിശാചെന്നും കളിയായി വിളിച്ചിരുന്നു. ഓരിക്കൽ ഒരു സന്ദർശകൻ ഈ ഭൂത്യനോട് യജമാനൻ എവിടെ പ്പോയെന്ന് അനേകിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയ ഉത്തരം വിചിത്രമായിരുന്നു. “മുത്തുപ്പിശാച് ബൈർബിൾ സ്ലൂഡിൽ പോയി; കരുപ്പൻ പിശാച് ഫോട്ടോ കഴുകയാണ്; കുടിപ്പിശാച് എവിടെപ്പോയെന്ന് നിശ്ചയമില്ല.”

ഇള്ളൂരിൽ സാഹിത്യമായിരുന്നു ഫെർബർട്ടിന്റെ പ്രധാന പഠനവിഷയം. അതോടൊപ്പം ജർമ്മൻ ഭാഷയും സംസ്കൃതവും പഠിച്ച് രണ്ടിലും നല്ല പാണ്ഡിത്യം നേടി. അനുഭവത്ത് ട്രിനിറ്റി കോളജ് പ്രതിഭാധനരായ നിര വധി അഭ്യാപക വരേണ്ടുരുട്ട് വിഹാരരംഗമായിരുന്നു. വേദശാസ്ത്രത്തെ അതായിരുന്ന ബർനാർഡ്, പ്രസിദ്ധ ഷൈക്സ്പീരിയൻ നിരുപക്കനായ ധനാധൻ, ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനായ ഹിറ്റ്സ് ജേരാർഡ് ഇവർ അവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഡോക്ടർ ഗ്രാമൻ, ഫെർബർട്ടിന്റെ പ്രത്യേക സ്നേഹാദര ആർഥക്ക് പാത്രിഭവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരാചരണം ഇന്നും തടാകം ആശ്രമഭിത്തിയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. പഠനത്തിനു പുറമേ ഫോട്ടോ ശ്രാഫ്റ്റ്, സൈക്കിൾ സവാരി, മാജിക്ക് ഇവയിലും അദ്ദേഹം താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസകാലത്ത് സാധ്യങ്ങൾക്കുവരുത്തിലും ഫെർബർട്ട് ശ്രദ്ധപതിച്ചു. ഡാസ്റ്റിൻ നഗരത്തിലെ ചേരികളിൽ കടക്കുചെന്ന് അവരുടെ പ്രധാനങ്ങളിൽ പകുകൊള്ളുകയും അവരോട് അദ്ദേഹം ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ സന്ദേശത്തെ പൂരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അനുഭവത്തെ അനുഭവാദാർ ദുർബലവും വിഭാഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന അനീതികളെയും ദുരിതങ്ങളെയുംപൂരിംബോധവാനാക്കുകയും ഇവരെല്ലാം വെച്ച് പുലർത്തുന്ന ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃത ജീവിതത്തോട് എതിർപ്പ് തോന്നുകയും ചെയ്തു.

കോളജിലെ റണ്ടാം വർഷത്തിൽ ദുസ്ഥഹമായ വേദനയുള്ളവാക്കിയ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയ അഭ്യേഷത്തിന് നേരിട്ടേണ്ടി വന്നു. ഈ അനുഭവത്തെ പൂരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ പറയാം. “ഈ വേദന എന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ വേദനയോട് അനുഭാവമുള്ളവനാക്കിത്തീർത്തതു. അതുപോലെ ഈ രോഗം മുളം പരീക്ഷയിൽ ചേരാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് സ്കോളർഷിപ്പ് നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോഴുണ്ടായ നിരാഗയും ചില പാംബേശർ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു. ഈ വകുകാരുഞ്ഞേശ്വര് അമിതപ്രാധാന്യം നൽകരുതെന്നും നഷ്ടങ്ങൾ ക്ഷമയോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടി സഹിച്ചാൽ ആനന്ദവും ആത്മീയ പ്രയോജനവും ലഭിക്കുമെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.”

കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസകാലത്ത് ക്രിസ്തുമതത്തെപൂരി പല സംശയങ്ങളുണ്ടായതു മൂലം അസാമ്പത്തായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് തടാകം ആശ്രമാംഗങ്ങളോട് ഇതേപൂരി ഇപ്രകാരമാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. “വേദശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നോഗും എൻ്റെ മനസ്സ് കൂടുതൽ കൂടുതൽ സംശയങ്ങൾ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞതു. വാക്കുപുസ്തകങ്ങൾ എന്നെ അരിശം കൊള്ളിച്ചു. കാരണം ശ്രമകർത്താക്കൾ പ്രതിപാദ്യ സംഭവങ്ങളുടെ ആഴവും നിഗുണ്ടയും പരിഗണിക്കാതെ ദുക്കസാക്ഷികളാണെന്നുള്ള

മട്ടിൽ നിശ്ചയത്തോടൊക്കെയിരുന്നു അവ വിവർിച്ചിരുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ദേശ്യപ്പെട്ട പുസ്തകം മുറിയിലേക്ക് വലിച്ചിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യേശുകീസ്തവും വില്ലുള്ള വൈദികത്തിക വിശാസത്തിന് കോട്ടും വന്നിരെപ്പില്ലെങ്കിലും വൈദികനായി സഭയുടെ വിശാസം പറിപ്പിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് സാധ്യമല്ലെന്ന് പ്രബലമായ ബോധ്യം വന്നു. ഏറ്റവും കുടുതൽ എനെ വിഷമിപ്പിച്ച പ്രത്കം ക്രിസ്തുവിൻ്റെ സഖ്യാരോഹണമായിരുന്നു. സർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചും യേശുകീസ്തവിൻ്റെ ശരീരത്തെ സംബന്ധിച്ചും പ്രാദേശികവും പദാർത്ഥപരവുമായ ധാരണകളാണ് ഈതിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നതെന്നെന്ന നിക്ക് തോന്തി.

ധർഹാമിലെ മഹാനായ ബിഷപ്പ് വെറ്റ് കട്ട ഏതാനും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് തന്റെ വസതിയായ ഓക്ലാൻഡ് കാസിലിൽ വെച്ച് പ്രത്യേക പരിശീലനം നൽകുന്നതായി താണ് കോട്ടും ഇവരെ “ഓക്ലാൻഡ് ബ്രദേഴ്സ്” എന്നു വിളിച്ചു വന്നു. അതിൽ, എൻ്റെ ഭാവി സ്വാല്പായ ഏണ്ണറ്റ് ഹോസ്റ്റം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നേയും അതിൽ ചേർക്കുന്ന തിന് ബിഷപ്പിനോട് ശുപാർശ ചെയ്യാമെന്ന് ഹോസ്റ്റ് പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, സംശയങ്ങളുടെ മദ്യത്തിൽ നടങ്ഠിരിയുന്ന എനിക്കു വൈദികനാകാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുമെന്നു താണ് ഒഴിവുകൾവും പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെയാണ് തനിക്കു വേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് താനും ബേദർ ഹൂസ്റ്റിൽ ചേർന്നു. നിർവ്വചനങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളുമെല്ലാം മനുഷ്യ ബുദ്ധിക്കത്തീതമായ കാര്യങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ആദരണിയമായി എനിക്കു തോന്തി. അദ്ദേഹവുമായുള്ള സന്ദർഭം എല്ലാ സംശയങ്ങളും അകറ്റി. സർഗ്ഗാരോഹണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള എൻ്റെ സംശയങ്ങൾ അദ്ദേഹ തോടു നേരിട്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ പുണ്ണിതി തുകിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി ഇതായിരുന്നു. “വാൾഫേ, നിങ്ങൾക്കെന്നു തോന്നുന്നു? ദൈവത്തിന്റെ ഭൂമിയിലേക്കുള്ള ആഗമനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം മനുഷ്യരായ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുള്ള ഉപാധിയായിത്തീർന്നെന്നും പ്രത്യുശമന മാർഗ്ഗവും മനുഷ്യരായ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുള്ള ഉപാധിയാകുകയില്ലോ?” ഈ വാക്കുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അർത്ഥത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഇരഞ്ഞിചെല്ലുന്നതിന് ഇതേവരെയും എനിക്കു കഴിത്തിട്ടില്ല.”

ഭാരതത്തിലേക്ക്

ഹെർബർട്ട് 1896 സെപ്റ്റംബർ ഒന്ന് സഹിതാവായ ബിഷപ്പ് വില്യുമിൽ നിന്നു ഡൈക്കൻ സ്ഥാനം എറ്റു. ബിഷപ്പ് സ്ഥാനം പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുൻപ് വില്യു, ചർച്ച് മിഷൻ സൊസൈറ്റിയുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു. ഒരുപാർത്തിൽ ഡല്ലിനിലുള്ള ട്രിനിഡാറ്റ് കോളജിൽ മിഷൻറി പ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രധാനമായി ട്രിനിഡാറ്റ് കോളജി അദ്ദേഹം നടത്തി. ഈ പ്രസംഗങ്ങളുടെ ഫലമായി ട്രിനിഡാറ്റ് കോളജി അധികൃതർ രണ്ടു മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ മുൻകൈ എടുത്തു. ഒന്ന് സി.എം.എസ്റ്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പ്രവന്നയിൽ ഫുക്കി യൻ എന്ന സഹായത്തും മറ്റേത് എസ്.പി.ജി. യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ ഹസാറിബാഗിലുമായിരുന്നു. ബിഷപ്പ് മുതൽ പുത്രനായ വില്ലിയേ ചെചനയിലേയും ഹെർബർട്ടിനെ ഇന്ത്യയിലേയും മിഷൻറിവേല യ്ക്കായി വേർത്തിരിച്ചു.

ഹസാറിബാഗ് മിഷൻ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നത് നല്ല ഒരു വൈദികനും അന്തേസമയം നബ്ലോരു ഭിഷഗരനുമായിരുന്ന ഡോക്ടർ കെനാധിയായിരുന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ചോട്ടാ നാഗ്‌പുർ ബിഷപ്പായി. ഹെർബർട്ടിനെ ഇന്ത്യയിലെ പ്രവർത്തനത്തിനു കൊണ്ടുവന്നത് കെന ഡിയായിരുന്നു. ഹസാറിബാഗിലെ മിഷൻ പ്രവർത്തകരല്ലാം തന്നെ ട്രിനിഡാറ്റ് കോളജിലെ പുരുഷിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഹെർബർട്ടിന് അവരോട് ഇണ്ണങ്ങിച്ചേരാൻ അധികം സമയം വേണ്ടിവനില്ല. ഭാരതത്തിലെ ആചാരരമര്യാദകളുമായി ഇടപഴക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ സന്തോഷമായിരുന്നു. കുന്നതുവിനുവേണ്ടി ആത്മാക്രാളെ നേടുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വളരെ തല്പരനുമായിരുന്നു. നേരത്തെ സംസ്കൃതം പരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് എളുപ്പത്തിൽ ഹിന്ദി വശമാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു.

ഇക്കാലത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഒരു ധ്യാനയോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തത്. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവി പ്രവർത്തനത്തിനു വളരെ സഹായകരമായി. ഒരു സ്നേഹിതനുള്ള കത്തിൽ ഈ ധ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. “കാനൻ ഗ്രോറിന്റെ സന്ധാസ സമു ഹത്തിലുള്ള ഫ്രേഡർ എന്ന വൈദികൻ തങ്ങൾക്കാരു ധ്യാനം നടത്തി. ‘നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശുശ്രാഷ്ടയിലെ മലകൾ’ എന്നതായിരുന്നു ധ്യാന വിഷയം. മുന്നു ദിവസം മുഴുവൻ തങ്ങൾ നിശബ്ദത പാലിച്ചു. കേൾ

സംസമയത്തു പോലും ഒരു പുസ്തകം വായിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യൃഗന്ധരുവിൻ്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ വളരെ അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽകൂടി യേശു സംസാരിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥന നയിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഫുദയാൽ സ്വയം സർവ്വത്തിലേക്ക് ഉയരുന്നതായി തോന്തി. ഓരോ ദിവസവും വിശ്വാസം സംസർഗ്ഗമണ്ഡായിരുന്നു. ഈ യൃഗന്ധത്തിലെപ്പോലെ ഒരാത്മീയാനുഭവം മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇത്തന്നും ആത്മയിന്യസഹായം മുമ്പ് ആരിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുമില്ല. ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ നിലവിലുള്ള വിഭിന്ന ചിന്താ ഗതികളെ അദ്ദേഹം സമന്വയിപ്പിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തന്നു. യൃഗന്ധസമയം മുഴുവൻ ലോകത്തിൽ നിന്നു വേർപ്പെട്ട യേശുവിനോടു ചേർന്നിരുന്ന അനുഭവമായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായത്.”

റാണിയിൽ വച്ച് 1901-ൽ ഡൈക്കൻ ഹെർബർട്ട് വൈദികപദ്ധതിലേക്കു അർത്ഥപ്പെട്ടു. സഹോദരൻ ഏണ്ണന്നും സഹപാർശിയായ റോബർട്ട് ആശേഷയുടെ സഹോദരി ലില്ലിയും തമിലുള്ള വിവാഹത്തിൽ സംബന്ധിച്ച ശ്രേഷ്ഠം റവ. ഹെർബർട്ട് ഒരു വർഷത്തെ ഫർലോ അവധിക്ക് വീടിലേക്കു പോയി. അടുത്ത ജൂൺലൈൽ ദ്വാരാക്കരാധായ രണ്ടു സംഭവങ്ങളുണ്ടായി. ഒന്ന് പിതാവിൻ്റെ മരണമായിരുന്നു. അതിനു രണ്ടു ദിവസത്തിനുശേഷം സഹോദരനായ ഏണ്ണന്നും ഭാര്യ കേവലം 8 മാസത്തെ വിവാഹജീവിതത്തിനുശേഷം ഭാര്യാനമായ റീതിയിൽ ഇഹലോകവാസം വെടിത്തു. പേപ്പട്ടി കടിച്ചതു മുലമായിരുന്നു മരണം. ലില്ലിയുടെ ഭർത്താവ് അക്കാലത്ത് മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു രാമനാട് ജില്ലയിലെ കലക്കടായിരുന്നു. അന്നു ഭക്ഷിണേന്ത്യയിൽ പാസ്റ്റർ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ട് ഇല്ലായിരുന്നു. കൂത്തിവെയ്പിനൊന്തി വടക്കേ ഇന്ത്യയിലുള്ള കസ്തലിയിലേക്ക് ലില്ലിയെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടി വന്നു. അവിടെ ചെന്നപ്പോഴേക്കും രോഗം മുർഖിക്കുകയും ലില്ലി മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം എല്ലാവർലും ഒരു തെള്ളൽ ഉണ്ടാക്കി. തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ പേപ്പട്ടി വിഷചികിത്സയ്ക്കായി ഒരു കേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മൻ്റ് സത്രനടപടിയെടുത്തു. നീലഗിരിയിലെ കുന്നുകൾ സ്ഥാപിതമായ പാസ്റ്റർ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ടിൽ ലില്ലി പാക്കൻ ഹാം വാർഷിക്കിൻ്റെ ചരായാപടം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൻ്റെ താഴെ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. “പേപ്പട്ടിവിഷം മുലമുള്ള ലില്ലി പാക്കൻ ഹാമിൻ്റെ മരണം ഭക്ഷിണേന്ത്യയിൽ ഒരു പാസ്റ്റർ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ട് സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത എല്ലാവരേയും സോധ്യപ്പെടുത്തി.” ലില്ലി, മിസ്റ്റിസ് കൂറാ പാക്കൻ ഹാം വാർഷിക്കിൻ്റെ ഉറ്റ സുഹൃത്തുമായിരുന്നു.

അവധിക്കുശേഷം ഹസാരിബാഗിലേക്കു തിരിച്ചുവന്ന ഹെർബർട്ടിനെ സമുദ്ധരം അവരുടെ വകയായി റാണിയിലുള്ള ഡയോസിസ് ഹൈസ്

ശ്രീരം്പ് ചുമതല വഹിക്കുന്നതിനായി അയച്ചു. ഹസാർഡബാഗിലെ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരെ വിട്ടുപോകുന്നത് ഹെർബട്ടിന് വളരെ സകടമായിരുന്നു. റാണിയിലെ അന്തരീക്ഷവും അദ്ദേഹത്തിനു പ്രീതികരമായിരുന്നില്ല. പള്ളിയിലെ ആരാധകരിൽ മുക്കാൽ ഭാഗവും വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു. ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നത് നിർബന്ധിതമായിരുന്നതു കൊണ്ടു മാത്രം വരുന്നവരായിരുന്നു അവർ. സ്ഥലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അധികവും മിഷനെ ആശയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരായിരുന്നു. ചിലർ ചിലപ്പോൾ കാര്യലാഭത്തിനായി ലുമറൻ, റോമാസ്ക എന്നിവരുടെ സമുദ്രങ്ങളിലേക്കും തരംപോലെ ചേരുമായിരുന്നു. ഭദ്രാസന പ്ലാതി, സകൂളിരം്പ് ചാപ്പലായി ഉപയോഗിച്ചു വന്നുവെക്കിലും അവിടത്തെ ആരാധനയുടെ ക്രമീകരണത്തിൽ ഹെർബട്ടിന് യാതൊരു നിയന്ത്രണാണികാരവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആരാധനാസമയത്ത് പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു പോലും അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചില്ല. ഈ മനസ്സുപ്രയാസങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തെയും ഖാദിച്ചു. അസഹനീയമായ തലവേദനയും പല്ലിവേദനയും കൊണ്ട് ഉറങ്ങാൻപോലും സാധിക്കാതെ വന്നു. അങ്ങനെ വിശ്രമിക്കുന്ന കാലത്താണ് വി. യോഹന്നാരം്പ് ലേഖനത്തിന് അദ്ദേഹം ഒരു യുാദ്യാനമെഴുതിയത്. കൽക്കടാസിൽ പോയി പല്ലിരം്പ് രോഗം ചികിത്സിച്ചു ദേശപ്പെടുത്തിയ ശേഷം ഹസാർഡബാഗിൽ ചെന്ന യോക്കർ കൈന്തി നേതൃത്വം നൽകിയ ഒരു യുാനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. പരിശുഖാത്മാവിരം്പ് ശക്തിയായ റ്റാപാരം ഈ യുാനത്തിന്റെ ഘലമായി ഹെർബട്ടിലുണ്ടായി. ചുട്ടുപിടിച്ചിരുന്ന മനസ്സിന് സന്തോഷവും സമാധാനവും കൈവന്നു “പിറുപിറുകുന്നത്” അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. പറുപ്പാട് 15:27 മുതൽ 16:8 വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേക യുാനത്തിന് വിഷയമാക്കി. ഇസ്രായേലുടെ ദിനംതോറും മനാപൊഴിച്ച് തൃപ്തരാക്കിയ ദൈവത്തിന്റെ കരുതലിൽ ഹെർബട്ടിന് വർദ്ധിച്ച വിശ്വാസം ഈ യുാനം മുലം ഉള്ളവായി.

ഈതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി സകൂളിലും ചില രംഗങ്ങളിൽ കാരുമായ പുരോഗതി കാണാറായി. ആച്ചപ്രതോറും ഹെർബട്ട് നടത്തിവന്ന മദ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിൽ അഭ്യാപകർ ഹൃദയപുർവ്വം സഹകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അഭ്യാപകർക്കായി വേദപഠനത്തിന് പ്രത്യേകം ക്ലാസ്സുകൾ രൂപവൽക്കരിച്ചു. ഹൈമാസ്റ്റർ, ഹെർബട്ടുമായി സഹകരിച്ച് ചില പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ദേശപ്പെടുത്തി. നായറാച്ചപ്രതിയിലെ പരിത്വം നിറുത്തി തൽസ്ഥാനത്ത് ഹെർബട്ട് വിദ്യാർത്ഥികളുമൊത്ത് സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കാൻ തുടങ്ങി. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഈ പരിപാടി അത്യന്തം ഹൃദ്യമായിരുന്നു. യുവജനങ്ങൾക്കായി പ്രത്യേകം ക്ലബ്ബിൾ ക്ലാസ്സുകൾ

അദ്ദേഹം ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. കൂട്ടികളെ വൈവിഡിൾ പരിപ്പിക്കുന്നതിനു ഫോറബ്സ് തന്നെ യുവഗന്താക്കമാരെ പരിശീലിപ്പിച്ചു.

എ ‘സാധു’വായി ജീവിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ഇക്കാലത്താണ് ഫോറബ്സിൽ ആദ്യമായി അകൂറിച്ചത്. ബൈടീഷ് രേണുകാലം ആയതു കൊണ്ട് മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു സർക്കാർ പരിവേഷമുണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിഭാഗ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ പ്രകടമായിരുന്ന സ്വയഥുന്നവൽക്കരണത്തിനു തുടർന്നുജിച്ചതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് തോന്തി. ഭാസരുപം സ്വീകരിച്ചു യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതിനുള്ള അദ്യമായ ഒരാഗ്രഹം ഫോറബ്സിൽ വളർന്നുവന്നു. ദിനവെന്നു സി. എഫ്. ആൻഡ്രൂസിഭാഗ ജീവിതമാതൃക ഫോറബ്സിനു ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രചോദനം നൽകി.

ഹാ. കെ. സി. വർഗീൻ സ്മാരക വാർഡ് ഉദ്ഘാടനം 1982 ഓഗസ്റ്റ് 18-ന് അന്നത്തെ തമിഴ്നാട് ആരോഗ്യമന്ത്രി ഡോ. എച്ച്. വി. ഹാർഡേയ നിർവഹിക്കുന്നു.

തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ

തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ എസ്.പി.ജി. സമുഹത്തിന്റെ വകയായി എസ്.പി.ജി. കോളജ് എന്നൊരു കലാലയമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അതിന്റെ പേര് ബിഷപ്പ് ഹൈബർ കോളജ് എന്നു മാറ്റുകയുണ്ടായി. കാലം തുരത്തിൽ ആ കോളജ് താംബരത്തുള്ള മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ ലയിച്ചു. റാസാറിബാർത്തനിന് ഫെഡറേറ്റിവ് 1903-ൽ സമുഹം എസ്.പി.ജി. കോളജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലായി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനം രണ്ടു വർഷം വഹിച്ചു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന പോൾ നാടാർ (അധ്യക്ഷരേ, തുത്തുക്കുട) അക്കാദമത്തെപ്പറ്റി താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങം നൽകുന്നു:

“വ. ഫെഡറേറ്റ് പാകൻ ഹാം വാൾഷ് പ്രിൻസിപ്പലായി നിയമിത നായ വർഷം തന്നെന്നാൽ ഞാൻ അവിടെ വിദ്യാർത്ഥിയായി ചെന്നത്. ഈത് ഞാൻ ക്രിസ്ത്യുമതം സൈക്കിൾചൗതിന്റെ മുന്നാം വർഷത്തിലായിരുന്നു. ആദ്യമായി കണ്ണപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകാരസൗഖ്യവമായിരുന്നു എന്ന റാഡാക്കർഷിച്ചത്. മറ്റൊരവർലെയ്ക്കു ചുഴിത്തിരഞ്ഞു കണ്ണു കളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ. ആദ്യത്തെ കുടിക്കാഴ്ചയുടെ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ ജോലിത്തിരക്കായിരുന്നതുകൊണ്ട് ‘മല്ല കുടിയാകുക’ എന്നുമാത്രം ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞു കുടിക്കാഴ്ച അവ സാനിപ്പിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ കുടിക്കാഴ്ചയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസിക ശുണ്ണങ്ങൾ ഘുനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചത്. സാഹിത്യം, വേദഗ്രാന്തം, കല, ആധ്യാത്മിക ചിന്മാരത്തിൽ ഇവയിലെല്ലാം അശായ പാണിയിത്യമുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസധനമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വശ്യ വച്ചില്ലായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ ആശയങ്ങൾ ദ്രോതാക്കാളെ നന്നായി മനസ്സിലാക്കിക്കാനുള്ള പാടവമുണ്ടായിരുന്നു. ദരിക്കൽ റോമിലുള്ള കന്ധകമരിയാമിന്റെ ഒരു പ്രസിദ്ധ ചിത്രത്തിന്റെ പകർപ്പ് അദ്ദേഹം നണ്ണാളെ കാണിച്ചു. അതിന്റെ ജർമ്മനിയിലുള്ള അസ്റ്റൽ രൂപം അദ്ദേഹം ദർശിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ വികാര വൈവര്യം രസകരമായി വിവരിച്ചു. 50 വർഷം കഴിത്തെങ്കിലും ഇപ്പോഴും ആ ചിത്രം എവിടെവച്ചു കണ്ടാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ എന്തെ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങുന്നു. അന്നത്തെ ചിത്രകൾ വീണ്ടും മനസ്സിനെ അധിനിമാക്കും. ഷേക്കസ്പീയർ നാടകം അദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കുവോൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്, നാടകം അഭിനയിക്കുകയാണെന്ന ധാരണയാണുണ്ടായിരുന്നത്. അതുപോലെ പരിണാമവാദത്തിനെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുവോൾ സൃഷ്ടിയുടെ അത്ഭുതവും മഹത്വവും

എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ ശാഖമായി പതിയുമായിരുന്നു. എപ്പോഴും വൈദിക വേഷത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം കോളജിൽ വന്നിരുന്നത്. കാഴ്ച യിൽ മഡ്യറൂണാളിലെ ഒരു സന്ധാരി. സാഭാഷണം ഒരു ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞത്തെന്റെതുപോലെ. ആത്മീയമായ വ്യക്തിപ്രഭാവമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൽ സർവ്വോപതി വിളങ്ങിയിരുന്നത്.

കോളജിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾതന്നെ അവിടത്തെ അച്ഛടക്കസ്ഥാവം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ മനുഷ്യർ ഇത്രയും കാർക്കഡ്യും പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതിൽ താൻ അതുതുപ്പെട്ടു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയിലും അഭിതമായ സമർദ്ദം ചെലുത്തിയിരുന്നില്ല. പക്ഷേ ആരെകിലും ഉഴുവിയാൽ അതു പ്രിൻസിപ്പൽ ഉടനെ മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാന്തപ്രകൃതിയെ പരിതന്നെപ്പിക്കുകയും സമർദ്ദത്തിനോ മറ്റായും കൂകളുടെ എതിർപ്പിനോ ചലിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാതിരുന്നു. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ള വർക്കേലില്ലാം അതു തുറന്നു പറയുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹനം നൽകി. പല ഹിന്ദുകളും അദ്ദേഹത്തെ വന്നു കണക്കു മതപരമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംഭാഷണം ചെയ്യുമായിരുന്നു. സത്യാനേഷികളായി വന്നവരെല്ലാം ആശ്വാസന്നേഹാടെയാണ് മടങ്ങിയത്.

എല്ലാ ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേരവും കൂടുവരാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളോടൊപ്പം അദ്ദേഹം ശ്രാമങ്ങളിൽ പോയി സുവിശേഷ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുമായിരുന്നു. ശ്രാമത്തിലോടുള്ള യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം നിശ്ചവ്ദനായിരിക്കും. പക്ഷേ മടക്കയാത്ര തമാശ പറഞ്ഞ് ചിത്രചുക്കാണായിരിക്കും. എപ്പോഴും പ്രസംഗത്തിന്റെ വിഷയം ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹമാർഗ്ഗമായിരിക്കും. മനുഷ്യരെന്തെക്കാൾ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിനായിരുന്നു പ്രസംഗങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നത്. ആശമായ വിനയവും പാപബന്ധവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാവത്തിലെ പ്രധാന ഘടകമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കോളജിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ലെലംഗിക സംബന്ധമായ ഒരു കുറ്റം ചെയ്തു. അയാളുടെ മുറിയിൽ പ്രിൻസിപ്പൽ പോയി വളരെനേരു സംസാരിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനം കണ്ണുനീരോടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ പ്രിൻസിപ്പലായ ഞാനാണ് ഈ കുറ്റത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം എൽക്കേ സംഭവം. ഇതിനുള്ള ശ്രിക്ഷയും ഞാൻ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടതാണ്.” പിന്നീട് ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെമേൽ കുറ്റം ചുമതലിയവരിൽ നിന്ന് പത്രണ്ട് അടി അദ്ദേഹം ചോറിച്ചു വാങ്ങി. ഈ ശ്രിക്ഷ കുറ്റംചെയ്ത വിദ്യാർത്ഥിയിൽ മനസ്സിലെ വാദിവാദത്തിനു വരുത്തി. പ്രിൻസിപ്പൽ ഒരു പുതിയ ജീവിത ശൈലി തുണ്ടാക്കി പഠിപ്പിച്ചു. അതു ശരിയായ വാക്കുകളിൽ വിശദിക്കി കുവാൻ എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല.

അക്കാദമിയിൽ ബീട്ടിഷ് വിരുദ്ധ മനോഭാവം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ തിളച്ചുമറിയുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ പ്രിൻസിപ്പൽ പുർണ്ണമായും ഇന്ത്യൻ പക്ഷത്തായിരുന്നു. പാരസ്ത്യ-പാശാത്യ വിരുദ്ധ ചിത്രകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഏഴിയിട്ടുപോലുമില്ലായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തോട് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആദ്യം അനുകൂലഭാവമായിരുന്നു. പക്ഷേ സ്വാമി വിവേകാനന്ദർ അമേരിക്കയിൽ നിന്നുള്ള തിരിച്ചുവരവിനുശേഷം പ്രതികുല തരം ഗണങ്ങൾ ഉയരാൻ തുടങ്ങി. കോളജിനോടും പ്രിൻസിപ്പലിനോടും വ്യക്തി പരമായും ചില എതിർപ്പുകൾ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടു.

ഇതാനും വകുവെയ്ക്കാതെ സഭേഴിപ്പസ്ഥാനം തുടങ്ങി ഭേദഗതി പ്രവർത്തനങ്ങളോട് പ്രിൻസിപ്പൽ അനുഭാവപുർവ്വം സഹകരിച്ചു. ഈ യുറോപ്പുന്നതു നീരിസത്തിനു കാരണമായി. ഭേദഗതി നേതാക്കന്നാരെ കോളജിൽ ക്ഷണിച്ച് പ്രസാംഗിപ്പിക്കുന്ന പ്രിൻസിപ്പലഭരണ മഹാമനസ്കര ഹിന്ദുക്കലേത്തനെന വിസ്മയിരിക്കുമാകി. അദ്ദേഹത്തിന് ജനനാ സിദ്ധിച്ച എറിഡിഷ് പാരമ്പര്യമായിരുന്നു ഇതിനെല്ലാം കാരണം. ക്രിസ്തുവിഞ്ചേരി നിസ്തുല്യതയിൽ അടിയുറച്ച വിശാസമുഖായിരുന്ന അദ്ദേഹം എല്ലാ സാഹചര്യത്തിലും നിർദ്ദേശനായിരുന്നു രഷ്യയും ജപ്പാനും തമിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ പരബര്ത്ത്യ രാജ്യമായ ജപ്പാൻ ഒരു യുറോപ്പൻ വൻ ശക്തിയെ പരാജയപ്പെടുത്തിയത് വിദ്യാർത്ഥികളെ ഒട്ടാകെ പുള്ളിക്കം കൊള്ളിച്ചു. ഈയിൽ പര്യടനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ജപ്പാൻ പരബര്ത്തനെ കോളജിൽ പ്രസാംഗിക്കുന്നതിന് പ്രിൻസിപ്പൽ ക്ഷണിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അപ്പാദപ്രകടനങ്ങളോട് അനുകൂല്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഈ വിശാലമനോഭാവത്തിനുള്ള പ്രധാന പ്രേരകശക്തി അദ്ദേഹത്തിഞ്ചേരി എറിഡിഷ് പാരമ്പര്യം തന്നെ. ബീട്ടിനിലെ അംഗ്രേജു സഭയിൽ നിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ച എറിഡിഷ് സഭയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അഭിമാനം കൊണ്ടിരുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികളുമൊത്ത് ധാരാളം വിനോദയാത്രകളിൽ പ്രിൻസിപ്പൽ പങ്കെടുത്തു. അപ്പോഴെല്ലാം അവരിലെവരാരാളുന്നപോലെ പെരുമാറി. കോളജ് വിട്ടിനുശേഷവും പല ശിഷ്യരാർ ജാതിസ്മൃദ്ധയ വ്യത്യാസമെന്നേ അദ്ദേഹവുമായി സന്ദർശനം വഴിയായും കത്തുമുലമായും സന്ദർശകം പുലർത്തിവന്നു. മദ്രാസ് ഹൈകോടതി ജഡ്ജിയായ ശേഷം മുകളാർ ഗൃഹനാട്ടനെ പലപ്രാവശ്യം മദ്രാസിലെ സവസ്തിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന് താമസിപ്പിക്കുകയും ക്രിസ്തുമതത്തെപ്പറ്റി ഹൈസബർജ്ജുടെ ഇടയിൽ നല്ല ധാരണ ജനിപ്പിക്കാൻ ആവത്തെല്ലാം ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പഴയ തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തെ പോലീസ് കമ്മീഷൻറായിരുന്നു അബ്ദുൾ കരീമും മറ്റാരു വശലശിഷ്യനായിരുന്നു. ഇഷ്ടികേശ്വരിലെ ആശ്രമസ്ഥാപകനായ ശിവാനന്ദ സ്വാമിയും അദ്ദേഹത്തിഞ്ചേരി ശിഷ്യരണ

തതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വാമിജി അദ്ദേഹത്തിന് ദീർഘമായ കത്തുകൾ അയയ്ക്കുകയും ചപിക്കുന്ന ശ്രമങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ബാംഗ്ലാറിൽ

കോളജിന് 1906-ൽ ഭീമമായ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയെ നേരി ദേണ്ടി വന്നു. ആർബെത്തനോട് ബാക്സ് പൊട്ടിയതായിരുന്നു ഈതിന്റെ കാരണം. കോളജിന്റെ പ്രവർത്തനം തന്നെ നിർത്തിവെക്കേണ്ട സാഹ ചരും വന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ കോളജ് ഭാരവാഹികൾ റവ. ഹൈഡ്രിക്സ് നോട് ബാംഗ്ലാർ ബിഷപ്പ് കോട്ടൻ സ്കൂളുകളുടെ ഭരണസാരമും ഏൽക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അക്കാദമിയിൽ ബിഷപ്പ് കോട്ടൻ സ്കൂൾ അധിക്കരിച്ചിരുന്നു. എക്കിലും റവ. ഹൈഡ്രിക്സ് ആ ചുമ തലെ സമന്വയാലെ ഏറ്റു. എന്നാൽ കുറച്ചുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആപ്രതീക്ഷിതമായി സാമ്പത്തിക സഹായവും പ്രവർത്തകരെ അയയ്ക്കാമെന്നുള്ള വാർദ്ധനവും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചു. തർഹലമായി ബിഷപ്പ് ഹൈഡ്രിക്സ് കോളജിയും ബിഷപ്പ് കോട്ടൻ ഹൈസ്കൂളും അധിക്കരിച്ചിരുന്നു. നിന്ന് രക്ഷപ്രാപിച്ച് നല്ല നിലയിൽ എത്തുന്നതിനു ഇടയായി. “വലിയ പ്രഹരത്തിനു ശേഷം വലിയ അനുഗ്രഹം” എന്ന ബിഷപ്പ് വെദ്ദ് ഹൈഡ്രിക്സ് ആദർശം നിരവേറി.

നിയുക്ത പ്രിൻസിപ്പൽ തന്റെ ബേദർഹൃദിലെ അംഗങ്ങളോടൊന്ത് ബാംഗ്ലാറിൽപ്പോയി, ബിഷപ്പ് കോട്ടൻ സ്കൂളുകളുടെ ഭരണഭാരം കൈയേറ്റു. അധിക്കരിച്ചിരുന്ന വഴുതി വീണ്ടും കൊണ്ടിരുന്ന ആ വിദ്യാഭ്യാസക്കു പുനരുജൂരിക്കുന്ന വഴിയിൽ ചുമതലയായിരുന്നു അദ്ദേഹം കൈയേറ്റത്. സ്ഥാപനങ്ങൾ വലിയ സാമ്പത്തിക പരാധിനത്തിലായിരുന്നു. സ്കൂളുകൾക്ക് സമീപമായി ആൾ സെയിന്റ് സ് എന്നു പേരായിരുന്നു. ഇടവകപ്പള്ളിയിലെണ്ണായിരുന്നു. അതിന്റെ വികാരി അവിവാഹിതനായ ഒരു വയോധികനായിരുന്നു. വികാരിസ്ഥാനം രാജിവെച്ച് തന്റെ ബേദർഹൃദിൽ ചേരുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ ഹൈഡ്രിക്സ് ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി ഹൈഡ്രിക്സ് ചെയ്യാമെന്ന് സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന് പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കുന്ന തുകയും ബേദർഹൃദിയിൽ ലഭിക്കുമ്പോൾ എന്ന ലക്ഷ്യമായിരുന്നു ഹൈഡ്രിക്സിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ നിർദ്ദേശം യാതൊരു എതിർപ്പും പ്രകടിപ്പിക്കാതെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുകയും ആജീവനാന്തം ബേദർഹൃദിന്റെ അംഗമായിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബേദർഹൃദി ഏറ്റുടക്കത്തെ പള്ളിക്കുടംതിന്റെ കെട്ടിടം ജീർണ്ണാവസ്ഥ തിലായിരുന്നു. തൊക്കുമായമിട്ടായിരുന്നു. അതും ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞു

കിടന്നിരുന്നു. ആകെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം 49 ആയിരുന്നു. അതിൽ 15 പേര് ബോർഡിൽ ഹാസിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. പുതിയ ഭരണത്തിൽ ഏതാനും വർഷങ്ങകൊണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം വളരെ വർദ്ധിച്ചു. പുതിയ സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളും മനോഹരമായ ഒരു ചാപ്പലും പണിയിച്ച് ആ സ്ഥാപനത്തെ നല്ലാരു വിദ്യാനിലയമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് ഫോറൈ ടിനു സാധിച്ചു. 1909-ൽ പ്രിൻസിപ്പാളിരേൾ സഹോദരനായ കൃപ്പറ്റൻ വിൻസേന്റോപ്പ് പാകൻ ഹാം വാർഷ്ഷ് സ്കൂൾ സന്ദർശിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ താല്പര്യമുള്ള “ബോർഗ് ബോർഗ്” എന്ന വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനയുടെ ഒരു ശാഖ അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു. ഈ ശാഖ ഇന്ത്യയിലെ പല ശാഖകൾക്കും മാതൃകയായിരുന്നു.

കൂമ്മായവും കൊണ്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിലാണ് പ്രിൻസിപ്പാൾ വളരെ ഇടപെടേണ്ടി വന്നതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നത് ആത്മീയ ലക്ഷ്യങ്ങളിലായിരുന്നു. സ്കൂൾ വിടുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസംഗതിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “വ്യക്തിപരമായ ഒരു പരാമർശം നടത്തുന്നത് നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണം. ക്രിസ്തുവിൻ്റെ സ്നേഹവും ശക്തിയും അളവില്ലാതെ തുംബിട കണ്ണഭത്താൻ സാധിച്ചു എന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ സ്നേഹവും ശക്തിയും ആത്മാക്കളെ പാപത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിനെ നിരാഗയിൽ നിന്നും ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും ശരീരത്തെ രോഗത്തിൽ നിന്നും വേദനയിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു. എൻ്റെ എല്ലാ തെറ്റുകളെയും കുറവിനേയും ഓർക്കാതെ ദൈവം ഈ സ്കൂളിൽ നിന്ന് മുന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ വൈദികവൃത്തി സ്വീകരിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന കാര്യം എന്നെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു.”

ബാംഗ്ലൂരിലെ താമസകാലത്താണ് രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനുള്ള ദൈവവിളി അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചത്. ഈ വിളിയുടെ പദ്ധാതലവും ആ വിളിയനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും പിന്നീടൊരുദ്ദൂരം യഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്. 1913-ൽ ബാംഗ്ലൂരിനോട് വിടവാങ്ങിയശേഷം അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷിൽ അവധിയ്ക്കു പോയി. തിരിച്ച് വന്നപ്പോൾ സി.എൻ.എം.എസ്. സംഘടനയുടെ സഖ്യാര സെക്രട്ടറിയായി നിയമിതനായി. രണ്ടു വർഷത്തിനിടയിൽ വൈദിക മേലഭ്യക്ഷ പദവിയിലേക്ക് അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു.

ആസ്വാം ബിഷപ്പ്

ലാഹോർ ബിഷപ്പായിരുന്ന ലഫ്റ്റോയ്ക്ക് ഇന്ത്യയുടെ മെത്രാപ്പോലീ തായായി നിയമിതനായി. കൽക്കട്ടാ ബിഷപ്പിന്റെ അധികാരപരിധിയിലുള്ള പ്രദേശത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഒരു പഠനം നടത്തിയപ്പോൾ ആസ്വാം മിനെ കൽക്കട്ടാ മഹാഖുടവകയിൽ നിന്ന് വേർത്തിരിച്ച് ഒരു പുതിയ ഭ്രാം സന്നമായി തിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. അതനുസരിച്ച് ബ്രഹ്മപുത്രാ സമതലത്തിന്റെ മിക്കഭാഗങ്ങളും നാഗാ, ലുംഷായി, വാസി മുതലായ മലന്ദ്രങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട് ബംഗാൾ ഉൾക്കെടൽ വരെ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന പുതിയ മഹാ യിടവകയ്ക്ക് രൂപം കൊടുത്തു. ഒരു പ്രധാന തുറമുഖമായ ചിറ്റഗഢാംഗും സമീപപ്രദേശങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

പുതിയ ഭ്രാംസന്നാധിപനായി ബിഷപ്പ് ഉദ്ഘാടിച്ചത് പ്രായമധികമില്ലോ തത്യാളും ആരോഗ്യവാനും ഉള്ളജ്ജസാലനുമായിരുന്നു റവ. ഹെർബെട്ട് പാകൻ ഹാം വാർഷികന്നയായിരുന്നു. പുതിയ ഭ്രാംസന്നത്തിന്റെ വിസ്തീര്ണവും മറ്റും വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിവരം എന്ന്.പി.ജി. യുടെ സൈക്കിട്ടി ബിഷപ്പ് മോൺട് ഗോമരിയെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. “ഇതിൽ തിബറ്റു കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുക. അപ്പോൾ വാർഷിക് ഓടിനടക്കാൻ ആവശ്യത്തിനു സമാധായി.”

1915 ജനുവരിയിൽ കൽക്കട്ടായിലെ ഭ്രാംസന്ന ദേവാലയത്തിൽ വച്ച് റവ. ഹെർബെട്ട് പാകൻ ഹാം വാർഷികന്ന ആസ്വാം ബിഷപ്പായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. പുതിയ ബിഷപ്പ് തന്റെ എപ്പിന്കോപ്പൽ ശുശ്രാഷ ആരംഭിച്ചത് ചിറ്റഗഢാംഗിൽ വച്ചുള്ള ഒരു സമിരികരണ ചടങ്ങാടു കൂടിയായിരുന്നു. ദിർഘകാലമായി ആളുകൾ അതിനായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രശ്നങ്ങളുടെയും പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെയും ഒരു പരമ്പരയായിരുന്നു പുതിയ ബിഷപ്പിന് നേരിട്ടേണ്ടി വന്നത്. ഭ്രാംസന്ന ദേവാലയവുമില്ല; ആഫീസ് കെട്ടിവുമില്ല; എന്നുവേണ്ട സമിരിതാമസത്തിന് ഇടംതന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു. ഇതിലെഡാനും അദ്ദേഹം ഗോശനായില്ല. കൂറച്ചുകാലം കൊണ്ടു ചില്ലോങ്ങിൽ ഒരു താൽക്കാലിക വസതിയും ഭ്രാംസന്നകേന്ദ്രവും അദ്ദേഹം പണിതു. പിന്നീട് വിശാലമായ തന്റെ ഭ്രാംസന്നതിലാക്കമാനം പരുടനമാരംഭിച്ചു.

കാലം ചെല്ലുതോറും പുതിയ ബിഷപ്പിന് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം ആത്മീയമായ ഏകാന്തതയായിരുന്നു. ഭ്രാംസ

നന്തിൽ മൊത്തം മുന്നോ നാലോ വൈദികരെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഒരു വൈദികനെ ഒരിക്കൽ കണ്ണാൽ പിന്നീട് കാണുന്നത് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമായിരിക്കും. ജീവിതത്തിൽ നല്ല ഭാഗം ബേദർഹൃദയകളിൽ കഴിച്ച ബിഷപ്പിന് ഇതിൽ വലിയ പ്രയാസം തോന്തി. പുതുതായി ഒരു ബേദർഹൃദയ് രൂപവൽക്കരിക്കുക അസാധ്യം. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഏകാന്തര ത്ക്കുള്ള ഏക പ്രതിവിധി വിവാഹം മാത്രമായിരുന്നു. ജീവിതപക്ഷാളിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യം ആലോച്ചപ്പോൾ, ആദ്യമായി അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ മനസ്സിലുയർത്തുവന്നുവന്നത് ഓക്ലൻഡ് ബേദർഹൃദയിൽ തന്റെ സുഹൃത്തായിരുന്ന ഏണ്ണറ്റ് ഹെയ്സിന്റെ സഹോദരിയായ കൂറ ആയി രൂന്നു. കൂറയും ബിഷപ്പിന്റെ സഹോദരൻ ഏണ്ണറ്റിന്റെ പത്തിനി ലില്ലിയും വലിയ സുഹൃത്തുകളുമായിരുന്നു. ഹെർബട്ടും കൂറയും ചിരകാല സുഹൃത്തുകളായിരുന്നുകുലും ഇരുവരും വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. വിവാഹാദ്യർത്ഥന ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കത്ത് ആസ്സാമിൽ നിന്ന് ഇംഗ്ലിഡേക്കയച്ചു. മറുപടി എഴുപ്പും കിടുന്നതിനായി കേബിൾമാർഗ്ഗം അയയ്ക്കുന്നതിനും ഏഴുത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. വിവാഹാദ്യർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. പ്രതിശുദ്ധതവയും ഇന്ത്യയിലേക്ക് കപ്പൽമാർഗ്ഗം യാത്ര തിരിച്ചു. യുഖകാലമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആഫ്രിക്കയും സിംഗപ്പുരും ചുറ്റി ദിർഘവും ദുർഘടവുമായ ധാരായ്ക്കുംശേഷമാണ് കൂറ ഇന്ത്യയിലെ ത്തിയത്. 1917-ലെ നവവസ്ത്വരാംഭത്തോടുകൂടി ബിഷപ്പും പത്തിനും വിശാലമായ തങ്ങളുടെ കർമ്മഭൂമിയിൽ ഓട്ടം ആരംഭിച്ചു.

ആസ്സാമിൽ ധാത്ര വളരെ ദുഷ്കരമായിരുന്നു. മിക്ക ധാത്രയിലും ബിഷപ്പിനെ കൂറ അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. തീവണിയിയാത്രയിൽ മുഴുവൻ സമ യവും തന്നെ ബിഷപ്പ് ഒന്തേദ്യാഗികമായ ഏഴുത്തുകുത്തുകൾക്കും വായ നൽകുമായി വിനിയോഗിച്ചു. തീവണിസൗകര്യമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ സൈക്കിളിലാണ് ധാത്ര. ബേഹപുത്രം തടങ്കിലുള്ള റോധ്യു മുഴുവൻ എക്കൽമണ്ണാണ്. വർഷകാലത്ത് അത് മുഴുവൻ ചെളിയാക്കുന്നതു കൊണ്ട് അപകടങ്ങൾ ധാരാളം. തേയില കയറ്റിക്കൊണ്ടുവന്ന ഒരു കാള വണി മുഴുവന്നായി റോധിൽ താൻ അപ്രത്യക്ഷമായ കമ്മയുണ്ട്. ബിഷപ്പ് സൈഡ് കാറുള്ള ഒരു മോട്ടർ സൈക്കിൾ വാങ്ങി അതിൽ പത്തനീസമേ തന്നെ സഖവിച്ചു നോക്കി. പക്ഷേ, റോധിന്റെ അസൗക്രം കാരണം അതുപേക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. കൂടാതെ യന്ത്രങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ബിഷപ്പിന് ധാത്രതാരു പരിചയവും വാസനയുമില്ലായിരുന്നു. തന്റെ ചിലപ്പോൾ ചലിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതു കാണുന്നോൾ നിർത്താൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതിലും ഭേദമാണല്ലോ ഏന്നോർത്ത് കൂറ ആശ സിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ആണ്ടിൽ പതിനൊന്നു മാസവും ബിഷപ്പ് പര്യട നന്തിലായിരിക്കും.

എരിക്കൽ പത്തിനെയുള്ളാണ്ടിലെ വസതിയിൽ വിട്ടിട്ട് ബിഷപ്പ് തനിച്ച് വടക്കുകിഴക്കേ അതിർത്തി പ്രദേശത്തെക്ക് ഇടവക സന്ദർശനത്തിനായി പോയി. കുറിച്ചുവിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വരുന്നതിന് സൗകര്യമാണോ എന്നൊരു കമ്പി സന്ദേശം കൂടിയ്ക്ക് ലഭിച്ചു. ധൂതഗതിയിൽ ബിഷപ്പിന്റെ അടുത്ത് എത്തിയപ്പോൾ കണ്ണൽ ഭാരുണ്മായ കാഴ്ചയായിരുന്നു. ഒരു ജിരിണ്ണിച്ച സത്രത്തിൽ ഒരു തലയിണംപോലുമില്ലാതെ 106 ഡിഗ്രി പനി യുമായി ബിഷപ്പ് കിടക്കുന്നു. യാതൊരു വൈദ്യസഹായവും ലഭ്യമായില്ല. ഏറ്റവും അടുത്ത തോട്ടത്തിലെ യോക്കംർക്ക് സഹായമല്ലെന്നതിൽ ഒരു കുറിപ്പ് ബിഷപ്പ് കൊടുത്തയച്ചു. “ഒരു കുതിരയെ അയയ്ക്കാമെ കിൽ വരം” എന്നായിരുന്നു മറുപടി. എന്നായാലും കുറിച്ചു ദിവസ അൾക്കേം അവർ യാത്ര തുടർന്നു. പല തോട്ടങ്ങളിൽ ചെന്ന തൊഴി പാളികളുടെയും ഉടമസ്ഥരുടെയും ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊടുത്തു. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾക്കും ശേഷം ബിഷപ്പു തന്ന അതിരെ ചുരുക്കം ഹിന്ദിയിൽ പറയുമായിരുന്നു.

ആസ്സാമിലെ പ്രവർത്തനത്തിന് ഏറ്റവും വച്ചിയ പ്രതിബന്ധം വൈദികരുടെ കുവായിരുന്നു. ചിന്നിച്ചിതറിക്കേണ്ടക്കുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടം, സഹായികളിലൂം, ഇടയൻ തനിയേ എന്തും ചെയ്യും? തോട്ടക്കാരായ യുനോപ്പുമാരുടെ ഇടയിൽതന്നെ പള്ളിയും പട്ടക്കാരുമായുള്ള സമർക്കം നിലച്ചുപോയതുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സഭാവവും ആത്മീയകാര്യത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധയും മിക്കവാറും നശിച്ചിരുന്നു.

ആധാധനാസ്വന്ദരം പരിഷക്കരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ബിഷപ്പ് ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി. പരമാരാഗതമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്ന പ്രാർത്ഥനാക്രമം ഹസവും കാലേംചിതവുമല്ലെന്ന് കണ്ണ് കുറിച്ചുകൂടി സംക്ഷിപ്തവും സാധാരണ ഗ്രാമിണർക്കും ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുമായ ഒരു പുതിയ പ്രാർത്ഥനാക്രമം അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. സക്കീർത്തന പുസ്തകത്തോട് വളരെ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം വാക്കും പ്രതിവാക്യരുപത്തിൽ സക്കീർത്തനത്തിൽ ഒരു പുതിയ രൂപം പ്രകാശനം ചെയ്തു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈന്ന് ആസ്സാമിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്.

യുഖകാലത്ത് ആസ്സാമിലെ ലുമറിൻ സഭയുടെ നേതാക്കരായിരുന്ന ജർമ്മൻ മിഷനറിമാരെ ഗവണ്മെന്റ് തകക്കലിൽ പാർപ്പിച്ചു. അക്കാദാതത്ത് ആ സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ട സഹായം ചെയ്യുന്നതിന് ബിഷപ്പ് വാർഷികനയായിരുന്നു ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അന്ന് അവരുമായി അനുഭവപ്പെട്ട പരിചയവും സൗഹാർദ്ദവും സഭകളുടെ യോജിപ്പിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് പ്രചോദനം നൽകി.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന് ശേഷം ഇന്ത്യയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളി

ലെന്നപോലെ കലാപങ്ങൾ ആസ്റ്റാമിലും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. ചന്ദ്രപൂർ എന്ന സമാത്രത് തിവിബന്ധിത്താഴിലാളികളും ബോട്ടുതൊഴിലാളികളും പണി മുടക്കി. വിവിധ സമാജങ്ങളിൽ നിന്നു നാട്ടിലേക്ക് പോകുന്നതിന് ചന്ദ്രപൂർ തിൽ എത്തിയിരുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് തൊഴിലാളികളുടെ യാത്ര കൂഴി പൂത്തിലായി. മഴയതു കയറി നിൽക്കുന്നതിന് ഒരു സമാവുമില്ലായിരുന്നു. കിടക്കാൻ തിവിബന്ധിപ്പാതയായിരുന്നു ശരംബം. ഇവരുടെ ഇടയിൽ കോളിയും പടർന്നു പിടിച്ചു. ഒരു ബംഗാളി ഡോക്ടറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കോൺഗ്രസ് സന്നദ്ധത്വം വന്ന് ഒരു ചണം ഫാക്ടറിയിൽ താൽക്കാലികമായി ഓശുപത്രി സ്ഥാപിച്ചു കോളിറാബാധിത്തരെ ചികിത്സിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആ സമയത്താണ് ബിഷപ്പും പത്തനിയും തങ്ങളുടെ യാത്രക്കിടയിൽ അവിടെയെത്തിയത്. ഇരുവരും ആരിതാശാസ്പദവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു. സ്ത്രീകളുടെ വാർധിൽ കൂറ സേവനമനുഷ്ടിച്ചു.

ശാന്തിനികേതനം സന്ദർശിക്കുന്നതിന് 1922-ൽ ദരഖാസരം ബിഷപ്പിനും പത്തനിക്കും കൈവന്നു. മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥ് കാശോർ അപ്പോൾ രോഗിയായി കിടപ്പിലായിരുന്നുകിലും അന്നവരെ സീക്രിട്ടിച്ച് ഹ്രസ്വമായി സംഭാഷിച്ചു. അദ്ദേഹം സുവം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ സി. എഫ്. ആൻഡ്രൂസ് വരം ഒരു സന്ദേശം ബിഷപ്പിന് കൊടുത്തുചെയ്തു. മനോഹരമായ കവിതാരൂപത്തിലുള്ള ഹൃദയഹാരിയായ ആ സന്ദേശത്തിൽ താമസംവിനാ ബിഷപ്പ് ആസ്റ്റാം വിടുമെന്നുള്ള പ്രവചനവുമുണ്ടായിരുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസപരമായും ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ ബിഷപ്പ് നടത്താതിരുന്നില്ല. ‘ജീവിക്കാൻ യേജേ അദ്ദേഹന്’മായി വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കരുതിതൊഴിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസസന്ദേശായം അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചു. ആസ്റ്റാമിൽ ഡിബുഗൾ ജില്ലയിൽ പരീക്ഷണാർത്ഥം ഒരു വിദ്യാലയം ആരംഭിച്ചു. ഏന്നാൽ വേണ്ടതെ പ്രോത്സാഹനം ജനങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ആ പരീക്ഷണം പരാജയപ്പെടുകയും സ്കൂൾ നിന്നുപോകുകയും ചെയ്തു. സ്കൂൾ പണിതുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനായി ഒരു ആശുപത്രി ചെറിയ തോതിൽ ആരംഭിച്ചു. അതിൽനിന്നു വളർന്നതാണ് ഇന്നു ചസുവായി ലുള്ള പ്രസിദ്ധമായ സെറ്റ് ലൂക്കണ്സ് ഹോസ്പിറ്റൽ.

1923-ലെ വേന്തക്കാലത്ത് കൽക്കട്ടായിലെ ബിഷപ്പ് കോളജിൽ പ്രിൻസിപ്പാളിരേണ്ട് സ്ഥാനം ഒഴിവു വന്നു. ബിഷപ്പുമാർ എല്ലാവരും കൂടി ആലോചപ്പിച്ചു ബിഷപ്പ് വാർഷിക പ്രിൻസിപ്പൽ സ്ഥാനത്തേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നതിനു നിശയിച്ചു. ബിഷപ്പ് വാർഷിക ഇര ക്ഷണം സീക്രിട്ടിച്ചു. ആസ്റ്റാം തോട്ടമുടക്കൾക്ക് അലിമതനായ ഒരു ബിഷപ്പല്ല താൻ എന്നുള്ള ബോധം കുറേനാളായി ബിഷപ്പിനു തോന്തിയിരുന്നു.

விஷப்ஸ் கோலஜிட்

அங்கிளன் ஸதயுடை ஆலிமுவுத்தில் ஹதுயித் ஸதாபிசு நடத்தி வடம் ப்ரமுவ வெவ்யாங்டு பாங்கேநமாதிருநூ கஞ்சக்டா யிலெ விஷப்ஸ் கோலஜ். 1819-ல் ஹதுயிதலெ அநுத்தெத அங்கிளன் விஷப்ஸாய மியித்தனாள் ஹதிக் அடிஸமாநமிடுத். அக்காலத்த யூரோப்ஸ் ஸாங்காவுக்கலூட மடிலாதிருநூ டீமாகாரமாய ஆக் கெட்டின படுத்துயற்றியிருநைத். அக்கால் கஷியாத்த ஸுவிஶேஷ ப்ரசர ஸாவேஷவு அதனுதகரமாய ஜீவிதலாஜிதுவு உத்தினாண்திய புதிய பிரஸ்ஸிப்ஸாஜினு கொடாரஸாபுஶமாய ஹுக் கெட்டினதிலெ வாஸா ஸுவகரமாதிருநீலு. கெட்டினதினு பூர்து விஶாலமாய பூரோடு உள்ள யிருநூ. அது பதிபாலிக்குநெதிக் அனைவு ரைட்க்காருள்ளாயிருநெ கிலு அத் காடுபிடிசு கிட்டினிருநூ. ஹு பூரோடுத்தெத ஏரு ஏதன் தோடுமாயி மார்ஸமெனுங்கு தநை நிஶயம் புதிய பிரஸ்ஸிப்ஸுத் தேரத்தெ ப்ரபுாபிசு. ஏல்லா வெக்குநேரவு காக்கி கால்சட யரிசு ஏரு ஸாயாரள தோட்க்காரரெனபூலெ பிரஸ்ஸிப்ஸாஜு தோட்தில் பளிகிளிண்டி. மருத்துவருடை ரால்பருவு அது முலா வர்லிசு. அன்னை பூரோடு வழிநூவானு.

சாப்புலாயிருநூ அஃபூத்திரை ஶஹரை பிடிடு பிடிசுப்புதியத். கோலஜ் அக்காலத்திரை மஹுத்தில் வெவ்வதிருநாமா விழாங்வரம் செய்து தலையுடுத்தி நின சாப்புலினகா முடுவன் வென்று அடுப்பிசு திருநதுகொள்க் அணோடுமிணோடு அராயக்கர்க்கு போகால் தனை ப்ரயாஸமாயிருநூ. முடுகுத்துநெதிக் கடகு ஹடமில்லாயிருநூ. ஹு ஸமிதி பரிஷ்கரிக்கெளமென் பிரஸ்ஸிப்ஸுத் நிஶயிசு. பகை ஹு வென்றுக்கி ஏற்கு செய்யானாள் ஏற்க பிரான் நேரிடு. அவ்ஸாந் பிரஸ்ஸிப்ஸாஜினு தோனி அவ ஹோஸ்லித் விருார்த்திக்கூக்கு உரண்ணால் உபயோகிக்கொமென். அன்னை வென்றுக்கி ஹோஸ்லிலேக்கு மாரி. விருார்த்திக்கூக்கு உரண்ணால் கூடுதல் ஸாகருமுள்ளக்குக்கு பாபு லித் காரைருத்தர்க்கு உபயோகிக்காவுடன் கணேரயூ யங்க்கு பளி திடுக்கயூ செய்து.

எாயாச்ச கூடாதெ ஆச்சத்தில் ஏரு திவஸா ஏகாந்தயாநத்தில் பிலவிட்டெமென் விஷப்ஸிக் அதியாய அநுஷாமுள்ளாயிருநூ. பகை அந்நாமிலெ கூத்துநாற்றண்ண்கிடதில் அதிக் அவ்ஸாந் லதிசுரு

നില്ല. എന്നാൽ ബിഷപ്പ് കോളജിൽ അതിന് സഹകരം കിട്ടി. യഹുദ ശബ്ദത്തായ ശനിയാഴ്ചയിരുന്നു ധ്യാനത്തിന് തെരഞ്ഞെടുത്ത ദിവസം, എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയിലും ബിഷപ്പ് പ്രഭാത ക്രഷ്ണത്തിനുശേഷം ഏതാനും പുസ്തകങ്ങളും ലാലുക്രഷ്ണപ്പാതിയുമായി പ്രകൃതിസുന്ന രമായ ഏതെങ്കിലും ഏകാന്തസമഖ്യയേക്ക് പോകും. ആഴ്ച മുഴുവനും ധാരാളം ജോലി ചെയ്യാനുള്ളപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഇങ്ങനെ കളയുന്ന തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ചോദിക്കുന്നവരോട്: “ജോലിയിൽ നിന്നു കുറച്ചു സമയം പിൻവാങ്ങി ധ്യാനത്തിലേർപ്പുട്ടാൽ മാത്രമെ ജോലി ശരിക്ക് ചെയ്യുന്ന തിനുള്ള മനശാന്തി ലഭിക്കയുള്ളൂ” എന്നായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. എന്നും രാത്രി 9.30-നു അദ്ദേഹം ഉറങ്ങുക പതിവായിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് രാത്രിയിലുള്ള ഏതു ഡിനറിൽ സംബന്ധിച്ചാലും അതു തീരുമാൻ കാത്തിരിക്കാതെ ഒപ്പു മണിയാകുമ്പോൾ മടങ്ങിപ്പോകുമായിരുന്നു. രാവിലെ നാലു മൺിക്കേഴുന്നേൻ്റെ പച്ചവെള്ളത്തിൽ കൂളിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു. തണ്ണുപ്പുകാലത്തുപോലും രാവിലെത്തെ കൂളി മുടക്കിയിരുന്നില്ല. കുറെ സമയം രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനുമായി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. കോളജ് ചാപ്പലിലുള്ള വിവിധ ആരാധന കൾക്കും പുറമേധായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം പ്രിൻസിപ്പൽ ഭരണകാലത്തു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്നേഹപാരാഡോസിൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ‘പ്പ്രൈ’ എന്നും മിസ്റ്റില്ല് വാർഷികനെ ‘മണി’ എന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾ സന്ദേഹം വിളിച്ചുവന്നു.

പാവങ്ങളോട് ബിഷപ്പിന് അമിതമായ സഹാനുഭൂതി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത് ചിലപ്പോൾ സമയനഷ്ടത്തിലും ധനനഷ്ടത്തിലും ചെന്നവസാനിച്ചു. രണ്ടുക്കുൽ ഒരു കണ്ണുനീരോടെ ബിഷപ്പിനെ സമീപിച്ചു തന്റെ ഭാര്യയുടെ ശവസാനംകാരത്തിനായി കുറച്ചു പണം യാചിച്ചു. മനസ്സ് ലിവ് തോനിയ ബിഷപ്പ് 30 രൂപ ആയാൾക്ക് കൊടുത്തു. ഏതാനും ദിവസത്തിനുശേഷം ആ മനുഷ്യരെൽ ഭാര്യ ഒരു സഹായാദ്യർത്ഥനയുമായി ബിഷപ്പിന്റെ അടുത്തു വന്നു. ഭർത്താവ് നേരത്തെ വന്ന കമ അവൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുവെച്ചു പരിഞ്ഞു: “നിങ്ങളെ കുഴിച്ചിടുന്നതിനുള്ള ചെലവുവരെ ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.” ബിഷപ്പും ഭാര്യയും വിട്ടിലില്ലാതിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരാൾ വന്ന ബിഷപ്പിന്റെ ലെറ്റർ പേപ്പർ കരസ്ഥമാക്കി കളി ഷ്ടീറ്റ് ഒരു മരുന്നു കടക്കിയിൽ നിന്നു കുറെ മരുന്നു വാങ്ങിച്ചുശേഷം കടന്നുകളിത്തു. ബില്ല് വന്നപ്പോൾ “ഞാൻ മരുന്നു വാങ്ങിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ ഷ്ടീറ്റ് പോലിരിക്കുന്നു” എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞ് ബിൽ തുക അയച്ചുകൊടുത്തു.

ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം കൊടുവിരിക്കാണ്ടിരുന്ന കാലത്തായി രുന്നു ബിഷപ്പ് വാർഷിൾ കൽക്കട്ടായിൽ പ്രിൻസിപ്പാളായിരുന്നത്. ഭാരത

ജനതയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യാഭിലാഷങ്ങളോട് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഈത് സി. ആർ. ഡാസ് മുതലായ ദേശരൈ നേതാക്കരിയരുടെ പ്രശാസന നേടി. ഈത്യന്ത് സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തെപ്പറ്റി തന്റെ ദേശത്തുള്ളവർ വേണ്ടവിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് ബിഷപ്പിനു വളരെ വേദകരമായിരുന്നു. 1932 ഫെബ്രുവരിയിൽ ബിഷപ്പ് തന്റെ ഒരു സഹോദരനെമൃതത്തിൽ കത്തിൽ പോലീസ് അക്രമങ്ങളെ വളരെ ശക്തമായ ഭാഷയിൽ വിമർശിച്ചിരുന്നു. ദേശരൈയാഭിലാഷങ്ങളോട് കലവറയില്ലാത്ത അനുഭാവമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകരാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയെ അദ്ദേഹം പുർണ്ണമായി അനുകൂലിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നോട് വിയോജിക്കുന്നവരുടെയും ആത്മാർത്ഥമായ അഭിപ്രായങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിലമതിച്ചിരുന്നു.

ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് വളരെ നേരത്തെ ഉണ്ടുന്നത് ബിഷപ്പിന്റെ പതിവായിരുന്നു. പ്രഭാതസമയം ദിർപ്പനേരത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനുമായി അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചു. പ്രഭാതം പൊട്ടിവിരിയുന്നോൾ തന്നെ ആരാധന നടത്തുന്ന പതിവ് അദ്ദേഹം ബിഷപ്പ് കോളജിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തി. കോളജിലെ പ്രൊഫസർമാരുടെ അധ്യനിക രീതിയിലുള്ള വ്യാവ്യാം കേടു ചില വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് തിരുവൈഴ്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ ഉലച്ചിൽ തട്ടുകയുണ്ടായി. അവർ ബിഷപ്പിനെ സമീപിച്ച് തങ്ങളുടെ ധർമ്മസങ്കം അഭിച്ഛു. തങ്ങളുടെ വേദശാസ്ത്രപഠനത്തെ, ശരീരത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങൾ പരിക്കുന്നതിനായി ശവം കീറിമുറിച്ച് മെഡിക്കൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ നടത്തുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളോട് അദ്ദേഹം ഉപമിച്ചു. എന്നാൽ പറം ക്ഷിണിയ്ക്കുന്ന അമാർത്ഥ ചികിത്സ നടത്തുന്നോൾ തങ്ങൾ മുത്തശരീരങ്ങളിലും ചോരയും നീരുമുള്ള ശരീരങ്ങളെയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലാക്കും. പ്രൊഫസർമാരുടെ എല്ലാ വിമർശനങ്ങളെയും മനസ്സിലാക്കിയശേഷം ചാപ്പലിൽ പോയി മുട്ടുകൂത്തി ബൈബിൾ തുറന്ന് അതിന്റെ പറന്തതിന് ദൈവാനുഗ്രഹം ലഭിക്കുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം ശക്തിയായി ഉൽഖോദ്ധീക്കിച്ചു. പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനത്തിന്റെ ഫലമായി നിരവധി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ബൈബിളിൽ സജീവമായ വിശ്വാസം തിരിച്ചുകിട്ടി. നാടകാഭിനയത്തിനും കോളേജിൽ അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹനം നൽകി. മിക്ക നാടകങ്ങളുടെയും വിഷയം വി. പ്രാർശനിസിന്റെ ജീവിതത്തിലെ രംഗങ്ങളായിരുന്നു.

മറുള്ളവരോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹാനുഭൂതി വിശദമാക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ സംഭവം വിവരിക്കാം. ഒരു രാത്രി, ഒരു കോൺഫറൻസിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം തീവണ്ടിയിൽ കയറി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ ആ മുറിയിൽ ബബ്പിൽ നിവർന്ന് കിട

നുറങ്ങുന്നണംഭായിരുന്നു. അവരെ ഉണർത്താതെ തന്റെ കിടക്കെ തന്ത്യി ലിട്ട് അതിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് സമ്പാദം ആരംഭിച്ചു. കുറേനേരോ കഴി ഞ്ഞപ്പേശർ യാദ്യം കൂടിക്കമായി ഉണർന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി പ്രീസ്സിപ്പുള്ളിരുന്നു കണ്ട് വിഷ്ണുനായി മറ്റു രണ്ടുപേരെയും വിളിച്ചുണ്ടതി വളരെ നിർബ്ബന്ധം ചെലുത്തി അദ്ദേഹത്തെ കിടത്തി.

കൊച്ചുകുടികളോട് വിഷപ്പിന് അധികമായ വാസ്തവ്യമുണ്ടായിരുന്നു. മഹാത്മാഗാന്ധി, എൻറ്റു മുതലായ മഹാനാർക്കും ഈ ഗുണമുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. മലകൾ കയറുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ താല്പര്യമായിരുന്നു. ഫീമാലയസാനുക്കളിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം ആറു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും അദ്ദേഹം സമ്പരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സമ്പാദനങ്ങൾ ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ പ്രയോജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകി. സാധു സുന്ദരസിംഗരെന്നും സമ്പാദനത്തിനിടയിൽ വിഷപ്പ് കണ്ടു പതിച്ചയപ്പെട്ടു. സാധു ടിബറ്റിലേക്കുള്ള തന്റെ അനൃത്യാത്രയ്ക്കിടയിൽ വിഷപ്പിനെ കാണാൻ കോളജിൽ വരികയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടയുടൻ എല്ലാ വരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദാന്തികത്തിൽ സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു. ഈ താത്രയ്ക്കു ശേഷം മടങ്ങിവരികയിരെല്ലെന്ന് സാധു ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. 1930-ലെ അവധിക്കാലത്ത് അബൈഹാമിൻ്റെ ജമദ്ദേശമായ കല്പാധരുടെ ഉഖരിലേക്ക് പോർഷ്യൻ ഉൾക്കെടൽമാർഗ്ഗം വിഷപ്പ് ഒരു പര്യടനം നടത്തി. പിന്നീട് യുറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് അവ സാനും ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തി. വിഷപ്പന് കോളജിലെ അദ്ദുപനത്തിന് സഹായകരമാകുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഓക്സ്ഫോറ്റിലെ വൈദിക കോളജിൽ ചേർന്ന് ഒരു ടെക്നിക്കൽ സെക്ക്യൂറിറ്റി ഡോ. മേയർ, ഡോ. ഷിറ്റർ എന്നീ ലോക പ്രസിദ്ധരായ വേദഗാസ്ത്രജ്ഞതയാരുടെ കീഴിലുള്ള പഠനം അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു.

താക്കത്തിലേക്ക്

ഒന്നന്തൃത്തിന്റെയും നെർമ്മല്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമായ ഹിമാല യൻവുത്തതിൽ നിന്നുതെവിക്കുന്നതും മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ഒരു പോലെ കുള്ളുമെ നൽകുന്നതുമായ ഗംഗാനദി ഉത്തരേന്ത്യയിലെ സമത ലങ്ങളെ നനച്ചു ഫലപൂഷ്ടിയുള്ളതാക്കിത്തിർത്ഥശേഷം ദക്ഷിണേന്ത്യ തിലുള്ള വരണ്ട തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു ഒഴുകി താകം ശ്രാമത്തെ ഒരു തപോ വനമാക്കി മാറ്റി എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ഏതാ സ്കിതുപോലെയാണ് അയർലഡ്സിലെ പൗരാഹിത്യ പാരമ്പര്യമുള്ള ഒരു ഉന്നത കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ബിഷപ്പ് വാർഷം താനിരങ്ങി പ്രതികൂല കാലാവസ്ഥയിൽ ആസ്റ്റാമില്ലും കൽക്കടയില്ലും മറ്റും തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രഭയും ചെത്തന്നുവും ഒഴുകിയശേഷം തമിഴ്നാട്ടിലെ താക്കത്തിൽ എത്തി അവിടെ നിന്തുജീവൻറെ വറ്റാത്ത നീരുറവകൾ തുറന്നു കൊടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ തെല്ലും അതിശയോക്തായില്ല.

എല്ലാ വിധത്തിലും ഉന്നത ശീശ്വനായ ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേ മാഹാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ, സേവനരംഗങ്ങളിലെ മികച്ച സംഭാവനകളെ ശരിക്കു വിലയിരുത്തുന്നതിനോ അദ്ദേഹ തേതാട്ടുള്ള വലിയ കടപ്പാടുകൾ നിരവേറ്റുന്നതിനോ പല കാരണങ്ങളാൽ മലക്കരണഭയ്ക്കു സാധിച്ചില്ല. കാതോലിക പാരമ്പര്യവും പരിപാ വനമായ ആരാധനയും മറ്റുമുള്ള പുരാതനമായ മലക്കരസം സുവിശേ ഷപ്രവർത്തനനും എന്ന സുപ്രധാന ചുമതല കഴിഞ്ഞ 20 ശതകങ്ങളായി മറന്നുപോയി. ഇന്ത്യയെ സുവിശേഷവൽക്കരിക്കുക എന്ന മഹത്തായ ദാത്യം സജീവിതത്തിലൂടെ സഭയേയും സഭാംഗങ്ങളേയും ശരിക്ക് അനുസ്മരിപ്പിച്ച മഹാവൃക്തിയെന്ന നിലയിലാണ് ബിഷപ്പ് വാർഷം സഭാ ചരിത്രത്തിൽ അനുല്യമായ സ്ഥാനം അലക്കരിക്കുന്നത്.

താക്കത്തിൽ എത്തുന്നതിനു വളരെ മുഖ്യതന്നെ ഒരു സഭാചരിത്ര കാരണായ ബിഷപ്പ് മലക്കരസഭയ്ക്കു സുപരിചിതനായിരുന്നു. സിറിയൻ റൂഡിന്റെ കോൺഫ്രേഡൻസ് എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഇന്നത്തെ മാർഗ്ഗിനേരാ റിയോസ് ഓർത്തവോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പല സമേ ഭനങ്ങളിലും ബിഷപ്പ് വാർഷം മുഖ്യപ്രസംഗകനായിരുന്നു. സഭാനേതാ ക്ലേർ റിക്കൂട്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രധാന വേദിയാണ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം എന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

തുശിനാപ്പള്ളിയിലെ എസ്.പി.ജി. കോളേജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പൽ ആയി

രുന്നപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നുള്ള പല വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യമാരായി അവിടെ പഠിച്ചിരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതാഗ്രം മാർത്തോമാസ്സീഹാ സ്ഥാപിച്ച ഇന്ത്യയിലെ പുരാതനസാഭയുമായുള്ള ബന്ധം വളർന്നുകൊണ്ടുമിരുന്നു. ആസ്സാമിലെ ബിഷപ്പായിരിക്കുന്നേവാഴാൻ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി സിറിയൻ വിദ്യാർത്ഥിസമേളനത്തിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ എത്തിയത്. അത് 115 വർഷം മുമ്പായിരുന്നു. കൊച്ചി ദ്വീപിലെ അയുംപള്ളിയിലായിരുന്നു അന്നത്തെ കോൺഫറൻസ്. അന്ന് ആലുവാ യു.സി. കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്ന കെ. സി. വർഗീസും (പിന്നീട് ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വർഗീസ്), എൻ. എം. ഏബ്രഹാമും (പിന്നീട് മനോരമയുടെയും ചർച്ച വീക്കിലിയുടെയും പത്രാധിപർ) ആലപ്പുഴ നിന്നു ബിഷപ്പിനെയും പത്തനിയേയും അയും പള്ളി വരെ ബോട്ടിൽ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ ബിഷപ്പിന്റെ അടുത്ത സഹപ്രവർത്തകനായിത്തിരുമെന്ന് അന്നാരും സപ്രതേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. എൻ. എം. ഏബ്രഹാം ആജീവനാരം ആശ്രമത്തിന്റെ സുഹൃത്തായിരിക്കുമെന്നദേഹവും കരുതിയിരുന്നില്ല. ഈ രണ്ടു യുവാക്കളിലും ബിഷപ്പ് മാധ്യത്തെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. അയുംപള്ളി സമേളനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു സ്മരണയിൽ അന്തരിച്ച എൻ. എം. ഏബ്രഹാം ഇങ്ങനെ എഴുതി: “രോഖാസഭയിൽ ചേരുന്നതിന് മുമ്പ് ആർച്ചു ബിഷപ്പ് മാർ ഇളവാനിയോം സ്ഥമനി ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അക്കാദാത്ത് അദ്ദേഹമായിരുന്നു വിദ്യാർത്ഥി സമേളനത്തിലെ പ്രമുഖ നേതാവ്. ഓക്സ്‌ഫല്ല് മിഷനിലെ കേതനായ ഫാ. ഹോംസായിരുന്നു അയുംപള്ളി സമേളനത്തിലെ മഹോത്സ പ്രസംഗകൾ. അന്ന് ആബോ ഗീവർഗീസ് ആയിരുന്ന മാർ ഇളവാനിയോസിന്റെ മനസ്സിൽ മലകരസാഭയിൽ വളർന്നു വരുന്ന കാതലിക് സ്വാധീനത്തെപ്പറ്റിയും പ്രൊടസ്റ്റർ സ്വാധീനത്തെപ്പറ്റിയും സമ്മിശ്രവികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. തന്നിമിത്തം ബിഷപ്പ് വാർഷികന പ്രസംഗകനായി വിളിച്ച തിന്റെ ഉച്ചിത്യത്തെ ചില നേതാക്കന്മാരും ജനറൽ സൈക്കട്ടറിയും തമിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

ഓക്സ്‌ഫല്ല് മിഷനിലെ വൈദികരപ്പോലെ ബിഷപ്പ് വാർഷം പെരചർച്ചുകാരന്മല്ലന്നാണു മാർ ഇളവാനിയോം കരുതിയിരുന്നത്. മാർ ഇളവാനിയോം പിന്നീട് രോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരുന്നു.

മാർ ഇളവാനിയോം നിരാകരിച്ചതും ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്തതും മായ ബിഷപ്പ് വാർഷാണ് സുരിയാനി സഭയുടെ പ്രമുഖ വിദേശ മിഷൻ നാറി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മുലക്കല്ലായിത്താരിക്കാർ. ആസ്സാമിലെ സഭയിലെ ഒരു ബിഷപ്പായിരുന്നിട്ടും സുരിയാനി സഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങളും പാരസ്യങ്ങളും അദ്ദേഹം അദ്ദേഹരൂം മാനിച്ചു. ആശ്രമത്തിലെ സുരിയാനി

കാരായ അംഗങ്ങളോട് അവരുടെ സഭയുടെ ഉത്തമസന്താനങ്ങളായി രൂപ് അതിനോടു കൂറു പുലർത്താനും കാതോലിക്കവീക്ഷണം സീക്രിറ്റിക്കാനും ബിഷപ്പ് ഉപദേശം നൽകി. കൈന്ത്വവസ്ഥയെ ഭിന്നപ്പീച്ച പ്രാദേശിക പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകതകൾക്കും അതിതമായി നിന്മക്കാണ്ട് കാതോലിക്കമനോഭാവം അനുസന്ധി പുലർത്തിയ വിശാല മനസ്കനായിരുന്നു ബിഷപ്പ് വാർഷം.”

ബാംഗ്രൂതിലെ ബിഷപ്പ് കോട്ടൻ സ്കൂളിലെ വാർദ്ധനായിരിക്കുന്നേം ഓൺ 1911-ൽ വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫ്രേഡിനിരെ മുന്നാമത്ര വാർഷിക സമ്മേളനത്തിലേക്കു ബിഷപ്പ് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അന്ന് ലഭകരണം കുംഭത്തിയമല്ലാത്ത സമുദായക്കേസിരെ പേരിൽ രണ്ടായി തിരിത്തിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം സഭയുടെ മുഴുവൻ ആശാക്കേന്ദ്രങ്ങളായ യുവജന അഞ്ചോടായിരുന്നു ബിഷപ്പിരെ ആഹാരം. വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടുന്ന പ്രമാഘാത്യ മിഷനറിവിരിൻ എന്ന ബഹുമതിയും ബിഷപ്പിനാണ് ലഭിച്ചതെന്നു എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ബിഷപ്പ് ചെയ്ത അനുഭ്യാസപ്രമായ ആഹാരങ്ങളാണു എസ്.പി.ജി., ഓക്സ്‌ഫെഡ് മിഷൻ, കുർജ്ജ് മിഷൻ തുടങ്ങിയ മികച്ച പാശ്വാത്യ മിഷൻ സമൂഹങ്ങളിലെ സമുന്നതരായ നേതാക്കളെ പിന്നീട് നടന്ന സമ്മേളനങ്ങളിലേക്കു മുവുച്ചു. പ്രസംഗകരായി ക്ഷണിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

മിഷൻ പ്രവർത്തനരംഗത്തെ ഒന്നാം കിടക്കാരായ ബിഷപ്പ് വാർഷം, കാനൻ ബ്രേഡൻ, ഫാദർ ഹോംസ്, ഫാ. ഷോർ തുടങ്ങിയവരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളും മാട്ടുകളുമാണ് ലഭകരണഭയിലെ ഒട്ടയികം യുവാക്ക നാരെ യേശുക്രിസ്തുവിരെ മുതിരിത്തോപ്പിലെ വേദക്കാരായി മാറ്റിയത്.

സൗഖ്യാദാസ സമൂഹത്തിരെ സ്ഥാപകനേതാവും ലഭകരണഭയിലെ ഏറ്റവും വലിയ മിഷൻറിയുമായിരുന്ന കാലംചെയ്ത മുക്കേഖ്യത്തിൽ പത്രോസ് മാർ ഒസ്ത്രാത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു. “കോട്ടയം എം.ഡി. റിൽ സസ്യ കഴിത്തു നടന്ന ഒരു യോഗത്തിൽ യേശുവിരെ കുർശിമേലുള്ള കഷ്ടപ്പാട് ഫാ. ഹോംസ് വിവരിച്ചപ്പോൾ എരെ കണ്ണിൽ നിന്നു കണ്ണുനീർ ഒഴുകി. ഞാനേന്തു ഭോഷൻ, കരയുന്നതു വല്ലവരും കാണുമ്പോൾ എന്നു കരുതി പിനോടു തിരിത്തുനോകിയപ്പോൾ ചാലക്കുശി സി. പി. മാത്തൻ മുതൽപ്പേര് വിതുമികരയുന്നതു കണ്ടു. ദൈവവിജിയേപ്പുന്നിയുള്ള ഫാ. ഹോംസിരെ പ്രസംഗം അയ്യോഗ്യനായ എന്ന മിശ്രഹായുടെ നിത്യപുന്നരോഹിതനാക്കിത്തിരിത്തു.

ഒരു യോഗത്തിലെ പ്രേരണമുലം സമുദായപ്രേമിയും എരെ പ്രിയ

സുഹൃത്തുമായ എൻ. എ. പോത്തൻ ശേമ്മാശൻ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സണ്ടേസ്‌കൂൾ സ്ഥാപിക്കാൻ വളരെ കേണ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചു സമ്പാദം നടത്തി.

1953-ൽ പത്തനംതിട്ട വച്ചും 1954-ൽ ആലപ്പുഴ വച്ചും നടത്തപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥി സമേളനങ്ങളിലെ ധ്യാനഗ്രരുവും മുവ്യപ്രസംഗകനും ബിഷപ്പ് വാർഷിക തന്നെയായിരുന്നു. മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്ന് വെള്ളു വിളി ഏറ്റൊക്കാൻ ആഹാരം ചെയ്ത ബിഷപ്പിന്റെ ശവ്വം ആ കോൺ ഫ്രെസ്കൂകളിൽ സംബന്ധിച്ച ഏരേണ്ടും കാതുകളിലും ഇന്നും മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ അർത്ഥഭ്യാക്സ് സഭ കാര്യക്ഷമമായ വിധത്തിൽ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നപക്ഷം വിദേശ മിഷനറിമാരുടെ ആവശ്യമില്ലെന്നും ശതാബ്ദങ്ങളായി സഭ മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തെ അവഗണിച്ചത് നിർഭാഗ്യകരമായിപ്പോരയെന്നും മലമേൽ കൊജുത്തിവച്ച വിളക്കുപോലെ മലക്കരസഭയ്ക്കു ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രകാശം ചൊരിയാനുള്ള കഴിവുണ്ടെന്നും ബിഷപ്പ് ചുണ്ടിക്കാട്ടി.

പിന്നീട് സ്നേധയൻ്റെ സുവർമ്മൻ കരകജുംബിലി സുവന്നിൽ ബിഷപ്പ് വാർഷിക ഇങ്ങനെ എഴുതി: “മുവർമ്മൻ എന്ന വാക്കിനു രണ്ടുമുണ്ട്. ഒന്ന്, അതിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളേയും ക്രിസ്തുവികലേക്കു അടുപ്പിക്കുക - അതായതു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി ജീവിച്ചും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം ശരിച്ചും ആ സന്ദേശം കുടുതലായി മനസ്സിലാക്കിയും മുന്നോടുപോകുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം തന്നെ.

രണ്ടാമത്, അപ്പോസ്റ്റലരാർ, സുവിശേഷകനാർ എന്നിവരെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവികലേക്ക് കൊണ്ടുവരുകയും സുവിശേഷം മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം.

പത്താവന്നതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ വർഷങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ദിവാനും റസിഡന്റും ആയിരുന്ന കേണൽ മൺടോ മലക്കരയുടെ ഒരു തന്മ സുഹൃത്തായിരുന്നു. കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിലുടെ റോമൻ നൂക്കായി നിന്നും മോചനം പ്രാപിച്ച മലക്കരസഭയെ പലവിധത്തിൽ സഹായിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചു എന്നതാണ് സത്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ “സഹായദത്ത്” തത്ത സഭയ്ക്കു ഒരിക്കലും വിന്മർദ്ദിക്കാനാവില്ല. വിഭിന്നമെങ്കിലും ഏതാണ്ട് അതുപോലെതന്നെയുള്ള ആദ്യപകുതിയിൽ ബിഷപ്പ് വാർഷിക നിശ്ചാദനയായി നിർവ്വഹിച്ചത്.

കോളജിലും വെളിയിലും വാർഷിക ദിവസികൾ വിനയനിർദ്ദേശവും ലഭിതസുന്ദരവുമായ ജീവിതമാണ് നയിച്ചിരുന്നത്. പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ ശമ്പളമായ 3000 രൂപയും കാരും സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചിരുന്നു.

ആയിരം രൂപ മാത്രമേ ശമ്പളമായി പറ്റിയുള്ളൂ. കാറിനു പകരം സൈക്കിൾ ഉപയോഗിച്ചു.

പുക്കളെ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന വാർഷിക ദാസത്തികൾ ചെടികൾ വളർത്തുകയും അവരുടെ പുന്നോട്ടത്തിൽ സുരഭിലകുസുമ സഖയങ്ങൾ സദാ വിരിഞ്ഞു വിലസുകയും ചെയ്തുവന്നു. ചില വിശ്രമവേളകളിൽ പുന്നോട്ട സാരക്ഷണത്തിൽ മറ്റൊരിലും ചില സൂഡാഫംഗങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികളും ഏർപ്പെടുമായിരുന്നു. വാർഷിക ദാസത്തികൾക്കു ഒപ്പചാരികമായ സമീപനും വേണമെന്ന ആഗ്രഹമോ ദുരഭിമാനമോ ഇല്ലായിരുന്നു. എല്ലാവരുമായി ഒരുപോലെ അവർ ഇടപെട്ടു.

രു ദിവസം കോളജിയൽ രണ്ടാം നിലയിൽ നിന്നു ബിഷപ്പ് താഴേക്കു ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ തുപ്പുകാരൻ കോവൺപ്രടിയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ബിഷപ്പിനെ കണ്ണ ഉടൻ അയാൾ എഴുന്നേറ്റ് ഓടാൻ തുടങ്ങി. ബിഷപ്പ് അവനെ അനുധാവനം ചെയ്തു തുപ്പുകാരൻ പിടികുട്ടിയ ശേഷം, എന്തിനാണ് ഓടിയതനു ചോദിച്ചു. തനിക്കു ബിഷപ്പിനെ (വെള്ളക്കാരനെ) പേടിയാണെന്ന് ആ തുപ്പുകാരൻ തുറന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ബിഷപ്പ് വളരെ ശാന്തമായി അയാളോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളും ഞാനും ഈ കോളജിലെ ഗവർപ്പവർത്തകരാണ്. നിങ്ങളുടെ സഹായം കൂടാതെ ഈ കോളജിൽ ഏന്നിക്ക് ജോലി തുടരാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഭയപ്പെടുവുത്, നിങ്ങൾ എൻ്റെ സഹോദരനാണ്.” ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ബിഷപ്പ് അവരെ പുറത്തു സ്വന്നഹപുർവ്വം നന്നു തലോടിയശേഷം പുണ്ണിൽ തുകി.

എതെങ്കിലും ഒരു വിദ്യാർത്ഥി കോളജിലെ നിയമം ലംഘിച്ചാൽ ബിഷപ്പ് ആ വിദ്യാർത്ഥിയെ ശാസിക്കും. പക്ഷേ ആ വിദ്യാർത്ഥി ‘വേദിക്കുന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ബിഷപ്പ് ഒന്ന് പൊടിച്ചിട്ടിച്ചേഷം ആ വിദ്യാർത്ഥിയെന്നു ക്ഷമിക്കുക പതിവാണ്. പിന്നീട് അക്കാദ്യം ബിഷപ്പ് ഒരിക്കലെല്ലാം ചിന്തിക്കുന്ന പ്രശ്നമെയില്ല. ഒരു കൂറക്കാരനായി ഒരിക്കലെല്ലാം കണ്ണ രിതിയിൽ ആ വിദ്യാർത്ഥിയെന്നു പെരുമാറുകയുമില്ല. ബിഷപ്പിന്റെ ഈ സർപ്പരൂമാറ്റത്തിൽ നിന്നു ക്ഷമിക്കുന്നതെങ്കെന്നെ എന്ന പാഠം വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്നു. കൂന്തിൽ വിശദിക്കരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഫലപ്രദമായി ക്ഷമയെപ്പറ്റി കൂടികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പ്രതിമാസ ശമ്പളമായ 1000 രൂപയുടെ ശമ്പളമായ ഒരു വിഹിതം പാവപ്പെട്ടവർക്കു അവർ നൽകി വന്നു. എന്നാൽ ധാരകരക്കു ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നതിൽ ബിഷപ്പിനു തലപ്പരുമില്ലായിരുന്നു. മിസ്റ്റിന്റ് വാർഷിക സൈക്കിളിൽ മാർക്കറ്റിൽ പോയി അടക്കാളയിലേക്കു വേണ്ടതെല്ലാം വാങ്ങും. ധാരതാനും പാശാക്കിക്കളെയുന്ന അളള്ലായിരുന്നു അവർ. ബിഷപ്പിന്റെയും തന്റെയും വസ്ത്രങ്ങൾ അവർ അലക്കുകയും തയ്ക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അവ

രുടെ വസ്ത്രത്തിൽ പലയിടത്തും തയിച്ച പാടുകൾ വ്യക്തമായി കാണുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അതൊന്നും അവർക്കു നാണ്കേക്കായി തോനിയിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ മിച്ചവയ്ക്കുന്ന പണവും പാവപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളെ അധികം ആരും അറിയാതെ സഹായിക്കാൻ വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു.

അയർലണ്ട് സാദേശിയായിരുന്നതിനാൽ ബിഷപ്പ് ഒരു വലിയ രസികനും കമാക്കമനക്കാരനുമായിരുന്നു. വ്യാഴാച്ചത്തോറും അദ്ദേഹത്തിൽ ദ്രോയായിംഗ് റൂമിൽ നടത്തിവന്ന പാർട്ടികളിൽ ഒരു കെയിക്കം അതിമികളും മറ്റ് കോളജുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും സംബന്ധിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അവരെല്ലാം ടീപാർട്ടിയേക്കാൾ ബിഷപ്പിലേർപ്പ് കമാക്കമന സാഹരത്തിൽ ആറാടാനാണു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികൾ എല്ലാം തന്ന ഹോസ്റ്റൽ നിവാസികളുമായിരുന്നു. കോളജ് യൂണിയൻ 'മിഡിൽടണ്ട് യൂണിയൻ' എന്ന പേരിലാണ് അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നു വർഷംതോറും പ്രസിഡന്റ് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടും. പ്രിൻസിപ്പലും റൂഡാഫും ശിക്ഷണകാര്യത്തിൽ മിഡിൽടണ്ട് യൂണിയൻ പ്രസിഡന്റിൽ കീഴിലായിരിക്കും. അങ്ങനെ വിദ്യാർത്ഥികൾ മുകളിൽ നിന്നു യാതൊരു സമർപ്പിക്കുന്ന കൂടാതെ വിനായവും ശിക്ഷണവും പറിച്ചി. സുര്യനു കീഴിലുള്ള എല്ലാ വിഷയങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്തുവന്ന യൂണിയൻിൽ എല്ലാവരും സജീവമായി പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

പ്രിൻസിപ്പൽ ഉൾപ്പെടെയുള്ള റൂഡാഫും കായികാധാരം ചെയ്യും. അഭിരാനത്തിൽ പ്രശ്നമൊന്നുമില്ല. ഒരു ദിവസം റോയു വെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നേരം ടി. ഓ. മാതൃവിലേർപ്പ് കൈവെള്ളയിൽ മമ്മടി പിടിച്ചതുമൂലം തശ്ശേരി മുഴച്ചു രക്തം കടക്കെട്ടി നിന്നു. വലിയ വേദന തോനിയ അദ്ദേഹം ബിഷപ്പിനെ തന്റെ കൈ കാണിച്ചു ജോലി യിൽ നിന്നു പിന്തിരിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ബിഷപ്പ് ഒന്നു ചിരിച്ചുശ്രേഷ്ഠ മാതൃവിനെ തലേടാൻ ഒരു പ്രതിവിധി പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. “മമ്മടി മാറ്റി പിക്അരുക്കണ്ട് എടുക്കുക” എന്നായിരുന്നു ബിഷപ്പിൽ നിർദ്ദേശം. വിദ്യാർത്ഥികൾ എല്ലാവരും ഒരു കൂടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെ പ്രോലൈ സന്തോഷപൂർവ്വം അവിടെ ജീവിച്ചു. മകളില്ലാതിരുന്ന വാർഷം ദിവസത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ “പപ്പയും മമ്മി”യുമായി മാറി.

ഹോസ്റ്റലിൽ ആർക്കേക്കിലും രോഗം വന്നാൽ ഒരു നല്ല അമ്മയെ പ്രോലൈയും സ്നേഹനിധിയായ ടച്ചസിനെപ്പോലൈയും മമ്മി മരുന്നു കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. എല്ലാവരോടും കൂടുണ്ണം കാണിക്കുന്ന അവനിതാ രത്നത്തിൽ സാന്നിഡ്യം തന്ന രോഗികൾക്കും സൃഖായക മായിരുന്നു. നാരങ്ങാനീരും സാർലിയും എപ്പോഴും മമ്മിയുടെ അലമാരിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ആശ്രമാരംഭം

തനാകം ക്രിസ്തു ശിഷ്യാദ്ധേതിൻ്റെ അത്ഭുതകരമായ ആരംഭത്തെ പൂർണ്ണ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഈ ലോകത്തിനു ഭാവന ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത തിനേക്കാൾ വലിയ കാര്യങ്ങൾ പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടു സാധിക്കുമെന്നുള്ള ഒന്നിസൺ പ്രഭുവിൻ്റെ അന്വരമായ പ്രസ്താവനയാണ് ആദ്യം മന സ്ഥിൽ ഓട്ടി എത്തുന്നത്. ഈ മഹാത്മായ ആപ്തവാക്യത്തിലെ ആശയം നൃംഖാണ്ഡകളായി വിവിധ മേഖലകളിൽ ശരിയെന്നു തെളിത്തു കഴിഞ്ഞി ടുമുണ്ട്. ‘ക്രിസ്തു ശിഷ്യ സംഘം’ എന്ന ആശയം തന്നെ ഇതിൻ്റെ മഹാരാജു തെളിവാണ്. നിംബ വർഷങ്ങളിലെ അനുസ്യൂതമായ പ്രാർത്ഥന നയുടെയും ചിന്തയുടെയും സന്നാമായിട്ടാണ് ഈ ചെറിയ സമൂഹം 1936-ൽ രൂപംകൊണ്ടത്.

ആശ്രമത്തിൻ്റെ ആരംഭം എവിടെയാണെന്നു നാം അനേകിക്കുന്ന പക്ഷം അതു ചെന്നു നിൽക്കുന്നത്. പ്രശ്നസ്തമായ ആലുവാ യുണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ ആ തിരഞ്ഞെടുത്തായിരുന്നി ഇരുപതുക്കളിൽ അദ്ദുയസ്ഥനു നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സംഘം ഓർത്തേയോക്ക് സുരിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി യൂഡിക്കളിലായിരിക്കും. ഈ ചെറുപ്പക്കാർ തങ്ങളുടെ പ്രിയക്കരനും ക്രൈസ്തവത്തുമായിരുന്ന അദ്ദുയസ്ഥനും കെ. സി. ചാക്കോയുടെ നാലാസംബന്ധമായ ഉന്നത ദർശനം, പ്രതിബേദ്യത, ശുഭ്രപതിക്കച്ച എന്നിവയാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. മലകര സഭയിലെ ഭിന്നതകൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും സഭയുടെ ഭാത്യമായ മിഷനറി പ്രവർത്തനം നടത്തി. സഭയെ നേർപ്പാതയിൽ നയിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയോടും പ്രതിക്കച്ചയോടും സഭപരിത്യാഗത്തോടും ഇവർ ഐഷിത്യുല്യ നായ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പാദങ്ങളിലിരുന്നു മനിക്കുറുകളും ദിവസങ്ങളും ചിന്തിക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

ഈ ശുപ്പ് ഏറ്റുടെത്ത പ്രവർത്തനത്തിൻ്റെ പ്രാധാന്യം പുർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഈ സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കും അന്വരത അതിൻ്റെ ദയനിയ സ്ഥിതിഗതികളിലേക്കും ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം നടത്തേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ക്രിസ്തു വർഷത്തിൻ്റെ അനാം നൃംഖാണ്ഡിൽ തന്നെ അപ്പോസ്റ്റലോലനായ മാർത്തേമായ്യീഹാ തെന്നിന്ത്യയുടെ ഈ കോൺഡിൽ ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നാണ് പരമ്പരാഗതമായി വിശദിക്കപ്പെടുന്നത്. ദിർഘകാല ചരിത്രത്തിനിടയിൽ സഭ ഒട്ടയിക്കം വേലിയേറ്റങ്ങളിലുടെയും വേലിയിറിക്കങ്ങളിലുടെയും കടനുപോയിട്ടുണ്ട്.

ഹിന്ദുമതത്തിൻ്റെ സനാതന സംസ്കാരത്തിനും സർവക്ഷണമായ സാധി നത്തിനും വശപ്പുടാതെ സദ്യക്ക് അതിൻ്റെ വ്യക്തിത്വം അനുസന്ധാനം പഠി രക്ഷിക്കാനും ചുറ്റുപാടുമുള്ള ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ സുവിശേഷം പ്രചരി പ്ലിക്കുന്നതിനും ഒരുളവിൽ സാധിച്ചു.

വിവിധ കാലാവല്ലങ്ങളിൽ ഈ സഭ പാശ്വാത്യ പാരസ്ത്യ സഭകളു മായി ബന്ധപ്പെടുകയും തിക്തമായ അനന്തരഹലങ്ങൾ അനുഭവിക്കു കയ്യും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കൂനായിതേതാമായുടെ നേത്യു തത്തിൽ ഒട്ടയിക്കം വ്യാപാരികൾ പാരസ്ത്യ ദേശത്തു നിന്ന് ഇവിടെ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. കാലക്രമത്തിൽ ഇവർ നാട്ടുകാരായ ദൈക്ഷം രൂമായി ഇഴുകിച്ചേരിനു. ആദ്യകാല ദൈക്ഷം ദൈക്ഷിയെടുക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു. തുടർന്നുവന്ന ശതാബ്ദങ്ങളിൽ മിഷനറി വീക്ഷണത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകിയ പേരുൾച്ചൻ സദയുമായി മലക്കരസഭ സജീവ ബന്ധത്തിൽ എർപ്പെട്ടു. ഇതു സദയുടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെഴുത്യും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും വളർച്ചയിൽ വൻ സാധീനം ചെലുത്തി.

പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൻ്റെ അന്ത്യാധിക്രമത്തിൽ കച്ചവടത്തിനായി മല ബാർ തീരത്തെത്തിയ പോർട്ടുഗീസുകാർ, ഇവിടെ തഴച്ചു വളരുന്ന ഒരു ദൈക്ഷം സമൂഹത്തെ കണ്ണു അസൃയാഭിത്തരായി. പോർട്ടുഗീസുകാരെ ശക്തരായ ബന്ധുക്കളും കണ്ണ ഇവിടെത്തെ ദൈക്ഷം വർ, പോർട്ടുഗീസുകാർ മലക്കരസഭരെ ആസൃതിത്തായി രോമാസഭയിൽ ചേർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നു ഏവക്കി മനസ്സിലാക്കി നിരാഗരായിത്തീർന്നു.

മലബാർ സദയാം വിലതീരാതെ പുരാതന രേഖകളും നമസ്കാര പുസ്തകങ്ങളും റ്റും ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മെനസിന് 1599-ൽ നശിപ്പിച്ചു സദേയ ഉത്യുലനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതു സഭകൾ തമിലുള്ള ഏറ്റുമുടലിൽ ഏതുകയ്യും സദാചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ദൃഢപരമായ സംഭവമായി തിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അവസാനം മലബാറിലെ ദൈക്ഷം ഭൂരിപക്ഷവും രോമാസദയിലേക്കുള്ള പരിവർത്തന നേതരെ നബശിവാനം എതിർക്കുകയും തങ്ങളുടെ പുരാതന വിശാസ തതിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുമെന്നുള്ള ദൃശ്യപ്രതിജ്ഞയെടുക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. രോമാസദയയിൽ ഒരു നൃനപക്ഷം മാത്രമേ തുടർന്നു നിലകൊണ്ടിരുന്നുള്ള ഏകില്ലും കുറഞ്ഞ കാലയളവിനിടയിൽ മാറിനിന്നവരിൽ പലരെയും രോമൻ കത്തോലിക്കാ ഏവദികരുടെ തന്റപരമായ പ്രവർത്തനം മുലം തങ്ങളുടെ സദയിലേക്ക് ആകർഷിക്കാനും വിലയ്ക്കു വാങ്ങാനും സാധിച്ചു. രോമാസദയയിൽ ചേരാതെ നിന്നവരുടെ പിന്നതെ ചരിത്രം വിവിധ ദൈവദേശിക ശക്തികളോടുള്ള നിരന്തരമായ പോരാട്ടവും നിൽക്കാത്ത ശ്രമിലിക്കരണ പ്രവർത്തനങ്ങളും നിന്നിരത്താണ്.

ചർച്ച് ഓഫ് ഇംഗ്ലീഷ്മായുള്ള സമർക്കമാൻ മലകരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ മറ്ററാറു സുപ്രധാന നാഴികകല്ല്. തിരുവിതാംകൂരിലെ ദിവാനും, സൈനിക്കുമായിരുന്ന കേണൽ മൻഡോ ഈ സദയുടെ കഴിവുകൾ മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടാണ് ചർച്ച് മിഷനി സൊസൈറ്റിക്ക് 19-ാം ശതകത്തിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങളിൽ സഹായ ദാത്യവുമായി ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കാൻ സംബന്ധിയായത്. ഒരു നവീകരണ സദയുടെ ഉത്സാഹികളായ അംഗങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്ക് സി.എം.എൻ. മിഷനി റിമാർക്ക് പുരാതനമായ ഓർത്തേയോക്ക് സദയുടെ ദൈവശാസ്ത്രം, ആചാരങ്ങൾ എന്നിവയുമായി പെട്ടെന്നു പൊരുത്തപ്പെട്ടു പോകാൻ സ്വഭാവികമായും കഴിഞ്ഞില്ല. അവസാനം സഹായദാത്യം പിൻവലി ക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂരിലെ ഒരു വിഭാഗം ദൈവശാസ്ത്രവർ മിഷനിമാരോട് കൂറുള്ളവരായി നിലകൊള്ളുകയും അഥവ് 1836-ൽ തിരുവിതാംകൂരിലെ ആംഗീകാരം ഇടവകയായിത്തീരുകയുമാണുണ്ടായത്. ഇപ്പോൾ ഇവർ 1947-ൽ രൂപംകൊണ്ട ചർച്ച് ഓഫ് സഹത്ത് ഇന്ത്യയുടെ മദ്യക്കേരള മഹാ ഇടവകയായി അറിയപ്പെടുന്നു. മിഷനിമാർ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിനു നൽകിയ പ്രാധാന്യത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു ഒരു വിഭാഗം ഇന്നത്തെ ശക്തമായ മാർത്തോമ്മാ സദയുടെ ആരംഭത്തിനും വഴിതെളിച്ചു.

ഇക്കാലയളവിൽ സഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉദിച്ചുയർന്ന കേസാകുന്ന വാൽനക്ഷത്രം അതിന്റെ വിശലിപ്തമായ നിശ്ചലവെളിച്ചങ്ങൾ ദീർഘ നാൾ നിലനിർത്തി. ഈ ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശയ്ക്കു വേണ്ടി വട്ടിപ്പണങ്കേന്ന് ഉണ്ടായി. ഈ കേസിലെ പ്രധാന പ്രശ്നം സദയുടെ മേൽ സിനിയൻ ഓർത്തേയോക്ക് പാത്രിയർക്കുന്നി നുള്ള ഭാതികാധികാരം സംബന്ധിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. സദയിൽ രണ്ടു ഭിന്നക്കഴികൾ രൂപംകൊണ്ടു. ഒരു വിഭാഗം പാത്രിയർക്കുന്നിന്റെ കീഴിലും മറ്റൊരു വിഭാഗം മലകര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും തുടർന്നു കാതോലിക്കായുടെയും കീഴിലും അബ്ദിനിരുന്നു. നിർഭാഗ്യകരമായ കേസ് സദയുടെ ആത്മിക ചെതനയു മധുവിനെ എല്ലാവിധത്തിലും ഉള്ളിക്കു കിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ വൈരുഖ്യമെന്നു പറയട്ട, ഇക്കാലയളവിൽ വായിരുന്നു മലകരസഭാചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും രചനാത്മകമായ സമയം. ഈ അസ്ഥകാര കാലാല്പട്ടത്തിൽ സദയക്കു വെളിച്ചു പകർന്ന ദുരവ്യാപക പ്രാധാന്യമുള്ള പല ആഖ്യാതമിക ശരാബത്തലുകളും ഉദയം ചെയ്തു. കാലാചെയ്ത ആർച്ച് മിഷപ്പ് മാർ ഇഹവാനിയോസും അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസോസും ചേർന്ന് ആരംഭിച്ച ബമ്മനി സന്ധാസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തമായ കൊടുക്കാറ്റ് സദയിലുടനീളം അടിച്ചു.

ഹിന്ദു സന്യാസിമാരെപ്പോലെ കാവിവസ്ത്രം ധരിച്ച ബമനിയിലെ സേവകർ സുവിശേഷത്തിന്റെ ഭേദഗിയത്വത്തെക്കരണ പ്രതീകമായി. ഫാ. എറാ. പി. പത്രോൻ (പിന്നീട് മാർ എസ്താത്തിയോൻ) പിന്നോക്കെ വിഭാഗങ്ങളുടെ സമഗ്രമായ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സ്ഥിബാദാസ് സമൃദ്ധം 1924-ൽ ആരംഭിച്ച പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി. ഈ സമൃദ്ധം സഭയുടെ ആലയിലേക്കുള്ള പതിനിന്നായിരത്തിൽപ്പരം ഹരിജനങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു. പഴയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം വേഖിച്ചെ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. സിറിയൻ സ്കൂൾസ് സ് കോൺഫറൻസ്, സൈന്റ് മേരീസ് വനിതാ സമാജം, സണ്ടേസ് കൂൾ പ്രസ്ഥാനം എന്നിവ സഭയുടെ ആദ്യാത്മിക ജീവിതത്തെ ധന്യമാക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധമായ പങ്കുവഹിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളും പ്രസ്തിനിന്റെ വാർഷിക സമേളനങ്ങളിൽ സഭാനേതരാക്കളും ഫാ. ഫോംസ്, ഫാ. ഫോർ, ബിഷപ്പ് ഗ്രാർ, ബിഷപ്പ് വാൽഷ് മുതലായ വൈദേശിക പ്രഭാഷണ തിലകമാരും ചെയ്ത പ്രചോദനപ്രമായ പ്രസംഗങ്ങൾ അനേകം കൂതുകികളായ മുൻപരിന്തര യുവജനങ്ങളുടെ സുവിശേഷദാത്ര നിർവ്വഹണം സംബന്ധിച്ച അഭിലാഷത്തെ കൂടുതൽ ഉജ്ജവലിക്കുകയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ യുവജനഗ്രൂപ്പിൽപ്പെട്ട നാലുപേര് സംഭാവികമായും തങ്ങളുടെ ഗുരുവിന്റെ പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനവും കൊണ്ട് കര്ത്തകട്ടയിലെ പ്രസിദ്ധമായ ബിഷപ്പസ് കോളജിൽ 1932-ൽ ചേരപ്പെട്ടു. പതനത്തിനുശേഷം ഒരു ഐലോഷപ്പ് രൂപവൽക്കരിച്ചു. സഭയുടെ ആദ്യത്തെ നവോത്തരാന്തിനും ബാഹ്യ ദേശ മിഷനറി വേലക്കും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുക എന്ന വകുപ്പ് പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് ഈവർ ദൈവശാസ്ത്രത്തെ പഠനത്തിനും വൈദിക പരിശീലനത്തിനുംവേണ്ടി തീവണ്ടി കയറിയത്. ദൈവനിയോഗമനു പരിഞ്ഞു, മലകരസഭയുടെയും തങ്ങളുടെ ലളിതമായ അഭിലാഷങ്ങളുടെയും ഒരു വലിയ അദ്ധ്യാത്മകാംക്ഷിയും സുഹൃത്തും മാർഗ്ഗദർശിയുമായിരുന്നു അവരുടെ പ്രിയകരനായ പ്രിസ്റ്റിപ്പറ്റ് ബിഷപ്പ് ഫെർബെട്ട് പാകൻ ഫാം വാൽഷ് എന്നാറിഞ്ഞപ്പോൾ യുവാക്കൾക്കുണ്ടായ സഭായും അനേകം അഭിലാഷകൾ അനുഭവാത്മകരായും ആരോഗ്യകരവുമായ ബന്ധമാണുണ്ടായിരുന്നത്. സിറിയൻ സ്കൂൾസ് സ് കോൺഫറൻസുമായുള്ള സബർക്കത്തിലുടെയാണ് സഭയുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധം ആരംഭിക്കുന്നതു തന്നെ. വിദേശ മിഷനറിമാരുമായുള്ള സഭയുടെ കയ്പേരിയ അനുഭവങ്ങൾക്കുശേഷം വളരെ വർഷങ്ങൾക്കശിന്ത വിദ്യാർത്ഥികൾമുമുള്ള സഭയുടെ ആദ്യം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഒരാളാണ് ബിഷപ്പ് വാൽഷ് എന്നും ഓർക്കനും. ഇന്ത്യൻ സഭയോടുള്ള

തന്റെ പ്രതിബുദ്ധത, അഭിനിവേശം, അതിന്റെ വളർച്ചയിലുള്ള താല്പര്യം എന്നിവ മുലം അദ്ദേഹം സഭയുടെ വിശിഷ്ട, യുവജനങ്ങളുടെ ഭാവ നയ ആകർഷിച്ചു വിട്ടിരുത്തുകൂടുകയും അദ്ദേഹം സഭയുടെ ആരാധ്യ പുരുഷനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

1911 മുതലുള്ള വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനങ്ങളിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താർഹവും, അനുസ്യൂതവും അനുപമവുമായ ആരമ്പിയ ആഹാര യുവജനങ്ങളിൽ സഭാസേവനാവേശം കത്തിജാലിപ്പിച്ചു. ഒരു സഭാ ചരിത്രകാരൻ കൂടിയാകയാൽ ഇന്ത്യൻ മൺസിൽ ഓർത്തേഡോക്സ് സഭ ത്ക്കുള്ള വിലയും കർത്തവ്യവും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുകയും സഭയുടെ ഫൈക്കുത്തിനും സാമ്രാജ്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള യത്തന്ത്തിൽ സഹകരിക്കാൻ വളരെയധികം ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട ഈ യുവജനങ്ങളെ തുറന്ന കൈകളോടും സ്നേഹാഭന്തിൽ രമാധ ഹൃദയത്തോടും അദ്ദേഹം സാഹതം ചെയ്തത്തിൽ ഒരു പക്ഷം അതഭൂതപ്പുടാനൊന്നുമില്ല കാലക്രമത്തിൽ പ്രാശ്നിപ്പിലും ഓർത്തേഡോക്സ് കുട്ടാശകാരായ യുവ വിദ്യാർത്ഥികളും തമിഴുള്ള സഖമുദ്ദവും കൂട്ടാശമയും വളർന്നു വന്നു. ബിഷപ്പിനെ കണ്ണുമടച്ചു പരിപുർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികൾ തങ്ങളുടെ ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുന്നിൽ മറയില്ലാതെ തുറന്നുവെങ്കുകയും അവരുടെ ഭാവനയിലെ ആശയങ്ങളും ആശകളും പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ബിഷപ്പ് ഈ വിഷയം ദൈവാത്മാവിൽ എടുക്കുകയും അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്യസ്ഥാപനപരമ്പരയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിത്തീരുകയുമാണുണ്ടായത്. ഈ വിദ്യാർത്ഥി സംഘവുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒക്കാഗ്രസരനായ ബിഷപ്പും കൂടുവേലക്കാരിയായ പ്രിയപ്പേട്ട പത്ത് കൂറായും ചേർന്നു എങ്ങനെന്നയാണു പ്രാർത്ഥനാപുർവ്വം ഉറച്ച തിരുമാനമെടുത്തത് എന്നതിനെപ്പറ്റി ബിഷപ്പ് തന്നെ പറയുന്നത് ഇത്തരുണ്ടാതിൽ വളരെ പ്രസക്തമാണ്. മുൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു അദ്ദേഹം തന്റെ യാത്രാമംഗളക്കത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതി: “ഹർഡോ അവധി കഴിഞ്ഞു കൽക്കെട്ടയിൽ തിരിച്ചെത്തുകയോ ഈ പ്രിയപ്പേട്ട ബിഷപ്പന്ന് കോളജിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ലോ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂരിനു വെളിയിൽ ഒരാശ്രമത്തിൽ ഒന്നിച്ചു താമസിച്ചുകൊണ്ട് മിഷനറി വേദിയും ഗ്രാമപുന്നരും ശാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ദിർഘകാലമായി ദൈവവിളി ശവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംഘം ഓർത്തേഡോക്സ് യുവജനങ്ങൾക്കു വേണ്ട സഹായം നൽകുന്നതാണ് ദൈവഹിതമെന്ന് എന്നെല്ലാ ഭാര്യയും ഞാനും കൂടിച്ചു നാളുകളായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇവരിൽ മിക്കവരും ആലൂവാ യുണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ

കോളജിൽ പരിക്കുവോൾ സ്നേഹപിതരുമായിരുന്നു. അവിടെ വച്ചാണ് ഇവരുടെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ മൊട്ടിട്ടു വികസിച്ചു വളർന്നുവന്നത്. ഈതു ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്താൻ കോളജിക്കുതരും വളരെ നാളുകളായി പ്രാർത്ഥിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവരിൽ നാലു പേരും ബിഷപ്പ് കോളജിൽ വിദ്യാർത്ഥികളായി എത്തിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരുവരിൽ ഒരാൾ ദീർഘകാലമായി ഇവിടെ വസിക്കുന്ന വ്യക്തിയുമാണ്. തന്റിമിത്തം സമാന ചിന്താഗതിയുള്ള അവരും തങ്ങളും തമിൽ വളരെ ഉറ്റ സൗഹ്യം ദിവസം സഹാനുഭൂതിയും സംജാതമായി. രണ്ടുപേരും ഒഴിച്ചുള്ളൂള്ളാം ഇവിടത്തെ പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കി മുന്നോട്ടു നിങ്ങാൻ തയ്യാറായി കഴിഞ്ഞു. അവർക്കു നേതൃത്വവും മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകാൻ ആരും ഇല്ലെന്നു കാണുകയാൽ അവരുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി അവരെ സഹായിക്കുന്നതിനു തങ്ങളെല്ലായും തങ്ങളുടെ സ്വത്തുകൾക്കുയും അവർക്കു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ അന്ത്യത്വവസ്ഥയെ ഇന്ത്യയിൽ ചെലവു ചിക്കുന്നതാവും കൂടുതൽ നല്ലതെന്നുണ്ടായത്.

ഈ സമൂഹം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു പ്രേരണ നൽകിയ മറ്റാരു സംഗതി ഇന്ത്യയിലെ കൈക്കണ്ടവു ആശ്രമപ്രസ്ഥാനമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ സുവിശേഷം ഹൈന്ദവർക്കു അവരുടെ ചിന്താരീതിയിൽ സാക്ഷിച്ചു സമർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശ്രമം ആടിയായിരുന്നു ഈത്. ഈ പ്രക്രിയയിൽ, ഇന്ത്യയിലെ അതിപുരാതന ആശ്രമങ്ങളിൽ താമസിച്ചു വന്ന മഹാത്മാക്കളായ ഹൈന്ദവ ജൂഡിഷ്യരുമാരുടെ ശഹനവും മതസംബന്ധവും മായ ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടതാൽ കൈക്കണ്ടവസഭ കൂടുതൽ സ്വന്നമാകുകയും ചെയ്തു. ശുരൂവിഞ്ഞേ നേതൃത്വത്തിൽ സ്വസാക്ഷാത്കാരം ലഭിക്കുന്നതിനു വേണിയുള്ള ശ്രമത്തിൽ ഈ പൂരാതന ആശ്രമങ്ങൾ ധ്യാനാത്മകമായ ജീവിതത്തിനു മുഖ്യമായും ഉള്ളന്തെ നൽകി. വിവേകാനന്ദ, അരവിംശ റോഹാഷ്, റവീന്ദ്രനാഥ് ടാഗ്രോർ, ഗാന്ധിജി മുതലായ സമുന്നത ഹൈന്ദവ നേതാക്കൾ ആരംഭിച്ച ആധ്യാത്മിക ആശ്രമങ്ങൾ സാമുഹിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ട് ആശ്രമരീതിയിലുള്ള ജീവിതത്തിനു ഒരു പുതിയ മാനവും നൽകി. കൈക്കണ്ടവു ആശ്രമങ്ങൾ, പഴയതും പുതിയതുമായ ഹൈന്ദവ ആശ്രമങ്ങളുടെ നല്ല വശങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടു കൈക്കണ്ടവു ആശ്രമങ്ങൾ പ്രധാനമായും ദൈവാരാധനയ്ക്കുള്ള സ്വഭാവങ്ങളാണെങ്കിലും സഹജീവികളെ സ്നേഹിച്ചും കഴിവുള്ള കൈക്കണ്ടവു സേവനം ചെയ്തും അവരെ അവഗണിക്കാതിരിക്കുന്നു.

ഭാരതീയ തനിമയുള്ള കൈക്കണ്ടവു ആശ്രമ (പ്രസ്ഥാനത്തോടു ബിഷപ്പ് വാർഷിക് ആഫ്മായ അനുഭാവമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഈതു യിലെ ആദ്യകാല കൈക്കണ്ടവു ആശ്രമങ്ങളായ പുന്നനയിലെ ക്രിസ്തു

സേവാസംഘം, തിരുപ്പത്തുരിലെ ക്രിസ്തു കുല ആശ്രമം എന്നിവയുടെ സ്ഥാപകരുമായി ബിഷപ്പ് വാർഷിനു വ്യക്തിപരമായി നല്ല ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബിഷപ്പ് കോളജിൽ വച്ചു ബിഷപ്പ് സുറിയാനിക്കാരായ തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളും ഒരു മിഷൻകേന്ദ്രം ആരംഭിക്കുന്നതിനെ പൂർണ്ണ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ അത് മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആശ്രമങ്ങളുടെ മാതൃകയിൽ ആയിരിക്കണമെന്നാണു മനസ്സിൽ നിരുപ്പിച്ചത്. അവരുടെ മനസ്സിലുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ സഭാവം എന്നാണെന്നു ബിഷപ്പിന്റെ സന്നം വാക്കുകളിൽ വായിക്കുക.

“പബ്ലി നടപ്പാകുന്നപക്ഷം അതിന്റെ അർത്ഥം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സ്വകാര്യ സന്ധാദ്യങ്ങൾ ആശ്രമത്തിന്റെ പൊതുഫലത്തിൽ ഇട്ടും എന്നാണ്. ഈ ആശ്രമം മുഖ്യമായും വിവാഹിതർക്കുള്ളതായിരിക്കും. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഭാരതീയമായ ലാളിത്യത്തിൽ ബിററലയിലെയോ ബാതിനോ ജില്ലേയോ ഓക്സ്‌ഫോർഡ് മിഷൻിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള കൂടി ഒരുകളിൽ വസിക്കുകയും പൊതുഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്യും. ആശ്രമം നിശ്ചയമായും ഓർത്തയോക്സ് സഭയുടെതായിരിക്കും, ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെതാവില്ല. എന്നിൽ പദവി ഒരു ഗൃഹവിന്ദിതാ (ആത്മിക വഴിക്കാട്ടി) യിരിക്കും. ഞങ്ങളുടെ സഭയ്ക്കു ഇതുവരെ അവരുടെ സഭയുമായി കുർബാന സംസർഗ്ഗവില്ല. എന്നാൽ ബിഷപ്പ് കോളജിലെന്ന പോലെ അവർ ഞങ്ങളുടെ കുർബാന അനുഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഞങ്ങളോടൊപ്പം ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അവർ ചിലപ്പോൾ കോളജ് ചാപ്പലിൽ കുർബാന ചൊല്ലുന്നോൾ മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ കുർബാന സ്വീകരിക്കാനായില്ലെങ്കിലും ഞങ്ങളും ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കും. അതുപോലെ ആശ്രമം ചാപ്പലിലും ഞങ്ങളുടെ ആരാധന ഉണ്ടാവും. എന്നാൽ ആശ്രമത്തിന്റെ വികസന ചുമതല ആശ്രമത്തിലെ ഓർത്തയോക്സ് സുറിയാൻ സഭാംഗങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കും. അവരുടെ കുറു സഭയോടും സഭയിലെ ബിഷപ്പുമാരോടുമായിരിക്കും. ദൈവഹിതത്തിനുനുസൃതമായി അവിടെ വളരുന്ന ചർച്ച ആസഭയുടെ ഭാഗവുമായിരിക്കും.”

സത്തനിൽ തന്ന ജനനം

“യഹോവയെ കാത്തിരിക്കുന്നവർ ശക്തിയെ പുതുക്കും; അവർ കഴുക്കാരെപ്പോലെ ചീറികടിച്ചു കയറും. അവർ തളർന്നു പോകാതെ ഓട്ടുകയും ചെയ്യും” (യഹയാവ് 40:31).

ബിഷപ്പ് വാൽഷ്യും പത്നിയും ആദ്ധ്യാത്മിൽ താമസമാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തങ്ങളുടെ വീടിലുള്ള പ്രിയപ്പെട്ടവരോട് അവസാനമായി യാത്ര പറയുന്നതിന് അല്പപകാല അവധിയിൽ അയർലണ്ടിലേക്കു പോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതനുസരിച്ച് അവർ 1935 മാർച്ച് ഏഴിനു ദോംബൈയിൽ നിന്നു കുപ്പൽ കയറി. പേരിഷ്യത്തിലും പാലരെസ്റ്റനിലും ഓരോ മാസം താമസിക്കുന്നതിലൂം അവർ യാത്ര ക്രമീകരിച്ചത്. അവരുടെ യാത്ര സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് പാത്രിയർക്കൈസിൽനിന്ന് അന്നതെത്ത് ആസ്ഥാനമായ ഹോംസിലുടെ ആയിരുന്നതിനാൽ മലകര ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയിലെ ഇരുവിഭാഗങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധികൾ ഉൾപ്പെട്ട സമാധാനക്കെമ്മിറി തയ്യാറാക്കിയ വ്യവസ്ഥകളും ബിഷപ്പ് കൊണ്ടുപോയിരുന്നു.

മലകരസഭയിലെ ദർശനമില്ലാതെ വഴക്കിക്കുന്ന ഇരുവിഭാഗങ്ങൾക്കും യോജിപ്പിലെത്തിക്കുന്നതിനു നേരത്തെ ഇർവിൻ പ്രഭു, ബിഷപ്പ് ഗോർ, ഫോസ് ബെന്റ് കോട്ട് തുടങ്ങിയ പ്രഗതി വ്യക്തികൾ പല ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു എങ്കിലും വിജയിച്ചില്ല. എങ്കിലും ബിഷപ്പ് വാൽഷ്യ്, പാത്രിയർക്കൈസിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരമനയിൽ ചെന്നു കണ്ടു സംസാരിച്ചു. ബിഷപ്പിനു ഖൂദ്യമായ സീക്രണമാണ് നൽകപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ തന്റെ ചില അധികാരങ്ങൾക്കു കടക്കഞ്ഞാണിട്ടുന്ന സമാധാന വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളോടു പാത്രിയർക്കൈസിനു യോജിക്കാനാവി ലഭ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ബിഷപ്പിന്റെ സമാധാന ദിനത്തുവും പരാജയപ്പെട്ടു. ഈ വിഹമല ശ്രമത്തിൽ ഒടുവായിരുന്നതിനുവേണ്ടി തുടർന്നുള്ള ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നത്. അദ്ദേഹം 1959 ജനുവരി 9-നു കാലംപചയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് 1958 ഡിസംബർ മലകരസഭയിൽ പരിപുർണ്ണ സമാധാനം ഉണ്ടായി എന്ന വസ്തുതയും ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതേസമയം കേരളത്തിനു വെളിയിൽ ഒരു ക്ഷേക്കസ്തവ ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് പദ്ധതിയിൽ പാത്രിയർക്കൈസ് സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

വിഷപ്പും പത്തനിയും 1935 നവംബർ ഒന്നുവിൽ തിരിച്ചേത്തി. മലക്കര സലാംങ്ങളുായ യുവാക്കളുടെ ശുപ്പിൽപ്പെട്ട കെ. സി. വറുഗീസ് (പിനീക് ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസ്) അലുവായിൽ വച്ച് അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു. ഈ ശുപ്പിൽപ്പെട്ട മരുഭൂമി അംഗമായ കല്ലുപ്പറ കെ. എം. എബ്രഹാംമിൻ്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം വിഷപ്പും പത്തനിയും കെ. സി. വറുഗീസും ആശ്രമത്തിനു പറ്റിയ ഒരു ശാമപ്രദേശം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന നടപ്പിലേക്ക് വ്യവസായ നഗരമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കോയമ്പുരുത്തിലേക്കു പോയി. വിഷപ്പ് ദമതികൾ ഓൾ സോൾസ് ചർച്ച് പാഴ്സ് നേജിലും കെ. സി. വറുഗീസ് ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ ചർച്ചിൻ്റെ പാഴ്സനേജിലും താമസിച്ചു. തുടർന്ന് വിഷപ്പും കെ. സി. വറുഗീസും ആബോ അലക്സിയോസും (പിനീക് അലക്സിയോസ് മാർത്തേബോ ദോസിയോസ്) ആശ്രമത്തിനു പറ്റിയ ഒരു സ്ഥലം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന തിനുവേണ്ടി നഗരപാതയിലുള്ള പല പ്രദേശങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. ബധിരിയുടെ മാർത്തുമാനിയോസ് രോമാനുബദ്ധിൽ ചേർന്നുശേഷം, ഓർത്ത ഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി സംഘത്തിന്റെ ആത്മിക ഉപദേശകാവ് ആബോ അലക്സിയോസായിരുന്നു. കോയമ്പുരുത്തിലും ചുറ്റും പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിവിധ മിഷൻ പ്രവർത്തകരുമായും നാഷണൽ ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ ഭാരവാഹികളുമായും ചർച്ച ചെയ്തതിനുശേഷം കോയമ്പുരുത്തിന് 9 മെരൽ (15 കി. മീറ്റർ) വടക്കുപടിഞ്ഞാറായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തടാകം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. മുന്നുവശവും ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന കവിയം തലയുത്തരതി മലകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു രമ്പഭൂഗമാണ് സാഗര നിർമ്മിത നിന്ന് 1700 അടി ഉയരമുള്ള തടാകം ശ്രാമം. ആദിവാസികളും മുഖ്യകരും മറ്റും തങ്ങളുടെ പുരാതനമായ ജീവിതാചാരങ്ങളുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അടപ്പാടി മലകളിലേക്കുള്ള പ്രവേഗനക്കവാടം കൂടിയാണ് തടാകം. സമീപസ്ഥങ്ങളായ 13 ശ്രാമങ്ങളാൽ പരിസേവിതവും പാതവകത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമായ ആബേക്കർ സ്ഥലം ഫാ. തോമസ് മാരേക്, കോയമ്പുരുത്തിലെ ഒരിഭാഷകനായിരുന്ന ഇപ്പുൾസ് എന്നിവരുടെ സഹകരണം കൊണ്ടാണ് വാങ്ങിയത്. വിഷപ്പ് കോളജിൽ നിന്നു പ്രിൻസിപ്പലായ വിഷപ്പ് വാൽഷിനു യാത്രയാളിപ്പുവേള്ളിൽ സസ്തനാഷം നൽകപ്പെട്ട ഉഭാരമായ സമ്മാനമാണ് സുലവിലയായി കൊടുത്തത്. ഇതിനിടയിൽ ഈ ശുപ്പിൻ്റെ മരുഭൂമിയായ ടി. കെ. മാത്യു വിഷപ്പ് കോളജിലെ പഠനം ഇടയ്ക്കുവെച്ച് നിരുത്തിയശേഷം തിരിച്ചേത്തുകയും മാർത്താഡി വൈ.എം.സി.എ. നടത്തിവന് ആറുമാസ ശ്രാമോദാരണ കോഴ്സിൽ ചേരുകയുമുണ്ടായി. എന്നാൽ ആശ്രമനിർമ്മാണത്തിനു മാത്യുവിൻ്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അത്യാവശ്യമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ മുന്നു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചു വിളിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

1936 പിറന്നതോടു കൂടി ബിഷപ്പ് വാൽഷ്, മിസ്റ്റർ വാൽഷ്, കെ. സി. വരുഗ്രീസ് എന്നിവരുൾപ്പെട്ട തകാകം ഗ്രൂപ്പ്, ആദ്ദേശമതിനു വേണ്ടി വാങ്ങിയ സ്ഥലത്തുനിന്നു ഒരു ഫർലോംഗ് അക്കലെ റോധൻകിലുള്ളതു തന്റീരെ പതലിൽ (സത്രം) തങ്ങളുടെ തീർത്ഥാടനത്തിലെ ആദ്യ കൃം രമ്മടിച്ചു. അത് പാർക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാത്ത ഒരു വഴിയുല്പാതയിരുന്നു. അത് ആർക്കും പാർക്കാനുഭേദിച്ചിരുന്നതുമല്ല. തന്നിമിത്തം വേണ്ടതു താമസസ്വകര്യം ഇല്ലായിരുന്നു. വഴിപോകൽക്ക് വിശ്രമിക്കാനും ഭാഗി ജലം കുടിക്കാനുമുള്ള ഒരു സ്വന്തം മാത്രം. സ്വന്തത്തിന്റെ മുൻവശം സദാ തുറന്നു കിടന്നിരുന്നതിനാൽ തകാകം ഗ്രൂപ്പിനെ വഴിപോകൽക്ക് എപ്പോഴും കാണാമായിരുന്നു. സുതാര്യമായ സ്വന്തത്തിൽ താമസിച്ച കാലത്ത് അവർക്കു തങ്ങളുടെ സ്വകാര്യത സംരക്ഷിക്കാൻപോലും സാധിച്ചില്ല. എന്നിരിക്കിലും അവർ കൊട്ടാരത്തിൽ കഴിയുന്നവരെപ്പോലെ വളരെ സംതൃപ്തരും സന്തുഷ്ടരുമായിരുന്നു. ദീർഘകാലമായി ഗ്രാമീ സ്വരാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു കിടന്ന സത്രം, തടക്കം ഗ്രൂപ്പിന്റെ താമസ തേതാട വീണ്ടും ആളുകളുടെ വിഹാരരംഗമായി മാറി. സ്വന്തത്തിന്റെ ഉയരം കൂറണ്ട വരാന്തയുടെ ഭിത്തിയിൽ എപ്പോഴും നൃംഖാളും പേരെ കിലും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടാവും. അങ്ങനെ ജീവിത സ്വക രൂജാൾ ഒന്നുമില്ലാതിരുന്ന സ്വന്തം എല്ലാം നയയ്ക്ക് എന്നു പറഞ്ഞതു പോലെ ഒട്ടയിക്കം ഗ്രാമിണരുമായി സ്വന്തത്തിൽ വരുന്നതിനുള്ള സുവർണ്ണാവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ ആദ്ദേശമതിനുവേണ്ടി വാങ്ങിയ സ്ഥലത്തു പറ്റിയ ഒന്നും കുഴിക്കുന്നതും വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള തടിയും മറ്റും ശേഖരിക്കുകയും വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു കിണർ കുഴിക്കുന്നതിനു സ്ഥലത്തെ ഒരു കല്പവണികകാരൻ കോൺട്രാക്ട് നൽകി. കിണർ നിർമ്മാണങ്ങാലി പ്രതീക്ഷാനുസ രണ്ടം വേഗം തീരാതിരുന്നതിനാൽ മെലിൽ ആർക്കും കോൺട്രാക്ടു നൽകേണ്ടതില്ലെന്നും തീരുമാനിച്ചു. ഒരു മാസം കാത്തിരുന്നശേഷം അക ലൈസുള്ള സ്വതകിണ്ടിൽ നിന്നു തന്നെ പണിക്കുള്ള വെള്ളം കൊണ്ടു വരേണ്ടി വന്നു. ആദ്ദേശമതിയിൽ ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി ആരംഭിച്ചു. തുടർച്ചയായി വെയിലുകൊള്ളേണ്ടി വന്നതിനാൽ ബിഷപ്പിനു കർണ്ണ രോഗം കൂടുകയും അദ്ദേഹം തിരുപ്പത്തുർ ആശുപത്രിയിൽ ഒരു മേജർ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വിധേയനാകുകയും ചെയ്തു.

ഒരു ചെറിയ അടുക്കളയും രേഖാരും ഒരു വലിയ മുറിയും ക്രഷ്ണ മേശയായി ഉപയോഗിക്കാൻ തീരയിൽ നിന്ന് അധികം ഉയരമില്ലാത്ത ഒരു വരാന്തയും ഉള്ള ആദ്യത്തെ കെട്ടിടം ഫെബ്രൂരി അവസാനം പുറത്തി ധാക്കുകയും ആ മാസം 27-നു തകാകം ഗ്രൂപ്പ് പുതിയ കെട്ടിടത്തിലേക്കു താമസം മാറ്റുകയുമാണുണ്ടായത്.

കിണർ കുഴിക്കുന്ന ജോലി തുടരുകയും ഒടുവിൽ 58 അടി താഴന പ്ലാർ വേണ്ടതു ശുദ്ധജലം കണ്ണഭത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലയള വിൽ തിരുപ്പത്തുർ നിന്ന് ബൈബിൾ എന്ന ആർ ആശ്രമം സന്ദർശിക്കു കയും ആഫുള്ള കിണറിൽ നിന്നു വെള്ളം വലിച്ചെടുക്കുന്ന പ്രയാസമ പ്ലാർ ജോലി ഒഴിവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു കാറ്റാടി യന്നും സ്ഥാപിക്കു ന്നതിനെപ്പറ്റി ചർച്ച നടത്തുകയും ചെയ്തു. മദ്രാസിലെ മാസ്യേ ആൻഡ് കമ്പനിയുടെ സഹായത്തോടെ ജൂൺ മാസത്തിൽ വിൻഡർമിൽ വാങ്ങു കയും ഓഗസ്റ്റ് രണ്ടിനു അതു തകാകത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുകയുമാണുണ്ടാ യത്. വിൻഡർമിൽ അമ്പവാ നാടുകാരുടെ ഭാഷയിൽ മിഷ്യൻ യന്നും തൃപ്തികരമായി പ്രവർത്തിച്ചു. താഴവരയിലെ ജനങ്ങളെല്ലാ സംബന്ധിച്ചി ടത്തോളം ഈ കാറ്റാടിയന്നും ഒരത്തുത വസ്തുവായിരുന്നു. അതിന്റെ പ്രവർത്തനം കാണാൻ ശ്രാമീൻർ എന്നും തടിച്ചുകൂടിക്കാണ്ടുമിരുന്നു. തനിമിത്തം ഈ മിഷ്യൻ, തകാകത്തിന്റെ ‘മിഷണ’ പരോക്ഷമായി സഹായിച്ചു എന്നു പറയാം.

ആദ്യത്തെ കെട്ടിടത്തിലേക്കു താമസം മാറ്റിയശേഷം മറ്റു കെട്ടിട അഞ്ചും ചാപ്പലും നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള സാധനസാമഗ്രികൾ ശേഖരിക്കു ന്നതിലായിരുന്നു ആശ്രമം ശ്രൂപ്പ് ശരാം പതിപ്പിച്ചത്. തകാകത്തിൽ നിന്നു 30 മെംത് അക്കലെ അട്ടപ്പാടിയിലുള്ള സ്വന്ത സമലത്തു നിന്ന് ആവശ്യ മായ തടി നൽകാമെന്ന് കെ. പു.0. എബ്രഹാം എറ്റു. എന്നാൽ ഗതാഗത സൗകര്യക്കുറവുകൊണ്ട് അഡിരെ നിന്നു തടി കൊണ്ടുവരാൻ സാധി ചെണ്ട്. പകരം പൊള്ളാച്ചി ഗവർമെന്റ് ഡിപ്പോയിൽ നിന്നും കോയൻ തുറിലെ വ്യാപാരികളിൽ നിന്നും തടി വാങ്ങുകയാണുണ്ടായത്. കൂടു തൽ ജോലിക്കാരു ഏർപ്പെടുത്തിയതിനാൽ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനം ജൂൺ മഡ്യൂറേഷാട പുർത്തിയായി. ഒരു ചെറിയ ഫാക്ടറിയിലേപ്പോലെ ഒരേ സമയം 40 മുതൽ 60 വരെ ജോലിക്കാരു തുടർച്ചയായി പണി ചെയ്തിരുന്നു.

കല്ലും, ചുടുകടയും, തടിയും, മണലും മറ്റും കാളവണ്ണികളിലാണു കൊണ്ടുവന്നത്. ബിഷപ്പാണൈകിൽ ചുറ്റിനടന്നു കാളകളുടെ ചാണകം വാരിക്കുടുമായിരുന്നു. പണിത്തീരിന്നാപ്ലാർ പുന്നോടത്തിനും കൂഷിക്കും വേണ്ടതു ചാണകം ലഭ്യമായി. ചാണകം ശേഖരിക്കാൻ ബിഷപ്പുപയോ ശിച്ച കാളവണ്ണിയുടെ ചട്ടം ഇന്നും ആശ്രമത്തിൽ സുക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മനോഹരം ആശ്രമ മധ്യത്തിൽ ഏറ്റവേണ്ട തത്തിലെ ജീവവുക്കൾക്കും മാർത്തോമ്മായുടെ നാമ തത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച ചാപ്പലാണ്. അടവില്ലാതെ ലളിതമായ രീതിയിൽ വേണ്ടതു സമലസ്വകര്യത്താടെയാണ് ചെറുതെങ്കിലും മനോഹരമായ

ചാപ്പൽ നിർമ്മിച്ചത്. ആശ്രമത്തിൻ്റെ എല്ലാ ആദ്യാത്മിക പ്രവർത്തന അഭ്യരംഗയും കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ് ചാപ്പൽ. ഈ തുറന്ന ചാപ്പലിന്റെ അനാർഡമായ ഘടന അതിനുത്തു കൂടി കടന്നുപോകുന്ന ആരുടെയും ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുകയും അവരെ അങ്ങാട്ട് ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യാതിരുന്നില്ല.

ചെലവു കുറഞ്ഞ രിതിയിൽ പണിത ആശ്രമത്തിലെ ആറു കെട്ടിട അഭ്യരംഗയും മുന്നു വശവും ചുടുകട്ട കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചതാണ്. തുറന്ന ഒരു വശവും വാതിലുകളും മുള കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പനവുതട്ടികളാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മുറികളെ വേർത്തിച്ചിട്ടും പനവു തട്ടികളായിരുന്നു. തട്ടികളും ഓടുമാണുപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഒരു ചെറിയ ഡിസ്പേഷൻസി കെട്ടിടം, കുടുംബങ്ങൾക്കു വേണ്ടി രണ്ടു മുറിയുള്ള ഒരു കെട്ടിടം, അവി വാഹിതർക്കു വേണ്ടി രണ്ടു മുറിയുള്ള ഒരു കെട്ടിടം, സ്വികരണമുറിയും ലൈബ്രറിയുമുൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കെട്ടിടം, അവിവാഹിതരായ പുരുഷ മാർക്ക് താമസിക്കാനുള്ള മുറികൾ, ഓഫീസ്, ഭൂഗരും, ഗ്രന്റ് റൂം, അടുക്കളും, ഭവതികൾക്കുള്ള ഒരു മുറി, ഇങ്ങനെയായിരുന്നു ആശ്രമത്തിലെ കെട്ടിടങ്ങളുടെ അന്നത്തെ വിഭജനം. ഇതിനു പുറമേ ഒരു കാലിത്തൊഴുതും കോഴിക്കുട്ടം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. ചാപ്പലിനു ചുറ്റും രൂപംകൊണ്ട ചെറുതെങ്കിലും അതിസൂഐരമായ ഫൂംതോട്ടം ബിഷപ്പിന്റെ പ്രത്യേക പതി പരംത്തിലായിരുന്നു.

ജുൺ മാസത്തോടെ കോലബന്ധവരിയിൽ നിന്നു ഫാ. സി. വി. യോനാ വന്നുചേരുകയും മുന്നു ദിവസം ബന്ധപ്പാടി ആശ്രമത്തിലെ ആദ്യോ അല ക്സിയോസ് നടത്തിയ ധ്യാനയോഗത്തെ തുടർന്ന് 1936 ജൂലൈ 15-നു വിശ്വാസ കുർബാനമല്ലേ ക്രിസ്തുശിഷ്യസംഘം ഒപചാരികമായി രൂപംകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. ഓർത്തയോക്സ് സുറിയാനി സഭയിൽ നിന്നു ഫാ. സി. വി. യോന, കെ. സി. വരുഗീസ്, റി. ഓ. മാത്യു എന്നി വരും ബിഷപ്പ് പാക്കൻഹാം വാൽഷ്യും പത്തനി കൂറാ വാൽഷ്യും ഒരു വർഷത്തേക്കു ആശ്രമ അംഗങ്ങളായിത്തീർന്നു. അനു വൈകിട്ട് തന്നെ അംഗങ്ങൾ യോഗം ചേർന്ന് കെ. സി. വരുഗീസിനെ ഒരു വർഷത്തേക്ക് ആചാര്യ (തലവൻ) ആയി തെരത്തെടുക്കുകയുമുണ്ടായി. തുടർന്ന് അംഗങ്ങൾ ചേർന്ന് ഒന്നര വർഷമായി ചർച്ച ചെയ്തുവന്ന ചില ആശ്രമ നിയമങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു. സംഘടനയുടെ ഭരണസമിതി സംബന്ധിച്ച രേണും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. കൂടുതൽ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുന്ന തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റി ആദ്യോ അലക്സിയോസുമായി ചർച്ച ചെയ്തും കുടിയാലോചിച്ചും പിന്നീട് രേണും ഉണ്ടാക്കാനായി അക്കാരും മാറ്റിവയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ആശ്രമാംഗങ്ങൾ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ യമാർത്ഥ ശിഷ്യരാകുക, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ തത്വ

അദർ എല്ലാവിധത്തിലും അനുസരിച്ചു ജീവിച്ചുകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെ ശിഷ്യരാക്കുക, ചുറ്റുമുള്ള ജനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അവരുടെ ആശ്വാത്മികവും മാനസികവും ശാരീരികവും സാമൂഹികവുമായ ജീവിതത്തിൽ ഈ തത്ത്വങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നതാവിധം അവരെ നേടിയെടുക്കുക എന്നി വയായിരിക്കുന്നം ആശ്രമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ന് ബിഷപ്പ് വാൽഷ് തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഉള്ളതെല്ലാം ആശ്രമാംഗങ്ങളുടെ പൊതുവകയായിരിക്കുന്നും. ആശ്രമത്തിലായിരിക്കുന്നോൾ ആർക്കും സന്തമായി പണം ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. തങ്ങൾക്ക് എത്രക്കിലും ലഭിച്ചാൽ അതു പൊതുവണ്ണിൽ ചേരുക്കുകയും അതിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ എല്ലാം ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റുകയും വേണും. പല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ഉപരി ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിനാണ് ആശ്രമം പരമ്പരാധാന്തം നൽകിയത്. അംഗങ്ങളുടെ സമയവും ശക്തിയും പലപ്പോഴും ഹനിക്കുന്നതാകയാൽ ഭോഗ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മനസ്പൃഷ്ടിയും വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ പ്രാർത്ഥനയിലുടെയും മാർഗ്ഗദർശനത്തിനു വരുന്നവരെ സാവകാശത്തിലുള്ള ആശയവിനിമയത്തിലുടെയും ശാരംമായ വിധത്തിൽ സാക്ഷിക്കുക എന്നതിനാണ് ആശ്രമം ശക്തികരണം നൽകിയത്. പുറത്ത് തിരക്കു പിടിച്ച ലോകത്തിൽ അലയുന്നതിനുപകരം ഒന്നിലും വ്യാപ്തരാകാതെ സത്ക്രമരായിരിക്കുന്നും മതപരമായ പ്രസ്താവങ്ങളെപ്പറ്റി വിശ്രമവേളകളിൽ ചർച്ച നടത്താനും അവർക്കു കുറെ സമയം അതുനാപേക്ഷിതമാണ്. തന്നിമിത്തം ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ചു വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കാൻ ആശ്രമാംഗങ്ങൾ ശ്രമിച്ചു. സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു അംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചു പോയിട്ടുമില്ല. അതേസമയം ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി കേൾക്കാൻ ആശ്രമാമുള്ളവരോട് അതുപരിധാർശി ആശ്രമാംഗങ്ങൾ സദാ ഒരുക്കവുമായിരുന്നു.

അംഗങ്ങളുടെ ആരാധനയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചായിരുന്നു ആശ്രമത്തിലെ ജീവിതം. പ്രവർത്തനത്തിൽ ആരാധന, പഠനം, സേവനം എന്നിവയ്ക്ക് മുഖ്യ പ്രാധാന്യം നൽകി. ജീവിതം വളരെ ലളിതവും സന്തുഷ്ടവും ആയിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലെ ജീവിതം, പ്രഭാതത്തിന്റെ പ്രഭ ആകാശ വിതാനത്തിലും ചുറ്റുമുള്ള കൂനുകളിലും താഴ്വരകളിലും വ്യാപിക്കുന്നതോടുകൂടി 5.40-നും ആരംഭിക്കുന്നു. അംഗങ്ങൾ കാറ്റിന്റെ ശല്യമില്ലാതിരിക്കാൻ ചാപ്പലിന്റെ കിഴക്കെ ഭിത്തിക്കടക്കത്തു കൂടിനിന്നു ധ്യാന പ്രാർത്ഥന നടത്തിവന്നു. പിന്നീട് ആറിനു മൺ അടിക്കുന്നതിന് അല്പപം മുന്പ് എല്ലാവരും മാനനത്തിലായിരിക്കും. തുടർന്ന് “അയ്മാർത്ഥത്തിൽ നിന്നും ധാമാർത്ഥത്തിലേക്കും ഇരുട്ടിൽ നിന്നും പ്രകാശത്തിലേക്കും മരണത്തിൽ നിന്നും നിത്യതയിലേക്കും, ശാന്തി, ശാന്തി, ശാന്തി” എന്ന

പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി ധ്യാനത്തിനു വിരാമമിടുന്നു. ഈ ധ്യാനത്തിനു ശ്രഷ്ടം മലയാളത്തിലോ തമിഴിലോ ഓർത്തദേശാക്കൾ സഭയുടെ രീതിയിലുള്ള പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നു. സക്കിർത്തനങ്ങളും പാംജാളും ഇംഗ്ലീഷിലായിരിക്കും. ചില ദിവസങ്ങളിൽ (ബാധനാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാൾ ദിനങ്ങളിലും) വിശ്വാസ കുർബാനയും അനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്നു. മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ ആംഗ്ലികൻ രീതിയിലുള്ള വി. കുർബാനയും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജീവിതത്തിലൊൽക്കലും ക്ഷേമം പാകംചെയ്യുന്ന ജോലി ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത പപ്പാ (ബിഷപ്പ്) പകൽ സമയം സ്വകാര്യ പഠനത്തിനും ധ്യാനത്തിനും വേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചു വന്നു. പ്രത്യേകും മണിക്കൂവ് വീണ്ടും ചാപ്പലിൽ മധ്യാഹനപ്രാർത്ഥനയ്ക്കും മദ്ദസ്മപ്രാർത്ഥനയ്ക്കും വേണ്ടി എത്തുന്നതുവരെയായിരിക്കും പഠനവും ധ്യാനവും തുടരുക. ഉണ്ണിനു ശ്രഷ്ടം ചായസമയം വരെ ജോലിയും വിശ്രമവും ഉണ്ടാവും. തുടർന്ന ഏഴു വരെ ജോലിയും സാമൂഹ്യസമർക്ക പരിപാടിയും നടത്തിവന്നു. അതിനുശ്രേഷ്ഠം സന്യാരാധന നടത്തുന്നു. പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനയിലെ നവഞ്ചിം വൈകിട്ടും സുറിയാനി രീതിയിലും ആംഗ്ലികൻ രീതിയിലും മുള്ളു പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടാവും. സുതാരാ 9.30-ന് ആണ്. സിറിയൻ രീതിയിലുള്ള സുതാരാധന ഒടുവിൽ ഇംഗ്ലീഷിയിലുള്ള ഒരു സമാപന പ്രാർത്ഥനയും കാണും. സുതാരാ മുതൽ പ്രഭാത ക്ഷേമസമയം വരെ അംഗങ്ങൾ മഹാ പാലിക്കാണ്. ആ സമയം അംഗങ്ങൾക്കു പരിക്കുന്ന തിനും സ്വകാര്യമായി പ്രാർത്ഥനക്കുന്നതിനും അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. ആഴ്ചയിൽ മുന്നു ദിവസം അംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പപ്പാ കൂട്ടാനുഭവുത്തുവന്നു. ചായയ്ക്കു ശേഷം എല്ലാ അംഗങ്ങളും ആശ്രമവള്ളിലും പുന്നോട്ടതിലും മറ്റും നിർബന്ധമായും കായികാധാരം ചെയ്തുവന്നു. ക്ഷേമം തികച്ചും ലളിതമായിരുന്നു. ക്ഷേമസമയത്ത് ബിഷപ്പ് പറയുന്ന രസകരമായ കമകൾ എല്ലാവരെയും പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ക്ഷേമം തികയാത്തവർക്കുപോലും കമകളുടെ രസം കൊണ്ടു വയർ നിറവെച്ചിരിക്കും.

കിട്ടുന്നതാക്ക പാകംചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു അംഗീകൃത രീതി. പാകംചെയ്യുന്ന ക്ഷേമം യുറോപ്പൻ രീതിയിലോ ഇന്ത്യൻ രീതിയിലോ രണ്ടും കൂടി കലർത്തിയുള്ള രീതിയിലോ ആയിരുന്നില്ല. ഉത്തരേന്ത്യൻ രീതിയിലുടെയും ക്ഷേമിന്നേന്ത്യൻ രീതിയിലുടെയും മലയാളികളുടെയും യുറോപ്പമാരുടെയും എല്ലാം ക്ഷേമചുവ ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്ഷേമം തിനും അതിന്റെതായ ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവവിശ്രഷ്ടവും. എന്നാൽ എല്ലാവരും ഈ ക്ഷേമം വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തുവന്നു. ക്ഷേമത്തിനു വല്ല പോരായ്ക്കയും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ബിഷപ്പിന്റെ ലോഡ് മില്ലാത്ത കമകളും റൂട്ടുമായ തമാശകളും ആ കുറവു നികത്തുമായി

രുന്നു. പ്രദാത ഭക്ഷണവും ചായയും മമ്മി (മിസ്റ്റില്ല് വാർഷ്ച) ആൺ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. മമ്മിയുടെ റോട്ടി പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. ഉച്ച ഭക്ഷണവും അത്താഴവും മറ്റ് അംഗങ്ങൾ മാറി മാറി തയ്യാറാക്കി വന്നു. അടുക്കളളയ്ക്കു പുറമേയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കാൻ രക്കൾ എന്ന തമിഴൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1965-ൽ മരിക്കുന്നതുവരെ രക്കൾ വളരെ വിശ്വ സ്തതയോടും കുറോടും ആശ്രമത്തിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു.

ആശ്രമത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്ന തിന്ന് മുന്ന് ചുറ്റുമുള്ള ശ്രാമിക്കരുടെ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും മത പരവ്യമായ പശ്ചാത്തലവരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സുക്ഷ്മമായ ഒരു പതനം ആവശ്യ മാണം ആശ്രമത്തിനു തോന്തി. ഒരു വലിയ വ്യവസായ നഗരമായ കോയമ്പത്തുരുതിൽ നിന്ന് തടാകത്തിലേക്കു 9 മെഡൽ മാത്രമേയുള്ളു എക്കിലും ജീവിത സൗകര്യങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന ഗതാഗതം, വാർത്താവിനി മയം, വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യസേവനം തുടങ്ങിരുമേഖലകളിൽ കാര്യ മായ വികസനം കൈയ്ക്കുന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു മെറ്റൽ റോഡുപോലെയുമില്ലാത്ത ശ്രാമം. കാർട്ടന്കാരക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു നാടൻ റോഡു മാത്രം. കുടുക്കുടെ കാളവണ്ണികൾ മാത്രം സംശയിക്കുന്ന വഴി. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ആശ്രമാംഗങ്ങളും കോയമ്പത്തുരുതിൽ നിന്ന് തടാകം വരെ നടക്കുമായിരുന്നു. സെസക്സിൽ ആയിരുന്നു മറ്റാരു പ്രധാന ധാരാവാഹനം. തടാകം താഴ്വരയിൽ തപാൽ സൗകര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പപ്പായും മമ്മിയും സെസക്സിൽ കോയമ്പത്തുരുതിൽ എത്തി എഴുത്തുകൾ എടുക്കുകയും പോറ്റു ചെയ്യുകയും റൂഡായും കവറും മറ്റും വാങ്ങുകയും പതിവായിരുന്നു 13 ശ്രാമങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒറ്റ എലിമെന്റി സ്കൂൾ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. വൈദ്യുതിയും ആധുനിക ജീവിതത്തിലെ മറ്റും സൗകര്യങ്ങളും അന്ന് ശ്രാമക്കാരുടെ വിദ്യരസപനങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ പൊതുവേ പാവപ്പെട്ടവരും നിരക്കംരുത്യം. ജനങ്ങളുടെ മുവുതൊഴിൽ കൂഷിയായിരുന്നു. കൂഷിപ്പണികൾ മഴ കിട്ടുന്ന മുറിയക്കായിരുന്നു നടത്തിവന്നത്. ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ പല ഭാഷകളും സംസാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവരുടെയും പൊതുവായ സംസാരഭാഷ തമിഴ് തന്നെ. വിഭിന്ന ഭാഷാ - മത സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു സകിർണ്ണ സ്ഥിതിവിശേഷത്തെയാണ് ആദ്യമെ ആശ്രമാംഗങ്ങൾക്കു നേരിട്ടേണ്ടി വന്നത് (അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്ത അള്ളുകൾ തട്ടിച്ചുകൂടി അപരിചിതരായ അംഗങ്ങളേയും ധാരയെയും ഭാര്യയെയും അഭ്യൂതസ്തബ്യരായി നോക്കി നിന്നു എക്കിൽ അതു തികച്ചും സാഭാവികം തന്നെ).

നാടുകാരുടെ സാമൂഹികസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുക എന്നത് ആശ്രമം ശുപ്പിന്റെ മുഖ്യ കർത്തവ്യമായിത്തീർന്നു. സത്രത്തിൽ താമസം ആരം

ഭിച്ചപ്പോൾ തന്നെ അവിടെ ഒരു ഡിസ്പേൻസറി സ്ഥാപിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു സഹജന്യ ചികിത്സ നൽകാൻ തീരുമാനിക്കുകയാണുണ്ടായത്. വൈദ്യ സഹായം നൽകാൻ ആഗ്രഹമാർഗ്ഗപ്പ് വേണ്ടതെ തയ്യാറെടുപ്പോടെയല്ല വന്ന തെങ്കിലും ചെറിയ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള ചികിത്സയ്ക്കായും പ്രാഥമ ശുശ്രൂ ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയും ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹമതിൽ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മമ്മി യായിരുന്നു പ്രധാനമായും രോഗിക്കരെ ചികിത്സിച്ചു വന്നത്. ഈ വിധ തത്തിലുള്ള ജോലിയാണ് കൂടുതൽ അംഗങ്ങൾ എത്തിയതോടെ തകാകം ഡിസ്പേൻസറിയുടെ ആരംഭം കുറിച്ചുതെന്നു പറയാം.

ബിഷപ്പിന്റെ ആദ്യത്തെ ജോലി ഡിസ്ട്രിക്ക് ബോർഡിന്റെ പ്രസി ഡാറ്റിനെ കണ്ട് രോധ്യ നന്നാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുക എന്നതായിരുന്നു. ഡിസ്ട്രിക്ക് ബോർഡിനു ചലിക്കുന്നതിനു കുറെ വർഷങ്ങൾ വേണ്ടി വന്നു എക്കിലും ഒന്നര വർഷത്തിനകം രോധ്യ മെറ്റലിട്ടു കിട്ടി. കാല ക്രമത്തിൽ കോയമ്പത്തുവിൽ നിന്ന് തകാകത്തിലേക്കു ഒരു ബന്ധ സർ വീസും ലഭിച്ചു. ഈ പഴങ്ങൾ ബന്ധ ഓട്ടാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയും ഓട്ടബോഞ്ചുള്ള സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയും ബിഷപ്പ് ഒരു കവിത തന്നെ എഴുതി ഇട്ടുമുണ്ട്.

രണ്ടാമതായി തകാകത്തിൽ ഒരു തപാൽ ഓഫീസ് സ്ഥാപിക്കുക എന്ന കാര്യത്തിനാണ് ബിഷപ്പ് അടിയന്തര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചത്. കോയ സ്വത്തുവിൽ നിന്ന് ആച്ചപയിലൂരിക്കലേ തകാകത്തിൽ കത്തുകൾ വിത രണ്ട് ചെയ്തിരുന്നുള്ളതു് രാനിമിത്തം പലപ്പോഴും കോയമ്പത്തുവിൽ സൈക്കിൾ ചവിട്ടിച്ചേരുന്ന് ബിഷപ്പ് കത്തുകൾ വാങ്ങിയിരുന്നത്.

എരിക്കൽ കത്തുകൾ വാങ്ങാൻ പോറ്റ് ഓഫീസിൽ ചെന്നപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണനായ പോര്റ്റ് മാസ്റ്റർ ഓഫീസിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഓഫീസിനു പിനിലുള്ള കാർട്ടേഞ്ചസിൽ രോഗിയായി കിടന്ന കൊച്ചു മകനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയായിരുന്നു. വൈക്കാരക എത്തിയ അദ്ദേഹം ബിഷപ്പിനോടു ക്ഷമ ചോദിച്ചു. പോര്റ്റ് മാസ്റ്റർ കൊച്ചുമകൻറെ കാര്യം പറഞ്ഞു. സഹാനുഭൂതി പ്രകടിപ്പിച്ച ബിഷപ്പ്, തനിക്കു കൂടിരെ കണ്ണ് എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സഹകര്യമുണ്ടാ എന്നു ചോദിച്ചു. ഈശ്വരവിഹാര സിയായ പോര്റ്റ് മാസ്റ്റർക്കു വളരെ സന്തോഷം തോന്നുകയും ബിഷപ്പ് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം കൂടിയുടെ കിടക്കയ്ക്കുത്തു ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. കൂടിയുടെ കിടക്കയ്ക്കു സമീപം മുട്ടകുത്തി അവൻ്റെ നെറ്റി യിൽ കൈവെച്ചു ബിഷപ്പ് പ്രാർത്ഥിച്ചു. മുന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞു ബിഷപ്പ് വിശ്വാസം പോര്റ്റ് ഓഫീസിൽ ചെന്നപ്പോൾ സന്തുഷ്ടനായ പോര്റ്റ് മാസ്റ്റർ കൂട്ടി സുഖം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നന്ദിപൂർവ്വം അറിയിച്ചു. എത്തിനിന്നിക്കും പറയുന്നു. അധികം വൈക്കാരക ബിഷപ്പിന്റെ പരിശേഖം

മുലം തകാക്കത്തിൽ ഒരു തപാൽ ഓഫീസ് അനുവദിച്ചു കിട്ടി. ദിനംപ്രതി കത്തുകൾ കിട്ടുകയും അവയ്ക്കു മറുപടി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തിനു സാധിച്ചതിൽ സിഷ്പിന് വളരെ സംതൃപ്തി ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹ തിന്റെ എഴുത്തുകൾ തുടർച്ചയായി കൂടിവരുകയും ചെയ്തു. ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചതു നാട്ടുകാർക്കും അനുശ്രഹമായിത്തിരീക്കു.

തുടർന്ന് തകാകം ശുപ്പിന്റെ ശ്രദ്ധ ശാമിണരുടെ ജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പതിനേതു. 1937-ൽ സമീപത്തുള്ള സോമയന്നുർ ശാമ ത്തിൽ ഒരു പൊതുയോഗം ചേർന്ന് അവിടത്തെ ശുചികരണ പ്രവർത്തന നാഞ്ചൻ നടത്തുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകളെപ്പറ്റി ആലോചന നടത്തി. ആശയ വിനിമയത്തിനു ഭാഷ തടസ്സമായി എക്കില്ലും ശുചികരണ വേല കളിൽ സെയം മുഴുകിയതിനാൽ അവിടെ രൂപവൽക്കരിച്ചു ആരോഗ്യസമി തിയുടെ അഭ്യുക്ഷണനായി പ്പും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ശാമിണരുടെ സഹ കരണത്തോടുകൂടി സ്ഥാബന്ധമുള്ള കക്കുസുകൾ നിർമ്മിക്കുകയും മലി നജലം ഒഴുകിയെത്തുന്നതിനുള്ള കുഴികൾ കുഴിക്കുകയും ചാണക കുമ്പാരങ്ങൾ ശാമത്തിനു വെള്ളിയിലേക്ക് മാറ്റുകയും മഴക്കാലത്തു വെള്ളും ശാമങ്ങളിലേക്ക് ഒഴുകാതെ ബാഡു കെട്ടിത്തിരിച്ചു വിടുകയും ഉണ്ടായി. കുടാതെ ശാമത്തിന്റെ നടുവിൽ ഉപയോഗശുന്നമായി കിട നിരുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ നാറ്റുകാണ്ക മനുഷ്യർക്ക് അടുക്കാനാവാതെ തുമായ ഒരു വലിയ കിണർ നാകത്തുകയും ചെയ്തു. മറ്റു ശാമങ്ങളിലും ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തി വന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ഗവർ മെൻസ്സും പിന്നീട് സഹകരിക്കാനെന്നതിചേർന്നു.

സുഹൃത്തുകളും സമുഹത്തിലെ ഒട്ടകിക അഭ്യുദയകാംക്ഷികളും ആശ്രമത്തിൽ കൂടുതലും സഹപ്രദസന്ദർശനം നടത്തി. ഇത്തരം സന്ദർശനങ്ങൾ ആശ്രമവുമായുള്ള അവരുടെ ബന്ധത്തെ ദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒന്നുരണ്ടു സന്ദർശനങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ ചിലർ ആശ്രമസമു ഹത്തിലെ പുർണ്ണ അംഗങ്ങളായിത്തീരുകയും ഉണ്ടായി. ആദ്യകാല സന്ദർശകരിൽപ്പെട്ട ആലൂവാ യു. സി. കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ എ. എം. വർക്കി, സിഷ്പ് പദ്മോസ് മാർ ഒന്താത്തിയോസ്, പ്രോഫ. കെ. സി. ചാക്കോ എന്നിവർ മരണംവരെ ആശ്രമത്തിന്റെ ഉത്തമ സുഹൃത്തുകളായി വർത്തിച്ചിരുന്നു. മാങ്ങാനം ആശ്രമത്തിലെ സാധ്യ കെ. എ. മത്തായി, എം. തൊമ്മൻ, എൻ. എം. എബ്രഹാം, ഡോ. പി. കോൾ, റി. റി. താരു മുതലായവർ ദിർഘകാലം ആശ്രമത്തിന്റെ വലിയ സ്നേഹിതരായിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. ആശ്രമത്തിന്റെ ആദ്യകാല സന്ദർശകരും ദിർഘകാലം അവിടെ തുടർന്ന് സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചവരുമായ വൃക്കരികളിൽ ഡോ. (മിസ്റ്റർ) അനന്മ മാത്യു, ഡോ. (മിസ്) സാറാമ വറുഗീസ് ആരോഗ്യ രക്ഷാ സന്ദർശനം സംബന്ധിച്ചു നല്ല പരിശീലനം ലഭിച്ച മിസ് എലി

യാമ ഫിലിപ്പോസ് എന്നിവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രണ്ടു വനിതാ ഡോക്ടർമാർ ആദ്ദെം വക ഡിസ്പേഷൻസറിയുടെ ചുമതല വഹിക്കു കയും ഗ്രാമിനർക്കു മികച്ച സേവനം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നതി നാൽ അത് ആദ്ദെമത്തിന് ഒരു വലിയ സഹായവുമായിരുന്നു. ഡോ. പി. വി. ഫിലിപ്പ് രണ്ടു മാസം ഡിസ്പേഷൻസറിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഒന്നു രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങൾക്കുശേഷം 1937-ൽ മിസ് ഫിലിപ്പോസ് ആദ്ദെ മസ്മുഹരത്തിൽ അംഗമായി ചേർന്നു. അവർ ഡിസ്പേഷൻസറിയുടെ ചുമതല കാര്യക്ഷമായി വഹിക്കുകയും പ്രസവശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും ചെയ്തുവന്നു.

1938 മധ്യത്തേരാടെ ഓർത്തയോക്സ് സഭയിലെ രണ്ടു ശ്രമാശ്രമം രായ ഡീക്കൻ കെ. സി. കുറിയാക്കോസും (1994-ൽ നിര്യാതനായ ബന്ധനിയുടെ ഫാ. കുരുക്കോസ് ഓ.എഫ്.സി.) ഡീക്കൻ കെ. സി. മാതൃസും (പരുമല സെമിനാർ മുൻ മാനേജർ ഫാ. കെ. സി. മാതൃസ്) ആദ്ദെ ത്തിലേക്കു പ. കാതോലിക്കാ ബാബായാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടു പേരും ആറാറു മാസത്തിനുശേഷം തിരിച്ചുപോയി. ഇതിനീടിൽ കൂടി കളുടെ ഇടയിലെ പ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച് നാലു മാസത്തെ പരിശീലനത്തിനായി റി. ഓ. മാതൃ തിരുപ്പരഞ്ഞ വൈ.എം.സി.എ. തിലേക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. പരിശീലനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചേത്തിയ മാതൃ ഗ്രാമ അഞ്ചിലെ കൂട്ടികളെ സ്കൂള് മാതൃകയിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഉത്സുകനായി. യുവസഹജമായ ഉഥാഹം മുലം ചുറ്റുമുള്ള യുവാക്കളെ ആകർഷിക്കുന്നതിനും ഒരു വോളിബോൾ കൂപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനും മാതൃ വിനു കഴിഞ്ഞു. അഞ്ചാറു ദശാഖ്വാങ്ങൾക്കു മുമ്പു തങ്കൾ പങ്കെടുത്ത വോളിബോൾ മത്സ്യത്തപ്പറ്റിയും മാതൃവിഭർജ്ജ നേതൃത്വത്തിൽ നേടി യെടുത്ത വിജയത്തപ്പറ്റിയും അനു കീമിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രായമുള്ള ചിലർ ഇന്നും അനുസ്മർത്തിക്കാറുണ്ട്. ഈ കളിയിലൂടെ ജനങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധവും കുട്ടായ്മയും ക്രമേണ വളരുകയും ഗ്രാമിനരുമായുള്ള സന്ദർശനത്തിനു ഇതു മുഖ്യ ഘടകമായിത്തീരുകയുമാണുണ്ടായത്. ഗ്രാമിന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചുമതല മാതൃവിനു നൽകി. നശ്സറി സ്കൂൾ അദ്ദുപക പരിശീലനം ലഭിച്ച മിസ് തക്കമ മാതൃ (ഇള്ള) ഒരു വർഷത്തേക്കും മിസ് ഏലിയാമ ജോസഫ് (കോട്ടയം) ആറു മാസ തേതക്കും ആദ്ദെമസേവനത്തിന് എത്തിച്ചേരുന്നു. തുടർച്ചയായ അനാരോഗ്യ സ്ഥിതിമുലം ഫാ. യോനായ്ക്ക് ചികിത്സാർത്ഥം ആദ്ദെമത്തിൽ നിന്നു പലതവണ മാറിത്താമസിക്കേണ്ടി വന്നു. രോഗനിലയിൽ മാറ്റം കാണാതിരുന്നതിനാൽ 1938-ൽ അദ്ദുപക സംഘത്തിൽ നിന്നു രാജി വച്ചു. 1941 ജൂലൈലെയിൽ നിര്യാതനായി. ഫാ. യോനായ്ക്ക് അഭാവത്തിൽ, കോയസ്വത്തുർ പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന ഫാ. തോമസ് മാരേട്ട് ആദ്ദെ സമുഹത്തിന്റെ ആദ്ദുപകമിക ആവശ്യങ്ങൾ അനുപുന്നം നിറവേറ്റി വന്നു.

അദ്ദേഹം കോയമ്പത്തുർ വിടുന്നതുവരെയും ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു ആത്മ സൃഷ്ടിത്തും അല്ലെങ്കാണക്ഷിയും പ്രചോദനക്രൈവും ആയിരുന്നു എന്നു പറയ ആശ്രമാംഗങ്ങൾ ഇന്നും സ്നേഹപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്.

ശ്രാമസന്ദർശനവും ആശ്രമത്തിനു വെളിയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇതിനകം സ്ഥിരസ്ഥാവം ആർജജിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മിസ്റ്റിന്റെ വാൽഷും മിസ് ഫിലിപ്പോസും ഭിവസവും നാലു മൺിക്കു ശേഷം രോഗികളെയും ശിശുകളെയും പ്രത്യാസത്തിലിരിക്കുന്നവരെയും സന്ദർശിക്കുകയും അവർക്കുപറേശങ്ങൾ നൽകുകയും അവരുമൊന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. വിടുകളുടെ മുറ്റത്തു വച്ചു ശ്രാമിണ സ്ത്രീകൾക്കു ആരോഗ്യം, ശുചിത്വം, ശിശു സംരക്ഷണം എന്നിവകളെപ്പറ്റി ക്ലാസ്സുകളും എടുത്തിരുന്നു. തക്കമ മാതൃവിഭർണ്ണ നേതൃത്വത്തിൽ സമീപത്വത്തുള്ള ഉച്ചിയന്നുർ ശ്രാമത്തിൽ ഒരു നൽസറി സ്കൂളും ആരംഭിച്ചു. വിദ്യാലയത്തിൽ ഉത്സാഹത്താടെ എത്തിച്ചേരുന്ന കൂട്ടികൾ കളികളിലും പഠനത്തിലും ആനന്ദം അനുഭവിച്ചു. നിർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയെടു, ജാതിപ്രേശനം തലപൊകി. സ്കൂളിൽ ഹരിജൻ കൂട്ടികളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിൽ സവർണ്ണവിഭാഗം പ്രതിഷ്ഠയം പ്രകടിപ്പിച്ചു. പോഷകാഹാരക്കുറവുള്ള കൂട്ടികൾക്കു കാഞ്ചും ഗുജറിക നൽകിരത്ത് പ്രശ്നം സുപ്പിച്ചു. ഫിനു കൂട്ടികളെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു ചേർക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ക്രിസ്തീയ മാജിക്കാണ് ഈ ഗുജറിക വിതരണം എന്നുവരെ ചില ഹൈന്ദവ സഹോദരങ്ങൾ തെറ്റിഡിച്ചു. സ്കൂൾ സന്ദർശിച്ചു നിജസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കാൻ രക്ഷാകർത്താക്കളോടുന്നിട്ടിച്ചു എങ്കിലും പലരും അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല. എന്നാൽ അഭ്യാസകൾ ശ്രാമങ്ങളിൽ മുറിയക്കു സന്ദർശനം നടത്തി കൂട്ടികളെ തങ്ങൾ പാപ്പിക്കുന്നതെന്നാണെന്നു പറഞ്ഞു വന്നതാല്ലെങ്കിലും ഏതുവരും കൊണ്ടും സ്കൂൾ പുത്രേണി വന്നു. റി. ഓ. മാതൃസോമയന്നുരിലും കലയന്നുരിലും സംഘടിപ്പിച്ചു നടത്തിവന്ന ഡിൽ-ഗ്രേഗറിയിൻ്റെ ക്ലാസ്സുകളിൽ പാകടുത്ത കൂട്ടികളെയെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കാൻ പോകുകയാണെന്നു എതിർ പ്രചാരണം മുലം സ്കൂൾ നിലച്ചു. പിന്നീട് ആരംഭിച്ച ചെറിയ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്ന് ഒട്ടയികം ബാലികാബാലനാർ പുസ്തകമെടുത്തു വായിക്കുകയും അതവർക്കു പ്രയോജനപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. കൂടാതെ സ്കാബു ശേഖരണം, തൈപ്പട്ടി ലേബൽ ശേഖരണം മുതലായ ശീലങ്ങൾ കൂട്ടികളിൽ വളർത്താനും സാധിച്ചു. പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ ശ്രാമിണരുടെ പ്രതികരണം രചനാത്മകവും പ്രോസാഹജനകവുമായിരുന്നു.

വികസന പ്രവർത്തനം

“നിന്റെ കുടാരത്തിന്റെ സ്ഥലത്തെ വിശാലമാക്കുക; നിന്റെ നിഖാസ അള്ളുടെ തിരള്ലിലകളെ അവർ നിർമ്മിക്കുട; തട്ടുകളുള്ളയരുത്; നിന്റെ കയറുകളെ നീട്ടുക; നിന്റെ കുറികളെ ഉറപ്പിക്കുക” (യൈശ. 54:2).

തന്മാനം ശ്രാമത്തിന്റെ പട്ടണത്താണെങ്കിൽ 30 മെത്ര അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പ്രകൃതിസൃഷ്ടരമായ അടപ്പാടി പ്രദേശത്തെക്കുള്ള ആശ്രമ ത്തിന്റെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയാണു വികസനത്തിനു നാഡി കുറിച്ചത്. നീലഗിരി മലനിരകളുടെ പൊകണു കുറഞ്ഞ കുന്നുകളും തടങ്ങളും കൊണ്ടുനിന്നെന്ന അടപ്പാടി, മലേരിയായുടെ നഷ്ടസ്ഥിതായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. അതി രമ്പ ഭൂവിലാഗമായ കുന്നിൻപ്രദേശങ്ങളുടെ ഭൂതിലാഗവും മല്ലാർക്കാട്ടുള്ള ഒരു നായർ ഹ്രദയവിന്റെ ഭൂസ്വത്തായിരുന്നു. ഒരു ശ്രാമ ത്തിൽ 25 കുടുംബം എന്ന ത്രോതിൽ നൂറിൽപ്പരം ആദിവാസി ശ്രാമങ്ങളാണ് അടപ്പാടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഇടാക്കെയും, വലംകെയും തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത ഇന്ന ആദിവാസികൾ തികച്ചും പ്രാക്കുതമായ രീതിയിൽ ജീവിച്ചുവന്നവരാണ്. ഇവർക്ക് സർക്കാരിൽ നിന്ന് അന്ന് ഒരാനുകൂല്യവും ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഫർപ്പുഷ്ടിയുള്ള ഭൂമി. വേണ്ടതു മഴ. തന്മുലം ആദിവാസികൾ ആവശ്യമായ ധാന്യങ്ങൾ കൂഷിചെയ്തു ഉപജീവനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനും സെമിനേറികൾക്കും റൂണഡിക് ക്കാർക്കൂടു കൊടുന്നു. കഴിഞ്ഞാൽ ആദിവാസികൾക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കാര്യമായി നന്നാം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സമതലപ്രദേശങ്ങളിൽ പാർത്തുവന്നവരും ആദിവാസികളെ പലവിധത്തിൽ ചൂശണം ചെയ്തിരുന്നു. തന്നിമിത്തം അവരിൽ ഭൂതിലാഗവും നിത്യദാരിദ്രത്തിലാണ് നിപതിച്ചിരുന്നത്. അവരുടെ ശ്രോചനിയമായ സ്ഥിതികൾ മനമുരുകിയ ആശ്രമംഗങ്ങൾ അവരെ സഹായിക്കാൻ ഓടിയെത്തുകയായിരുന്നു. ഇന്ന പ്രദേശത്തു കെ. എ. എബ്രഹാം എന്ന ആൻഡ സെമിനേറിൽ നിന്നു ഒരു വലിയ ഭൂവിലാഗം പാടത്തിനെന്തുത്തിരുന്നു. തുടർന്ന് നിന്ന് ഒരു ഭാഗം ആശ്രമത്തിന്റെ മറ്റൊരു സുപ്പുത്തായിരുന്ന ഒള്ളൂ ഡീക്കൻ എൻ. ഐ. പീലിപ്പോസിനു കൈമാറുകയുണ്ടായി. മലേരിയ ബാധിച്ചു പീലിപ്പോസിനു അപേതിക്കഷിതമായി മരണമടങ്ങു. തുടർന്ന് തന്റെ സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കുന്നതിന് സാധിക്കാതെ വനപ്പോൾ സ്ഥലം മുഴുവൻ ഏബ്രഹാം ആശ്രമത്തിന് നൽകി. ഏബ്രഹാമിൽ നിന്നു സ്ഥലത്തിന്റെ അവകാശം ഏറ്റുവാങ്ങിയ ആശ്രമം സ്ഥലവാസികളുടെ സഹകരണത്തോടെ അവിടെ ഒരു കൂഷിത്തോട്ടം സ്ഥാപിച്ചു. ഏതാനും ഇരുളരെ

ഈ ഫാമിൽ പാർപ്പിക്കുകയും പിന്നീട്, അവരുടെ ഇടയിൽ ആശ്രമാംഗങ്ങൾ സാക്ഷരതാ കൂളികൾ നടത്തുകയും അവരുടെ നയക്കുവേണ്ടി പണം ലോണായി നൽകി സഹായിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

1939 ആദ്യം എൻ. എം. ഏബ്രഹാമും (ഐഎസ്റ്റ്) റാമമംഗലത്തു നിന്നു കെ. ജേ. ജോൺമും ഭാര്യയും ഒരു വർഷത്തേക്കു ആശ്രമത്തിൽ എത്തി താമസിച്ചു. കെ. ജേ. ജോൺമും നേതൃത്വത്തിൽ ആശ്രമത്തിൽ ആരം ഭിച്ച കൈക്കെത്തി നെയ്തത് ഒട്ടയിക്കം ഗ്രാമീൻക്കു പ്രയോജനം ചെയ്തു. അടപ്പാടിയിൽ നിന്ന് ഏതാനും ഇരുളക്കുട്ടികളെ ആശ്രമത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നു കുറച്ചുനാൾ പരിശീലനം നൽകണമെന്ന നിർദ്ദേശം സാകരുങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തത മുലം നടപ്പാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ആശ്രമത്തിലെ പതിവുപരിപാടികൾ നിർവ്വില്ലം തുടർന്നു. അടപ്പാടിയിലെ കൃഷികാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിന് ആചാര്യ കെ. സി. വറുഗ്രീസ് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് ടി. ഓ. മാത്യു ഏതാനും മാസം ആചാര്യയായി സേവനം ചെയ്തു. ആ വർഷാവസാരം മാത്യുവും മിസ്. ഫിലിപ്പോസും തമിലുള്ള വിവാഹം ആശ്രമം പാപ്പലിൽ വച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു.

1940-ൽ പി. പി. വർക്കിയും ഭാര്യയും നേരവയ്ക്കുള്ള പുത്രൻ പോള്യും ആശ്രമത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആശ്രമസമുഹം കൂടുതൽ ശക്തമായി. സ്കീഡാഡാസ് സമൂഹത്തിൽ ദിരിച്ചാലും പ്രവർത്തിച്ച് അനുഭവസ്വത്തു നേടിയ ഉത്സാഹിയായ പി. പി. വർക്കി സമൂഹസ്ഥാപകനായ പ്രതോസ്ഥാപകമാർ ഒന്താരാത്രിയോസിന്റെ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് ആശ്രമത്തിൽ വരുന്നത്. മലക്കരസഭയിലെ ഒരു വലിയ സുവിശേഷക നായിരുന്ന വർക്കി പെട്ടുന്നു ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിൽ പൂർണ്ണമായി മുഴുകി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവോടെ ഗ്രാമീൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സാമുച്ചയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഒരു നവോന്നേഷം ലഭിച്ചു. മമ്മിയുടെയും വർക്കിയുടെയും മേൽനോട്ടത്തിൽ നഷ്ടസറി പ്രായം കഴിഞ്ഞ സാലിക്കാബാലമാർക്കുവേണ്ടി വാർധാ മാതൃകയിലുള്ള ഒരു പ്രത്യേക സ്കൂളും ആരംഭിച്ചു. ഗ്രാമീനരുടെ പ്രതികരണം പ്രോത്സാഹനജനകമായിരുന്നതിനാൽ സ്കൂൾ കുറെ വർഷം നടത്തി. ആ വർഷം മധ്യത്തോടെ മാവേലിക്കരെ സ്വദേശിനിയായ പി. കെ. മേരി ആശ്രമത്തിൽ ചേരുകയും കുറച്ചുനാളുകൾ കഴിഞ്ഞ് ഹ്രസ്വകാല കിസ്റ്റഗ്രാന്റ് പരിശീലനത്തിനുവേണ്ടി തിരുമുലപുരം സാലിക്കാമംത്തിലേക്കു അവരെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കുറവുണ്ടിൽ, ഡെസിനർ എന്നിവയിൽ പരിശീലനം നേടുന്നതിനുവേണ്ടി പി. പി. വർക്കിയെ തിരുപ്പത്തുർ ആശ്രമം ആശുപത്രിയിലേക്കു വിട്ടു. പരിശീലനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തിയ വർക്കിക്കു ഡിസ്പേഷൻസറിയുടെ ചുമതലയും നൽകി. ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ മാത്യു - ഏലിയാമു ദബതികളുടെ മുത്തപുത്രി സൃഷ്ടി ജനിച്ചു.

അക്കൈല്ലം ഇമ്മാനുവൽ മിഷൻ സംഘത്തിലെ ഫാ. വി. സി. ശീവ് രൂഗിസ് പല ആച്ചകൾ ആശുമത്തിൽ താമസിക്കുകയും സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിൽ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ആശുമത്തിൽ അനു സ്ഥിരമായി വൈദികൾ ആരും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം ചാപ്പലിൽ ക്രമമായി വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആശുമ സമുഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഫാ. വി. സി. ശീവറുഗിസ് വഹിച്ച പക്ക അവിസ്മരണിയമാണ്. ദക്ഷിണേന്ത്യ യുടെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു ആശുമാംഗ അശ്രീ ടിച്ചിംഗ് മിഷനുകളിലും സുവിശേഷപരുട്ടനങ്ങളിലും ധ്യാനയോഗ അഭിലും വൈബാഹിൾ ഷ്ടാൺകളിലും പരക്കടക്കുന്നു.

രാജ്യമെങ്ങുമുള്ള കൈക്കപ്പെട്ടവ ഡോക്കർമ്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രാർത്ഥന മുലമുള്ള രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷ സംബന്ധിച്ചു വലിയ താല്പര്യം വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പല സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസാർഖിക്കുന്നതിനു പപ്പാ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അഭ്യർത്ഥനയിൽ രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷയ്ക്കു വ്യാപകമായ അംഗീകാരം രാജ്യത്തിനകത്തും പുറത്തും ലഭിച്ചതിനാൽ മദ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രോഗികളുടെ കത്തുകൾ തടാകത്തിലേക്കു എടുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോസ്റ്റോ ലമാരുടെ കാലത്തു സഭ തെതലം പുരുട്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു രോഗികളെ സുവ പ്പെടുത്തി വന്ന അസാധാരണ രീതി ഇന്ത്യയിൽ പുനരാരംഭിച്ച ആദ്യത്തെ ആംഗീകാരം വൈദികനാണ് ബിഷപ്പ് വാൽഷ്. ബാംഗ്ലാദീം പ്രസിദ്ധമായ ബിഷപ്പ് കോടൻ ഹൈസ്കൂളിൽ പ്രിൻസിപ്പലും വാർഡ് നുമായിത്തിക്കുമ്പോൾ 1912-ൽ ബിഷപ്പ് വാൽഷ് വിക്കാറിയ ആശുപത്രിയിൽ വച്ചു തുടങ്ങപ്രാദംമായി തെതലം പുശിക്കൊണ്ടുള്ള രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷ നടത്തിയത്. പിന്നീട് കൊളംബോയിലും മറ്റും രോഗശാന്തിയും നടത്തിയത്. ആവശ്യമുള്ള മറ്റു ഘട്ടങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനയോടെ തെതലം പുശിയുള്ള രോഗശാന്തി പ്രവർത്തനം നടത്തിവന്നു. കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ വിശ്രമത്തിനും ആത്മകമായ ശക്തിസംഭരണ ത്തിനും വേണ്ടി ആശുമത്തിൽ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചിലർ ആച്ചകളും മാസങ്ങളും തങ്ങി. അങ്ങനെ ആശുമത്തിന്റെ അനുഭിന പ്രവർത്തന അശ്രീകുവേണ്ടി സുഫൃത്തുകളിൽ നിന്നും വേണ്ടതെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ നിർവ്വോപം ലഭിച്ചുവന്നു.

1941-ൽ യുവാക്കളായ മാത്യു പി. ജോൺ (പുതുപ്പുള്ളി, 1996 ജുബലെ മാസത്തിൽ നിര്യാതനായി), ഇ. സാമുവേൽ (ചേപ്പാട്), റി. വറുഗിസ് (കണ്ണനാട്) എന്നിവർ ആശുമത്തിൽ പ്രവേശനിൽ എത്തി. ഇവരുടെ ആഗമനത്താട്ട ശ്രാമിണ പ്രവർത്തനം വളരെയധികം മെച്ചപ്പെട്ടു. ബാലികാമാംത്തിലെ കിൻ്റർഗാർഡ് പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ മിസ്. മേരി

തിരിച്ചേത്തിയതിനെ തുടർന്ന് നഷ്ടസറി സ്കൂൾ പുനരാരംഭിക്കുകയും അതിന്റെ ചുമതല വർക്കിയേയും മേരിയേയും സംയുക്തമായി ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലാല്പദ്ധതിൽ ഒരു ബാലനായ അയ്യൻ എം. കെ. സൗഖ്യൻ (അന്തരിച്ച ഡോ. എം. കെ. സൗഖ്യൻ, ബോംബെ) ആശ്രമത്തിൽ എത്തി രണ്ടു വർഷം താമസിച്ചു. ആശ്രമസംഘം 1941 ഫെബ്രുവരിയിൽ സൊസൈറ്റിന്റെ രജിസ്ട്രേഷൻ ആക്ടംനുസരിച്ചു ഒരു സൊസൈറ്റി ദ്വിജയി രജിസ്ട്രേഷൻ ചെയ്തു. ഇതിനകം ആശ്രമത്തിന്റെ ഭരണാലംകരണക്കും ജീവിതനിയമങ്ങൾക്കും അന്തിമരൂപം നൽകി. ഭരണാലംകരണയനുസരിച്ചു ഗവർണ്ണിംഗ് ബോധി ഒരുപദ്ധേശക സമിതിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രൂപവൽക്കരിച്ചു. അലക്കൺസിയേബാസ് മാർ തേവോദോസിയേബാസിനെ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പായി സൈക്രിക്കുകയും അദ്ദേഹം സ്ഥാന ന്യായേന ഗവർണ്ണിംഗ് ബോധിയിൽ ആഖ്യക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം മലക്കരംസഭയുടെ ബഹാറുകേരള ഭ്രാംസന്തതിലെ ആദ്യത്തെ മെത്രാപ്ലോഡിത്താ ആയിരുന്നതിനാൽ കോയ സത്തുർ ഇടവക വികാരിയുടെ സേവനം ആശ്രമത്തിനു ലഭിക്കേത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള ക്രമീകരണം ചെയ്തുകൊടുത്തു. 1964-ൽ അദ്ദേഹം കാലംചെയ്യുന്നതുവരെ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പായി തുടരുകയും ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മികച്ച ഉപദേശങ്ങളും നിരന്തരമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും സംഭവിപ്പാകളും ആശ്രമത്തിനു വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ആശ്രമത്തിന് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള കടപ്പാട് നിസ്മീമവുമാണ്.

ആചാര്യ കെ. സി. വർഗ്ഗീൻ, അടപ്പാടിയിലെ ആദിവാസികളുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തനം താഴെന്നു. ആശ്രമം വക സ്ഥലത്തു കൂഷി ചെയ്യുന്ന തിനു 50 കുടുംബങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവർക്ക് വിഞ്ഞു പണവും നൽകി. അദ്ദേഹം നിഷ്പ്രയാസം ആദിവാസികളുടെ ഹ്യാഡയം കവർന്നു. കുടുംബവഴിക്കുകൾ ഉൾപ്പെടയുള്ള എല്ലാവിധ തർക്കങ്ങളും അവർ ആചാര്യുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുകയും സമാധാനപരമായ പരിഹാരം കണ്ണംതുകയും ആയിരുന്നു. ആചാര്യ അവരുടെ അനുഭിന ജീവിതത്തിലെ സുപ്രഭത്യും വഴികാട്ടിയും ഉപദേശകനും എല്ലാം ആയിരത്തിനും ദിർഘനാൾ അവിടെ താമസിച്ചതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിനും മലമനി പിടിച്ചു. മരുന്നുകൾ കഴിച്ചിട്ടും വളരെനാൾ അദ്ദേഹം മലേറിയയുടെ പിടിയിൽ തന്നെ അമർന്നിരുന്നു.

അടപ്പാടിയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചുമതല കെ. സി. വരുഗീസിനു നൽകിയതുകൊണ്ടാണ് 1942-ൽ ടി. ഓ. മാതൃ ആചാര്യയായി തെരഞ്ഞെടു കുക്കാപ്പെട്ടത്. വരുഗീസിനെ സഹായിക്കാൻ മാതൃ പി. ജോൺ, റി. വരുഗീസും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. അവർ അടപ്പാടിയിൽ ഇരുള-മുഖുക സമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട ആൺകുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി വാർധാ മാതൃകയിൽ കൂഷി

വികസനത്തിന് പ്രത്യേക ഉള്ളൽ നൽകിക്കൊണ്ട് സ്കൂൾ നടത്തി വന്നു. നാലു ശ്രാമങ്ങളിലെ 15 കുട്ടികളുമായി സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. ബോർഡിംഗിൽ താമസിച്ചു പഠിച്ച കുട്ടികൾ വാരാന്ത്യത്തിൽ സാഡവനങ്ങളിൽ പോയി വന്നു. ഫീസാനും മൂർക്കാക്കിയിരുന്നില്ല. കുട്ടികൾ കൂഷി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാവിലെ 9.30 മുതൽ 12 വരെ യായിരുന്നു കൂസ്സ്. മത-ധാർമ്മിക കാര്യങ്ങളിലും ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി വന്നു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞുള്ള സമയം ഗൃഹപാഠത്തിനും കളികൾക്കും വേണ്ടി ചെലവഴിച്ചു. ആ കൊല്ലം ഒക്ടോബറിൽ ബിഷപ്പും പത്രിയും കുട്ടികളെ സന്ദർശിക്കുകയും പഠനത്തിലും കളികളിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന കുട്ടികളുടെ സന്ദേഹപ്രകടനം നേരിട്ടു കാണുകയും അവരുടെ ക്രിസ്തീയ ശാന്തലാപവും ആക്ഷൻ പാട്ടുകളും കേട്ടു സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടായി. സ്കൂൾ ജോലിക്കു പൂറമേ അഭ്യാസകർ ശ്രാമങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും ചിത്രപ്രവർശനം മുഖേന പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. 1943-ൽ മണ്ണാർക്കാട് - അടപ്പാടി റോഡ് നിർമ്മാണാ തീർന്നതോടെ അന്തിഗമ്യവും മലേറിയ തേർവാഴ്ച നടത്തിവന്നിരുന്നതുമായ അടപ്പാടി മേഖല പൂറംലോകത്തിനു പ്രാപ്യമായി.

തടാകം, നബ്യുനാമപ്പുരം, ഉച്ചിയാന്തുരി എന്നിവിടങ്ങളിൽ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. കോയസ്വത്തുർ വൈ.എം.സി.എ. ഈ സംരംഭത്തിനു ഹൃദയമായ സ്ഥാകരണവും നൽകി. വൈ.എം.സി.എ. സെക്രട്ടറി റി. സാൻഡിയാഗോ, ഡോ. പിച്ച റോബർട്ട്‌സ്, ഡോ. ഗുരു പാദം, സി. ദേവനേശൻ, പാണ്യുൻ, രാജരത്നൻ മുതലായവർ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ട നേതൃത്വം നൽകി. ബൈബിൾ കൂസ്സുകൾ, ദൈവരാജ്യത്വത്തുറുയുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങൾ, മിലിംപ്രവർശനങ്ങൾ, ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള കളികളും മതാരങ്ങളും, തെരുവുകളും ചുറ്റുപാടുകളും വ്യതിയാക്കുക മുതലായവ യായിരുന്നു പ്രവർത്തനങ്ങൾ. ശ്രാമിൻ ഇവയോടു സഹകരിച്ചു വന്നു.

മെയ് മാസത്തിൽ മിസ്. മേരി ആശ്രമം വിടുകയും വിവാഹജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. മേരിയും ഭർത്താവായ എം. കെ. വറുഗീസും ആശ്രമത്തിന്റെ നല്ല സുപ്രധാനത്തുകളും അല്ലെങ്കാം കൂഷികളുമായി തുടർന്നു. അവർ കോയസ്വത്തുർ തന്നെ സ്ഥിരതാമസമാക്കുകയും കുട്ടികളുമൊന്നിച്ചു കുടുക്കുടെ ആശ്രമം സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു (എം. കെ. വറുഗീസ് 1995-ൽ നിരൂപാതനായി).

തെക്കു ശാഖ

ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഫാ. വി. സി. ടീവറുഗീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തെക്കു ശാഖ ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ ആരംഭിക്കണമെന്ന

ആശയം ഉദയം ചെയ്തത്. മണ്ണാർക്കാട്ടു നിന്നു രണ്ടു മെൽ കിഴക്കും അട്ടപ്പാടിയിൽ നിന്നു 10 മെൽ പടിഞ്ഞാറുമാണ് സുരൂരെ തകക്കൽ രൂക്കൾ സാധാ എൽക്കുന്ന തൈകര സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ജനസാഖ്യത്തിൽ കൂടുതലുള്ള മുസ്ലീംമൾക്കു പുറമേ വളരെയധികം താണ്ജാതിക്കാരും തൈകരയിലും പരിസരങ്ങളിലും താമസിച്ചിരുന്നു. ഇമ്മാനുവൽ മിഷനറി സൊബൻസ്റ്റിയുടെ ധനറക്കാരായ ഫാ. വി. സി. ഗീവറുഗിസ് ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയിലെ ശക്തനായ ഒരു സുവിശേഷ പ്രഭാഷകനും സഭ യിൽ ധ്യാനചിന്തയേയും മിഷനറി മനോഭാവത്തെയും പരിപോഷിപ്പി ചുക്കാണ്ടിരുന്ന സമുന്നത വൈദികനുമായിരുന്നു. പത്തുപേരുള്ള ഒരു സംഘത്തേകാദാപ്പം മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ദൈവവിളിയെപ്പറ്റി കാര്യമായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അച്ചൻ ക്രിസ്തുശിഷ്യസംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിനും ആഗ്രഹിച്ചു. 1942-ൽ ആലൂവായിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഒരു ധ്യാനയോഗം, സമ്മേളനം എന്നിവയിൽ പങ്കെടുത്ത ഫാ. വി. സി. ഗീവറുഗിസും കുട്ടരും തങ്ങളുടെ ഭാവിപരിപാടികളുള്ളിട്ടുള്ള വ്യക്തമായ ഒരു തീരുമാനം കൈകൊണ്ടു. ഈ കോൺഫ്രേഡണ്ടിൽ ബിഷപ്പ് വാർഷ്യം, കെ. സി. വറുഗീസും സംബന്ധപ്പെട്ടുന്നു. സുദീർഘമായ കൂടി യാലോചനകൾക്കുശേഷം ഫാ. ഗീവറുഗിസിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ തൈകരയിൽ ആഗ്രഹമതിക്കുന്ന ശാഖ ആരംഭിക്കുന്നതിനു സംഘം അനുവാദം നൽകി. ഇതി വാങ്ങുന്നതിനും അവിടെ കിണർ കുഴിക്കുന്നതിനുമുള്ള ചുമതല കെ. സി. വറുഗീസിനു നൽകിയതിനെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹം 1942-ൽ അവസാനം തൈകരയിൽ പത്രതകൾ സ്ഥലം വാങ്ങി. ഫാ. വി. സി. ഗീവറുഗിസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധിപ്പെട്ട സി. സി. കോര, കെ. എം. ചെറിയൻ, എറാ. ജേക്കബ് എന്നിവർ 1943 മെയ് 16-നു തൈകരയിൽ എത്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള 1944 ആരംഭം വരെ തൈകരയിൽ അവർക്കു സുവിശേഷവേല ആരംഭിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. 1944 ജനുവരി 11 മുതൽ 15 വരെ തൈകരയിൽ വച്ചു നടത്തിയ വാർഷിക ധ്യാനം, സംഘായുടെയും ഗവർണ്ണറിന്റെ ബോധിയുടെയും യോഗം എന്നിവയോടനുബന്ധിച്ചാണ് തൈകരം ശാഖ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ജനുവരി 10-ന് രാവിലെ പ്രായം മമ്മിയും തങ്ങളുടെ സെക്കിളിൽ തൈകരയ്ക്കു തിരിച്ചു. കൊടും വളവുകളും കയറ്റിക്കണ്ണങ്ങും നിറഞ്ഞ ചുരും റോഡിലുടെ 57 മെൽ താണ്ടിയ ആ സാഹസിക യാത്രികരായ ദൂതികൾ ഒറ്റക്കന്നിയിലുടെ നടക്കുന്ന സർക്കസുകാരെപ്പോലെ വൈകിട്ട് തൈകരയിൽ എത്തി. അപകടം വരാവുന്ന മലകളുടെയും അഗാധമായ കൊക്കെകളുടെയും ഇടയിലുടെയും അനു നടത്തിയ ധ്യാനയോഗത്തിനുശേഷം മാർത്തേവോദ്ദോഷിയോന്സ് അർപ്പിച്ച കുർബാനമലേ ആഗ്രഹമതിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും പ്രതിഷ്ഠംയോടുകൂടി പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. പെൻതക്കോ

സ്തിരമേഖലാവിനെപൂർണ്ണി പ്രസംഗിച്ച മെത്രാപ്പോലീത്താ ആശ്രമത്തെ അതേ ആത്മാവ് ചലിപ്പിക്കണമെന്നുത്തേബാധിപ്പിച്ചു. കുർബാനയ്ക്കു ശേഷം ചേർന്ന പൊതുധ്യാഹത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ അഖ്യക്ഷത വഹിക്കുകയും മാർത്തോമ്മാ, ബാസൽ, വൈസ്റ്റിയൻ, റോമൻ കാത്ലിക്ക്, സുറീയിഷ്ട്, ബൃത്തിൻ എന്നീ മിഷനുകളിലെ പ്രമുഖ വ്യക്തികൾ പ്രസംഗിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

ബാസൽ മിഷനോടു ചേർന്നു സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു വന്ന തെക്കര ആശ്രമത്തിനു ഏറ്റ് ഒരു വലിയ ആശ്വാതമായിരുന്നു വി. സി. ടൈവറു ഗ്രീസ് അച്ചുരെൽ അനാരോഗ്യം. തയുലം അച്ചനു 1945-ൽ ആശ്രമം വിഭ്രംഖി വന്നു. എക്കിലും അച്ചൻ ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കൂടി ആശ്രമ ത്തിലെൽ ഗവർണ്ണറിൽ ബോധി മെമ്പർ എന്ന നിലയിൽ സേവനം തുടർന്നു. ഫാ. വി. സി. ടൈവറുഗ്രീസ് പോയപ്പോൾ സഹപ്രവർത്തകരായ സി. സി. കോര, കെ. എറ്റ. ചെറിയാൻ, റീ. വരുഗ്രീസ് എന്നിവർ അച്ചുരെൽ കുറിവു നികത്താൻ കൂടുതൽ ഉത്സാഹത്തോടും ഉംഖാദിപ്പജസലതയോടും പ്രവർത്തനം തുടർന്നു. ബോബ്പ് ആശ്രമത്തിലെൽ ഉപാചാര്യയായി റീ. വരുഗ്രീസ് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഈ കാലയളവിൽ മുന്നംഗങ്ങളുള്ളിൽ ഒരു അക്കെടുക്കപ്പെട്ടവ കുടുംബത്തെ മാമോദീസാ മുകളി സഭയിൽ ചേർത്തു. കുറെ കഴിഞ്ഞ് മരുംരു സ്ത്രീയും മാമോദീസാ സീക്രിച്ചു സഭാംഗമായി. പി. പി. വർക്കില്യൂറു കുടുംബവും 1945-ൽ തെക്കരയിലേക്കും സി. സി. കോരയും കെ. എറ്റ. ചെറിയാനും ആട്ടപ്പാടിയിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. താമസംവിനാ എ. കെ. ഏബ്രഹാമും കുടുംബവും എ. ഐ. ജോൺം എത്തിരത്തോടെ തെക്കര ശ്രീപ്പ് വളരെ ശക്തിപ്പെട്ടു. ഏബ്രഹാമിന്റെ പുത്രൻ എ. കുറിയാക്കോസ് ഡിസ്പ്ലേസിനിയുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തും വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു. 1946 മാർച്ചിൽ റീ. വരുഗ്രീസ് ദൈവശാസ്ത്ര പഠനത്തിനുവേണ്ടി ആശ്രമം വിട്ടു. പി. പി. വർക്കി 1944 ജനുവരിയിൽ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു പോകുന്നതുവരെ വിശസ്തത യോടും പരിപുർണ്ണമായ പ്രതിജ്ഞയോടും ആശ്രമത്തെ സേവിച്ചു. 1948 ഏപ്രിലിൽ ഏബ്രഹാമും കുടുംബവും തെക്കരയുള്ളിൽ അവരുടെ വീട്ടിലേക്കു മാറി. ഇങ്ങനെ പി. പി. വർക്കിയുടെയും ഏബ്രഹാമിന്റെയും കുടുംബങ്ങൾ പോയതോടെ തെക്കര ആശ്രമത്തിലെൽ പ്രവർത്തനം കുറച്ചു നാളത്തേക്കു നിരുത്തിവയ്ക്കേണ്ടി വന്നു.

1943 ജനുവരിയിൽ ചേർന്ന സംഘായിൽ ആചാര്യപദം രാജിവെച്ച് ഒരു വർഷത്തെ അവധിയിൽ കുടുംബസമേതം പോകാനാഗ്രഹിക്കുന്ന തായി റീ. ഓ. മാത്യു അറിയിച്ചു. സംഘാ അന്തനുവർക്കുകയും കെ. സി. വരുഗ്രീസിനെ ആചാര്യയായി വിശ്വസ്തു നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു വർഷത്തെ അവധിക്കു ജനുവരി 16-നു പോയ മാത്യു പിന്നീട് ആശ്രമ

തതിൽ നിന്നു രാജിവച്ചു. അങ്ങനെ എഴു വർഷത്തെ ഉള്ളജലത്തായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുശേഷം ആദ്യ ശ്രീപ്പിലെ ഒരാൾക്ക് ആശ്രമ സമൂഹ തോടു വിടപറയേണ്ടി വന്നു. മാർച്ച് മാസത്തിൽ, ബിരുദയാരിണിയായ മിസ് എ. എം. ശ്രോഗാമ (തലവടി) ആശ്രമത്തിൽ ഹസ്പകാല സന്ദർശനത്തിനായി വന്നുചേരുന്നു. പൊൻകുന്നതുകാരനായ പി. സി. ജോർജ്ജും ഭാര്യയും ദീർഘകാല സന്ദർശനത്തിനായും എത്തി. ആറു മാസത്തിനുശേഷം പി. സി. ജോർജ്ജും ഭാര്യയും പ്രോബേഷൻ കാല തതിൽ കടക്കുകയും പിനീട് പുർണ്ണ അംഗങ്ങളാകുകയും ചെയ്തു. 1947-ൽ അവർ ആശ്രമം വിട്ടുപോകുന്നതുവരെ ആശ്രമസമൂഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നല്ല പകാണ്ണു വഹിച്ചത്.

1944 ജൂൺഒന്ത് തടാകം താഴ്വരയിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ വലിയ പകർച്ച വ്യാധിയായ കോളറ പടർന്നു പിടിച്ചു. ഗവൺമെന്റും ഓഫീസുമാരുമായി സഹകരിച്ച് ആശ്രമം കോളറ രോഗികളെ പരിചരിച്ചു. പിനീട് ഓഗസ്റ്റിൽ പ്ലൈഗുപോലൂള്ള മാരകരോഗങ്ങൾ ബാധിച്ചപ്പോൾ കൂത്തിവെപ്പി നുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ എൻപ്പെടുത്തി. രോഗിനിവാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആശ്രമത്തിനു മുവുപക്കു വഹിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചു. പകർച്ച വ്യാധി ഒട്ടങ്ങിയതിനുശേഷം രണ്ട് ഗ്രാമങ്ങളിൽ വീടുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു പണം നൽകിക്കൊണ്ട്, ആശ്രമം അയൽവാസികളുടെ കഷ്ടത്കളിലും സഹാനുഭൂതിയും താല്പര്യവും പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഗ്രാമപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചുമതല അന്ന് ഫി. പി. വർക്കിക്കായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി.

തടാകത്തിലെ ഒരു സംഘം പ്രവർത്തകരുടെ വർദ്ധിച്ച ഉത്സാഹം മൂലം താഴ്വരയിലെ അബ്രേക്കസ്തവരിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യത്തെ മാമോ ദീസാ 1944 ജൂൺഒന്ത് ചാപ്പലിൽ നടന്നു. കോയവന്നതുർ പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന ഫാ. തോമസ് മാരേക്ക് രണ്ടു ചെറുപ്പക്കാരെ തോമസെന്നും, ജോസഫനും പേരു നൽകി മാമോദീസാ മുക്കി സഭയിൽ ചേർത്തു. തോമസിനു ബേഡക്കുവോണ്ട് കവനിയിൽ ജോലി ലഭിക്കുകയും കോയവന്നതുറിൽ താമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം കോയവന്നതുർ ഈടു വകാംഗമായി കൂടുംബസഹിതം നഗരത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായി ജീവിച്ചു വന്നു. സഭയിൽ ചേർന്ന് അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ജോസഫനു കഷ്ടരോഗം പിടിച്ചു. പിനീട് പെരുന്തുറ സാന്ദ്രോറിയത്തിലും തുടർന്ന് ആശ്രമത്തിലും മെച്ചപ്പെട്ട ചികിത്സയും സംരക്ഷണവും ലഭിച്ചു എങ്കിലും 1945-ൽ ജോസഫ് നിര്യാതനായി. ഇവർ ഇരുവരും താഴ്വരയിലെ ആദി ദ്രവിഡ ഗ്രാമത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലെ വിശ്വന്ത പണിക്കാരനായിരുന്ന ഒക്കും ഇരു ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നുള്ള ആളായിരുന്നതിനാൽ ഒക്കെൻ്റെ ഗ്രാമക്കാരെന്നും ഇരുവരും വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ആചാര്യ വറുഗീസും എ. എം. ശോശാമയും തമിലുള്ള വിവാഹം 1944 നവംബർ 27-നു വറുഗീസിൻറെ ഇടവകപ്പള്ളിയായ ഒള്ളറയിൽ നടന്നു. പുന്നയും മമിയും ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ആശ്രമത്തിൻറെ പ്രവർത്ത നങ്ങളിൽ ശോശാമ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിസ്തുല സേവനങ്ങളും മറക്കാനാവില്ല. കഷ്യരോഗിയായ ജോസഫിനെ കരുണയോടെ ശുശ്രൂഷിച്ച തിരെ മലമായി ശോശാമയും കഷ്യരോഗ ബാധിതയായി വിശ്രമ ജീവിതം നയിക്കുന്നതുവരെ മികച്ച സേവനം തുടർന്നു. രോഗിനിയാ കുന്നതിന് മുമ്പ് 1946 ഏപ്രിലിൽ അവർക്ക് ഒരു പുത്രി (ലില) ജനിച്ചു. ലീലയ്ക്ക് ഒന്നര വയസ്സായപ്പോഴേക്കും അമ്മ രോഗക്കിടക്കയെ അഭ്യന്തര പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 1948 സെപ്റ്റംബർ 12-നു ശോശാമ നിര്യാത യായി.

പി. സി. ജോർജ്ജിൻറെ ഒരു ബന്ധ്യു കൂടിയായ മിന്ന് മരിയാമ 1945 ഓട്ടോബറിൽ ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. മരിയാമ ഇന്നും ആശ്രമത്തിൽ പ്രായത്തിൻറെ പ്രധാനങ്ങൾ മരിന്നു ഓടിനടന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. 1950-ൽ പാലക്കാട് ക്രിസ്തുദാസ ആശ്രമം ആദ്യപ്രതിയിൽ 15 മാസത്തെ മിഡ്‌സൈഫറിൽ പതിശീലനത്തിന് അയയ്ക്കപ്പെട്ട മരിയാമ കോഴ്സ് കഴിഞ്ഞ് ആശ്രമം സിസ്റ്റപെൻസറിയുടെ ചുമതല ദരിദ്രി.

സഭ യോടും അതിൻറെ ഒരു തേതാടും സഭാംഗ അശ്രക്കുള്ള താല്പര്യം വളർത്തുന്നതിനു വേണ്ട പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ആവശ്യമാ ണ്ണന ചിന്ത ആശ്രമത്തിൻറെ സ്ഥാപക നേതാക്കൾക്ക് ആദിമുതലേ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1946-ൽ ആശ്രമത്തിൻറെ ബാലൻസ് ഷിറ്റിൽ 2000 രൂപ അധികം കാണുന്നു. പ്രസിദ്ധീകരണ പതിപാടി ആരംഭിക്കുന്നതിനു പറ്റിയ സമയമാണെന്ന് ആശ്രമസമുഹം ചിന്തിച്ചു. ഈ അഭിപ്രായത്തോട് പ്രൊഫ. കെ. സി. ചാക്കോയും യോജിച്ചു. തുടർന്ന് ‘ദി ചർച്ച് വിക്കിലി’ എന്ന വാർക്ക് 1946 ഡിസംബർ കോട്ടയത്തു നിന്ന് ആരംഭിച്ചു. വിക്കിലി ആരംഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള അനുവാദത്തിന് എൻ. എ. ഏബ്രഹാം ആണ് അപേക്ഷ നൽകിയത്. മലയാള മനോരമയുമായുള്ള ബന്ധത്തെ മുൻനിറുത്തി ദിവാൻ സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയൽ അനുവാദം നിഷ്പ ചിച്ചു. പിന്നീട് ദിവാനെന്നും പോലീസ് കമ്മീഷൻ കരിമിനെന്നും ബിഷപ്പ് കണ്ണു. ബിഷപ്പിൻറെ ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്നു കരിം. അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കാൻ ഏബ്രഹാംമിനോടാവശ്യപ്പെടുകയും അദ്ദേഹത്തിന് അനുവാദം കൊടുക്കയുമാണുണ്ടായത്. ‘ചർച്ച് വിക്കിലി’ ഒരു രാഷ്ട്രീയ വാർക്ക് ആയിരിക്കുമെന്ന ധാരണയാഥാം അനുവാദ നിഷ്പയത്തിനു കാരണം എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു.

ആദ്ധ്യമത്തിന്റെയും പ്രൊഫ. കെ. സി. ചാക്കോ, ആചാര്യ കെ. സി. വറുഗ്ഗിസ്, ആദ്ധ്യമത്തിന്റെ മൂൻ അംഗമായ എൻ. എം. ഏബ്രഹാം എന്നി വരുടെയും ചുമതലയിൽ ആൺ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം വെളിച്ചു കണ്ണതും കാര്യക്ഷമമായി നടത്തിവന്നതും. സഭാജീവിതത്തിൽ ഒരു തിരുത്തൽ ശക്തിയായി നിന്നുകൊണ്ടു രചനാത്മകമായി പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ ചർച്ച വീകിലിക്കു ചിന്താശിലരായ സഭാംഗങ്ങളുടെ ആശയാഭിലാഷങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചു. വളരെ വർഷങ്ങളായി പലരും ആശുപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാര്യമാണ് ചർച്ച വീകിലിയിലുടെ നിറവേറ്റപ്പെട്ട തന്നെ പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. സുവിശേഷ വയലിലെ ഉത്തരവാ ദിത്വങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തു നിറവേറ്റാൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു സഭാംഗങ്ങളെ ചർച്ച വീകിലിയുടെ കോളങ്ങളിലുടെ ആദ്ധ്യമം വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രമാം ലക്ഷ്യത്തിൽ തന്നെ പ്രത്യേകം ബിഷപ്പ് വാക്സിന്റെ “A Weekly Paper for a Weakly Church” എന്ന ലേവനും തികച്ചും ചിന്താബന്ധനയും അതേസമയം അതിവ രസകരവുമായിരുന്നു എന്നു ഏടുത്തുപറയേണ്ട തുണ്ട്.

കുടാതെ സഭയുടെ വൈരുധ്യാധിഷ്ഠിതമായ ചുറ്റുപാടിൽ അത് അതിന്റെ ഭാത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പരാജയപ്പെടുന്ന കാര്യം ബിഷപ്പ് ഒരു അയർലണ്ടുകാരന്റെ രസകരമായ പ്രത്യേക വീക്ഷണത്തിൽ സഭാംഗങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയിച്ചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രൊഫസർ കെ. സി. ചാക്കോ 1947 സെപ്റ്റംബർ 15-നു നിര്യാതനായതു ചർച്ച വീകിലിക്കു ഏറ്റു ഒരു വലിയ ഞാഡാത്മകമായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം ആ പുണ്യാ ത്വാവിന്റെ തിരോധാനും സഭയ്ക്കു നികത്താനാകാത്ത വൻ നഷ്ടവും. ചാക്കോയുടെ നിര്യാബന്ധത്തെ തുടർന്ന് ചർച്ച വീകിലി 1947 മുതൽ ആദ്ധ്യമം ശവർണ്ണിംഗ് ബോർഡ് അംഗമായ എൻ. എം. ഏബ്രഹാംമിന്റെ സമർത്ഥമായ പത്രാധിപത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം മരണമടയുന്ന 1980 ഫെബ്രുവരി ഏടു വരെയും പ്രതിസന്ധികൾ ഉണ്ടായിട്ടും അതിന്റെ ഭാത്യം നിറവേറ്റി വന്നു. നേരത്തെ പരേതനായ ഫാ. സി. ഇ. ജോർജ്ജ് (കൊല്ലാട്) ബീർജ്ജനാർഡ് ചർച്ച വീകിലി ഓഫീസ് മാനേജരായിരുന്നു. കെ. സി. ചാക്കോയും മറ്റും ചേർന്നാരംഭിച്ച ആലൂവാ ഫോലോഷിപ്പ് ഹൗസ് ചർച്ച വീകിലിയുടെ ചുമതല പിന്നീട് ഏറ്റുകുകയും ചർച്ച വീകിലിയുമായി ആരംഭം മുതലേ ബന്ധപ്പെട്ട എം. കുരുൻ ചീഫ് എഡിറ്റർ 1950 മുതൽ കെ. വി. മാമൻ സഹപത്രാധിപരായും 1996 ഡിസംബർ വരെ തുടർന്നു. 1997-ൽ ചർച്ച വീകിലിയുടെ കനകജുബിലി കൊണ്ടാടി. മലയാളഭാഷയുടെ ചത്രത്തിൽ ഒരു സഭാവാരിക 50 വർഷം തുടർച്ചയായി നടത്തി കനകജുബിലി ആരോഹണശിക്കുന്നതും ഇംപ്രമാം മാണം.

ആചാര്യ കെ. സി. വറുഗീസിനെ തകാകത്തിലേക്കു തിരിച്ചു വിജിച്ച തിനെ തുടർന്ന് അടപാടിയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചുമതല സി. സി. കോരയ്ക്കു നൽകുകയും അദ്ദേഹം ഏകാഗ്രതയോടെ അതുല്യ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. പി. പി. പറലുസ് (കുറുപ്പുപടി), കെ. കെ. എൻഡ്രൂസ് (പാനാടി), സി. റി. മർക്കോസ് (വാക്താനം), എം. ജേ. ജോൺ എന്നിവർ സി. സി. കോരയെ സഹായിക്കാനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ വിവിധ ശ്രാമങ്ങളിൽ നിശാകാല സ്കൂളുകളും നടത്തിവന്നു. കോരയുടെ സഹായ അല്ലെത്തമനയനുസരിച്ച് സന്തം ഇടവകയായ പുതുപ്പള്ളിയിലെ സണ്ടേസ്കൂൾ കൂട്ടികളിൽ നിന്നും മറ്റും ലഭിച്ച സമ്മാനങ്ങളും പഴയ വസ്ത്രങ്ങളും ആദിവാസിക്കൂട്ടികളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. ആശ്രമത്തിൽ പിന്നീട് ചേർന്ന എം. കെ. ജേക്കബ്സ്, സണ്ടേസ്കൂൾ കൂട്ടികളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ആശ്രമത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും ശേഖരിച്ചതും അതിൽ അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തതും ആശ്രമത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടതും മറ്റും വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

1947 അവസാനം മേൽപ്പാടത്തു നിന്നു രക്ഷമ, ഏലിയാമ ചാക്കോ എന്നിവരും നിരസം പുരയ്ക്കൽ തക്ഷശ്യം ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. മിഡ്വേവപ്പറി പരിശീലനം ലഭിച്ച പുരയ്ക്കൽ തക്ഷമ നാലു വർഷത്തോളം ആശ്രമത്തെ വിശാസ്ത്രതയോടെ സേവിച്ചുശേഷം വിവാഹിതയാകുന്നതിനുവേണ്ടി 1951-ൽ ആശ്രമം വിട്ടു. മേൽപ്പാടം തക്ഷമയും അതേ വർഷം ആശ്രമത്തിൽ നിന്നുപോയി. ഏലിയാമ പ്രതിഷ്ഠാപുർവ്വം ആശ്രമത്തിൽ ഒരു കുലീന കുടുംബിനിയപ്പോലെ നിലകൊണ്ടു എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒരു അതിശയോക്തിയില്ല. ആശ്രമം ഡിന്സപെൻസാറി പ്രവർത്തനത്തിൽ മറിയാമ്പെയ സഹായിച്ചു വന്നതും ഏലിയാമയാണ്. കൂടാതെ ഇവർ ഇരുവരുമാൻ തികഞ്ഞ സഹകരണത്തോടെ ആശ്രമത്തിലെ അടുക്കളും കലവറയും നിയന്ത്രിച്ച് അനുസ്യൂതം കാത്തു സുക്ഷിച്ചത്. ശ്രാമിന സ്ക്രീകളുടെ പ്രസവശുശ്രൂഷ സംബന്ധിച്ചു ഇവർ പിന്നീട് ഉറങ്ങാത്ത രാവുകളും കുടുംബിക്കുടുങ്ങിയുള്ള ചക്കടാവണിയാത്യയും കഷ്ടപ്പെടുകളും കുറച്ചുന്നുമല്ല. ജീവിതത്തിൽ പ്രസവവേദന എന്നെന്നനിശ്ചിറ്റില്ലാത്ത രണ്ടുപേരും തകാകം താഴ്വരയിലെ ജനങ്ങളുടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ ആർജജിച്ചവരും ഒരു കിടക്കം അമമ്മാരുടെ ഇന്നത്തെ തലമുറയിൽപ്പെട്ട ധാരാളം പേരുടെ തലത്തൊട്ടമമ്മാരുമാണ്. രക്കന്സ് ശ്രാമത്തിലെ കൂട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ഇവർ സണ്ടേസ്കൂളും നടത്തിവന്നു.

1948 ഫെബ്രുവരിയിൽ നടന്ന വാർഷികയോഗത്തെ തുടർന്ന് പപ്പായും മമ്മിയും ജീവിതാന്ത്യം വരെയുള്ള വ്യതനിഷ്ഠാ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. സാധാരണ നടപടി മുന്നു വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ പ്രതിജ്ഞ പുതുക്കുക

എന്നതായിരുന്നു. ആദ്യം പ്രവേഷനും പിന്നീട് ഒരു വർഷത്തെ പ്രിലി മിനി അംഗതവും കഴിഞ്ഞെതാ ആശ്രമാനഗമാകുകയുള്ളൂ. ആശ്രമം ചാപ്പ ലിൽ വച്ചു 1948 ഫെബ്രുവരി 23-ന് ആചാര്യ കെ. സി. വരുഗിനിനു മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ ശമമാശുപട്ടം നൽകി. രോഗകിടക്കയിൽ നിന്നു വന്ന ശോശാമ വരുഗിന് അത്യധികം സന്നോ ഷത്രൂരാജ ഈ പട്ടംകൊടയ്ക്കു പങ്കെടുത്തു. മദനപ്പള്ളിലെ ആരോഗ്യ വാരത്തും ആശ്രമത്തിലും ഒരു വർഷത്തിലെയിക്കു ചികിത്സയ്ക്കു വിഡേ ധയായ ശോശാമ 1948 സെപ്റ്റംബർ 12-ന് ഇഹലോകവാസം വെടി ഞ്ഞപ്പോൾ ആ മരണം ആശ്രമ സമൂഹത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പിടി ചുണ്ടാക്കു. പിറ്റേം കോയമ്പത്തുർ പള്ളി വികാരി ഫാ. യുഹാനോൻ (ചെന്നിത്തല) ആശ്രമ ചാപ്പലിൽ കുർഖ്യാന അർപ്പിച്ച ശ്രഷ്ടാന്തത്തിൽ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ കോയമ്പത്തുരിൽ നിന്നും തടാകം താഴ്വര യിൽ നിന്നും വന്നവരും ആശ്രമത്തിന്റെ ഒട്ടയിക്കു ചെഹരവസ്തുപ്പണി തരും ഉൾപ്പെടെ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം നിഴ്വാദ്വാരയി നിലകൊണ്ടു ശോശാമയ്ക്കു അന്തിമാദിവാദനം അർപ്പിച്ചു). ആശ്രമത്തിന്റെ പ്രമാ ആത്മിക പുത്രനായ തോമസ് വേദപുസ്തകകും വായിക്കുകയും അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പരിശീലനം നടത്തിവന്ന ഇരുള കൂട്ടികൾ വിലാ പഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആശ്രമാന്തരീക്ഷം പുർണ്ണ മായും കല്പനിർ തടാകമായി.

ബാല്യത്തിൽ തന്നെ അമ നഷ്ടപ്പെട്ട ലീല പിന്നീട് ആശ്രമം സഹോ ദരിമാരുടെ ലാളനയിൽ അമയുടെ തിരേയാനം സൃഷ്ടിച്ച നഷ്ടബോധം അറിയാതെ ഒരു വൃഥാടത്തെപ്പോലെ ആശ്രമത്തിൽ പറന്നു നടന്നും, ഓടിക്കളിച്ചും വളർന്നു. പിന്നീട് ആല്യവായിൽ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തി. കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു വിവാഹിതയായ ലീല ഭർത്താ വായ സുപ്രണിംഗ് എൻജിനീയർ എബ്രഹാം തോമസുമാനിച്ച് (ബോബി) കോയമ്പത്തുരിൽ താമസിച്ചുവന്നു. ആശ്രമം ഗവർണ്ണിന്റെ ബോധിമെമ്പറും ആശ്രമത്തിന്റെ പ്രതിഫലം സീക്രിക്കറാത്ത മികച്ച എൻജിനീയറുമായ ബോബി-ലീല ദബതികൾക്കു രണ്ടു പുത്രരാജും ഒരു പുതിയുമാണുള്ളത്.

ഇരുളക്കുടികൾക്കുവേണ്ടി 1948-ൽ തടാകത്തിൽ ഒരു ഹോസ്പിൽ ആരംഭിച്ചു മലകളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അനന്തരഹലമായി താഴ്വര ത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടാണ് ഈ ഹോസ്പിൽ. അഭ്യു കൂട്ടിക്കളെ ആശ്രമ ത്തിൽ പാർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്കു ഭക്ഷണവും നൽകിവന്നു. അവർ അടുത്തുള്ള ഹോസ്പിൽ പഠനവും നടത്തി. ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ചു പരിച്ചവരാണ് ഇരുള സമുദ്രാധിത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ ആദ്യത്തെ അഭ്യു പകരെന്ന് ആശ്രമം അഭിമാനപൂർവ്വം അനുസ്മർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇരുളക്കു

ടിക്കർക്കു പരിക്കാൻവേണ്ടി ഒരു ഹോസ്പിറ്റൽ സ്കൂളും അദ്ദോഹക പതി ശീലനകേന്ദ്രവും 1948-ൽ തടാകത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. പിന്നീട് ഈ ഹോസ്പിറ്റൽ ഉച്ചിയനുംഖേരു മാറ്റി. അടപ്പാടിയിലെ പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്ന് ആദ്യഫലമായി 1949 ജനുവരി 16-ന് ആണ്ടിയും ചാറ്റിയും മാമോദീസാ മുഴുകി തൊമസും മേരിയുമായി മാറി. അനുതനനെ അവരുടെ വിവാഹവും ഫാ. യുഹാനോൻ (ചെന്നിത്തല) നടത്തി. കുടാരെ 1951-ൽ മരു തകനും തായമയും മാമോദീസാ മുഴുകി. അനുതനനെ അവരുടെ വിവാഹം ആചാര്യ നടത്തിക്കൊടുത്തു.

സുറിയാനി സഭയിലെ കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികളിൽ സുവിശേഷ പ്രവർത്തന താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 1949 മാർച്ച് 29 മുതൽ ഏപ്രിൽ 11 വരെ തൈകരയിൽ ഒരു സുവിശേഷ പരിശീലന ക്യാമ്പ് നടത്തപ്പെട്ടു. മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ നിന്ന് എം.എ. പാല്ലായ ശ്രേഷ്ഠമാണ് ഫാ. വി. സി. സാമുവലും സി. എഫ്. ഇട്ടിയും ഈ ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിച്ചത്. ഇവർക്കു പുറമേ ബിഷപ്പ് വാൽഷ്, എം. തൊമ്മൻ, മനോജ് ശാസ്ത്രജ്ഞനായ വി. കെ. അലക്സാഡ്ര, പ്രോഫ. സി. റി. ബബു മിൻ എന്നിവരും ക്യാമ്പിനു നേതൃത്വം നൽകി. ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുത്ത 20 വിദ്യാർത്ഥികൾ അടപ്പാടി സന്ദർഭിക്കുകയും തടാകം ആശ്രമവും അവിടെ ആരംഭിച്ച സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളും നേരിട്ടുകണ്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും പ്രചോദനം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. ആ വർഷം തന്നെ റാനിയിൽ നിന്നു കെ. എം. ജോസഫും കോന്നിയിൽ നിന്നു കെ. പി. വരുഗീസും ആശ്രമ സമൂഹത്തിൽ ചേർന്നു. സ്കീബാദാസ് സമൂഹത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഉത്സാഹിയായ കെ. പി. വരുഗീസിനെ സമൂഹാദ്ധ്യക്ഷനായ പദ്ധതാസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസാൻ (അനു റംബാൻ) ആശ്രമത്തിലേക്കു പറഞ്ഞുവിട്ടു.

കെ. സി. വരുഗീസ് ശൈമാശന 1950 ഫെബ്രുവരി 12-ന് ആശ്രമം ചാപ്പലിൽ വച്ചു മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ കഴീശയാക്കി. വൈദികരായ വി. സി. സാമുവൽ, വി. സി. ശൈവരുഗീസ്, എ. ജി. ബഹനാൻ എന്നിവർ ശുശ്രൂഷയിൽ മെത്രാച്ചനെ സഹായിച്ചു. ഈ പട്ടം കൊടയോടെ ആശ്രമം സമൂഹത്തിനു അവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പട്ടക്കാരനെ വീണ്ടും ലഭിച്ചു. കോയന്തരുമുൻ ഇടവക ഫാ. വരുഗീസിന്റെ സേവനം പലപ്പോഴും ആവശ്യപ്പെടുകയും ആശ്രമം അതു നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നമ്മുണ്ടപുരം ശ്രാവത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാരനായ ദൊരെരെ എന്ന ജനി മാമോദീസാ മുങ്ഗി എന്നത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സംഗതി ആയിരുന്നു. സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്ന് ആദ്യം മാമോദീസാ സ്രീകരിച്ച

ആളാണ് ദൊരെ. ആശ്രമം ചാപ്പലിൽ വച്ചു സ്നാനശൃംഖല നിർവ്വഹിച്ചത് ഹാ. വി. സി. സാമുവൽ ആയിരുന്നു. കൈഞ്ഞത്തുമതത്തിലേക്കു ചേർന്ന ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്തീയ വിശാസം വിശ്വസ്തതയോടെ പരിരക്ഷിച്ചു എങ്കിലും എല്ലാവരെയും വിസ്മയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടാം വിവാഹത്തെ തുടർന്ന് കൈക്കുത്തവ മതവിശ്വാസി അല്ലാതായിത്തിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ആദ്ദേഹം ആശ്രമത്തിൽന്നേ ഒരു നല്ല സുഹൃത്തായി തുടർന്നു.

ആ വർഷം തന്നെ ഇരുളക്കൂട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ആശ്രമം നടത്തിവന്ന ഹോസ്റ്റൽ, അതു നിന്ന് സ്ഥലവും കെട്ടിടങ്ങളും ഫർണ്റിച്ചറും ഉൾപ്പെടെ ഗവണ്മെന്റിനു നൽകി. അനുമതത്തെ ഗവണ്മെൻ്റു നിയമിച്ചുവന്ന വാർധക്യം കീഴിലാണ് ഹോസ്റ്റൽ നടന്നു വന്നതും. പ്രതിബദ്ധ വിദ്യാർത്ഥികൾ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന ഹോസ്റ്റലിൽ താമസംവിഹാ ലൈബ്രറികൾ വരെ താമസിച്ചുവന്നു.

ആശ്രമത്തിൽ ചേരുന്നവർക്കു ശത്രയായ റീതിയിൽ പരിശീലനം നൽകുന്നതിനായി ഒരു ഗുരുകുലം ആരംഭിക്കുന്നതിനു 1951-ൽ സംഘാത തീരുമാനിച്ചു. ഇങ്ങനെന്നയിരിക്കേ കെ. വി. തോമസ് (വാകത്താനം), എം. എ. കോര (പുതുപ്പള്ളി), ജേക്കബ് ജോൺ (തുക്കോതമംഗലം), കെ. സി. മാത്യു (രാമ്പാ), എം. കെ. ചെറിയാൻ (വാകത്താനം) എന്നിവർ ആശ്രമ സമൂഹത്തിൽ ചേർന്നു. സെറാവുരിൽ മികച്ച റീതിയിൽ ദൈവശാസ്ത്ര പഠനം കഴിഞ്ഞു മാത്യു പി. ജോൺ ആശ്രമത്തിൽ തിരിച്ചേത്തി. നില വില്പിള്ളവരുടെയും ലൈബ്രറിയുടെയും സഹായത്തോടെ ഗുരുകുലപരിപാടി ആരംഭിക്കാൻ പറ്റിയ സ്ഥിതി സംജാതമായി. പ്രസ്താവന പുസ്തക ശേഖരത്തിനു പൂരം സിലോണിൽ നിന്നു മിസ്റ്റിസ് ഇ. പെരേ, 1944-ൽ സമ്മാനിച്ച പുസ്തകങ്ങളും കൂടി വന്നപ്പോൾ ലക്ഷ്യസാധ്യത്തിനു വേണ്ടതെ പുസ്തകങ്ങളുമായി. പഴയനിയമത്തിൽ നിന്നും പുതിയ നിയമത്തിൽ നിന്നുമുള്ള പാംബുൾ, ദൈവശാസ്ത്രം, സഭാചാരത്രം, മതങ്ങളും ഇടയപാലന മനഃശാസ്ത്രം മുതലായ വിഷയങ്ങൾ ബിഷപ്പും പത്രനിയും ആചാരയും, മാത്യു പി. ജോൺ, ഹാ. റി. എ. ജോസഫ് പരിപ്പിച്ചു. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉപരിപാനാർത്ഥം മാത്യു പി. ജോൺ നൃയോർക്കിലേക്കു പോയി. ഹാ. റി. എ. ജോസഫ് ദിവംഗത നാകുകയും ചെയ്തു. തന്മൂലം ഈ പ്രവർത്തനം ആശ്രമത്തിൽ തുടരാൻ സാധിച്ചില്ല. അടപ്പാടിയിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സി. സി. കോര നേരത്തെ ആശ്രമത്തിൽ തിരിച്ചേത്തുകയും തുടർന്ന് കോളജുകളും സ്കൂളുകളും മാത്യു പി. ജോൺ ഓന്നിച്ചു സന്ദർഭിച്ച് ആശ്രമത്തെപ്പറ്റിയും സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റിയും വിദ്യാർത്ഥികളോടു പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പ്രവർത്തനം വളരെ മല

പ്രദമായിരുന്നു. പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രവിച്ച് ഒട്ടികും ചെറുപ്പക്കാർക്കു തങ്ങ് മുട്ടെ ക്രൈസ്തവ ഭാത്യരെത്തപ്പറ്റിയും ജീവിതരെത്തപ്പറ്റിയും ഉണ്ടാക്കു ചിന്തിക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചു. ആധുനിക ഇന്ത്യയിൽ സഭയുടെ ഭാത്യം എന്നായിരിക്കണം എന്നതിനെപ്പറ്റി കാര്യമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു ശൃംഖല രൂപവൽക്കരിക്കാനും ഇതു മുലം സാധിച്ചു.

ഈ ശൃംഖല ഇംപ്രോഫോറ്റി 1952-ൽ മാങ്ങാനം ക്രൈസ്തവാശ്രമത്തിൽ സമ്മേളിക്കുകയും പിന്നീട് വർഷംതോറും വിവിധ സമ്പദങ്ങളിൽ ചേർന്നു തങ്ങളുടെ ഭാത്യരെത്തപ്പറ്റി ഉറക്കെ ചിന്തിച്ചു വിവിധ കർമ്മരംഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫാ. സി. കോറ, എം. പി. ജോൺ എന്നിവർക്കു പുറമേ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ്, ഫാ. പോൾ വറുഗീസ്, എം. തൊമ്മൻ, സി. എം. ഇട്ടി, സായു കെ. ഐ. മത്തായി മുതലായവ മുട്ടെ മികച്ച സേവനം ഈ ശൃംഖലയും ലഭിച്ചത് ഒരു വലിയ ഭാഗമായി. ഈ ശൃംഖലപ്പേരും പലരും സഭയുടെ പ്രബുദ്ധമായ വൈദിക നിരയിൽ എത്തിച്ചേരിക്കു എന്നത് സന്ദേഹപ്രദമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. മറ്റു ചിലർ തങ്ങളുടെ ജീവിതവ്യാപാര രംഗങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വ സ്തതയോടെ സാക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ആശ്രമത്തിലെത്തിയ ചിലർ ഈ ശൃംഖലപട്ടവരുമായിരുന്നു. ഈ പ്രവർത്തനമാണ് മധ്യവേദന്ത അവധിക്കാലത്ത് കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി ക്രമമായി ആശ്രം മത്തിൽ വച്ച് 1963 മുതൽ കൂദാശകൾ നടത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

ഫാ. വി. സി. സാമുവല്ലം പുതുപ്പള്ളി സഭയെന്നിയായ കൂദാശനാ മയ്യും തമിലുള്ള വിഡാഹം ആശ്രമം ചാപ്പലിൽ വച്ചു ആചാര്യ കെ. സി. ശീവരുഗീസ് ദാതാത്തികൊടുത്തു. തുടർന്ന് ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഉന്നതപറമ്പ നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഫാ. സാമുവൽ അമേരിക്കയിലേക്കു പോയപ്പോൾ മിസ്സിസ് കൂദാശനാമമം സാമുവൽ ആശ്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആര്മാർത്ഥമായി സഹകരിക്കുകയും നാലു വർഷം സേവനം തുടർക്കയും ചെയ്തു. ഫാദർ സാമുവൽ ദാവതികൾക്കു 1954 ജനുവരി 30-ന് ഒരു മകൻ (ചെറി) ജനിച്ചു.

എം. കെ. ജേക്കബ്സ് (പുതുപ്പള്ളി) 1953 മെൽ മാസത്തിൽ ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. മുന്നു വർഷം മികച്ച സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ജേക്കബ്സ് ജോൺ 1954-ൽ ആശ്രമം വിടുകയും വിവാഹിതനാകുകയും ചെയ്തു. ആ വർഷം ആശ്രമം അഗളിക്കൊടുത്തുള്ള പുതിയവഴി എന്ന സമ്പത്താണ് അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിച്ചത്. അവിടെ ആശ്രമത്തിന് കുറെ സമലവും ഉണ്ടായിരുന്നു. സി. സി. കോരയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മുന്നു പേര് അവിടെ താമസിച്ചു ഗ്രാമത്തിലും ചുറ്റുമുള്ള കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടിയും യുവാകൾക്കുവേണ്ടിയും രാത്രികാല സ്കൂളുകൾ നടത്തി.

കുടാതെ അവർ വൈദ്യസഹായവും നൽകിയിരുന്നു. ശുപ്പിൽപ്പെട്ട വി. റി. ചെറിയാൻ (വാകത്താനം) രണ്ടു വർഷത്തെ സേവനത്തിനുശേഷം 1954-ൽ ആശമം വിടപ്പോൾ പുതിയവഴിയിലെ പ്രവർത്തനം നിറുത്തി വയ്ക്കേണ്ടി വന്നു.

ബിഷപ്പ് വാൽഷിനു സഭാവൃതങ്ങളിൽ വന്നിച്ചു മതിപ്പും സ്വാധീനവും സർപ്പേരുമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആശമം, ധ്യാനയോഗങ്ങളും എയും കോൺഫ്രേസ്സുകളുടെയും ഒരു സിരാക്കേറൈമായി മാറി. അന്നത്തെ തിരുത്തവേലി സി.എസ്.എച്ച്. ബിഷപ്പായിരുന്ന എ. ജി. ജബരാജ് തന്റെ മെത്രാന്തിഷ്ഠകത്തിനു മുമ്പ് പത്രു ദിവസം ധ്യാനനിരത നായി ആശമത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. താൻ പരിച്ച ബിഷപ്പ് കോളജിലെ മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ ബിഷപ്പ് വാൽഷിൻ്റെ മാർഗ്ഗദർശിത്വം അദ്ദേഹത്തിനു ആശമത്തിൽ വച്ചു അനുംതിച്ചു.

1954-ൽ വൈദിക പതിശിലനാർത്ഥം സി. സി. കോരയെ മുവാറ്റുപുഴയിൽ ഒരുഗ്രേൻ മാർത്തോന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അടുത്തേക്കു അയച്ചു. ആശമാംഗങ്ങളുടെ ആരികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേദ്യാൻ ഒരു വൈദികൻ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആശമത്തിന് സോധ്യവുമുണ്ടായി. വൈദികപതിശിലനാ സംബന്ധിച്ച പ്രസക്കാല കോഴ്സ് വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കിയ സി. സി. കോരയ്ക്ക് 1955 ജനുവരിയിൽ കോയന്തരുത്തുർ പള്ളിയിൽ ചച്ചു തന്റെ ശുരൂവായ മെത്രാപ്പോലീത്താതന്നെ കുറീശാപട്ടവും നന്നക്കി. ഈ കാലയളവിൽ സി. ജേ. ജോർജ്ജ് (പ്രകാാനം) ആശമത്തിലെത്തി ഒരു വർഷം താമസിച്ചു. ക്രിസ്തുമതപഠനത്തിനും മാമോഡീസാ മുഞ്ഞുന്നതിനു മുമ്പുള്ള പതിശിലനത്തിനും വേണ്ടി ആശഗർഹനുന്ന എല്ലാവരെയും ആശമം സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്നു. വൈള്ളക്കിണർ സഭദിശയായ നടരാജൻ എന്ന ഹൈക്കോർഡ് യൂഡാവ് ആശമത്തിൽ കുറച്ചുനാൾ താമസിക്കുകയും കോയന്തരുത്തുർ പള്ളിയിൽ വച്ചു മാമോഡീസാ മുഴുകി തോമസ് എന്ന പേരു സീക്രിക്കൗകയും ഉണ്ടായി.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആശമത്തിലെ സഹോദരമാർ വാരപ്പാളയം, പാപ്പനായിക്കം പാളയം തുടങ്ങിയ സമീപ ശ്രാമങ്ങളിൽ വൈദബിൾ പഠന ശുപ്പുകൾ ആരംഭിച്ചു. വാരപ്പാളയം ശ്രാമത്തിലെ വേദപഠനം നാലുവർഷം മുടങ്ങാതെ നടന്നു. ശ്രാമീൻർ വളരെയധികം സഹകരിച്ചു. തങ്ങളുടെ അവലും അക്കണ്ടത്തിൽ വച്ചുപോലും കൂല്ലു നടത്താൻ അവർ അനുവദിച്ചു. ഈ കൂല്ലുകൾ ശ്രാമീൻർ വിശിഷ്ട, ചെറുപ്പക്കാരിൽ ആഴമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. ചിലർ പിനീട് വൈദബിൾ പഠനം തുടരുകയും അവരിൽ ഒരാൾ മാമോഡീസാ മുഞ്ഞി സഭയിൽ അംഗമാക്കുകയും ചെയ്തു. 1955-ൽ വൈദബിൾ പഠനത്തിനായി എം. കെ. ജേക്കബിനെ സെറാന്റുരിനയച്ചു.

അഖ്യാപകർക്കും ഫൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും വേണ്ടി 1957-ൽ പെരിയനായിക്കം പാളയത്തിനടുത്തുള്ള നായികൻപാളയത്ത് ഒരു ക്യാമ്പ് ആരംഭിച്ചു. ഈ ക്യാമ്പിൽന്റെ സൃഷ്ടയാർഡ് കെ. വി. തോമസായി രുന്നു. അദ്ദേഹവും 1956-ൽ എത്തിയ കെ. ഐ. ഏബ്രഹാമും ചേർന്നു ചെറുപ്പക്കാർക്കുവേണ്ടി ഒട്ടിക്കം ക്യാമ്പുകൾ തകാകം താഴ്വരയില്ലും സമീപ സ്ഥലങ്ങളില്ലും സംഘടിപ്പിച്ചു. തുടർനടപടിക്കായി ഒരു വില്ലേജ് സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് ലീഗും രൂപവൽക്കരിക്കുകയുണ്ടായി. മറ്റു കാര്യ അസ്ഥിക്കു പുറമേ ഹരിജന വിഭാഗം കുട്ടികൾക്കായുള്ള ശ്രാമശുചീകരണം, സാക്ഷരതാ ഫ്ലാസ്റ്റിക്കൾ എന്നിവയും ലീഗിൽന്റെ പ്രവർത്തന പതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. അന്നു പെരിയനായിക്കംപാളയത്തെ രാമകൃഷ്ണൻ വിദ്യാലയത്തിലെ കോളജ് പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന ഡോ. അരം ആശ്രമ കേന്ദ്രമാക്കി ഒരു ലൈബ്രറിയും വായനശാലയും സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വിലയേറിയ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു.

സാമ്പിസ്മാരകനിധി പല പുസ്തകങ്ങൾ കൂറിന്ത വിലയ്ക്കു നൽകി. ഗ്രാമിനരെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു അബർ ചർക്കാ പരിശീലന കേന്ദ്രവും ആശ്രമത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. വിവിധ ശ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നായി 20 പെൺകുട്ടികൾ പരിശീലനം നേടുകയും തദ്ദാരാ സ്വന്തമായി നൂൽ പിരിച്ച് ആദായം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. സംഘടിതമായ സാമൂഹ്യ സേവന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പുറമേ ഒട്ടിക്കം പേരുമായി വിശ്രിഷ്ട, യുവജന അഞ്ചുമായി ഉറു സമ്പർക്കം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ആശ്രമപ്രവർത്തകർക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. തന്മൂലം ദിനംപ്രതി രാപകലെന്നേ ധാരാളം ബാല മാർ തോമസ് അബ്ദുൾ (മുത്ത സഹോദരൻ തോമസ്) കാണാൻ ആശ്രമത്തിൽ എത്തിരെക്കാണിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ആശ്രമം അംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തോമസിൽന്റെ മുൻകു ഒരു സത്രമെന്ന മറുപേരും ലഭിച്ചു.

ഫെബ്രൂവരിയിൽ തകാകത്തിൽ നടന്ന ഇൻഡർ ആശ്രമം കോൺഫ്രേഡി സിൽ പത്ത് ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിച്ചു. ആശ്രമാംഗങ്ങൾക്കു സ്വയപരിശോധന നടത്തുന്നതിനും ആശ്രമത്തിന്റെ ആദിശങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുമെന്ന പ്രതിജ്ഞ പുതുക്കുന്നതിനുമുള്ള രഹവസരമായിരുന്നു തുർത്ത്. ആശ്രമത്തിൽ ഏതൊന്നും മാസം നല്ല സേവനം ചെയ്തശേഷം ജോണ് സവറിയായും (കാർത്തികപ്പള്ളി) വി. ഐ. ജോർജ്ജും (വാകത്താനം) ജുണിൽ തിരിച്ചുപോയി. അമേരിക്കയിൽ നിന്നു യോക്കടരും നേടി ഓഗസ്റ്റിൽ തിരിച്ചേത്തിയ ഫാ. വി. സി. സാമു വൽ, ഭാര്യ കുണ്ഠന്നനാമമയും പുത്രൻ ചെറിയും ഒന്നിച്ച് ബാംഗ്ലാറിൽ താമസമാക്കുകയും ഫാ. സാമുവൽ മരത്തെതയും സമുഹത്തെതയും പാറി പരിക്കുന്നതിനുള്ള ക്രിസ്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ടിൽ ജോലി സീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കുണ്ഠന്നനാമമയുടെ സേവനവും പുത്രനോടൊത്തു നാലു വർ

ഷത്രു സാന്നിദ്ധ്യവും ആശ്രമാന്തരീക്ഷത്തെ സന്തോഷഭർത്തമാക്കിയിരുന്നു.

ഈ കാലയളവിലാണ് തൈരയിലെ പ്രവർത്തനം പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചത്. ദീർഘാനാളുകളായി ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു സുഹൃത്തായ സ്കറിയാവസ്ഥുവകകൾ നോക്കിക്കൊണ്ട് അവിടെ താമസിച്ചു വന്നു. ഫാ. സി. സി. കോര അവിടെത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം വഹിക്കാമെന്നേറ്റു. ഈ നിർദ്ദേശത്തോടു സംഘാ യോജിക്കുകയും ഫാ. സി. സി. കോര, എം. എ. കോര എന്നിവരെ 1957 ജൂൺിൽ തൈരയ്ക്കു അയൽക്കുകയും ഉണ്ടായി. അവിടെത്തെ ചെറിയ ചാപ്പൽ അറ്റകുറപ്പണി ചെയ്തു ആരാധനായോഗ്യമാക്കി. കൂഷിസമലം മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും ഒരു ചെറിയ ഡിസ്പേൻസറിൽ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. കുടാതെ തൈര രാഡിലും അടപ്പാടിയിലും ചുറ്റുമുള്ള ഓർത്തേയോക്ക് ഇടവകകളുടെ ചുമതലയും ഫാ. സി. സി. കോരയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. കോട്ടോപ്പാടം, മുംബൈപ്പാറ ഇടവകകൾ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിൽ മുഖ്യപങ്കു വഹിച്ചത് ഫാ. കോരയാണ്. ഇതോടൊപ്പം വർഷംതോറും കേരളത്തിൽ കോളജുകളും ഹൈസ്കൂളുകളും സന്ദർശിച്ച് അച്ചൻ പ്രസംഗങ്ങളും ചെയ്തു വന്നു. തന്നിമിത്തം തൈര ശാഖ ക്രമേണ അഭിവ്യുദ്ധിപ്പെടുകയും അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ഭൗതികവും ആത്മികവുമായ സഹായങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഡിസംബർഡിൽ കോയമ്പത്തുർ ഗവണ്മെന്റ് ആശുപ്രതിയിൽ വച്ച് ഉടൻസ്ക്രൈക്രിയയ്ക്കു വിധേയനായ ഫാ. സി. സി. കോരയ്ക്കു ദീർഘാനാളുകളായുണ്ടായിരുന്ന വയറുവേദന മാറുകയും കുടുതൽ ഉൾഭജസ്വലതയോടെ തന്റെ ജോലി തുടരുകയും ആരോഗ്യം വീണ്ടും ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

1958-ൽ തടാകം ആശ്രമത്തിൽ വെവദ്യൂതി വിളക്കുകൾ പ്രഭാപ്യൂരം പരത്തിയതോടെ ദീർഘകാലം സേവനം ചെയ്ത ചിമ്മിനി വിളക്കുകൾ വഴിമാറുകയോ റടയർ ചെയ്യുകയോ ഉണ്ടായി. കറൻസി കൊണ്ട് പവ്യു സെറ്റു പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചതിനാൽ ആശമുള്ള കിണറ്റിലെ വെള്ളം, വരണ്ട ആശ്രമത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ ഒരു തടാകത്താക്കാക്കി മാറ്റി. ചാപ്പലിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള പുന്നോട്ടതിലെ വാടിത്തളർന്നു നിന്ന് ചെടികൾ പുതുജലസ്പർശനമേറ്റു പുതുലംഞ്ഞു എങ്കും പരിമളം പരത്തി. കാർഷികവിളകൾ സുലഭമായി. ആത്മിക നിരുറവകളിൽ മാത്രം മുണ്ണിക്കുളിച്ചിരുന്ന ആശ്രമാംഗങ്ങൾക്കു ഭൂമിക്കെടിയിൽ നിന്നു ഉപരിതലത്തിലെത്തിനു ജലധാരകൾ ആത്മമാരിക്കു തുല്യമായിരുന്നു. സസ്യ ലതാവികൾ നിറഞ്ഞ സാക്ഷാത്ത് കണ്ണാശ്രമത്തിന്റെ ഒരു പരിശേഷം.

ആശ്രമത്തിലെ സഹോദരരാജുടെ പ്രവർത്തനം താഴ്വരയിലെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഇടയിൽ ശക്തിയായി തുടർന്നതിനാൽ പല വ്യക്തികളും

വേദപംന്തത്തിൽ വർദ്ധിച്ച താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. വ്യക്തികളെന്ന നില കളിലും സംഘാരം എന്ന നിലയിലും ചർച്ചകളിലൂടെ അവർക്കു വേണ്ട സഹായവും നൽകി വന്നു. അവരിൽ പലരും വെള്ളിൽ നിന്നുള്ള കറ സ്പോൺസർ കോഴ്സ് വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കി. ആ കൊല്ലിം മെയ് മാസത്തിൽ പോതുന്നുർ കല്ലാശുപത്രിയിൽ വച്ചു കോളജ് - ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ത്രിഭിന്ന ക്യാമ്പു നടത്തി. ആലുവായിൽ നിന്നെന്തത്തിയ ടി. ഓ. മാത്യുവും, കോയസത്തുരിൽ നിന്നുള്ള റവ. സേനാറുഫസും വേദശാസ്ത്രപരവും അല്ലാത്തതുമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഉള്ളജ്ഞമായ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയപ്പോൾ കൂട്ടി കളുടെ ഉൾക്കല്ലാകളും തുറന്നു. കൗമാരപ്രായത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥി കളുടെ അനുഭിന്ന ജീവിതത്തിൽ സഭാവരുപവൽക്കരണത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ക്യാമ്പിലെ വേദപംന്തവും ചർച്ചകളും വളരെയധികം സഹായിച്ചു. തകാകത്തിലെ ഹരിജൻ ശ്രാമത്തിൽ ആഴ്ച തിൽ ഒരു രാത്രി എന്ന തോതിൽ കെ. ഐ. എബ്രഹാം നടത്തിവന്ന സാക്ഷരതാക്ലാസ്സ് സംബന്ധിച്ചു റി. സി. ചാക്കോ (വാക്കത്താനം) ആവശ്യമായ സഹകരണം നൽകി. ആശ്രമത്തിൽ അഖ്യു മാസം താമസിച്ച ശ്രേഷ്ഠ ചാക്കോയ്ക്കു ആ കൊല്ലിം പ്രഭാവുവർത്തിലാണു പ്രോബേഷൻ പദ്ധതി ലഭിച്ചത്.

വേദപണ്ഡിതനായ ചാക്കോ പിന്നീട് ആശ്രമത്തിലെ ഒരു സീനിയർ അംഗമായി. എം. കെ. ജേക്കബ്സ് 1959-ൽ സെറാസ്യൂരിൽ നിന്നു ബി.ഡി. ബിരുദം നേടിയശ്രേഷ്ഠ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ കെ. ഐ. എബ്രഹാമിനെ ദൈവശാസ്ത്ര പഠനാർത്ഥം ആ കൊല്ലിം ജുഡേല മാസത്തിൽ സെറാ സ്കൂളിലേക്കു വിട്ടു. 1959 മെയ് മാസത്തിൽ കെ. വി. തോമസ്സുമാനിച്ചു, മഹി, കൊബേസ്സാനോലിൽ നടത്തിയ ആശ്രമം ഫെലോഷിപ്പ് യോഗ ത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ഈ ഫെലോഷിപ്പ് 1934-ൽ റവ. ആർ. ആർ. കൈത്താൻ ആരംഭിച്ചതാണ്. ആരംഭം മുതൽ ദീർഘകാലം കൈത്താൻ തന്നെ ആയിരുന്നു ഇതിന്റെ സെക്രട്ടറി. ഈ വേന്നൽകാല ആശ്രമത്തിൽ എല്ലാ സഭാവിഭാഗങ്ങൾക്കും മതവിശ്വാസികൾക്കും സമേളിക്കാവുന്ന താണ്. പ്രസാധായിരുന്നു മരണംവരെ അതിന്റെ പ്രസിദ്ധീയമുണ്ട്. ആദ്യത്തെ പ്രസിദ്ധീയ എബ്രഹാം മാർത്തോമാ മെത്രാപ്പോലിത്താ ആയിരുന്നു.

തകാകം ആശ്രമം ആചാര്യ 1960-ൽ അവധിയെടുത്തപ്പോൾ ബിഷപ്പ് കോളജിൽ നിന്ന് വൈദികപഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ റി. സി. മത്തായി (അദ്ദേഹം അടുത്ത കാലത്തു നിര്യാതനനായി) ആശ്രമം സമു ഹത്തിൽ ചേരുകയും ഒക്കേബാഡിൽ മുഖാറുപുഴ പോയി ഒരുഗേൾ മാർത്തോമാത്തിയേണിക്കേ കീഴിൽ തക്കസാ, ആരാധന എന്നിവ പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. റി. സി. മത്തായിയും ജസ്റ്റിയും തമിലുള്ള വിവാഹം ആശ്രമം

ചാപ്പലിൽ വച്ചാണ് നടത്തപ്പെട്ടത്. തുടർന്ന് ഒരു വർഷത്തേക്ക് അദ്ദേഹം ഉപാചാരയായി. ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ കോട്ടയത്ത് വൈദിക സമിനാരി തില്യം പഠിച്ച് അദ്ദേഹം കള്ളിശയാകുകയും 1961 അവസാനം ആഗ്രഹം വിടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹ്രസ്വകാല സേവനം ആഗ്രഹം തിനു വളരെ പ്രയോജനകരമായിരുന്നു.

1960 അവസാനം പി. റി. ഫിലിപ്പ് (മാരാമൻ) ആഗ്രഹത്തിൽ പ്രൊബേഡിനിൽ ചേർന്നു. 1960-ലെ ക്രിസ്മസ്സ് ആശോഖം യമാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വലിയ സംഭവമായിരുന്നു. സമീപത്തുള്ള 700-ൽപരം കൂട്ടികൾ അവരുടെ 50 അഭ്യൂപകരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ദിവസം മുഴുവൻ ആഗ്രഹ ത്തിൽ ചെലവഴിച്ചു. അന്നു ചിത്രങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ കൂട്ടികൾക്കു വേണ്ടി ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തി. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു നടത്തിയ പൊതുയോഗത്തിൽ താഴ്വരയിലെ ഒരു പ്രമുഖ വ്യക്തിയായ വീരഭദ്ര ശയബർ അഭ്യുക്ഷത വഹിക്കുകയും തുടർന്ന് തകാകം ശ്രാമത്തിലേക്ക് ഒരു ശോഖയാത്ര നടത്തുകയും ചെയ്തു. ശ്രാമീണർക്കുവേണ്ടി വൈകിട്ട് ഒരു ഫിലിപ്പ ഷോയും ഉണ്ടായിരുന്നു. കെ. വി. തോമസ് സാലടിപ്പിച്ച ഈ പരിപാടികൾ താഴ്വരയിലെങ്ങും തന്നെ വലിയ ചാലം സൃഷ്ടിച്ചു.

1961 ജൂലൈയിൽ വൈദിക പരിശീലനാർത്ഥം കെ. വി. തോമസിനെ കോട്ടയത്തെ സമിനാരിയിലേക്കെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് 1962 മെയ് മാസത്തിൽ മാതൃസ്ഥലിലെ അന്തരാനാസ്യാസ് (പിന്നീട് കാതോലിക്കാബാബാ) ശൈമാശുപട്ടം നൽകി. സമിനാരിയിലെ രണ്ടു വർഷത്തെ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോളജിൽ പഠിക്കാൻ വേണ്ടി അവധി ആവശ്യപ്പെട്ട അദ്ദേഹം പി.എ. യക്കു പഠിക്കുമ്പോൾ 1965-ൽ വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. പിന്നീടും അവധിയിൽ തുടർന്നു എം.എ. യക്കു പഠിച്ചു. അതിനുശേഷം ഇടുക്കി ഭദ്രാസനത്തിലെ ഹൈറേണ്ടിൽ അദ്ദേഹം പട്ടത്താഴുശുഷ്ഠ നടത്തി.

ജീവിത സായാഹനം

ബിഷപ്പ് പാകൻ ഹാം വാൽഷിന് ആദ്യമായി നേതൃത്വത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ടത് 1949-ലാണ്. കുടക്കുട വേദന തോന്തിയതിനാൽ കോയന്നതുർക്കി കണ്ണാശുപത്രിയിലെ ഡോസർട്ട് പ്രത്യേക താല്പര്യത്തോടെ ശുശ്രാഷ്ട്രിച്ചു. 1952 ഒക്ടോബർ 11 പോത്തനുർക്കണ്ണാശുപത്രിയിൽ വച്ചു തിരിരോഗ ശന്തത്രക്രിയ നടത്തി. പിന്നീട് മുത്രാശയ രോഗം പിടിപെട്ട ബിഷപ്പിനെ കോയന്നതുർക്കി ഡിസ്ട്രിക്ക് ആശുപത്രിയിൽ വച്ചും തുടർന്ന് വെള്ളുരാശുപത്രിയിൽ വച്ചും ശന്തത്രക്രിയയ്ക്കു വിധേയനാക്കി. 1954-ലും ഒരു ശന്തത്രക്രിയ നടത്തേണ്ടി വന്നു. ഇതിനുശേഷംവും കാഴ്ച തീരെ കുറഞ്ഞുകൊണ്ടാണിരുന്നത്. താൻ ക്രമമായ പ്രവർത്തന പാരി പാടി തുടരാൻ ഇതു വലിയ തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചു എങ്കിലും ദയവും വിടാതെ തമാശയോടെ പ്രശ്നങ്ങളെ അദ്ദേഹം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഈതു സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെ കാലമാണാല്ലോ. എൻ്റെ കണ്ണുകൾ സഹവസിക്കുന്നു. പാക്ഷ സഹകരിക്കുന്നില്ല.” അദ്ദേഹത്തിനു മുന്നു കണ്ണടക്കളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നു വലതു കണ്ണുകൊണ്ടു വായിക്കാനും മറ്റാനും ഇടത്തു കണ്ണുകൊണ്ടു വായിക്കാനും മറ്റാനും ദുരക്കാഴ്ചയ്ക്കുള്ളത്. ഈ കാലാല്പദ്ധതിലാണ് എല്ലാത്തരം പ്രയാസങ്ങളെയും തുണവൽഗ്ഗണിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ Lights and Shades of Christendom എന്ന സുപ്രസിദ്ധ സഭാചാരിത്വത്തിന്റെ അവസാന വാല്യം (മുന്നാം വാല്യം) പുർത്തിയാക്കിയത്. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചതു മുതൽ തന്നെ ധാരാളം എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആദ്യം The International Review of Missions, The Harvest Field എന്നിവയിലും പിന്നീട് ഇന്ത്യയിലെ നാഷണൽ ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ റിവ്യൂവിലും സഭ ഏകക്കൂ, സഭയുടെ സദ്വേഗിയവർക്കരണം, ദൈവികമായ രോഗശാനി മുതലായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ബിഷപ്പ് എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. With Christ in the upper room, Ninefold fruit of the Spirit, Commentary in 1st John, Devotional Studies on the Holy Qurbana മുതലായവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭദ്രവശാസ്ത്രപരവും ഇടയ പരിപാലനപരവും, ക്രതിനിർഭരവുമായ പ്രമുഖ കൃതികൾ.

മുത്രാശയ സംബന്ധമായ ചികിത്സാർത്ഥം വീണ്ടും ബിഷപ്പ് വെള്ളു രക്കു പോയി. അത് 1955 ജൂലൈ മാസത്തിലായിരുന്നു. ആശുപത്രിക്കു വെളിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു പരിശോധനയും ചികിത്സയും. പ്രത്യേക രോഗകാരന്മാരെല്ലാനും 1956 മാർച്ചിൽ നടത്തിയ പരിശോധ

നയിൽ കണ്ണടത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ശാരീരികമായ അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പപ്പാ കൂസുകളിലും ധ്യാനയോഗങ്ങളിലും സംബന്ധിക്കാൻ ദുരസ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ 1956 ജൂൺ ആയപ്പോഴേക്കും ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ബാഹ്യമായ എല്ലാ പരിപാടികളും നിർത്തിവയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി. പിന്നീട് ആശ്രമത്തിലിരുന്ന കുടുതൽ സമയം, കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കും രോഗികൾക്കും വേണ്ടി മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിച്ചു വന്നു.

രാജുത്തിരെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും വിദേശങ്ങളിലും പ്രസംഗ പര്യടനം നടത്തുകയും രോഗശാനി ശുചിപ്പ് നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലായിടത്തും ഒട്ടയിക്കം പരിചയക്കാരും സുഹൃത്തുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർത്തു പലരും ബിഷപ്പിനോട് തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ദിനംപ്രതി പ്രാർത്ഥനക്കാമെന്നും മദ്യസ്വാദപരമത നടത്തണമെന്നും കത്തുകളിലുടെ ആവശ്യപ്പെടുവന്നു. ബിഷപ്പ് എഴുതി: “എന്ന സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ തീരു കുറച്ചു യുള്ളു. രോഗികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചു. രോഗികളുടെ എല്ലാം 1000 കവിതരും ദിവസവും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും എഴുതിവന്നും വേണ്ടി കുടുതൽ സമയം ചെലവഴിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.” ബിഷപ്പ് ചെയ്ത ഈ സേവനത്തിന്റെ വലിപ്പം നിർണ്ണയിക്കാനാവില്ല. നാലു വലിയ രജിസ്റ്റർ ബുക്കുകളിൽ താൻ എല്ലാപുശി പ്രാർത്ഥിച്ചവരുടെ എല്ലാം 2710 എന്നു പരസ്പരായം കുടാതെ രേഖപ്പെടുത്തി. കുടാതെ മദ്യസ്വാദപരമത ആവശ്യപ്പെടുക്കൊണ്ട് എഴുതിയവരുടെ പേരുകൾ 9 ഫയൽ തികച്ചുണ്ട്. എല്ലാപുശി പ്രാർത്ഥനക്കുന്നവരുടെ ലിസ്റ്റ് 1949-ൽ തന്നെ എഴുതേണ്ടണും ബിഷപ്പ് തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം 1949 ഓക്റ്റോബർ 12-ന് ഇങ്ങനെ കുറിച്ചിട്ടും. “എല്ലാപുശി പ്രാർത്ഥനക്കുന്നവരുടെ എല്ലാം പെരുകുന്നോൾ (എനിക്കു കൂർക്കില്ലാത്തതിനാൽ) ഒരു ഗൈകോർഡ് എഴുതി സുക്ഷിക്കുക സാധ്യമല്ല.” രോഗികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള മദ്യ സമ്പ്രാർത്ഥനാഗ്രഹിപ്പ ഇന്നും ആശ്രമാംഗങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്.

1958 അവസാനമായപ്പോഴേക്കും പപ്പയുടെ രോഗനില വഷളായി. കുടൈക്കുടെ മുത്രവിസർജ്ജനം നടത്തേണ്ടി വന്നതിനാൽ നിബാരഹിതമായ രാവുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യനില മോശമാകി. രാത്രി ഒരു മണിക്കൂർ എക്കിലും ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞാൽ രാവിലെ അദ്ദേഹം വളരെ സന്തുഷ്ടനും ദൈവത്തോടു അങ്ങെയറ്റും കൃതജ്ഞനും ആയിരിക്കും. വേദന കൂടി വന്നതിനാൽ ഓക്റ്റോബർഡിൽ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വിധേയനായി. മുത്രസംഖിയിലെ പഴുപ്പുമുലം വേദന പിന്നെന്നും കുടുമ്പനും ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തിയ ഡോക്ടർ കരുതിയതിനാൽ വേദന വരുന്നോൾ മോർഫിയ നൽകാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഒരുച്ചേര്ച്ച ഇടയ്ക്കിടക്കു

മാത്രമേ വേദന ഉണ്ടായുള്ളൂ. പിന്നീട് വേദന മാറി. ദൈവഗത്യാ വേദന ഒരുക്കലും ഉണ്ടായുമില്ല. അന്തുഡിവസങ്ങളിൽ ആ അതുല്യ പ്രക്രൂതി സ്നേഹിക്കു ആശ്രമത്തിലെ പുരേണാട്ടത്തിലിൽക്കുന്നതും അദ്ദേഹം അതി രറ്റു സ്നേഹിച്ച സന്ധ്യാകാശത്തെക്കും മനോഹരമായ മലനിരകളി ലേക്കും പോകുന്നതും അത്യാഹ്വാദകരവും അഭാമികവുമായ ഒന്നും വമായിരുന്നു. കുടാതെ ചെറുപ്പുകാലത്തെ അവിസ്മരണിയമായ കാര്യ അർഹ അദ്ദേഹം അടുത്തിരിക്കുന്നവരോടു പറഞ്ഞു രസിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ കൂടികൊണ്ടിരുന്ന പുണ്യാത്മാവ് ശരീര മാകുന്ന തടവിൽ നിന്നു വേഗം വിമോചനം നേടാൻ ശാന്തമായി കാത്തി കിക്കുകയായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം അവസാനം ഉച്ചരിച്ച വാക്കുകളും അർത്ഥവത്തായിരുന്നു. “പുരീതേക്കു പോകാൻ ഞാൻ വളരെയധികം ആശ്രമിക്കുന്നു. എനിക്കു പുർണ്ണ സുവമാണ്.” 1959 ജനുവരി 9-നു തടാകത്തിലെ തപോധന നായ ഈ ജീഷിവരുൾ സമാധിയടങ്ങു. ബിഷപ്പൻ കോളജിൽ പസ്ത യുടെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന ബിഷപ്പ് എ. ജെ. അപ്പാസാമി പിറ്റേ ദിവസം നടന്ന ശവസാന്സകാര ശുശ്രൂഷയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകി. വിവിധ മതവിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ശതകബന്ധനിറങ്ങുകൾ അന്ത്യാപചാരം അർപ്പിക്കാൻ തടാകത്തിൽ ഒഴുകിപ്പുതീരി. ഓർത്തദോക്ഷ് സഭയുടെ മിഷൻ നാറി ബിഷപ്പായിരുന്ന പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസും കല്ലു നിരോടെ ‘മൺഡാടുമൺ’ എന്ന അന്ത്യപാർത്തമന ചൊല്ലി. ബിഷപ്പ് അപ്പാസാമി ചെയ്ത ചരമപ്രസംഗത്തിൽ പസ്ത പ്രാർത്ഥനയുടെയും ക്രിസ്തീയ സന്ദേശത്തിന്റെയും മഹാമേരുവായിരുന്നു എന്ന് ഏടുത്തു പാതയും ആശ്രമത്തിന്റെ ശഭ്ദശിഖിനിഗ്ര ഭോധി മെമ്പറും സുപ്രസിദ്ധ സുവിശേഷ പ്രസംഗകനുമായിരുന്ന മാവേലിക്കര സി. ഐ. നെന്നാൻ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ സുറിയാനി സഭയും പസ്തയോടുള്ള കടപ്പാട് വാചാമഗ്രാച രഥാബന്നനു നടുക്കുന്ന ശഖ്വത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. തങ്ങളുടെ ഭക്തി ബഹുമാനങ്ങൾ പാവപ്പെട്ട ശ്രാമിണർ അവസാനമായി പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ ആ രംഗം തികച്ചും ശോകമുക്കമായി. പസ്തയുടെ ആശ്രഹപ്രകാരം മുത്തേഫോം ആശ്രമം ചാപ്പലിന്റെ വലത്തുവശം ചേർന്നു വെട്ടിയ കുണ്ഠിയിൽ നല്ല ശവപ്പട്ടി പോലുമില്ലാതെ മറവു ചെയ്യുകയായിരുന്നു. കാരണം ആ ശവപ്പട്ടിക്കും കല്പിയ്ക്കും ആ പുണ്യാത്മാവിനെ ഉർക്കെക്കാള്ക്കാൻ അർഹതയില്ല എന്നതു തന്നെ. ആശ്രമത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്തുകളിൽ ഒരാളായ ചിന്മക്കുടി ശൗഡർ ശവസാന്സകാരത്തിനുശേഷം പറഞ്ഞത് “ആശ്രമത്തിന്റെ ദിവം പൊലിഞ്ഞു” എന്നാണ്. പ്രിയപ്പെട്ട പസ്തയുടെ ശരീരം നമ്മുടെ നഗരനേത്രങ്ങൾക്കാണ് മേലിൽ കാണാനാവുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുസ്യൂതമായ മദ്യസ്നാപാർത്ഥമന നമ്മെ വരുംകാലങ്ങളിലും സംരക്ഷിക്കും എന്നതു നമുക്കുറപ്പാണ്.

തന്റെ പ്രിയ ഭർത്താവ് വളരെ കാര്യമായി ഏറ്റുടന്തു നിറവേദ്ധി വന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിപദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്ന് കൂരാ വാൽഷ് രേമേറ്റു. ആ ജോലി മമ്മി 1960 വരെ ഭാഗിയായി തുടരുകയും ചെയ്തു.

ആശ്രമത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ 1961 വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വർഷമാണ്. ആ വർഷമാണ് ആശ്രമത്തിന്റെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും ത്യാഗത്തിന്റെ പ്രതിരുപയുമായിരുന്ന മിസ്സിസ് കീറ പാകൻ ഹാം വാൽഷ് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞത്. അക്കാദ്ധിപം ജനുവരി 9-നു പസ്തായുടെ അനുസ്മരണ സർവീസിൽ പങ്കടക്കുവേണ്ട ചാപ്പലിൽ മമ്മി എന്നു വിണ്ണു. ഇടത്തെ ഏല്ലിനുണ്ടായ ഓടിവു മുലം മുന്നു മാസം ആശുപ്രതി തിൽ കിടക്കേണ്ടി വന്നു. പിന്നീട് സ്വയം നടക്കാൻ കഴിയാതെ വന്ന മമ്മി ഒരു വീൽചെയറിൽ സഖവിച്ചാണ് ചാപ്പത്തെ സർവീസിലും കേൾബേംഗേരുകയിലും പങ്കടക്കുത്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. മമ്മിയുടെ ആരോഗ്യനില മെച്ചപ്പെട്ടു വരുന്നതായി തോന്തി ഏകിലും ജുണ്ട് അഭ്യാം തീയതി അർഭവതാത്രിക്കു ശേഷം മമ്മിയുടെ രോഗനില മുർച്ചിക്കുകയും രണ്ടു മൺിക്കുനിന്നുള്ളിൽ സമാധാനപൂർവ്വം അന്തരിക്കുകയും ചെയ്തു. മരിക്കുന്നതിന്റെ തലേവിവസം രാവിലെയും മമ്മി പതിവുപോലെ ചാപ്പലിൽ പ്രത്മതന്നുകൂടു എത്തുകയും വിശ്വാസ കുർബാന സ്വീകരിക്കുകയും കേൾബേംഗേരുകയും വൈകിട്ട് വീൽചെയറിൽ സമീപത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ സന്ദർശനം നടത്തുകയും ചെയ്തതാണ്.

ശവസംസ്കാരം പിറ്റെ വിവസമായിരുന്നതിനാൽ വളരെയധികം പേരുകൂടു വന്നു അന്ത്യാഭിവാദ്യം അർപ്പിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചു. റൈറ്റി സ്റ്റോർ സ്കൂളിലെ റാ. സി. ഇ. ഫാളർ നടത്തിയ ശവസംസ്കാരശുശ്രാവയിൽ റാ. ഐ. ജേ. യേശുദാസൻ, റാ. ഐ. ജേ. എസ്. വില്യൂം, റാ. ഡാ. യൈവില്യ് സി. ഡേവില്യ്, കോയസത്യൻ ദാർത്തയോക്സ്, മാർത്തോമ്മാ പള്ളികളിലെ വികാരിമാർ എന്നിവരും പങ്കടക്കുത്തു. റാ. സൈനാ റൂഫസ് ചരമ്പ്രസംഗം ചെയ്തു. ചാപ്പലിൽ പൊതുദർശനത്തിനു പച്ചിരുന്ന മുതദേഹത്തിൽ ഒട്ടികുന്ന വ്യക്തികളും സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളും റിത്യു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അനുശേഷപനം അറിയിച്ചു. ചടങ്ങുകൾക്ക് ശേഷം മുതദേഹം ചാപ്പലിനോടു ചേർന്നുള്ള പ്രിയപ്പെട്ട ഭർത്താവിന്റെ ശവകൂട്ടിരതോടു തൊടുള്ള കുഴിയിൽ സംസ്കരിച്ചു. തുടർന്ന് പാവപ്പെട്ടവർക്കു നൽകിയ കേൾബേംഗേരുകയിൽ ചുമതല സന്നാഹിഷം വഹിച്ചത് ആശ്രമത്തിന്റെ രാത്രെസുഹൃത്തായ വീരയ്ക്കാ ഗൗഡ് റായിരുന്നു.

ആ മെലിഞ്ഞ ശരീരത്തിൽ വലിയ കഴിവും അസാമാന്യ ബുദ്ധിയും അതിശ്രേഷ്ഠം സ്വഭാവവും ഇച്ചാശക്തിയും ഭരണപരമായ സാമർത്ഥ്യവും ഒളിച്ചു വച്ചിരുന്ന അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ഒരു ധന്യ വനിതാരത്തനമായിരുന്നു

മമി. ഉന്നതമായ സന്യാസ ജീവിതാദർശനത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന മമി ലളിതജീവിതത്തിൽന്നേയും സയത്തുാഗ സേവനത്തിൽന്നേയും മുർത്തികര സാവധാന്യിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലെ ജീവിതപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കൂടശ ഗാത്രിയായിരുന്ന മമിക്കു വ്യക്തവും സുക്ഷ്മവുമായ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരവരുടെ ചുമതല നിന്നേവേറു നൽകി ഉത്സാഹിപ്പാനും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകി തിരിച്ചുവിടാനും ആജഞ്ചാശക്തിയേക്കാൾ ശക്തമായ പുണ്ണിതിയും നോട്ടവും കൊണ്ടു സാധിച്ചുവന്നു.

മലക്കര ഓർത്തദോക്കൽ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി തന്റെ ഭർത്താവിനെ പ്രോലേ സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിച്ച മമി ഒരു ബൈറ്റിഷുകാരി ആയിരുന്നാലോ. ഓർത്തദോക്കൽ സഭയ്ക്കു മാത്രമല്ല മറ്റു സഭകൾക്കും അവരുടെ പാവനസ്ഥരണ ഒരു ഏല്ലാവിളിയായി തുടരുകയാണ്. കണ്ടിട്ടുള്ള ആർക്കുംതന്നെ മമിയുടെ വിലോഭനിയമായ ലാളിത്യത്തിൽന്നേ സന്നന്ന മായ സൗംര്യവും പ്രതിഷ്ഠം ജീവിത തതിൽന്നേ പ്രോജെക്ടുകളുന്ന തീനാളവും വിശുദ്ധിയുടെ കണ്ണമുഖിക്കുന്ന തിളക്കവും അഭികല്പവും വിസ്മ തിക്കാനാവില്ല. ബന്ധവിക്കിടക്കിൽന്നേ അദ്ദുമ്പമായ സാമൂഹ്യ സേവനാസക്തിയും ഫ്രാൻസിസിൽന്നേ അനുപദമമായ സ്റ്റേറ്റസാഡാവവും ജസ്റ്റീസുകളുടെ കാരിരുന്നിനു സമാനമായ കരുത്തും കൂടി ചേർന്നിട്ടുള്ള ഒരു ജീവിത ക്രമമാണ് നമുക്കു വേണ്ടെന്നും അതോടൊപ്പും പ്രയാസങ്ങളെ ഒട്ടും പേടിക്കാത്ത വിശ്വാസവും കൂറരുട്ടിനെ തെല്ലും ഭയപ്പെടാതെ പ്രതീക്ഷാനിർരൂപമായ പ്രത്യാശയും വെളിച്ചുത്തെ പേടിയില്ലാത്ത സത്യവും നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും മമി തന്റെ ധന്യരിയൽ കുറിച്ചിരുന്നു. ആശ്രമത്തിൽ വച്ച് ഈ ആത്മക ദീപനാളമാണ് അവർബ�ൽ കത്തിജ്വലിച്ചു നിന്നിരുന്നത്. മമിയുള്ളപ്പോൾ ആശ്രമം സനദ്ധിച്ചു ഒരുത്തരും അവരെ കാണാതെയും മനസ്സിൽ ഉൾക്കൊള്ളാതെയും കെന്നുപോയിട്ടില്ല. നിന്തുതയിലേക്കു പ്രവേശിച്ച ഈരുവരുടെയും ആത്മകാശൾ അവരുടെ എല്ലാ മായിരുന്ന തടാകത്തിൽന്നേ മീതെ സസന്നോഷം മാലാവമാരെപ്പോലെ പറന്നു പരിവർത്തിക്കുന്നത് നശനേത്രങ്ങൾക്കാണ് നമുക്കു കാണാനാവില്ലെങ്കിലും അതാരു യാമാർത്ത്യമാണെന്ന് അംഗീകരിക്കണം.

പപ്പാരയ (ബിഷപ്പ് ഐർബർട്ട് പാകൻ ഹാം വാൽഷ്) പുറ്റിയുള്ള ഒരു ചെറിയ സ്ഥാനക്രമേശം മമിയും ആചാരയും ചേർന്ന തയ്യാറാ ക്കുകയും 1961-ൽ അതു ധരിപ്പിച്ചുവെച്ചു ഐ.എസ്.പി.സി.കെ. പ്രസിദ്ധ പ്രെടുത്തുകയും ഉണ്ടായി. ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട രേഖകൾ ശേഖരിച്ചതും എഴുതിയതും മിസ്റ്റിസ് വാൽഷാണകിലും പുസ്തകം കാണാൻ അവർക്കു അവസരം ലഭിച്ചില്ല. ഈ പുസ്തകം 1963-ൽ ഫാ. കെ. സി. തോമസ് (പിനീസ് തോമസ് മാർക്കഹാറോസ്) മലയാള തിലും മിസ്റ്റിസ് വിതവള്ളി മെശിഹാദോസ് തമിശിലും തർപ്പജമ ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

നവയുഗത്തിലേക്ക്

ചെറിയ ആട്ടിൻകുട്ടമേ ഭയപ്പെടരുത്. നിങ്ങളുടെ പിതാവ് രാജ്യം നിങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു (ലൂക്കോസ് 12:32).

പ്ല്ലായുടെയും മമ്മിയുടെയും നിരൂപണത്തിനുശേഷമുള്ള കാലാവധിം ആശ്രമത്തിനു പല കാരണങ്ങളാൽ അത്ര ശോഭനമായിരുന്നില്ല. വ്യക്തി പരമായ കാരണങ്ങളാൽ ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വറുഗിസ് അവധി യിൽ തുടർന്നു. ആശ്രമത്തിന്റെ അനുഭിന കാര്യങ്ങൾ നോക്കാൻ രണ്ടു പേര് മാത്രമേ അനുശാസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിലും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു വന്നു താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഏതാനും പേരുടെ സാനിഡ്യം ആശ്രമജീവിതത്തെ ഒരുവിൽ ചെച്ചത്യും ധന്യമാക്കിയിരുന്നു.

അയിരു സ്വദേശിയായ ഡീക്കൻ പി. എം. പീലിപ്പോസ് 1962 ജനുവരിയിൽ വന്നു. കോട്ടയത്തെ വൈദിക സമിനാരിയിൽ പരിശീലനം നേടിയ അദ്ദേഹം കുറച്ചുനാൾ ബാഹ്യിച്ചില്ലും താമസിച്ചിരുന്നു. 1962 മെയ് മാസത്തിൽ വൈദികപട്ടം സീകരിച്ച അദ്ദേഹം കോയമ്പത്തുരിന്റെ പ്രാത്പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഉത്തരവകകളുടെ ചുമതലയും വഹിച്ചിരുന്നു. ബാഹ്യക്രോഞ്ച ഭ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അല്പർത്ഥനയനുസരിച്ച് ഫാ. പീലിപ്പോസ് ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദം സംഘാടം നൽകി. 1966 ജൂൺ തുടർന്നേതുകൂടു പോകുന്ന തുവരെ ഫാ. പീലിപ്പോസ്, ആശ്രമത്തിന്റെ വലിയ സഹായിയായിരുന്നു. ഇന്നും അദ്ദേഹം ആശ്രമസൃഷ്ടിയാണ്.

ഒക്സിഡൻ റിയിൽവേയിലുണ്ടായിരുന്ന ജോലി രാജിവച്ചുശേഷം 1962 മാർച്ച് 10-ന് പീലിപ്പോസ് തോമസ് (നാരങ്ങാനം) ആശ്രമത്തിൽ എത്തി. 1955 മുതൽ ആശ്രമസൃഷ്ടിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം പല തവണ ആശ്രമത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. 1962-ൽ ദൈവശാസ്ത്ര പഠനത്തിനായി സെറാവു റിൽ പോയി. 1963-ൽ ആശ്രമാംഗമായ അദ്ദേഹം സെറാവുഡിലും ബാംഗ്ലൂരിലും ദൈവശാസ്ത്രപഠനം തുടർന്നു. ബിഷപ്പ് വാൽഷിൻഡ്രേ ഒരു വലിയ ആരാധകനായ പീലിപ്പോസ് തോമസ് ബി.ഡി. കു സമർപ്പിച്ച പ്രബന്ധം ഇന്ത്യൻ സഭയ്ക്കു ബിഷപ്പു നൽകിയ സംഭാവനകളെ അധികരിച്ചു തയ്യാറാക്കിയതായിരുന്നു. ബി.ഡി. പാള്ളായ ശേഷം ഒരു വർഷം കോട്ടയത്തെ ഓർത്തയോക്ക് വൈദിക സമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു സുറിയാനിയിലുള്ള ഒരു പ്രത്യേക കോഴ്സ് പഠിച്ചു. 1967-ൽ ഓർത്തയോക്ക്

വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം ജനറൽ സൈക്കടറിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് അദ്ദേഹം ഒരു കൊല്ലം ആ നിലയിൽ സഭയെ സേവിച്ചു. ജനീവയിലെ എക്യൂമെനിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്ച്യൂട്ടിൽ പഠിക്കുകയും ബൈറ്റനിലും പഠിക്കുകയും ചെയ്തതെങ്കിൽ തിരിച്ചെത്തി ആശ്രമത്തെ സേവിച്ചു. ബിഷപ്പ് വാൽഷ് 1959-ൽ നിര്യാതനനായ ശ്രേഷ്ഠം ആ കൊല്ലം വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച പാക്കൻ ഹാം വാൽഷ് മെമോറിയൽ ടീച്ചിംഗ് മിഷൻ കൺവീനറിയും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചു.

സൊറാബുർ കോളേജിലെ അഭ്യാപക ജോലി രാജി വെച്ചുശേഷം റവ. ഡോ. വി. സി. സാമുവൽ 1963 ഏപ്രിലിൽ ഭാര്യ കുഞ്ഞനാമ, പുത്രൻ ചെറി എന്നിവരോടൊപ്പം ആശ്രമത്തിൽ വീണ്ടും വന്നു അവർ വന്നതു ആശ്രമത്തിനു വളരെ സന്നോഷപ്രദമായിരുന്നു. എന്നാൽ താമസംവിനാ ഡോ. സാമുവലിന് ആധിക്ക് ആഭ്യാപകജോലി സീക്രിക്കേറ്റി വന്നതിനാൽ ആശ്രമത്തിനുണ്ടായ സന്നോഷം നീണ്ടുനിന്നല്ല. ഡോ. സാമുവലിന്റെ ആശ്രമവാസകാലത്തു അംഗങ്ങൾക്ക് പല വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പരിക്കു ന്നതിനും ചർച്ച നടത്തുന്നതിനും സാധിച്ചതിനാൽ അതു തികച്ചും പ്രചോദനകരവുമായിരുന്നു. 1966-ൽ ബാഹ്യരിലെ യൂ.റി. കോളേജിൽ അഭ്യാപക ജോലി സീക്രിച്ച് ശേഷം ഡോ. സാമുവലും കുടുംബവും പലപ്പോഴും ആശ്രമത്തിൽ എത്തി താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുഞ്ഞനാമ സാമു വൽ 1968 ഓഗസ്റ്റിൽ ഒരു കാറപകടത്തിൽ ഭാരൂണമായി മരിച്ചതിനാൽ ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു പബ്ലിക് സ്റ്റേറ്റുമെന്റും അഭ്യാപകാംശിയുമാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടത്. ഡോ. സാമുവൽ വീണ്ടും എത്രോപ്പയിലേക്കു പോയി. ആശ്രമത്തിന്റെ ശവർണ്ണിംഗ് സോഡി മെമ്പർ എന്ന നിലയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിർഘകാലത്തെ വിലയേറിയ സേവനം ആശ്രമം ഇന്നും വിലമതിക്കുന്നുണ്ട്.

ആശ്രമം ഡിസപേൻസറിക്കു 1964 മുതൽ ഡോ. (മിസ്റ്റിസ്) റി. എഎ. ജോസഫിന്റെ സേവനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം കിട്ടി. കോയന തത്തുറിൽ വന്നേഴുപ്പം ഫാ. റി. എഎ. ജോസഫും പത്തനിയും ആശ്രമത്തിന്റെ ഉറ്റ സുഹൃത്തുകളായി വർത്തിച്ചു. ആശ്രമത്തിന്റെ ശവർണ്ണിംഗ് സോഡി അംഗമായിരുന്ന അച്ചുരുളു സേവനം 1966-ൽ അച്ചുരുളു ആക്കം സ്ഥിക നിര്യാണമുലം ആശ്രമത്തിനു നഷ്ടമായി.

1964-ൽ വൈദിക പഠനത്തിനായി ഇബ്രാഹിം ലിയനാർഡ് തിയേബാളിക്കൽ കോളേജിലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ട് കെ. എഎ. എബ്രഹാം അവിടെ നിന്നു വിജയിച്ചതിനെ തുടർന്നു തക്കസാ പഠനം കുദാശാനുഷ്ഠാനം

എന്നിവ സംബന്ധിച്ച പ്രത്യേക പരിശീലനത്തിനായി 1967-ൽ കോട്ടയം ഓർത്തയോക്സ് സെമിനാറിയിലേക്കു പോയി. ഇതിനിടയിൽ ശെമ്മാ ശനായ അദ്ദേഹം 1968-ൽ വിവാഹിതനായതിനെ തുടർന്നു ആശ്രമം വിട്ടു. ആശ്രമത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിവിധ നിലകളിൽ ആശ്ര മത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി സേവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം 1963-ൽ ഉപാചാര്യം പല വർഷം ബർസാറും ആയിരുന്നു. വാൽപ്പ് ഭവതികളുടെ നിര്യാ സംഭവത്തെ തുടർന്നുള്ള ക്ഷേമകരമായ വർഷങ്ങളിൽ ഏബേഹാമിൻസ് കരി നാധാനവും ഭാരമേറിയ ചുമതലകളുടെ നിർവ്വഹണവും പ്രത്യേകം സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്. ആശ്രമത്തിനുള്ള കടപ്പാടും അവാച്ചും തന്നെ.

ഏബേഹാം ജബൽപ്പുരിനു പോയപ്പോൾ തെക്കര നിന്നു ഫാ. സി. സി. കോരയെ ആശ്രമത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിളിക്കുകയും എം. എ. കോരയെ തെക്കരയിലെ ചുമതല ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു തിരുപ്പ തുറർ ക്രിസ്തു കുല ആശ്രമത്തിൽ 1960-61-ൽ എം. എ. കോര കമ്പാ ഐംഗ്, മരുന്നു നൽകൽ എന്നിവയിൽ ഒരു വർഷത്തെ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞതായിരുന്നതിനാൽ തെക്കരയിലെ ഡിസ്പേൻസറി പ്രവർത്തനം കാര്യക്ഷമതയോടെ അനുസൃതം തുടരാൻ കോരയ്ക്കു സാധിച്ചു. ഇടവക സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ 1960-ൽ ചേർന്ന കുത്താട്ടുകൂളം സാദേശി എ. എസ്. സ്കാറിയായുടെയും 1965-ൽ ചേർന്ന മുതുകുറയ്ക്കാരനായ പി. സി. ചാക്കോയയുടെയും ഗവക്കരണം ലഭിച്ചിരുന്നു. തെക്കരയിലെ പ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച അനുഭവം പ്രശ്നങ്ങൾ ഉംസാഹികളായ ഈ രണ്ടു പേരാണു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഫാ. സി. സി. കോര, എം. എ, കോര എന്നിവരുടെ പ്രവർത്തനഫലമായി തെക്കരയിലെ റബർ തോട്ട ത്തിൽ നിന്ന് തുരായം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ തെക്കര കേന്ദ്രം ഏതാണ്ടു സരംപര്യാപ്തത നേടി. ഫാ. കോര തടാകത്തിൽ വന്നതിനെ തുടർന്ന് ഉപാചാര്യ, ബർസാർ എന്നീ ചുമതലകൾ ഭശിയായി നിറവേ റിക്കോൺസിരുന്നു. മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം അടപ്പാടി, തെക്കര എന്നിവിടങ്ങളിൽ എത്തി അവിടത്തെ ഇടവകക്കാരുടെ ആത്മിക ആവ ശ്രദ്ധയും നിർവ്വഹിക്കുമായിരുന്നു.

1964 ജൂലൈ മുതൽ കോയസ്വത്തുർ ഗവ. ടെക്നോളജി വൈസ്പ്രീൻ സിപ്പലും കുന്നംകുളം സാദേശിയുമായ പ്രോഫ. പി. ഇ. ജോൺ കുട്ടം ബസമേതം തായറാച്ചപ്രതോറും ആശ്രമത്തിലെ ആരാധനയ്ക്കു വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. ക്രമേണ ആശ്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അടുത്തിടപെട്ട അദ്ദേഹം ബർസാറിനു ബോധിയിലും അംഗമായി. ആശ്രമത്തിന്റെ ഭാവി പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ചില പ്രോജക്ടുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വവും അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തു സഹായിച്ചു.

ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസ് ശിശുവായിത്തിക്കുംവോൾ തന്നെ പിതാവ് മരിച്ചുപോയതിനാൽ മാതാവാൺ അദ്ദേഹത്തെ വളർത്തി ക്കൊണ്ടു വന്നത്. എക്കപ്പെട്ടനായിരുന്നതിനാൽ കുടുംബത്തെ സംരക്ഷി ക്കേണ്ട ചുമതലയും അദ്ദേഹത്തിൽ നികഷിപ്തമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരേ സമയം കുടുംബഭാരവും ആശുമതിയിൽ ചുമതലയും അദ്ദേഹ ത്തിനു വഹിക്കേണ്ടി വന്നു. പ്രായാധിക്യത്തിലെത്തിയ മാതാവിനെയും രോഗിനിയായ സഹോദരിയെയും പക്ഷവാതരോഗ ബാധിതയായ സഹോദരിപുത്രി കുഞ്ഞുംതമ്മയെയും ഒള്ളൂറിൽ ആരും നോക്കാൻ പ്ലാറ്റേറ ദൃഢ്യക്കു താമസിപ്പിക്കുവാൻ പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥിതിവിശ്വേഷം സംജാതമായി. കുഞ്ഞുംതമ്മ 1947-53 കാലഘട്ടത്തിൽ ആശുമതിയിൽ സേവനം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. ആചാര്യയുടെ ബഹുപ്ലാടു കുറയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അമ്മയെയും മറ്റും ആശുമതിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു പാർപ്പിക്കുന്ന തിനു സംഖ്യാ 1965-ൽ അനുവദിച്ചു. കുഞ്ഞുംതമ്മ 1968 മെയ് മാസ ത്തിലും ആചാര്യയുടെ മാതാവ് മരിയാമ 1972 മാർച്ചിലും നിര്യാതരായി. ഇരുവരെയും ആശുമം ചാപ്പൽ സെമിത്തേരിൽ തിൽ സംസ്കരിച്ചു.

ഒരു സമർ ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുത്തതിനെ തുടർന്ന് 1965-ൽ പനയ സ്വാലു സ്വദേശി റ്റി. ഇ. ഐസക്ക് ആശുമതിയിൽ ചേർന്നു എങ്കിലും 1967-ൽ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പിതാവ് പെട്ടെന്നു മരണമടങ്ങുത്തിനാൽ നല്ല ഒരു പ്രവർത്തനക്കനായിരുന്ന ഐസക്കിനു തിരിച്ചുപോകേണ്ടി വന്നു. 1965 ഡിസംബർ 12-നു ആശുമതിയിൽ ആരംഭം മുതൽ ആശുമതിലെ കുഷി പണികളുടെയും മറ്റും ചുമതല വിശദ്ധിതയോടെ സഹിച്ചിരുന്ന രക്കൻ പ്രായാധിക്യം മുലാ നിര്യാതനായി.

ജാഷ്യപൂർണ്ണല ടാറ്റാ അയൻ ആൻഡ് സ്റ്റീൽ കമ്പനിയിൽ എയ്യു ക്കേണ്ടിൽ ഓഫീസറായിരുന്ന റിടയർ ചെയ്ത കെ. എം. എബേഹാം 1965 ഡിസംബർിൽ ആശുമതിയിൽ മുന്നു വർഷം അസോസിയേറ്റു മെമ്പറായി സേവനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം രോഗിയായിരുന്നു എങ്കിലും ബൈബിൾ ക്ലാസ്, ചർച്ചകൾ എന്നിവ സംബന്ധിച്ചു നേതൃത്വം നൽകി. ആശുമം സെക്രട്ടറിയായും ഗവേണ്ടിൻഗ് ബോർഡി മെമ്പറായും ഇരുന്നിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം 1969 ജനുവരിയിൽ നിര്യാതനായി. ആശുമം സെമിത്തേരിയി ലാൺ എബേഹാം അന്ത്യവിശ്വമം കൊള്ളുന്നത്.

തുക്കോതമംഗലം സ്വദേശിയായ പി. എൻ. സണ്ടീക്കുട്ടി 1963-ലെ സമർ ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുക്കാനെത്തുകയും ആശുമം പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ട് 1967 ജനുവരി ഒന്നിനു ആശുമാംഗമായി (പ്രോബേഷനിൽ) ചേരുകയും ചെയ്തു. ബിരുദധാരിയായ അദ്ദേഹം ശാന്തമായും തിട്ടകമെല്ലാതെയും ആശുമതിയിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും

പങ്കടുത്തു. സർവ്വേതുമാറ്റം മുലം സണ്ടിക്കുട്ടി പല ചെറുപ്പക്കാരെയും ആഗ്രഹമതിലേക്കു ആക്രഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഘായിലെ അംഗമായും പിന്നീട് 1969 മുതൽ സെക്രട്ടറിയായും സേവനം ചെയ്ത ശ്രദ്ധമാണു ആഗ്രഹമം വിട്ടത്.

ആഗ്രഹമംവക ഡിസ്പേപൻസറിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഒരു സ്ഥിരം യോക്കര ലഭിച്ചിരുന്നില്ല എങ്കിലും അതതു കാലങ്ങളിൽ പരിശീലനം ലഭിച്ച പലരെയും കിട്ടിയിരുന്നു. അവർിൽ യോക്കർമാരായ അനന്മ മാത്രു, സാറാമ വരുഗീസ്, ഡോ. പി. വി. ഫിലിപ്പ്, സുബ്രഹ്മണ്യ, ഗുരു പാദം, മിസ്റ്റർ ടി. ഐ. ജോസഫ് എന്നിവരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം സ്ഥാനക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഡോ. മിസ്റ്റർ ടി. ഐ. ജോസഫിന്റെ നിര്യാ സാത്തെ തുടർന്ന് കെ. എം. ഏബ്രഹാംമിന്റെ അനന്തരത്തിയായ ഡോ. മിസ്. എം. കെ. മാമൻ ആഴ്ചപരിലാറിക്കൽ ഡിസ്പേപൻസറിയിൽ എത്തി ചികിത്സ നടത്തിയിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഓർത്തയോക്ക് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മെഡിക്കൽ ഓക്സിലിയറി വിഭാഗം ബിഷപ്പ് വാൽഷ് മെമ്മോറിയൽ ടീച്ചിംഗ് മിഷൻ ആലിമുഖ്യത്തിൽ മുന്നു ഡോക്കർമാർ - എം. വി. ഗൈവുഗീസ് (കീഴിലും), സാറാമ തോമസ് (ആലപ്പുഴ), കെ. വി. ശോഗാമ (കിഴക്കൻവലം) - 1967-ലെ ക്രിസ്ത്യൻ കാലത്ത് ആഗ്രഹ ത്തിൽ താമസിക്കുകയും ഗ്രാമങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു വെവ്വേറുപായം ചെയ്യു കയും ഉണ്ടായി. അവർ 1968-ലും ഇതുപോലെയുള്ള സേവനം ചെയ്യു കയും ആഗ്രഹമതിന്റെ ഇതാരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തുടർന്നും താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ഥിരം യോക്കടുട അഭാവം കാര്യമായി അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും ഗ്രാമങ്ങളിലെ വർദ്ധി ചുവന്ന പ്രസവജ്ഞാസുകൾ ആഗ്രഹമതിലെ സഹോദരിമാർ കാര്യക്ഷമ മായി കൈകൊരും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു എടുത്തു പറയേണ്ട തുണ്ട്.

ആഗ്രഹമതിൽ എടു വർഷം ചെലവഴിച്ചശേഷം എം. കെ. ജേക്കബിനെ 1967-ൽ ദൈവശാസ്ത്ര ബിരുദാനന്തര ബിരുദപരമനത്തിനു വേണ്ടി ബാധ്യതയും യു. റി. കോളജിലേക്ക് അയച്ചു. അദ്ദേഹം 1960-ൽ ഉപാചാര്യ യായും 1961-67 കാലാവധിയിൽ സെക്രട്ടറിയായും ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിച്ചു. സ്നേഹപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റം മുലം ജേക്കബി ഗ്രാമിനരുടെ ദയല്ലാം സഹയും ആരജിച്ചിരുന്നു. ഉന്നതപരമായും കഴിഞ്ഞ് 1969-ൽ തിരിച്ചേതിയ അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ഉത്സാഹത്തോടെ ആഗ്രഹമം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപ്തനായി.

കോട്ടയത്തെ ഓർത്തയോക്ക് വെദിക സെമിനാരിയിൽ നിന്നു 1967-ൽ അവരുടെ വാർഷിക പാരിഷ് സന്ദർശന പരിപാടിയുമായി ഒരു

സംഘം വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ്, ഫാ. കെ. കെ. മാതൃസ് എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആശ്രമത്തിൽ കൂദാശ ചെയ്തു. സമീപത്തെ പനിമട ശ്രാമത്തിൽ തദ്ദേശവാസികളുടെ സഹാ കരണത്തോടെ ഒരു കൂദാശ നടത്തി. ശ്രാമവിദ്യാലയത്തിൽ താമസിച്ചിട്ടും കൊണ്ട് കൂദാശംഗങ്ങൾ ശ്രാമങ്ങളും വീടുകളും സന്ദർശിക്കുകയും വൈബിൾ കൂദാശകളും ശ്രദ്ധ ചർച്ചകളും നടത്തുകയും വൈകിട്ട് ചിത്ര ചൂരുളുകളുടെ സഹായത്തോടെ പരശ്യയോഗം സംഘടിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടായി. സ്കൂൾ പരിസരങ്ങളും കക്കുസുകളും വ്യതിയാക്കുന്നതുശ്രേഷ്ഠയുള്ള ശുപ്പികരണ ജോലികളിൽ നാട്ടുകാരും പങ്കെടുത്തു. ഒട്ട ഡിക്കം ശ്രാമിണർ എല്ലാ പരിപാടികളിലും താല്പര്യപൂർവ്വം സംബന്ധിച്ചു.

ആശ്രമം മതപരിവർത്തനം ചെയ്ത ആദ്യത്തെ വ്യക്തിയായ തോമസ് 1968 ജൂൺ ക്രിസ്ത്യാനിയാകാൻ ആശ്രമപിക്കുന്ന സുന്ദരം എന്ന യുവാ വിനെ പരിചയപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തെ ഓഗസ്റ്റ് 15-നു കോയമ്പത്തുർ സുറിയാനി പള്ളിയിൽവച്ചു പിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മാമോ ദീസാ മുക്കി വരുഗിസ് എന്ന പേരും ഇട്ടു രൂടകൾന് അദ്ദേഹം തോമ സിഞ്ചി മുത്തപുത്രി എലിസബത്ത് സുരഥിയെ വിവാഹം ചെയ്തു.

1957-58-ൽ ആശ്രമത്തിലുണ്ടായിരുന്ന റി. സി. ചാക്കോ 1969 ജൂൺ വിണ്ണും വന്നുചേരുന്നു. കേരള വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിൽ നാലു വർഷം സേവനം ചെയ്തശേഷം ജോലി രാജിവെയ്ക്കുകയും തുടർന്ന് ജബൽപുരിലെ ലിയനാഡു തിയോളജിക്കൽ കോളേജിൽ നിന്നു ബി.ഡി. കരസ്മ മാക്കുകയും പിന്നീട് ബാംഗ്ലൂരിലെ സി.എൽ.എസ്.ആർ.എസിലും ഓർത്ത ദോക്സ് വൈദിക ദാസിനിനാരിയിലും ഓരോ വർഷവും സേവനം ചെയ്യുകയും അതിനുശേഷം ആശ്രമത്തിൽ വിണ്ണും എത്തുകയുമാണുണ്ടായത്.

അനന്തരം പശ്ചിമ ജർമ്മനിയിലെ ഹാംബർഗ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ചേർന്ന് തിയോളജിയിൽ ഉന്നതപരം നടത്തുകയും രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങി എത്തുകയും ചെയ്തു. വൈബിൾ കൂദാശകൾ, ചർച്ചകൾ എന്നിവയ്ക്കു അദ്ദേഹം സമർത്ഥമായ നേതൃത്വം നൽകുകയും കാര്യങ്ങളെ ശാന്തമായും ആഴ്ചത്തിലും സമീപിക്കുകയും പ്രതിബദ്ധത യോടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു.

ആശ്രമത്തിന്റെ ആരംഭം മുതലേ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നടത്തിവരുന്ന ധ്യാന യോഗങ്ങൾ സ്വയാപരിഗ്രാമയന്ത്രക്കും പുനപ്രതിഷ്ഠംക്കും അംഗങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു. കോയമ്പത്തുരുളുള്ള ചില ഉത്സാഹികളായ സഭാം ഗങ്ങളും ധ്യാനയോഗത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. മാർ തേവോദോസി യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഡബ്ല്യൂ. എച്ച്. സാറ്റിഫേൽ (പുനെ), മുരു

രോഗേഴ്സ്, ഫാ. എ. ലുസാറൻ (റഷ്യൻ ഓർത്തദോക്സ് സഭ), ഫാ. ബീവ് ശ്രീഹിത്ത്‌സ്, ഫാ. കൂറിൻ, റവ. ആർ. ആർ. കൈത്താൻ, ഈ നാർല്ല് ഷിഹർ, റവ. ഡോ. വി. സി. സാമുവൽ, ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ്, എം. തൊമ്മൻ മുതലായവർ ധ്യാനയോഗങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ധ്യാനയോഗങ്ങൾ ആത്മിക വളർച്ചയ്ക്കും പ്രചോദനത്തിനും ഇടയാക്കി.

ആശേഷത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള നൃസ് ലറ്ററുകൾ സുപ്രത്യക്ഷിക്കുന്ന ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു അയയ്ക്കുകയും അവർത്തിപ്പാരും മദ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന അട്ടുറ്റവിക്കുകയും ആശേഷത്തിൽ പ്രത്യേക മദ്യാഹ്ന മദ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. സൗത്ത് ഇന്ത്യ രൂറൽ കോൺഫ്രേഞ്ചിൽ അതിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ആശേഷം പക്കടുക്കുകയും ഒരിക്കൽ അതിന്റെ വാർഷിക, ക്ലാസിന് ആശേഷം ആതിമ്പ്രധാന നൽകുകയും ഉണ്ടായി. ഇതിൽ പക്കടുത്തതുമൂലം ആശേഷ തിനിനു ഗ്രാമീണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഹലപ്പദമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വളരെ നേരത്തെ മുതൽ തന്നെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന രാജ്യാന്തര സംഘടനയായ ഫെലോഷിപ്പ് ഓഫ് റിക്കൺസ്റ്റിലി യേഷനുമായി ആശേഷം സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ആശേഷം ആ സംഘടനയുടെ കമ്മിറ്റി യോഗങ്ങളുടെ വേദിയാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെയും സിലോനിലെയും (ഇന്നു ശ്രീലങ്ക) മുപ്പതോളം റോമേ തര ആശേഷങ്ങളുടെ ഫെലോഷിപ്പിലും സംഘടനയുടെ ആരംഭം മുതൽ തകാകം ആശേഷം അംഗമായിരുന്നു. ഈ സംഘടന രണ്ടു വർഷത്തി ലൊറിക്കൽ ഏരെക്കിലും ഒരാഴ്മത്തിൽ ചേർന്നു വന്നു. സംഘടനയുടെ മുവപ്രത്മായ കൈസ്ത്യൻ ആശേഷം റിഡ്യൂ എന കൂർട്ടേരിയിലും ആദ്യ കാല എഡിറ്റർ തിരുപ്പത്തുർ ആശേഷത്തിലെ ഡോ. ഇ. എഫ്. പേറ്റോ യിരുന്നു. സംഘടനയുടെ പ്രയർ സർക്കുലർ ആശേഷങ്ങളുടെ പരസ്പര മദ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന കൂട്ടുമായും വ്യവസ്ഥാപിതമായും നടത്താൻ പ്രചോദനം നൽകി വന്നു. ഇതിന്റെ എഡിറ്റർ 1941 മുതൽ മരണം വരെ ബിഷപ്പ് വാൽഷായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ തിരുപ്പത്തുർ ആശേഷത്തിനാണ് ഇതിന്റെ ചുമതല. ഈ ഫെലോഷിപ്പിൽ തകാകം സജീവമായി പക്കടുക്കുകയും മുന്നു തവണ ഫെലോഷിപ്പ് തകാക്കത്തിൽ സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

വെല്ലുവിളികളും അവസരങ്ങളും

ഞാൻ എൻ്റെ കണ്ണു പർമ്മുതങ്ങളിലേക്കു ഉയർത്തുന്നു; എനിക്കു സഹായം എവിടെ നിന്നു വരും. എൻ്റെ സഹായം ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ച യഹോവയികൾ നിന്നു വരുന്നു (സക്രി. 12:1-2).

ലോകലോചനങ്ങൾക്ക് അഗ്രാചരമായ ഭാവിയിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ വില്ലും കേരിയുടെ താഴെപ്പറയുന്ന പ്രസിദ്ധമായ വാക്കുകളാണു സ്ഥരം ണ്ണയിൽ ഓടിപ്പുത്തുന്നത്. “ബൈവതിൽ നിന്നു വൻ കാര്യങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുക; ബൈവതിനുവേണ്ടി വൻ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുക.” ആശ്രമത്തിൽ ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും സഭയുടെയും രാജ്യത്തി രെറ്റയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്രമേ കാണാനാവു.

രു എക്കുമെനിക്കൽ പരീക്ഷണം

ഒക്കെന്നതു ലോകത്തിലെ വിരലിൽ എന്നാവുന്ന ഏതാനും പേരുടെ അധരങ്ങളിൽ മാത്രം എക്കുമെനിന്നും ഒരു ഒരു ദിനപ്പോൾ ക്രിസ്തു ശിഷ്യ സംഘം പരിശീലനമായ തോതിലാണെങ്കിലും ചരിത്രപ്രധാനമായ എക്കുമെനിക്കൽ പരീക്ഷണം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. സംഘായിലെ അംഗങ്ങൾ, ചരിത്രപരമായും സാംസ്കാരികമായും വൈദികമായും വലിയ ഭിന്നതകളുള്ള രണ്ടു സഭകളിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. രണ്ടു സഭകളും തമിൽ കുർബാന സംസർഗ്ഗം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവർക്കു ഒരുമിച്ചു വന്നു ഒരേ മേഖലയിൽ നിന്ന് അപ്പുവിഞ്ഞുകൾ സീകരിക്കാനും സാധിച്ചില്ല. ആശ്രമ സമൂഹത്തിൽ കടക്കലെല്ലാം ഇരു അകർച്ചു വിവിധ സഭകൾ തമിലുള്ളതു ആഴമേറിയതും വേദന നിറഞ്ഞതുമായ ഭിന്നപ്പിടിക്കേൾ പ്രതീകമായിരുന്നു. ‘അവർ എല്ലാവരും ഒന്നാക്കണം’ എന്ന് ആശ്രമപിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റുന്നതിനു നാം പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണെന്നും എക്കുത്തിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തുവിനോടു സഹകരിക്കുക എന്നത് നമ്മുടെ ചുമതലയാണെന്നും ഇരു ഭിന്നത ഓർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിലെ മുൻവുകൾ സുവപ്പു കൂട്ടുന്നതിനു സ്വന്നഹരിതല്ലെന്നതും ആത്മാർത്ഥമായ മദ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥ നയിലൂടെയും തക്കസമയത്തെ പ്രയത്നങ്ങളിലൂടെയും ആശ്രമം ഒച്ച പ്ലാറ്റില്ലാതെ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭാപ്രകൃത്യപ്രസ്ഥാനത്തിലെ മുന്നോടിയായ തന്നിന്ത്യാ സഭ ജനിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ തണ്ട് ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഉപദേശങ്ങൾക്കാണ്ടും വിശുദ്ധിവിതം കൊണ്ടും ബിഷപ്പ് വാൽഷ് ശക്തിപ്പെടുത്തി. ‘ചരിത്രപരമായ എപ്പിസ്കോപ്പസി’യായ പാരയിൽ തട്ടി

ഈ ചർച്ച യുണിയൻ നൂക് തകരാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള മുഖ്യ തുഴക്കാ രൗം ബിഷപ്പ് വാൽഷായിരുന്നു. സഭയിലെ ബിഷപ്പിനെ ‘ദൈവത്തി ലുള്ള പിതാവായി’ ടാൺ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്നും വാൽഷ് ചുണ്ടിക്കാട്ടി. സി.എസ്.എ. രൂപവത്സരിച്ചുശേഷം ആദ്യകാലത്തുണ്ടായ പ്രശ്നങ്ങൾ അനുരഞ്ജനത്തിലൂടെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും ബിഷപ്പ് തുടർന്ന് പ്രവർത്തിച്ചു. ഭ്രാസനമില്ലാത്ത ബിഷപ്പായി അദ്ദേഹം സി.എസ്.എ. സിന ഡിലിരുന്നു സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ഏതെങ്കിലും ഭ്രാസനത്തിൽ ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ പരിഹാരത്തിനു ബന്ധപ്പെട്ടവർ സമീപിച്ചതും ബിഷപ്പ് വാൽഷിനെ ആയിരുന്നു.

വിവിധ സഭാവിലാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട കൈസ്തവരുടെ ഒരു സംഗമസ്ഥാനമായും ആശ്രമം നിലകൊണ്ടുവരുന്നു. ചരിത്രപ്രധാനമായ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൂൺസിലിനുശേഷം, ആശ്രമത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭാംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചെത്തുന്ന ആശ്രമത്തപ്പറ്റി കൂടുതൽ അവബോധമുള്ളവരായി. നമ്മുടെ സഭ, കത്തോലിക്കരുടെയും പ്രൊട്ടസ്റ്റ്രൂകാരുടെയും ഇടയിൽ മധ്യനില സീക്രിച്ചു നീങ്ങുന്നതിനാൽ ഈ പ്രദേശത്തു നടക്കുന്ന എക്കുമെന്നിക്കൽ സംഭാഷണങ്ങളിൽ രചനാത്മകമായ പങ്കുവഹിക്കാനുണ്ടെന്നാണ് ആശ്രമത്തിന്റെ ബോധ്യം. ഇതര മതങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരുമായി നടത്തുന്ന സംഭാഷണം വഴി ഒരു വിശാലാർത്ഥത്തിലുള്ള എക്കുമെന്നിസം കൈവരുത്താൻ ആശ്രമം ആരംഭം ആരംഭം മുതലേ ആത്മാർത്ഥമായ ശ്രമം ചെയ്തുവരികയാണ്. തകാകത്തിനു ചുറ്റുമുള്ളവർ പ്രധാനമായും ഹൈന്ദവരാണ്. തെക്കരായുടെ ചുറ്റും, സ്വാധീനശക്തിയുള്ള മുസ്ലീംസ്കാണ് ഭൂതികക്ഷം. ഒരു മതേതര രാജ്യമായ ഇന്ത്യയിൽ നമ്മുടെ ഭാഗയെയം മറ്റുള്ളവരുടെ തുമായി കെട്ടപിണ്ടത്തു കീടക്കുകയാണിനും എന്നും ആശ്രമത്തിനു റിയാ. ദൈവശാസ്ത്രപരമായ വളരെ ഭിന്നതകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലും സാധാരണക്കാരുടെ സർവത്തോമുഖമായ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി രാജ്യത്തിന്റെയും മറ്റ് ഏജൻസികളുടെയും രചനാത്മകമായ സഹകരണത്താടെ പൊതുലക്ഷ്യപ്പെട്ടിക്കായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കും.

രണ്ടാം സഹായ മിഷൻ

സുറിയാനി സഭയെ സഹായിക്കുക എന്ന ഭാഗത്തുന്നതാട 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകങ്ങളിൽ വന്ന സി.എം.എസ്. മിഷനറിമാരെപ്പറ്റി നേരത്തെ പരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ. അമാർത്ഥത്തിൽ സുറിയാനി സഭയെ ആംഗീകാരം സഭയിലേക്കു ചേർക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ സുരിയാനി സഭയുടെ കഴിവുകൾ ശരിക്കുപയോഗിക്കാനുള്ള സഹായ മിഷനായിരുന്നു സി.എം.എസിന്റെത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ മിഷനറിമാർ ഭിന്നവിക്ഷണമുള്ള

സഭാനേതാക്കളുമായി ഏറ്റവും കൂടുതലായും തന്നിമിത്തം അവർക്ക് യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം നേടാൻ കഴിയാതെ വരികയുമാണുണ്ടായത്. എന്നാൽ ദൈവ ശാസ്ത്ര പാഠത്തിലും പൊതു വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും വലിയ തോതിലെല്ലക്കിലും മിഷനറിമാർ തങ്ങളുടെ സേവനം തുടർന്നു നടത്തി വന്നു. വേദപുസ്തക പഠനവും അനുഭിന ജീവിതത്തിൽ അതിന്റെ പ്രയോഗവും വർഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതെല്ലാംതന്നെ ഇന്ത്യയെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പാദത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതു സംബന്ധിച്ച് സഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെപ്പറ്റി കൈക്കപ്പെട്ടവരിൽ ആദ്ധ്യാത്മക അവബോധ മുണ്ഡാക്കാൻ സഹായിച്ചു. ഈ വലിയ ഭർഷനും കൊണ്ടു നിരന്തര വ്യക്തികളും ശ്രദ്ധകളും പല സമലങ്ങളിൽ തലയുതർത്തി. ബിഷപ്പ് പാക്കൻ ഹാം വാൽഷും പര്ത്തിയും അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ശ്രദ്ധമായി ചേർന്ന തുകൊണ്ടാണ് ഓർത്തയോക്സ് സഭയുടെ ബാഹ്യക്രാന്തിക ആദ്യത്തെ മിഷൻ കേന്ദ്രം ആരംഭിച്ചത്. പുണ്യാത്മകളും ഈ ഭാവ തികൾ തങ്ങളുടെ സകല സന്ദർഭത്തും ബുദ്ധിമുടിയും ആദ്ധ്യാത്മിക നൽകവരങ്ങളും ഈ സഭയുടെ സേവനത്തിനുവേണ്ടി സന്ദേശം സമർപ്പിച്ചു. സുറിയാനി സഭയുടെ പുനരുപാദിപരത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഈ സാധനമർപ്പണത്തിലുണ്ടായും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ രണ്ടാം സഹായ ഭാത്യവാഹകരായി. ഓർത്തയോക്സ് സഭയുടെ ശക്തിയും ഭാർബ ല്യവും ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുകയും ആ സഭയോടു പുർണ്ണമായി താഭാത്മ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തതാണ്, ആദ്യത്തെ സി.എ.ഓ.എസ്. സഹായ ഭാത്യവുമായുള്ള വലിയ വ്യത്യാസം. തങ്ങളുടേശിക്കുന്ന രീതിയിൽ സുറിയാനി സഭയെ പരിഷക്കരിക്കുന്നതിനും നവീകരിക്കുന്നതിനുമുള്ള ആദ്യകാല മിഷനറിമാരുടെ വലിയ താല്പര്യവും ഉത്സാഹവും തിട്ടുകവുമാണ് പ്രാദേശിക സഭാനേതാക്കളുമായി ഇടയാനുണ്ടായ കാരണമായത്. നേരേരഹിച്ച് സഭയുടെ എല്ലാ ബലപരീനതകളോടും കൂടി അതിനെ സ്വീകരിച്ചതു വഴി വാൽഷ് ഭാവതികൾ ക്ഷമാപൂർവ്വം സഭയെ സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു.

തകാകത്തിലിരുന്നും തകാകം ആദ്ധ്യാത്മക വഴിയും വാൽഷ് ഭാവതികൾ ഓർത്തയോക്സ് സുറിയാനി സഭയ്ക്കു ചെയ്ത സാംഭാവനകൾ ദിമുഖം വരുമ്പോൾ. തങ്ങളുടെ ത്യാഗാത്മകമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലും ഒരു കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലെ കോൺഫറൻസുകളിലും യോഗങ്ങളിലും ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളിലുണ്ടായും മാത്യക കാട്ടിയ വാൽഷ് ഭാവതികൾ സഭയുടെ നവീകരണത്തിനും കെട്ടുറപ്പിനും സഹായിച്ചു. ഉണ്ണർവ്വ യോഗങ്ങളിലും നിലയ്ക്കൽ, മാവേലിക്കര, മാരാമൻ മുതലായ സമലങ്ങളിലെ വലിയ കണ്ണവൻഷനുകളിലും സംബന്ധിച്ചു. ക്രിസ്തീയ ഭേദനം, കൈക്കപ്പെട്ടവ സേവനം മുതലായ വിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ചു

പണ്ണിതോച്ചിതവും പ്രചോദനപ്രദവുമായ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നു. വട്ടപ്പുണ്ണക്കേസ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ബിഷപ്പ് നടത്തിയ പരിശേഖരം വളരെ പ്രസിദ്ധമാണെല്ലാം. താഴെ ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ട ഏങ്കിലും അദ്ദേഹം ആശ വെടിയാതെ ദൈവത്തിന്റെ സമയവും പ്ലാനുമനുസരിച്ചുള്ള സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി അനുസ്യൂതം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം 1958 ഡിസംബർ 16-നു പരസ്പര സീറിക്രണം വഴി മലക്കര സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായപ്പോൾ രോഗശത്രുയിലായിരുന്ന ബിഷപ്പി നുണ്ടായ സന്നോധ്യത്തിന് അതിരുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു.

രണ്ടാമതെത സംഗതി ഓർത്തേയോക്ക് സഭയുടെ ബാഹ്യക്രോന്ത മിഷനി പ്രവർത്തന മുന്നേറ്റത്തിന്റെ പ്രതീകമായി തകാകം നിലകൊള്ളുന്നു എന്നതാണ്. ഭാഷാപരവും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവും ഭൂമി ശാസ്ത്രപരവും സാമ്പത്തികവും മറ്റൊരു കാര്യാദാളാൽ മലക്കരുടെ യുടെ പ്രവർത്തനം നൃറാണ്ഡുകളായി ഒറപ്പെട്ട മലബാർ തീരത്ത് ഒരു അഡിക്കിടന്നു. ഗതാഗത സൗകര്യക്കുറവും താരത്മ്യനു ഈ പ്രദേശത്തെ വേർത്തിച്ചു.

രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സും മഹാത്മാഗാന്ധിയും ചലനാത്മകമായ നേതൃത്വം നൽകിയപ്പോൾ ഇന്ത്യയിലുണ്ടാക്കിവന്ന എല്ലാ സാധനങ്ങളാടും ആളുകൾക്കു താല്പര്യം ജനിച്ചു. കൈക്കുറയ്ക്കുന്ന അവയുടെ ആരാധന, ദൈവശാസ്ത്രം, സാംസ്കാരിക പ്രകടനം എന്നിവയിൽ ശരിക്കും ദേശീയത സീറിക്രിക്കേഷ് സ്ഥിതിഗതി സംജാതമായി. ദേശീയ സയംപര്യാപ്ത തയ്ക്കുവേണ്ടി സമംചേയ്ത ഇന്ത്യക്കാരോടൊക്കെപ്പോൾ നിലകൊണ്ട ബിഷപ്പ് വാൽഡിനും പത്നിക്കും ഓർത്തേയോക്ക് സഭയുടെ പരമന്ത്യ തക്കം, പുരാതനമായ ആചാരങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ ഒരു ദേശീയ സഭയായി വളർന്നു വികസിക്കുന്നതിനുള്ള ഉൾക്കൊള്ളൽത്തുണ്ടെന്നു ബോധ്യപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു. മറ്റു സഭകളുമായുള്ള സഹകരണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലവത്തിൽ ഓർത്തേയോക്ക് സഭയുടെ ഈ ദേശീയ ചുമതല വ്യക്തമായി ചുണ്ണിക്കാട്ടാൻ തകാകം ആശ്രമത്തിനു സാധിച്ചു. ബിഷപ്പിന്റെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ജീവിതത്തിലുടെയുള്ള തകാകം ആശ്രമത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം ഒട്ടിക്കം പേരെ ഈ വലിയ ദർശനത്തിലുടെ പ്രചോദനപ്പിച്ചു.

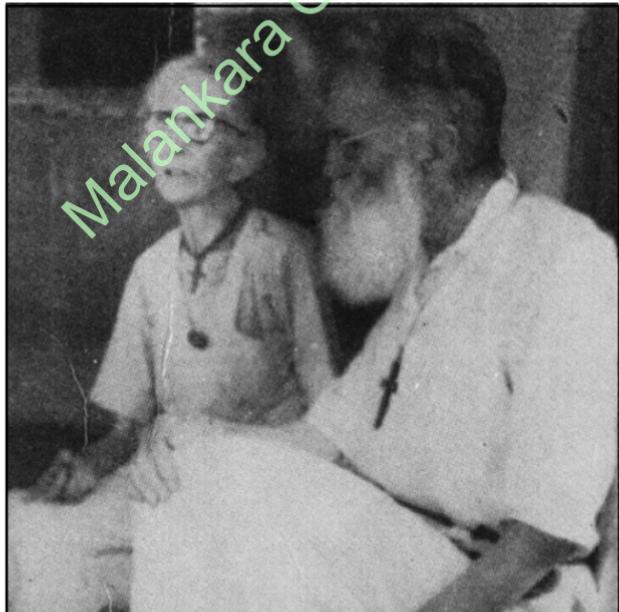
രാജു ഓർത്തേയോക്ക് ആശ്രമം എന്ന നിലയ്ക്കുള്ള ഭാവി പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇതെ രിതിയിലുള്ള സഭയുടെ ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായ വളർച്ചയും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആശ്രമം അഭിലൂടെയുള്ള വാമിച്ചു വളർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനും വേണ്ടി സഭയ്ക്കു കാതങ്ങൾ സഖ്യത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആശ്രമ പ്രസ്ഥാനത്തോടുള്ള

സഭാനേതാക്കളുടെ സമീപനവും അസ്വീകാര്യമാണ്. മത്തേരത്രയം അതി വേഗത്തിൽ ശക്തിപ്രാപിക്കുന്ന ഈ കാലാധ്യാത്മകിലും ക്രിസ്തുമത തിരിക്കേണ്ട സാദേശിയ സഭാവഭ്യത്പൂർണ്ണം ചർച്ച വളരെ പ്രസക്തമായ വിഷയമാണ്. ലോകത്തിലെ എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളിലേയും വചനമായി കൂടുള്ള ക്രിസ്തുവിരുദ്ധ സാന്നിധ്യവും വചനത്തിരുന്ന് ക്രിസ്തുവിലും ഒരു അധിക പൂർത്തികരണവും ആണ് സാദേശിയ സഭാവഭ്യതിരുന്ന് അടി സ്ഥാനം. സകല ലോകത്തിരുന്നും നാമനായ ക്രിസ്തുവിരുന്ന് സുവി ശേഷം അത് എവിടെ എത്തിരിരുന്നാലും എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും ജീവിതത്തിലും ചിന്താരീതിയിലും പ്രതിബിംബിക്കുന്നുണ്ട്.

ക്രിസ്തീയ സത്യങ്ങൾ വിശദിക്കിക്കാൻ ആദിമസഭയിലെ അംഗങ്ങൾ ഗ്രൈക്ക് തത്ത്വജ്ഞാന ബിംബങ്ങളും സദ്യഭായങ്ങളും സീകർച്ച് പ്രോൾ തന്നെ ഈ പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു. ക്രേക്കസ്തവ സഭയ്ക്കു പെറുവ മതത്തോടുള്ള പേടിക്കാണ്ഡാണ് സാഭാവികമായും ഇന്ത്യയിൽ സഭയുടെ വിദേശിയ സഭാവ വളർച്ച തള്ളിന്നു പോയതെന്നു കരുതാം. ഹിന്ദു മതത്തെ കാര്യമായി പരിഗണിക്കുകയും പെരുവവരുപകല്പനകളിൽ ക്രിസ്തുമതത്തെ മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ഇദം പ്രമുഖമായി ശ്രമിച്ചത് മധ്യരാജ്യിലെ ജനസ്ക്ഷേപ മിഷനറിയായ റോബർട്ട് ഡി. നോബിലിയാണ്. അദ്ദേഹം ഹിന്ദു സന്ധ്യാസിയുടെ കാവിവസ്ത്രം സീക്രിക്കുകയും ഹിന്ദുമതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുകയും ചെയ്ത് തന്റെ ആശ്രമത്തിൽ ശുരൂവായി കഴിയുകയും ഉട്ടിക്കൊണ്ടു ശിഷ്യരെ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

രു പെരുവവ നാധ്യവിനെപ്പോലെ ജീവിച്ച മറ്റാരു വലിയ സുവി ശേഷപ്രസംഗകനായിരുന്നു സാധ്യ സുന്ദരസിംഗ്. അദ്ദേഹത്തിരുന്ന് മഹാ തയ്യ മാതൃക ആദ്യത്തെ ക്രേക്കസ്തവ ആശ്രമമായ (1922) പുന്നനയിലെ ക്രിസ്തുസേവാസംഘ സ്ഥാപകരെ വളർത്തുന്നതിനും പ്രചോദിപ്പിച്ചു. ആ കാലത്തിനുശേഷം ചെണ്ണു, ചകര, അപ്പം സാമി, നെഹമു ഗ്രാരെ തുടങ്ങിയവർ രു ഭാരതീയ ക്രേക്കസ്തവ ദൈവശാസ്ത്രം വികസിപ്പിച്ചടക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ സുവിശേഷവർക്കരെന്നതിൽ ആശ്രമ പ്രസ്ഥാനത്തിനു അതുല്യമായ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു ചെണ്ണുന്നുടെ ചിന്താഗതി എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കാലാധ്യാത്മകിലാണ് രാജ്യത്തിരുന്ന് വിവിധ കോൺഗ്രസ്സിലും മുലകളിലും ഉട്ടിക്കൊണ്ടു ആശ്രമങ്ങൾ തുപംകൊണ്ടത്. ഇവയിൽ ചിലത് രാജ്യാന്തര സഭാവമുള്ളതും മറ്റു ചിലത് വിഭാഗങ്ങിയാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതും ആയിരുന്നു. ഈ ആശ്രമങ്ങൾ സഭയുടെ സംഗ്രഹിതം, വാസ്തവിഭ്യാ, തക്സാ, ദൈവശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങളിൽ പെരുവവരീതികൾ സ്ഥിക്കി ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഹിന്ദുമതത്തിരുന്ന് കോടകളായ ചിന്താധാര, രീതി എന്നിവയെ കാര്യമായി സ്വപർശിക്കാനായില്ല.

മഹാദവ തത്ത്വജ്ഞനും സംവിധാനത്തിൽ വേദാന്തമാണ് ഏറ്റവും സമഗ്രവും ആഴമേറിയതും. ഇതേപ്പറ്റി താരതമ്യപത്രം നടത്തുകയും ക്ലൈസ്റ്റർവ ദൈവശാസ്ത്രം കുടുതൽ വ്യക്തതയോടെ അവതരിപ്പി ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ആധുനിക ദൈവശാസ്ത്രം ഉപജ്ഞാതാക്ക ത്രായ ഗ്രാമങ്ങൾ പണിക്കരും കൂശൻ കോറ്റർ മിയറും ഈ മേഖല ഡിൽ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. “ഹിന്ദുമതത്തിലെ അജ്ഞാത നായ ക്രിസ്തു” എന്ന പണിക്കരുടെ പുസ്തകം പണ്ണിത്തോചിതമാണ്. ഉപനിഷത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ബന്ധപ്പെടുത്തി ക്രിസ്തു വിനെ വരച്ചുകാട്ടിയിരിക്കുകയാണ് പണിക്കർ. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ യുള്ള ചിത്രകര പിന്തുർന്ന് ക്ലൈസ്റ്റർവ വേദാന്തം വികസിപ്പിച്ചെടു ക്കുന്നതിനു വളരെ ശ്രദ്ധ ആവശ്യമാണ്. ക്ലൈസ്റ്റർവ ആശ്രം പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ചിത്രിക്കുവോൾ അത് ഇന്ത്യയിൽ ക്ലൈസ്റ്റർവ മതം ദേശീയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുപാധിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി നാം നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെപ്പറ്റി കുടുതൽ ബോധവാന്നാരാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആശ്രമം നൽകുന്ന ആദ്യ പാഠങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്.

പപ്പായും മക്കിയും

വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം

ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേൾ ലളിതജീവിതം, വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം മുതലായവ വെളിവാക്കുന്ന ഒട്ടയികം സംഭവങ്ങൾ അനുഭവമർക്കു പറയാനുണ്ട്. പരേതനായ ഓ. വി. തോപ്പിൽ, കോയസ്വത്തുർ ഇപ്രകാരം എഴുതി: “ഞാൻ 1941-ൽ ആൺ കോയസ്വത്തുർ എത്തി താമസം ആരംഭിച്ചത്. അനു അവിവാഹിതനായിരുന്ന എനിക്ക് 1934 മോധലിൽ ഒരു ചെറിയ ഓസ്റ്റിൽ കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് താക്കത്തിലേക്കു രോഡ് ഇല്ലായിരുന്നു. കുണ്ടും കുഴിയും നിറഞ്ഞ ഒരു ശ്രാമിന നടപ്പാത മാത്രം. കാള വണികൾ മാത്രം സഖ്യതിക്കുന്ന വീതികുറഞ്ഞ ഒരു രോഡ്. സാധാരണഗതിയിൽ ഒരു കാറും പോകാത്ത വഴി. അനു ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടും ഇല്ലായിരുന്നു താനും. ഓന്നുകിൽ കാളവണിയിൽ, അല്ലകിൽ നടന്നുവേണ്ട താക്കത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ.

പപ്പയ്ക്കും മമ്മിക്കും രണ്ടു സെസക്കിൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എൻ്റേ സഹോദരൻ ടി. ഓ. മാത്യു താക്കം ആശുപ്രകാരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ കുടുക്കുടെ അവിടെ പോകുമായിരുന്നു. പപ്പയുടെയും മറ്റും സാന്നിഡ്യത്തിൽ പകർസമയം സന്ദേശപൂർവ്വം അവിടെ ചെലവഴിച്ചശേഷം മടങ്ങും.

അനു കോയസ്വത്തുർ വളരെ കുറച്ചു സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി കലെ ഉണ്ടായിരുന്നതല്ലോ. കുന്നാംകുളത്തുനിന്നു വന്ന കുറെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പപ്പടം ഉണ്ടാക്കുന്നതിലും എല്ലാക്കച്ചവടത്തിലും വ്യാപൃതരായിരുന്നു. പപ്പയും മമ്മിയും പത്തുമെരൽ അകലെ കോയസ്വത്തുർ വരുമ്പോൾ എന്ന സന്ദർശിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു.

നല്ല ചുടുള്ള വേനൽക്കാല മദ്യാഹനത്തിൽ പപ്പയും മമ്മിയും നിന്ന് ചീരിക്കാതെ എൻ്റേ വസതിയിൽ എത്തി. കാലിൽ ചെരിപ്പില്ലായിരുന്നു. ബിഷപ്പ് കുറിത്തയിച്ച കാക്കി നിക്കരും ഷർട്ടുമാണു ധരിച്ചിരുന്നത്. മമ്മി വെള്ളത്തെ നൂലുകൊണ്ട് അതു തയിച്ചതായിരുന്നു എന്നു പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. മമ്മിയുടെ വേഷവും ടും മെച്ചമല്ലായിരുന്നു. പപ്പയുടെ കക്ഷത്തിൽ അകത്ത് ഓന്നുമില്ലാത്ത മടക്കിത്തെറുത്ത ഒരു പോർഡ് ഓൾ (വിത്തിച്ചു കിടക്കുന്നതിനും സാധനങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരുതരം കിടക്ക) ഉണ്ടായിരുന്നു. മമ്മി പഴയ ഒരു ലതർ ബാഗ് കൈയിൽ തുകിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. പെട്ടിക്കൈത്തെ സാധനങ്ങൾ ഓന്നും പോഴിഞ്ഞു പോകാതിരിക്കാൻ ചരടുകൊണ്ടു പെട്ടി നല്ലതുപോലെ ചുറ്റി

കൈട്ടിയിട്ടുമുണ്ട്. വെയിലത്തു നടന്നുവരുന്ന അവരെ കണ്ണപ്പോൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ച ചെന്നു സീകരിച്ചു, അവരെ വല്ലാതെ വിയർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പപ്പ: ഹലോ, തോപ്പിൽ, ഞങ്ങൾ കൊണ്ടെങ്കനാലിനു പോകയാണ്.

ഞാൻ: പപ്പ, ആ ട്രെയിൻ വെകിട്ടു നാലുരയ്ക്കേയുള്ളില്ലോ.

പപ്പാ: (ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പാണ്ടു) ഞങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു മുന്നരയ്ക്കേ പോകുന്നുള്ളു. അതുവരെ ഇവിടെ വിശ്രമിക്കാം.

തുടർന്ന് ഉച്ചക്കേഷണം കഴിഞ്ഞു പപ്പയും മമ്മിയും വിശ്രമിക്കാൻ മുൻ തിലേക്കു പോയി. കൃത്യം മുന്നരയ്ക്ക് അവർ എഴുന്നേറ്റു ചായ കുടിച്ചു.

പെട്ടി, ഹോർഡ് ഓർ എന്നിവയുമായി മമ്മി എൻ്റെ കാറിന്റെ പിൻ സിറ്റിൽ കയറി. പപ്പ വളരെ വിഷമിച്ച് മുൻസിറ്റിലും, വളരെ ഉയരമുള്ള ആളാകയാൽ കാലുമടക്കി വയ്ക്കാനും മറ്റും ആ ചെറിയ കാറിൽ വളരെ പ്രയാസമായിരുന്നു. കാറിൽ കയറുന്ന സാഹസരതിനിടയിൽ അദ്ദേഹം നന്നെ ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പപ്പ: “രസകരമായ യാത്ര.”

പിന്നെയും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഞങ്ങൾ ഭ്രംജനിൽ എത്തിയശേഷം അവർ രണ്ടുപേരും ബുക്കിംഗ് റാഫീസിലേക്കു നടന്നു. ഞാനും അവരെ അനുഗമിച്ചു.

മമ്മി: ഹെർബെട്ട് (എൻടു ഓർമ്മ ശരിയെങ്കിൽ ബിഷപ്പിനെ ഹെർബെട്ട് എന്നായിരുന്നു മമ്മി വിളിച്ചിരുന്നത്) നിങ്ങൾക്ക് ഒരു രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് ടിക്കറ്റും എന്നിക്ക് രണ്ടു മുന്നാം ക്ലാസ്സ് ടിക്കറ്റും വാങ്ങുക (രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമാകയാൽ അനും തീവണ്ടിയിൽ വലിയ തിരക്കായിരുന്നു.)

പപ്പ: ശരി (പപ്പയ്ക്കു രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് ടിക്കറ്റും മമ്മിക്ക് മുന്നാം ക്ലാസ്സ് ടിക്കറ്റും വാങ്ങി).

പപ്പ: (ബുക്കിംഗ് ക്ലാർക്കിനോട്) എന്നിക്കു റിസർവേഷൻ കിട്ടാൻ സാഡുതയുണ്ടോ?

ബുക്കിംഗ് ക്ലാർക്ക്: അപ്പെന്നുയറിൽ ഭ്രംജനി സുപ്രേണ്ടിനെ സമീപി കുക (അവർ രണ്ടുപേരും അപ്പെന്നുയറിലേക്കുള്ള പടികൾ ചവിട്ടി). പപ്പ യുടെ ഹോർഡ്‌ഡാളും മമ്മിയുടെ കൈയിൽ തോൽപ്പെട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ യാത്രയ്ക്കുന്ന ഒരു വാല്പുകാരനെപ്പോലെ അവരെ പിന്തു ടർന്നു. അപ്പെന്നുയറിലെ പൂർണ്ണഹോമിൽ ചെന്നു സുപ്രേണ്ടിന്റെ ബോർഡു കാണിച്ചുകൊടുത്തു).

പപ്പാ: ഓ കണ്ണു, ഇവിടെത്തെനെ (അദ്ദേഹം സുപ്രണിഞ്ചേ മുറിയിൽ കടന്നു. മുറിയുടെ പ്രവേശനകവാടത്തിൽ 25 വയസ്സു തോനിക്കുന്ന ഒരു യുവവൻ ഒരു കണ്ണരയിൽ ഇരുന്നു സിഗരറ്റു വലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ രണ്ടു കാലും മേശപ്പുറത്ത് ഉയർത്തിവച്ചിരുന്നു. സുപ്രണിഞ്ചേ ക്ലാർക്കായിരുന്നു അയാൾ).

ചെറുപ്പക്കാരൻ അങ്ങേയറ്റത്തെ ഡിക്കാരഭാവത്തോടെ ചോദിച്ചു, ‘നിങ്ങൾക്ക് എന്നാണ് വേണ്ടത്?’

പപ്പ: മൈസർ സുപ്രണിഞ്ചേ എനിക്കു കണ്ണാൽ കൊള്ളാം.

ക്ലാർക്ക്: (വീണ്ണും നിന്മാഭാവത്തോടെ) അദ്ദേഹത്തെ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ കാണുന്നത്?

പപ്പ: കൊഡൈക്കനാലിലേക്ക് എനിക്ക് ഒരു രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് ടിക്കറ്റുണ്ട്. റിസർവേഷൻ കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാം.

ക്ലാർക്ക്: റിസർവേഷൻ ഒന്നുമില്ല. കിട്ടുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് പരിക്ഷിച്ചു നോക്കു.

പപ്പ: ശതി, ഞാൻ ഒന്നു ശ്രമിച്ചുനോക്കുന്നു.

അ ചെറുപ്പക്കാരൻസേ സംസാരരീതി കണ്ണപ്പോൾ അവനെ കണ്ണരയിൽ നിന്നു വലിച്ചു താഴെയിട്ട് ഒരു തട്ടുകൊടുക്കാൻ എനിക്കു തോനി. പപ്പ അവിടെ എൻ്റെ കുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല. പകേശ്, പപ്പയ്ക്കു അതുകൊണ്ടാനും ഒരും പ്രയാസം തോനിയില്ല. പപ്പ വെളിയിൽ വന്നപ്പോൾ ഫലം എന്നറിയാൻ മമി ആകാംഷാപൂർവ്വം കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു.

മമി: അയാൾ എന്തു പറഞ്ഞു?

പപ്പാ: ഓ! ‘ഞാൻ ഒന്നു ശ്രമിച്ചുനോക്കുന്നെന്നും.’

എന്നിട്ടാരു ചിരി, മമിയും ചിരിയിൽ പക്കുകൊണ്ടു. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും തീവണ്ടി വരാറായി. രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് കമ്പാർട്ട്കുമെന്തും എത്തുന്നതിനടുത്തു സ്ഥലത്തു ഞങ്ങൾ നിലയുറപ്പിച്ചു. ഏതാനും മിനി ട്രിനുള്ളിൽ തീവണ്ടി എത്തി. മമി തള്ളിനുംനു മുന്നാം ക്ലാസ്സ് കമ്പാർട്ടുമെന്തിന്റെ അകത്തു കയറി. പപ്പയും ഞാനും രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് കമ്പാർട്ടുമെന്തിലും. അതു പത്തു ബർത്തുള്ള ഒരു കമ്പാർട്ടുമെന്തായിരുന്നു. എല്ലാ ബർത്തിലും ധാരകാർ ഷീറ്റും മറ്റും വിതിച്ചു കിടന്നിരുന്നു. തിരിയിൽ മുഴുവൻ ലാറ്റേജ്. തിരയുടെ ഒരു മുലയിൽ അല്പം സ്ഥലം ഒഴിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു. പപ്പാ അതു കണ്ണു.

പപ്പ്: കൊള്ളം നല്ല സൗകര്യം.

അദ്ദേഹം ഫോർമ്മ ഓൾ അവിടെ ഇട്ടശേഷം അതിന്റെ മുകളിൽ ഇരുന്നു. മുട്ടിനിടയിൽ തലകുനിച്ചു വച്ചുകൊണ്ടാണീരുന്നത്. ആരോടും ഒന്നും മിണ്ഡാതെ. ബാത്തറുമിരുന്ന് പ്രവേശനകവാടത്തോടുതായിരുന്നു പപ്പ് കണ്ണ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്ന സ്ഥലം. പപ്പ് അതു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. താന്നതു പറഞ്ഞുമില്ല.

തീവണ്ടി അര മൺക്കുർ അവിടെ തങ്ങാറുണ്ട്. എനിക്കു വല്ലാതെ വിഷമം തോന്തി. നിസ്സഹായനായ താൻ തീവണ്ടി, സ്നേഹം വിടുന്നതു വരെ അവിടെ നിന്നു.

പപ്പ് തീവണ്ടിയിൽ കയറി കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ധാത്രക്കാരിൽ ഒരാൾക്കു പപ്പയോടു കരുണ തോന്തി. തന്റെ കിടക്കയുടെ പകുതി ഉപയോഗിച്ചു കൊള്ളുക എന്നു ബിഷപ്പിനോടു പറഞ്ഞു.

പപ്പ്: വേണ്ടെ, വേണ്ടെ. നിങ്ങളുടെ സൗകര്യങ്ങളു വേണ്ടിയുള്ള റിസർവേഡ് സൈറ്റാണല്ലോ അത്.

ധാത്രക്കാരൻ: ഇടൻ കിടക്കയുടെ പകുതി ചുരുട്ടിയശേഷം വീണ്ടും അവിടെ വനിരിക്കാൻ ബിഷപ്പിനോടഭൂതമിച്ചു.

പപ്പ്: താൻ വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കാലുനിവർത്തത് സുവമായിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ.

തന്റെ അഭ്യർത്ഥന ബിഷപ്പ് സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ണ ആ ധാത്രക്കാരൻ കിടക്കു മുച്ചുവൻ മടക്കി അയാളുടെ സുഹൃത്തിന്റെ ബർത്തിൽ വച്ചു. തലകുനിച്ചിരുന്ന പപ്പ് ഇതൊന്നും കണ്ടില്ല.

ധാത്രക്കാരൻ: ഇതാ ഇവിടെ ഒരു ബർത്തം ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവിടെ വനിരിക്കുക.

അപ്പോൾ തലപൊക്കി നോക്കിയ പപ്പ് ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ബർത്തം കണ്ണു.

പപ്പ്: നല്ല അവസരം തന്നെ കിട്ടി.

അദ്ദേഹം ഫോർമ്മ ഓൾ എടുത്തു ബർത്തിൽ വിരിച്ചു. ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ടു കാൽനീട്ടിവച്ചു. ആരോടും ഒരക്കശരം പറഞ്ഞുമില്ല. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം വെബബിൾ എടുത്തു വായന തുടങ്ങി. തന്റെ ബർത്തം വിട്ടു കൊടുത്ത ആ ധാത്രക്കാരൻ അതാരാബന്നു എന്നോടു സാക്കാറുമായി ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞു: ‘ബിഷപ്പ് പാക്കർഹാം വാർഷ്.’ അയാൾ വെദ്യുതാഖ്യാലാതമേറ്റതുപോലെ അത്കുതംസ്തവ്യനായി.

യാത്രക്കാരൻ: എന്ത്! ബിഷപ്പ് വാർഷ! ദൈവമേ! ഞാൻ അദ്ദേഹ തെപ്പറി കേട്ടിട്ടുള്ളൂ, കണ്ടിട്ടിലു. ഈ എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്യാനുള്ള നല്ല അവസരം ലഭിച്ചല്ലോ.

തന്റെ ബർത്ത് ബിഷപ്പിനു കൊടുക്കാൻ രവസരം ലഭിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം അഭിമാനം കൊണ്ടു. ബിഷപ്പിനു കേൾവിക്കു അല്ലപ്പം തകരാറുണ്ടായിരുന്നു. ബിഷപ്പ് വാർഷ എന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ യാത്രക്കാരല്ലാം അവരുടെ കിടകകളിൽ നിന്നു ചാടിയെഴുന്നേറ്റു കുപ്പുകൈക്കളുമായി ബിഷപ്പിനു ചുറ്റും നിന്നു. ചിലർ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ബിഷപ്പ് അവരോടു സംസാരിക്കുകയും തമാഴകൾ പറഞ്ഞു ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനകം തീവണ്ടി നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഞാൻ കന്യാർട്ടു മെസ്റ്റിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങി ബിഷപ്പിനോടു യാത്ര പറഞ്ഞു. യാതൊരാധം ബന്ധവും രഘുലും പരിഭവവും ഇല്ലാത്ത ആ പാവശ്ശുട വയ്യാവുംബന്തേ അതുല്യമായ മഹത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും എന്തെന്തെന്നും മനസ്സിൽ പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്.

മറ്റൊരു സംഭവം: ഒരു ദിവസം മൺ പതിനൊന്നായി. ഞാൻ തകാകം ആശ്രമത്തിലെ അടുക്കളെ വരാതയിൽ റിൽക്കുകയായിരുന്നു. മമ്മി ഒരു ചെറിയ ചുല്ലുകൈണ്ട് അടുക്കളെ അടിച്ചുവാരുകയും വെള്ളമൊഴിച്ചു കഴുക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടുന്ന് ഒരു കാർ ഗ്രേറ്റുകടന്ന് അടുക്കളെ വരാതയ്ക്കടക്കുത്തു വന്നുനിന്നു. അന്നു ആശ്രമത്തിൽ ഇരു കെട്ടിടമാണ് പ്രധാനമായും ഉണ്ടായിരുന്നത്. കാർ നിന്നപ്പോൾ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനമായും ഇരഞ്ഞി. നെയിംപേറ്റിൽ നിന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ഡിന്റ്രിക്ക് കളക്ടറാബന്നനു എനിക്കു മനസ്സിലായി. റോഡിലൂഡത്ത് ഇരു വഴിയില്ലെട അദ്ദേഹം എങ്ങനെന കാറിൽ വന്നു എന്നു ചിന്തിച്ചു ഞാൻ വിന്നമയിച്ചു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം നടക്കുന്ന കാലം ലഭ്യം. ഞാൻ അടുക്കളെത്തിലേക്കു ഓടി വിവരം മമ്മിയെ അനിയിച്ചു. കലക്കൻ കുന്നിഞ്ഞു വരാതയിൽ കയറി. മമ്മി വെള്ളിയിൽ വന്നു കൗതുകപുർഖം അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നു നോക്കി. വലതുകൈയിൽ ഇരുന്ന ചുല്ലുകളടക്കു കൈയിലേക്കു മാറ്റിക്കൊണ്ടു കലക്കൻകു മമ്മി ഹസ്താനം ചെയ്തു. കലക്കൻ സയം പരിചയപ്പെട്ടതി, പുണ്ണിരിതുകിക്കൊണ്ടു മമ്മി ചോദിച്ചു “താക്കൾക്കു ഫെറ്റബട്ടിനെ കാണണം അല്ല?”

‘കാണണം’ എന്നു കലക്കൻ മറുപടി നൽകി.

‘ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം, വരു.’ അപ്പോൾ അടുക്കളെയുടെ മറ്റൊരു പച്ചക്കറിച്ചെട്ടികൾ നടുന്നതിനു വേണ്ടി പസ്ത നിലം കിളിച്ചു ഒരുക്കുകയായിരുന്നു. കലക്കൻ പസ്തയുടെ സമീപത്തെക്ക് ആനയിച്ചു കൊണ്ടു മമ്മി പറഞ്ഞു “ഫെറ്റബട്ട്, ഇദ്ദേഹം ജില്ലാ കലക്ടറാണ്.” പസ്ത

യുടെ രണ്ടു കൈവെള്ളുത്തിലും ചെമ്മണ്ണായിരുന്നു. നിക്കെറിഗ്രേ ഇരുവശത്തും കൈകൾ തടി മണ്ണു കളഞ്ഞുകൊണ്ട് കലക്കടർക്കു ഹസ്തം ചൊന്ന ചെയ്തു. തുടർന്ന് നല്ലതുപോലെ ഒരു ചിരിയും. ഇതിനകം മഹിം അടുക്കളെയിൽ പോയി ബാക്കിയുള്ള ജോലി പൂർത്തിയാക്കുകയും ഉച്ച കേഷണം തയ്യാറാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

കലക്കടർ വന്നത് എന്തിനാണെന്നു എനിക്കെറിഞ്ഞുകൂടാ. വെയിലത്തു നിന്ന് അഞ്ചു മിനിറോളം ബിഷപ്പുമായി കലക്കടർ സംസാരിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം കാറിൽ തിരിച്ചുപോയി.

ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ കോയസ്വത്തുരിൽ നിന്നു തടാകത്തിലേക്കു ടാറിട് രോധുണ്ടായി. ഗ്രാമീനരെല്ലാം വിസ്മയഭരിതരായി. അകാലത്ത്, പ്രശസ്തനായ ജി. ഡി. നായിയു മാത്രമായിരുന്നു ബന്ധ് സർവീസ് നടത്തിയിരുന്നത്. കോയസ്വത്തുരിൽ നിന്നു തടാകത്തിലേക്ക് ഒരു ബന്ധസർവീസ് ആരംഭിക്കാൻ നായിയുവിനോടു കലക്കടർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഗ്രാമീനരെല്ലാം കടവണ്ണിയിൽ മാത്രം സഖ്യവിക്കുന്നവരാകയാൽ ബന്ധപ്പിൽ കയറ്റുകയില്ലെന്നും ബന്ധ് സർവീസ് നഷ്ടമാക്കുമെന്നും ജി. ഡി. നായിയു കലക്കടറ അറിയിച്ചു. രാവിലെയും വെക്കിട്ടും മാത്രം ഒരു ബന്ധീടാൻ കലക്കടർ വിജയം നിഷ്കർഷിച്ചു. ഡിസ്ട്രിക്ട് കലക്കട രൂടെ നിർദ്ദേശത്തെ നിരകൾക്കൊൻ സാധിച്ചില്ല. ബന്ധ് സർവീസ് ആരംഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ 15 മിനിറീട്ടിലും കോയസ്വത്തുരം - തടാകം ബന്ധ് ഓവർ ലോധുമായി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമവും അതോടൊപ്പം എല്ലാവിധതിലും പുരോഗമിച്ചു.

ബിഷപ്പ് ദന്തപ്പോൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത ഏറ്റവും അവികസിതമായ ഗ്രാമത്തെ ഇന്നു കുഴൽക്കിണറുകളും പദ്ധതികൾും നിയുഹരിത പ്രദേശമാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.

ബിഷപ്പ് വാർഷിനെന്ന നാലു ദശാഖ്വാത്തിലെയിക്കം അടുത്തു പരിചയമുള്ള തിക്കണ്ണ സഭാസ്ഥനേപ്പിയും സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ മുത്തസഹാദരനും കോയസ്വത്തുരിലെ അസോസിയേറ്ററ്റ് ഓട്ടോമോബൈൽസ് പ്രോഫെറ്ററുമായിരുന്ന സി. പി. തോമസ് ഇപ്രകാരം ഏഴുതി: “ബിഷപ്പ് വാർഷിനെപ്പോലെ ത്യാർത്ഥ ത്യാഗിവരുന്നെന്നൊൻ ഒരു മതത്തിലും ഒരു സ്ഥലത്തും കണ്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തോട് അടുത്തിടപെടുന്ന വർക്കു മാത്രമേ അതു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മറ്റു ചില ത്യാഗിവരുമാരെപ്പോലെ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളൊന്തു ത്യാഗിയായ തല്ലി ഇദ്ദേഹം. ഇദ്ദേഹത്തിനു എല്ലാ അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങളും സുലമോയിരുന്നു. ഒരു ബിഷപ്പിന്റെ പുത്രനായ ബിഷപ്പ്, പ്രിൻസിപ്പൽ

ഉദ്യോഗം, പാണ്ഡിത്യം, സ്വത്ത്, ഉയർന്ന കുടുംബങ്ങളുമായുള്ള ചാർച്ച തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഉള്ള ആൾ ഇവയെല്ലാം വലിച്ചുറിഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷു കാർ ഇന്ത്യ ഭരിക്കുന്ന കാലം, രാജാവിനെപ്പോലെ ഇവിടെ വാഴാമായി രുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാ അത്യാധുനിക ജീവിതസൗകര്യങ്ങളെയും ചവ ചെന്ന് എല്ലാം ആരും അറിയാത്ത ഒരു കുഗ്രാമത്തിൽ താമസമാക്കി. കാലിൽ ചെരിപ്പുപോലും ധരിക്കാതെ ശ്രാമത്തിൽ സെക്കിളിലും നടന്നും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു. നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടു ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ച നസാധൻ പിന്നടികളിൽ തന്നെ. ആ ലളിതസുന്ദരമായ ജീവിതത്തെ ഉപമിക്കാൻ എനിക്കു വാക്കുകളില്ല.”

അന്നു കോയമ്പുത്തുർ നിന്നു തടാകത്തിലേക്കു മോട്ടോർ വാഹന അശ്ര ഓടിയിരുന്നില്ല. കടവണ്ണികൾ മാത്രം സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ഇടവഴി മാത്രം. കിറിത്തയിച്ച് വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്ന ആൾ, കിടപ്പാണ്ണക്കിൽ ഒരു പുത്രപായിൽ. ആർക്കും എപ്പോഴും സ്വത്ത്രമായി ഇടപെടാം. ആളിരേൾ വേഷവും പ്രായവും പാണ്ഡിത്യവും ഒന്നും കണക്കാക്കാതെ ഇടപെടുന്ന സഭാവം. ലോകത്തിലെ അശ്രിതികൾക്കും തിരുകൾക്കും അതീതനായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ബിഷപ്പിരേൾ ഒരു ശിഷ്യൻ എന്നോടിപ്പകാരം പറഞ്ഞു. “പ്പുഅയെ ആർക്കും കളിയാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അദ്ദേഹം ലോകത്തിലേക്കും വലിയ ആൾ ആണെന്നു വിശ്വാസിപ്പിച്ചാലും മരമണ്ണൻ ആണെന്നും പറഞ്ഞാലും ഒരു ഭാവവ്യത്യാസവുമില്ല. ഒന്നു ചിരിക്കും ആത്ര തന്നെ.”

രോഗികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവർക്കു കത്തെഴുതുകയും ചെയ്യുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു ചില ചില്ലറി ചികിത്സാവിധികളും അറിയാമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ എനിക്കു ശ്രദ്ധാലുപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു ചികിത്സാവിധി നിശ്ചയിച്ചു. “ദിവസവും ആറു ഫ്രാള്ലും വെള്ളം കുടിക്കണം എന്നും അതു ആരു ചെയ്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. രോഗത്തിനു ശമനവും ഉണ്ട്.” രസകരമായ കമകൾ പറഞ്ഞു ചിരിപ്പിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവിനെപ്പറ്റി എടുത്തുപറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ഇരുവരും കൂടി എവിടെയോ ഒരു ധാരാ പോയി. ആരോഗ്യാർ ഹൃദോഗം മുലം മരിച്ച വിവരം ധാത്രാവേളയിൽ അറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ബിഷപ്പ് എന്നോടിപ്പകാരം പറഞ്ഞു. “I doubt very much whether I have a heart or not.” നല്ല ആരോഗ്യമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലവെല്ലപ്പറ്റി ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

പേരോ പെരുമയോ ആഗ്രഹിക്കാതെ ലളിതമായ ധന്യജീവിതം നയിച്ച പപ്പാ നമ്മുക്കെല്ലാവർക്കും സീകാരുമായ ഒരു വലിയ മാതൃക

വച്ചിട്ടാണു ഇന്നങ്ങളുടെ പറുവീസിയിലേക്കു പറന്നുപോയിരിക്കുന്നതെന്നാണ് എൻ്റെ ഉത്തരം വിശദാസം.

മദ്രാസിൽ നിന്ന് അധ്യക്ഷരെറ്റ് പി. സി. കുർജ്ജൻ പടിഞ്ഞാറേക്കരെ ഇങ്ങനെ എഴുതി:

ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹാസിൽ ഒരു ധ്യാനയോഗത്തിനു നേതൃത്വം നൽകാൻ ബിഷപ്പ് വാൾഷ് വന്നത് താൻ ഓർക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ തത്ത്വങ്ങൾ വ്യക്തതയോടെ അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു. അത് എന്നിൽ വലിയ മതിപ്പുള്ളവക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അതീവ ലളിതമായിരുന്നു അദ്ദേഹ തനിൽനിന്ന് ഭാഷ. ഏതു കുട്ടിക്കുപോലും കാര്യം മനസ്സിലാക്കാൻ ഉതകുന്ന ശ്രദ്ധി. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് വിനയവും അടിപതാരത്ത് ക്രിസ്തുവിശ്വാസവും ആദ്യയോഗത്തിൽ തന്നെ എൻ്റെ ശ്രദ്ധയെ പിടിച്ചുപറ്റി. അദ്ദൂരം പന്ത്രണ്ടി ജനനാ അദ്ദേഹത്തിൽ ലഭ്യപ്രതിഷ്ഠംമാണെന്നു തോന്തി. സംസാരിക്കുന്ന വിഷയത്തിലുള്ള അവഗാഹം പ്രകടമായിരുന്നു. രസകരമായ പ്രതിപാദനരീതി. സംസാരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽനിന്ന് സുപ്രധാന വശങ്ങൾ ദ്രോതാക്കളുടെ മനസ്സിൽ ആണ്ടുപതിക്കുന്നതുവിധമാണ് അദ്ദേഹം അത് കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത്. ചെറിയ സമൂഹങ്ങൾക്കു ധ്യാനം നയിക്കാൻ കഴിവുള്ള വ്യക്തിയാണുദ്ദേഹമെന്നു വ്യക്തമായി രൂപീക്കാൻ.

പാമരമാരോടു സംസാരിക്കുന്നോൾ പോലും ബിഷപ്പ് പണ്ഡിതോ ചിത്തമായ ഭാവമോ രൂപമോ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി കണ്ടിട്ടില്ല. ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയുന്നോഫോ സംശയങ്ങൾക്കു നിവാരണം നിർദ്ദേശിക്കുന്നോഫോ പണ്ഡിതന്റെ ഭാവലേശം പോലും അദ്ദേഹത്തിൽ സ്വഹ്യരിച്ചിരുന്നില്ല.

അദ്ദേഹം നയിച്ച മറ്റൊരും ധ്യാനയോഗങ്ങളിൽ കൂടി സംബന്ധിക്കാൻ എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. അതിൽ ഒരെണ്ണം വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാന വാർഷികത്തിലാണ്. മറ്റൊന്ന് താംഖരത്ത് (മദ്രാസ്) കോർളി പെഹസ്കൂളിൽ വച്ചും. തനിക്ക് ഏർപ്പെടുത്തുന്ന താമസസ്ഥകരുണ്ടെങ്കിലും ബിഷപ്പ് ഒരിക്കലും ഒഴുപ്പാടോ അതുപതിയോ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. അതു വേണം, ഇതു പോരാ, മറ്റതു വേറേ രീതിയിൽ വേണ്ടിയിരുന്നു തുടങ്ങിയ പരിഭ്വദങ്ങളോ പരാതികളോ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവില്ല. നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതെന്തും അദ്ദേഹം കഴിക്കും. നിങ്ങൾ ഏർപ്പാടു ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തു പാർത്തുകൊള്ളും. ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രം അദ്ദേഹം നിഷ്ഠം വച്ചു - അതിരാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുന്നതിൽ.

ബിഷപ്പ് പ്രഭാതത്തിൽ വളരെയെറെ വൈള്ളം കൂടിക്കുമെന്ന് ആരോ എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഒരിക്കൽ താൻ ചോദ്യിച്ചു. അദ്ദേഹം പ്രതി

വച്ചിച്ചു: “എത്ര ഗ്രാമ്പ് ടംബൂർ വെള്ളം കുടിച്ചുവെന്നല്ല, എത്ര കുടം വെള്ളം കുടിച്ചുവെന്നു ചോദിച്ചു. എത്ര ഗ്രാമ്പ് വെള്ളം കുടിക്കുമെന്ന്.”

തമാഴ രൂപേണ അദ്ദേഹം പ്രതിവച്ചിച്ചു: “എത്ര ഗ്രാമ്പ് ടംബൂർ വെള്ളം കുടിച്ചുവെന്നല്ല, എത്ര കുടം വെള്ളം കുടിച്ചുവെന്നു ചോദിക്കു.”

പ്രഭാതത്തിൽ അദ്ദേഹം ധാരാളം വെള്ളം കുടിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ വെള്ളം കുടിക്കുന്നതു ശരീരത്തെ ശുശ്വരിക്കുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. അങ്ങനെ കുടിക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ അധികഭാഗവും വൃക്ക തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങളെ ശുചികർച്ചശേഷം മുത്രരൂപേണ വെളിയിൽ പോകുന്നു.

അപരിചിതരോടു പോലും ബിഷപ്പിന്റെ പെരുമാറ്റവും വർത്തമാന രീതിയും മാതൃകാപരമായിരുന്നു. പോലീയോ രോഗബാധിതയായ രണ്ടാ മത്തെ മകളുടെ ചികിത്സാർത്ഥം ഞാൻ വെല്ലുറിരലു ക്രിസ്ത്യൻ മെഡി കൽ കോളജ് ആശുപത്രിയിൽ ഒരു മുൻഡിൽ താമസിക്കുകയാണ്. അതേ ഷ്ടോക്കിൽ ഒന്നു രണ്ടു മുൻക്കപ്പുറം മാറ്റാരു മുൻഡിൽ ബിഷപ്പ് വാൾഷ് താമസിക്കുന്നതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. തെങ്ങൾ ഈരുവരു ദെയും മുൻകൾക്കിടയിൽ ശ്വാസതടസ്സത്തിനു ചികിത്സ തേടിവന്ന മരുപ്പാരു രോഗിയുണ്ട്. അടുത്തതാരു മുൻഡിൽ എനിക്കു പരിചയമുള്ള മരുപ്പാരാളുമുണ്ട്.

ശരീരം അരോഗമായി കാത്തുസുക്ഷിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഏതാനും യോഗാദ്യാസങ്ങൾ ബിഷപ്പ് വാൾഷിനിയാമെന്ന് എൻ്റെ സുപ്പൂത്തായ സാമുദായിക വർഗ്ഗിസ് സംഘജനമഖ്യ പറഞ്ഞു. ബിഷപ്പിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ധാരാളം കേട്ടിരുന്നു. പകേഷ പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. തീർത്ഥം അപരിചിതൻ. ഏതായാലും അദ്ദേഹം ഒരു ഭക്തനാശനനു പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ഒന്നു പോയി കാണുക തന്നെ. ഞാൻ രണ്ടും കല്പപിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഡിലേക്ക് ചെന്നു.

ബിഷപ്പ് എന്നോ വായിക്കുകയാണ്. എന്നെ കണ്ണപാടേ അദ്ദേഹം വായന നിർത്തി, പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉറച്ചുതന്നെ പറയാൻ ശ്രമിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം എനിക്കു മുന്നിയിപ്പു നൽകി. അക്കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ശ്രവണശക്തി കുറവാണ്.

പ്രാരംഭ കുശലപ്രശ്നങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു, അദ്ദേഹം ദിവസേന ചെയ്യാറുള്ള യോഗാദ്യാസങ്ങൾ എനിക്കും പരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന്. ബിഷപ്പ് സന്തുഷ്ടനായി.

“നാഞ്ഞ വെള്ളപ്പിന് അഭ്യു മൺിക്ക് വരു, യോഗാദ്യാസങ്ങൾ പറിപ്പിക്കാം. പെജാമ ധരിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നത് നന്ന്.”

ഞാൻ അത്ഭുതസ്തമ്പ്യനായി. ഒപ്പഠിച്ചിതനെ യോഗാദ്യാസം പഠി പൂക്കാൻ എത്ര സമന്വ്യാടെ അദ്ദേഹം ആദ്യ അദ്യർത്ഥനയിൽ തന്നെ സമതം മുളി!

പിറ്റെവിവസം വെളുപ്പിന് അഞ്ചു മൺിക്കു തന്നെ ഞാൻ ബിഷപ്പിന്റെ മുൻ്നിയിലെത്തി. അദ്ദേഹം എന്നെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. ദിർഘാധാശമായ ശാസ്നാച്ചാസം, ശരീരത്തിന്റെ തിരിച്ചില്ലും മറിച്ചില്ലും, ചാട്ടം എന്നിവ ഉൾപ്പെട്ട ഏതാണ്ട് ആറിനും യോഗാസനങ്ങളാണ് ബിഷപ്പ് കാണിച്ചു തരുന്നത്. മുന്നു തവണത്തെ ദിർഘാധാശമായ ശാസ്നാച്ചാസത്തോടെ യാണ് ആരംഭം. ഓരോ യോഗാസനം അവസാനിക്കുന്നേബാഴും ഈതാ വർത്തിക്കണം. ശാസ്നാച്ചാസം കഴിവുള്ളതെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കി നടത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷിച്ചു.

ചിതിച്ചുകൊണ്ട് ബിഷപ്പ് പറിഞ്ഞു. “ഞാൻ മിക്കവാറും ബധിരനാ സന്നന്നിയാമല്ലോ. താങ്കളുടെ ശാസ്നാച്ചാസം എനിക്കുപോലും കേൾക്കു തക്കവിധത്തിലായിരിക്കണം.”

ബിഷപ്പ് എന്നെക്കൊണ്ട് യോഗാദ്യാസങ്ങൾ അഞ്ചാറു പ്രാവശ്യം ചെയ്തിച്ചു. ഞാൻ ഓർത്തിരിക്കാൻവേണ്ടി ഓരോന്നിനും ഓരോ പേരും അദ്ദേഹം നൽകി. അവ എല്ലാം രൂപേണ ഞാൻ ശരിയായി പിച്ചുവെന്നു ബോധ്യമായശേഷമേ എനിക്കുപോകാൻ അദ്ദേഹം അനുമതി നൽകിയുള്ളൂ. എല്ലാംകൂടി ഏതാണ്ട് അര മൺിക്കുർ സമയമെടുത്തു.

യോഗാദ്യാസപാഠങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ അടുത്ത മുൻ്നിയിലെ സുഹൃ തതിനെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറിഞ്ഞു: “ശാസനതക്കുന്നതോടു കൂടി അടുത്ത മുൻ്നിയിൽ കിടക്കുന്ന രോഗിക്ക് ഈനും വെളുപ്പിന് രോഗം വളരെ കൂടുതലായിരുന്നുനു തോന്നുന്നു. അര മൺിക്കുർ ഉച്ചത്തിൽ ശാസ്നാച്ചാസം കേടു. അയാൾക്ക് എങ്ങനെയിരിക്കുന്നുവെന്നറിയാമോ?”

ചിതിയമർത്താൻ ഞാൻ പാടുപെട്ടു. ശബ്ദം രോഗിയുടെ മുൻ്നിയിൽ നിന്നും. ബിഷപ്പിന്റെ മുൻ്നിയിൽ നിന്നായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം എന്നെ യോഗാദ്യാസം പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും ഞാൻ വിശദിക്കിച്ചു. ഏതായാലും ശാസ്നാച്ചാസ സമയത്ത് എങ്ങനെ ഇത്രയധികം ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായില്ല.

എന്നെപ്പോലെ ഒരു അപർശിച്ചിതനോടുപോലും ബിഷപ്പ് എത്ര സഹാനുഭൂതിയോടെ പെരുമാറിയെന്നു വ്യക്തമാക്കാനാണ് ഞാനിൽ ഇവിടെ പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലയേറിയ സമയവും ശക്തിയും ആത്മാർത്ഥമായ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വെമനസ്യമില്ലായിരുന്നു.

ബിഷപ്പ് വാർഷം ഒരു നിശ്ചിത ദിവസം രാത്രി തീവണ്ടിക്ക് വെള്ളുർ വിടുമെന്നു ഞാനിന്നതു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ മുറിയിൽ ചെന്നു. മുഷിന്ത വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും എൻ്റെ പെട്ടിയിൽ വാരിക്കൂട്ടിയിട്ടുകയാണ് എൻ്റെ പതിവ്. എന്നാൽ ബിഷപ്പാകട്ട ഓരോ തുണിയുമെടുത്തു മടക്കി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പെട്ടിയിൽ അടുക്കി വെച്ചകുന്നതു കണ്ണു ഞാൻ വിസ്മ തിച്ചു. ആരും സഹായത്തിനില്ല.

എന്ന കണ്ണപോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എൻ്റെ മകനേ, സാധന അങ്ങൾ പെട്ടിയിൽ അടുക്കിവെച്ചകാൻ പറിക്കണം. ഞാൻ ഈവ ഓരോ നായി അടുക്കി വെച്ചില്ലെങ്കിൽ, ഇതിന്റെ പകുതിപോലും പെട്ടിക്കൈത്തു കൊള്ളുമായിരുന്നില്ല.”

തീവണ്ടി പുറപ്പോൾ ഒരു മൺകുർ നേരമേയുള്ളൂ. ബിഷപ്പ് എങ്ങനെ നിശ്ചിതസമയത്തു ഭ്രംശനിലെത്തും? അദ്ദേഹം ആരെയെ കിലും പ്രതിക്ഷിക്കുന്നുണ്ടാവുമോ? ഭ്രംശനിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കാ മെന്ന് ഏറ്റിരുന്ന വ്യക്തി വരാൻ വെവക്കിയതാവുമോ? സമയം വെകു നീതു കണ്ണപോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു. എൻ്റെ കാറിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഭ്രംശ നിലെത്തിക്കാമെന്ന്.

ബിഷപ്പു സമ്മതിച്ചു. “നന്ദി എൻ്റെ മകനേ.” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

എനിക്കിപ്പോൾ ദെഹവരില്ല. പെട്ടിക്കു നല്ല ഭാരം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ബിഷപ്പ് പെട്ടി പൊക്കി കാറിന്റെ അടുത്തേക്കു കൊണ്ടു പോകാൻ ഒരുങ്ങുന്നതു കണ്ണപോൾ ഞാൻ തടങ്കു. ഇതേ വലിയ ഭാരം അദ്ദേഹത്തെ തീർത്തും പരിക്ഷിണൊന്നാക്കും. ഞാൻ പെട്ടി കാറിലെത്തി കൊമെന്നു പറഞ്ഞു. അതിനും അദ്ദേഹം ഉടൻ സമ്മതം മുളി. “നന്ദി, എൻ്റെ മകനേ.”

പെട്ടി പൊകാൻ ശ്രമിച്ചപോൾ മാത്രമേ അതിന്റെ ഭാരം വാസ്തവ ത്തിൽ മനസ്സിലായുള്ളൂ. യുവാവായ എനിക്കു വഹിക്കാവുന്നതിലും കവി ഞ്ഞതായിരുന്നു അതിന്റെ ഭാരം. ഞാൻ അതു ചുമക്കാമെന്നു സമ്മതി ചീലായിരുന്നെങ്കിൽ ബിഷപ്പ് എന്തു ചെയ്യുമായിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചു പോയി. പുറത്തു കാണിച്ചില്ലെങ്കിലും അസാമാന്യമായ ബുദ്ധി മുട്ടോടുകൂടിയാണ് പെട്ടി ഞാൻ കാറിലെത്തിച്ചത്.

ഞങ്ങൾ തീവണ്ടിഭ്രംശനിൽ എത്തിയപ്പോഫേക്കും തീവണ്ടി വന്നു നിന്നു. ബിഷപ്പിന്റെ കമ്പാർട്ടുമെൻ്റു കണ്ണുപിടിക്കാൻ കുറെ സമയമെ കൂത്തു. ബർത്ത് കണ്ണുപിടിച്ച് ബിഷപ്പ് ഉപവിഷ്ടനായി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതു പ്രവർത്തനത്തിലും ലാളിത്തുവും അനാർഭ ടവും തെളിഞ്ഞു കാണാം. സ്വന്തം സാധനങ്ങൾ ആരുടെയും സഹായ

മില്ലാതെ പെട്ടിയിൽ ഭംഗിയായി അടുക്കിവെച്ചത്, ഭാരമേറിയ പെട്ടി സ്വയം ചുമനുകൊണ്ടു പോകാനുള്ള ഉദ്യമം, മറ്റാരും പിതുണ്ടയില്ലാതെ തനിയെ തീവണ്ടിയായു നടത്തുന്നത് - ഈതെല്ലാം ആ വസ്തുതയ്ക്ക് തെളിവാണ്.

നേരേതെ ചെയ്തിരുന്ന ഏർപ്പാടു പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമായി തീവണ്ടി കിട്ടാതെ വന്നേക്കുമെന്ന സാധ്യത മുഖത്തു തുറിച്ചുനോക്കു സോൾപോലും, അദ്ദേഹം പ്രശാന്തനും അക്ഷേഷാഭ്യനുമായിരുന്നു. റൈഷൻ നിൽ ഏതുബോഞ്ചയ്ക്കും തീവണ്ടി പോയിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്ന നില വന്നിട്ടും ഒദ്ദേശിലുള്ളതു അടിയുറച്ച വിശ്വാസവും ഒദ്ദേശിതമെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ നിശ്ചിതസ്ഥാനത്ത് ഏതതാൻ കഴിയുമെന്ന ആത്മവിശ്വാസവും അദ്ദേഹത്തെ താങ്കിടക്കാതി. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഏനിക്കായിരുന്നു ബിഷപ്പിനേക്കാൾ ആകുലപചിത. അദ്ദേഹം അതെല്ലാം കേവലം സാധാരണമായി പരിഗണിച്ചതേയുള്ളൂ. തീവണ്ടി റൈഷൻ വിടാൻ ഏതാനും നിമിഷം മാത്രം ബാക്കിനിൽക്കേ രണ്ടുമുന്നു കമകൾ പറഞ്ഞു പൊട്ടിച്ചിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞത് ആതുകാണാണ്.

വ്യക്തിപരവും അല്ലാത്തതുമാലു ചില പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ബിഷപ്പ് വാൾ ഷിരേൻ്റെ ഉപദേശം ഒന്നുരണ്ടു തവണ നാൻ തേടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാരു മാത്ര പ്രസക്തവും സാമാന്യവുമുണ്ടുകൂടുന്നതുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം.

മോറൽ റി ആർമെസ്റ്റീനേപ്പറ്റി (എം.ആർ.എ.) യായിരുന്നു ഒരിക്കൽ എൻ്റെ ചോദ്യം. പരിപുർണ്ണ സത്യസന്ധത, പരിപുർണ്ണ നിസ്വാർത്ഥത, പരിപുർണ്ണ സ്വന്നഹം, വിശുദ്ധി എന്നീ നാലു പരിപുർണ്ണ തത്ത്വങ്ങളിലാണാണ്ടാ എം.ആർ.എ. വിശ്വനികുന്നത്. ഒരു മനുഷ്യൻ പരിപുർണ്ണ സത്യസന്ധനയിരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതായിരുന്നു എൻ്റെ സംശയം.

ബിഷപ്പിന്റെ മറുപടി ഏതാണ്ടിപ്രകാരമാണ്. നാല് പരിപുർണ്ണതകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം പരിപുർണ്ണ സ്വന്നഹമാണ്. മറ്റുള്ളവ ഈ ഒരു ബന്ധത്തിനു വിധേയമാണ്, ഇതിനു കീഴ്ചപെട്ടതുമാണ്. അതിനാൽ ആദ്യമായി പരിപുർണ്ണ സ്വന്നഹം പ്രായോഗികമാക്കാനായിരിക്കണം നമ്മുടെ ഉദ്യമം. അതിനുശേഷമേ പരിപുർണ്ണ സത്യസന്ധതയ്ക്കുവേണ്ടി തത്ത്വക്കേണ്ടു.

ആലോച്ചിച്ചു നോക്കുന്നോരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം വളരെ ശരിയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.

ഭാര്യാദർത്താക്കമാർ തമിലുള്ള ലൈംഗികബന്ധത്തപ്പറ്റിയും ബിഷ

പ്ലിനു ചില ഉച്ച അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി തർക്കമുണ്ടാവാം. ഇന്നത്തെ മന്ദ്രാസ്ത്രജ്ഞത്വമാർക്ക് ഇതിനോട് ആനുകൂല്യമില്ലെന്നും വരാം. ഭാര്യാദർത്താക്കമയാർ തമ്മിലുള്ള ലെഡാഗിക്കവസ്യം സാധാരണഗതിയിലുള്ളതാണെന്നു വരികില്ലോ, അക്കാരുത്തിലുള്ള അനിമ തീരുമാനം ഭാര്യയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നാണു ബിഷപ്പിൻ്റെ നിലപാട്. ഏതെങ്കിലും ദിവസം ലെഡാഗിക്കവസ്യം വേണ്ടെന്നു ഭാര്യ ശറിക്കുന്നപക്ഷം, ഭർത്താവ് അവരെ നിർബന്ധിക്കാൻ പാടില്ല. പല ഭർത്താക്കമയാരും ഇതു കേൾക്കുവോൾ നെറ്റി ചുളിച്ചേക്കുമെന്ന് എനിക്കെന്നാം. ഭർത്താവിൻ്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നവേറുകയാണ് ഭാര്യയുടെ ധർമ്മമെന്നാവാം അവരുടെ ഉച്ച അഭിപ്രായം.

ഈങ്ങനെ ഭാര്യ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്ന ദിവസം, ആ ഭർത്താവ് ആ ദിവസം തന്റെ ജീവിതത്തിലെ അവസാനദിവസമാണെന്നു സകലപിക്കണമെന്നുള്ള ബിഷപ്പിൻ്റെ അഭിപ്രായം പലർക്കും വിചിത്രമായി തോന്നുമായിരിക്കും. ഇന്നേ ദിവസം അന്ത്യദിനമാണെന്നറിയുന്നതാൽ അപ്പോൾ ലെഡാഗിക്കവസ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക സ്ഥാദാവികമല്ലോ.

ഈക്കാരുത്തിലും പലർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാവാം. സന്തം ജീവിതത്തിൽ സഹായകമായി കണ്ടും സന്തുഷ്ടമായ വിവാഹജീവിതത്തിന് ഉതകിയതുമായ ബിഷപ്പിൻ്റെ അഭിപ്രായം ഞാനിവിടെ കൂറിച്ചുവെന്നു മാത്രമെയുള്ളു.

രു സമുന്നത വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകനായിരുന്ന ബിഷപ്പ് വാൾഷ് കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളജിൻ്റെ വികസനത്തിലും നിർബന്ധായക പക്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1942-ൽ ഫിലിപ്പ് ലീയേതതുടർന്ന് സി.എം.എസ്. കോളജിൻ്റെ പ്രിൻസിപ്പൽ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്ത പി. സി. ജോസഫ് കോളജ് വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒന്നാം ശ്രേഡായി ഉയർത്തുന്നതിനും അത്യു താഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അല്ലവാ യുണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലരും മധ്യതിരുവിതാംകുരുകാരായിരുന്നതിനാൽ സി.എം.എസ്. കോളജിൻ്റെ വികസനം യു.സി. കോളജിനു ദോഷം ചെയ്യുമെന്നു അതിന്റെ ഭാരവാഹികൾ വിശദിച്ചു. അവരിൽ ചിലർ അക്കാരും തുറന്നു പറയുന്നതിനു മടച്ചിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ ബിഷപ്പായിരുന്ന സി. കെ. ജേക്കബ് തിരുമേനിയുടെ ശ്രദ്ധ ഇക്കാരുത്തിൽ പതിയണമെന്നും അഭ്യർത്ഥന ഉണ്ടായി. തുടർന്ന് കോട്ടയം കോളജിൻ്റെ വികസനം സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾ 1945-ൽ ആലുവാ ടി. ബി. തിൽ ചേരുന്ന നേതാക്കമയാരുടെ സമേളനം ചർച്ച ചെയ്തു. സമേളനത്തിലെ ചർച്ചകളുടെ ഫലമായി രണ്ടു കോളജുകളും സന്ദർശിച്ചു അവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സമഗ്രമായി പറിച്ചു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുന്നതിനു ബിഷപ്പ് വാൾഷ്, മാങ്ങാനം കൈക്കുത്തവാഗ്രഹമത്തിലെ സാധ്യ മതതായിച്ചൻ, പാള

യാങ്കോട് സൈൻ്റ് ജോൺസ് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ കാനൻ ജി. ടി. സെൽവിൻ (പിന്നീട് തിരുന്തവേലി ബിഷപ്പ്) എന്നിവർ ഉൾപ്പെട്ട മുന്നംഗ കമ്മിറ്റി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു.

സി.എം.എസ്. കോളേജ് ഫറ്റ് ശ്രേഡ് കോളജായി ഉയർത്തണമെന്നും തന്റെ യു.സി. കോളജിനു ദോഷം സംഭവിക്കയില്ലെന്നും മുന്നംഗ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിച്ചു.

കോളേജ് ഒന്നാം ശ്രേഡാക്കുന്നതിനു ഓർത്തയോക്കൾ, മാർത്തേതാമാ സഭകളുടെ സഹകരണവും ലഭിച്ചു. കോളജിന്റെ നടത്തിപ്പിലുടെയുള്ള ഈ മുന്നു സഭകളുടെ സഹകരണം ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യത്തെ ശക്തി പ്പെടുത്തുമെന്നും മുന്നംഗ കമ്മിറ്റി കരുതി.

അനു സി.എം.എസ്. കോളജും ഹൈസ്കൂളും ഒരേ കോമ്പണ്ടി ലാറ്റിരൂന്നതിനാലും പ്രിൻസിപ്പൽ തന്നെ ഹൈസ്കൂൾ മാനേജർ ജോലിയും നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലും എത്രയുംവേഗം ഹൈ സ്കൂൾ മാറ്റി പ്രത്യേകം സ്ഥാപിക്കണമെന്നും കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തു. പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ സമയം മുഴുവൻ കോളജിന്റെ വികസനത്തി നാവധ്യമാണെന്നും ചുണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ ഹൈസ്കൂൾ മാറ്റുന്നതിനോടു സി.എസ്.എ. തിലെ പല പ്രമുഖ വ്യക്തികളും എതിർപ്പും പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഹൈസ്കൂൾ സി.എൻ. ഐ. ബിൽഡിംഗിലേക്കു മാറ്റുന്നമെന്നാണു പ്രിൻസിപ്പൽ നിർദ്ദേശിച്ചത്. അതേസമയം കോളജിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്നു വിടുമ്പോൾ സ്കൂൾ മെച്ചപ്പെടുമെന്നു പ്രിൻസിപ്പലും വാദിച്ചു. ഇതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ പ്രക്ഷു സ്വയമായ ചുറുപാടിൽ പ്രിൻസിപ്പൽ പി. സി. ജോസഫിനെ തൽസ്ഥാ നത്തു നിന്നു മാറ്റുന്നമെന്നും ശക്തമായ വാദം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ പി. സി. ജോസഫിന്റെ നിലപാടിനോടു ബിഷപ്പ് വാർഷ പുർണ്ണമായി യോജിക്കുകയും വേണ്ടതെ ധാർമ്മിക പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്തു. പി. സി. ജോസഫിനെ പ്രിൻസിപ്പലായി സ്ഥിരപ്പെട്ടു തണ്ടനമെന്ന നിർദ്ദേശവും ബിഷപ്പ് വാർഷാണ് ഉന്നയിച്ചത്. പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ വാദഗതിയെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് ബിഷപ്പ് വാർഷ പല കത്തുകൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. നിയമപരമായി സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കുന്നതുവരെ പ്രിൻസിപ്പലായി തുടരണും ബിഷപ്പ് ഉപദേശിച്ചു. എതിരാളികൾ ഈക്കാരുത്തിൽ വിജയിക്കുകയില്ലെന്ന് ഒരു പ്രവാചകനെപ്പോലെ ബിഷപ്പ് വാർഷ അറിയിച്ചു. കോളജിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ പി. സി. ജോസഫ് പ്രിൻസിപ്പൽ സ്ഥാനത്തു തുടരേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷി തമാണെന്നും വാർഷ തിരുമെന്തി എഴുതുകയുണ്ടായി.

പിന്തിപ്പിക്കുന്ന കമകൾ

കമകൾ പറഞ്ഞു സെപ്പിപ്പിക്കുന്നതിനും സെക്കുന്നതിനുമുള്ള ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേ കഴിവ് ഒന്നു വേരെയായിരുന്നു. പ്രസംഗതിനിടയിലും ഭക്ഷണവേളയിലും അദ്ദേഹം നർമ്മരസവും ഗുണപാംജരും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന കമകൾ പറയുമായിരുന്നു. എവിടെയെങ്കിലും പ്രസംഗതിനോ മറ്റൊ പോയശേഷം തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ ഏതാനും പുതിയ കമകൾ അദ്ദേഹത്തിൽ പറയുന്നതിൽ എത്തുമെന്നും അശുമതിയിൽ എത്തുമെന്നും വിനോദരസികനായ ടി. ഓ. മാത്യുവിനെ വിളിച്ച് Mr. T. O. I have a story for you എന്നു പറയും. കമകൾ കേട്ട എല്ലാവരും തലതല്ലിച്ചിരിക്കും.

അനേകകം കമകളിൽ ചിലതു മാത്രം ഇവിടെ കുറിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ സ്കൂൾ പരിശോധനാവേളയിൽ ഒരു ക്ലാസ്സിൽ ചെന്നു. കൂട്ടികളുടെ ബുദ്ധി പരിശോധിച്ചു നേക്കുന്നതിനു ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു. “ഇന്നലെ നോൺ 10 അടി നീളവും 50 അടി വിതിയുമുള്ള ഒരു റോഡിലും നടക്കുകയായിരുന്നു. എനിക്ക് എന്തു പ്രായമുണ്ട്?”

എല്ലാവരും നിറ്റിബുദ്ധരാഗിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരു കൂട്ടി ഉത്തരം പറയാൻ കൈ പൊകി. “സാർ, 44.” അതെങ്ങനെ കണ്ണുപിടിച്ചു എന്നായി ഇൻസ്പെക്ടറുടെ അടുത്ത ചോദ്യം.

ഉത്തരം: എബ്രൂ വീടിൽ എനിക്ക് ഒരു സഹോദരൻ ഉണ്ട്. 22 വയസ്സും പ്രായം. അദ്ദേഹം അരക്കിറുക്കുന്നാണ്.

ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ അയർലഡ്സ്കൂകാരനായ ഒരാൾ തന്റെ വാടകവീടു കളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ സുവസന്നകരുങ്ങങ്ങൾ അനേകംകാനിന്നേണ്ടി. ചെറിയ തോതിൽ മഴ പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വാടകക്കാരിൽ ഒരാൾ വീട്ടുമുറ്റത്തു മഴ നന്നാതുകൊണ്ടു പ്രഭാതക്കുഴണം കഴിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. വീട്ടുമസ്ഥൻ അയാളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു വെളിച്ചും കുറഞ്ഞ ഇടനാഴിയിലും അടുക്കളിലേക്കു കടക്കുകയും വീട്ടുമ സ്ഥനു തലയിൽ ചൂലുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചുട്ട അടി ലഭിക്കുകയും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു. അതോടൊപ്പു “അകത്തുകയറിപ്പോകരുത് വെളിയിലിറിഞ്ഞി പ്പോകാനല്ലോ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്നത്” എന്ന് കോപാവേശത്തോടു കൂടിയ ഒരു സ്ത്രീശശബ്ദവും.

വീട്ടുമസ്ഥൻ പെട്ടെന്നു തിരിച്ചു നടന്നു. അദ്ദേഹം വെളിയിൽ ചെന്ന

പ്രോഫർ വാടകക്കാരൻ ഭാര്യയുടെ മോശമായ പെരുമാറ്റത്തിൽ നാണിച്ചു തലകുനിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

വിട്ടുമസ്തൻ വാടകക്കാരൻ അടുത്തുചെന്ന് അയാളെ ഒന്നു തലോ ടിക്കൊണ്ടു സമാധാനിപ്പിച്ചു. “സ്വന്നേഹിതാ നിങ്ങളുടെ അടുക്കളെയിലെ പുകക്കുഴലിനെപ്പറ്റി എന്ന് ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കി. എനിക്കും ഈ പോലെ പുകയുന്ന പുകക്കുഴൽ എൻ്റെ വിട്ടിൽ ഉണ്ട്.”

പ്രത്യേകം വിദ്യാർത്ഥികൾ താമസിക്കുന്ന ഒരു വലിയ മുറിയിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു ബിഷപ്പ് ചെന്ന് അവരോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു. ധാർമ്മിക ദൈര്ଘ്യം എന്നാൽ എന്ത്? ആരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ ബിഷപ്പ് അവരോട് ഒരുദാഹരണം പറഞ്ഞു. ഒരു കിടപ്പുമുറിയിൽ 12 കൂട്ടികൾ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക. 11 പേര് പ്രാർത്ഥിക്കാതെ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. ഒരാൾ മാത്രം എഴുന്നേറ്റു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ധാർമ്മികദൈര്ଘ്യം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇതാണ്.

ഉടൻതന്നെ ഒരു പയ്യൻ കൈ പൊക്കി. ‘ഈൻ ഒന്നു പറയട്ടു. ഒരു കിടപ്പുമുറിയിൽ 12 ബിഷപ്പുമാർ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക. അവരിൽ 11 പേരും പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒരാൾ മാത്രം പ്രാർത്ഥിച്ചില്ല. ധാർമ്മിക ദൈര്ଘ്യം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതാണ്.’

അയർലണ്ടിലെ ഒരു തെരുവ്. റിടയർ ചെയ്ത ഒരു മിലിട്ടറിക്കാരൻ സാധാപന സവാരിക്കിരിഞ്ഞിഡ്രാണ്. അല്പപം നടന്നശേഷം കുറച്ചു മദ്യം അകത്താക്കി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാലുകൾ ഉറയ്ക്കുന്നില്ല. സമയം സന്ധ്യയേണ്ടുത്തു. അയാൾ പെട്ടെന്ന് നടന്ന് ഒരു പള്ളിക്കു സമീപം ചെന്നെത്തി. പള്ളിയുടെ ഗേറ്റ് അടഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു എങ്കിലും സെമി തേതിയുടെ വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നു.

അയാൾ സെമിതേതിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. കുറെ ദുരം നീണ്ടിയപ്പോൾ ഒരു പുതിയ കുഴിയിൽ അയാൾ വീണ്ടുപോയി. പിറ്റേം വിവരം രാവിലെ ഒരു ശവം മറവുചെയ്യാൻ നിർമ്മിച്ച കുഴിയായിരുന്നു അത്. കുഴിയിൽ നിന്നു കരയ്ക്കു കയറാനുള്ള ശ്രമം വിജയിക്കാനെത്തതിനെ തുടർന്ന് കഷിണം മുലം അയാൾ അവിടെ കിടന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയി.

നേരു പ്രഭാതമായി. അതിരാവിലെ എക്സ്പ്രസ്സ് തീവണ്ടി ചുള്ളം വിളിച്ചുകൊണ്ട് സെമിതേതിക്കടുത്തുകൂടി കടന്നുപോകുന്ന പാളത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. കൂട്ടിക്കാലത്തു സണ്ടേസ്കൂളിലും മറ്റും പഠിച്ച അയാൾക്കു തീവണ്ടിയുടെ ചുള്ളംവിളി കേടുണ്ടന്നുപ്പോൾ അന്ത്യദിവസത്തെ കാഹാളയന്നിയാണെന്ന ചിന്തയാണുണ്ടായത്. അയാൾ പെട്ടെന്നു ചുറ്റും നോക്കി. താൻ ഒരു സെമിതേതിയിലാണു നിൽക്കുന്നതെന്നും

ചുറ്റും കല്ലറകൾ ഉണ്ടെന്നും അയാൾക്കു മനസ്സിലായി. അന്ത്യവിവസ തതിൽ കല്ലറകൾ തുറക്കപ്പെട്ടുമെന്നും നീതിമാനാർ ഉയിർത്തെഴുനേരൽ ക്രമേണ്ടുമുള്ള വേദാഗം അയാളുടെ ചിന്തയിൽ ഓടി എത്തി. മറ്റാരും ഉയിർത്തെഴുനേരൽക്കാത്തതിനാൽ “ഞാൻ മാത്രം നീതിമാൻ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾ വീടിലേക്കു അതിവേഗം നടന്നുപോയി.

രു ഇംഗ്ലീഷുകാരനും, ഒരു സ്കോക്ലഡബ്ലൂകാരനും എറിംഗ്ലീഷുകാരനും എനിച്ച് രു യാത്ര പോയി. രാത്രിയായപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്ഷേഖണസാധനങ്ങൾ തിനുതീർത്തു. ഒരു ക്ഷേഖണ റോട്ടി മാത്രം ശേഷിച്ചു. രാവിലെ ഉപയോഗിക്കാൻ അതു തികച്ചും അപര്യാ പ്രതമായിരുന്നു. ഏതായാലും രാവിലെ വരെ കാത്തിരിക്കാൻ മുന്നുപേരും നിശ്ചയിച്ചു.

ആർ ഏറ്റവും നല്ല സുപ്പന്ന കാണുന്നുവോ അവർക്ക് റോട്ടി നൽകാ മെന്നുള്ള കരാറോടെയാണ് മുന്നുപേരും ഉറങ്ങാൻ പോയത്.

രാവിലെ ഓരോരുത്തരും തങ്ങൾ കണ്ണ സുപ്പന്നങ്ങൾ വിവരിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ കെട്ടിച്ചുമച്ച ഒരു കമ പറഞ്ഞു. സ്കോക്ലഡബ്ലൂകാരൻ അതിലും വിചിത്രമായ ഒരു കമയാണു പറഞ്ഞത്.

അവസാനം അയർലഡബ്ലൂകാരൻ തന്റെ കമ ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചു. “നിങ്ങൾ പറയുന്നതുംപോലെ രസകരമായ സുപ്പന്നം ഞാൻ കണ്ടില്ല. എന്നാലും ഞാൻ പാതിരാത്രിയിൽ ഒരു കിനാവു കണ്ടു. എനിക്കു നല്ലതുപോലെ വിശക്കുന്നതായും ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു മിച്ചം വന്ന റോട്ടി തിനുന്നതായുമാണ് എന്തെ സുപ്പന്നം. എന്തെ സുപ്പന്നം സത്യവുമാണ്.”

ജോലി തോടി അല്ലത്തു നടന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനും എറിംഗ്ലീഷുകാരനും ഒടുവിൽ ബോംബേയിൽ എത്തി. അവർക്ക് അവിടെയും ജോലി കിട്ടിയില്ല. അവസാനം അയർലഡബ്ലൂകാരൻ പറഞ്ഞു. “നമുക്കു ഒരു സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചു എല്ലാ വിജ്ഞാനശാഖകളും ഇവിടെ പറിപ്പിക്കുന്നു എന്ന ബോർഡു തുകാം.” അങ്ങനെ വേണമോ എന്ന സംശയം കൂടു കാരനു തോന്തി. ഏതായാലും ജീവിക്കാൻവേണ്ടി ബോർഡ് എഴുതി വച്ചു.

ഈ ബോർഡ് കണ്ണ ഒരു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഈ സ്ഥാപനം വല്ല തട്ടിപ്പു പ്രസ്താവനവുമാണോ എന്നു സംശയിച്ചു പരിശോധിക്കാ നേത്തി. അപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തോട് നാശൈ വരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇവരോടു നാലു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ട് ഇൻസ്പെക്ടർ സമലംവിട്ടു. ആ രാത്രിയിൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ

ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി നൽകുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർ അഗാധമായി ആലോചിച്ചു. അയർലണ്ടുകാരൻ ഒരു സൂത്രം പറഞ്ഞു. “ഞാൻ നോക്കി ക്കൊള്ളാം, നിങ്ങൾ എൻ്റെ വേഷം ധരിച്ച് നടക്കാൻ പോവുക, ഞാൻ താങ്കളുടെ വേഷമിട്ട് ഇവിടെ ഇൻസ്പെക്ടർ കാത്തിരിക്കാം.”

അതനുസരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ പുറത്തെക്കുപോയി. അയർലണ്ടുകാരൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ്റെ വേഷം ധരിച്ച് അവിടെ ഇരുന്നു. താമസംവിനാഹനംസ്വഭാവം ഇൻസ്പെക്ടർ വന്നു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു തുടങ്ങി.

ചോദ്യം 1. വെസുവിയൻ പർവ്വതം എടുത്ത മെഡിറ്ററേനിയൻ കടവിൽ ഇടാൻ എത്ര ബക്കറുകൾ വേണം.

ഉത്തരം: കാര്യം വളരെ ലളിതമാണ്. കണക്കനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരം തരാം. തൊട്ടി വലുതാണെങ്കിൽ ഒന്നു മതി. പകുതിയുള്ളതാണെങ്കിൽ രണ്ട്. നാലിലോന്നു വലിപ്പമുള്ളതാണെങ്കിൽ നാലും മതി. അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്ക് എത്ര വേണമെങ്കിലും ആകാം.

2. ആകാശത്തിൽ എത്ര നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്?

ഈതു വെറും നിസ്സാര ചോദ്യം. ഡ്യൂബനിരീക്ഷണശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ വിവരങ്ങൾ ഞങ്ങൾ പരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിജ്ഞാനശാഖയാണത്. 3438990. ഇൻസ്പെക്ടർക്കു എങ്ങനെ നിശ്ചയിക്കാൻ സാധിക്കും. അയാൾ സമ്മതിച്ചു.

3. നമുക്കു 24 മൺിക്കൂറുകൊണ്ടു ലോകം ചുറ്റാൻ സാധിക്കുമോ?

ലളിതമായ ചോദ്യം. നാജൈ രാവിലെ എടു മൺിക്കു ഒരു സൂര്യ രശ്മിയെ പിടിച്ചു 24 മൺിക്കൂർ തുങ്ങിക്കിടക്കുക. അപ്പോൾ ലോകം പൂറ്റി പുറപ്പെട്ട സ്ഥലത്തു തന്നെ വന്നു നിൽക്കും.

4. ഈ നിമിഷത്തിൽ ഞാൻ എന്നാൻ ചിന്തിക്കുന്നത്?

ഈതു ശരിയായ ചോദ്യമല്ല. ഈതു ഞങ്ങൾ പരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിജ്ഞാനശാഖയുമല്ല. എന്നാൽ ഞാൻ ഉത്തരം പറയാം. ഞാൻ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനാണെന്നായിരിക്കും നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ അതു ശരിയല്ല. വേഷം മാറിയതിനാൽ ഞാനോരു ഏറിൻഷ്കാരനാണ്.

ശാഭനിൽ ഓരാൾ രാത്രിയിൽ ഒരു ടാക്സിയിൽ വീടിലേക്കു മടങ്ങി. വീടിന്റെ പടിക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ കാറിൽ തന്റെ ഒരു പവർ വീണുകിടപ്പുണ്ടെന്നും അതെടുക്കാൻ ടോർച്ചുമായി വരാമെന്നും പറഞ്ഞു വീടിലേക്കു കയറി. അയാൾ വീടിലേക്കു കയറിയ തകംനോക്കി ടാക്സിക്കാരൻ ഓടിച്ചുപോയി. ടാക്സിക്കാരൻ പിന്നീടു നോക്കിയപ്പോൾ പവർ

അതിൽ വച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മനസ്സിലായി. ടാക്സി പിടിച്ച് ആൾ കൂലി കൊടുക്കുന്നതിനു മുമ്പാണ് കാറോടിച്ചു പോയത്.

എ യുവതിക്കു പ്രസവവേദന തുടങ്ങി. അസ്ഥാപനമും യുവാവുമായ ഭർത്താവ് വാർധിക്കു വെളിയിൽ കാത്തിരുന്നു. ഓരോ മിനിറു കഴിയു സോഴും അയാൾ ഡോക്ടറുടെ അടുത്തുചെന്നു ഉൽക്കണ്ണംയോടെ വിവരം ചോദിക്കുമായിരുന്നു.

ഡോക്ടർക്ക് ഇതൊരു ശല്യമായി തോന്തി. ആ യുവാവ് അവിടെ നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് ധാരെതാരു പ്രയോജനവും ഇല്ലെന്നും അതു കൊണ്ട് വീടിൽ പോയി രണ്ടു മൺിക്കുർ കഴിഞ്ഞു ഫോൺ ചെയ്താൽ മതിയെന്നും ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു.

യുവാവ് വീടിൽ പോയി. രണ്ടു മൺിക്കുർ കഴിഞ്ഞു പെട്ടെന്നു ഫോൺ എടുത്തു വിളിച്ചു. അക്ഷമമായ യുവാവ് തെറ്റായ ഫോൺ നന്ദരാണു വിളിച്ചുത്. അത് ഒരു ക്രിക്കറ്റ് ക്ലൗഡിന്റെ നന്ദരാണ്. ആ സമയം അവിടെ ഒരു ക്രിക്കറ്റ് മാച്ചു നടന്നുകൊണ്ടിരക്കുകയായിരുന്നു. എങ്ങെന്നും എന്നും എന്നു യുവാവ് ആകാംക്ഷാലറിതനായി ആരാഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് മറുപടിയും കിട്ടി. “വളരെ നന്ന്. Five are out. അബൈണ്ടും പുറത്തായി. Rest are rabbits” (റാബിറ്റ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ മോശക്കാരായ കളിക്കാർ എന്നതെ അർത്ഥം).

എ റോമൻ കത്തോലിക്കാ വൈദികൻ കുമ്പസാരം കേടുകൊണ്ടിരക്കുകയായിരുന്നു. വൈദികൻ കൂർട്ടേഷ്യസിനടക്കുത്തായിരുന്നു അടുക്കളും. കുമ്പസാരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കാത്തു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്ന ഒരാൾ അടുക്കളെയിലേക്ക് കയറി. അവിടെ തുകാഡിട്ടിരുന്ന ഒരു വലിയ കഷണം പനിഇരുച്ചി അശാരേ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചു. കൊതി സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ അതെടുത്തു അയാൾ ഓവർക്കോട്ടിനുള്ളിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചേഷം കുമ്പസാരത്തിനായി മുട്ടുകുത്തി.

കുമ്പസാരവേളയിൽ, തന്റെ നെഞ്ചിൽ ഒരു വലിയ ഭാരം തുഞ്ഞുന്നു നെണ്ടും താൻ ഒരാളിന്റെ അടുക്കളെയിൽ നിന്നു ഒരു വലിയ കഷണം പനി ഇരുച്ചി മോഷ്ടിച്ചു എന്നും തനിക്കു വളരെയധികം പാപമോധം ഉണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു. താൻ ആ ഇരുച്ചി ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അത് അച്ചനു വേണമെങ്കിൽ നൽകാമെന്നും അയാൾ അഭിയിച്ചു. തനിക്കു വേണെന്നു പറഞ്ഞ പുറേഡിതന് അത് ആരിൽനിന്നു മോഷ്ടിച്ചുവോ ആ ആൾക്കു തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇരുച്ചിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ അതു തിരിച്ചുവാങ്ങാൻ കുട്ടാക്കുന്നില്ലെന്നതിനാൽ താൻ എന്നാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു കുമ്പസാരിക്കാൻ വന്ന വ്യക്തി ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ യെക്കിൽ അതു നിങ്ങൾ തന്നെ എടുത്തുകൊള്ളുക. അച്ചൻ നിർദ്ദേശിച്ചു.

അയാൾ അച്ചുനു നന്നി പറഞ്ഞു. പാപമോചനം ലഭിച്ച അയാൾ ഈ ചീയും കൊണ്ടു വീടിലേക്കു പോയി.

തങ്ങളുടെ സഭകളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ പ്രസംഗതത്തിൽ അനേകാനും കുറംപറയുകയില്ലെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ ഒരു ബാഹ്യിറ്റിസ്റ്റു വൈദികനും ആംഗ്ലികൻ വൈദികനും തങ്ങളുടെ പ്രസംഗപീഠങ്ങൾ പരസ്പരം മാറാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആംഗ്ലികൻ വൈദികൻ പ്രസംഗമാരംഭിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. പ്രസംഗപീഠം പരസ്പരം കൈമാറിയപ്പോൾ മുഴുസ്സനാനത്തെ എതിർക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വാദ്ദാനം ചെയ്തു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ മുഴുസ്സനാനസിഖാനത്തെ എതിർക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികളിലും അതിനെ ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്.

ഒന്നാമത്, നോഹയുടെ കാലത്ത് വെള്ളം പെരുക്കി അതു ലോകത്തെ മുഴുവൻ മുക്കി.

രണ്ടാമത്, ഫറവോയും സെസന്യവും ഇംഗ്ലാഡേല്യറെ അനുധാവനം ചെയ്തു. ചെക്കടൽ കടക്കുവോൾ പുതിയായും വെള്ളത്തിലാണ്.

മൂന്നാമത്, പുതിയനിയമത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ ജീവിതകാലത്ത് 2000 പന്നികൾ കുന്നുകളിൽ നിന്ന് ഓടി കടലിൽ മുങ്ങിയെന്നു നാം വായിക്കുന്നുണ്ടോ.

സെക്കൻഡ് ക്ലാസ് ടിക്കറ്റുള്ള ഒരു സ്ക്രീ ഫല്ല് ക്ലാസ് കമ്പാർട്ടുമെന്റിൽ കയറിക്കുന്നാൻ ശ്രമിച്ചു. സംശയം തോന്ത്രിയ ടിക്കറ്റ് എക്സാമിനർ ചോദിച്ചു: “നിഞ്ഞാൾ ഫല്ല് ക്ലാസാണോ?”

നിന്നുംശയം സ്ക്രീ മറുപടി നൽകി: “അതേ, ഫല്ല് ക്ലാസ്.” ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ ഫല്ല് ക്ലാസിൽ കയറി സസ്യവം ഉപവിഷ്ടയായി.

ടിക്കറ്റ് എക്സാമിനർ വന്നു ടിക്കറ്റു പതിശോധിച്ചപ്പോൾ അത് സെക്കൻഡ് ക്ലാസ്സിന്റെതാണെന്നു തെളിഞ്ഞു.

“ഫല്ല് ക്ലാസ്സാണെന്ന് എന്നു പറഞ്ഞു” എന്ന് അവരോടു ചോദിച്ചു.

സ്ക്രീ ഉടൻ ഉത്തരം നൽകി: “ഞാൻ ഫല്ല് ക്ലാസ്സ് ആണോ എന്നു താങ്കൾ തെരക്കി. അതെയെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഫല്ല് ക്ലാസ് തന്നെയെന്ന് ഇപ്പോഴും ഞാൻ തിരപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഞാൻ വാങ്ങിയത് ഒരു സെക്കൻഡ് ക്ലാസ് ടിക്കറ്റ് ആയിരിക്കാമെങ്കിലും.”

ടിക്കറ്റ് എക്സാമിനർ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷ

സമുന്നതനായ ഒരുപ്പാവകൻ, മിഷനറി, രോഗശാന്തി വരം ലഭിച്ച ഏവാദാസൻ തുടങ്ങിയ നിലകളിലും ബിഷപ്പ് വാർഷിക എവിടെയും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ റംഗങ്ങളിലെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ ആത്യന്തികമായ ആഖ്യാതമിക ജീവിത വളർച്ചയ്ക്കായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഉള്ളന്തൽ നൽകിയിരുന്നത്. ഇന്ത്യയിൽ ഒരു മിഷനറിയായി വന്ന നാൾ മുതൽ ഈ മഹത്തായ ഭാരത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ അദ്ദേഹം വ്യാപുതനായി. ആസ്റ്റാമിൽ ബിഷപ്പായിരുന്നപ്പോൾ തെക്കൻ റൈറ്റുകളിൽ പ്രസംഗപര്യടനം നടത്തുകയും പ്രധാനപ്പെട്ട കണ്ണവൻഷനുകളിൽ (മാരാമൻ, നല്പയ്ക്കൽ മുതലായ) സുപ്രസിദ്ധ അമേരിക്കൻ മിഷനറിയായിരുന്ന ഡോ. ഷെർവുഡ് എസ്റ്റിയുമൊന്നിച്ചു പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതേപ്പറ്റി തിരുവിതാംകൂരിലെ ബിഷപ്പായിരുന്ന ജി. എച്ച്. ഗിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി: “ബിഷപ്പ് പാകൻ ഹാം വാർഷിക ഒരു വലിയ ശക്തിക്രൈമായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും എസ്റ്റിയും ഓനിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. അവർ അവധാനപൂർവ്വം തയ്യാറാക്കിയ കണ്ണവൻഷൻ പ്രസംഗങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ സഭകൾക്കും ആഖ്യാതമിക പ്രചോദനം പ്രദാനം ചെയ്തു. ആ ഉണ്ടവും നിലനിൽക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ഷെർവുഡ് എസ്റ്റിയുടെയും പാകൻ ഹാം വാർഷിക്കേരീയും ശ്രമങ്ങൾ കൊണ്ടാണു നാഷൻറ മിഷനറി സൊസൈറ്റിയുടെ ഉത്തരകാന്തായിലെ ഒരു സുവിശേഷപ്രവർത്തനം ഏറ്റുടക്കമാൻ മാർത്തേഥാമാ സഭയ്ക്ക് സാധിച്ചത്. അങ്ങനെ ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേരീ ടീച്ചിംഗ് മിഷൻ ഇന്ത്യൻ സഭകളിൽ നിർബന്ധായകമായ സംബന്ധിനം ചെലുത്താൻ കഴിഞ്ഞു.

ഒരു ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷപ്പായിരുന്നു എക്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംബന്ധിനം വിഭിന്ന സഭാതലങ്ങളിൽ പരിവർത്തിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ സഭാ വിഭാഗങ്ങളും ധ്യാനയോഗങ്ങൾ, പ്രസംഗങ്ങൾ, രോഗശാന്തിശുശ്രൂഷകൾ എന്നിവ നടത്താൻ ബിഷപ്പിനെന്തെനെ ആശയിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷ നടത്തിയ ചർച്ച ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രമുഖ ബിഷപ്പാണ് വാർഷിക്. അദ്ദേഹം രോഗികളുടെ തലയിൽ കൈ വെച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവർത്തി പലർക്കും സുഖം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. കൊഡൈക്കനാലിൽ നടത്തിയ ഒരു കണ്ണവൻഷനിൽ വെച്ചു ബിഷപ്പിനു ആശമായ ഒരാഖ്യാതമിക അനുഭവം ഉണ്ടായതായി അദ്ദേഹം തന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുശേഷം കൊള്ളംബോധിൽ നടത്തിയ ഒരു പ്രസംഗ

വേളയിൽ മരണാസനനായ ഒരു കൂട്ടിക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആ കൂട്ടി അതഭൂതകരമായി സുഖം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം വിശ്വാസത്താലുള്ള രോഗശാനിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പരിക്കാർ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രേരണ ഉണ്ടായി. വിശുദ്ധനായ യാക്കോ ബിഞ്ചേ ലേവന്തത്തിലെ “നിങ്ങളിൽ ദീനമായിക്കിടക്കുന്നവൻ സഭയിലെ മുപ്പുമാരെ വരുത്തുചെട്. അവർ കർത്താവിഞ്ചേ നാമത്തിൽ അവനെ എന്ന് പുശി അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുചെട്. എന്നാൽ വിശ്വാസത്താടു കൂടിയ പ്രാർത്ഥന ദീനക്കാരെ രക്ഷിക്കും. കർത്താവ് അവനെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കും, അവൻ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവനോടു ക്ഷമിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ രോഗശാനിവരേണ്ടതിനു തമിൽത്തമിൽ പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറഞ്ഞ് ഒരുവനുവേണ്ടി ഒരുവൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിന്” (യാക്കോബ് 5:14-16). ഈ ഭാഗം ബിഷപ്പിനെ കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചു. രോഗിക്കുള്ള സുവപ്പുടുത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച് സുനിശ്ചിതമായ വാർദ്ധാനം സഭയ്ക്കു നൽകി തിരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കൂടുതലായി മനസ്സിലാക്കി.

രോഗികൾക്കുവേണ്ടി എന്നുപുശി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതിനു വേണ്ടിയുള്ള അനുവാദത്തിന് അദ്ദേഹം മദ്രാസിലെ ബിഷപ്പായിരുന്ന വൈദ്ധ ഹൈഡിഞ്ചേ പേരെക്കെഴുതുകയും അദ്ദേഹം സന്നോധ്യപുർവ്വം അനുവദിക്കുകയും ഉണ്ടായി. തെല്ലം പുശിക്കൊണ്ടുള്ള ആദ്യത്തെ രോഗശാനി ശുശ്രൂഷ 1910-ൽ ബാംഗ്ലൗറിലെ വിക്കണ്ടാറിയ ആശുപത്രിയിൽ വച്ചാണു നടത്തിയത്.

ഞായറാച്ച ബിഷപ്പ് വാർഷിക ആശുപത്രി സന്ദർശിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ച രോഗികളിൽ ഒരു ആംഗ്രോ ഇന്ത്യാക്കാരനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ രോഗി ദീർഘകാലികളായി അവിടെ ചികിത്സ നടത്തി വരികയായിരുന്നു. ഒരു ഞായറാച്ച ഇരു രോഗിയെ കാണാൻ പോകുമ്പോൾ “ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു അവനെ തെല്ലം പുശുക്” എന്ന ഒരു ശബ്ദം ബിഷപ്പു കേട്ടു. അതഭൂതമെന്നു പറയുചെട്. ഈ രോഗിയെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അയാളും ബിഷപ്പ് ഉപവസിച്ചു തനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഈത് ഒരു ദൈവവിളിയായി കണക്കാക്കി അയാളെ തെല്ലം പുശാൻ ആശുപത്രിയിലെ ഒരു വാർഡിൽ ഏർപ്പുടാകു ചെയ്തു. ഒരു ഇന്ത്യൻ വൈദികൻ ആരാധനയിൽ ബിഷപ്പിനെ സഹായിക്കാൻ തയാറായി. ഒരു ലേഡി ഡോക്ടറും രോഗിയുടെ ഒരു സഹോദരിയും അയാളുടെ ബന്ധുക്കളിൽ ചിലരും ആശുപത്രിയിലെ മേടണ്ണും ഏതൊന്നും നഷ്ടസുമാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ശുശ്രൂഷ കഴിഞ്ഞ ഉടൻ രോഗി പറഞ്ഞു. “വേദന എല്ലാം പോയി, അതു വീണ്ടും അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല.” വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനു സുവപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത ഒരു രോഗിയായിരുന്നു അത്. അയാളുടെ

കരളിനും ശാസക്കാശത്തിനും പഴുപ്പ് ബാധിച്ചിരുന്നു. ഡോക്ടർമാരായ തെൻ്റെ ഭാസമാരിൽക്കുടിയും വിശാസത്തൊടുകൂട്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവ തിൽ കുടിയും ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്ന വന്നതുതു ബിഷപ്പ് എപ്പോഴും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ഇരുകൂട്ടരുടെയും സഹകരണം ഉപയോഗപ്പെട്ടു താൻ ദൈവം തിരുമനസ്സാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു.

“ദൈവിക രോഗശാനി” എന്ന തെൻ്റെ ലേവന്തൽക്കിൽ സഭയ്ക്കു രോഗശാനിവരം ഉണ്ടെന്ന് അർത്ഥമാകയ്ക്കിടയില്ലാതെ അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. രോഗിക്കെള്ളു സുവൈപ്പെടുത്താൻ ക്രിസ്തുവിനു മനസ്സും ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭ വിശാസിച്ചിരുന്ന രോഗശാനി ശുശ്രൂഷ യിൽ സഭാംഗങ്ങൾ ഒന്നക്കും പങ്കെടുത്തിരുന്നു എന്നും സഭയിലെ മരു ദൈവികനെന്ന നിലയിൽ രോഗശാനി പ്രാർത്ഥന രാഞ്ചി നടത്തിയിരുന്നു എന്നും കഴിവുള്ള സമലങ്ങളിൽ മറ്റു ദൈവികരെയും പങ്കെടുപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നും ബിഷപ്പ് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ആത്മാവിശ്രയും ശരീരത്തിശ്രയും സൗഖ്യഭാതാവായ ക്രിസ്തുവിക ലേക്കു രോഗിക്കെള്ളു നയിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആദ്യം ശ്രമിക്കുന്നു. പശ്ചാത്യാപത്രത്തൊടും വിശാസത്തൊടും അവരുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും ക്രിസ്തുവിനെ അറിയിക്കണമെന്നും രോഗിക്കെള്ളു ഉദ്ദേശ്യാല്പിക്കും. യേശുക്രിസ്തുവിശ്ര മഹതാ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു രോഗിയെ അദ്ദേഹം പ്രാപ്തനാക്കുന്നു. രോഗശാനി പ്രാർത്ഥനയും നടത്തുന്നു. രോഗികളുടെ ഒരുക്കത്തിശ്ര പ്രാധാന്യം കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ ഉള്ളിപ്പിറയുകയും ചെയ്യും.

ശരീരത്തിനു സുവം നൽകുന്ന ആർ അടുത്തു വരുമ്പോൾ ആത്മാ വിനു സൗഖ്യം തരുന്ന ആളെ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കരുത്. ആത്മാവിനെ സൗഖ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തുവിക ലേക്ക് കൊണ്ടുവരണം. ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിതം സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി വിശാസത്തിന് ആഴം വർദ്ധിക്കണം.

അതുകൊണ്ട് തെലംപുശിയുള്ള രോഗശാനി പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുമ്പ് ബിഷപ്പ് രോഗിയെ വിശാസത്തെടു ഒരുക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലും സിലോനിലും രോഗശാനി ശുശ്രൂഷ നടത്തിയപ്പോൾ അനേക ശതം ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തിശ്ര മദ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി.

വിവിധ സമലങ്ങളിൽ നടത്തിയ രോഗശാനി പ്രാർത്ഥനയുടെ ശരിയായ റിക്കാർഡ് അദ്ദേഹം സുകഷിച്ചിരുന്നു. സന്തം രജിസ്റ്ററിശ്ര ആദ്യ പേജിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

“When sickness comes but not before,
God and doctor men adore,
When health returns and things are righted
God is forgot, and the doctor is slighted.”

സുവം പ്രാപിക്കുന്ന ആളുകളുടെ പൊതുവായ സഭാവം ഈ വരി കളിൽ നിഃലിക്കുന്നുണ്ട്. രജിസ്റ്റർഡ് അവസാന ഭാഗത്തു രോഗശാനി പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുവേണ്ടി ഒട്ടധികം രോഗികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്തിനാലും തനിക്കു പേരുവിവരം എഴുതാൻ കൂശർക്കില്ലാത്തതിനാലും റികാർഡ്യു സുക്ഷിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

രോഗശാനി പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന വൈദികനും വളരെയധികം ദരുക്കം ആവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. രോഗശാനി പ്രാർത്ഥന നടത്താൻ ദൈവം ഉപയോഗിക്കുന്ന വൈദികൾ പഠം നടത്തുകയും സ്വന്തം കുറവുകൾ കണ്ണുപിടിച്ചു നികത്തുകയും ചെയ്യണം. രോഗികളുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ മനസ്ശാസ്ത്രവും മാനസികാപദ്ധതിവും പ്രയോഗിക്കാനുള്ള അവിഭ്യും ഉണ്ടായിരുന്നേ തീരു. വൈദികൾ ദിനംപെതി കൂടുതൽ വൈദവത്തോട് അടുക്കുകയും വളരെയധികം പ്രാർത്ഥമിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുത്തന്നെയിരിക്കുകയും വേണം. സൗഖ്യം നൽകുന്നതിനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കഴിവിൽ ആശ്രായ വിശ്വാസവും വൈദികന് ആവശ്യമാണ്. രോഗികൾക്കുവേണ്ടി വളരെനേരം മദ്യസ്ഥാപനമില്ലെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുമ്പും പിന്നും തെതലം പുശ്രിയശ്രേഷ്ഠവും രോഗിയുടെ സഹകരണം തേടുകയും വേണം.

പ്രാർത്ഥന ആദ്യത്തിച്ചിട്ടുള്ള അനേകശതം പേരുക്കായി നിത്യവും പ്രാർത്ഥമിക്കുകയും പ്രതിദിനം നീണ്ട കത്തുകൾ ഉൾപ്പെടെ 25 എഴുതുകൾ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ചില കത്തുകൾ കാർഡിൽ ഒന്നൊരു രണ്ടൊരു ചാപകത്തിൽ നിർത്തുമായിരുന്നു. പേരുകൾ എല്ലാം രജിസ്റ്റർഡ് ചേർത്തും വിവിധ ഫയലുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയും മറുപടി അയച്ചുംകൊണ്ടിരുന്ന ബിഷപ്പ് ഈ ഫയലുകൾ നോക്കിയായിരുന്നു മദ്യസ്ഥാപനമില്ലെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തി വന്നത്. ഗുരുതരമായ രോഗം ബാധിച്ചവർക്കു വേണ്ടി എന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചു വന്നു. രോഗികളുടെ വിവരവും മറ്റും പെൻസിൽ കൊണ്ടാണു ധയറിയിൽ എഴുതി വന്നത്. ഒരു രോഗി സുവം പ്രാപിക്കുകയോ മരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അയാളുടെ പേരു ധയറിയിൽ നിന്നു റബർകോൺ മായിച്ചുകളയുകയും മറ്റാരു പേര് അവിടെ എഴുതുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. കടലാസ് പാഴാക്കാതിരിക്കാനുള്ള ഒരു ഉപായമായിരുന്നു ഈത്.

വാർഡക്കൃത്തിലും രോഗികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥമിക്കുകയും കത്തു

കൾ അയൽക്കുകയും ചെയ്ത ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേ രോഗശാന്തി പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി ബിഷപ്പ് എം. ജൈ അസ്സാസാമി എഴുതുന്നു: “ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേ ജീവിതസാധാരണത്തിൽ ആയിരത്തോളം രോഗികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മേശപ്പുറത്തു വച്ചിട്ടുള്ള നോട്ടുബുക്കുകൾ നോക്കി പ്രതിഭിനം അബ്ദി മൺിക്കുർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഓരോ രോഗിയുടെയും ആരോഗ്യവിവരങ്ങൾ നോക്കി പ്രത്യേകം മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ചെയ്തു വന്നു.” ഡോക്ടർമാരുടെ ഉപദേശം സീക്രിക്കാർ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും രോഗികളെ ഉട്ടബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രോഗിയെപ്പറ്റിയും രോഗിവിവരത്തെപ്പറ്റിയും എന്നും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കാനും ബിഷപ്പ് ആഗ്രഹിച്ചു.

രജു രോഗിയിൽ നിന്നു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള അല്പർത്ഥന ലഭിച്ചാലുടൻ രോഗികൾക്കുള്ള ചില മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുള്ള കൊടുക്കും. റണ്ടാഴ്ചയിലെതിരക്കലെങ്കിലും രോഗിയിൽ നിന്നു റിപ്പോർട്ടു ലഭിച്ചിരിക്കണം. ഇല്ലങ്കിൽ അവരുടെ പേരു രജീസ്റ്റർ നിന്നു മായി ചൂകളിയും. പലർക്കും പ്രാർത്ഥനമുലും സമാധാനവും രോഗശാന്തിയും ലഭിച്ചതായി റിക്കാർഡിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്.

ആലുവാ ഫേലോഷിപ്പു ഹയസ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന എം. തൊമ്മന് തടാകത്തിൽ നിന്ന് 1957 ഡിസംബർവിൽ ബിഷപ്പ് ഇങ്ങനെ എഴുതി: “എനിക്ക് എൻപത്തിയേഴ്ച് റായ്ല്ലാകുന്നതിനാൽ തൊൻ പഴയതുപോലെ ഓടിനക്കാതെ ഇവിടെതന്നെ തങ്ങുകയാണ്. എനിക്കു ദിവസവും ഒൻപതു ബിക്കുകളിലായി എഴുതിയിട്ടുള്ള ആയിരം പേരുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്ന വലിയ ചുമതല ചെയ്തുതിരിക്കാനുണ്ട്. കൂടാതെ ദിവസവും 11 കാര്ത്തുകൾ അമീവാ കാർധ്യകൾ എഴുതി അയയ്ക്കാനു മുണ്ട്.”

ദൈവത്തിന് എല്ലാവരെയും സുവപ്പെടുത്താൻ കഴിവും ആഗ്രഹവും മുണ്ട് എന്നാൽ സന്ത പട്ടണമായ നേംസേതത്തിൽ യേശുകീസ്തവുവിന് അവരുടെ അവിശാസനമുലം അതഭൂതപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുപോലെ പരിശുദ്ധസഭയുടെ വിശ്വാസരാഹിത്യം മുലം രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷയ്ക്കു തടസ്സം നേരിട്ടുന്നു എന്നും ബിഷപ്പ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേ രോഗശാന്തിവരത്തെ പരാമർശിച്ച് അനുഭവസന്ധനങ്ങായ മാങ്ങാനം കൈകൾവാഗ്രമം മുൻ ആചാര്യ റവ. കെ. കെ. ചാണ്ടി സാനുവെങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ഇങ്ങനെ എഴുതി:

വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലംമുതൽക്കേ എനിക്ക് ആലുവാ കോളജിലെ കെ. സി. ചാക്കോ സാർ ഉൾപ്പെടെ അഭിവന്ധരായ ചില മഹത്

വ്യക്തിക്കുള്ള ഗുരുക്കമൊരായി ലഭിപ്പാനുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ എൻ്റെ ഗുരുവും കർത്താവുമായ ശ്രീയേശുക്രീസ്തു കഴിഞ്ഞാൽ, ബിഷപ്പ് പാകൻ ഹാം വാർഷികേന്ദ്രാണ് ഞാൻ എൻ്റെ ആത്മീയ ഗുരു വായി കരുതുന്നത്. ഓർമ്മ ശരിയെങ്കിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യം കാണുന്നത് 1931-ൽ കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളേജിൽ നടന്ന അംഗീകാരം യാർ മെൻസ് കൺവെൻഷൻ വെച്ചായിരുന്നു. നവഭാരതത്തിൽ സഭയുടെ സ്ഥാനം എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒരു ഉജ്ജവല പ്രസംഗം ബിഷപ്പ് വാർഷികൻ്റെ ശിഷ്യനും ഒരു ഉത്തമ ദേശാഭിമാനിയുമായ എസ്. കെ. ജോർജ്ജ് നടത്തി. അതെ തുടർന്ന് ശ്രൂപ്പ് തിരിഞ്ഞ് നടന്ന ചർച്ചകളിൽ ബിഷപ്പ് നേതൃത്വം നൽകിയ ശുപ്പിലായിരുന്നു ഞാൻ. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ച വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിലും പക്കുകൊണ്ടു ബിഷപ്പ് വാൾ ഷിക്കൻ്റെ സ്നേഹസന്ധ്യർഖ്ഖവും ആദർശപൂർഖ്ഖവുമായ ജീവിതാനുഭവ അർഹ വളരെയധികം എന്നെന്ന ആകർഷിച്ചു. തുടർന്ന് മുന്നുനാലും വർഷ അർക്കുശ്രേഷ്ഠം 1934-ൽ സാധ്യ മതതായിച്ചുനോ ഫോബ്സ് സാറും (ഡി. ജെ. പി. മുത്തേടടത്ത്) ഞാനും ചേർന്നുള്ള ദൈക്ഷം ചെയ്ത വാഗ്മീ ശ്രൂപ്പ് ആലപ്പുഴ രൂപമെടുത്തതിനെ തുടർന്നായിരുന്നു ഗുരുമുഖത്തുനിന്നു കൂടു തൽ പഠിപ്പാനും സ്നേഹത്തിൽ വളരുവാനുമുള്ള സന്ദർഭം ലഭിച്ചത്.

ആലപ്പുഴ ക്രിസ്ത്യൻ ചർച്ചിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം നടത്തിയ റീച്ചിംഗ് മിഷനും രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷാരൂപം ആയിരുന്നു ആ സന്ദേശം. യേശു ക്രിസ്തുവിക്കു രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് താൻ വിജിക്കപ്പെട്ടവാ നുണ്ഡായ സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റിയും തുടർന്ന് ആ വിഷയത്തിൽ തനിക്കുണ്ടായ ചില അതഭൂതകരമായ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതന്നു. അവയിലോന്ന് ഇപ്പോൾ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ഒരു മനു രോഗിക്കു ലഭിച്ച സൗഖ്യം. ഒരു വൈദികൻ മാത്രമായിരുന്ന കാലത്താ ണ്ണനു തോന്നുന്നു.

കാലിൽ മനു വന്നു വീഞ്ഞിയ ആ രോഗി അദ്ദേഹം നടത്തിയ രോഗ ശാന്തി ശുശ്രൂഷാവേളയിലാണ് സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചത്. തലയിൽ കൈ വെച്ചുള്ള തെലാഭിഷേക പ്രാർത്ഥനയെ തുടർന്ന് അയാളുടെ കാലിൽ നിന്ന് ഒരു ഭ്രാവകം പൊട്ടിഞ്ഞുകി കാൽ ചൊഞ്ഞിയാണ് അയാൾക്കു സൗഖ്യം ലഭിച്ചത്. രോഗശാന്തിവരം സഭയ്ക്ക് ആകമാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നൽവരമാണെന്നും ശുശ്രൂഷകൾക്കു ഒരു പ്രത്യേക കഴിവൊന്നും രോഗശാന്തി കൈവരുത്തുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു തന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കേടുകൊണ്ടിരിക്കുവോൾ, ഗുരുതരമായ രോഗം ബാധിച്ച ചില പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി ഹൃദയണാവരത്തോടുകൂടി ഞാൻ ചെയ്ത ചില പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് അതഭൂതകരമായ മറുപടി ലഭിച്ച അവ സരങ്ങൾ എൻ്റെ ഓർമ്മയിൽ വന്നു. ദൈവരാജ്യ പ്രവർത്തനത്തിലെ

എരു പ്രത്യേക ഭാഗമായ രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷയിൽ സഭാനാമനായ ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്ന് പ്രവർത്തിപ്പാൻ താനും വിളിക്കപ്പെടുന്നു എന്നെന്നിക്കു തോന്തി.

അത്യാസനന്നിലയിൽ കിടന്ന ഒരു രോഗിയുടെ വീട്ടിൽ ആ മീറ്റിം ഗ്രൈനു തുടർന്ന് ചെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം, അവി ദേയക്ക് ചെല്ലുവാൻ എന്നെന്നും കൂടി ക്ഷണിച്ചു. ആ രോഗിക്കും അതു തകരമായി സഖ്യം ലഭിച്ചു. യേശു സ്ഥാപിച്ച ആദ്യത്തെ സാക്രമെന്ത്, രോഗശാന്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള തെലാലിഷേകം ആയിരുന്നുവെന്നും, വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന രോഗശാന്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു കൃപാമുഖാന്തരം കൂടി ആകുന്നുവെന്നും ബിഷപ്പ് വാൾഷ് പ്രസ്താവിച്ചു. ആദ്യസഭയിൽ വിശ്വാസത്താലുള്ള രോഗശാന്തി ഒരു സാർവ്വത്രിക അബ്ദവെമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ അനുഭവം ഈ കാലത്ത് സഭയിൽ വിരുദ്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നും പട്ടകാർ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയോടു ചേർന്ന രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷയും ആവശ്യാനുസരണം നടത്തേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം ചുണ്ണിക്കാടി. ക്രൈസ്തവാദ്രാജ്ഞാർ ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ കൂടുതൽ പകാളിത്തം വഹിച്ച് സഭകൾക്ക് സൽഭ്രഹ്മനും നൽകേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ബിഷപ്പ് വാൾഷ് ആ വിഷയത്തിൽ തടാകം ആശ്രമം വഴി ശ്രദ്ധയമായ നേരുത്രമാണ് നൽകിയത്.

ഒരു ആശ്രമാംശം എന്ന റിലയിൽ താനും പട്ടം സ്വീകരിച്ച് രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷയിൽ പചാശി ആകണമെന്ന് ബിഷപ്പ് വ്യക്തിപരമായി പറിഞ്ഞ എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് ചില വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമാണെങ്കിലും ദൈവിളിക്കേട്ട താൻ പട്ടം എൽക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു എന്നറിഞ്ഞതിൽ സത്യാശ്ചടനായ അദ്ദേഹം അനുഗ്രഹകരമായ ഒരു സന്ദേശം എന്നിക്ക് അയച്ചുതന്നു. അദ്ദേഹം സബ്വരിച്ച് നിർവ്വഹിച്ചു വന്ന ധ്യാനയോഗങ്ങളോടു ചേർന്നുള്ള രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷാവേളയിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ചെറുകാസായും പീലാസായും എന്നിക്കു സമ്മാനിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശത്തോടുകൂടി മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് തിരുമേനി മിസ്റ്റില്ല് വാൾഷിനെ ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവ എന്നിക്കു വേണ്ടി ‘തടാകത്തിലെ മഹി’ (മിസ്റ്റില്ല് വാൾഷ്) പ്രത്യേകം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട മനോഹരമായ ഒരു കാസ്കറ്റിൽ അടക്കം ചെയ്ത് എൻ്റെ ബഹുമാന്യ സ്നേഹിതനും തടാകം ആശ്രമാചാര്യയുമായിരുന്ന ഫാ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസിൻ്റെ കൈയിൽ ഓർഡിനേഷൻ സമാനമായി കൊടുത്തയച്ചു. ആ വിശുദ്ധ ഉപകരണങ്ങൾ താൻ കൈക്കാര്യം ചെയ്യുവോണ്ടല്ലാം അദ്ദേഹം എന്നിൽ അർപ്പിച്ച സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളുടെ സ്മരണ എന്നിൽ ഉണ്ടത്തി വിശ്വാസത്തിലെ സ്ഥിരതയുള്ളവനായിരിപ്പാൻ സഹായിക്കുന്നു. താൻ പട്ടം ഏറ്റതിനുശേഷം ആശ്രമത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ആദ്യത്തെ രോഗശാന്തി

ശുശ്രൂഷയിൽ, തലയിൽ കൈവെച്ചുള്ള തെതലാണിഷേക പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വിധേയരഹായ ചില രോഗികൾ അത്ഭുതരഹമായി രോഗശാനി പ്രാപിച്ചത് ഈ അവസാനത്തിൽ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ന്മാഖ്യമായി സ്ഥാപിച്ചു. കമ്മ്യൂണിറ്റിലും നേതാവായ ഈ എം. എസ്. നമ്പ്യതിരിപ്പാടുമായി, പട്ടം ഏൽക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഇടപെടുവാനും, തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ആശ്രമം സന്ദർശിപ്പാനും ഈ ധാരിട്ടുണ്ട്. പട്ടം ഏറ്റവും കുപ്പായവേഷത്തിൽ എന്ന കണ്ണ അദ്ദേഹം ‘ഇത് എന്നായിരുന്നു, എന്തിനായിരുന്നു?’ എന്ന് ചോദിച്ചു. ദൈവരാജ്യ ത്തിന്റെ ഒരു സുപ്രധാന ഘടകമായ രോഗശാനി ശുശ്രൂഷയിൽ ഭാഗ ഭാക്താകുവാൻ പട്ടക്കാരനാകുന്നത് സഹായകരമായിരിക്കുമെന്നുള്ള ബോധുവയ്തിലാണ് അപ്രകാരം ചെയ്തതെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

പട്ടം ഏറ്റവും ആശ്രമത്തിൽ നടന്ന രോഗശാനി ശുശ്രൂഷയേള്ളിൽ ചില രോഗികൾക്കു ലഭിച്ച അത്ഭുതകരമായ സൗഖ്യത്തെ പൂർണ്ണം ഞാൻ പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ടു. യേശുക്രിസ്തു ലോകത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ ചെയ്തതുപോലെയുള്ള അത്ഭുതകരമായ ചില രോഗശാനി പ്രവൃത്തികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്തു വന്ന ബിഷപ്പ് വാർഷാണ് പട്ടം ഏൽക്കുവാനും, ആ പ്രവർത്തനത്തിൽ തൽപരനാകുവാനും എനിക്കു പ്രത്യേക പ്രേരണ നൽകിയതെന്ന് ഞാൻ അറിയിച്ചു.

നമ്പ്യതിരിപ്പാട്, ബിഷപ്പിന്റെ സ്കൂളാലന്നിയമായ രോഗശാനി പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റൊരു കെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് ബഹുമാനപൂരണ്ണരം അദ്ദേഹത്തെ സ്മർക്കുകയുണ്ടായി. ബിഷപ്പ് വാർഷിന്റെ 100-ാം ജനിനും പ്രമാണിച്ച് പ്രവിശ്യികരിച്ച അരുണോദയത്തിന്റെ ‘കമ്മ്യൂണിറ്റിന് ആശ്രമം സർവ്വപ്രശ്നാദി’ എന്ന് മുഖലേവനത്തിൽ ഞാൻ ഏതാണ്ട് ഇപ്പകാരം ഏഴുതി.

സാമൂഹ്യ നീതിയെപ്പറ്റിയും സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയും രൂപാന്തരങ്ങളെപ്പറ്റിയും ബിഷപ്പ് വാർഷം അതുവികം തൽപരനായിരുന്നു. അടുപ്പാടി മലമുകളിലെ ആദിവാസികൾക്കു വേണ്ടിയും, ചുറ്റുപാടുമുള്ള ശ്രാമിന്റെ നാനാമുഖമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടിയുമെങ്കെതാകം ആശ്രമത്തിന്റെ സേവനങ്ങളെല്ലാം സുവിശേഷത്തിൽ അതിർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സാമൂഹ്യാഭാരണനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടങ്കാത്ത താൽപര്യമാണ് പ്രകടമാക്കുന്നത്. സ്നേഹം അതിൽനിന്നുത്തവിക്കുന്ന ഏകും, സത്യം, നീതി, സമാധാനം എന്നതായിരുന്നു ബിഷപ്പ് വാർഷിന്റെ ജീവിതസന്ദേശം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാർഗ്ഗമായ സ്നേഹം അല്ലാതെ തിരുത്തെ നേരിട്ടുവാനും അതിന്മേൽ വിജയം നേടുവാനും മറ്റാരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലാനും, മനുഷ്യസമുഹത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനുള്ള

എക അടിസ്ഥാനം സ്നേഹം മാത്രം ആകുന്നു എന്നുമുള്ള പ്രതിജ്ഞ സ്വികരിച്ചിരിക്കുന്ന ഫെലോഷിപ്പ് ഓഫ് റൈറ്റേഴ്സ് ഇന്ത്യൻ ശാഖയുടെ ഒരു സ്ഥാപകാംഗമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

മാങ്ങാനം ആശ്രമത്തിൽ 1950-ൽ ചേർന്ന ഒരു സുഹൃത്സമേളന ത്തിലാണ് ഈപ്.ഓ.ആർ. രൂപമെടുത്തത്. ആ സമേളനം വിളി ചുകുടിയ സംഘാടകസമിതിയിലെ ഒരു പ്രമുഖ അംഗമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അക്രമരാഹിത്യത്തിൽ അടയാറുചൂഢി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ആദി മസഡിയിലെപ്പോലെ ധാരതാരു പരിത്സമിതിയിലും യുദ്ധത്തിൽ സഹ കരിക്കയില്ല എന്ന നിലപാടിൽ എപ്.ഓ.ആരിനോട് ചേർന്ന് നിലകൊണ്ട് ഇന്ത്യയിലെ ചുരുക്കം ചില ബിഷപ്പുമാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നു സ്ഥാപിച്ചു.

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ആക്രമരഹിത വിമോചന സമരത്തിന് ഹൃദയപൂർവ്വമായ പിന്തുണ നൽകിയ ചുരുക്കം ചില ബീഡിഷുകാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ബിഷപ്പ് വാൾഷ്. ഭിന്നിച്ചിരുന്ന മലക രസഭക്കു വേണ്ടിയുള്ള അനുരോധങ്ങൾ പവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവർക്ക് സജീവപിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പൊതുജീവിതത്തിൽ സാമുഹ്യ-സാമ്പത്തിക -രാഷ്ട്രീയ ബന്ധങ്ങളിൽ സ്നേഹം സജീവം പ്രകടമാക്കുക എന്നത് സുവിശേഷ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും സുപ്രധാന ഘടകമാകുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. സാധിത്ത് അവിവാഹിത സംഘങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം അദ്ദേഹം വിലമതിച്ചു; ഏകില്ലോ, അടുത്തപടി അവിവാഹിതർ മാത്രമല്ല സാധാരണ കൂടുംബങ്ങിവിത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരും ശിരിപ്രഭാ ഷണ്ഠത്തിലെ പ്രമാണങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കൂടുകൂടുംബ കമ്മ്യൂണിറ്റികളായി ജീവിച്ച് ‘ദൈവരാജ്യം ഈ ഭൂമിയിൽ’ എന്ന ആശയത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. അപ്രകാരം ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റിയായിട്ടാണ് തടാകം ആശ്രമം ഉടലെടുത്തത്.

വിവിധ ആശ്രമങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾ സമേളിക്കുന്ന ഇൻ്റർ ആശ്രമ കോൺഫറൻസിന്റെതായ ഒരു സന്ദേശത്തിന് രൂപംകൊടുത്തുകൊണ്ട് ബിഷപ്പ് വാൾഷ് എഴുതി. പെന്തിക്കോസ്തിന്ത്യുശേഷം കൈക്കൗത്തവസഭയുടെ പൊതുജീവിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായ സ്നേഹവും വിശ്വബിയും ആശ്രമാംഗങ്ങളായ എങ്ങൻമാരും മാതൃകയായി കാണുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരുടെ കൂട്ടം ഏകാത്മാവും, എക ഹൃദയവും ഉള്ളവരായിരുന്നു വെന്നും, അവർക്കുള്ളതൊന്നും സ്വന്നമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും, സർവ്വവും അവർക്ക് പൊതുവായിരുന്നുവെന്നും, ഉള്ള ആദ്യസഭയുടെ സാക്ഷ്യം സഭാഗാത്രത്തിൽ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെണ്ടതാണ്. മുട്ടുള്ള

വരാരും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോരുത്തൻ അവനവൻ്റെ പ്രാപ്തി അനുസരിച്ച് പൊതുവിൽ വയ്ക്കുകയും, അവനവൻ്റെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് വിഭാഗിക്കുകയും ആൺ അവർ ചെയ്തത്. ഈ ഒന്നും ശക്തി അമുഖം ആക്രമം കൊണ്ട് കൈവരുത്തിയ ഒരു പൊതുഅനുഭവം ആയിരുന്നില്ല, പിന്നെയോ സ്നേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദൃഢിയതിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവതമായ ഒരു കമ്മ്യൂണിസം ആയിരുന്നു. ആനുഭവസ്വർഖമായ പൊതു ആരാധന, ഹ്രദയോല്പാസത്തോടുകൂടിയുള്ള പൊതുക്രഷ്ണം, ദൈവരാജ്യസുവിശേഷങ്ങളാശം എന്നിവ അവരുടെ പ്രതിഭിന അനുഭവങ്ങളായിരുന്നു.

ആദ്യ കീസ്ത്യാനികളെ ‘ആദ്യ ക്രൈസ്തവാശ്രമക്കാർ’ എന്ന അദ്ദേഹം ആ സന്ദേശത്തിൽ നാമകരണം ചെയ്തു. ആശ്രമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ സ്വഭാവങ്ങൾ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് സന്ദേശം ഇപ്രകാരം ഉപസംഹരിച്ചു. “പ്രിയപ്പേട്ട ആശ്രമസഹാദരങ്ങളേ, പൊതു ആരാധന, കൂട്ടായ്മ, പൊതുക്രഷ്ണം, പൊതുജോലി, സുവിശേഷ സാക്ഷ്യം എന്നിവയ്ക്ക് ശക്തീകരണം നൽകിക്കൊണ്ട് യാതൊന്നും നമ്മുടെ ഏകുദ്ധനത്തെ തകർക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെ ജാഗ്രത പാലി പൂർണ്ണ ശ്രദ്ധിപ്പിൻ.”

സഭക്കുത്തിനുവേണ്ടി ക്രുഷുവഹിക്കുക തടാകം ആശ്രമത്തി നേരിയും എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും ഒരു സുപ്രധാന സാധനയായിട്ടാണ് ബിഷപ്പ് വാർഷിക ദർശിച്ചത്. മാങ്ങാനം ആശ്രമം സ്ഥാപകരായ മുവരും ചർച്ച ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ അംഗങ്ങളായിരുന്നുകില്ലും ക്രൈസ്തവാശ്രമം ഒരു എക്കൂമെനിക്കൽ സമൂഹമായി രൂപപ്പെടുവാൻവേണ്ടി ഞങ്ങൾ എടുത്ത തീരുമാനത്തിൽ വാർഷിക തിരുമേനി അത്യന്തം സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചു. അതിരുൾക്കൊള്ളാതെ അദ്യത്തെ അധികാരി ബോർഡിൽ അദ്ദേഹം അംഗമായിതിക്കുവാൻ സമർത്ഥപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല, ആശ്രമഗ്രൂപ്പിന്റെ ആ തീരുമാനത്തോട് വിയോജിച്ചു ആ സന്ദേശിലെ ചില നേതാക്കരെ അവരുടെ എതിർപ്പിൽ നിന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സാധിക്കുന്ന ചെലുത്തുകയും ചെയ്തു.

സഭയുടെ സുവിശേഷസാക്ഷ്യം യമാർത്ഥമാക്കണമെങ്കിൽ അതിലെ ഭിന്നതകൾ നീക്കേണ്ടത് സുപ്രധാനമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. മലക്കരസഭയിലെ ഭിന്നതകൾ നീങ്ങി സഭയെ സുവിശേഷ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ഉണ്ടാക്കുന്നതുക എന്ന ലാക്ക് മുന്നിർത്തിയാണ് ചർച്ച ഓഫ് ഇന്ത്യയിലെ ഒരു ബിഷപ്പായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഓർത്തയോക്കന് സഭയുടേതായ ഒരു ആശ്രമസ്ഥാപനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത്. അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കൂർഖ്യാനയിൽ ആ ആശ്രമത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ഭാഗഭാക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ ശിഷ്യനും ആശ്രമാചാര്യനുമായ വർഗ്ഗിസ്

അച്ചൻ അനുഷ്ഠിച്ചു വന്ന കൂർഖ്യാനയിൽ ഭാഗഭാക്കുവാൻ ബിഷപ്പ് വാർഷിനും അനുവദമില്ലാതിരുന്നു. അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരുന്ന വേർപ്പാടിൽ തിരുവേദനയാകുന്ന ക്രുൾ, സാരെക്കും സാഖ്യമാകുന്നതു വരെക്കും വഹിപ്പാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറാകുകയാണ് ചെയ്തത്.

മലക്കരസഭയ്ക്കു മാത്രമല്ല, മറ്റൊരു സഭകൾക്കും ദൈവരാജ്യ സുവിശേഷത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പുതിയ ദർശനവും പ്രബുദ്ധതയും ലഭ്യമാകുവാൻ വാർഷ്ഷ തിരുമേനി സയം ചിലവഴിക്കുകയായിരുന്നു. ശിശു തുല്യമായ അദ്ദേഹത്തിൽ നിഷ്കളുക്കതയും തുള്ളുന്നുന്ന സ്നേഹവും നന്മമേഖലയും ഏകജീവിലും അദ്ദേഹവുമായി ഇടപെടുവാൻ ഈ ധാരിക്കുള്ളവർക്ക് മരക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

കുഷ്ഠരോഗിയെ ചുംബനും ചെയ്തും ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിച്ചും സുരൂ ചഞ്ചാദികളെയും പക്ഷിമൃഗാദികളെയും സഹോദരങ്ങളായി സംബന്ധം ചെയ്തും അതഭൂതകരമായി ക്രിസ്തവിലെ സ്നേഹം പ്രതിബിംബിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിച്ചിരുന്ന അസ്ത്രീസിയിലെ വിശുദ്ധ പ്രാൺസിസിലെ എട്ടാം ശതാബ്ദി നാം കൊണ്ടാടുന്ന അവസ്ഥാബന്ധം ഇൽ. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും താദ്യൂഷ സ്നേഹനിറവിൽ രോഗാതുരമായ സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റയും രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും ശാന്തി ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഈ ധിൽ ജീവിച്ച ഒരു വിശുദ്ധനായിരുന്നു ഫഹർബട്ട് പാക്കൻ ഹാം വാർഷ്ഷ്. അദ്ദേഹത്തോടുള്ള അതിരു കടപ്പാടുകൾ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് സ്നേഹസ്വർഖനായ ഒരു വിശുദ്ധരെൽ സ്മരണയ്ക്കു മുന്നിൽ എൻ്റെ ആദരാഞ്ജലികൾ നാമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുടെ.

രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകത്തെയും സാനുഭവങ്ങളെയും മുൻനിർത്തി റവ. സി. പീലിപ്പോസ് അത്യാൽ, തിരുവല്ല ഇപ്പോൾ എഴുതുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിലെ കാലത്തിനു മുമ്പും ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും അതിനുശേഷവും രോഗസൗഖ്യവും രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷകളും നടന്നുവന്നു. ഇന്നും അതു തുടരുന്നു. പല വ്യക്തികൾ പല വിധത്തിൽ ഇരു രംഗത്തുണ്ട്. ചിലർ യേശുക്രിസ്തുവിലെ നാമത്തിലും മറ്റ് ചിലർ അസ്ത്രീയത്തെയും രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നു.

സത്യസുവിശേഷം ശ്ലോകിക്കുന്നിടത്ത് - പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ശുഖീകരണത്തിനും ശക്തികരണം നൽകുന്നിടത്ത് - ആളുകൾ എല്ലാം പുർണ്ണ സമർപ്പണത്തിലേക്കു വരുകയും രോഗത്തിൽ നിന്നും പെശാചിക ശക്തികളിൽ നിന്നും മോചനം പ്രാപിച്ചു ശരീരത്തിലും ആത്മാ വില്പിം ആരോഗ്യമുള്ളവരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന രോഗശാന്തി ക്ഷണഭംഗുരമായിത്തീരാതെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആത്മീക രോഗശാന്തി ദയക്കുറിച്ച് പൊതുവെ ആളുകളുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചത് ജയിംസ് മുർഹിക്സൻ എന്ന ആളാണ്. അദ്ദേഹം ലോകപരുട്ടനവേളയിൽ 1920-ൽ ഇന്ത്യയിലെയും ഏഷ്യയിലെയും യുറോപ്പിലെയും വിവിധ രാജ്യങ്ങളും സന്ദർശിക്കുകയും സുവിശേഷയോഗങ്ങൾ നടത്തുകയും ഒട്ടിക്കും പേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി സൗഖ്യദായകനായ ക്രിസ്തുവികലേക്കു ആകർഷിക്കുകയും പലർക്കും രോഗശാന്തി ലഭിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഇന്ത്യയിലെ പല പ്രധാന നഗരങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥമാരുടെയും സഭാഖ്യക്ഷമാരുടെയും അതിമിയായിട്ടാണെന്നേഹം താമസിച്ചു വന്നത്. കോട്ടയത്തും തിരുവവ്ല്ലയിലും മുന്നു ദിവസം വീതം രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷ നടത്തി. കോട്ടയത്ത് ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷപ്പ് റില്ലിൻഡ് അതിമിയായിരുന്നു. കോട്ടയത്തെ പ്രമാഘയോഗത്തിൽ മുന്നുറിൽപ്പരം പേര് രോഗശാന്തിപാർത്തനയ്ക്കായി മുട്ടുകൂട്ടത്തി. 1920 നവംബർ 24-ാം തീയതി അദ്ദേഹം തിരുവവ്ല്ല സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ വിവിധ ജാതിമതസ്ഥരായ ഒരു വലിയ ജനകുട്ടം അവിടെ തടിച്ചുകൂട്ടി. ബിഷപ്പ് റിൽ, മാർത്തോമാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഏബ്രഹാം സമുദ്രം എന്നവിരാഞ്ഞു യോഗത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയത്. പ്രസംഗം ചെറുകര സി. പി. പീലിപ്പോസ് കഴും തർജ്ജമ ചെയ്തു. വിവിധ ജാതികാർ രോഗശാന്തികായി മുട്ടുകൂട്ടത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പലർക്കും സുഖം ലഭിച്ചു. വള്ളത്തുകൂടിയിരുന്ന ഒരു സാലിക രണ്ടു കാലും നിഃവാസു സുവം പ്രാപിച്ചു. മുന്നു വർഷമായി കാഴ്ചയില്ലാതിരുന്ന ഒരാൾ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു വീട്ടിലേക്കു നടന്നുപോയി. ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഹിക്സൻ യാത്രാവിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അതിനുശേഷം ഈ രംഗത്തു കാണുന്ന ശ്രേഷ്ഠനായ വ്യക്തി ബിഷപ്പ് പാകൻ ഹാം വാർഷാൻ. ഹിക്സൻ ഒരു വൈദികനോ, വൈദ്യനോ, വൈവശാനസ്ത്രജ്ഞനോ ഗ്രന്ഥകാരനോ അല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ബിഷപ്പ് വാർഷ ഇത്തല്ലാമായിരുന്നു. ഹിക്സനു ചില പ്രത്യേക ആത്മികവരങ്ങൾ ലഭ്യമായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ബിഷപ്പ് വാർഷ പ്രത്യേക രോഗശാന്തിവരമാനും അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. “വിശാ സന്തോഷം സമർപ്പണത്തോടുംകൂടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. ദൈവം മലം തരുന്നു” എന്നാണു ബിഷപ്പ് വാർഷ പറയുന്നത്. ഹിക്സനു ലോകമെങ്ങും പ്രചാരണം നടത്തി അനേകായിരിങ്ങളെ ക്രിസ്തുവികലേക്കു ആകർഷിക്കാൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ ബിഷപ്പ് വാർഷ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വലിച്ചുറിഞ്ഞതശേഷം താണിന്തി നിറ്റിവ്വു സേവനത്തിലും ഒട്ടിക്കുംപേരുകൾ ശാരീരികവും ആത്മികവുമായ സൗഖ്യവും ശാന്തിയും നൽകി അവരെ ദൈവരാജ്യത്തിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ലോകപ്രശസ്തരായ ഡോ. സുഖരാമൻ, ഡോ. കശാവ മുതലായവർ മാരാമൻ കൺവൻഷൻ നിലെ പ്രധാന പ്രസംഗകരായിരുന്നു. അതുപോലെ ബിഷപ്പ് വാർഷ്യം ഒരു വർഷം പ്രധാന പ്രസംഗകനായിരുന്നു. കൺവൻഷൻ ദിവസങ്ങൾ തിൽ രാവിലെ ഡോക്ടർമാർ, വൈദികർ, രോഗശുശ്രൂഷയിൽ താല്പര്യമുള്ളവർ എനിവർക്കുവേണ്ടി മാത്രം രസകരമായും കാര്യമാത്രപ്രസ കതമായും ബൈബിൾക്കാസ്റ്റുകളും കോഴ്ചയേൽ പള്ളിയിൽവച്ചു നടത്തിയിരുന്നു.

ബിഷപ്പ് വാർഷിനെപ്പറ്റി ചിനിക്കുണ്ടോൾ എൻ്റെ മനസ്സിൽ പ്രധാന മായി ഓടിയെത്തുന്നതും ഞാൻ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താൻ ശമിച്ചതു മായ കാര്യങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

1. എല്ലാ ദിവസവും ക്രമമായി ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിൽ എൻ്റെപ്പട്ട ഒരാൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാതജാഗരണം, ധ്യാനം, വർജ്ജനസ്വാദം, മഹനാ ചരണം തുടങ്ങിയ സ്വാവാവിശ്രഷ്ടങ്ങൾ എല്ലാം സ്തുത്യർഹമാണ് തന്നെ. “ഞാൻ നിന്റെ വചനങ്ങളെ കണ്ണടത്തി ഭക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ വചന അശ്ര എനിക്കു സന്തോഷവും എൻ്റെ ഹൃദയത്തിനു ആനന്ദവും ആയി” (യെരമ്യാവ് 15:16). “അവൻ എന്നിരുൾ വചനങ്ങളെ എൻ്റെ ആഹാര തേതക്കാൾ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു” (ഇയ്യോബ് 23:12).

ചിലർ “No Bible, No Meals” എന്ന തീരുമാനംഎടുക്കാറുണ്ട്. വേദ പുന്തകമല്ലാതെ മറ്റാന്നും മുന്നു മാസത്തേക്കു വായിക്കുകയില്ലെന്ന് അരക്കൽ ഒരാൾ തീരുമാനിച്ചു. ലോകവാർത്തകളും മരണവാർത്തകളും പത്രം വായിക്കുന്നവരിൽ നിന്നും പരിഞ്ഞുകേൾക്കാമല്ലോ. താങ്കളും ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചു നേരശുക എന്ന ഒരാൾ എനിക്ക് എഴുതി അയച്ചു. പലരു ദയയും ധ്യാനം പല സമയത്തും പലവിധത്തിലുമാണ്. സക്കിർത്തനക്കാരൻ അർഖരാത്രിയിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിപ്പാൻ എഴുന്നേൽക്കുന്നു.

മാധ്യം ഗദ്യാണം എന്ന പ്രസിദ്ധയായ ക്രിസ്തുഭക്ത ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “വളരെക്കാലമായി ഞാൻ അർഖരാത്രിയിൽ എഴുന്നേറ്റു ദൈവ വുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നു. ദൈവം ആ സമയത്ത് എന്നെ ഉണർ തുന്നു. ഞാൻ ആ സമയത്ത് ദൈവസാനിഖ്യത്തിൽ മുഴുകി ദൈവ ശക്തിയിൽ ഒഴുകുന്നു. നദികൾ എപ്പകാരം സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു ലയിക്കുന്നുവോ അതുപോലെയുള്ള ഒരു അനുഭവം എനിക്കും ഉണ്ടാകുന്നു. എൻ്റെ ഹൃദയം സന്തോഷംകൊണ്ടു നിരുത്യുന്നു.”

എന്നാൽ കൃത്യാന്തരബാഹ്യല്യത്താൽ ഇതിനെല്ലാം സമയം എവിടെ എന്ന് നാം ചോദിച്ചേക്കാം. പ്രധാനമായതിനു പ്രമാണമാനം നൽകണം. മുത്തു വിലയേറിയതായി കണാൽ എന്നു വിലക്കാടുത്തും അതു

വാങ്ങണം (മത്തായി 13:46) എന്നു മാത്രമേ അതിനുത്തരം പറയാനുള്ളൂ. “ദൈവമേ നീ എൻ്റെ ദൈവം. അതികാലത്തെ ഞാൻ നിനെ അനേ ഷിക്കു” എന്ന് സക്കിർത്തനക്കാരനോടു ചേർന്നു നമുക്കു പറയാം.

രു ദിവസം തിരുവല്ലു എസ്.സി. സെമിനാറിയിലെ രു പ്രധാന യോഗത്തിൽ ബിഷപ്പ് വാർഷിക പ്രസംഗിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അന്ന് അതി രാവിലെ ഏബ്രഹാം സഫ്രഗൻ മെത്രാപ്പോലിത്താ, ബിഷപ്പിനെ കണ്ണ് രു പ്രത്യേക കാര്യത്തപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ ബിഷപ്പ് താമസിച്ചിരുന്ന വിട്ടിൽ ചെന്നു. പകേശ ബിഷപ്പ് പതിവായുള്ള ധ്യാനം നടത്തിയിരുന്നില്ല. ദൈവത്തെ കണ്ണു സംസാരിച്ചില്ല എന്നുള്ള കാരണത്താൽ ബിഷപ്പ് ഞാം പറയാതെ മെത്രാപ്പോലിത്തായെ തിരിച്ചയച്ചു. ഏതു പ്രതികുല സാഹ ചരുതിലും ദൈവസംസർട്ടിം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള തീരുമാനം എടുക്കു ന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നോൾ ബിഷപ്പ് തന്നെയാണ് ഇക്കാര്യം അന്നത്തെ യോഗത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയത്.

2. ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിൽ പുർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുകയും ആശയിക്കുകയും ചെയ്ത ആൾ.

(അസ്തിത്വബോധം തന്നിൽ രൂപമുളമായത് എങ്ങനെന്ന ബിഷപ്പ് പറയുന്നുണ്ട്. “ആത്മാവിന്റെ ഫലമോ സ്വന്നഹം, സന്നോഷം, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ, ഭയ, പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത, സഹമൃത, ഇന്തി യജയം. ഈ ഒൻപത് ശ്രേഷ്ഠ ഗുണങ്ങൾ നമ്മിൽ കൈടുപണി ചെയ്യേണ്ടതാണ്. എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ വലിയ ഭാഗം ഇവയെക്കുറിച്ചു മാത്രം ചിത്രിപ്പാൻ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഒൻപത് ഗുണങ്ങളും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട നമ്മിലേക്ക് ഒഴുകുന്നു. ഇവയെ മുന്നായി തരംതിരിച്ചു ചിന്തി ക്കണം. സ്വന്നഹാ, സന്നോഷം, സമാധാനം, ഇവ മുന്നും നമുക്ക് ദൈവ തേതാട്ടുള്ള ബന്ധത്തെ മുഖ്യമായി കാണിക്കുന്നു. ദീർഘക്ഷമ, ഭയ, പരോ പകാരം എന്നിവ നമുക്ക് അനുരോദാട്ടുള്ള ബന്ധത്തെ കാണിക്കുന്നു. വിശ സ്വത്ത, സഹമൃത, ഇന്തിയജയം ഇവ മുന്നും പ്രധാനമായി നമുക്കു നമ്മോടു തന്നെയുള്ള ബന്ധത്തെയും കാണിക്കുന്നു.

ആദ്യത്തെ മുന്നും വളരെ ആഴവും ശഹനവുമാണ്. ഇവ ഈ ലോക ത്തിൽ നമുക്കു കിട്ടാവുന്ന ഏറ്റവും വിലയേറിയതും ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ള തുമാണ്. അടുത്ത ആറു കുട്ടം കാര്യങ്ങളും ഏതാണ്ട് ഏറ്റും ശ്രേഷ്ഠം എന്ന് വേർപെടുത്തി പറയാനാവാത്തവല്ലോ എല്ലാം ഒന്നായി ചേർക്കു പ്പെടുന്നു. ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങളും ‘ഫലമോ’ എന്നതെ തുടങ്ങുന്നത്. സ്വന്നഹത്തിന്റെ അവതാരമാണ് ക്രിസ്തു. സമാധാനവും ദീർഘക്ഷ മയും ഭയയും പരോപകാരവും വിശ്വസ്തതയും സഹമൃതയും ഇന്തിയ ജയവും രൂപമെടുത്തതാണ് ക്രിസ്തു. ഇവ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചു

പ്രാർത്ഥനാപുർവ്വം എന്നും നാം ധ്യാനിച്ചാൽ അവ നമ്മിൽ വളരെ നല്ല ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കും (ഗലാ. 5:22).

ഞാൻ നിന്നെന സഹഖ്യമാക്കുന്ന യഹോവയാകുന്നു എന്ന വാക്കും (പുറ. 15:16) സനദ്ദിം കുറിച്ചു സഹഖ്യം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥക ഭോട്ടകുടി ബിഷപ്പ് വാർഷിക രോഗികർക്ക് എഴുതുമായിരുന്നു. ദൈവ തതിരേ അസ്തിത്വത്തെപ്പറ്റി ആദ്യമായും പ്രധാനമായും കാണുന്ന വേദ ഭാഗം “ഞാൻ ആകുന്നു” എന്നതാണ് (പുറ. 3:14). യോഹന്നാർ സുവി ശ്രേഷ്ഠത്തിൽ എടു പ്രാവശ്യം ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട് (നല്ല മട യൻ, ലോകത്തിരേ വെളിച്ചും, ജീവിതരേ അപ്പോ മുതലായവ). ദൈവം ഉണ്ട്, കരുണയുള്ളവനാണ്, സഹായിപ്പാൻ ശക്തനാണ് എന്നീ വചന അശീ നമ്മുടെ ശിരസ്സിൽ നിന്നു ഹൃദയത്തിലൂടെ പ്രവേശിച്ച് അലിഞ്ഞു ചേരുണം. മാറ്റപ്പെടുവാൻ സാദ്യമല്ലാത്തവിധം ഉറച്ച് ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കേണ്ടതാണ്. പരിശോധന വരുമ്പോൾ ഭക്തതാർ തന്നെയും ഇളക്കിപ്പോകാറുണ്ട്. പുർണ്ണനിശ്ചയം ഹൃദയത്തിൽ വരുത്തു കയാണു പ്രധാനം.

വിശുദ്ധ പ്രഭാവാസ് പറയുന്നു: “ഒദ്ദവത്തിരേ അടുക്കൽ വരുന്ന വർ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം. ദൈവം ഉണ്ട് എന്നും തന്നെ വിളിച്ച പേക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നവനാണെന്നും വിശ്വസി കണം. രോഗി തന്റെ കുറവുകൾക്ക് ഏറ്റുപറയണം. ദൈവത്തിൽ വിശ്വ സിക്കണം. കാതലായ ഈ സത്യം മുറുകെ പിടിക്കണം എന്ന് ബിഷപ്പ് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

3. സ്നേഹത്തിരുത്തും താഴ്മയുടെയും പ്രാർത്ഥനാഗുശുദ്ധി

സ്നേഹം, സന്നേതാഷം, സമാധാനം എന്നിവയാണ് സിദ്ധാഷയങ്ങൾ. നിങ്ങൾ അത് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുത്തുകൊണ്ടും ഇതിക്കണം എന്ന് ബിഷപ്പ് രോഗികർക്ക് എഴുതു മായിരുന്നു. പ്രത്യേക ഉത്സാഹം കാണിക്കണമെന്ന് പ്രഖ്യാപി പറയുന്ന തിൽ ഒന്ന് സ്നേഹം പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലാണ് (1 കോറി. 14:1). ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടുമുള്ള സ്നേഹം. ഇവിടെയും ‘പുർണ്ണത്’ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താൻ വിഷമം തന്നെ. വിശ്വാസം ഒരുവിൽ പ്രധാനമാണെങ്കിലും സഹഖ്യമാക്കുന്ന ശക്തി വിശ്വാസമല്ല, സ്നേഹം ആണത്. മലകളെ നീക്കുവാൻതക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നാലും സ്നേഹം ഇല്ലെങ്കിൽ ഏതുമില്ലല്ലോ. പ്രഖ്യാപി തന്നെ കുറിച്ചും മറ്റുള്ളവരെകുറിച്ചും ആഗ്രഹിച്ചതും പ്രാർത്ഥനാവിഷയം ആകി പ്രാർത്ഥിച്ചുപോന്നതും സ്നേഹത്തിരേ വീതി, നീളം, ആഴം, ഉയരം എന്നിവ സകല വിശുദ്ധനാരോടുകൂടി ശ്രഹിക്കുന്നതിനശ്രദ്ധ (എ)മേസ്യ 3:18).

അതുപോലെ മനസ്സുലിവ് പരിപോഷിപ്പിക്കാത്ത ആർക്കും മലകര മായി ഒരു രോഗിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല. ‘നിങ്ങളും ശരീരത്തിലുള്ളവരാകയാൽ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നവരെ ഓർക്കണം’ എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നു. മനസ്സുലിവിനു പ്രമമസ്ഥാനം നൽകി ചില ശ്രേഷ്ഠം ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചു താൻ കൊലോസ്യർക്ക് എഴുതി അയയ്ക്കുന്നു (കൊലോ. 3:12). പുരുഷാരത്തെ കണ്ണപ്പോൾ, കുഷ്ഠംരോഗിയെ തൊട്ട് പ്പോൾ, ഒരു വിധവയുടെ പുത്രവിയോഗ ദുഃഖം കണ്ണപ്പോൾ, ഇങ്ങനെ പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ കർത്താവ് മനസ്സുലിംഗത്തായി സുവിശേഷത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരക്കുന്നു. ഇതിനോടു ഇംഗ്ലീഷേരുന്ന ഒരു ശ്രേഷ്ഠം ഗുണം ബിഷപ്പിൽ കാണുന്നത് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് താഴ്മയാണ്.

താഴ്മ (ഒരു വസ്ത്രംപോലെ) ധരിച്ചുകൊള്ളാൻ പത്രലുന്ന് പറയുന്നു. താഴ്മയോടെ മറ്റുള്ളവരെ തന്നേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠന്നാൻ എന്ന് എല്ലാവാനും താൻ പറയുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്നത്താൻ താഴനു ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നെ അനുസരണയുള്ളവനാൽ അതിരുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യരാർ ഈ പാഠം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് അവസാനം ഒരു ശ്രമം കൂടി യൈശു ചെയ്തു; അവരുടെ കാലുകൾ കുമുകി. ഞങ്ങളുടെ ഒരു കുട്ടിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഈ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് കുടുതലായി ഗ്രഹിപ്പാൻ എന്നിക്ക് ഇടയായത്. ഞങ്ങളുടെ ഒരു കുട്ടി ജനിച്ച് അധികാരിവസങ്ങളാകുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു കൈപ്പുട ഇറങ്ങുമ്പോൾ അബവഖവശാൽ തളളയുടെ കൈയിൽ നിന്നു തെരിച്ചു തറയിൽ വീണു. എടുത്തുനോക്കിയപ്പോൾ മികവാനും മരിച്ചതുപോലെ തോന്തി. ശരീരത്തിന് ആസകലം ഒരു നിറവൃത്ത്യാസവും ഉണ്ടായിരുന്നു, പിന്നെ ഞങ്ങൾ അതിനെ പത്രുക്കെ കണ്ണുനീരോടും പ്രാർത്ഥനയോടും കുടി തടവി, തിരുമ്മി, അല്പപനേരം കഴിഞ്ഞ് അതു കണ്ണുതുറുന്നു. വളരെ ശോഷിച്ച ഒരു കുട്ടിയായി, എന്നാൽ സന്നോഷം വാനായി വളർന്നു വന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ അയച്ചു പരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അസൗക്രയം നിമിത്തം മലയാളം സ്കൂളിൽ അയച്ചു പരിപ്പിച്ചു. അന്നത്തെ ഏഴാം ക്ലാസ്സിൽ ഗവർമ്മൻ പരീക്ഷ പാസ്സാകുന്നത് കുറെ പ്രയാസമാണ്. ഇവന്ന് ആരോഗ്യവും പ്രായവും ഇല്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുക പ്രയാസമായിരുന്നു. ഒരുവിൽ ഒരു ഡോക്ടർ ആനുകൂല സർട്ടിഫിക്കറ്റു പ്രയോജകീഡിവിച്ചു. അവൻ പാസ്സായ ശേഷം ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ പോയി പരിച്ചു. ഈ കാലയളവിലെല്ലാം അവൻ ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ തറയിൽ വീണു മരിക്കാറായ കമ്മ ഞങ്ങൾ എന്നും ഓർക്കും. ഭാവിയിൽ ആരോഗ്യം കുട്ടിക്കു കിട്ടാൻ ഇടയില്ല എന്നുള്ള ചിന്ത പലപ്പോഴും ഞങ്ങളെ അലട്ടുമായിരുന്നു.

ഒഹന്സ്കൂളിൽ പരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഞാൻ അവനെക്കുറിച്ച് ബിഷപ്പ്

വാർഷിനു എഴുതി അയച്ചു. അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ മറുപടി അയച്ചു. പണ്ടപ്പുള്ള, പരിപ്പ്, തെതർ, ചെറുനാരാങ്ങാനിൽ എനിവയുടെ ഉപയോഗം ഇങ്ങനെ പലതും എടുത്തു പറഞ്ഞിരുന്നു. കുടാതെ ഭക്ഷണക്രമീകരണം, വ്യാധാമം, ദിനചര്യ മുതലായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പല കാര്യങ്ങളും എഴുതിയിരുന്നു. പണചെപ്പലവു വരുന്നതെല്ലാം തങ്ങൾ വേണ്ടെന്നു വച്ചു; അല്ലാതെതർ എല്ലാം തങ്ങൾ ചെയ്തു. ‘ഞാൻ എല്ലാ വെള്ളിയാംചപയും രാവിലെ എടു മൺക്ക് അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും’ എന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതിയിരുന്നു. തങ്ങളും ശാരീരികമായി ദുരൈയായിരുന്നെങ്കിലും ആ സമയത്ത് പ്രത്യേകം ബിഷപ്പിനോടു ചേർന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അതിരു കരുണായാൽ, കുശിലെ സ്നേഹത്താൽ വേണ്ട ആരോഗ്യവും ബുദ്ധിശക്തിയും കൂട്ടിക്കു ലഭിച്ചു. കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ദോക്കാൻ പ്രസന്നമായ നിലയിൽ കിട്ടി ഇപ്പോൾ ഒരു ദൈവികസമാഖിനിയിലെ പ്രധാന അദ്ധ്യാപകനുമാണ്. ദൈവം തന്ന കാത്തിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് തന്ന സ്നേഹിക്കു നിവർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിയിട്ടുള്ളത് പണ്ഡുമുതൽ ആരും കേട്ടിട്ടില്ല, ശഹിച്ചിട്ടില്ല, ഒരു മനുഷ്യരെ ഹൃദയത്തിൽ തോന്തിട്ടുമില്ല എന്ന് ആദ്യം ദയശയ്യും പ്രവാചകനും പിന്നീട് പലലുസും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എത്ര യാമാർത്ഥമാണെന്ന് ഓർക്കുകയാണ്.

വ്യാധാമത്തകുറിച്ചുള്ള ബിഷപ്പിന്റെ നിർദ്ദേശം എനിക്കും വളരെ ശുണം ചെയ്തു. പതിക്കുന്ന കാലത്തും പിന്നീടും ‘മലബാസം’ എന്ന അസുവം ഏനെന്ന വളരെ വിഷമിപ്പിച്ചിരുന്നു. ബിഷപ്പിനോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം അദ്ദേഹം കാട്ടിക്ക് നിർദ്ദേശിച്ച വ്യാധാമങ്ങളിൽ ചിലത് ഞാനും പരിശീലിച്ചു. പ്രഭ്രഹിച്ച കൂടലിന് അയവ് കൊടുക്കുന്നവ. ദൈവകൂപ യാൽ ഏറെ താമസിയാതെ ആ വക അസുവങ്ങളും പുർണ്ണമായി ഏനെന്ന വിട്ടുപോയി. ബിഷപ്പിനെ ഓർക്കുന്നോൾ ഒക്കെയും ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും അവൻ ഉപകാരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്ത്രോതരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

4. ദൈവം തന്റെ മകൾക്ക് ദാനമായി നൽകിയിട്ടുള്ള ‘അധികാര’ത്തക്കുറിച്ചുള്ള സ്ഥാധം.

യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യരണ്ടുള്ള തെരഞ്ഞെടുത്തത് സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാനും രോഗികളെ സഹവ്യമാക്കുവാനുമാണ്. ‘ഭൂത അഭേദ പുറത്താക്കുവാനും’ വ്യാധികളെ സഹവ്യമാക്കുവാനും ശക്തിയും അധികാരവും കൊടുത്തു എന്നും കാണുന്നുണ്ട് (ലൂക്കോ. 9:1). പാവുകളെയും തെള്ളുകളെയും ശത്രുവിന്റെ സകല ബലത്തയ്യും ചവിട്ടുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അധികാരം തരുന്നു. എന്നും നിങ്ങൾക്കു ഒരു ദോഷവും

വരുത്തുകയുമില്ല എന്ന് പ്രേഷിത പ്രവർത്തനം കഴിത്ത് വന്ന തന്റെ എഴുപത് (72 എന്ന് ചില ഭാഷാന്തരങ്ങളിൽ) ശിഷ്യമാർക്ക് കുടുതൽ വിശാസവും ദൈര്ଘ്യവും പകരുന്നതിനായി കർത്താവ് പറഞ്ഞു (ലൂക്കോസ് 10:19). കാര്യങ്ങൾ ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്ന മർക്കോസ് അവൻ “പതിരുവരെ അടക്കത്തെ വിളിച്ച് അവർക്ക് അശുദ്ധാത്മാക്കലേുടെ മേൽ അധികാരം കൊടുത്തു” എന്നു പറയുന്നു. കർത്താവ് അധികാരത്തോടെ ജനങ്ങളോട്, കാറ്റിനോട്, കടലിനോട് ഒക്കെയും സംസാരിച്ചു. ഒടുവി ലായി “സർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു ലഭി ചീരിക്കുന്നു. സകല ജാതിക്കേള്യും എന്റെ ശിഷ്യമാരാക്കിക്കൊൾവിൻ. എല്ലായ്പോഴും ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞു (മത്തായി 28:29). ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച് അവനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതും സകലത്തിനേലുമുള്ള അധികാരം നൽകിക്കൊണ്ടുണ്ട് (ഉല്പ. 1:28). വിശാസികൾ ഈ അധികാരവോധം ഉള്ളവരായിരിപ്പാൻ പാലുംസും പ്രവോധിപ്പിക്കുന്നു (രോമ. 16:20). ഒരു പോലീസുകാരന് അധികാര വോധം നൽകുന്നത് എന്താണ്? ഒരു ഗവൺമെന്റ് അവൻ്റെ പിന്നിലും ഒബ്ദനുള്ളതാണ്. അതു ജനങ്ങൾക്ക് അറിയാം. അതുകൊണ്ട് ബഹുമുഖ്യാക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്ത് അയാൾ ചെല്ലുമ്പോൾ എല്ലാം ശാന്തമാകുന്നു. ഈ അധികാരം ഒരു രോഗിയുടെ കാര്യത്തിന് എങ്ങനെ ബിഷപ്പ് പ്രവൃത്തിപ്പാത്തിൽ വരുത്തി എന്ന് നമ്മക്കു നോക്കാം.

ഒരു ദിവസം ദീർഘലൂപാർ, തീരെ സുവമില്ലാതെ മനസ്സിനു സ്വന്ധത ഇല്ലാത്ത ഒരു രോഗിയുടെ വീടിലേക്കു ബിഷപ്പ് പോകുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബം താനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ രോഗിയും ഞാനും കൂടി എൻ്റെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒരു സമ്മർശക്കൂളിൽ വേദപുസ്തകം പരിച്ഛിട്ടുമുണ്ട്. അനു തന്നെ അയാൾ ചില അസ്വാധനകൾക്കും മനഃ പീഡകൾക്കും വരുവാദനായിരുന്നു. ഞങ്ങളെ കണ്ണ ഉടൻ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സമ്മതിക്കാതെ അയാൾ ബഹുമുഖ്യാക്കി. ഉഗ്രനും ഹിന്ദാത്മകനുമായി അയാൾ കാണപ്പെട്ടു. എല്ലാവരും പരിഭ്രാന്തചിത്തരായി. ഒന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു പോരുവാൻ ഒക്കുമോ എന്ന് ഞാനും ഭയപ്പെട്ടു.

ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിലുള്ള ബിഷപ്പിന്റെ സമീപനരിതി എങ്ങനെയെന്നെന്നു പരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ബിഷപ്പ് അക്കേഷാല്യനായി, ശാന്തനായി നിന്നു. വേദപുസ്തകത്തിലെ രണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ വന്നു. 1. ശിഷ്യമാർക്കു സഹവ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാതെ ചുറ്റരോഗിയുടെ കമ. സുവിശേഷകൾ ഈങ്ങനെ പറയുന്നു. “ഒരു ഉറമനായ ആത്മാവ് ചെറുപ്പം മുതൽ അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ട തിന്ന് തീയിലും വെള്ളത്തിലും അവനെ തളളി ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. അവൻ നൂരച്ചു, പല്ലുകടിച്ച് വരണ്ടുപോകുന്നു.” 2. ഒരു മഹാപുരോഹിതന്റെ മകളുടെ

ബയനീയമായ അവസ്ഥ. എഴുതുകാരൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “അവർ ക്രിസ്തുവിൻ്റെ നാമം വൃഥാ എടുത്തു; ദുരാതമാവ് അവരോട് യേശു വിനെ താനറിയുന്നു. പാലുസിനെന്നും പതിചയം ഉണ്ട്; നിങ്ങൾ ആർ? എന്നു ചോദിച്ചു. പിനെ ദുരാതമാവുള്ള മനുഷ്യൻ അവരുടെമേൽ ചാടി. അവർ ഇരുവരെയും കീഴടക്കി ജയിക്കുകയാൽ അവൻ നശരും മുറി വേറുവരുമായി ആ വിട്ടിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി.” ഇതെല്ലാം ഓർത്ത് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് താൻ അവിടെ നിന്നു.

കുടക്കുടെ പാട്ടുപാടുവാൻ ബിഷപ്പ് എന്നോടു പറയുകയും താൻ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് പാടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. യേശുവിൻ്റെ മന സ്ഥലിച്ച, സാത്താൻ്റെ മേൽ ക്രൂഡിൽ സന്ധാദിച്ച വിജയം, സർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ള സകല അധികാരവും പ്രാപിച്ച കർത്താവിൻ്റെ സാനനിധ്യം ഇവരയെ ദ്രോതിപ്പിക്കുന്നവയായിരുന്നു പാട്ടുകൾ. സംഗീത ചികിത്സ മലിക്കുമെന്നും മനുഷ്യരിൽ മാത്രമല്ല ജനുകളിലും ചെടി കളിൽ പോലും ചലനം സുഷ്ടിക്കുമെന്നും ഉണ്ട് മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കു മെങ്കിൽ പുരാതനകാലത്തും സംഗീതത്തിന് രോഗികളുടെ മേലുള്ള സ്വാധീനശക്തിയെക്കുറിച്ച് ശഹിവിൻ്റെ ഭൂത്യമാർക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നു. “ദുരാതമാവ് ശഹിവിൻ്റെ മേൽ വരുമ്പോൾ ദാവിദ് കിനരം എടുത്തു വായിക്കും. ശഹിനിന് ആശ്വാസവും സുവിവും ഉണ്ടാകും. ദുരാതമാവ് അവനെ വിട്ടുമാറും” എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (1 ശമ. 16:23).

ബിഷപ്പ് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഉത്തരുന്നതായി എനിക്കു തോന്തി. മുഖം ചിലപ്പോൾ വളരെ ശനിവാരം ഉള്ളതായി കാണപ്പെട്ടു. ഒരു അദ്യശ്രൂഷക്കി യോടുള്ള മൽസ്തൂഫറാം പോലെ എനിക്കു തോന്തി. ഈ ഉത്തരം എന്തിന് എന്നു താൻ ചിന്തിച്ചു. ജീവൻ ലഭ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധിയായി ശ്രാസ്തൈക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞേണ്ണം അവൻ അവരുടെ മേൽ ഉള്ളതി, അവരോടു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊശവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു” (യോഹ. 20:22). “നിങ്ങൾ ജീവിക്കേണ്ടതിന് താൻ നിങ്ങളിൽ ശ്രാസ്തൈ വരുത്തും” (യൈഹസ്കി. 37). അതുപോലെ ദുഷ്ടൻ ഹനിക്കപ്പെട്ടുന കാര്യത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “തന്റെ വായ് എന്ന വടി കൊണ്ട് അവൻ ഭൂമിയെ അടിക്കും; തന്റെ അധിരാജഞ്ഞുടെ ശ്രാസ്തൈക്കാണ്ട് ദുഷ്ടനെ കൊല്ലും” (യൈശയ. 11:4). പക്ഷേ, പ്രവൃത്തിരുപത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയോ ആത്മിയമായ ആരാധനയോ ആയി രികാം ഇത് എന്ന് താൻ ചിന്തിച്ചു.

കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രോഗി വളരെ ശാന്തനായി കാണപ്പെട്ടു. ആദ്യം അയാൾ വളരെ കേഷാദത്തോടും ഉഗ്രതയോടും പെരുമാറിയെങ്കിൽ പിന്നീട് അതെല്ലാം മാറി. വലിയ ശാന്തതയുണ്ടായി. നിങ്ങൾ കുറെ

നേരു പ്രാർത്ഥിച്ചു ദൈവത്തിന് സ്ത്രോത്രം ചെയ്തു. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ആളുകൾ എല്ലാം പിരിഞ്ഞുപോയി. പാപത്തെയും രോഗത്തെയും കാൽവറിയിൽ തോല്പിച്ച ക്രിസ്തുനാമത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് എങ്ങൻ ഇരുവരും യോഗസ്ഥലത്തെക്കു പോന്നു.

രോഗശാനിയുടെ മുഖ്യപ്രകടകം സത്യമാനസാന്തരം ആണ്. ആരോഗ്യത്തിന്റെ പ്രാഥമിക നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുകയും വേണം. മാനസാന്തരം ആണല്ലോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്നോഷം ഉള്ളവക്കുന്നത്. സന്നോഷം ശാരീരികമായും ആരോഗ്യത്തിന് ആവശ്യമാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. അതിന്റെ ഉറവ് യേശുക്രിസ്തുവുമായുള്ള വ്യക്തിപരമായ ബന്ധം ആണ്. അല്ലെങ്കിൽ ആയത് വെറും താൽക്കാലികം മാത്രമായിരിക്കും. ഏറ്റു ആവശ്യമായതും പ്രയാസം തോന്നാവുന്നതും എന്നാൽ നാം പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ടതുമായ ഒരു കാര്യം കർത്താവ് സ്ത്രോതരത്തെക്കുറിച്ചും ക്ഷമയെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ലൂക്കോ. 6:27, 28; മർക്കോ. 11:25, 26 നോക്കു. അത് ലാഘവമായി വിചാരിക്കുന്ന ആർക്കും ധമാർത്ഥ രോഗശമനമോ ആരോഗ്യമോ ഉണ്ടാകയില്ല. കളഞ്ഞ് മറ്റുള്ളവരുടെതുമോഷ്ടിച്ചു തിന്ന് തിച്ചുകൊഴുത്തു ഉള്ളനാലും അവൻ ആരോഗ്യം ഉണ്ടാ? ഒരു പോലീസുകാരനെ കാണുന്നോൾ അവൻ ഭയപ്പെട്ടു ഓടിക്കും. അതുപോലെ കൈക്കുളി വാങ്ങുന്നവനും തെറ്റ് പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും ആരോഗ്യമുള്ളവന്നല്ല, പ്രത്യുത ഭീരുവാണ്.

ക്രതമാർ എന്നു വിചാരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും വളരെ ചിന്താക്കുംപു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള നേന്ത്രം മരുന്നിന്റെ ഉപയോഗം. രോഗശാനി എപ്പോഴും ദൈവപ്രശ്നവും രോഗം എപ്പോഴും പിശാചിന്റെ ഇഷ്ടവുമാണ്. സകലരോഗവും ഏത് ഉപാധിയും ഉപയോഗിച്ച് സൗഖ്യമാക്കുന്നത് ദൈവമാണ്. ദൈവം ഡോക്ടറുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയും ഡോക്ടറുടെ സഹായം കൂടാതെയും, ഡോക്ടറുടെ സഹായത്തിന് അതിതമായും സൗഖ്യമാക്കുന്നു. മരുന്നിന്റെ കാര്യത്തിൽ അശ്രദ്ധ വിചാരിച്ച് വിവരക്കേട് കാണിച്ചതുമുലം മരിച്ചുപോയ പലരെക്കുറിച്ച് അറിയാം. ഉടനെ ഓപ്പറേഷൻ വേണം അല്ലെങ്കിൽ മരിച്ചുപോകും എന്നു പറഞ്ഞ് ഓപ്പറേഷൻ ക്രമീകരണം ചെയ്തതശേഷം സഹാധിട്ടുപോകയും എന്നാൽ ആരോഗ്യത്തോടെ ഇതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലരെ നേരിട്ടു പരിചയമുണ്ട്. ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് ഡോക്ടർമാർ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ചിലർ പ്രാർത്ഥനയാൽ സുവമായി ഇരിക്കുന്നതായിട്ടും അറിയാം. രോഗം ആത്യനികമായി ശരീരത്തിന്റെയല്ല, പ്രധാനമായിട്ടും മനസ്സിനെയോ ആര്ഥാവിനെയോ ആശയിച്ചിരിക്കുന്ന നേന്ത്രം. കർത്താവാണ് ധമാർത്ഥ വെദദ്യൻ, പാപത്തിൽ നിന്നും രോഗത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നവൻ.

വളരെ സംശയവും തെറ്റിഖാരണയും ഉള്വാക്കുന്ന ഒന്നത്ര രോഗ ശാന്തിയുടെ മേഖല. വിശസിച്ചാൽ അതുത രോഗശാന്തി ഉണ്ടാകുമെന്ന് ചിലർ പറയും “വിശസിക്കുമെന്നും ചുണ്ടിക്കാണിക്കും” എന്നീ വാക്യങ്ങൾ ചുണ്ടിക്കാണിക്കും. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവിശാസം കൊണ്ടാണെന്ന് പറയും. “അവരുടെ അവിശാസം നിമിത്തം കർത്താവിനുപോലും തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ വിരുപ്പവുത്തികൾ ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴിഞ്ഞില്ല” എന്നുള്ളത് ആധാരമാക്കും (മർക്കോ. 6:5). ഏതു പൊറുക്കാവ്യാധിയും പൊറുക്കും. “അവൻ നിന്റെ സർവ്വരോഗങ്ങളേയും സൗഖ്യമാക്കുന്നു” എന്നുള്ള വാക്യം ചിലർ ഉദ്ധരിക്കും. വൈദ്യുതാര അനോഷ്ഠിക്കുന്നതും മരുന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നതും തെറ്റാൻ എന്ന് ചിലർ പറയും. അനുകൂലമായിട്ടു ആസാ രാജാവിന്റെ കാര്യം സുചിപ്പിക്കും. രാജാവിന് കാലിൽ ദീനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ “യഹോവയെ അല്ല, വൈദ്യുതാര അത്ര അനോഷ്ഠിച്ചത്.” അതുകൊണ്ട് മരിച്ചത് എന്ന് സമർത്ഥിക്കും (2 ദിനവു. 16:12).

രോഗം ദൈവോഷ്ടമാണ്, ദൈവാശ്രയം ഉള്വാക്കുവാൻ സഹായകരമാണ് എന്നു ചിലർ പറയും; അപോൾ ദൈവോഷ്ടത്തിന് വിപരിതമായി ടാണോ കർത്താവ് പ്രവർത്തിച്ചത്, സൗഖ്യമാക്കിയത് എന്ന് ചോദിക്കും. പഹലുസിന്റെ ‘മുള്ള്’ കൂപ് അനുഭവിപ്പാൻ കുടുതൽ സഹായിച്ചില്ലെന്നു ചോദിക്കുന്നോൾ മുള്ള് രോഗമാനുമല്ല, തന്നെ വിഷമിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഘസ്ത വിശ്വാസികളാണെന്ന് പറയും. മരുന്നും പ്രാർത്ഥ നയും കൂടി ഉപയോഗിക്കണം എന്ന് ഒരു കൂട്ടർ പറയും. ഹൈസക്രിയൽ അതിപൂർവ്വ കൂടു ഇടത്തും കർത്താവ് തുപ്പിൽ ഉപയോഗിച്ചു ചേരുണ്ടാക്കി കുരുട്ടെന്റെ കണ്ണിൽ പുശ്രിയത്തും ഉദാഹരണമായി പറയും. പാപം ഏറ്റു പറഞ്ഞാൽ മതി സൗഖ്യം ലഭിക്കും എന്ന് യാക്കോബ് 5:16 ആധാരമാക്കി ചിലർ പറയും. സക്രി. 32:5 ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവത്തിന് പ്രസാദകരമായി ജീവിച്ചാൽ രോഗം മാറും, ദീർഘായുസ്സും ലഭിക്കും എന്ന് ചിലർ പറയുന്നോൾ ദുഷ്ടകായ മനസ്സ് രാജാവിന് ലഭിച്ച ദീർഘായുസ്സിനെനക്കുറിച്ച് അപരർ പറയും. വിശാചിന്റെ ശക്തിയെനക്കുറിച്ചും ജോവിന്റെ കഷ്ടത്കരജെനക്കുറിച്ചും ഒരു കൂട്ടർ പറയുന്നോൾ അപരർ കർത്താവ് ശിഷ്യരാരോടു പറഞ്ഞതും പഹലുസ് രോമാക്കാരരോടും പറഞ്ഞതും ഉദ്ധരിക്കും (ലുക്കോ. 10:18; രോമർ 16:2). ഇങ്ങനെ പുർവ്വാപരവിരുദ്ധമായി തോന്നാവുന്ന പല ആശയങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് രോഗ ശാന്തിയുടെ മണ്ഡലം. അതിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും ധ്യാനപരമായി പറിച്ചു പ്രാവർത്തികമാക്കിയ ഒരു വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനും ശ്രമകാരനുമായിരുന്നു വിഷപ്പ് വാർഷ.

നാം ചെയ്യേണ്ടത് എന്ത്?

1. പ്രധാനമായി നാം സൗഖ്യമുള്ളവരായിത്തീരെം

ആ സൗഖ്യം മറുള്ളവർക്കും ഉണ്ടാകുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നും. നമുക്ക് ശാന്തിയും സൗഖ്യവും ഇല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം എന്ത്? നമ്മുടെ കർത്താവ് കണ്ണുനീരോടുകൂടി പറഞ്ഞ കാരണവും കണ്ണുനീരിന്റെ പ്രഥാ പകൾ എന്ന് പറയാവുന്ന ദൈമിയായും നമ്മത്തെന്ന പരിശോധിച്ചാൽ നമുക്കുതെന്ന മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമായ കാരണവും ഒന്നു തന്നെ (മത്തായി 23:37). “കോഴി തന്റെ കുണ്ഠത്തുഞ്ഞെള്ള ചിറകിന്കിഴിൽ ചേർക്കുംപോലെ നിന്റെ മക്കളെ ചേർത്തുകൊർവ്വാൻ എനിക്കു എത്ര വടക്കുമനസ്സായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല. നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൃംഗാരയിൽനിന്നും” (യോഹ. 5:40). “തിരുവെഴുത്തുകൾ എനിക്കു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. എങ്കിലും ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിന് എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സില്ല” എന്ന് യാമിയ പ്രവാചകൾ പറയുന്നു. “ഈ 23 വർഷം യഹോവയുടെ വചനം എനിക്കാണ്ടാകയും ണാൻ ഇടവിടാതെ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല.” “അദ്ദേഹം എന്റെ സകടത്താൽ എനിക്കു ആശാസം വന്നുകൊണ്ടിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. എന്റെ മനസ്സ് വല്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു. കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞു; മലശേഖരവും കഴിഞ്ഞു. നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല. എന്റെ ജനത്തിൽ പുതിയുടെ മുറിവു നിമിത്തം ണാനും മുറിപ്പെട്ടും ദ്രോഡിച്ചും നടക്കുന്നു. ശിലയാദിൽ സുഗമ്യമായെല്ലാം ഇല്ലയോ? അവിടെ വെദ്യുൻ ഇല്ലയോ? എന്റെ ജനത്തിൽ പുതിയ രോഗശമനം വരാതെ ഇരിക്കുന്നതെന്ത്? (യഹിയ 8:18-22).

യോദ്ധാർ നദിയുടെ കിഴക്ക് ശിലയാദിന്റെ ഉറപ്പര പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരുന്ന ഒരു ഒഴംഗ്യാച്ചട്ടിയുണ്ട്. പുരുഷകാലങ്ങളിൽ ഇംജിപ്പതിലേക്ക് ഇത് ധാരാളമായി കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. ഇത് ഉപയോഗിച്ച് സൂച സ്വന്തെതലം ഉണ്ടാക്കുന്നവരും വൈദ്യമാരും ശിലയാദിൽ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ധാമിയ ചോദിക്കുന്നു: “എന്തുകൊണ്ട് എന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് സൗഖ്യം ലഭിക്കുന്നില്ല. ഒരു ഉത്തരമെയുള്ളൂ. അവർക്കു മനസ്സിലില്ല, താല്പര്യമില്ല. 38 ആംശം രോഗം പിടിച്ചു കിടന്ന മനുഷ്യനോടു യേശു ചോദിക്കുന്നു. “നിന്നക്ക് സൗഖ്യമാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടാ?” (യോഹ. 5:10). ധഹനം രാജാക്കന്നാരിൽ ചിലർ യഹോവയെ അനേകം ചിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും അഞ്ചാനിയായ ശലോമാൻ മകൾ രേഹോബയോ മിനെക്കുറിച്ചു രേവപ്പെട്ടതിനിട്ടുള്ളത് കാണുക (2 ദിനവു. 12:14): ‘യഹോവയെ അനേകം ചിട്ടുണ്ടെന്നതിനു മനസ്സ് വയ്ക്കാത്തതിനാൽ അവൻ അവനോടു ദോഷം ചെയ്തു.’ നാം ശാരീരികവും ആത്മികവുമായ

സഹവ്യം ലഭിക്കുന്നതിനു മനസ്സുള്ളവരും താല്പര്യമുള്ളവരുമായിരിക്കണം.

2. നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന ശാന്തിയും സഹവ്യവും മറ്റൊള്ളവർക്കും ലഭിക്കുന്നതിന് പ്രയത്നിക്കണം. അന്ത്യേണ ശീമോനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നതുപോലെ (യോഹ. 1:42) നാം അനേകരെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരണം. ‘മാനസികമായും, ശാരീരികമായും, സാമ്പത്തികമായും കഷ്ടപ്പെടുന്ന എല്ലാ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടേയും’ പുരോഗമനത്തിനായി നമ്മാൽ ആവത്തു പ്രവർത്തിക്കണം. അധികം ആളുകൾ ഇല്ലെങ്കിൽ രണ്ടൊ മുന്നോ ആളുകൾ വിത്തമുള്ള പ്രാർത്ഥനാകുട്ടങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതിന് മനസ്സുവയ്ക്കണം. പാവപ്പെട്ടവരുടെ ഉദ്ധാരണാർത്ഥം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരോട് കൂടുതലായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ ഒരുജ്ഞണം.

3. രോഗശമനം നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാനമായ ഒന്ന് കൃപയിലുള്ള വളർച്ചയാണ്. അഡ്വൈക്കിൽ രോഗം, കഷ്ടത്, എന്നിവ നമ്മിലേക്കു തിരികെ വരും. അതു രോഗത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ മാത്രമല്ല, എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും അങ്ങനെ തന്നെ. എന്നിക്കു എറ്റവും സക്കടം തോന്തിയ ഒരു രോഗിയുടെ കാര്യം സുചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ കീറിപ്പിരിഞ്ഞ വേഷത്തോടുകൂടി അല്ലതു വലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു ഒരു സ്ത്രീയുടെ വീടിൽ ഭിക്ഷയ്ക്കായി വന്നു. അവർക്കു 75 വയസ്സു പ്രായം വരും. തെങ്ങളിൽ നിന്നു വളരെ ദുരത്തല്ല അവളുടെ താമസം എന്നു പറഞ്ഞു. അവളുടെ രണ്ടു കാലും മടങ്ങി കോടി ഇരുന്നു. അവർ അവളുടെ ചതിത്രമല്ലാം എന്നോട് വിന്തതിച്ചു പറഞ്ഞു. ആരാൺ ഈ സ്ത്രീ! ഹിക്സൺ മുമ്പു തിരുവല്ലയിൽ വന്ന രോഗശാനി ശുശ്രൂഷ നടത്തിയപ്പോൾ മടങ്ങിയിരുന്ന കാൽ രണ്ടും നിവർത്തം പൂർണ്ണമായി സഹവ്യം പ്രാപിച്ച പെൺകുട്ടി. ഇവളുടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രാവിവരണത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം സഹവ്യമായത് എങ്ങനെന്നെന്നെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ശരീരത്തു ഒരു ചുടു തോന്തിച്ചു എന്നും കാൽ ക്രമേണ നിവർന്ന് നിവർന്ന് കുറെ സമയംകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായി നിവർന്നു എന്നും എല്ലാവരും പോയതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠവും അവൾ പന്തലിൽ കിടന്നുവെന്നും സായിപ്പ് വീണ്ടും വന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുവെന്നും നടക്കുകയും ഓടുകയും ചെയ്തതക്കവല്ലോ പൂർണ്ണമായി കിട്ടിയെന്നും മറ്റൊള്ളുള്ള അവളുടെ അനുഭവങ്ങൾ എന്നോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. ഹിക്സൺ അവളെ കൂടി കൊണ്ടുപോകാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെന്നും വിദ്യാഭ്യാസം, പണം എന്നുവേണ്ട എല്ലാസ്ഥായങ്ങളും നൽകാമെന്ന് പാണ്ടിട്ടും അമ്മയപ്പും സമ്മതിച്ചില്ലെന്നും മറ്റും അവൾ വിവരിച്ചു. വീണ്ടും ഈ സഹവ്യമായ കാൽ പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ വളഞ്ഞുവന്നതു എങ്ങനെന്നെന്നെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവൾ

ജീവിതത്തിൽ അധികാരിക്കാൻ ഇടയായ സംഗതികൾ ഒക്കെയും എന്നോടു പറഞ്ഞു.

അനു മുതൽ അവളുടെ കാലുകൾ ക്രമേണ വളർത്തു തുടങ്ങി. കുറേ നാലുകൾക്കുശേഷം ആദ്യത്തെ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ വന്നുചേരാൻ ഇടയായി. സായപ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ എൻ്റെ അമ്മയും അപുന്നും ചെയ്തിരുന്നു എക്കിൽ എനിക്കും ഒരു നല്ല ജീവിതം നയിക്കാമായിരുന്നു. അതും ഒരുപാടിലും ഇപ്പോൾ ഇരു കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ വന്നുചേരാൻ ഇടയായി. മാതാ പിതാക്കൾ അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ സഹായകരമായി തീരാൻ ഇടയായില്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഒരു വാക്കും പൊതിവന്നു. മത്തായി 18:6: “എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഇരു ചെറിയവരിൽ ഒരു തന്നെ ആരൈക്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തിയാലോ അവൻ്റെ കഴുത്തിൽ വലിയൊരു തിരികല്ല് കെട്ടി അവനെ സമുദ്രത്തിൽന്റെ ആഴത്തിൽ താഴ്ത്തിക്കളയുന്നത് അവനു നന്ന്.” അവളുടെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തെ കുറിച്ച് ഓർത്തപ്പോൾ “മനുഷ്യൻ വിതയ്ക്കുന്നത് തന്നെ കൊഞ്ഞും” എന്നുള്ളതും ഓർത്തു.

ബിഷപ്പ് വാർഷികെനക്കുറിച്ച് ഓർക്കുവോളാക്കെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധ്യാനഗ്രാഹിലാം, ആചാരമായ ദൈവവിശ്വാസം, സ്നേഹത്തോടും വിനയത്തോടും പ്രയർത്തനം, ദൈവം തന്നിട്ടുള്ള അധികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉറപ്പ് ഇവയെല്ലാം ഓർക്കുകയും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്യാം. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ കെട്ടുപണിക്കായി അനേകം വിശുദ്ധയാരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനേയും വിശേഷിച്ച് സ്നേഹധനും, തകാകത്തിലെ തപോധനയുമായ ബിഷപ്പ് വാർഷികെനയും ഓർത്തൽ നമ്മുടെ നദിയോടെ ദൈവത്തിന് സ്ന്തോത്രം അർപ്പിക്കാം.

ബിഷപ്പ് വാൽഷ് സ്മാരക ആരൂപത്രി

ഒരു ക്രേക്കസ്തവാഗ്രഹമെന്ന നിലയിലുള്ള സാധാരണ ധർമ്മങ്ങൾക്കു പുറമേ തടാകത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞെ മുന്നറ ദശാബ്ദിക്കാലത്തെ മുഖ്യസേവന പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നേയാൽ ബിഷപ്പ് വാൽഷ് മെമ്മോറിയൽ ആരൂപത്രിയുടെ സ്ഥാപനവും വളർച്ചയും എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. രോഗശാന്തി വരമുണ്ടായിരുന്ന ബിഷപ്പ് ഫർബൈറ്റ് പാകൻ ഹാം വാൽഷ്, ആഗ്രഹമത്തിന്റെ ആരംഭം മുതലേ രോഗികൾക്കു വെദ്യ സഹായവും ആവശ്യമാണെന്നു കരുതി ചെറിയങ്ങളായിൽ അതു ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു.

രോഗികൾക്ക് മരുന്ന് ആവശ്യമില്ലെന്നും പ്രാർത്ഥനകാണ്ഡു മാത്രം രോഗം സുവാപ്പുടുത്താമെന്നും വിശദാനിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില സഭാവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ രോഗികൾക്കു പ്രാർത്ഥ നയും മരുന്നും ആവശ്യമാണെന്നും യേശുക്രിസ്തു കാണിച്ചുതന്നി കൂളി മഹത്തായ മാതൃക. വോദപുസ്തകവും ഇക്കാര്യം പകർപ്പോലെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മേരുകു ദർശിച്ചിട്ടുള്ളതിലേക്കും എറ്റവും വലിയ മിഷനറിയായിരുന്ന പാലുസ് അപ്പോസ്റ്റലോറൽ തന്റെ മാരാത രോഗ ചികിത്സയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവക്കുപ ലഭിച്ചിട്ടും വെദ്യനായ ലൂക്കോസിനെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നു. രോഗികൾക്കു വെദ്യനാവ സ്വമാണെന്നും മരിച്ചവരെപ്പോലും ഉയിർപ്പിച്ച യേശുക്രിസ്തു ഉഞ്ഞിപ്പി യുന്നു. പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി ഒട്ടും കൂറിച്ചു കാണിക്കുന്നുമില്ല. 1996 സെപ്റ്റംബർ ആദ്യവും തുടർന്നും കൽക്കട്ടയിലെ ആരൂപത്രിയിൽ ചികിത്സയിലായിരുന്ന മദർ തെരേസയുടെ മാരകമായ രോഗം മരുന്നു കൊണ്ടും കോടിക്കണക്കിനാളുകളുടെ പ്രാർത്ഥനകാണ്ഡം സുവാപ്പുടു എന്നു നാം ടി. വി. മുവേന നേരിൽ കണ്ണുവല്ലോ. തന്നിമിത്തം അടിയു രച വിശാസമില്ലാതെ പ്രാർത്ഥന കൊണ്ഡു മാത്രം രോഗികളെ ചികി തിച്ച് ഭാഗ്യം പരിക്ഷിക്കുന്നതും മനുഷ്യജീവനെ പതാടുന്നതും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു നിരക്കുന്നതല്ലെന്നു പ്രത്യേക വാദമുഖ്യം അഭിലൂഢ സമർത്ഥമിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

തടാകം ആഗ്രഹമത്തിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നശിംഗ്, പ്രമാ ശുശ്രൂഷ എന്നീ രംഗങ്ങളിലായിരുന്ന മിസ്റ്റിസ് കൂറാ വാൽഷിക്കേൽയും സിസ്റ്റർമാരുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ ആതുരസേവനം ആരംഭിച്ചത്. രോഗി

കൗൺസിൽ പരിശോധിക്കുന്നതിനും കുടുതൽ ചികിത്സ വേണ്ടവരെ കോയി സ്വത്തുമിലെ അത്യാധുനിക സൗകര്യമുള്ള ആശുപത്രികളിലേക്കു പറഞ്ഞു വിടുന്നതിനും മിസ്റ്റില്ല വാൽഷ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. മനുഖ്യജീവനോടുള്ള താൽപര്യവും ആദരവുമായിരുന്നു ഈ നടപടിയുടെ അന്തർഭാര.

ആശുപത്രിയേൽ വലിയ സുഹൃത്തും അഭ്യുദയകാംക്ഷിയുമായിരുന്ന കെ. എം. ഏബ്രഹാം സ്വന്തമായി വാങ്ങിയ സ്ഥലത്തു നടത്തിവന്ന കരുണാലയം എന്ന സ്ഥാപനം പിന്നീട് ആശുപത്രി വാങ്ങി ആരംഭിച്ച ഡിസ്പോൾസിൽനാണ് ഈ ബിഷപ്പ് വാൽഷ് നംമാരക ആശുപത്രിയായി വളരെ ദൈഹികമായി ഒരു വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രോഗശാന്തിവരമുണ്ടായിരുന്ന ബിഷപ്പിന്റെ ആരംഭത്തെ സേവനം മറ്റാരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയാണെങ്കിലും അനുപുന്നം തുടരാൻ ആശുപത്രിക്കു സാധിക്കുന്നത് എന്നു പറയുന്നതാണെന്നും. ആശുപത്രിയുടെ ഉദ്ഘാടനം 1971 മാർച്ചിൽ ഭാഗമായി സാർപ്പാന്തര ഒഴിവേൽ പ്രമാണം കാതോലിക്കാ ബഹാവായാണ് നിർവ്വഹിച്ചത്. സ്ഥാപനങ്ങൾ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു തടസ്സമാണെന്നു മിഷനി വിരുന്നായിരുന്ന പത്രത്തിൽ മാർ ഓസ്റ്റാത്തിയോണ് എടുത്തു പറയുമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഇരുപതോളം ശ്രാമങ്ങളുടെ മദ്ദേശ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഈ ആശുപത്രി രോഗിക്കുള്ള സുവപ്പുടുത്തുക എന്ന യേജു ക്രിസ്ത്യവിന്റെ കല്പന അനുസരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത വിസ്തരിക്കാനാവില്ല. ആശുപത്രങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമായ ആരാധന, പഠനം, സേവനം എന്നിവയോടു നിരന്തര പ്രോക്രൂസത്തുമാണല്ലോ ആത്മരസേവനം. കരുണാലയത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചവർത്തിയോ. സബർയ ഉമ്മൻ, ഡോ. മിസ്റ്റില്ല റി. എം. ജോസഫ് എന്നിവരുടെ സേവനം അവിസ്തരണിയമാണ്. ആശുപത്രം കരുണാലയത്തെ ഏറ്റെടുത്ത് ആശുപത്രിയാക്കി മാറ്റിപ്പേശാൻ റിട്ട്. സർജനായ ഡോ. കെ. പി. വറീൽ പ്രതിഫലം കുടാതെ അവിടെ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു.

താമസംവിനാ വിസിറ്റർ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. ഫൈലിപ്പോസ് മാർത്തേയോപിലോസ് ചെയർമാനായി ആശുപത്രി ഭരണസമിതി രൂപവൽക്കരിക്കുകയും ആശുപത്രിക്കുവേണ്ടി ആശുപത്രികളും പതിനൊന്തിരം രൂപയുടെ രൂപാശം അനുവദിക്കുകയും ഉണ്ടായി. കാസാ എന്ന സംഘടന മദ്രാസിൽ നിന്നും മരുന്നും പുത്രപ്പുകളും അയച്ചുതരിക്കയും ചെയ്തു. ആശുപത്രിയെ അക്കാദമിയായി സഹായിച്ച സംഘടനകളിൽ കോയന്തരുമാർക്കു റോട്ടറി ക്ലബ്ബും വേദിയിൽ വിഷനും (മദ്രാസ്) ഉൾപ്പെടുന്നു. ഡോ. കെ. പി. വറീലിനെ തുടർന്ന് ഡോ. പി. കെ. മാത്യു സഉജന്യ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ഇവർക്കു വേണ്ടതെ സൗകര്യവും സംബന്ധിച്ചുവും നൽകുന്നതിൽ ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വർഗീസ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

ഹാ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ് 1979 ഓക്റ്റോബർ 18-നു നിര്യാതനായി. താമസംവിനാ തകാകം ചാപ്പലിൽ യോ. മൈലിപ്പോസ് മാർ തെയോഹി ലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അദ്ദുക്ഷതയിൽ ചേർന്ന അനുസ്ഥംര സന്ധോഗത്തിൽ വച്ചു വർഗ്ഗീസ് അച്ചൻ്റെ സ്മരണ നിലനിർത്താനായി ബിഷപ്പ് വാൽഷ് മെമോറിയൽ ആശുപത്രിയിൽ ഹാ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ് സ്മാരക വാർഡ് നിർമ്മിക്കാനായി തീരുമാനിക്കുകയും ഇതിനു വേണ്ടി അച്ചൻ്റെ ഭാഗിയേയൻ കുടിയായ വി. പി. തമി കൺവീനറിയായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയോഗിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അച്ചൻ്റെ സൃഷ്ടിയുടെ ത്രിൽ നിന്നും മറ്റൊരി ഒരു ലക്ഷ്യത്തോളം രൂപ സമാഹരിച്ചുകൊണ്ട് സ്മാരക വാർഡിന്റെ ഉദ്ഘാടനം വർഗ്ഗീസച്ചൻ്റെ മുന്നാം ചരമവാർഷിക ദിനമായ 1982 ഓക്റ്റോബർ 18-ന് അന്നത്തെ തമിച്ചന്കാട് ആരോഗ്യമന്ത്രി യോ. എച്ച്. വി. ഹാൻഡേ നിർവ്വഹിച്ചു. മാർ തെയോഹിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ദുക്ഷത വഹിച്ച യോഗത്തിൽ വാർഡ് നിർമ്മാണ ചരിത്രം കൺവീനർ വി. പി. തമി സ്ഥാഗതപ്രസംഗത്തിലും വിവരിച്ചു. വളരെ ഗംഭീരമായ ഉദ്ഘാടനചുടങ്ങ്, ഇന്നലെ നടന്ന സംഭവമായിട്ടാണ്, അതിലും സംബന്ധിക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായ ഏറ്റെ മനസ്സിൽ നിന്നെന്നു നിൽക്കുന്നത്.

മലകര ഓർത്തദോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ സ്വേംബർഷിപ്പിനു വിധേയമായി വെല്ലുർ മെഡിക്കൽ കോളജിൽ പഠിച്ചു പാസ്സായി വരുന്നവർ രണ്ടു വർഷം സഭയുടെ ഏതെങ്കിലും ആശുപത്രിയിൽ സേവനം ചെയ്യണമെന്ന നിബന്ധനയുള്ളതിനാലും മാർ തെയോഹി ലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഉത്സാഹത്താലും ഏതാനും ‘കൊച്ചു യോക്കർമ്മാർ’ തകാകം ആശുപത്രിയിലും തങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഡോ. ജോർജ്ജ് ജോൺ, ഡോ. മിറിയം ഏബ്രഹാം ഉപ്പട്ടിൽ, ഡോ. മിസ്റ്റിനീ സുസൻ ദാസ് എന്നിവർ തങ്ങളുടെ വെദ്യരൂപത്വം ജീവിതത്തിലെ ഇടത്താവളമായി തകാകത്തിലെത്തി കോൺട്രാക്ടുകൾ കലാവഡി വരെ സേവനം ചെയ്തു.

ആശുപത്രി, പുരോഗതിയുടെ ഭദ്രമായ പാളത്തിൽ കയറിയത് ഡോ. ബബുമിൻ ജോർജ്ജ്, ഭാര്യ ബാറ്റി എന്നിവർ ചുമതല ഏറ്റുടന്തനോടു കുടിയാണ്. രോഗികളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതിനാൽ അവരെ കിടത്തി ചികിത്സിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഇല്ലാതെ വന്നു. തനിമിത്തം ആശുപത്രിയുടെ വരുമാനത്തിൽ നിന്നുള്ള പണംകൊണ്ട് ഹാ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ് സ്മാരക വാർഡിന്റെ മുകളിൽ ഒരു നില കുടി പണിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ശസ്ത്രക്രിയാവിദഗ്ധരും സ്വപ്പഷഭിസ്സുകളും നിത്യവും കോയന്തരുതുരിൽ നിന്ന് ആശുപത്രിയിൽ എത്തി അത്യാധുനിക ചികിത്സകൾ നൽകിയിരുന്നു എന്നതിനാൽ മുപ്പതും നാല്പതും മെമ്പൽ അക്കലെ അടപ്പാടിയിൽ നിന്നു പോലും രോഗികൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

എന്നാൽ നാലു വർഷത്തെ സേവനത്തിനു ശേഷം 1990-ൽ ഡോ. ബബുമിൻ ദമതികൾ ആശുപത്രി വിട്ടപ്പോൾ അത് സ്ഥാപനത്തിൽന്നെല്ലാം ഒരു തിരിച്ചറിയായിരുന്നു. ഡോക്ടർമാരുടെയും വരുമാനത്തിന്റെയും കുറവു മൂലം ആചാര്യ ഫാ. എം. കെ. ജേക്കബ് സ്ഥാപനത്തിൽന്നെല്ലാം കുറവു മൂലം ആചാര്യ കമ്മിറ്റി വിളിച്ചുകൂട്ടി സ്ഥാപനത്തിൽന്നെല്ലാം പോകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അതിൽന്നെല്ലാം ആരൈക്കിലും ഏറ്റൊക്കെ കണ്ണമനന്നുംതിച്ചു. അങ്ങനെ എല്ലാവരുടെയും നിർബന്ധപൂർവ്വമായ അല്ലെന്തെന്നെല്ലാം അശ്വം ശവണിംഗ് ബോധി അംഗം കൂടിയായ പ്രസാദ് ഉമൻ, മുഞ്ഞിത്തുടങ്ങിയ കപ്പലിനെ ദൈരുപുർവ്വം കരകടുപ്പിച്ച കപ്പിത്താൻ കർമ്മകുശലതയോടെ ആശുപത്രിക്കു നവജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്തു. അറ്റകുറപ്പണികൾ തീർത്തും പെയിസ്റ്റിച്ചും കുടുതൽ സ്ഥാപനത്തിനെ നിയമിച്ചും ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്ററും നാടികരിച്ചും വിവിധ വകുപ്പുകൾ ശാസ്ത്രീയമായി പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചും അദ്ദേഹം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ആശുപത്രിയുടെ മുഖപ്പായ മാറ്റി. ഡോ. നികോളാസ് ഡിസിൽവ മദിക്കൽ സുപ്പണ്ണായി എക്കിലും പ്രതീക്ഷാനുസരണം രോഗികളെ ആകർഷിക്കാനോ ആതുരാലയത്തിൽന്നെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട സൽപ്പരു വിശ്വാസക്കാനോ സാധിച്ചില്ല. പ്രസാദിന്നെല്ലാം ഭരണകാലത്തു പത്രമണി ലുസി ഉമൻ മാസത്തിൽ രഹാച്ച എന്ന തോതിൽ തടാകം ആശുപത്രിയിൽ സേവനം ചെയ്തിരുന്നു. ഗണ്യമായ ഒരു തുക, പണം ഒരു പ്രശ്നമായി കാണാതിരുന്ന പ്രസാദ് ഉമൻ കൈയിൽ നിന്നു ചോറന്നുപോയി. അദ്ദേഹത്തിൽന്നെല്ലാരു മേഴ്സിയുടെ സഹോദരൻ റോസി കോരുളേ ആശുപത്രിക്കുവേണ്ടി അര ലക്ഷം രൂപ സംഭാവന ചെയ്ത കാര്യം അഡിക്കം ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ആശഹരിച്ചതുപോലെ മലം ലഭിക്കാതെ വന്നതിനെ തുടർന്ന് ഒരു വർഷത്തെ നിഷ്കാമ സേവനത്തിനുശേഷം പ്രസാദ് ഉമൻ ഭരണചൂമതല ഒഴിഞ്ഞു. ഡോ. നികോളാസ് ഡിസിൽവയും രാജിവച്ചു പിരിഞ്ഞു.

വിജ്ഞാനി നിർജ്ജീവാവസ്ഥയിലായ ആശുപത്രിയുടെ ആവശ്യത്തിനായി മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പതിനായിരം രൂപ ആചാര്യരെ എല്ലപ്പിക്കുകയും സം സ്പോൺസർ ചെയ്ത ഡോ. അജിത്തിനെ തടാകത്തിലേക്കു വിടുകയും ഉണ്ടായി. രോഗികളുടെ കുറവും വരുമാനംഉൾലഭ്യവും ആശുപത്രി പ്രവർത്തനം തുടരാനാവാത്ത നില സംജാതമാക്കി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എത്തി ഗവർണ്ണറിംഗ് ബോധി വിളിച്ചു കുടുകയും ഒരവസാന പരീക്ഷണമെന്ന നിലയിൽ ആശുപത്രിയുടെ ഭരണചൂമതല വി. പി. തമി (കൺവീനർ), ടി. പി. ചാക്കോ (ട്രഷർ), എബ്രഹാം ടെററ്റസ് എന്നിവർ ഉൾപ്പെട്ട കമ്മിറ്റിയെ എല്ലപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആശുപത്രിയുടെ പ്രഗസ്തി വിശദട്ടുക്കാനും ഗ്രാമീണരുടെ വിശാസം ആർജിക്കുവാനും കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ കുടുംബസമേതം ഗ്രാമംതോറും ആച്ചയിൽ രണ്ട് തവണ സന്ദർശനം നടത്തുകയും ഗ്രാമീണർക്കു വസ്ത്രങ്ങളും ഭക്ഷണവും വൈറ്റമിൻ ഗുളികകളും നൽകുകയും ചെയ്തു. ഈ പരിപാടിയിൽ ഡോക്ടർമാരും നഴ്സുമാരും സർവ്വാത്മകനാശകൾക്കിടക്കുന്ന ചികിത്സ ആവശ്യമുള്ളവരെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കുന്നതിനും കോയമ്പത്തുർ നിന്നു പതിവായി സ്വപ്നശലിസ്റ്റുകളെ ആശുപത്രിയിൽ വരുത്തുന്നതിനും സാധിച്ചു. സീനിയർ ഡോക്ടറുടെ കുറവ് ഡോ. കെ. സി. ജോയി എം.ഡി. യുടെ നിയമനത്തോടെ നികത്താനും കഴിഞ്ഞു. ഡോ. ജോയി ചാർജ്ജട്ടുകുന്നതുവരെ സാമ്പത്തിക പരാധിനത്തിൽ ആയ ആശുപത്രിക്കു കുടുതൽ ആവശ്യമായ പണം വി. പി. തമി തന്നെ നൽകി വന്നു. ഡോ. ജോയി വന്നതിനെ തുടർന്ന് ആശുപത്രി സയംപര്യാപ്തത നേടുകയും രണ്ടു തവണ ആശുപത്രിയിൽ വെച്ച് സൗജന്യ മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പസുകൾ നടത്താൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. മുപ്പതു കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള അട്ടപ്പാടി ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും ആദിവാസികളും മറ്റും വന്നു കൂടാൻ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. കോയമ്പത്തുർ, ഇക്സർത്താ. കോഘവേൽ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നു മുപ്പതിൽപ്പരം ഡോക്ടർമാർ ക്യാമ്പസുകളിൽ സംബന്ധിച്ചു. ഒരു കിലോമീറ്റർക്കു സൗജന്യമായി കണ്ണടക്കളും നൽകി. താമസം വിനാ ആശുപത്രി സയംപര്യാപ്തത നേടി. ഇതിനുംതൊഴിൽ ആശുപത്രിയിലെ കിണർ വറുകയും രണ്ടുതവണ ആഴത്തിൽ കുഴിക്കുകയും പിനീട് വേണ്ടതെ ജലം ലഭിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഈ സംബന്ധിച്ച ചെലവും കമ്മിറ്റിയുടെ കൺവീനർ സയം വഹിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഈ ക്രമീകരണം ഒരു വർഷത്തോളം തുടരുകയും പിനീട് ആശുപത്രിയുടെ ചുമതല ആചാര്യ ഫാ. കെ. വി. യാകോബിനു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആശുപത്രിയുടെ പ്രത്യേക കമ്മിറ്റിയിൽ ആചാര്യ, പഴയ അംഗങ്ങൾ എന്നിവർക്കു പുറമേ ഉത്സാഹിയായ ജോർജ്ജ് തോസ്സിലും സേവനം ചെയ്തിരുന്നു.

ഡോ. കെ. സി. ജോയി രാജിവച്ചു പിരിഞ്ഞശേഷം ഡോ. ക്രിസ്തുഫർ റോയി മെഡിക്കൽ സൂപ്രണാഡി ഒരു വർഷം പ്രവർത്തിച്ചു. പിനീട് ഡോ. ബാൻ സൈൽവൻ മെഡിക്കൽ സൂപ്രണാഡി. ഉപതിപാനത്തിനു വേണ്ടി അവധിയെടുത്ത അദ്ദേഹം തടാകത്തിൽ തന്നെ താമസിച്ചു പറിക്കുകയും ആശുപത്രിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരുവുംവരെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

1997-ൽ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഡോക്ടർമാരുടെ പേരു വിവരം: ഡോ. അമീൻ, ഗൈനകോളജിസ്റ്റ് ഡോ. രാജലക്ഷ്മി, ഡോ. മുരുകൻ, ഡോ. ബാൻ സൈൽവൻ, ഡോ. സന്ധ്യാ ജോൻ, ഡോ. രാജീവ് മാർക്കോസ്.

മുപ്പതിൽപരം ബല്ലുകളുള്ള ഒരാശുപത്രി വിശാലമായ തകാകം താഴ് വരയിലെ ഗ്രാമീണർക്കു താങ്ങും തണ്ടലും ആണെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. പഴയ കെട്ടിങ്ങൾ പുതുക്കിപ്പുണ്ടിരും എക്സാറേ, സ്കാൻസർ യന്ത്രം മുതലായവ സഹാപിച്ചും, കൂടുതൽ വിദഗ്ധം ഡോക്ടർമാരെ ആകർഷിച്ചും, ഡോക്ടർമാർക്കു കൊർട്ടേഴ്സ് നിർമ്മിച്ചും ആശുപത്രി വികസിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിനുവേണ്ടിയുള്ള സഹായം ഈന്തുക്കെത്തും പുറത്തുനിന്നുമുള്ള സഭാസ്ഥനേഹികളിൽ നിന്നുണ്ടാകണം. ഏതാനും വർഷംമുമ്പ് കുഞ്ചേരിൽ നിന്നു ഒരു സ്ഥനേഹിതൻ ആശുപത്രിയുടെ ആവശ്യത്തിനു രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ വിസിറ്റർ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ യൗസേബിയോസ് വഴി നൽകുകയുണ്ടായി. ഇതുപയോഗിച്ചു, ജീർഖി ചീരിക്കുന്ന രണ്ടാംനിലയുടെ ഒരു വിംഗ് പൊളിച്ചു പണിയണമെന്നാണ് തകാകം ആശുമത്തിന്റെ ഓൺലൈൻ ഏൻജിനീയർ ഏഞ്ചോപ്പറാം തോമസ് നൽകിയ ഉപദേശം. ജുബിലി വർഷത്തിൽ എല്ലായിടത്തുനിന്നും ഗണ്യ മായ സംഭാവനകൾ ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ശുഭപത്രീക്ഷയാണ് ആശുമായി കൂതർക്കുള്ളത്. ആശുപത്രി, തകാകം ഗ്രാമത്തിന് ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ഒരാവശ്യമാണ്. തന്നിമിത്തം ആശുപത്രിക്കു വളരാതിരിക്കാൻ സാധ്യ വുമല്ല. ഇതെല്ലാം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മരുപ്പു ശർപ്പം രാജ്യത്തിലെ ഒരിടവക രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ ആശുപത്രിക്കു സംഭാവന ചെയ്യാൻ തീരു മാനിച്ച് വിവരം ലഭിച്ചു. പണം വലിയ പ്രശ്നമല്ലെന്നാണു അനുഭവം. കിട്ടിയ പണം ഉപയോഗിച്ചു ആശുപത്രിയെ കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായ ഒരു സേവനക്കേന്നും മാക്കാമെന്നും അങ്ങനെ തകാകത്തിലെ ഇതു ആതുരാലയം ബിഷപ്പ് വാര്ത്താക്കിയും ആശയാദർശങ്ങൾക്കു നിരക്കുന്ന ഒരു സഹാപനമായി പരിലസിക്കുമെന്നുമുള്ള ചിന്ത കൂടുതൽ ഹർഷപുള്ള ഉക്കിതരാക്കുന്നു എന്നതാണ് വന്നതുത.

ബിഷപ്പ് വാൽഷ് ആശുപത്രി കഴിഞ്ഞ റണ്ടു ദശാവർദ്ദണങ്ങളിൽ

എബ്രഹാം ഫിലിപ്പ് (ഓൺറി അധ്യക്ഷനിസ്ട്രേറ്റർ)

രോഗശാന്തി വരമുണ്ടായിരുന്ന ബിഷപ്പ് ഫൈറ്റ്‌ബട്ട് പാക്കൻഹാം വാൽഷിന്റെ രോഗശമന പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും, ഒട്ടയികം രോഗികളുമായി നടത്തിയിരുന്ന സാന്തോഷപ്രധാനമായ കത്തിടപാടുകളും, ആധുനിക ചികിത്സാരീതികളിലൂടെ, ബിഷപ്പിന്റെ ദർശനത്തെ മുൻനിറുത്തി കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനു ബിഷപ്പിന്റെ ജമാനതാബദി വർഷമായ 1971-ൽ തടാകത്തിൽ ഭാഗ്യസ്ഥ രണ്ടാർഹനും വിനയത്തിന്റെ കേദാരവുമായിരുന്ന പ. ഓഗേറ്റ് പ്രമാണ കാതോലിക്കാ ബാബാ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത വാൽഷ് സ്മാരക ആശുപത്രി സമർത്ഥരായ ഡോക്ടർമാരുടെ ആഗമനത്തിന്റെയും ബഹിർഘമ നത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ബള്ളച്ചയ്യും തള്ളച്ചയ്യും എല്ലാം കടന്നുള്ള വിഭാഗം അഭിവ്യുദിയുടെയും പുരോഗതിയുടെയും പുതിയ പാള അജ്ഞിൽ കയറിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. പ്രാരംഭകാലത്ത് ചെറിയതോതിൽ ഗ്രാമങ്ങളിലും തുടർന്ന് ഡിസ്പേച്ചർസിനിയിലെ ഒപ്പധാരിത്വങ്ങൾക്കും ഒരു കൂദാശയിൽനിന്നും ആധുനിക നിലവാരമുള്ള ആശുപത്രി ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി ചാരത്തും ദൃഢത്തും ഉള്ള ഒട്ടയികം രോഗികൾ ഈ കരുണാലയം “തിരിൽ രോഗത്തിനു മരുന്നുവാങ്ങിയും ശരംബം പ്രാപിച്ചും സുവം നേടി മുവച്ചപ്രസാദത്തോടെ കടനുപോകുന്ന കാഴ്ചത്തെന്ന ഹ്രദയഹാരിയാണ്.

ആശുപത്രിയുടെ നവീനകാലഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നതു പീലിപ്പോസ് തോമസ് (പിന്നീടു പീലിപ്പോസ് മാർ യൗസോബിയോസ്) 1962-ൽ റിയിൽവേയിലെ തെറ്റു ജോലി രാജിവെച്ച് ആശ്രമാംഗമായി മാറുന്നതോടുകൂടിയാണെന്നു പറയാം. 1955 മുതലേ പീലിപ്പോസ് തോമസ് ആശ്രമ സുപ്രത്തായിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ബിഷപ്പ് വാൽഷിനോടൊപ്പം ആശ്രമത്തിൽ പല ആഴ്ചകൾ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബിഷപ്പിന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതവും മാറ്റമില്ലാത്ത ധാർമ്മിക നിഷ്ഠകളും അടുത്തിരുത്തു മനസ്സിലാക്കിയ ശ്രേഷ്ഠമാണും റിയിൽവേയിലെ ജോലി രാജിവെച്ചു ആശ്രമാംഗമായി സന്ദർഭം സഭാസേവനരംഗത്ത് എത്തുന്നത്. അന്നത്തെ ആശ്രമ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പ് അക്കമാലി-ബോംബെ ഭദ്രാസന

മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് ആയി രുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശവും നിർബന്ധവും കൊണ്ടാണ് ഫിലിപ്പോസ് തോമസ് ആരുഗമത്തിന്റെ മുന്നാമത്തെ ആചാര്യയായി സ്ഥാനം എറ്റെടുക്കുന്നതും ബിഷപ്പ് വാൽഷിന്റെ സപ്പനങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ ശ്രമം ആരംഭിക്കുന്നതും. വാൽഷ് ബിഷപ്പിന്റെ ആദർശങ്ങളും വിശാല വിക്ഷണങ്ങളും മലക്കരസഭയോടും അതിലെ അംഗങ്ങളോടുള്ള വർദ്ധിച്ച താല്പര്യവും മറ്റൊളവരെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുന്നതിൽ പീലിപ്പോസ് തോമസ് മുൻപത്തിലായിരുന്നു.

പിന്നോക്കാവസ്ഥയിലായിരുന്ന ഇരുപതിലെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ മഖ്യ സമിതിചെയ്തിരുന്ന തടാകത്തിൽ 1971-ൽ മെഡിക്കൽ കൂഡാസ്യും ആശുപത്രിയും രൂപം കൊണ്ടു. ആശുപത്രിയെ നാടുകാർ “കരുണാലയം” എന്ന അർത്ഥത്തിൽക്കൊരുമായ പേരിട്ടാണു വിളിച്ചുവന്നത്. ആശുപത്രി സംബന്ധിച്ച പ്രാരംഭ പൊതുയോഗത്തിൽ ഡോ. പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് അദ്ദുക്കം വഹിച്ചു. തന്റെ വിശിഷ്ട സേവനങ്ങളുടെ ഫലമായി സഭാരത്തന്മായിത്തീർന്ന ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജാണ് (പിന്നീട് ഡോ. ശിവരൂഗിന് മാർ ഒസ്താത്തിശാസ്) മുഖ്യപ്രസംഗകനായിരുന്നത്.

രോഗികളുടെ എണ്ണം അനുഭിന്നം വർദ്ധിച്ചുവന്നതോടുകൂടി സ്ഥലപരിമിതി അനുഭവപ്പെടുകയും രൗധ്യനിക സൗകര്യങ്ങളുള്ള ആശുപത്രിയായി സ്ഥാപനം വികസിപ്പിക്കാൻ തിരുമാനിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. ഇതിനീടെയിൽ വൈദിക പദ്ധതിയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞെന്നതു ഫാ. പീലിപ്പോസ് തോമസ് 1985 മെയ് 15-നു തൃശൂബിയോസ് എന്ന പേരിൽ മേല്പട്ടക്കാരനായി റംഭിക്കേപ്പട്ടു. ആദ്ദുമാംഗം, ആചാര്യ, വൈദികൻ, സെമിനാർ അദ്ദുപകൾ മുതലായ സേവനസ്ഥാനികളിലും പട്ടിപടിയായി ഉയർന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ അക്കാദമി ജൂബലെ 31-നു തുന്നമൺ ഭ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതല രേമേറ്റു. മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ഏതാനും വർഷം പാവപ്പട്ടവർക്കുവേണ്ടി ഒട്ടിക്കം സേവനപദ്ധതികൾ അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചു പ്രാവർത്തികമാക്കിയിരുന്നു.

ആശുപത്രിയുടെ ഒന്നാം ബ്ലോക്കിന്റെ പണി (ഒ.പി.യും തിയേറ്ററും) മുപ്പതു ലക്ഷം രൂപ ചെലവാക്കി 2002 മെയ് മാസം പുർത്തിയാക്കുന്നതിനു സാധിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഉത്സാഹത്താലും കരിനാശം നത്താലും കുടുതൽ പണം ശേഖരിച്ചു 2007-ൽ ആശുപത്രിയുടെ പണി അവസാനിച്ചപ്പോൾ മൊത്തം 70 ലക്ഷം രൂപ ചെലവായി. ആശുപത്രിയുടെ ചുമതല ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വഹിച്ചവരും ചികിത്സാ വൈദഗ്ധ്യം തന്നെ സൽപരുമാറ്റത്തിനും പേരുകേട്ടവരുമായ ഡോ. ബാബുമിൻ

ജോർജ്ജ്-ഡോ. ബർഡി ദമതികളും ഡോ. ബൻ ദമതികളും ആശുപത്രിയുടെ പ്രസംഗതി തമിഴ്കനാടും കടനു കേരളാതിരത്തിക്കപ്പുറത്തെ അടപ്പാടി വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തിച്ചു. തന്നിമിത്തം രോഗികളുടെ എല്ലാം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. താരതമ്യേന ചെറിയ ഫീസാണ് വാങ്ങിവന്നതെങ്കിലും ആശുപത്രി ലാഭത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ ഡോക്ടർമാരുടെ സേവനം സർവ്വരാലും അഭിനവിക്കപ്പെട്ടു.

എ കെക്രസ്തവമിഷൻ നടത്തുന്ന ആത്മരാലയം ഏതെങ്കിലും പതിശുഭരണ പേരിൽ ആക്കുന്നതുകൊണ്ട് അത് ധമാർത്ഥമിഷൻ ആശുപത്രി ആകുന്നില്ലെന്നും അവയുടെ നടത്തിപ്പും പ്രവർത്തകരുടെ സ്ഥാനാഭാവവും ക്രിസ്തീയ മുല്യങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന അതുല്യ സ്ഥാനവും ആണ് പ്രധാനമെന്നും യഹസ്വിയോസ് തിരുമേനി പലപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചു ഉന്നിപ്പിയുമായിരുന്നു.

ആശുമതതിന്റെ വജ്ജുബിലി സ്ഥാരകമായി ആരാബിച്ച സെന്റ് ജോർജ്ജ് ബാലഭവനത്തിൽ 25-ൽ പരം കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈപ്പോൾ പത്തു കുട്ടികൾ മാത്രം. എല്ലാവരും കോയമ്പത്തുരിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്നു. നേരത്തെ ബാലഭവനിൽ താമസിച്ചു സ്കൂൾ - കോളേജ് പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ ചിലർ എം.ബി.എ., എം.സി.എ. മുതലായവ നേടി വിവിധ കസനികളിലെ ഉന്നത തന്ത്രികകളിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തിവരുന്നു.

യഹസ്വിയോസ് മെതാപ്പോലീത്താ ആരംഭിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം എൽ.പി. സ്കൂളിൽ നേരത്തെ ഗ്രാമിണരായ നൃത്യപരം കുട്ടികൾ പഠിച്ചിരുന്നു. സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് തമിഴ്കനാട് സർക്കാരിന്റെ ചെലവേറിയ ടില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ പ്രയാസമാക്കാൻ സ്കൂൾ ഉയർത്താൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. സൗം ഭ്രാസനത്തോടൊപ്പം കുട്ടതലായി തകാകം ആശുമതതെ സ്നേഹിച്ചു എന്ന ആരോപനത്തിനു വിധേയ നായ മെത്രാപ്പോലീത്താ തകാകത്തിൽ തന്നെ അന്ത്യവിഗ്രഹം കൊള്ളുന്നുമെന്ന ആശുപദം നേരത്തെ എഴുതി പരസ്യമാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ കാൻസർ ബാധിച്ച അദ്ദേഹം അകാലനിര്യാണം പ്രാപിക്കുകയും നേരത്തെ പ്രകടപ്പിച്ച ആശുപദം സാധിക്കാതെ പത്തനംതിട്ട് ബേസിൽ അരമനചാപ്പലിനോടു ചേർന്നു കബിടകപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായത്. വിസിറ്റർ ബിഷപ്പ് തുടങ്ങിയ നിലകളിൽ ആശുമതതിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി യഹസ്വിയോസ് തിരുമേനി ചെയ്ത സേവനങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ച തൃഥാഘങ്ങളും ആശുമചവിത്രത്തിലെ ഒരിപ്പധ്യാന അദ്ദൂയായമായി നിലനിൽക്കും. പിസ്റ്റഗാമികൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാത്യകളും സ്ഥാപനത്തോടുള്ള അനുപമ സ്നേഹവും എന്നും പ്രചോദനപ്രദവുമായിരിക്കും എന്നുള്ളതിനും രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

മാർ യൗസേബിയോസിരെ കാലഗ്രഹം വിസിറ്റർ ബിഷപ്പായി സിനവ് നിയോഗിച്ചത് 1970 മുതൽ ആദ്ധ്യാത്മിക്കേൾ സ്നേഹിതനായ മലബാർ ഭദ്രാസനനാധിപൻ ഡോ. സവറിയാൻ മാർ തെയോഫിലോസി നെയാൻ. കോളജിൽ പരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മാർ തെയോഫിലോസി, ആദ്ധ്യാത്മിക്കേൾ എതാനും ആഴ്ചകൾ താമസിക്കുകയും ആദ്ധ്യാത്മിക്കേൾ പ്രവർത്തനരീതികൾ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കുടാതെ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി സേവനം ചെയ്യുമ്പോൾ ആദ്ധ്യാത്മം ഗവർണ്ണിംഗ് ബോർഡി അംഗമായും തെരഞ്ഞെടുക്കുകപ്പേരും ആദ്ധ്യാത്മിക്കേൾ ഒരു ഭാഗമായിത്തീരുകയാണുണ്ടായത്.

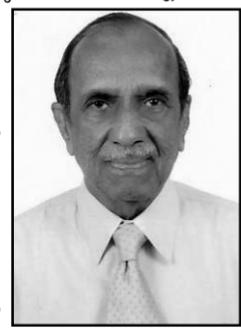
മുൻഗാമിയുടെ കാലത്തും ആചാര്യയായി തുടർന്ന കെ. വി. യാക്കോബ് റിനബാൻ തന്റെ മൊശ്രമായ ആരോഗ്യസ്ഥിതി മുൻനിരുത്തി ആചാര്യസ്ഥാനത്തുനിന്നു വിരമിച്ചു. തുടർന്ന് അഗ്രജി നെല്ലിപ്പതി സെന്റ് തോമസ് ആദ്ധ്യാത്മിക്കേൾ സുപ്രീംിയരായ രൂഹാനോൻ റിനബാച്ചനു തടാകം ആദ്ധ്യാത്മക്കും ആചാര്യ എന്ന അധിഷ്ഠനത്തെ ചുമതല കൂടി നൽകി. നെല്ലിപ്പതി ആദ്ധ്യാത്മിക്കേൾ ഭാതിച്ച ചുമതലയ്ക്കു പുറമേ മുപ്പത്തു കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള തടാകത്തിൽ കുടക്കുകയും വന്നു സി. എൻ. ആദ്ധ്യാത്മിക്കേൾ കാര്യങ്ങളും അമാവിധി നോക്കാൻ യുഹാനോൻ റിനബാച്ചനു സാധിച്ചില്ല. തന്നിമിത്തം രണ്ടു വർഷത്തെ സേവനത്തിനുശേഷം റിനബാച്ചനു വിരമിച്ചു. തുടർന്ന് കോഴിക്കോട്ട് ഹെർമോൻ അരമനയുടെ മുൻ മാനേജറും ചെറാപ്പുക്കാരനും ഉത്സാഹിയുമായ ഫാ. എൻ. എം. ജോർജ്ജ് ആക്ടിംഗ് ആചാര്യ എന്ന നിലയിൽ കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനം നടത്തിവരുന്നു.

യൗസേബിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പിതൃത്വല്പ്പം സ്നേഹിച്ചു വന്നതുകൊണ്ടാവാം ഡോ. സവറിയാൻ മാർ തെയോഫിലോസും ആദ്ധ്യാത്മിക്കും കാലടികൾ പിന്തുടർന്ന് ആദ്ധ്യാത്മിനുവേണ്ടി വളരെയധികം കരിനാധ്യാനം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അമാസമയം നേതൃത്വം നൽകുന്ന തിരുമേനി, താൻ രോഗിയാണെന്ന യാമാർത്ഥ്യം വേണ്ടവിധി അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും രഖുവുവരെ ഡോക്കർമാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പലപ്പോഴും അവരറിയാതെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും ഒരു രഹസ്യമല്ല. ഒരു കാര്യവും നീട്ടിവയ്ക്കാതെ സഭാവകാരനായ തിരുമേനി തിരക്കിട സഖാരങ്ങൾക്കിടയിലും യഥാസമയം ഗവർണ്ണിംഗ് ബോർഡി വിളിച്ചുകൂടി ആദ്ധ്യാത്മം, സകൂർ, ആശുപത്രി എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തനം അവലോകനം ചെയ്യുകയും കുറവുകൾ പരിഹരിക്കാൻ ആവശ്യമായ നടപടികൾ സത്യരം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്.

ആശുപത്രിയുടെയും ആശുമത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാമ്യത്തിക്കുമ്പുഡിമുട്ടു മുലം 2012-2013 കാലഘട്ടത്തിൽ അല്പം മരിബിച്ച പ്ലോൾ വർദ്ധിച്ച ഉത്സാഹത്തോടും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തോടും ധനസ്ഥാനങ്ങാം നടത്തി പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനു തിരുമേനി സീക്രിട്ട് നടപടികൾ അസാധാരണവും അഭിനന്ദനയിൽവുമാണെന്നു എടുത്തു പറയുന്നത് ഒരു പ്രശംസയായി കാണുന്നത്. തകാകം ടൗൺിൽ 2013-ൽ ആശുപത്രിയുടെ ഒരു ഓ.പി. കൂനികൾ ആരംഭിക്കുകയും രാവിലെയും വൈകിട്ടും നാലു മണിക്കൂർ വീതം രോഗികളെ ചികിത്സിക്കുകയും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു. 2015 ജനുവരി മുതൽ ഡിസംബർ വരെ ഈ ഉപചികിത്സാക്കേറുത്തിലും പ്രധാന ആശുപത്രിയിലുമായി ഓഫപ്രതിനാധി രത്നതാളം രോഗികളെ ചികിത്സിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. കൂടാതെ 1500 രോഗികൾക്കു 18 സ്ഥലങ്ങളിൽ സൗജന്യ ചികിത്സയും നൽകി. ആശുപത്രിയുടെ വരുമാനം പതിനാറു ലക്ഷം രൂപത്തായി ഉയരുകയും ചെയ്തു.

ഈ വർഷം (2016) ജനുവരിയിൽ വെല്ലുവിൽ നിന്നു റിടയർ ചെയ്ത അവിടത്തെ മുൻ പ്രിൻസിപ്പലായ ഡോ. റോജേക്കബേ കോരുളയും ഭാര്യ ഡോ. ഫ്രെസ്ക കോരുളയും ആശുപത്രിയുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്ത പ്ലോൾ ആശുപത്രി പുരോഗതിയുടെ ഒരു പുതിയ യുഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ജയ്‌പുർ, ഭോംബിച്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളേജുകളിൽ ഉയർന്ന ശമ്പളത്തോടുകൂടി ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾ വാർദ്ധാനം ചെയ്തിട്ടും അവ സ്വീകരിക്കാതെ ഈ ഡോക്ടർ ദമതികൾ തകാകം ആശുപത്രിയിൽ പ്രതിപാലേച്ചു കൂടാതെ ജോലി സ്വീകരിച്ചുത് ഒരു ദൈവിക നിയോഗമല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ? ഇവർ ചാർജ്ജെടുത്ത ശേഷം സമീപപ്രദേശരംഗത്ത് ഒരു പ്രധാന ജാംഗ്ഷനായ കമ്പുവായിൽ ഒരു കൂനിക്കു കൂടി ആരംഭിക്കാൻ സാധിച്ചുത് ഒരു നേട്ടം തന്നെയാണ്.

സമുദ്ര മെഡിക്കൽ ബോർഡിന്റെ ഉപദേശകനും വെല്ലുർ ആശുപത്രിയിലെ മുൻ പ്രൊഫസറും ഒരു പ്രമുഖ ഭിഷഗരനുമായ ഡോ. എം. വി. ഡാനിയേലിന്റെ നിസ്തുല സേവനങ്ങളും എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. ശ്രാമങ്ങളിൽ നടത്തിയ 18 സൗജന്യ മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പുകളിലേക്ക് ആവശ്യമായ ഒഴധയങ്ങളും സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങളും ഒരുക്കിത്തന്നത് ഡോക്ടർ ഡാനിയേലാണ്. ഇതൊക്കെ എടുത്തു പറയുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു താല്പര്യമില്ലക്കില്ലും ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചുമതല ഭാഗികമായെങ്കിലും വഹിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ അധികമിന്നിസ്തേട്ടുരക്കു ഇക്കാര്യങ്ങളും പറയാതിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. ഡോ. ഡാനിയേൽ

യേൽ സമ്പന്നരായ സ്വന്തം രോഗികളിൽ നിന്നും സുഹൃത്തുകളിൽ നിന്നും പാവപ്പെട്ടവരെ ചികിത്സിക്കുന്ന താകം ആശുപത്രിക്കുവേണ്ടി സാഭാവനകളായി നാലു ലക്ഷത്തിൽപ്പരാ രൂപ ശേഖരിച്ചു സസ്യോഷം നൽകിയ ദൈവിക സേവനത്തിനു ശവർണ്ണിംഗ് ബോർഡിനുള്ള റ്റുഡയം നിറന്തര നടപ്പിലെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും യോക്കർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു എങ്ങളുടെ കടമയാണെന്നു കരുതുന്നു.

ഹീ മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പുകൾക്കു ഒരു വർഷം നേതൃത്വം നൽകിയത് തദ്ദേശാധിപത്യാന്തരിക്കുമുന്നു അശുപത്രി ഇ.എൻ.ടി. പ്രൊഫസറായ ഡോ. ആനി ലുക്കും ടീമും ആൺ. ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേരള കഴിഞ്ഞ ചരമവാർഷികദിനമായ 2016 ജനുവരി 9-നു 25 ഡോക്ടർമാരെ പരഞ്ഞുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു മെഡാ മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പ് നടത്താൻ സാധിച്ചതു ആശുപത്രിയുടെ ചരിത്ര തിരെ ഒരവിസ്മരണീയ നേട്ടമാണ്. വേണ്ട നേതൃത്വം നൽകിയ ഡോ. സജീ, ഡോ. ആനി ലുക്ക് എന്നിവരോടുള്ള എല്ലായംഗമമായ സ്നേഹവും കൂത്തജ്ഞതയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. 2015-16 കാലാല്പദ്ധതിൽ സൗജന്യ മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പു മുലം 1500 രോഗികൾക്കു നല്ല ചികിത്സ നൽകാൻ സാധിച്ചത് ദൈവകൂപകൊണ്ടു മാത്രമാണെന്നു എങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. കൂടാതെ സമീപപ്രദേശരാജാർ രണ്ടു വ്യുദ്ധജനസംരക്ഷണക്രൈഞ്ഞ ഭിൽ രണ്ടു തവണ എത്തി സൗജന്യ ചികിത്സ നൽകാനും സാധിച്ച തിൽ ഏറെ സംതൃപ്തി ഉണ്ട്. മെഡിക്കൽ ധന്യറക്കർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആർ ഡോക്ടർമാരാണ് ചികിത്സാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമായി നടത്തിവരുന്നത്. ദൈവം സഹായിച്ചാൽ 2017-18-ൽ കാർഡിയോ തൊറാ പ്ലിക് ആൻഡ് ടൈപ്പോളിജി വകുപ്പുകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സൗകര്യങ്ങളും സജ്ജീകരിച്ച് ആശുപത്രിയെ ഉയർത്തണമെന്നാണു ആശുപത്രി ഭാരവാഹികളുടെ ആഗ്രഹം. ഇതൊക്കെ വിജയിക്കണമെങ്കിൽ എല്ലാവർ രൂടെയും ആത്മാർത്ഥമായ സഹായസഹകരണങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും അനിവാര്യമാണെന്നു പ്രത്യേകം അനുസ്മർപ്പിക്കേണ്ടതില്ലാണ്.

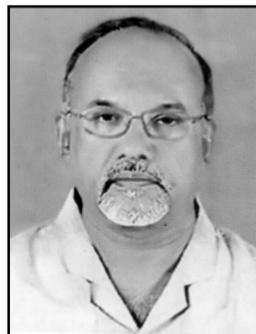
ധ്യാനക്രോം

ആശുപത്രിയിൽ ഇക്കാലിം തന്നെ ഒരു ധ്യാനമന്ത്രം ആരംഭിക്കണമെന്ന് പറരോഹിത്യ രജതജുബിലിയിൽ എത്തിനിൽക്കുന്ന വിസ്തിരി ബിഷപ്പിനും ശവർണ്ണിംഗ് ബോർഡിനും ഒരുപോലെ ആഗ്രഹം തോന്നുകയും ധ്യാനമന്ത്രം 2016 ഡിസംബർ തന്നെ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ എല്ലാവർക്കും വലിയ സന്തോഷമുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രൂവരിയിൽ റിട്ടീറ്റ് സെൻസറിന്റെ പൂർണ്ണ തിരുമേനി തന്നെ ആർക്കിടെക്ട് ഉമ്മനെക്കാണ്ടു തയ്യാറാക്കി കെട്ടിത്തിന്റെ തീക്കല്ലിട്ട്

പണി ആരംഭിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ശിലാസ്ഥാപന ചടങ്ങിൽ ബോംബെ ഭ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായും വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാന പ്രസിഡണ്ടുമായ ശിവറുഗിൻ് മാർ കൂറിലോസും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

എഴുായിരം ചതുരശ്ര അടി വിസ്താരമുള്ള ത്രിനില ധ്യാനമദിരത്തിൽ ലൈബ്രറി, ഓഫീസ്, വിശ്രമ മുറികൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ 22 മുറികൾ ആണുള്ളത്. 80 ലക്ഷം രൂപയാണു കെട്ടിടത്തിനു ചെലവാക്കേണ്ടിവിന്നത്. ഈ തുക മുഴുവനും തിരുമെന്തി തന്നെ സമാഹരിച്ചു നൽകി. “ദൈവത്തിനേറ്റ് സന്നദ്ധിതനായ തത്യാഹിലോസ്” തിരുമെന്തി കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമുന്നു മാസങ്ങൾക്കിടയിൽ മലബാർ ഭ്രാസനത്തിൽ കാർബൺ റോഗികളുായ 100 പേരുക്കു വീടുകൾ നിർമ്മിച്ചു നൽകിയതിനു പുറമേ 25 നിർബന്ധരായ പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹവും നടത്തിക്കൊടുത്തു എന്നു പറയുന്നോൾ ആരാണു വിസ്മയം കുറാത്തെന്ന്. മറ്റുള്ള ഭ്രാസന അർക്കും ഇത്തരം ക്രിസ്തീയ ജീവകാരുണ്യ പ്രവത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാനുള്ള ഒരു സന്മാത്യകയും സൽപ്പരിശയുമാണ് വിസിറ്റർ ബിഷപ്പ് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നതിൽ അഭ്യന്തരമുണ്ട്.

ബിഷപ്പ് വാൽഷ് സ്ന്മാരക സ്കൂളിനെ ഒരു മെട്ടിക്കുലേഷൻ തല ത്തിലുള്ള വിദ്യാലയമായി ഉയർത്താനും 2017-18-ൽ “മലകരസഭാ ബന്ധ്യു” എന്ന പേരിൽ ഒരു ആശ്രമം ന്യൂസ് ലറ്റർ അമ്പവാ മാസിക ആരംഭിക്കാനും ആശ്രമം ഭാരവാഹികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സർവ്വോപരി 2018-19-ൽ ആശുപത്രിശോഭനുബന്ധിച്ച് ഒരു നിംഫിംഗ് സ്കൂൾ തുട അഭ്യന്തരം പദ്ധതി ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യന് അസാധ്യമായതു ദൈവത്തിനു സുന്നാധ്യമെന്ന വസ്തുതയാണ് ഞങ്ങളെ അനുഭവങ്ങൾ അനുഭവം പരിപ്പിക്കുന്നതും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതും.

ഡോ. റവി ജേക്കബ്സ് കോരുള് (മെഡിക്കൽ ഡയറക്ടർ), ഡോ. ഗ്രേസ് കോരുള്, ഏബ്രഹാം പിലിപ്പ് (അധ്യക്ഷിനിസ്ട്രേറ്റർ)

ആര്യമീയ സാഹരം

ആറു ദശാഖ്യദക്ഷാലത്തെ ആര്യമീകവ്യും സാമുഹികവ്യുമായ അനുസ്യൂത പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുലം തടാകം താഴ്വരയിലെ ജനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകഷമായും പരോക്ഷമായും ഉണ്ടായ നേട്ടങ്ങൾ ഇന്നു വിലയിരുത്തുന്നേം പഴയകാലത്തെ സ്ഥിതിയിൽക്കൂടി കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണ്. ടാർഡോയും, ബസും, വൈള്ളവ്യും, പള്ളിയും, പോസ്റ്റാഫൌസും, ഹൈസ്കൂളും, ടെലിഫോൺും, ആശുപത്രിയും ഒന്നുമില്ലാതെ കിടന്ന ആ വിജനപ്രവേശം കോയുന്നതുവരെ ഒരു ഉപഗ്രഹനഗരമായി അതിവേഗം വളർന്നു തടാകാശമെത്തിൽ വന്നു താമസിച്ച മിഷൻറി പ്രവർത്തകരുടെ പ്രയത്നം കൊണ്ടാണെന്നു സമ്മതിക്കാത്തവർ ചുരുക്കമായിരിക്കും. പണ്ഡത്തെ കട്ടവണികളുടെയും കാളവണികളുടെയും സ്ഥാനം ഇന്നു ബസുകളും ലോറികളും കൈയേറി. കൂഷിക്കുപറ്റിയ ഫലപ്രധാനിയുള്ള മണ്ണു മുഴുവൻ ഇപ്പടികളായി മാറി. തന്നിമിത്തം കൂടിലുകൾ ഇന്നു കൊട്ടാരങ്ങളായിത്തീർന്നു. മരുഭൂമിപോലെ കിടന്ന വയലുകൾ ഇന്നു മലർവാടികളായി. തെങ്ങും കരിവും വാഴയും മുന്തിരിയും മാവും മധു ഫലവൃക്ഷങ്ങളും എങ്ങും ഹരിതാഭ്യൂത രണ്ടൽ വിരിക്കുന്നു.

അടപ്പാടി പ്രവേശത്തു കൂഷിഭൂമി വാങ്ങിയശേഷം കോയുന്നതുവരെ താമസിച്ചുവന്ന മലയാളികളായ ദൈക്ഷം താകം ആശുമം അവർത്തി പലരുടെയും ഇടത്താവളമായിരുന്നു. പിന്നീട് കേരളാർത്ഥത്തിയായ ആനകട്ടി വരെയും തുടർന്ന് അടപ്പാടി മലകളുടെ അടിവാരത്തുകൂടി കൊക്കുകൾക്കു മുകളിലൂടെ മണ്ണാർക്കാടുവരെയും ഗോധുതീരക്കുന്നതിൽ ആശുമതതിനു നിർണ്ണായകസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. റോധു തീരന്നപ്പോൾ ആശുമതതിലേക്ക് വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു പല ആളുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കരിളിപ്പാതിരുന്നതിനാൽ വഴികളിൽ അനധകാരം ഉറന്നതുകിടന്നു. പിന്നീട് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം കരിളി വന്നപ്പോൾ തടാകത്തിലെ ഇരുട്ടിൽ കഴിഞ്ഞ ജനത് തടാകത്തിലുടെ വലിയൊരു വെളിച്ചം കണ്ണു. അനധതമണ്ണുള്ള വരുടെ മേൽ പ്രകാശം ഉഭിച്ചു!!!

ചില എൽ.പി. സ്കൂളുകൾ താഴ്വരയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും കൂട്ടികൾ സ്കൂളിൽ പറഞ്ഞയയ്ക്കപ്പെട്ടുകയോ അവർ പരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പത്തു വയസ്സു കഴിഞ്ഞാൽ മാതാപിതാക്കൾ പെണ്ണകുട്ടികളെ വിവാഹം ചെയ്തു പറഞ്ഞയച്ചു ഭാരം തീർക്കും. ആണ്ണകുട്ടികൾ

കുലിവേലയ്ക്കും പോകും. തന്നിമിത്തം സ്കൂളുകൾ കാലിയാകുന്നു. ചില കുലങ്ങളിലെ കുട്ടികൾ ഒരിക്കലെങ്കിലും സ്കൂളിന്റെ വരാന്തപോലും കണ്ടിട്ടില്ലെതെ. ഈ പദ്ധതിലെത്തിലാണ് ആശ്രമാംഗങ്ങൾ ശ്രാമങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു സാക്ഷരതാ കൂറ്റും ക്യാമ്പുകളും നടത്തിയതും സദൃപദ്വേ ശങ്കൾ നൽകിയതും. ശുചിത്വ-പഠന കൂറ്റുകളും ഗാനപതിശിലനവും മറ്റും നടത്തിയതിനാൽ ആദിവാസികളും തകാകത്തിലെ താണവിഭാഗ അഭിൽപ്പപട്ട കുട്ടികളും അക്ഷരലോകം കണ്ടു. അവൻ സ്കൂളുകളിൽ പറിക്കാൻ ബാടി എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ചികിത്സ എന്നാൽ അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾക്കു ചില പച്ചമരുന്നുകളും മന്ത്രങ്ങളുമായിരുന്നു. ശുചിത്വമില്ലായ്മയും അജന്തതയും മുലം പകർച്ച വ്യാധികൾ തേർവാഴ്ച നടത്തിയിരുന്നു. ചികിത്സ ലഭിക്കാതെ മരിച്ചവരുടെ എല്ലാത്തിനു കണക്കില്ല. ആശ്രമപത്രി ഇല്ലായിരുന്നു. ആശ്രമം ആരം ഭിച്ച ഡിസ്പേഷൻസർ പലരുടെയും ആയുസ്സ് നീട്ടാൻ സഹായിച്ചു. പണ്ട് പ്രസവശുശ്രൂഷ ലഭിക്കാതെ വേദനമുലം വംഡിട്ടു കരഞ്ഞു മരിച്ച സ്ത്രീകളുടെയും അമ്മമാരെ കാണാതെ കൂട്ടുന്നതു കുണ്ഠങ്ങളുടെയും കണ്ണുനിർ തന്നെ ഒരു തകാകം സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതൊരു ആലക്കാരിക പ്രയോഗമാവില്ല. ആശ്രമത്തിലെ സഫോറതിമാർ ആരംഗത്ത് ചെയ്ത സ്നേഹനിർഭരമായ സേവനങ്ങൾക്കു നാണയം വച്ചു വില കല്പിക്കാനാവില്ല. ഇന്നു തകാകം ശ്രാമത്തിൽ, പ്രസവശുശ്രൂഷ യമാസമയം ലഭിക്കാതെ അമ്മമാർ മരിക്കുന്നത് അപൂർവ്വമാണ്.

ചുരുക്കിപ്പുന്നതാൽ തകാകത്തിന്റെ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദർശനത്തിന് അനുസ്യൂതമായിരുന്നു. “അവൻ നമ ചെയ്തു കൊണ്ടു ചുറ്റിസ്ഥാപിച്ചു” എന്ന വേദവാക്യം അനുസരിച്ച് അനും ഇന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആത്മീയ നീർച്ചാലുകളുടെ ഒരു വറ്റാത്ത സരോവരം.

ആരംഭകാലത്ത് തകാകത്തിൽ എത്തിയവരുടെയും ഇടക്കാലങ്ങളിൽ തങ്ങിയവരുടെയും ആത്മികാവേശം അംബരത്തോളം - സർഗ്ഗകവാടം വരെ - ഉയർന്നിരുന്നു. ബിഷ്ട്സ് ദാവതികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും പ്രമാണങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും സഹപ്രവർത്തകരുടെ ഉത്സാഹനിർഭരമായ നീക്കങ്ങളും ആത്മികമാരി തന്നെ തകാകത്തിൽ പോഴിച്ചു. അതു കണ്ണവരിൽ ആത്മീയ ഹർഷം ഉണ്ടായി. കേസിലും മറ്റും കുടുങ്ങിക്കിടന്ന മലകൾ സായ്ക്കും ബാഹ്യക്രൈസ്തവത്തിലെ ഈ ആത്മീയ വിപ്പവത്തിന്റെ ചുട്ട് അനുഭവപ്പെട്ടില്ല. തന്മുഖി സഹിച്ചു കിടന്ന സാധാരണക്കാരായ ആട്ടിയ മാർക്കും വിദ്യാഭ്യാർക്കുമേ ദുരത്തും നക്ഷത്രം കാണാനും സർഗ്ഗീയമാലാവമാരുടെ ലോകസമാധാനാഹാനം ശ്രവിക്കാനും സാധിച്ചുള്ളു. കൈക്കുംതവരിലെ ഹേരോദാക്കളും പണസസ്യാദന ചിന്തയിൽ കഴിഞ്ഞ വരും ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.

ആശ്രമം രജതജുഡിയിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും ബിഷപ്പ് ദയതി കഴി വാടകവിടായ തകാകം വിട്ടു. അവർ ദൈവം നൽകിയ സർഗ്ഗിയ ഭവനത്തിലേക്ക് വിശുദ്ധിയുടെ പ്രതീകമായ പ്രാവുകളുപ്പോലെ പറന്നു പോയി. പ. ബന്ധുലിയോസ് റീവറുഗിസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ സ്ഥാവായെ (കുറിച്ചി) സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി പണ്ട് “ഹെർമോനിൻ പനിനിർമ്മലനെ, കർമ്മേൽ മലപോലുന്നതെനെ” എന്നു വിശ്രഷിപ്പിച്ചു. യമാർത്ഥത്തിൽ ഈ വിശ്രഷണം ബിഷപ്പ് വാൽഷിനാൻ കുടുതൽ അനുയോജ്യം എന്നു ഞാൻ വിശസിക്കുന്നു. അനു ഈ വരികൾ എഴു തുന്നോൾ സഭാകവിക്ക് തകാക്കത്തിലെ തപോധനൻ ഒരുപക്ഷേ അന്തി ഗമ്പനായിരിക്കണം. പുണ്യചർത്തനായ പപ്പാ ഹെർമോനിലെ പനി മണ്ണു പോലെ (മണ്ണും വിശുദ്ധിയുടെ പ്രതീകമാണല്ലോ) വിശുദ്ധനും ഏതു രീതിയിൽ നോക്കിയാലും കർമ്മേൽ മലപോലെ ഉന്നതനും ആയിരുന്നു. ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധമാരുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്ന വേദികളായ മല കളും ശ്രിശ്വംഗങ്ങളും ബിഷപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം തികച്ചും പ്രതീകാർമ്മകം തന്നെ.

സ്ഥാപകനേതാക്കളുടെ വേർപാടിനെ തുടർന്നു സ്ഥാവികമായും തകാക്കത്തിന് ഒരു തിരിച്ചിട്ടി ഉണ്ടായി. എന്നാൽ പ്രവർത്തകർ പ്രതിസ സ്ഥികളെ പ്രത്യാശയോടും പ്രാർത്ഥനയോടും നേരിട്ടു. ദൈവം പ്രാർത്ഥന കേട്ടു. കഷിണം മാറി. ഭാഗ്യസ്ഥമരണാർഹനായ - ഓർത്തയോക്ക് വിശ്വാ സത്തിന്റെ മുർത്തികൾനാമായ - മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോ ലഭിതായുടെ കാലഗ്രഹണം ആശ്രമത്തിന്റെ ഭരണസമിതിയുടെ ചുമതല മലക്കരണായുടെ അബാസധരിം സഭയ്ക്കു ലോകമെങ്ങും മേൽ വിലാസം സൃഷ്ടിച്ചു സമുന്നത വൈദിക മേലധ്യക്ഷനുമായ യോ. ഫീലി പ്രോസ് മാർ ദൈയോഫിലോസ് എറ്റൊടുത്തു. സംഭവവഹൂലമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങളുടെ നേരിപ്പാടിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ആശ്രമ ത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയ തിരുമേനിയുടെ സംസ്കാരസ്വനമായ സർപ്പരൂമാറ്റവും സ്നേഹനിർഭരമായ ഇടപെടലും കർമ്മകൂർല്ലരായ ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളെ കുടുതൽ ഉള്ളജ്ജസ്വലരാക്കി. ആശ്രമത്തിനു വേണ്ടിയും ആശുപത്രിക്കു വേണ്ടിയും അവർ കണ്ണടച്ചു കൈത്താങ്ങൽ നൽകി. ഇന്ന് അതിവേഗം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തകാകം ബിഷപ്പ് സ്ഥാരക ആശുപത്രി ഗവൺിംഗ് ബോധി അംഗങ്ങളുടെ പഴസുകളും ദെയും അതിനേക്കാൾ വലിയ മനസ്സുകളുടെയും പ്രത്യക്ഷമായ പ്രതീകമാണെന്നു പറയേണ്ടത് ആശ്രമ ചരിത്രത്തിലും താല്പര്യമുള്ള എൻ്റെ കർത്തവ്യമാണ്. മെത്രാപ്പോലീതായുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കർന്നഹൃദ യന്മ്മാത്ത ഒരു പാപ്പാഡ്രീ നിർദ്ദേശങ്ങൾ താപ്പാനകൾ അനുസരിക്കുന്ന തുപോലെ ഭരണസമിതി അംഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു എന്നു പരഞ്ഞാൽ കാര്യം വേഗം മനസ്സിലാക്കും.

മലകരസഭയിലെ ഭിന്നതകളും ഉന്നത നീതിപീഠത്തിലെത്തിയ സഭാക്ക്രമങ്ങളും തടാകത്തെ പരോക്ഷമായിട്ടുള്ളും കഷീണിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും അദ്യത്തെ ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വർഗീസും തുടർന്നു വന്ന ആചാര്യ എറം. കെ. ജേക്കബ്സ്, എറം. എ. കോര, മാത്യു പി. ജോൺ തുടങ്ങിയ ഒട്ടയികം പ്രമുഖ പ്രവർത്തകരും ലോകലോചനങ്ങൾക്കു കാണാനാവാത്ത തീരഞ്ഞെല്ലുകു കടന്നുപോയി. ആശ്രമത്തിൽ പല വർഷം സേവനം ചെയ്തത്രേഷം വൈദികവൃത്തിയിലും ഇതര മേഖല കളിലും സാക്ഷ്യജീവിതം നയിച്ചവരും തടാകത്തിന്റെ വിലതീരാത്ത സന്ധാദ്യമാണ്. അവരെയെല്ലാം നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുകയാണ്.

ഈ തടാകം ഒരു നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലാണ്. മലകരസഭയിലെ സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ മാർ തെയോഹാരിലോസ് പ്രായാ ഡിക്കും മുലം വിസിറ്റർ സ്ഥാനം വിട്ടപ്പോൾ ആശ്രമത്തിന്റെ അംഗവും ആശ്രമ ചതുരത്തെപ്പറ്റി പ്രബന്ധം ചെയ്ത സഭാചരിത്രാഖ്യാപകനും അനുശ്രഹിക്കാതെ ദൈവദാതന വിചയയ്ക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞ യാക്കോബിനെപ്പോലെ യഹുദനത്തെ പറഞ്ഞുവിടാതെ കർമ്മനിരതനു മായ ഫീലിപ്പോസ് മാർ യഹുദോഡിയോസ് വിസിറ്റർ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തെക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഇത് ഒരു ദൈവനിയോഗം തന്നെ. രേണസമിതിയംഗങ്ങളുമായി സമഭാവനയോടു ചീരിച്ചും കളിച്ചും ഈ പെടാനും അതിനിടയിൽ കാശു കണ്ണെത്താനും കാര്യം കാണാനും കഴി വുള്ള തിരുമേനിയുടെ ഉത്താഹം കൊണ്ടാണ് ആശ്രമത്തിലെ മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് ബാലാരിനു വജ്ജുബിലി സ്മാരകമായി അതിവേഗം ഉയരാൻ ഇടയായതെന്നുള്ളത് ഭാഗിവാക്കല്ലും, ഒരു വന്നതു മാത്രമാണ്. ബാലമന്ത്രിരത്തിന്റെ ഭൂരികൾ അര ലക്ഷം രൂപ വീതം നൽകി സ്വപ്നോണി സർ ചെയ്ത സഭാസ്ഥനേപികളും ആശ്രമത്തിന്റെ വലിയ സുഹൃത്തുകളും നല്ലതു ചെയ്തു എന്നേ പറയാനുള്ളതും, ആശുപത്രി വളർച്ചയുടെ പാളയ്ക്കിലാണ്. അതിനുവേണ്ട പണം ഇതുവരെ വിദേശ സഹായമില്ലാത്ത ആശ്രമത്തിന്റെ വിദേശത്തുള്ള സഭാംഗങ്ങളായ സുഹൃത്തുകളും നാട്ടിലുള്ള സ്നേഹിതരും നൽകിവരുന്നു. പണം ഓടി വരുന്നു അല്ല, പിന്നു വരുന്നു എന്നതാണു സത്യം.

നഴ്സറി സ്കൂൾ, കൂട്ടികളുടെ ഭാവി നിർബന്ധയിക്കുന്ന അത്താണിയാണ്. അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പുതിയ ശക്കം നല്ല നാളെയുടെ ചുണ്ടു പലകയായി തടാകം ഗ്രാമത്തിലുടെ നിത്യവും ചലിക്കുന്നു. സ്കൂളും വളരും. യമാർത്ഥ വിശ്വാസവും ദൈവാശ്രയവും നിലയ്ക്കാത്ത ആരാധനയും ആയിരിക്കേണ്ട ആശ്രമത്തിന്റെ മുവമുട്ടും.

ഒക്കെന്നതുവും ആശ്രമങ്ങളിൽ ഈ ആളുകൾ കുറവാണ്. അത് ഈ തിരുത്തു തടാകം ആശ്രമം മാത്രം നേരിട്ടുന്ന പ്രശ്നമല്ല. കൊയ്ത്തിന്റെ ഉട

മസ്തൻ അക്കാദ്യം നോക്കിക്കൊള്ളും. ആരെ അയൽക്കാൻ നമുക്കു ദേവതനോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം. നിരാഗയ്ക്കു ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനമില്ലെല്ലോ. ബൈബിൾ സമീനാരിയിൽ നിന്നു പഠം പൂർത്തിയാ കുന്നവർക്കും സഭയിലെ കൊച്ചു ഡോക്ടർമാർക്കും തടാകം ആശ മവും ആശുപത്രിയും ഒരു ഇടക്കാല പരിശീലന ആശമമായിരിക്കണ മെന്ന ചില ഗവർണ്ണിംഗ് ബോധി അംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പ്രായോഗി കവും സ്വീകാര്യവുമാണ്. ഇക്കാദ്യം സഭാനേതൃത്വവും വിസിറ്റർ മെതാ പ്രോലിതിയും സത്രം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു കരുതെട്ട്.

സർവ്വോപാധി ചെറുപ്പക്കാരനും കർമ്മനിരതനും സാധാരണക്കാരിൽ സാധാരണക്കാരനും മനുഷ്യസ്വന്നേഹിയുമായ ആചാര്യ എം. കെ. വി. യാക്കോബിസ്റ്റയും സഹപ്രവർത്തകരുടെയും “ദൈവം ഞങ്ങളുടെ ബലം” എന്ന ചിന്തയിലധിഷ്ഠിതമായ പ്രവർത്തനം മലപ്രദമാക്കുമെന്നു പ്രവചിക്കാൻ ഒരു മാലാവയുടെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആശമത്തിനു കൂടുതൽ സ്നേഹ്യത്വക്കേണ്ട നേടുന തിനും ഗ്രാമിണരുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണം അനുസ്യൂതം ലഭിക്കുന്നതിനും ആശമത്തിന്റെ അന്വൃതമായ സ്വാധീനം അതിരുകൾ ലംഗലിച്ചു ആയിരങ്ങളിൽ വ്യാപിക്കുന്നതിനും സഭയുടെ ബാഹ്യ കേരള മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഇതു വജ്ജുബിലി ആഖേലാഷം സഹായക മാകുമെന്നുള്ള ശുദ്ധപത്രീക്ഷ, ഓരാത്മസംസ്ക്രപ്തി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു എന്ന സത്യപ്രസ്താവനയോടുകൂടി ഇതു മഹത്തായ സ്ഥാപനത്തിനു സന്തോഷമുള്ള മാസങ്ങളും ഐശ്വര്യമുള്ള സംവത്സരങ്ങളും തുടർന്നും ലഭിക്കേണ്ട എന്നാശാസിക്കുന്നു.

രണ്ടാം ഭാഗം

ആമുഖം

“തടങ്കൽക്കാലം തപോധന”എൻ മുന്നാം പതിപ്പിൽ ആശ്രമവുമായി ഏതാണ് ആദ്യകാലം മുതൽ തന്നെ വളരെയധികം ബന്ധപ്പെട്ട ഏതാനും ഉന്നത വ്യക്തികളുടെ അനന്യലഭ്യമായ പല അനുഭവങ്ങളും ആചാര രൂഹായിരുന്ന പ്രഗത വ്യക്തികളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രശ്നസ്ഥരായ ചിലരുടെ അനുസ്മരണകളും ചേർത്തെങ്കിൽ മാത്രമേ ആശ്രമത്തിൽ പൂർണ്ണമായ ഒരു ചിത്രം ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന ചില സമുന്നത സുഹൃത്തുക്കളുടെ ആരാൺഡിയമായ അഭിപ്രായത്തെ മുൻനിർത്തിയാണു അവ ചേർക്കുന്നത്. 20 വർഷം മുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പലരും കാണുകയോ വായിക്കുകയോ അറിയുകയോ ചെയ്യാത്തതുമായ വജ്ജുബിലി സുവന്നിലെ ചിന്താ രഹവും പ്രസക്തവും പടനാർഹവും നിത്യനൃതവുമായ ഏതാനും ലേവനങ്ങളും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

പത്രങ്ങളുടെ സ്വപ്നശിൽ പതിപ്പുകൾക്കും സ്മരണികകൾക്കും ഏതാനും ദിവസത്തെ അല്പായുണ്ട് മാത്രമെന്തുള്ളൂ. അവയെന്നാനും ഭൂതി പക്ഷംപേരും സുകഷിച്ചുവയ്ക്കാറുമില്ല. പലർക്കും സുകഷികാൻ സഹാവും കാണുകയില്ല. തുകി വിൽക്കും. എന്നാൽ പുസ്തകങ്ങൾ മനുഷ്യൻ മണ്ണടിഞ്ഞാലും തലമുറകൾ കൈമാറി നിലനിൽക്കും. അതു കൊണ്ടാണു വിദ്യാധനംപോലെ അറിവിൽ കേഡാരങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങളും ചോരമാർ അപഹരിക്കാതെ നിലനിൽക്കുന്നത്.

ജനാനവും പ്രഭവാധനവും പ്രാപിക്കാനും വിവേകവചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാനും പരിജ്ഞനാനം, നിതി, നൃയം, നേര എന്നിവയ്ക്കായി പ്രഭോധന ലഭിക്കാനും വക്തിരിവു കിട്ടാനും ജനാനികളുടെ മൊഴികൾ സഹായിക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ ജനാനികളുടെ ജനാനിയായ ശലോമോൻ ഉപദേശികളുന്നത്. വായിക്കുന്നവൻ വളരും; വായിക്കാത്തവൻ വളയും എന്നല്ലോ ആപത്തവാക്കും. ഓരോ ഇടവകയും കൈസ്തവ ഭവനവും നിത്യവും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഓരോ നല്ല ചെറിയ ലെബ്ബേറിയായി മാറിയാലേ നല്ല പുസ്തകങ്ങൾക്കു പ്രചാരവും സഭയ്ക്കു ചെതനയും സഭാംഗങ്ങൾക്കു ആത്മപ്രകാശവും ഉന്നതമായ ധാർമ്മിക മുല്യങ്ങളും സാധതമാകാൻ സാധിക്കു എന്നു സമർത്ഥിക്കാൻ പുതിയ വാദമുവെങ്ഗൾ ഒന്നും ഉന്നയിക്കേണ്ടതില്ല. പണം ഉണ്ടക്കിൽ സിമർഗ്ഗം കല്പിക്കും കടയും വാങ്ങി കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതുയർത്താം. സദ ഉയരുകയില്ലെന്നു വ്യക്തം. നിത്യജീവമൊഴികളുള്ള വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം എല്ലാ ദിവസവും വായിക്കുന്നവരും നമ്മുടെ സഭയിൽ താരതമേന വിരളമാണെന്നു ശവേഷണം ഒന്നും നടത്താതെ തരപ്പിച്ചു പറയാനാവും. കരം അടച്ച

രസീതും വൈദ്യുതി ബില്ലും ആധാരും മറ്റും ഭദ്രമായി സുക്ഷിക്കാനുള്ള രിട്ടമായി അലമാരയിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന വേദപുസ്തകത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. നിത്യവും ബൈഖിൻ എടുത്താലേ രസീതുകൾ നഷ്ടപ്പെടുകയുള്ളൂല്ലോ.

അടുത്തകാലത്തുനടന്ന ഒരു സംഭവം കൂടി അനുസ്മർത്തിപ്പിക്കേണ്ട (കമായല്ല). കുക്കിംഗ് ഗ്രാസ് കണക്കുവേണ്ടി തന്റെ ആധാർ കാർഡ് സമർപ്പിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സഭാക്കതയായ ഒരു വീട്ടിൽ ആധാരി നുവേണ്ടി വീടിലെ അലമാരകളും പെട്ടികളും എല്ലാം പരതി. ലഭിച്ചില്ല. ഒരു ദ്രോ കാണാതെപോയ വീട്ടിൽ വിളക്കു കൂത്തിച്ചു വീടു മുഴുവൻ അടിച്ചുവാരി അതു കണ്ണുകിട്ടുവരെ അനേഷിച്ചതുപോലെ വീട്ടിൽ അനേഷിച്ചു. ഒടുവിൽ നിരാഗയുടെ നിശലിബേഹിലും അപ്പൊ പ്രത്യാഗ്രയോടെ തന്റെ വേദപുസ്തകം തുറന്ന് ഒരു വാചകം വായിക്കാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. വേദപുസ്തകം തുറന്നതും പൊടിപിടിച്ചിരുന്ന ആധാരും ഭൂമിയുടെ കരമടച്ച രസീതും കണ്ണിൽപ്പെട്ടതും അനിച്ചായിരുന്നു. “യഹോവേ, തിരുവചനപ്രകാരം നീ അടിയന്നു നൽക ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്ന് ആ വീട്ടിൽ നൽകിപുർണ്ണം സന്ധം പറഞ്ഞു.

“നിന്റെ വചനം എന്റെ കാലിന്നു തിവവും എന്റെ പാതയ്ക്കു പ്രകാശവും ആകുന്നു” എന്ന സക്രീംതനക്കാരൻ്റെ തങ്ങവാക്യം നമ്മുണ്ടും വഴിനടത്തേണ്ട്.

രണ്ടാം ഭാഗത്തെ തങ്ങളുടെ സുഗന്ധവാഹികളായ വരമൊഴിക്കൾ കോർത്തുകൊണ്ടു മാറമണിയിച്ച എല്ലാവരോടുമുള്ള നമ്മിനെ സഹർഷം കുറിക്കാണ്.

തടാകം ആസ്രമം:

വജേ ജുബിലി ചിനകൾ

മിലിപ്പോസ് മാർ യഹോബിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

മാർത്തോമാസ്റ്റിഹായുദൈ പെപ്പറുക പാരസ്യും പുലർത്തുന മല കര ഓർത്തയോക്സ് സഭ നൃറാണ്ടുകളായി കേരളമല്ലിൽ വേറുപ്പിച്ചു നിന്നതല്ലാതെ കേരളത്തിനു പുറതേക്കു സുവിശേഷ ദാത്യവുമായി കടനുചെന്നിടില്ലെന പോരായ്മ ഒരളവിൽ പരിഹരിച്ചത് 1936 ജനുവരിയിൽ തമിഴ്നാട്ടിലെ കോയവത്തുർ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു 15 കിലോ മീറ്റർ പട്ടണത്താറു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തടാകം ശ്രാമത്തിൽ ഗുരുവായ ബിഷപ്പ് പാകൻ ഹാം വാൽഷിരേ നേതൃത്വത്തിലും സഭാമകളായ കെ. സി. വറുഗീസ്, റി. ഓ. മാത്യു, ഫാ. സി. വി. യോഹ എന്നിവരുടെ സഹകരണത്തിലും ക്രിസ്തുഖിഷ്യാദ്രേമം സ്ഥാപിച്ചതിലും ദാഡിയാണ്. ബിഷപ്പ് വാൽഷ് കൽക്കടാ ബിഷപ്പ്‌സ് കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ സ്ഥാനം രാജിവെച്ച് പത്തനിസമേരം സശിഷ്യനാരുടെ സ്വപ്നനാക്ഷാത്രങ്ങാരത്തിനായി അവർക്ക് നേതൃത്വം നൽകുവാൻ സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ആ വലിയ ത്യാഗപ്രവൃത്തി മലകര ഓർത്തയോക്സ് സഭയുടെ വിദേശമിഷൻ ഒന്നം നൽകി.

തടാകം ആസ്രമം വജേജുബിലി ആശോഷിക്കുന്നേബാൾ അതു യമാർത്ഥത്തിൽ മലകര ഓർത്തയോക്സ് സുനിയാനിസഭയുടെ വിദേശമിഷൻ വജേജുബിലിയാണ്. വിനയതോടെ നഡിനിർഭരമായ ശിരസ്സു നമിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ ഏതൊരു സഭാസ്ഥനെപറിക്കും ഈ സംരംഭത്തെ സ്ഥാരക്കുവാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ സഭാമകൾ ഏതുകണ്ണ് ഇതു മനസ്സിലാക്കുന്നുവെന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. തടാകം ആസ്രമത്തപ്പറ്റിയുള്ള കല്പനകളും ലേഖനങ്ങളും പലവുരു പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും അതിരേക്ക് ചരിത്രം പുസ്തകമായിത്തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അതിലെണ്ണാനുംപെടാതെ, ഇന്നയോളം എഴുതപ്പെടാതെ ഒരേടിരേക്ക് അല്പം ഭാഗം അനാവരണം ചെയ്യേണ്ട്.

1953 മെയ് ആദ്യ വാരം സിറിയൻ റൂഡ്യസ്റ്റ് സ് കോൺഫ്രേഡണ്ടിന്റെ (പിൽക്കാലത്ത് MGOCSCM) 45-ാമത് പദ്ധതിന് വാർഷിക പരിപാടി അനുംതിച്ചു വയ്ക്കുമ്പുള്ള പത്തനാട്ടിട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിരേക്ക് പാരിമിതമായ സാഹചര്യത്തിൽ നടക്കുകയാണ്. പ്രധാന പ്രസംഗകനും ധ്യാനഗൃഹവും 80 കഴിഞ്ഞ പരിഞ്ഞപ്രജനനായ ബിഷപ്പ് വാൽഷ് (ഈ

കോൺഗ്രസ്സുമായി അദ്ദേഹം ആദ്യം ബന്ധപ്പെടുന്നത് 1910-ൽ. തുടർന്ന് പല വർഷങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മുവ്വുപ്രസംഗകനായിരുന്നു. ഈ പ്രവർത്തന നത്തിലുംതയാണ് നമ്മുടെ സഭയുമായി അദ്ദേഹം അടുത്ത് ഇടപഴക്കുന്നത്. സഭയുടെ ഒരു ഉത്തമ സ്കേഡിനും അല്ലെങ്കാംക്ഷിയുമായി അദ്ദേഹം മാറി. സഭാസമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചു. ഹോസിൽ പോയി അന്നത്തെ അപ്രോ പാത്രിയർക്കീസ് ബാബായുമായി ചർച്ച നടത്തി. വിജയിച്ചില്ലെങ്കിലും തുടർന്നും ആഴമായി പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കൽക്കട ബിഷപ്പ് കോളജിൽ പ്രിൻസിപ്പൽ ആയിരിക്കവേയാണ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസംഗത്തിലെ സജീവ പ്രവർത്തകരായിരുന്നവരും മുൻ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടവരുമായ ശിഷ്യനാർ ഉണ്ടാക്കുന്നത്.)

കോൺഗ്രസ്സിൻ്റെ സമാപന പൊതുസമേളനം കോളജിൻ്റെ താൽക്കാലിക ഷഷ്ഠിയിൽ പ. റീവറുഗിസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാബായുടെ അദ്ദുക്കഷ്ടയിൽ നടക്കുകയാണ്. പി. ഇ. ഡാനിയേൽ റിബാൻ (പിൽക്കാലത്ത് ഡാനിയേൽ മാർ പീലക്കണ്ടോൻ) മുവ്വു ആതിമേയനായി കോൺഗ്രസ്സിൻ്റെ നടത്തിപ്പിൽ പൊതുവൈ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. പൊതുസമേളനത്തിൽ പല പ്രഭാഷപ്രസംഗങ്ങൾ നടന്നു. ബിഷപ്പ് വാൽഷിന്റെ ഉള്ളം എത്തി. അദ്ദേഹം ശാന്തമായി മാത്രം സംസാരിക്കുന്ന ആളാണ്. അല്ലെങ്കിലും മുന്നോട്ടു കൂടി ശ്രവണശക്തി കുറഞ്ഞ ഇടതുചെവിക്കു പിന്നിൽ ഇടതു കൈ ചുടി അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. നമ്മുടെ സഭയുടെ ദ്രോഷംമായ പാരമ്പര്യം, പുരാതനമായ ചരിത്രം, സർഎയമായ ആരാധന, അനുസ്ഥനമായ ദൈവശാസ്ത്രം ഇവയെ കൈയ്യും വാന്നോളം പുകഴ്ത്തി (അദ്ദേഹമാണ് വി. യാക്കോബിൻ്റെ കുർബാന തക്സാൽ അദ്ദുമായി ഒരു ധ്യാനപഠനം ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്). ക്രിസ്തീയ വിഖാസനേഹാളം പഴക്കമുള്ള ഒരു സഭയാണ് നമ്മുടേതെന്ന് അദ്ദേഹം അനുസ്മർപ്പിച്ചു. വി. തോമാ ഫൂഡായാൽ സമാപിതം. ബീട്ടണിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം എത്തുന്നത് ആറാം നൃംബിന്റെ അന്ത്യത്തിലാണ്. വലിയവനായ ശ്രിശിരിയുടെ സുവിശേഷ ദിനത്തുതിലും. ഓർമ്മയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ രണ്ടു വരികൾ കുറിക്കുന്നു:

“നിങ്ങളുടെ സഭ ഒരു സഭയായി ഇവിടെ തുടരുന്നോടും എൻ്റെ പുർവ്വിക്കനാർ (ബിഷപ്പ് അയർലണ്ടകാരനാണ്) വെറും കിരാതമാരായിരുന്നു. എകിലും കഴിഞ്ഞ നൃംബിലും ഈ നൃംബിലുമായി എൻ്റെ മുൻഗാമികളും ഇപ്പോൾ ഞാനും ഇവിടെ വരേണ്ടി വന്നു. നിങ്ങളുടെ അയൽക്കാരോടു ലോകരക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാനും അവനെ സാക്ഷിക്കുവാനും.”

ഈ പ്രസ്താവന എത്ര പേര് വ്യക്തമായി ശ്രവിച്ചുവെന്നോ ശ്രദ്ധിച്ചുവെന്നോ എന്നിക്കിവിവില്ല. എങ്കിലും മുൻബാണ്ടിൽ ഉപവിഷ്ടനായിരുന്ന കോളജ് വിദ്യാർത്ഥിയായ എന്നിക്കു ശക്തമായ ഒരാലാതാം ഏറ്റവും പോലെയുള്ള അനുഭവമായി. ബിഷപ്പിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന നൃറാഞ്ജകൾ പിന്നിട നമ്മുടെ സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്നേഹമസൃംഖമായ, എന്നാൽ വിമർശനാത്മകമായ ഒരു വിധിയെഴുത്തായി ഞാൻ വിലയിരുത്തി. അദ്ദേഹ തതിന്റെ കോൺഫ്രേഡണ്ടിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രവിക്കയും ധ്യാനത്തിൽ സംബന്ധിക്കയും ചെയ്ത എന്നിൽ അദ്ദേഹത്തോടു അതിരു ബഹുമാനവും ആദരവും ജനിച്ചു. വാക്കിനേക്കാൾ കൂടുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വവും ജീവിതവും ആഴമായി സംസാരിച്ചിരുന്നു. മേൽ ഉദരിച്ച വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥതയുടെയും സത്യദീക്ഷയുടെയും നമ്മുടെ സഭയോടുള്ള ആദരവിന്റെയും ക്രൈസ്തവത്മായ ബഹിരം സ്നേഹരണമായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഒപ്പും, ചിന്തിക്കുന്ന തലമുറയ്ക്ക് ഒരു വെള്ളുവിളിയായും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്കളുടെ മായ പ്രസ്താവനയെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത് ഇപ്രകാരമാണ്. റിങ്ഗളുടെ പുരുഷികനാരും സഭ മുഴുവനായും നൃറാഞ്ജകളായി ലാരത്തിന്റെ ഈ തതക്കേ കോൺഡിൽ അലസന്നാരായോ വിരസമാരായോ ചത്തതിനൊന്നത്തിനോൽക്കേ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതല്ലാതെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതചെച്ചതനും ഉൾക്കൊണ്ട് ജീവിച്ചില്ല. ഫലമോ, തൊട്ട് അഞ്ചൽക്കാരുപോലും ക്രിസ്തുവിനെ അഭിയാസതെന്നുപോകുന്നു. ഇത് ഒരു വിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിട്ടതോളം ആത്മഹത്യാപരമായ കൂത്യവിലോപമാണ്. അവിടെ ഇരുന്ന ഇരുപ്പിൽ ഞാൻ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു - ദൈവഹിതമെക്കിൽ അന്ത്യശാസം വലിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഗാലുപേരോടെക്കിലും ക്രിസ്തുവിലുള്ള രക്ഷയുടെ സഭേശം അറിയിക്കും. 12 വയസ്സു മുതൽ ഹൃദയത്തിൽ വച്ചു താലോ ദിച്ചിരുന്ന, ഭാവിയിൽ പുരോഹിതനായി സഭയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കണം എന്ന ആ തീരുമാനത്തിനു കൂടുതൽ ശക്തമായ പിന്തും അങ്ങനെ ലഭിച്ചു. ഒപ്പും ബിഷപ്പ് വാൽഷിനെ കൂടുതൽ അടുത്തറിയണമെന്നും പലതും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് 1954-ൽ ദക്ഷിണ റെയിൽവേയിൽ ജോലി ലഭിച്ച ഞാൻ ഏറ്റവും അടുത്ത സമയത്തുതന്നെ 1955 ഏപ്രിലിൽ തടാകം ആശ്രമത്തിൽ എത്തി അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരീതിയെയും കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചത്.

ക്രമേണ വാരാന്ത്യ അവധി ദിവസങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ആശ്രമത്തിലെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കുചേരിന്ന് ജീവിതത്തിനു കൂടുതൽ അർത്ഥം ക്രണ്ടിന്ത്യവാൻ സാധിച്ചു. അടുത്തറിയുന്നൊരും ബിഷപ്പിനോടുള്ള ബഹുമാനവും ആദരവും വർദ്ധിച്ചു.

അ കാലയളവിൽ എൻ്റെ പ്രതിഭിന യഥരിയുടെ ആദ്യവശത്തു ഞാൻ എഴുതി, ‘If I breathe my last somewhere in this region take the mortal frame to Tadagam Ashram and bury it there, if they allow.’ ഈനും അ ചിന്തയാണ് എന്നെ ഭരിക്കുന്നത്.

1959 ജനുവരി 9-ന് ബിഷപ്പ് വാർഷിക അന്തരിച്ചു. ഭൗതികഗരീരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹിതപ്രകാരം ചാപ്പലിന്റെ വടക്കുവശത്ത് മണ്ണിൽ ലളിതമായ രീതിയിൽ മറവുചെയ്തു. പിൽക്കാലത്ത് 1971-ൽ മാത്രമാണ് അവിടെ ഒരു മാർബിൾ ഫലകം സ്ഥാപിച്ച് പ്രത്യേകം വേർത്തിരിച്ചത്. നമ്മുടെ സഭയിലെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി നിരീരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത അ പുണ്യാത്മാവ് രോഗക്കിടക്കയിൽ സഭാസമാധാന വാർത്ത കേട്ട (1958 ഡിസംബർ 16) സന്നോഷിച്ചാണ് കടന്നുപോയത്. 1955 മുതൽ ആശ്രമസ്ഥാനിരിതനായി തുടർന്നെന്നാൻ 1962-ൽ ഏയിൽവേ ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ച് ആശ്രമാംഗമായി. ഈന് ആജീവനാർത്ഥം അംഗമായി തുടരുന്നു. കഴിയുന്ന ശ്രീതിയിലെക്കെ അവിടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചുകൊണ്ട്. ദൈവഹിതമെങ്കിൽ ശിഷ്ടായുണ്ട് അവിടെ താമസിച്ച് ‘ഉദ്ധരിക്കുവും ആശാസകരവുമായ വാർദ്ധക്യവും’ അനുഭവിച്ച് അവിടെന്നു മണ്ണിൽ അലിഞ്ഞു ചേരുവാനും ആശഹിക്കുന്നു.

എന്നുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ശ്രീതിയിൽ ചിന്തിച്ചു. ചിന്തിയ്ക്കുന്നവെന്ന ചോദിച്ചേക്കാം. ഈ സഭയിലെ അംഗമല്ലാതിരിക്കേ തന്നെ തന്റെ സർവ്വസന്നദ്ധത്വവും പെപ്പത്യുകാവകാശവും ലൈബ്രറിയും അന്ത്യകാലത്തോളം യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും കുടാതെ വേണ്ടതെ ശക്തമല്ലാതെ നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് (Weakly Church) നൽകി സഭയ്ക്ക് ഒരു വിദേശ മിഷൻ വിക്ഷണം പകർന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഒരു ബൈഡിഷ് മിഷൻറിച്ചക്കു റിട്ടയർ ചെയ്യുന്നോൾ അവകാശപ്പെട്ട അല്ലെങ്കിൽ ലഭ്യമായിരുന്ന എല്ലാജീവിത സഹകര്യങ്ങളും സമന്വയാലെ തൃജിച്ചു. പ്രതികുലമായ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രത്യാശയോടും ദയരൂത്തോടും എല്ലാം സഹിച്ചു ജീവിച്ചു. സഹപ്രവർത്തകർക്കും പരിചയപ്പെടുന്നവർക്കും സന്നോഷവും ആശാസവും ദയരൂത്തിൽ നിന്നു സീക്രിച്ചു വിതരണം ചെയ്ത ത്യാഗാജ്ഞലമായ അ ജീവിതം ഉയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളിയോട് പ്രതികരിക്കുവാൻ മലകര സഭാമകൾക്ക് ചുമതലയില്ലോ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തോടു നൽകി കാണിക്കുവാനും അശ്രേഷ്ഠമാതൃക പിൻപറ്റുവാനും നമുക്കു കടപ്പാടില്ലോ? നൃസാഖ്യ പിന്നിട്ടാർത്ഥയോക്ക് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സന്തതിയായി ജീവം കൊണ്ട ഈ ആശ്രമപ്രവർത്തനത്തോട് പ്രസ്ഥാന അംഗങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദിത്വമില്ലോ? 1949 മുതൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ഔദ്യമായി. തുടർന്ന് ജന

രൽ സൈക്രൂസ്മാനം ഉൾപ്പെടെ പല ചുമതലകളും വഹിച്ചു. ഈനും അതിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എൻ്റെ ഇന്നിയും മരവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ക്രിസ്തീയ മനസ്സാക്ഷി ആ രീതിയിൽ എന്നെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. കാല യവനികയ്‌ക്കുള്ളിൽ മൺമറഞ്ഞുപോയ മുൻകാല ആശ്രമപ്രവർത്തകരിൽ പലരും (ഒള്ളൂടു നാലാട്ടെ എൻ. എ. പിലിപ്പോസ് ശേമ്മാറ്റൻ, കല്ലുപ്പറ കെ. എ. ഏബ്രഹാം തുടങ്ങിയവർ) വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാന നേതാക്കളായിരുന്നു.

വിഷപ്പ് വാൽഷിരേ ചരമത്തിനു ശേഷം 1959 മെയ് മാസത്തിൽ കോലങ്ങേരിയിൽ ചേർന്ന വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് എക്ക കണ്ഠംമായി ഒരു പ്രമേയത്തിലും അദ്ദേഹത്തിരെ പാവനസ്മരണ എക്കാലവും നിലനിർത്തുവാനായി നന്ദിപുർവ്വം ‘വിഷപ്പ് വാൽഷ് സ്നാരക റീച്ചിംഗ് മിഷൻ’ രൂപംകൊടുത്തു. അതിരേക്ക് ആദ്യ മുലയന്മാരിൽ അന്തരുക്കാം അന്തരുക്കാം അന്തരുക്കാം അന്തരുക്കാം അന്തരുക്കാം 150 രൂപ സംഭാവനയും ചെയ്തു. ആ ഫണ്ട് പിൽക്കാലത്ത് പതിനായിരത്തിൽപ്പരം രൂപ യായി വളരുകയും പല പല വർഷങ്ങളിൽ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ റീച്ചിംഗ് മിഷൻ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് അതിരേക്ക് ചുമതലയും എന്നി കാഡിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ആ തുക എവിടെപ്പോയെന്നോ ആ പ്രവർത്തനത്തിന് എന്നു സംഭവിച്ചുവെന്നോ എരു രൂപവുമില്ല. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തോടു പ്രസ്ഥാനം പിൽക്കാലത്തു കാണിച്ച അനാദരവിനും നന്ദികേടിനുമുള്ള പ്രായശ്വിത്തമായും എൻ്റെ ചിന്തയെ വ്യാവ്യാപിക്കാം. കേൾക്കുവാൻ ചെവിയുള്ളവർ കേൾക്കുടെ. കാണുവാൻ കണ്ണുള്ളവർ കാണുടെ.

തടാകം, വിദേശമിഷൻ കേന്ദ്രമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ചില പ്രത്യേക പരിശീലനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരളത്തിനു ബെളിയിൽ തമി ശ്രീനാരാധാരാജൻകുമാർ ശക്തമായ സാമീപ്യം, കോയസ തുരുളു നമ്മുടെ സാമാന്യം വലിയ ഇടവക, തടാകത്തിരേ പിന്നോ കാവസ്ഥ, ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനും അനുവരെ കടനുചെല്ലാത്ത പുതിയ വയൽ. ഈ അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങൾ പുർണ്ണമായും മുതലാക്കുവാൻ സഭയ്ക്കു സാധിച്ചില്ലെന്ന് ഇത്തരുണ്ടത്തിൽ ചിന്തിക്കണം. അതതു കാലങ്ങളിൽ രൂപംകൊടുത്ത നിർവ്വാഹക സമിതികളും അംഗങ്ങളും പ്രവർത്തകരും അവരവരുടെ ചുമതലയോട് നീതിപുലർത്തിയോ എന്ന ആത്മശോധനയും അനിവാര്യമാണ്. ലഭ്യമായിരുന്ന സാഖ്യത കൾ വേണ്ട സമയത്ത് വേണ്ട രീതിയിൽ തരപ്പെടുത്തി ഉപയോഗയോ ശ്രമാക്കിയോ എന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നഷ്ടപ്പെടുന്ന അവസരങ്ങൾ തിരികെ കിട്ടുകയില്ല. Time and Tide waits for no man. നഷ്ടപ്പെട്ട അവസരങ്ങളെ ഓർത്ത് നിരാഗരയായി കരഞ്ഞ് സ്വയം ശപിച്ചിട്ടോ അനുവിൽ

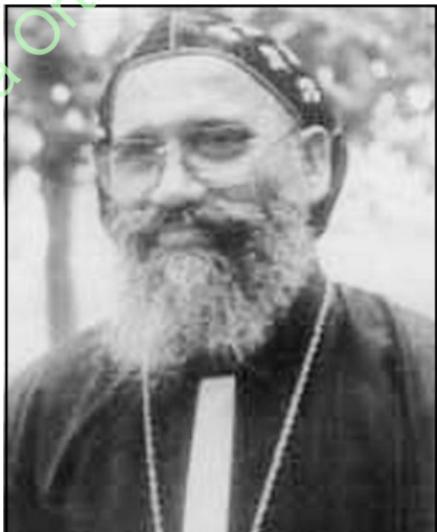
പഴിചാരിയിട്ടോ കാര്യമില്ല; പശ്ചാത്തപിക്കാം, പാംങ്ങൾ പറിക്കാം. എന്നാൽ പുതിയ ദർശനത്തോടെ, നിശ്ചയദാർശ്യത്തോടെ ‘കീഴേയുള്ള അദ്ധ്യമായ ശാശ്വതഭൂജങ്ങളിൽ’ ആശയം വച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടു കുതിക്കാം. ഈന് കരണിയമായിരിക്കുന്നത് ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു കടപ്പാടുണ്ട്. ആയതിന് ഉണ്ടനു പ്രവർത്തിക്കാം.

സഭ മുഴുവനായും അതിന്റെ അലസമനോഭാവത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടന് (വജ്ജുബിലി സംബന്ധിച്ച് പരിശുദ്ധ ബാബായുടെ കല്പപന എല്ലാ മുട വകകൾക്കും, സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ, മറ്റ് പ്രമുഖരെന്നു കരുതപ്പെട്ടുന്ന വ്യക്തികൾ തുടങ്ങിയവർക്കും അയച്ചിട്ട് പ്രതികരിച്ചുവർ വളരെ കുറവ്) സജീവമായി രംഗത്തിനങ്ങളാം. കുറഞ്ഞപക്ഷം ഭാരത വീക്ഷണത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഈ വൈകിയ വേളയിലെക്കിലും നമുക്കു സാധിക്കണം.

വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം, യുവജനപ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിയ ആദ്യാത്മിക സംഘടനകൾ യോഗ്യരായ യുവതിയുവാക്കളെ ഈ ദർശനത്തിൽ വളർത്തിയെടുക്കണം. ബെറും യുവജനമേളകളായോ യുവജനസംഗമ അഭ്യാസായോ അവ അധിക്കരിച്ചു കൂടാ. പൊതലിനു ബാല്യപ്രായത്തിൽ തന്നെ സുവിശേഷ ദർശനം ലഭിക്കുമാൻ മാതാപിതാകൾ കുണ്ടുങ്ങളെ സുക്ഷ്മതയോടെ വളർത്തുകയും സണ്ടേസ്കൂൾ തലം മുതൽ വേണ്ട പട്ടം സംവിധാനം ഈ വിഷയത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയും വേണം.

M.G.O.C.S.M-ൽ അന്യാധിനപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന ‘ബിഷപ്പ് വാൽഷ് സ്മാരക റീംഡിംഗ് മിഷൻ ഫണ്ട്’ പലിസ്റ്റുകൾക്കും മിഷൻ പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചും കൂടുതൽ സംഖ്യയിൽ സംബന്ധിക്കാം. മുന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ നൃഗാണ്ക് അവസാനിക്കും. പുതിയ നൃഗാണ്കിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം പുതിയ സഹസ്രാബ്ദിയിലേക്കുള്ള കാൽബവ്യപ്പു കുടിയാണ്. പതിനെട്ടാം നൃറാണ്കിൽ അന്ത്യശക്തത്തിൽ ദൈവത്തിൽ നിന്നു വൻ കാര്യങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനുവേണ്ടി വൻ കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കാം എന്ന യോക്കൽ വില്യും കേരിയുടെ ആപ്തവാക്യം ഇന്നും അർത്ഥവത്താണ്. ആ ദർശനം ഈ തലമുറ പങ്കുവെയ്ക്കുമെങ്കിൽ, അതിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് സാക്ഷ്യജീവിതത്തിൽ മുന്നോട്ടുമെങ്കിൽ, നാം ഈ ഒരിക്കലും ആരുടെ മുന്നിലും ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്തേണ്ടി വരില്ല. നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്ന് പുതിയ ദർശനം കാണുവാനും കാതുകൾ തുറന്ന് രക്ഷകൾ വിളി കേൾക്കുവാനും മനസ്സുകൾ തുറന്ന് ആ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നിശ്ചയദാർശ്യത്തോടെ ചരിക്കുവാനും ഈ വജ്ജുബിലി ഇടയാക്കും!

തടാകം ആശ്രമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം സജീവിത മുന്നേറ്റ തതിൽ അതതു കാലങ്ങളിൽ ആശ്രമത്തിലെ സഹകര്യങ്ങൾ പ്രയോജ നപ്പടുത്തിയിട്ടുള്ള സ്നേഹിതർ ആരമ്പണാധന ചെയ്ത് ഈ ജുഡിലി വർഷത്തിൽ ആശ്രമത്തോടുള്ള അവരുടെ പ്രതിബേദത യാമാർത്ഥ്യ മാക്കണം. ജുഡിലി സ്മാരകമായി നിർമ്മിക്കുന്ന സെൻ്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാലഭവനം, 25 വർഷം സേവനസരണിയിൽ പിന്നിട ബിഷപ്പ് വാൽഷ് മെമോറിയൽ മെഡിക്കൽ സെൻ്റ് (ക്ഷസിംഗ് ഹോസ്) റിഞ്ജ് വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾ, വാൽഷ് മെമോറിയൽ പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ വികസനം എന്നിവയിൽ സഭാസ്നേഹിതർ പങ്കുചേരേണ്ടതാണ്. യോഗ്യരായ പ്രവർത്തകരെ നൽകിയും നിശ്ചിത കാലയളവിലെ സേവനങ്ങൾ കാഴ്ച ചെയ്യും, നിരതരമായി പ്രാർത്ഥിച്ചും സന്ദർശനം നടത്തിയും, സന്നേഹി തരുടെ സഹകരണത്തിന് പ്രചോദനം നൽകിയും ആശ്രമസ്നേഹിതരായി അവരെ സമർപ്പിച്ചും ഈ സദ്ബന്ധത്തെ സഹായിക്കാവുന്നതാണ്. ‘ഈ ചെറിയവർിൽ ഒരുതന്നെ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം എന്നിക്കു ചെയ്തിരിക്കുന്നു’വെന്നു കല്പിച്ചവനായ രക്ഷകരെ വാക്ക് ജീവിതത്തിൽ മാർഗ്ഗ ദർശനം നൽകും! അവൻ്റെ തിരുനാമം മഹത്വപ്പെട്ടെട്ട!

താക്കത്തിൽ തണൽ വിരുദ്ധ തരുണിമണികൾ

(താകം ആശ്രമത്തിൽ അക്കത്തള്ളത്തിലെ ശക്തിക്രൈങ്ങളേന്നോ പിന്നണിഗാധകരേന്നോ കൊച്ചുമമാരേന്നോ വിശ്വഷിപ്പിക്കാവുന്ന ക്രിസ്തുവിൽ മൺവാടികളായ മുന്നു കൂടുവേലക്കാരെ മാലോകരായ അവരുടെ ശതകങ്ങൾക്കിനുള്ള മക്കളുടെ അറിവിനുവേണ്ടി തിരുപ്പിലെ വലിച്ച് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. അനുഭവസന്ദര്ഭം സ്നേഹ നിധികളും അതിലുപരി ആത്മികശക്തി ദ്രോതര്യുകളുമായ അവരുടെ സമാതൃകകൾ വരുംതലമുറകൾക്കും പ്രചോദനപ്രദമാണെന്നു പ്രശം സകുടാതെ പ്രകീർത്തിക്കാനാവും. ഏറ്റായാൽ 80 കഴിഞ്ഞ രണ്ടുപേരും എൻപതിൽ പടിവാതിലിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരുള്ളം അവൈദികനായ ശ്രമകർത്താവിൽ മുമ്പിൽ നടത്തിയ “കുന്നാരത്തിലെ” ചില രഹസ്യങ്ങൾ സഭാപരമായ നിരോധനമില്ലാത്തതിനാൽ അനുവാചകരുടെ മുമ്പിൽ പരസ്യമാക്കുകയാണ്. മുന്നു പോരും പിന്നീട് അന്തരിച്ചു.)

മരിയാമം: ആത്മിക പക്ഷര പ്രകടിപ്പിക്കാത്ത മഹതി

താകം ആശ്രമത്തിൽ എത്രുന്നതിനും ശ്രാമിന്മാരെ പലവിധത്തിൽ കഴിവെത്തുപോലെ സഹായിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചതിലുള്ള സംതൃപ്തി കളിയാടുന്ന മുഖം. മറ്റൊരിവർക്കിനും ശാന്തമായി കൂടുതൽ അറിയാനും മനസ്സിലാക്കാനുമുള്ള വ്യഘ്ര മുമ്പിൽ നിൽക്കുവോഴും തന്നെ പ്ലറ്റി ആരും ഓന്നും അറിയേണ്ട ഏന ചിന്തയും. കൂത്യും ഏഴു ദശാബ്ദം മുമ്പ് 1945-ൽ താക്കത്തിൽ എത്തിയ മലപ്പള്ളി വെള്ളത്തെ മോട്ടിൽ വി. റി. മരിയാമയ്ക്ക് ആശ്രമത്തെപ്പറ്റിയും ആശ്രമത്തിലുടെ കടന്നുപോയ അനുശൃംഖല വ്യക്തികളെപ്പറ്റിയും ഒരു വലിയ ശ്രമം ചമയക്കാനുള്ള സ്ഥരണകളുടെ കുന്നാരം തന്നെ ഉണ്ട്.

തന്റെ പിതൃസഹോദരിപ്പുത്രനായ പായിക്കാട്ടു ജോർജ്ജ് അച്ചനിൽ നിന്നാണു താകം ആശ്രമത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നത്. പരേതനായ അച്ചൻ ഒന്നു രണ്ടു വർഷം താക്കത്തിൽ താമസിച്ച് അവിടത്തെ ആദ്യാത്മിക ജീവിതത്തിൽ മധ്യ ആസ്വദിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു.

ഹൈസ്കൂൾ പഠനം കഴിഞ്ഞ വീടിൽ കഴിയുവോഴാണ് ഈ ആശ്രമവുതാനം അറിയുന്നത്. വിവാഹജീവിതത്തെപ്പറ്റി താൽപര്യം തോന്തി തിരുപ്പനും മാത്രമല്ല വിവാഹം തന്നെ വേണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിലുണ്ടും മറിയാമയും സഹോദരനാരും ആ തീരുമാന തേതാടു വിയോജിച്ചു എങ്കിലും മരിയാമയുടെ മനസ്സു മാറ്റാൻ കഴി

ഞഠില്ല. ‘അവർക്കുതാണിഷ്ടമെങ്കിൽ പിന്നെ നമ്മൾ എന്തിനു നിർബ്ബ സ്ഥിക്കുന്നു’ എന്ന പ്രായോഗികചിന്തയിൽ പിതാവും പുത്രമാരും ആശ സിച്ചു. തനിക്കുള്ള ഭൂസത്ത് ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. തന്നെ നോക്കുന്നവർക്ക് അതു ലഭിക്കുമെന്ന വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടെങ്കിലും അതൊന്നും മറിയാമ്പയ്ക്കു പ്രശ്നമല്ല. ‘വിജ്ഞിനേന്പുറി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പെണ്ണിനു മല്ലി നെപുറി ചിന്തയില്ലനു’ പറയുകയായിരിക്കും ഏറെ ശരി. പ്പൂയുടെയും മമ്മിയുടെയും ലളിതജീവിതവും ആശ്രമത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക അന്ത രീക്ഷഘവും ആശ്രമത്തിലെ ഒരു പിന്നണിഗായികയായ മറിയാമ്പയിലെ സേവനത്തിന്റെ ദീപശിവവരെ കൂടുതൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

ഗ്രാമങ്ങളിൽ സഹപ്രവർത്തകരുമെന്നിച്ചു സഖവരിച്ചു ഗ്രാമിണന്ത്രീകർക്കു ശുചിത്വത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിനും ഗർഭിണികർക്കും പ്രസവക്കാർക്കും ധമാസമയം ഉപദേശവും പരിചരണവും നൽകുന്നതിനും സാധിച്ചത് ഒരു ദൈവന്മാന്യാഗമനമന്നുതന്നെ മറിയാമ്പ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതിനിടയിൽ പാലക്കാടു ഫോഡി മിഡ്ലേവർമാർഡിൽ പരിശീലനം തേടുന്നതിനും തന്റെ സേവനങ്ങൾക്ക് ആധികാരിക്കത നേടുന്നതിനും സാധിച്ചു. പ്രസവശുശ്രൂഷയെ സാംബവന്യിച്ചിടതേം തികച്ചും അജസ്താതരായിരുന്ന ഗ്രാമിണ വന്നിതകർക്കു മറിയാമ്പ ഒരു മാലാവെ തന്നെയായിരുന്നു. നേരത്തെ ആശ്രമത്തിലെ ഡിന്റെപൻസിറിയിലും സിസ്റ്റർ മറിയാമ്പ സേവനം ചെയ്തിരുന്നു.

തിരിഞ്ഞെ നോക്കുന്നേം ആശ്രമത്തിൽ വരേണ്ടതില്ലായിരുന്നു എന്നു തോന്നാറില്ലെന്നും പ്രശ്നങ്ങൾ വരുന്നേം ശ്രദ്ധില ചിന്തകൾ മാനുഷികമായ രീതിയിൽ കുറെയൊക്കെ അലട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി മറിയാമ്പ പറഞ്ഞു. ആശ്രമത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നേം പ്രവർത്തനങ്ങൾ പോരെന്നുള്ള ഒരു തൃപ്തിരിഹിത്യമുണ്ടെന്നും അതിന്റെ കൂട്ടും ആരുടെയെങ്കിലും തലയിൽ ചാരാനാവില്ലെന്നും പറഞ്ഞ സുവിശേഷവേലയിലെ ആ കൂടുവേലുക്കാരിക്കു നിരാശയോ മരണത്തെ പ്പറ്റിയുള്ള ഭീതിയോ തെല്ലും ഇല്ലെന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും ആത്യന്തികമായി അനുസരണത്തിന്റെ വലയത്തിൽ അമരുന്നതാണല്ലോ ആശ്രമജീവിത നിയമത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലുകളിൽ ഒന്നു എന്നെത്ര മറിയാമ്പ അനുസ്മർത്തിപ്പിച്ചത്. ആശ്രമ ജീവിതവുമായി താഭാത്യും പ്രാപിക്കാനും ഇന്ന് ഇടത്താവളത്തിൽ കണ്ണുമുട്ടിയിട്ടുള്ള സകലരോടും സമന്വാദാവം വച്ചു പുലർത്താനും കഴിഞ്ഞ മറിയാമ്പയ്ക്ക് ആശ്രമത്തിന്റെ മല്ലിൽത്തന്നെ വിലയം പ്രാപിക്കണമെന്ന ചിന്തയാനുള്ളത്.

താക്കത്തിലെ പത്രം അധികം അറിയ്ക്കിട്ടില്ലാത്ത ധന്യമായ അടുക്ക ഉയിൽ ഇന്നും വേണ്ടിവന്നാൽ തനിച്ചു പെരുമാറുന്നതിനും ആശ്രമത്തി ഏഴ്യും ചാപ്പലിഞ്ഞും അങ്ങനും തുത്തുവാൻ വൃത്തിയാക്കുന്നതിനും അതിമിക്കളെ ഒരു ക്രിസ്തീയ സുകൃതമെന്ന നിലയിൽ സസ്നേഹം സർക്കരിക്കുന്നതിനും സംസ്കൃതചിത്രയായ ആ നാരീമൺകു കഴിയുന്ന എന്ന എടുത്തു പറയുമ്പോൾ പ്രശംസയാണെന്നും അതിശയോക്തിയാണെന്നും അരെകിലും ആരോപിച്ചാൽ അതു കൃതശ്ലംഗതയുടെ പര്യായം മാത്രമായിരിക്കും.

എലിയാമ് ചാക്കോ: പ്രത്യാശയുടെ പ്രതീകം

താകം ആശ്രമത്തിലെ സുദീർഘമായ ജീവിതം, അസാധാരണമായ സേവനം എന്നിവയാൽ അവിന്മർഖനായരായ കൊച്ചുമാരിൽ ശതാഭിഷിക്തയായ എലിയാമ് ചാക്കോ (കുഞ്ഞമ) ആദ്യാത്മിക ജീവിതം ചെറുപ്പത്തിലെ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതാണെന്ന വസ്തുത അവർ പായുന്നതുവരെ പലർക്കും അജ്ഞാതമായിരുന്നു. 1956 മുതൽ ആശ്രമവുമായി കൂരിച്ചൊക്കെ അടുത്തിടപട്ടിട്ടുള്ള രാഖൈന നിലയിൽ, മനുഷ്യസേവനത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ കത്തിയെരിയുന്ന ഈ കന്യാസ്ത്രീകളുടെ ധന്യജീവിതത്തെ പൂറി ഇതുവരെ വേണ്ടവിധമാരായാതിരുന്നതു ശരിയായില്ലെന്ന് ഒക്കണ്ണപ്പോൾ തോന്നാൻ കാരണം കുഞ്ഞമയുടെ ത്യാഗനിർഭരമായ ജീവിതം തന്നെ.

ഈന്നതെത്തെ ആദ്യമാംഗങ്ങളിൽ എറ്റവും കൂടുതൽ വായിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് ഒരു സമാനം വച്ചാൽ അത് കുഞ്ഞമയ്ക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും കിട്ടുകയില്ല. വായന മുലം സഭാസംബന്ധമായും മറ്റൊരുള്ള അത്യാധുനിക വിവരങ്ങളും അവർക്കു നിശ്ചയമാണ്.

നല്ല നർമ്മബോധമയുള്ള വ്യക്തിയാകയാൽ തമാശകൾ രസിക്കുന്ന തിനും ചിരിക്കുന്നതിനും പറയുന്നതിനും പ്രത്യേക വിരുതുണ്ട്. ചെറുതും വലുതുമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും കുഞ്ഞമയുടെ വിമർശനലിപ്തമായ വാക്കുകൾക്കു കഴിവുമുണ്ട്. അവ ദ്രോനാട്ടത്തിൽ ആരോധ്യം മുറിപ്പെടുത്തുകയോ ഇടപെടുന്നവർിൽ വെറുപ്പുണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു വിരളം. ഇക്കാര്യത്തിൽ കുഞ്ഞമ ഒപ്പവാദമാണെന്നു പറയുന്നതാവും എറെ ശരി.

മേൽപ്പാടം കോട്ടയിൽ പടിഞ്ഞാറേ പുത്തൻപറമ്പിൽ കുടുംബവാംഗമായ എലിയാമ് ഇന്ത്യ സംത്രണ്യം നേടിയ 1947 ഓഗസ്റ്റിലാണ് സത

ന്റെ ജീവിതപാതയിൽ സഖവിച്ചു തകാകത്തിൽ എത്തുന്നത്. തന്റെ മാതാവിൻ്റെ മാർത്തേജാമാ സഭാപാരസ്യരൂപമാണു പാലക്കാടുള്ള ആശ മത്തിൽ ചേരുമെമ്മനുള്ള ചിന്തയ്ക്കു നിബാനം. നമ്മുടെ സഭയിൽ ആശ മങ്ങൾ ഉള്ളതായി അന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുമില്ല. രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ അമ്മ മരിച്ചു. വീടിൽ ആരുമില്ല. തന്നെ വിവാഹം ചെയ്തതയ്ക്കെ സാമെനായിരുന്നു അപ്പനും മറ്റും ആശഗഹം; തന്നിക്കാശങ്കിൽ സുവി ശേഷവേലയ്ക്കു പോകണമെന്നും. അങ്ങനെ തിരുവല്ലാ വാരിക്കാട്ടു വനി താമസിരത്തിൽ പറിച്ചു. ‘അപ്പൻ്റെ ചേട്ടൻ്റെ മകളായ നഴ്സ് തക്കമയും പഴുംപള്ളിൽ ദാവിദചുനും ഓനിച്ചാണ് താൻ ആദ്യം ആശമത്തിൽ എത്തുന്നത്. തക്കമയും താനും ശോശാമ്മയും (ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസിൻ്റെ പത്തിനി) ആലുവായിൽ നിന്നു കോയവത്തുരിൽ എത്തി. അവിടെനിന്നു കാളവണ്ഡിയിലായിരുന്നു തങ്ങൾ ആശമത്തിൽ ആഗതരാകുന്നത്.’

ആശമത്തിൽ എത്തിയശേഷം ശ്രാമസംഘരശനം, ഡിസ്പേൻസറി പ്രവർത്തനം എന്നിവയിൽ സഹകരിച്ചു വന്നു. ഈ പ്രവർത്തനം തനിക്കു ഹിതകരമായി തോന്തി. താങ്ങരാച്ച സഭങ്ങൾക്കുൾ നടത്തി വന്നു. പാട്ടുകൾ പാടി കൂട്ടിക്കളെ പരിപ്പിക്കും. കൊഞ്ചം തമിഴും പറി ക്കാൻ പറ്റി. റംപം ജോലിയും.

ശ്രാമിണരെ ശുചിത്വമാർഗ്ഗങ്ങൾ പരിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവർക്കു വേണ്ടി കക്കുസ്ഥുകളും ആശേമം നിർമ്മിച്ചു കൊടുത്തു. പക്ഷേ പലരും കക്കുസിനെ സാക്ഷിനിനും പഴയരിതി തന്നെയാണു തുടർന്നത്. ശ്രാമ സന്ദർശനവേളയിൽ പലപ്പോഴും മാത്രും പി. ജോൺ (1999 ജൂലൈ മധ്യ ത്തിൽ മരിച്ചു), കെ. വി. തോമസ്, എബ്രഹാം അബേവർ, സി. സി. കോര, എം. എ. കോര മുതലായവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ എം. എ. കോര ഒഴിച്ചുള്ളവരെല്ലാം പിന്നീടു വെദിക്കരായി. പത്തു മൺ ആകുന്നേം ദേക്കും ഡിസ്പേൻസറിയിൽ എത്തെന്നും. പ്രസാദക്കുള്ളം ഉണ്ടാവും. ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുക, മുറ്റം അടിക്കുക, അതിമിക്കളെ സൽക്കരിക്കുക, കുപ്പികാരുങ്ങളിൽ കഴിവതു സഹായിക്കുക മുതലായവ ആശമാംഗങ്ങളുടെ നിത്യജീവിതപര്യകളിൽപ്പെട്ടതാണ്. അന്നും ഇന്നും വേലക്കാരുടെ സഹായം ഇത്തരം ജോലികൾക്കില്ലായിരുന്നു. എല്ലാം സന്ദേശത്തോടെ ചെയ്തുവന്നു. പ്രയാസം തോന്തിയിട്ടില്ല. നിരാഗര്യക്കും കാരണമില്ല. കലപ്പയ്ക്കു കൈവെച്ചുശേഷം പിനോട്ടു നോക്കേണ്ട കാര്യവുമില്ലല്ലോ. എല്ലാം നന്നായി നടന്നു. പണമല്ല പവപ്പോഴും പ്രശ്നം. വേണ്ടതു ആളുകളുടെ കുറവാണു പ്രശ്നം. അത് ഇന്നു കൂടുതലായി അനുഭവപ്പെടുന്നുമെങ്കിൽ. ദൈവം തക്കതായ ആളുകളെ അയയ്ക്കുമെന്നു വിശദിക്കുന്നു.

ആശ്രമാധികൃതരുമായി ഏറ്റവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അഭിപ്രായ അസർ പറയും. സീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും പിനെ കൂടുതൽ പ്രതിക രണ്ട് ഇല്ല. ഈ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്താവന സമേളനങ്ങളിലും മറ്റും പോയി ആശ്രമത്തെ ശരിയായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നത് ഒരു കൂറ വാൻ. ബിഷപ്പ് വാൽഷ് തന്നെ വിദ്യാർത്ഥി സമേളനങ്ങളിലെ പ്രധാന പ്രസംഗകനായിരുന്നല്ലോ. വിസിറ്റർ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായ മാർ തെയോഫിലോസും, മാർ യൗസോബിയോസും വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫ്രഞ്ച് സിന്റ് മക്കളും? മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതം ഒരുവിൽ പ്രശ്നാഭിപ്പിക്കുന്ന തിനും സന്തം ജീവിതം ക്രമമായ പ്രാർത്ഥനകളിലുംതന്നും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി കൂറുന്നതല്ലാം സാധിച്ചതിൽ സംസ്കരിച്ചുണ്ട്. “നിരാൾ എന്ന വാക്കിന് എൻ്റെ ജീവിതനിലംബങ്ങളിൽ സ്ഥാനം കൊടുത്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ മനസ്സിലെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരുമായുള്ള സഹബാസം കൊണ്ടും ആരോഗ്യകരമായ തുറന്ന സംഖാദം കൊണ്ടും ആശയവിനിമയം കൊണ്ടും മറ്റും ആശാസവും ദേശനും. അതുകൊണ്ടു തടിക്കും കാരുമായ വളവില്ല; വാതമുണ്ടാക്കില്ലോ. ജീവിതം ആശ്രമവുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ താകകം സമിത്രത്തി യിൽതന്നെ തങ്ങളുമെന്നാണ് അന്ത്യാഭിലാശം. മരണശേഷവും എൻ്റെ ആത്മാവ് താക്കത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടാവുമെന്നുള്ള വിചാരവും ഇല്ലാതില്ല.” പ്രതീക്ഷയും പ്രത്യാശയുമാണ് ഏലിയാമ്മയുടെ മുഖ്യമുദ്ദകൾ.

സാറാമം: ശതിമാരി താക്കത്തിൽ പതിച്ച തരംഗിണി

‘ഒരു ക്രൈസ്തവ ശിരൂ അതിന്റെ കുറ്റംകൊണ്ടല്ലാതെ ഫിന്റുവായി വളരെണ്ടി വന്നുകുമെന്നുള്ള ചിന്തയും ഉൾക്കെണ്ണംയും തജ്ജന്നുമായ മനോവേദനയുമാണ് എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ നിർണ്ണായകമായ സംഭവം. സാന്തുഷ്ടിപരമായി ഒഴുകിയ എൻ്റെ ജീവിതത്തരംഗിണി ശതിമാരി താകകത്തിൽ പതിച്ചപ്പോൾ ഒരു നദി അതിന്റെ ഭർത്താവെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന സമുദ്രത്തെ പുൽക്കുന്ന ഒരു ചാരിതാർത്ഥവും.’ പത്തു വർഷം നാല്ലിലും 25 വർഷം നീം സുപ്രഭാത്യം പ്രശ്രദ്ധിപ്പിച്ചു സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചശേഷം താക്കത്തിലെ ബിഷപ്പ് വാൽഷ് മമ്മോറിയൽ ആശുപത്രിയിൽ എത്തുകയും പ്രായംകൊണ്ടു പ്രവർത്തന പരിഡി കടന്നു ഇപ്പോൾ താകകം ആശ്രമാംഗമായി വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സിറ്റുൾ സാറാമം വരുന്നിന് തന്റെ ജീവിതപുസ്തകത്തിന്റെ താളുകൾ എൻ്റെ മുസിൽ തുറന്നു വച്ചു.

100 വർഷം മുമ്പു പുത്രൻകാവു പുത്രൻപുരയ്ക്കൽ വറുച്ചീസിന്റെ പുത്രിയായി ജനിച്ച സാറാമംയ്ക്കു സഹോദരിമാരപ്പോലെയോ ഏക

സഹോദരനേപ്പോലെയോ ഇ.എസ്.എൽ.സി. എന്ന കടമ കടക്കാൻ കഴി ഞാഡില്ല. തുടർന്ന് ഒരു സ്കേഡിതയുടെ ആലോചനയോടെ മദ്രാസിൽ എത്തി. നഷ്ടപിംഗ് കോഴ്സിൽ ചേർന്നു. അനു നഷ്ടപിംഗിനു ചേരാൻ ഇ.എസ്.എൽ.സി. ജയിക്കണമെമനില്ലായിരുന്നു. സർസ്വദാവിധ്യം സമർ തമയുമായിരുന്നതിനാൽ ഡിസ്ട്രിക്ഷൻകോടുകൂടി സാറാമ വറുഗൈസ് പാസ്സായി. നല്ല വിദ്യാർത്ഥിനിക്കുള്ള ഒരു പവർസ്സ് മെഡലും നേടി. നഷ്ടപിംഗ് മേഖല ഏതാണ്ടു മോശമാബന്നനു പലരും ചിന്തിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നല്ലോ അത്. 13 രൂപ രൈസ്പേസ്സ് കിട്ടിയിരുന്നു. മൊത്തം പ്രതിമാസചുലവും 10 രൂപയും. പാസ്സായശേഷം മെസുർ സർവീസിലാണു പ്രവേശിച്ചത്.

പഠിക്കുവോഴും ജോലി ചെയ്യുവോഴും വിവാഹത്തെപ്പറ്റി കാര്യമായി ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. അശേഷരിച്ചുമില്ല. മറ്റാരുടെയും ശക്തമായ പ്രേരണയും ലഭിച്ചില്ല. മറ്റുള്ളവരെ ആശയിക്കാതെ സത്ത്വത്വമായി ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള അഭിനിവേശത്തിന്റെ പാതയിൽ വിവാഹം വിലങ്ങുതടിയുമായില്ല. ഇതിനീടെയിൽ ഹംഗാമയിൽ നെന്റിംഗയിൽ സകോളർഷിപ്പും ലഭിച്ചതിനാൽ 1946-48-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തുന്നതിനും സാധിച്ചു.

‘മെസുറിൽ ജോലി ചെയ്യുവോഴുണ്ടായ ഒരു സംഭവമാണ് എൻ്റെ ജീവിതത്തെ തിരിച്ചു വിട്ടതെന്നു പറഞ്ഞേല്ലോ. അതു വിശദമാക്കാം. ഒരു ദിവസം ഒരു ക്രിസ്തീയ യൂഖ്യതിയെ പ്രസവത്തിനായി ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. സിസേറിസനു വിഡേയയായി ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു. അനുന്നതനെ ആ യൂറോ മാതാവ് ഹിമോഫീലിയാ മുലം മരിച്ചു. കൂട്ടിയെ വളർത്താൻ പ്രയാസമാബന്നനു പറഞ്ഞു പിതാവ് ഉപേക്ഷിച്ചു പോയി. കുറിച്ചുനാൾ കുട്ടിയെ ആശുപത്രിയിൽ തന്നെ വളർത്തി. പിന്നീട് ആ കുട്ടിയെ ഒരു ഹിന്ദു ബോർഡിംഗിൽ വളർത്തുന്നതിനായി നൽകാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ആ കുട്ടി ഒരു ഹിന്ദുവായിത്തിരുമല്ലോ എന്ന ചിന്ത എൻ്റെ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ മാറ്റിച്ചു. അവനെ എടുത്തു വളർത്താൻ താൻ തീരു മാറിച്ചു. എൻ്റെ മാതാവ് എന്നോടൊപ്പമായിരുന്നനു താമസിച്ചിരുന്നത്. അമ്മയോടു പറഞ്ഞേപ്പോൾ ‘ചേട്ടതിമാരുടെ ആരുടെയെക്കിലും ഒരു കുട്ടിയെ കുടുക്കി വളർത്തുകയോ പഠിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പോരെ’ എന്നു ചോദിച്ചു. ‘പിനെ നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ’ എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞു. താനവനെ എടുത്തു വളർത്തി. മാമോദീസാ മുക്കി. ജോണി എന്ന പേരിടുകയും ചെയ്തു. 1970-ൽ താൻ റിട്ടർ ചെയ്തു. ഇതിനകം എന്നീകൾ സന്നമായി വീടും ചെറിയ പറിസ്ഥിംഗുകളും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ തുടർന്ന് അവിടെ താമസിച്ചു. ജോണി വളർന്നു ബി.കോം. വരെ പറിച്ചു. പക്ഷെ കൂടും കൂടി കുടിയും പറിച്ചു. എൻ്റെ പണത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും വളർത്തു മകൻ നശിപ്പിച്ചു. എത്ര പറഞ്ഞിട്ടും കുടി നിന്നുത്തുന്നില്ല. എടു

വിൽ ഞാൻ എൻ്റെ വീട്ടും പറമ്പും വിറ്റശേഷം നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങാമെന്നു കരുതി. ഞാൻ ജോസിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നത്. വീട്ടും പറമ്പും വിറ്റുകിട്ടിയ തുകയുടെ ഗണ്യമായ ഭാഗവും ജോൺ വാങ്ങി നശിപ്പിച്ചു.

എനിക്കു നാട്ടിൽ പിതാവിന്റെ വീതമായി ലഭിച്ച പറമ്പും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. എക്കില്ലും സഹോദരരെ കൂടെ താമസിക്കാതെ ഏതെങ്കിലും ആശ്രമത്തിൽ ജീവിതസാധാഹനം ചെലവഴിക്കാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. ‘നിനക്കു സ്വത്തും മറ്റും ഉണ്ടല്ലോ. എനിന്നാണ് ആശ്രമത്തിൽ പോകുന്നത്’ എന്ന് എൻ്റെ സഹോദരൻ ഒരിക്കൽ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനിടയിൽ ഞാൻ തകാകം ആശ്രമത്തെപ്പറ്റിയും ബിഷപ്പ് വാൾഷ് സ്റ്റമാരക ആശുപത്രിയെപ്പറ്റിയും എൻ്റെ സഹോദരിപുത്രി കോയന്തത്തുടർന്നു താമസിക്കുന്ന കുണ്ടത്തുണ്ടമയിൽ നിന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ റിട്ടർ ചെയ്തതശേഷം അന്നത്തെത്തുചാര്യ ഫാ. എം. കെ. ജേക്കബ്സ് എനിക്ക് 24-6-73-ൽ അയച്ച ഒരു കത്തിൽ തകാകം മെഡിക്കൽ മിഷൻ പ്രവർത്തന നടത്തിലേക്ക് എന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്നു. അന്ന് ഡേം. കെ. പി. വറീതും ആശുപത്രിയിൽ സേവനം ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സ്വന്തം വീട്ടിലെപ്പോലെ ആശ്രമജീവിതം ഫിതകരമായിരിക്കുമെന്നും എൻ്റെ വരവു ദൈവനിയോഗമാണെന്നും കത്തിൽ സുചിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നായാലും ഞാൻ ആശ്രമത്തിൽ എറ്റവും വെദ്യശൃംഖലയിൽ പങ്കാളിയാവുകയും ആശ്രമത്തിൽ അധിഗമാകുകയും ചെയ്തു.

ആരോട്ടും പഠിഭരാമില്ലാതെ എല്ലാവരോട്ടും സ്കേഡേറ്റേറാട്ടും സന്നോഷന്ത്വാട്ടും ആശ്രമത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിത സാധാഹനം ചെലവഴിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ ഭാഗ്യമായി ഞാൻ കാണുന്നു. തിരക്കുപിടിച്ച ഒരു ജീവിതത്തിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങി പ്രാർത്ഥന, പഠനം, സേവനം എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ തുടരാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലും ആത്മസന്നോഷമുണ്ട്. ആശ്രമത്തിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നും ഞാൻ ഇടപെടാറില്ല. തിരിഞ്ഞെ നോക്കുമ്പോൾ നിരാഗര്യം ദുഃഖമോ ഇല്ല. ജോൺ യാഗ്നാക്കിൽ ഇതിനകം ഒരു ഇവാഞ്ചലിസ്റ്റായി മാറുകയും ചെയ്തു.

മരണത്തെപ്പറ്റി ഒരു ദേവുമില്ല. അത് ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാഞ്ചെ എല്ലാവരും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതല്ലോ? ശാരീരികമായി ചില്ലറ അസന്ധത കഴി ഉണ്ടെങ്കിലും മുന്നാം കാലെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ബലിഷ്ഠം മായ ഉള്ളനുവട്ടിയും സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ അദ്ദൃശ്യകരങ്ങളും എന്നെ താങ്ങുന്നു. അതിലെയിക്കൊണ്ടും ആശ്രഹിക്കാനുമില്ല’ എന്നു

സിറ്റുർ സാറാമു പരിഞ്ഞു നിരുത്തിയപ്പോൾ എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ശുരൂവാ തിരുന്ന മാത്യുസ് വരുഗീസിരെ സഹോദരി കൃടിയായ സാറാമുടെ മുഖത്തെ പ്രകാശവലയം കൂടുതൽ പ്രദിശ്ചത്മായി.

മരിയാമ, ഏലിയാമ, സാറാമ

ഹാ. എം. കെ. ജേക്കബ്: ഉത്തമനായ കാര്യസ്ഥൻ

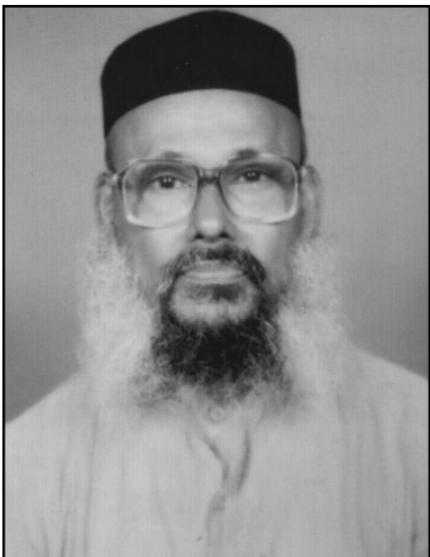
ഹാ. എബ്രഹാം അമേവരി

(പത്തീരാബ്ദകാലം (1956-1968) എം. കെ. ജേക്കബ്‌ചുന്നോടൊപ്പം തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിച്ചു പ്രവർത്തിച്ച ഹാ. എബ്രഹാം അമേവ രിയുടെ ഓർമ്മക്കുറപ്പുകളാണിൽ).

പുണ്യചരിതരായ ബിഷപ്പ് വാർഷിക ദബതികൾ തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം. ആദ്ധ്യാത്മം അംഗങ്ങളാൽ ധന്യമായിരുന്നു. വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഈ കാലയളവിൽ ചെയ്തിരുന്നു. മലയാളസഭയിൽ നിന്നു മിഷൻ താല്പര്യമുള്ള ചെറുപ്പക്കാർ അക്കാദമിയു തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ലോകം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അണ്ണ ആദ്ധ്യാത്മാശമായിരുന്ന തന്റെ കേരളത്തിലുള്ള സ്കൂളുകളും ഹോസ്റ്റലുകളും കുട്ടായ്മകളും സന്ദർഭച്ചിരുന്നു. നടുക്കോട്ടിൽ കുണ്ട ചുൻ (ഹാ. സി. സി. കോറ) പുതുപ്പുള്ളിക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ പുതുപ്പുള്ളി, വാക്തനാനം പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ധന്യമായിരുന്നു. മിഷൻ താല്പര്യമുള്ളവരായി തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക എത്തി. എം. എ. കോറ, കെ. വി. തോമസ്, സി. സി. കോറ, എം. കെ. ജേക്കബ്, റി. സി. ചാക്കോ മുതലായവർ എന്നോടൊപ്പം ഈ സംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മേൽപ്പ് റണ്ട് പലരും വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ ആദ്ധ്യാത്മാടു വിടപ്പാതെ ഏകിലും ഇക്കുട്ടത്തിൽ മരണംകൊണ്ടു മാത്രം ആദ്ധ്യാത്മം വിട്ട് എക്കു വ്യക്തി പിന്നീടു വെവികനായി അന്തരിച്ച ഹാ. എം. കെ. ജേക്കബ് ആണ്.

തൃക്കോതമംഗലം മാതക ശേരി കുടുംബാംഗമായ തങ്ക ചുൻ (എം. കെ. ജേക്കബ്) ചെറുപ്പം മുതലേ ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ തൽപരനായി

രുന്നു. അന്ന് പുതുപ്പള്ളി സെൻ്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളി അംഗമായിരുന്ന താൻ സണ്ടേസ്കൂൾ പറമ്പ് പുർത്തെക്കിളിച്ചേഷം സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ദൂപ കനായി പ്രവർത്തിച്ചു വന്നു. തനിലെ അടക്കാനാവാതെ ആത്മീയാ വേശം കൂടുതൽ അനേകണ്ഠത്തിനു കാരണമായി. നടുക്കോട്ടിൽ ഫാ. സി. സി. കോര നാട്ടിലെത്തുന വേളകളിൽ അദ്ദേഹവുമായുള്ള കൂടി കാഞ്ചപ, തനിലെ ആത്മീയദാഹം വർഖപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തീയ മിഷൻ വേല യിലേക്ക് അദ്ദേഹം ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. ഈതൊരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ദൂപനത്തിനു പുറമെ അനേകം ആത്മീയ മകളും മായി കണ്ണുമുട്ടുകയും മിഷൻ വേലയിൽ തനിക്കുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഈ കാലയളവിലാണു ഞങ്ങൾ തമിൽ അടുക്കുന്നത്. ഞാനും ഒരു സണ്ടേസ്കൂൾ പ്രവർത്തകനായിരുന്നതിനാൽ സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ദൂപക സംയുക്ത യോഗങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ പരിപ്രയപ്പെടുകയും ഭാരതത്തിൻ്റെ മിഷൻ വേലയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇരുവരും ഇൻഡ്രമീഡിയിയ റിനു പഠിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നതിനാൽ ആ വശത്തുകൂടിയും ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. തക്കച്ചൻ സി.എം.എസ്. കോളജിലും ഞാൻ എസ്.ബി. കോളജിലുമായിരുന്നു എങ്കിലും കൂടിക്കാഞ്ചപ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ കാലയളവിൽ മിഷൻ താൽപര്യമുള്ളവരെ ഉദ്ഘേണ്ടിച്ചു കൊല്ലാടക്കാച്ചിമുലയിലപ്പെട്ടെ സകൂളിൽ നടത്തിയ ഒരു കുട്ടായ്മയിൽ ഞങ്ങൾ ഇരുവരും സംബന്ധിച്ചു. അവിടെന്നിനു കിട്ടിയ ഉത്തേജനം മിഷനി വേലയ്ക്കുവേണ്ടി പുരണ്ണമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചു. പിന്നീടുള്ള പറമ്പവും പ്രാർത്ഥനയും വിദേശമിഷനുവേണ്ടി പോകണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തിലായിരുന്നു. ഇൻഡ്രമീഡിയയു പാസ്റ്റായശേഷം തുടർന്നു പറിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് വീട്ടുകാരെ ബാധിക്കുമെന്നും, വിദേശമിഷനിലേക്കു പോകുമെന്നുള്ളതിനാൽ സന്തം വീട്ടുകാരെ പിന്നെ സഹായിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും ബോധ്യമായപ്പോൾ തുടർന്നുള്ള പറമ്പ ഉപേക്ഷിച്ചു. സഭയുടെ ഏക ബാഹ്യക്രാളും മിഷൻ സ്ഥാപനമായ തടാകം ആശ്രമത്തിൽ 1953-ൽ തക്കച്ചൻ എത്തിച്ചേരുന്നു. പുതുപ്പള്ളിക്കാരായ നടുക്കോട്ടിൽ കൂൺതച്ചനും മൺപ്പുറത്ത് എം. എ. കോരയും കാട്ടാസ്വാക്കൽ കെ. വി. തോമസും അന്ന് ആശ്രമാംഗങ്ങളായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

തടാകത്തിൽ

സി.എം.എസ്. കോളജിൽ നിന്നു ഇൻഡ്രമീഡിയയ്ക്ക് പാസ്റ്റായി അധികം താമസിയാതെ ജേക്കബ്ബ് തടാകം ആശ്രമത്തിലെത്തി. പുസ്തകവായ

നയിൽ തല്പരനായിരുന്ന താൻ ആശ്രമത്തിൻ്റെ ധന്യമായ ലൈബ്രറി തിൽ കൃട്ടുതൽ സമയം ചെലവഴിച്ചു. പഠനത്തിലും സേവനത്തിലും കാൺച്ചി ഉത്സാഹം ആശ്രമാംഗങ്ങളിൽ താൽപര്യം ജനിപ്പിക്കുകയും 1954-ൽ ബി.ഡി. കു പരിക്കുന്നതിനായി സൊറാസ്യൂരിലേക്ക് അയയ്ക്കേ പ്ലീടുകയും ചെയ്തു. ബി.ഡി. ബിരുദം നേടി മടങ്ങി ആശ്രമത്തിൽ വന്നു പതിവുപോലെ ആശ്രമസേവനരംഗത്തു പ്രവർത്തിച്ചു. ഗ്രാമങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും ധാരാളം സ്കേപ്പിത്തമാരെ സന്ധാരിക്കുകയും ചെയ്യുകവഴി വലിയ ഒരു സുപ്രധാനമുഹമുത്ത നേടാൻ തനിക്കു കഴിഞ്ഞു. പല മത സമരായ ഗ്രാമവാസികളുമായി ഇടപഴകിയതിനാൽ മതങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടു തൽ പരിക്കണ്ണമെന്നു തോന്തി. തൽപ്പലമായി ജബൽപുരി ലിയൻഡ് തിയോളജിക്കൽ കോളജിൽ പോയി മതങ്ങളെപ്പറ്റി പരിക്കുകയും എം. ആർ.എസ്. ബിരുദം സന്ധാരിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിനകം ആശ്രമത്തിൽ പുതുപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും പരിസരഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഈ ലേവകൻ ഉൾപ്പെടെ ദൈവാർഥനമുള്ള ഒട്ടയികംപേര് ചേർന്നിരുന്നു. ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വറുചിസും, ഫാ. സി. സി. കോരയും വൈദികരായി നേതൃത്വം നൽകി.

തെങ്ങര ശാഖ

ആശ്രമ സമൂഹത്തിൽ അംഗസാംബ്രാ കൂടിയപ്പോൾ പ്രവർത്തനമേഖല വിപുലമാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നു. മലബാർ പ്രദേശത്തെ ആട്ട പ്ലാറ്റി, തെങ്ങര, വദനപ്പട്ടി, കുലികൾ എന്നിവിടെയെല്ലാം മിച്ചൻ വേല ത്രക്കുവേണ്ടി പത്തും മുളുപത്തും ഏക്കർ സ്ഥലം സന്ധാരിച്ചിരുന്നു. തെങ്ങരയിൽ ധാരാളംപോർ കടന്നുവന്ന് പ്രവർത്തിച്ചു. പല കാരണങ്ങളാൽ ആദ്യകാല പ്രവർത്തകർ വിട്ടുപോയ സ്ഥാനത്തു കെട്ടിടങ്ങൾ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ആശ്രമത്തിൽ അംഗസാംബ്രാ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ സി. സി. കോര, എം. എ. കോര എന്നിവരെ ഒരു ടീമായി തെങ്ങരയിലേക്കു മാറ്റി. ശേഷിച്ചവർ തകാകം കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചു വന്നു.

ഗ്രാമീണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

പതിമൂന്നു ഗ്രാമങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തിലാണ് തകാകം ആശ്രമം നിലകൊള്ളുന്നത്. ഒരു പറ്റം തെങ്ങരയിൽ വേല തുടങ്ങിയപ്പോൾ എം. കെ. ജേക്കബ്ബ്, കെ. വി. തോമസ്, കെ. ഐ. എബ്രഹാം എന്നിവർ തകാക വയലിൽ വേല തുടർന്നു. ദിവസവും നാലു മൺകു ശേഷം ഗ്രാമ സന്ദർശനം നടത്തും. തൽപ്പലമായി ധാരാളം സ്കേപ്പിത്തമാരെ നേടുന്ന തിനു സാധിച്ചു. ഗ്രാമീണ കൂട്ടികൾക്കു കമ്പകൾ പറഞ്ഞു കൊടുക്കാനും, ഡീസിൽ പരിപ്പിക്കാനും എം. കെ. ജേക്കബ്ബിന് പ്രത്യേക കഴിവുണ്ടായി

രുന്നു. യുവസ്സേപ്പിതമാരെ നേടിയെടുക്കുന്നതിന് കെ. വി. തോമസി നൃണായിരുന്ന പാടവം ഒന്നുവേറെ തന്നെയായിരുന്നു.

കുട്ടായ പ്രവർത്തനം മുലം ധാരാളം ചെറുപ്പിക്കാൻ ആശ്രമവുമായി സജീവമായി പുലർത്തി ശാമങ്ങളിൽ അവർക്കുവേണ്ടി കൂല്ലുകൾ എടുക്കുകയും പറിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഈ മുലം യുവാക്കുമാരിൽ വലിയ ഉത്സാഹം പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതിന് സാധിച്ചു. മിഷൻ പ്രവർത്തനം പുരോഗമിച്ചു വരവേ കെ. വി. തോമസ് വൈദിക പറന്റ തത്തിനായി കോട്ടയത്തേക്കും കെ. ഐ. ഏബ്രഹാം ജബൽപുരിലേക്കും പോയി. ആ സമയം ഏം. കെ. ജേക്കബ്ബ് തന്നെ എല്ലാ വേലകളുടെയും ചുക്കാൻ പിടിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതമായി. ബാഹ്യമായ പ്രവർത്തനം കുറഞ്ഞു. ആശ്രമഗൃഹകാര്യത്തിന് ഉള്ളം കൊടുത്തുകൊണ്ട് ജേക്കബ്ബ് പ്രവർത്തിച്ചു. അല്പപം ആസ്ഥാ ഉണ്ണായിരുന്നതിനാൽ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ വേലയിൽ പുരോഗതി ഉണ്ടായില്ല. ഏകിലും ജേക്കബ്ബ് മിഷൻ താൽപര്യം തള്ളരാതെ തുടർന്നു. കുട്ടവേലക്കാരുടെ പിൻബലം കുറഞ്ഞപ്പോൾ ഏകനായി വേലകളെല്ലാം തുടരുവാനും സാധിച്ചില്ല.

വൈദിക പദവി

വൈദിക പദവിയെപ്പറ്റി പ്രാദേഹം ധാരാണ ജേക്കബ്ബിനുണ്ടായിരുന്നു. ആശ്രമസമുഹത്തിൽ ഫാ. ടക്ക. സി. വറുമ്പിസും, ഫാ. സി. സി. കോരയും നേരത്തെ വൈദികരാതിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആശ്രമസമുഹത്തിൽ മുടങ്ങാതെ വി. കുർഖ്വാന നടന്നിരുന്നു. രണ്ടു വൈദികരുള്ളപ്പോൾ മുന്നാമത്താരാൾ വൈദികനായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, ആവശ്യം വന്നാൽ ആ നാമാനം ഏൽക്കേണ്ട ഏന്നല്ലാതെ പട്ടതം ആ ദൈവവിജിയായി കാണേണ്ടതില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വിശസിച്ചിരുന്നു. ഈ ധാരാണ യുടെ പിന്നിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടന്ന രണ്ടു മുന്നു കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്.

1. വൈദികനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഇന്ധകരമായ സരം അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു.

2. വി. കുർഖ്വാനയിലെയോ, മറ്റു കർമ്മാദികളിലെയോ ക്രിയകളും നടപടിക്രമങ്ങളും തെറ്റുകൂടാതെ ചെയ്യുവാനുള്ള ആത്മയെരും അദ്ദേഹത്തിനു തീരെ കുറവായിരുന്നു.

3. എവിടെ ഏകിലും തെറ്റിയാൽ സാന്നിഭ്യമോധം നഷ്ടപ്പെടുകയും അവസാനം വരെ തെറ്റിപ്പോകയും ചെയ്യും.

വി. കുർഖ്വാനയിൽ ശുശ്രൂഷകനായി വർത്തിച്ചപ്പോഴോക്കയും ഈ കുറവുകൾ കണ്ടിരുന്നു. അത് വൈദികവുത്തിയിലും ഉടനീളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകയാൽ പട്ടം ഏൽക്കാതെ അറച്ചുനിന്നു.

ആചാര്യയുടെയും ഫാ. സി. കോരയുടെയും അസാനിയും ആശ്രമത്തിൽ നേരിട്ടപ്പോൾ വൈദികനാകുന്നതിന് നിർബന്ധിതനായി. ആയതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആ കഴിവ് ആർജജിക്കുന്നതിനായി കാത്തിരിക്കയും ചെയ്തു. വളരെ താമസിച്ചാണെങ്കിലും ആശ്രമത്തി നുവേണ്ടി വൈദികനായി. ആശ്രമചാപ്പലിൽ തുടർച്ചയായി വി. കുർഖാന അർപ്പിച്ചു വന്നു. ദീർഘനാളത്തെ പ്രാർത്ഥനയും പരിശ്രമവും മൂലം മെല്പറിതെ കുറവുകൾ പരിഹരിതമായി.

കർമ്മയോഗി

താകം ആശ്രമ ഭരണാധിക വിവാഹിതരുടെ ആശ്രമമായി പ്രവർത്തിക്കാനായി രൂപപ്പെടുത്തിയതാണ്. അതിന് ഈന്നും മാറ്റം വരുത്തിയി കുറഞ്ഞില്ല. അവിവാഹിതർക്കും അവിഡ ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സ്വാത ഗ്രൂമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു വഴികളിൽ ബേഹമചര്യവും സന്ധ്യാസവു മാണ് താൻ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ബേഹമചാരിയായ അന്നു മുതൽ കാവി വേഷം അംഗീകരിച്ചു. പട്ടക്കാരനായപ്പോഴും കാവിവേഷം തുടർന്നിരുന്നു. തനിമിത്തം സന്ധ്യാസത്തിന്റെ സന്ന്വേഷത്തിലേക്ക് ജേക്കബിച്ചുണ്ട് കട നിരുന്നു. ആസ്മയുടെ അസാന്നതകൾ തന്റെ പ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് തകസ്തമായിരുന്നില്ല. സന്ധ്യാസിയായിരുന്നെങ്കിലും കൂടുംബാംഗങ്ങളെ സ്വന്നഹിക്കയും അവസരം ലഭിക്കുന്നോൾ കൂടുംബക്കാരോടു കൂടും താമ സിക്കയും ചെയ്യുന്നത് തനിക്ക് സന്ന്വേഷമായിരുന്നു.

ആചാര്യ

ആശ്രമത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസ് ആചാര്യ ആയിരുന്നു. ആ സ്ഥാനത്തിന് അതിനെക്കാൾ മികച്ച ഒരാൾ ഇല്ലായിരുന്നു താനും. ഫാ. വറുഗീസിന്റെ നിരൂപണത്തോടെ ആ സ്ഥാപനത്തിന് വലിയ ഒരു വിടവ് ഉണ്ടായി. ഫാ. ജേക്കബ് അല്ലാതെ ആചാര്യ സ്ഥാന തനിന് അർഹനായി മറ്റാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആചാര്യ എന്ന നിലയിൽ ആശ്രമ ഭരണം, ആരമ്മിയം, ധ്യാനം, സുഹൃദ്ദഭന്യം, ശ്രാമസന്ദർശനം, ഒന്നദ്യോഗിക ഇടപാടുകൾ, കൂഷി, സാമ്പത്തികം ഇവയെല്ലാം വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. സഭയോടും, ശ്രാമവാസികളോടും സജീവ ബന്ധവും പുലർത്തിയിരുന്നു.

ആശുപത്രി, നശ്സറി സക്കുൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉടലെടുത്തപ്പോൾ വിധേയതം ആശ്രമത്തോടായിരിക്കണമെന്നും സ്ഥാപനങ്ങൾ ആശ്രമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ ബാധിക്കരുതെന്നും തനിക്ക് വളരെ നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ ആചാര്യ ഫാ. ജേക്കബിനു, ശവേണിംഗ് ബോർഡ് അംഗങ്ങളുടെയിടയിൽ നിന്ന് ഭിന്മായ നിലപാ

കാമുണ്ടായിരുന്നത്. ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ തെറ്റിവരിച്ചു വന്നു. അതെ സമയം ആശ്രമത്തിൻ്റെ മുല്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു.

അന്ത്യനാളുകൾ

എതാണ്ട് 40 വർഷം സമൃദ്ധി സമർപ്പണത്തോടെ ആശ്രമാംഗമായി ജീവിച്ച് ദൈവനാമം മഹത്ത്വപൂർത്തി. ആചാര്യ ആയിരിക്കെ തന്നെ പിൻഗാമിയായി ആശ്രമാംഗമായ കെ. വി. ചാക്കോരെ വൈദിക സ്ഥാന തേതക്ക് ഉയർത്തി. പെട്ടനായിരുന്നു തന്റെ അന്ത്യം വന്നുചേരുന്നത്. ആസ്മായുടെ പിടിയിലമർന്ന താൻ 1992 ഓഗസ്റ്റ് 10-നു രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് കിടക്കാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ പെട്ടന് ശാസംമുട്ടൽ അനുഭവ പ്പെടുകയും ഹൃദയത്തിൻ്റെ പ്രവർത്തനം നിൽക്കുകയും ചെയ്കയാൽ 62-ാം വയസ്സിൽ സർഗ്ഗസ്ഥ പിതാവ് തനിക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യ ഭവനത്തിലേക്ക് താത്രയായി.

രു സമുന്നത ആശ്രമസ്ഥനെന്ന നിലത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം സഭയോടുള്ള കൂർ പുലർത്തിക്കാണ്ഡും ആശ്രമം സംബന്ധിച്ച കടമകൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടും തന്റെ ധന്യജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു, സന്ധാരി, പുരോഹിതൻ, ആചാര്യ, നല്ലവനും വിശസ്ത നുമായ സ്നേഹിതൻ എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം പ്രശ്നാഭിച്ചു കടന്നുപോയ ഉത്തമനായ കാര്യവിചാരകനായിരുന്നു ജേക്കെബുച്ചൻ.

അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ശാശ്വത സ്ഥാന നിലനിർത്താൻ ആശ്രമത്തിൽ ഒരു അതിമിഥിരം നിർമ്മിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടും അഭിനവനീയമായ ഒരു സംഗ തിയാണ്.

പ്രാഥമ ആചാര്യ ഫാദർ

കെ. സി. വറുഗീസും ആശ്രമവും

റവ. ഡോ. വി. സി. ശമുവേൽ

80 കൊല്ലം മുന്പ് സമാരംഭിച്ച ഒരു സ്ഥാപനമാണ് തടകം ക്രിസ്തു ശിഷ്യ ആശ്രമം. മലകര ഓർത്തയോക്സ് സഭയിൽ ഇംപ്രോപ്രമമായി സംജാതമായ ഈ മിഷണറിസമുഹത്തിന് ഒരു ചരിത്രമുണ്ട്. ആ ചരിത്രത്തിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠത്താകളാണ് ബിഷപ്പ് ഹൈ ബൈർഡ് പാക്കൻ ഹാം വാൽഷും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയ സഹയർമ്മിണി ക്ഷാരാ പാക്കൻ ഹാം വാൽഷും. അവരിരുവരോടും പ്രേരിന് സദാ സ്മരണയർഹിക്കുന്ന മാനൃദ്ധേഹമാണ് കെ. സി. വറുഗീസുച്ചൻ.

ഈ ആശ്രമത്തിൽ ഞാൻ ആദ്യമായി പോയത് 1944 ഡിസംബർ മാസ തിലായിരുന്നു. ആ വർഷം ജൂൺ ലെ മാസത്തിൽ ഞാൻ ആലുവാ യുണിയൻ ക്രിസ്തുൻ കോളജിൽ പഠം ആരംഭിച്ചു. ആശ്രമത്തിന് കോളജുമായി ഉറ്റബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ വർഷംതോറും നടക്കുന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ ഗവർണ്ണറിൽ ബോധി തോറത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ആലുവായിൽ നിന്ന് കെ. സി. ജോസഫ് ശൈമ്മാശനും (പിന്നീട് റവ. ഡോ. കെ. സി. ജോസഫ്, അദ്ദേഹം അടുത്തയിടെ നിരുത്തനായി), എൻ. എം. അബ്ദുഹാമും, എം. തൊമ്മനും (ഇരുവരും കടനുപോയി) പോകുക പതിവായിരുന്നു. അപരോടു പേരിന് ആശ്രമത്തിൽ ചെല്ലുവാനുള്ള ക്ഷണം കിട്ടിയതുണ്ടായിച്ച് ഞാനും പോയി. അതു മുതലുള്ള ബന്ധമാണ് എനിക്ക് ആശ്രമവുമായിട്ടുള്ളത്.

1944-ൽ ബിഡീഷുകാരായിരുന്നല്ലോ ഈത്യേരിച്ചിരുന്നത്. അന്ന് ആലുവായിൽ നിന്ന് കോയസ്വത്തുർക്ക് പോകുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗമായിരുന്നു കൊച്ചിൻ എക്സ്പ്രസ്. കോയസ്വത്തുർക്കുള്ള തിവിബിൽക്കുലി കനാം കൂലിന് അഞ്ചു രൂപയായിരുന്നു എന്നാണോർമ്മ. ആലുവായിൽ നിന്ന് നിബിഡിയശ്രേഷ്ഠ കുറെ ദിരിപ്പാസമയം വണ്ടി ഷഷാർഡ്ഗുരിൽ വന്നു നിൽക്കും. ആ സമയം ഷഷാർഡ്ഗുരിൽ ഒരു കാക്കായും ഭോജനശാലയിൽ നിന്ന് രൂചികരമായ ബിത്തിയാണി കഴിച്ച സ്ഥരണ ഇപ്പോഴും മനസ്സിലുണ്ട്.

ആശ്രമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എൻ്റെ ഓർമ്മ 1944-നു മുമ്പെയുള്ളതാണ്. ഞാൻ മണ്ണതനികര മാർ ഇംഗ്രാത്തിയോസ് ഭയറായിൽ വസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് 1937-ൽ ബിഷപ്പ് പാക്കൻ ഹാം വാൽഷ്, മാർ യൂലിയോസി നന്നക്കണ്ണ് ആശ്രമത്തപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിപ്പാനായി അവിടെ

വന്നു. തൊന്തരിയുന്നു ദിംബാഷി. അന്നു നടന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ എൻ്റെ മനസ്സിൽ ആഴമായി പതിച്ചിരുന്നു. അവയിലെഒന്ന്, ദയറാ ചാപ്പലിലെ വി. കുർബൂഅ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി സഹാരതത്തിയിരുന്ന ബിഷപ്പ്, ആ ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കുകൊണ്ട വിധമായിരുന്നു. കൈകൾ മടക്കി ശബ്ദരഹിതനായിട്ടായിരുന്നു ആ ശുശ്രൂഷയിൽ ആദ്യത്തോടു അദ്ദേഹം പങ്കുകൊണ്ടത്.

രണ്ടാമത് മാർ യൂലിയോസുമായി ബിഷപ്പു നടത്തിയ സംഭാഷണം. ലോകമഹായുദ്ധം തുടങ്ങിയ അവസരമായിരുന്നതിനാൽ സംസാരം രസ കരമായി ആരംഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടക്കമിട്ടു: ‘യുദ്ധം തുടങ്ങിയ സ്ഥിതിക്ക്, ഇനിയും നിങ്ങൾ പട്ടാളത്തിൽ ചേരേണ്ടതായി വരുമ്പ്ലോ.’ അതിനു ബിഷപ്പ് കൊടുത്ത മറുപടി, ‘തോൻ വയസ്സന്തല്ല, എന്നെ ആരു പട്ടാളത്തിലേക്കു വിളിക്കയില്ല’ എന്നായിരുന്നു. ‘അങ്ങ നെയുള്ള ഒഴിവുകഴിവുകൾ പറഞ്ഞു മാറിക്കുടാ’ എന്നു മാർ യൂലി യോസു ചെയ്ത പ്രസ്താവനയ്ക്ക് ബിഷപ്പ്, ‘ഇല്ല, എൻ്റെ പ്രായത്തിൽ എനിക്കു പട്ടാളവുമായി ബന്ധമില്ല.’ എന്നാൽ ബിഷപ്പു രാജ്യത്തിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം’ എന്നു മാർ യൂലിയോസ് പറഞ്ഞു. ‘ഒരിക്കലും ഇല്ല. ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി തോൻ പ്രാർത്ഥിക്കു’ എന്നായിരുന്നു ബിഷപ്പു നൽകിയ മറുപടി.

1942-ൽ എന്നാണെന്നെന്തെന്ന് ഓർമ്മ, വി. സി. ഗീവറുഗൈസ് അച്ചൻ (വാല ഡിൽ അച്ചൻ) തകാകം ആരുമത്തേതാടു യോജിച്ചു. കേരളത്തിൽ മണ്ണാർക്കാ ടിനെറ്റു തെങ്കര ഏറ്റ സ്ഥലത്ത് ആശ്രമത്തിന് ഒരു ശാഖ ആരംഭിച്ചു. അതിനോടുകൂടായിരുന്നു സമുദായക്കേസിൽ മാർ യൂലിയോ സിനെൻ വിസ്തരിച്ച സംഭവം നടന്നത്. ആ കേസിൽ മാർ യൂലിയോ സിനെൻ ദിംബാഷിയായി തോൻ വർത്തിച്ചിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ഒരിക്കൽ എൻ്റെ സ്നേഹിതനെ കോടയം പാണംപടി സദേശിയായ എം. കുറിയാ ക്രോസ് റിംഗ് (കുരുന്തുൻ) എന്നോടു പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം തോൻ ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. കുറ്റടി പറിവാൻ സമർത്ഥനായ അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: ‘നിങ്ങൾ (അച്ചൻ) വാലയുടെ വലയിൽപ്പെട്ടു തകാകത്തിൽ വീഴുവാൻ പോകുന്നു എന്നു കൈകുന്നു. ശരിയാണോ?’ ഇവരെല്ലാം ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ എന്നു തോൻ ഓർത്തുപോകയാണ്.

കെ. സി. വറുഗൈസച്ചുമായുള്ള എൻ്റെ ബന്ധം 1942-ൽ തുടങ്ങി. 1941-ൽ തോൻ ചെങ്ങളം പള്ളി വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. കോടയം ഒള്ളു കോമടത്തുശേരിൽ കുട്ടാംബാംഗമായ അദ്ദേഹത്തപ്പറ്റി ചില കാര്യങ്ങൾ എനിക്കരിയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃസഹോദരപുത്രൻ നമ്മുടെ

സഭയിലെ പാത്രിയർക്കുന്ന് കക്ഷിയിൽ നിന്ന ഒരു പട്ടക്കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാവമഹിമ മനസ്സിലാക്കുവാൻ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പാഠം. പാത്രിയർക്കുന്ന് കക്ഷിയുടെ ശക്തിക്രമായിരുന്നു, കല്ലുക്കത്തറ, ഒള്ളു, ചെങ്ങളും, പാണംപടി, കുമരകം മുതലായ പദ്ധതികൾ. അവയിൽ ഒള്ളുപുള്ളി വികാരിയായിരുന്നു അച്ചൻ. ഈ പദ്ധതികളിലെ ഭൂതിപക്ഷം ജനങ്ങളും പാത്രിയർക്കുന്ന് കക്ഷിയിൽ ആയിരുന്നു എങ്കിലും ഒരു ന്യൂനപക്ഷം കാതോലിക്കോസു കക്ഷിയിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. സമുദായക്കേന്നീൽ രണ്ടു കക്ഷികളും തമ്മിൽ വാശിപുണ്ട് ആയോ ധനത്തിനൊരുങ്ങിയിരുന്ന ഒരു നായറാഴ്ച രാവിലെ അച്ചൻ പതിവു പോലെ പദ്ധതിയിൽ വി. കുർബ്ബാന അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ വേണ്ട ഒരുക്ക തേതാട എത്തി. അവിടെ അദ്ദേഹം കണ്ടത് ഇരുക്കഷികളും തമ്മിൽ മല്ലിടുവാൻ തയാറാകുന്ന ഒരു രംഗമായിരുന്നു. അച്ചൻ മർബപായിൽ കയറി അവിടെ ഇരുന്നു. ശുശ്രാഷ്യക്കുള്ള കുപ്പായം യരിക്കുന്ന സമയ മായപ്പോൾ കപ്പാർ വന്ന് അത് അച്ചന്റെ നേരേ നീട്ടി. അദ്ദേഹം ‘വി. കുർബ്ബാന അണയ്ക്കുവാനുള്ള അന്തരീക്ഷം ഇവിടെ ഇല്ലാത്തതിനാൽ നാൻ ഇന്നിവിടെ കുർബ്ബാന അനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞു പദ്ധതി വിട്ടുപോയി.

വറുഗിസച്ചേനപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ള രണ്ടാമത്തെ അനുഭവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാബന്ധം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കുന്ന് കക്ഷിയോടു ചേരുന്നു നിന്ന ഒരു കുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു. എന്നാൽ കാതോലിക്കാ പക്ഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് നാം അദ്ദേഹത്തെ അണിയുന്നത്. ബി.എ. പാസ്സായശേഷം കെ. സി. വരുഗിസ് ഒരു കൊള്ളം പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് കർക്കടായിലെ ബിഷപ്പ്‌സ് കോളേജിൽ ചേരുന്നു തിയോളജി നല്ല നിലയിൽ അഭ്യസിച്ചു. ആ കാലത്ത് ബിഷപ്പ്‌സ് കോളേജിൽ പഠിത്തം കഴിഞ്ഞശേഷം ഡിഗ്രി കൊടുത്തിരുന്നില്ല. എന്നെല്ലാം അവിവും ശരിയെങ്കിൽ കെ. സി. വറുഗിസിന്റെ സത്രിൽത്തമ്പരായി അവിടെ പരിച്ചവരാണു മാർ ബിസൗലിയോൻ മാത്യുസ് പ്രമാൻ കാതോലിക്കാ ബാബാ, റീ. ഓ. മാത്യു, ഫാ. സി. റീ. കുരുംകോസ് മുതലായ മഹാത്മാക്കൾ. അവരുമായുള്ള വേഴ്ചയിലാണ് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാർ ബിഷപ്പ് ഹൈസ്കൂളിൽ പാഠകൾ ഹാം വാൽഷ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്തനിയും കുടി തടാക ആശ്രമ സ്ഥാപനത്തിന് ഒരുങ്ങിയത്. ആശ്രമത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സഭയിലെ രണ്ടു കക്ഷികളിൽപ്പെട്ടവർക്കും അതിൽ അംഗത്വം സീകരിക്കാമായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കുന്ന് കക്ഷിയിൽ ആ ധാരണ പ്രയോജനപ്പെട്ടതിയില്ല. അതുമൂലം ആശ്രമം മൃച്ഛവന്നായി കാതോലിക്കാകക്ഷിയുടെ അധികം നത്യാജിത്വം വന്നു. 1944-ൽ കെ. സി. വറുഗിസ് വിവാഹിതനായി. അധികം

പറ്റരോഹിത്യത്തിനാവശ്യമായ പട്ടം മുഴുവൻും, ഒരു സഭാമല്ലപാനാ യിരുന്ന ഞാനാണു നിർവ്വഹിച്ചത്. മാത്രവുമല്ല, വി. കുർബ്ബാനയുടെയും മറ്റു ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങളുടെയും മലയാള തർജ്ജിമ അന്നു സുലഭമല്ലാ തെയിരുന്നതിനാൽ, അവയെല്ലാം സുറിയാനിയിൽ നിന്നു മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത് എഴുതിക്കൊടുത്തത് ഞാനായിരുന്നു. എന്തേ കൈ പൂട്ടയിലെഴുതിയ കുർബ്ബാന തക്കസാ ഉപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹം നടത്തിയ ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കടുക്കുന്നത് വളരെ സന്തോഷകരമായി ഞാൻ പരി ഗണിച്ചുവന്നു.

ബ. അച്ചേരി സഹയർമ്മിണിയായി അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്ത ശ്രീശാമ ഒരു പ്രമേഹരോഗിണിയായിരുന്നതിനാൽ സദാ ചികിത്സയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ വിവാഹത്തിൽ അവർക്ക് ലീഡ് എന്ന ഒരു മകൾ ഉണ്ട്. അതിനുശേഷം ശ്രീശാമ കർത്താവിൽ നിന്നെടുത്തു. ആദരണി യമായ ഒരു വിവാഹജീവിതം അവർ നയിച്ചു. രോഗബാധിതയായിരുന്നു എങ്കിലും യോഗ്യവതിയായ ഒരു മഹിളാരത്നമായിരുന്നു ശ്രീശാമ. അവർ കർത്ത്യസന്നിധിയിൽ പരിശുദ്ധമാരുടെയും ശുശ്വിമതികളുടെയും കൂട്ടത്തിൽ നിന്തുസൗഖ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ ദൈവം ഇടവരുത്തുമാ രാക്കെ.

ലീല ബി.എ. കഴിഞ്ഞതശേഷം ഭോബിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. തമിഴ് നാട്ടിലെ ഒരു സുപ്പെണ്ടിംഗ് ഫീൽജിനീയരായ ഭോബിക്കു (എബ്രോഹാം തോമസ്) മുന്നു മക്കൾ ഉണ്ട്. അവർ ദൈവത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ഒരു കൂടുംബമായി കോയന്നതുമിൽ താമസിച്ചു വരുന്നു.

ബിഷപ്പു രാഖർഷ്യും മിസ്റ്റിന്സ് ക്ലാറാ വാൽഷ്യും വളരെ പ്രായാധിക്യ ത്തിൽ ഓർത്തബേബാക്സ് സഭയുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് നിന്നെടുത്തു. ഇങ്ങനെ മഹത്തരമായ ജീവിതം നയിച്ച അവരിരുവരും ദൈവസന്നിധി യിൽ നിന്തുമായി ജീവിക്കുന്നു. പിന്നെയും പല കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷ മാണ്ഡ കെ. സി. വറുഗ്ഗീസച്ചുൻ കർത്താവിൽ മൃതിയെടുത്തത്. സർവ്വ പരി ശുശ്വിമാരുടെയും കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹവും നിന്തുതയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നാണെന്നെഴു ഉറച്ച വിശ്വാസം.

Thadagam Ashram Enriched My Life & Work

Dr. P. T. Philip Maramon

December 1934 was a day of reckoning for Bishop Pakenham Walsh, the Principal of Bishop's College, Calcutta and Mrs. Clara Pakenham Walsh. They had a rethinking of their mission for which they were praying for about two years. It became very clear for them. First, he declared his decision to resign the position as Principal of the Bishop's College, Calcutta. Secondly, to establish an Ashram in South India in association with the Orthodox students in the Bishop's College.

His vision was to establish the Ashram as a missionary wing of the Orthodox Church outside Kerala. He offered his limited earnings for the support and maintenance of the Ashram community. His vision of the mission was something different from other missions. Conversion to the numerical increase of the Church was not the main intention. Healing ministry, development of the rural community, interact with the villagers, protect the nature and balance the eco system. He intended to involve students of both factions of the Orthodox Church to commend Christ through humanitarian and Philanthropic approach.

Finally, the initial birth of the Ashram was in a nearby wayside inn (Thanneer Panthal, Thadagam) which was transplanted into the permanent buildings of the Christa Sishya Ashram (C. S. Ashram, Thadagam, Ciombatore) on February 27, 1936 (cf. Mammen Philip, Bishop Herbert Pakenham Walsh, 1986, p. 102 & K. V. Mammen, Thadakathile Thapodhanan, 1983, p. 53).

It was my privilege to be a part of the Ashram Community, relatively, for a brief time. I took every opportunity to participate in the activities of the Ashram. The Chapel at the center was the main meeting place of the inmates for devotion, morning prayers, noon time prayers and intercessions, evening prayers and the compline (prayers before sleep). Silence was strictly maintained between compline and the breakfast.

The breakfast table was the Verandah on the northern side of the kitchen, a perfect symbol of the simplicity of Ashram life. Mummy (Mrs. Clara Pakenham Walsh) and the sisters Mariamma and Aleyamma were in the main took the responsibility of the kitchen with the help of others. Mummy's bread and Ragi Porridge were the permanent fixtures for the breakfast along with fruits and other things.

Rangan, Girijan and Lakshmi were helpers around for farming, look after the cattle, Chicken and Turkey. Sisters looked after the Dispensary and visited the womenfolk in the villages to attend to their needs. Brothers M. K. Jacob, K. I. Abraham and K. V. Thomas (later they were all ordained ministers) assisted the Acharya, Rev. Fr. K. C. Verughese, in most of the activities in the Ashram. I remember, one night it was heavily raining and the three men readied themselves to go on the rain with spades and showels to regulate rain water in the paddy cultivation. At last, brother K. V. Thomas came home with scorpion sting with incessant pain, restlessness and periodic cries.

We had a good library. We made use of the Library whenever possible. In the afternoon, after tea all got to work in the garden, including mummy until she had the fractured hip bones. Yet she liked to be wheeled out in the garden areas in the wheel chair and a trip to the roadside gate.

We used to go to the Villages, meeting young people, playing games, particularly Volley Ball. They were happy to share their problems with us and they appreciated our friendship with them. In return they visit us in the Ashram. They valued our friendship and fellowship.

We had a very good team of workers already mentioned. In addition, we had the company of brother Philipose Thomas (later Philipos Mar Eusebius), the Rev. Deacon T. C. Mathai (later Rev. Fr. T. C. Mathai), the Rev. C. C. Korah and brother M. A. Korah of Thenkara Ashram and others.

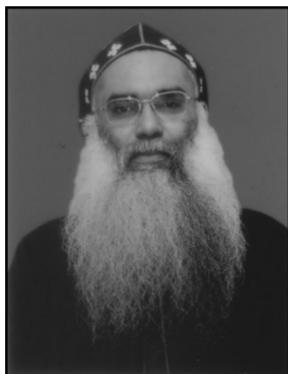
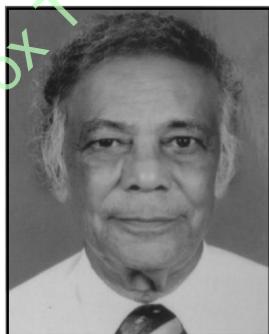
Thadagam Ashram had a stream of outstanding visitors throughout the year from political, social and religious backgrounds. It was a pleasure to meet them and communicate with them and serve them if and when needed.

One disappointment for me was that I could not meet Pappa, personally. But I had some correspondence with him. However, I was glad to work with Mummy. In her last days when she was not able to walk I wheeled her around the Ashram roads up to the main gate. She watched plants, flowers and enjoyed their fragrance. At the main gate she paid attention to the moving vehicles and the people on the road. She enjoyed the cool breeze of Thadagam evenings.

For some reason I had to come home. That was the time on June 6, 1961, Mummy had gone to be with the Lord. The Acharya sent me a telegram of the sad news. I was puzzled. I thought Mr. N. M. Abraham of the Malayala Manorama may go to Coimbatore to attend the funeral. Fortunately, I was able to contact him. He said that he was leaving for Thadagam the same evening and if I could reach Kottayam, we could go together in the same car. I went to Kottayam and met Mr. N. M. Abraham. We were able to travel together and reach Thadagam during the funeral service.

When I look back my life and experience at Thadagam Ashram enriched my life and work in the years to come. My wife, children and I took advantage of visiting the Ashram whenever possible and we cherish good memories of Thadagam when we meet together. We greatly remember all those who had gone ahead of us and those who are in the ministry at present. We also pray for those dedicated men and women who would come to serve. We are happy that the hospital is continuing with the healing ministry of Pappa and we are happy to have a small part in the construction of a room in the hospital sponsored by the St. Thomas congregation of Los Angeles (now St. Thomas Church, Los Angeles).

May the Lord our God bless the institution, Thadagam Ashram and its ministries, which began with good intentions for the glory of God and for our saviour Jesus Christ.

തകാകം ആഗ്രഹമത്തിന്റെ മുൻ ആചാര്യ
യുഹൂനോൻ റവാൻ

ആശ്രമം മുന്നോട്ടു തന്നെ

പ്രസാർ ഉമ്മൻ

1996 ജനുവരിയിൽ വജ്രജുവിലി കൊൺഗ്രസ്സിൽ തന്നെകും ക്രിസ്തു ശിഷ്യാഗ്രഹമവുമായുള്ള എൻ്റെ ബന്ധത്തിനു നാലു ദശാഖ്വദത്തിൽ അധികം പഴക്കമുണ്ട്. തൊൻ ഒരു കൊച്ചു ബാലനായിരിക്കുമ്പോൾ എൻ്റെ പ്രിയപ്പേട്ട പിതാവ് ടി. കെ. ഉമ്മൻ കരം ശഹിച്ച് ഓനിച്ച് ആശ മതത്തിൽ നടന്നുചെന്ന രംഗം ഇന്നും മറക്കാതെ വ്യക്തമായി ഓർക്കുന്നു. പക്ഷേ, പുണ്യസ്മരണാർഹനായ ബിഷപ്പ് വാൽഷിൻ്റെയും പത്തനി കൂറ യുടെയും ശരിയായ രൂപം അവധുക്തമായേ എൻ്റെ മനസ്സിലുള്ളു. എങ്കിലും പാദ്യകങ്ങളില്ലാത്ത പുണ്യതീർത്ഥസമാനമായ അവരുടെ പാദങ്ങളും ചാക്കുപോലെയുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും വിസ്ത്രിക്കാനാവുന്നില്ല.

എൻ്റെ പിതാവ് അടപ്പാടിയിലെ സിരുവാണിയിലുള്ള തന്റെ തോട്ട് തന്ത്രിലേക്കു കോയുന്നതുവരിൽ നിന്നു കാൽനടയാത്ര നടത്തുമ്പോഴുള്ള ഒരിടത്താവളമായിരുന്നു തന്നെകും ആശ്രമം. അവിടെ കയറി കഷിണം തീർക്കുകയും ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും പാരേതനായ ആചാര്യ കെ. സി. വരു ശീസച്ചനോടും മറ്റ് അന്തേവാസികളോടും ആശ്രമത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. അന്ന് അടപ്പാടിയിൽ കാട്ടുമുഗങ്ങൾ സ്വത്രന്ത്രമായി വിഹരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ധാര്യത്വേളകളുള്ളിൽ സുരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു തോക്കും എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ കൈയിൽ സുക്ഷിച്ചിരുന്നു. തോട്ട് തന്ത്രിൽ വേണ്ടതെ തൊന്ത്രം പുണ്യമായിരുന്നതിനാൽ അന്ന് അപൂച്ഛൻ സന്നാഹം ആശ്രമത്തിനു കുറെ തുകികൾ സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഓർക്കുന്നു. ശാഖാൾ നഗരത്തിൽ താമസമാക്കിയതിനെ തുടർന്ന് കോയ സ്വന്തുർ പള്ളിയുമായിട്ടാണ് ആദ്യകാലത്തു കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ തന്നെക്കവുമായി അടുത്തിടപെടാനും അടുക്കാനും പലപ്പോഴും ആശ്രമം ചാപ്പലിലെ തികച്ചും ഭക്തിനിർഭരവും ആത്മാനുഭൂതിജന്യവുമായ ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കാനും സാധിച്ചു. തന്നുലം തന്നെക്കാലത്ത് എന്നെന്നില്ലാത്ത ഒരു താൽപര്യവും ഉണ്ടായി. അക്കാദാലത്ത് തന്നെക്കാലത്തിൽ നല്ല വെള്ളം മാത്രമല്ല, മരച്ചീനിയും, മുന്തിരിയും, ഏതെങ്കുലകളും, ഓമയ്ക്കായും, മാതളനാരങ്ങയും, മാങ്ങയും മറ്റും സുലഭമായിരുന്നു. അവരെയാകെ ഞങ്ങൾ ഇഷ്ടകാനുസരണം തിന്നിട്ടുമുണ്ട്. അതിൻ്റെ മാധ്യരൂം ഇന്നും കൊതിയുറാൻ പര്യാപ്തമാണ്. സർവ്വോപരി അവിടെത്തെ പവിത്രമായ ആദ്യാത്മികാനന്ദരിക്ഷം ആത്മപ്രഹർഷപ്രധാനവും ഹിതകരവുമായിരുന്നു.

പിതാവിൻ്റെ നിര്യാണത്തെ തുടർന്ന് തോട്ടവ്യവസായം സംബന്ധിച്ച

പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ബഹുപ്ലാടുകൾക്കും തിരക്കുകൾക്കും ഇടയിൽ ആണെന്ന കിലും ആശ്രമത്തിൻ്റെ ആവശ്യങ്ങളിലേക്കും മറ്റും കുറെയൊക്കെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ ഒരാമ്പസന്നോഷമുണ്ടെന്നു പറയാതിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. നാം പാർക്കുന്ന വീടുകളെക്കാൾ ദൈവാലയം ഒംഗിയായിരിക്കണമെന്ന ചിന്ത മുലം രണ്ടു തവണ ആശ്രമം ചാപ്പലിനെ ബലപ്പെട്ടു തുടന്നതിനും വൃത്തിയാക്കി സുക്ഷിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി സഹായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ചാരിതാർത്ഥവും തോന്നാറുണ്ട്. ബിഷപ്പിൽന്റെ രോഗശാനിവരം മറ്റാരുവിധത്തിൽ നിരവേറ്റുന്ന ബിഷപ്പ് വാൽഷ് സ്മാരക ആശുപ്രതിയുടെ ബാലാരിഷ്ടത നീക്കുന്ന പ്രവർത്തനത്തിലും പങ്കടുക്കാൻ ഇടയായി. ഈ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിക്കുന്നതു പരപ്രേരണക്കാണ്ഡല്ല. ആവശ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കാൻ അദ്ദേഹമായ എന്തോ ഒരു ശക്തി എന്നെന്ന പ്രേരിപ്പിക്കുകയും അതിൽനിന്നുള്ള ഉൾക്കൊച്ചപ്രയോടെ നോൻ ചിലതൊക്കെ ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. ആശ്രമം സംബന്ധിച്ച എൻ്റെ താൽപര്യത്തോട് എൻ്റെ കൂടുംബാംഗങ്ങൾ സർവ്വാത്മകമായി സഹകരിക്കുകയും പ്രചോദനപ്രമായി പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കൂടുതൽ ഉത്സാഹം പകരുന്നുമുണ്ട്.

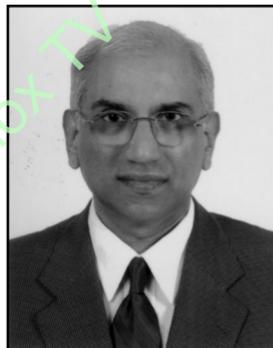
സഭയിലെ ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങൾ ആശ്രമത്തിൻ്റെ ആരംഭം മുതൽ നിലവിലിരിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം സഭയുടെ ശ്രദ്ധ മുവ്യമായും അവ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളിലൂടൊരുന്നു. സഭയിലെ അഭ്യന്തരക്കൂട്ടിനു പുറമെ ആശ്രമപ്രസ്ഥാനം നാഡേയ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളം പുത്തരിയായ തുകാജോഡുമാം ഈ സവിത്രി സംജാതമായതെന്നു ചിന്തിക്കുകയാണ്.

ആശ്രമത്തിൽ അശ്വങ്ങൾ കുറവാണെന്ന വാസ്തവം അംഗീകരിച്ചാണ് കൊണ്ടു ചില നീക്കങ്ങൾ ആരംഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വൈദിക സമീക്കാരികളിൽ നിന്നു പഠിച്ചു പുറത്തുവരുന്നവർക്കു വൈദികപട്ടം നൽകുന്ന തിനു മുമ്പ് ഒന്നു രണ്ടു വർഷത്തെ ഫീൽഡ്യൂവർക്ക് സിലബസിൽ നിർബന്ധിതമാക്കുകയും അവരെ തടാകം പോലെയുള്ള ആശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നു രണ്ടു വർഷത്തെ പഠന-സേവന-ആരാധന പരിശീലനത്തിനു നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു മലപ്രമായിരിക്കും. അതിനുള്ള വയലും വായ സശാലയും ദൈവാലയവും തടാകത്തിലുണ്ട്. സഭയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ സത്ര ക്രമായി നീങ്ങുന്ന ആശ്രമത്തിൻ്റെ വ്യക്തിത്വം അനുസന്ധാനം പാലിക്കുകയും സഭയും ഗവർണ്ണറിന്റെ ബോർഡിലും കൂടുതൽ ശുപ്പകാനി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആശ്രമം മുന്നോട്ടു കുതിക്കും. വജ്ജുഖിലി സ്മാരകമായി ഉയർന്നിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗ ശ്രീഗോറിയോസ് ബാലദിവസം ആശ്രമത്തിൻ്റെ സേവനപാതയിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്. ശ്രാമസന്ദർശനം, ജനസന്നദ്ധിക്കം, ആതുരസേവനം, നശ്ശിനിർഗ്ഗതിക്കും കൗൺസിലിന്റെ എന്നിവയ്ക്കു വജ്ജുഖിലി പ്രചോദനം നൽകുന്നു. അതിനു സ്ഥാപകനേതാക്കളുടെ പ്രാർത്ഥന ശക്തി പകരും.

ആശ്രമാംഗം കുടിയായ വിസിറർ മെത്രാഫ്ലോറിത്താ ഫീലിഫ്ലോസ് മാർ യഹസ്വിയേബിസിരീസ്റ്റും ചുറുചുറുക്കുള്ള ആചാര്യ ഫാ. കെ. വി. യാക്കോബിരീസ്റ്റും സുദീർഘസുരരമായ ആദ്ധ്യാത്മിക അനുഭവ സവിത്തുള്ള അംഗങ്ങളുടെയും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനവും പ്രാർത്ഥനയും ആശ്രമത്തെ ഒരു പൃത്യേജിവൻറെ മേച്ചിൽപ്പുറത്തേക്ക് ആനയിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയാണ് എനിക്കുള്ളത്. ആറു ദശാബ്ദങ്കാലം തടാകത്തിലേക്ക് ഇടതടവില്ലാതെ ഒരു തടിനീസമാനം ഏകീകിയ ദൈവക്യപത്രക്കു നാഡി പറയാനുള്ള ഒരു കനകാവസരം കുടിയായിട്ടാണു വജ്ജുഖിലിയെ താൻ കാണുന്നത്. ആശ്രമം മുന്നോട്ട്, മുന്നോട്ട് എന്ന പ്രസാദാത്മക മായ ചിന്തയാണ് എന്ന പ്രധാനമായും ഭരിക്കുന്നത്.

റ്റി. കെ. ഉമ്മൻ

പ്രസാദ് ഉമ്മൻ

തടാകാശമം: സഭാസ്നേഹികളുടെ ആത്മീയ സരോവരം മരിക്കാത്ത മധുരസ്മരണകൾ

വി. പി. തമി വാലയിൽ

എൻപതിഞ്ച് നിറവിൽ നിലകൊള്ളുന്ന തടാകം ക്രീംതു ശിഷ്യാശ്രമം സഭാസ്നേഹികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനും ഇന്നും വറ്റാത്ത ഒരു ആത്മീയ സരോവരമോ പുണ്യതീർത്ഥമോ ആണെന്നു വിശ്വേഷിപ്പിക്കുന്നതിനു എൻ്റെ പല അനുഭവങ്ങൾ എന്ന നിർബന്ധിക്കുന്നു. ആശ്രമവും ഞാനും സമ്പ്രായക്കാരാകയാൽ എൻ്റെ മധുരസ്മരണകളും സാക്ഷ്യങ്ങളും ആധികാരികമാണെന്നും തിപ്പിച്ചു പറയാനാവും. ആശ്രമത്തിഞ്ച് അശിത്തി (40-ാം വാർഷികം) ആശ്ലാഷവേളയിൽ അതിഞ്ച് അല്പും ദയകാംക്ഷികളും സുഗ്രൂത്യകളും ആദ്യകാല പ്രവർത്തകരും ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുമായ ചുരുക്കം ചിലവുടെ സ്ഥാനകൾ ഇന്നതെത്ത തലമുറയ്ക്കു പ്രയോജനപ്രവർത്തനകയാൽ പുന്തക തിരിഞ്ചെ പുതിയ പതിപ്പിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ ശ്രമകർത്താവ് തീരുമാനിക്കുന്നും സ്ഥാനകൾ എഴുതി അയയ്ക്കാൻ എന്ന പലവുരു നിർബന്ധിക്കുന്നും ചെയ്ത പദ്ധതിലെത്തിലാണു അപൂർണ്ണമായ ഈ സ്ഥാനകൾ ആശ്ലാഷനും ചെയ്യുന്നത്. വ്യക്തിപരമായ അനുഭവങ്ങൾ നിരത്തുമോശ അതിൽ ആത്മപ്രശംസയുടെ അംശങ്ങൾ കടന്നുകൂടാതിരിക്കാൻ പരമാവധി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചില കാര്യങ്ങൾ അനിവാര്യമായും പറയേണ്ടി വരുമെന്ന ചിന്തയും എന്ന ഭരിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ചിന്തയുടെ ചെറിയ സന്താനമാണ് ഈ നീണ്ട കുറിപ്പ്.

കോട്ടയത്തെ പ്രശസ്തമായ സരസ്വതീനിലയമെന്നും വിദ്യാനികേ തന്നെന്നും കീർത്തിക്കേടു എം.ഡി. സെമിനാർ ഫെറിസ്കൂളിൽ നല്ല നാലു ക്ഷണം പറിക്കാൻ വലത്തുകാലും വെച്ചു കയറുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, തടാകം ആശ്രമം എന്നും പപ്പം എന്നും മമ്പിയെന്നും മറ്റൊരുപ്പെട്ട ശ്രവണസുവപ്രദമായ വാക്കുകൾ വീടിൽ പറഞ്ഞും കേട്ടും എനിക്കു സുപരിചിതമായിരുന്നു. പത്തു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, വൈളളത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒള്ളൂപരിപ്പിലുള്ള എൻ്റെ വയലോറസ്പിതിമായ വേന്തതിൽ കൂഗ്രഗാത്രരും വ്യഖ്യാതികളുമായ പപ്പായും മമ്പിയും (ബിഷപ്പ് എച്ച്. പാക്കൻഹാം വാൽഷും മിസ്റ്റിസ്റ്റ് ഷൂറാ വാൽഷും) തടാകത്തിൽ നിന്നു വന്നു രണ്ടു ദിവസം തങ്ങിയത് ഇന്നും എൻ്റെ ഓർമ്മയിൽ പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. ആശ്രമത്തിഞ്ച് ആദ്യ ആചാരയും വിഷപ്പിഞ്ചെ ശിഷ്യനും

എൻ്റെ മാതൃസഹാദരനുമായ കെ. സി. വറുഗീസിൻ്റെ (പിനീക് ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസ്) 1944 നവംബർ 27-നു നടന്ന വിവാഹച്ചടങ്ങുകളിൽ സംസ്കാരം പങ്കടക്കാനാണു ബിഷപ്പു ദബതികൾ പ്രായത്തിനു അവധി നൽകി ക്ഷേഖരമായ ദിനമായതും ശേഷമായതും എത്തിയത്.

മഹാനഗരമായ കോയമ്പത്തുരിലേക്കും ഒരു കുശാമമായ തടാകത്തിലേക്കുള്ള എൻ്റെ കനിയാത്രയും അവിസ്മരണിയമാണ്. എം.ഡി. പൈസ്കുളിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നേം ഒരു വർഷാവസാന പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞുള്ള അവധികാലത്താണു ഞാനും എൻ്റെ സഹപാർിയായ പി. റി. മിലിപ്പും (സണ്ണി) ബല്ലിൽ ആലുവയിലും തുടർന്നു ട്രെയിനിൽ കോയമ്പത്തുരിലും എത്തിച്ചേരുന്നത് (കോട്ടയത്തെ തീവണ്ടിയേസ്റ്റുകൾ 1956-ൽ കേരള റയിൽവേ മന്ത്രിയായിരുന്ന ലാൽബഹദുർ ശാസ്ത്രിയാണ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. തന്നിമിത്തം അനുവരെ തീവണ്ടിയിൽ ബാഹ്യ കേരളത്തിൽ എത്തണ്ണമെങ്കിൽ കോട്ടയംകാർക്കു എറിണാകുളത്തോ ആലുവയിലോ വരെ ബല്ലിൽ ചെന്ന് ട്രെയിനിൽ കയറേണ്ടിയിരുന്നു). എൻ്റെ സഹപാർിയായ സണ്ണിയുടെ പിരുവ് വെൺ്ടിക്കുളം സി. പി. തോമസ് കോയമ്പത്തുരിലെ ഒരു പ്രമുഖ ഓഫീസേരിയൽ വ്യവ സാധിയും സഭാക്കവി സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ മുത്ത സഹോദരനും തടാകം ആശ്രമത്തിൻ്റെ ഒരുത്തമ സ്ഥാപിതനുമായിരുന്നു. സണ്ണി മാതൃഗൃഹ മായ കോട്ടയം കണ്ണിയാക്കുളത്തു താമസിച്ചുകൊണ്ടാണു പഠിച്ചിരുന്നത്. രാത്രി പത്തു മണിക്ക് എൻ്റെയും തൈങ്ങളെ സി. പി. തോമസും ഭാര്യ ശോഗക്കുട്ടിയും മറ്റു മകളും ആകാംക്ഷയോടും അതിലുപരി സന്നോ ഷത്രോടും കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. കുളിയും വിഭവസമുദ്ധമായ ഉണ്ണാം കഴിഞ്ഞു സുവാമയി ഉണ്ണെ.

പിരുവിവസം നാലു മൺഡിയോടു കൂടി സി. പി. തോമസ് കാറിൽ എന്ന തടാകം ആശ്രമത്തിലാക്കി. സണ്ണിയും തൈങ്ങളെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. അനു കോയമ്പത്തുർ നിന്നു 15 കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാറുള്ള താകത്തിലേക്കു നല്ല രോദ്യോ ബന്ധ് സർവീസോ ഇല്ലായിരുന്നു. രോധിൻ്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും നിരപ്പുള്ള സമലങ്ങൾ കണ്ടു. രോധുവക്കത്തു മുൾ ചെടികളും കള്ളിമുൾചെടികളും പനമരങ്ങളും തൊഴുതു നിൽക്കുന്നു സാധിയിരുന്നു. ചെറുകുന്നുകളാലും മലകളാലും പരിസേവിതമായ ഒരു താഴ്വരത്യിലും പ്രമാ യാത്ര. സണ്ണേശസ്കുളിൽ വച്ചു പണ്ട് പ്രക്കു തിസുവരമായ നിന്മത്തിനെപ്പറ്റി പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ എൻ്റെ ഓർമ്മയിൽ ഓടി എത്തി. കാർ, ശ്രാമപ്രവേശമായ സോമയന്നുരും കാളയന്നുരും കടക്കുവേം അവിടവിട അടുത്തടുത്തു ചെറിയ വീടുകൾ കണ്ണിൽപ്പെട്ട്. അവിടും പിന്നിടപ്പോൾ നല്ല പച്ചപ്പും കുഷികളും ഉള്ള നിന്നു കിടക്കുന്ന ഒരു സമലം കണ്ടു. അതിൻ്റെ സുന്ദരമായ ശ്രേം കടന്നു. സമലത്തിൻ്റെ

മദ്യത്തിൽ, ഏറ്റവുംതൊട്ടത്തിലെ ജീവവൃക്ഷസമാനം ചെറുതെങ്കിലും ആരാമമദ്യത്തിലെ മനോഹരമായ ചാപ്പലും കണ്ണപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ആശ്രമത്തിൽ എത്തി എന്ന് ആരോടും ആരാധാരതെ തന്നെ മനസ്സിലായി. നാലേക്കർ വിസ്തീർഖ്മുള്ള - വൈള്ളമില്ലാത്ത - ആ സ്ഥലത്തെ ഓടിട ആരോഗ്യ ചെറിയ കെട്ടിടങ്ങൾ - അല്ല പർഖ്മശാലകൾ - കണ്ണിനിന്മം പകർന്നു. ആചാര്യ താമസിച്ചിരുന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ മുമ്പിലാണ് കാർ നിർത്തിയത്. പക്ഷേ, ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസും പത്തിയും ഒരാഴ്ചയായി അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു.

ചാപ്പലിലേഴ്ച തെക്കുവശത്തെ പുന്നേട്ടത്തിൽ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പപ്പായേയും മമ്മിയേയും ഞങ്ങൾ കണ്ണു. മമ്മി ചെടികളുടെ ഇടയിലെ കള പറിക്കുകയും പപ്പാ വാട്ടർ ടാങ്കിൽ നിന്നു വൈള്ളം ചുമന്നു ചെടികൾ നന്നയ്ക്കുകയുമായിരുന്നു. തോമാച്ചായൻ എന്നെന്നും സണ്ണി യേയും ഇരുവർക്കും പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. He is the nephew of Acharya and that is my son Sunny. They are classmates in Kottayam. ഞാൻ എൻ്റെ പേരു പറത്തു രണ്ടു പേരെയും തൊഴുതു. എന്നെ ചുംബിച്ചു കൊണ്ടാണു മമ്മി പുണിയിരേയാടെ സീകർച്ചുത്. പപ്പായും മനസ്മിതം തുകി Nice to see you എന്നു പറഞ്ഞു.

തോമാച്ചായനും സണ്ണിയും തിരിച്ചുപോയി. മമ്മി അടുക്കളെക്കെട്ടിടം കാണിച്ചുകൊണ്ട് എന്നോട Please go there and have your tea. There you will see two of our sisters എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ അടുക്കളെയിൽ എത്തി യപ്പോൾ കുന്നത്തമ കൊച്ചുമ്പയും (മേല്പാടം) മറിയാമ കൊച്ചുമ്പയും (മല്ലപ്പള്ളി) എന്നെ സ്നേഹപൂർവ്വം സീകർച്ചു കുശലം പറഞ്ഞേശേഷം ചായ നൽകുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ സമീപത്ത് ഒരു വയസ്സുള്ള ഒരു പെൺകുന്നത് ഇതിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവരെ എടുത്തുകൊണ്ട് കുന്നത്തമ കൊച്ചുമ പറഞ്ഞു, “ഈതു ഞങ്ങളുടെ ആചാരയുടെ മകളാണ്. ഈവ തുടെ അമ്മയ്ക്കു സുവബ്മില്ലാതെ ദുരെ ഒരാഴുപത്രിയിലാണ്.” ഞാൻ ആദ്യമായാണ് എൻ്റെ അമ്മാച്ചേരെ മകളായ ലീലയെ കാണുന്നത് (ലീല ഏതാനും മാസം മുമ്പ് മകനെ കാണാൻവേണ്ടി ഷാർജാ യാത്ര കഴിത്തു തിരിച്ചുവരവേ ഗോവയുടെ മുകളിൽ വച്ചു വിമാനത്തിലിരുന്നു മരിച്ചു. ആ ദുഃഖം ഇന്നും ഹൃദയദേശകമായി നിലകൊള്ളുന്നു.).

വൈകാരതെ എന്നെ കൊച്ചുമ മറ്റാരു മുറിയിലേക്കു കുട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി എനിക്കുള്ള കിടക്കെ വിരിച്ചുതന്നു. മുറിയുടെ ഭിത്തിയോടു ചേർന്നു ഒരു ചെറിയ മേശയും സ്കൂളും മേശപ്പുറത്ത് ഒരു റാത്രിവിളക്കും തീപ്പെട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. കുളി കഴിത്തു ചാപ്പലിൽ മണി അടിക്കു സോൾ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു റാത്രലുമായി വരണ്ണം എന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ശിച്ചുകൊണ്ടു കുഞ്ഞമു അടുക്കളെയിലേക്കു മടങ്ങി. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് അടുക്കളെയോടു ചേർന്നുള്ള തീവ്രമേശയിലേക്കു വരണ്ണം എന്നു പറയാനും കൊച്ചുമു മറന്നില്ല.

ആശമവാസികളുടെ ദിനചര്യപ്പട്ടിക അച്ചടിച്ച ഒരു കാർഡ് ഭിത്തി തുകിയിരുന്നു. സന്ധ്യാപാർത്ഥനയ്ക്കായി റാത്രലുമായി ചാപ്പ ചിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ പപ്പായും മമ്പിയും മുഖിലും പിന്പിലു മായി രണ്ടു പുൽപാകളിൽ ധ്യാനനിരതരായി ഇതിക്കുന്നതാണു കണ്ടത്. ഒടും താമസിക്കാതെ മറ്റുള്ളവരും വന്നു പുൽപാകളിൽ ആസനസമ രായി. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു ഭക്ഷണത്തിനുള്ള മൺ മമ്പി തന്നെ അടിച്ചു. ചോറും ചാമയരിപ്പായിസവും ഒരു കഷണം പപ്പായയും ആയിരുന്നു അന്നത്തെ അത്താഴം. ഭക്ഷണത്തിനു പോകുവേം അവിടത്തെ അന്നേ വാസിയായിരുന്ന പുതുപ്പള്ളി നടുക്കോട്ടിൽ സി. സി. കോരയെ (പിന്നീക് ഫാ. സി. സി. കോര) പരിചയപ്പെട്ടു. വരാന്തയായിരുന്നു ഭക്ഷണമേശ. ഭിത്തിയോടു ചേർന്നു സ്ത്രീകൾ നിലത്തും ഏതിരിവശത്തായി പുരു ഷമാർ മുറ്റതു ബബ്പിട്ട് അതിലും ഇരുന്നാണു ഭക്ഷണം കഴിച്ചുവന്നത്. പപ്പായാബന്നകിൽ ഭിത്തിയോടു ചേർന്നിരുന്നു മുറ്റതു നീളമുള്ള കാൽ വച്ചും തറയിൽ പാത്രം വച്ചുമാണു അത്താഴം കഴിച്ചത്.

നേരും വെള്ളുക്കുന്നതിനു മുന്ന് പ്രഭാതപാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള മൺനാദം കേട്ടു. ഞാൻ റാത്രലുമായി ചാപ്പലിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ആരും ഇല്ല. അല്പം ഭയത്തോടു ഭാരം മുഖിലേക്കു തിരിച്ചുനടന്നു. തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യരുപം മദ്ദപാഹായും കിശക്കുവശത്തെ ഒരു നിരപ്പുള്ള കല്ലിൽ ശ്യാമനിരതനായിരിക്കുന്നു. അടുത്തുചെന്നു നോക്കി യപ്പാഴാണു അതു പപ്പായാബന്നു മനസ്സിലായത്. ഞാൻ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ, പുച്ച നടക്കുന്നതുപോലെ നടന്നു ചാപ്പലിൽ ചെന്നിരുന്ന പ്രോഫേക്കും രണ്ടാമണി മുഴങ്ങി. ഇതിനിടയിൽ മറ്റൊരുവരും എത്തി കഴിഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പപ്പാ തന്നെ നേതൃത്വം നൽകി. എത്ര അനും ശ്രദ്ധപ്രദമായ പ്രഭാതം എന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു മുറിയിൽ മടഞ്ഞിയെത്തി.

കുറുക്കിയ റാഗിയും മമ്പി തന്നെ ഗോത്രവുപോടി കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു തരം റോട്ടിയും ശർക്കരപ്പാനിയും പാലും എല്ലാവർക്കും ആവശ്യമായ പ്രോട്ടോക്ലൂം സപ്പാനുകളും ഭക്ഷണമേശയിൽ ഞങ്ങളെ കാത്തിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും ഗ്രാന്റുകളിൽ കാപ്പി ചിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ മമ്പി എന്നെന്നനില്ലാത്ത ഒരു ആനന്ദം കണ്ണഞ്ഞതിയിരുന്നു. പ്രഭാത ഭക്ഷണാന്തരം മുറികളിൽ പോയി വായിക്കുന്നതിനും മറ്റും സമയമുണ്ട്.

ആശമഗ്രേറ്റു കടന്നു ചെന്നാൽ ആരെയും ആദ്യം ആകർഷിക്കുകയും

മാടിവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഒരു ചെറിയ ഡിസ്പേൻസറിയാണ്. ഇതിന്റെ ചുമതല കൊച്ചുമമാർക്കായിരുന്നു. ഇരുണ്ടുപോൾ മാറിമാറി ഡിസ്പേൻസറിൽ കാണും. രണ്ടുപോൾ അടുക്കളെയില്ലും ഉണ്ടായി രിക്കും. ചില രാത്രികളിൽ ഗ്രാമീണ സ്ത്രീകളുടെ പ്രസവശുശ്രൂഷ ത്തായി കൊച്ചുമമാരെ വിളിച്ച് അവരുടെ കാളവണ്ടികളിൽ വീടുകളിൽ കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. കൊച്ചുമമാരുടെ അസാനിഭ്യത്തിൽ മമികായിരിക്കും ഡിസ്പേൻസറിയുടെ ചുമതല. ചിലപ്പോൾ സഹായാർത്ഥം എന്നെയും മമി കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ശരാശരി മുപ്പതോളം രോഗികൾ ദിനംപ്രതി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ചാപ്പലിന്റെ കിഴക്കുവശത്തെ തറയിൽ എല്ലാദിവസവും 10 മൺക്കുസി. സി. കോര നടത്തുന്ന വേദപരംക്കാസ്റ്റിൽ ഇരുപതോളം ഗ്രാമീണയുവാക്കൾ പങ്കടുത്തു വന്നു. തൊനും പ്രസ്തുത ക്ലാസ്റ്റിൽ ഇരുന്നു പറിച്ചു. പപ്പാ പ്രഭാതക്ഷേണം കഴിഞ്ഞു ഉച്ചവരെ തന്റെ ഓഫീസിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. ആശ്രമത്തിലെ എരുമകളെ കാക്കുന്നതും ആഴമുള്ള കിണറ്റിൽ നിന്നു വെള്ളം കാളകളുടെ സഹായത്തോടെ വലിച്ചെടുത്തു ടാക്കിൽ നിന്നുക്കുന്നതും വിശ്വസ്ത ജോലിക്കാരനായ ഒക്കൻ ആയിരുന്നു. ഒരു മാസം ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ചേണ്ടം സി. സി. കോര നാട്ടിലേക്കു പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം തൊനും കോട്ടയത്തു തിരിച്ചെത്തി.

1950 മാർച്ചിൽ താൻ വീണ്ടും ആശ്രമത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ കെ. സി. വറുഗീസ് വൈദികസാഹിന സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. എന്നെ സസ്യോദയം സ്വീകരിച്ച ആചാരം, അന്ന് അവിടെ ആശ്രമം മെമ്പരായിരുന്ന പുതു പ്ലംബി പെരുമന മാത്രും പി. ജോൺ ന്റെ കുടുംബം താമസിക്കാൻ സഹകര്യ മുണ്ടാക്കി. സെറാബുർ കോളജിൽ പരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാത്രും പി. ജോൺ അവധിക്കു ആശ്രമത്തിൽ വന്നതാണ്. അദ്ദേഹം എന്നെ യോഗായും പറിപ്പിച്ചു. കീസ്റ്റിയ ചെതന്യത്തിലേക്കു എന്നെ നയിച്ച രോമീയഗൃഹവാദി താൻ അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചു.

പപ്പായും മമിയും രാശ്ചത്തേക്കു തുഴ്രിനാപ്പള്ളിയിൽ ഒരു കണ്ണവൻ ശനു പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ആശ്രമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജേക്കബ് ജോൺ, എം. എ. കോര, കെ. വി. തോമസ്, എം. കെ. ചെറിയാൻ, അഡ്യ. വി. റി. ചാണ്ട്രപ്പള്ളം മുതലായവരെ പരിചയപ്പെട്ടു. ആശ്രമാംഗങ്ങളുമൊന്നിച്ചു ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോയതിനാൽ എനിക്കും പല തമിഴ് സ്കേഡിത്തരെ നേടാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ പശ്വാത ലത്തിൽ എനിക്കും ആശ്രമാംഗമാക്കണമെന്നുപോലും തോനിയതാണ്. മാത്രും പി. ജോൺ സാർ എന്നെ ചതുരംഗം കളിക്കാൻ പറിപ്പിച്ചു. പപ്പാ ദിവസവും മുന്നു മൺ മുതൽ കുറെനേരം ചെസ്സ് കളിക്കുമായിരുന്നു.

പപ്പായ്ക്കും മമ്പിക്കും ഓരോ സൈക്കിൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ കയറിയാണു കോയസ്വത്തുരിലും ശ്രമങ്ങളിലും അവർ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. പപ്പായുടെ റാലിസൈക്കിളിൽ കയറിയാണു ഞാൻ സൈക്കിൾ ചവിട്ടി പറിച്ചത്. നാലു മൺ ചായ കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും പുന്നോട്ടത്തിലും പച്ചക്കരി കൂഷിസ്ഥലങ്ങളിലും ജോലി ചെയ്യണമെ നീതു നിർബന്ധമായിരുന്നു. ചില സാധാഹനങ്ങളിൽ നടക്കാൻ പോകുന്ന പപ്പാ എന്നെന്നും കുടെ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്.

വൈകാതെ തടാകത്തിലേക്കു ബന്ധ് സർവീസ് വന്നപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഞാനും വി. റി. ചാണ്ഡപ്പിള്ള വകീലും ബന്ധിൽ കോയസ്വത്തു റിൽ എത്തി സൈക്കിൾ മേരീസ് പള്ളി കണ്ണു. പനക്കാട്ടു കോവിൽ എന്നായിരുന്നു പ്രസ്തുത പള്ളി അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. പാഞ്ചസന്നേജിൽ ഫാ. യോഹന്നാൻ എന്ന ബോർഡുണ്ഡായിരുന്നു. എക്കിലും ആച്ചുനെ അവിടെ വെച്ചു കാണാനായില്ല. തിരിച്ചു ആശ്രമത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ എം.ഡി. തിരെ എൻ്റെ അദ്ദൂപകനാര ഫാ. കെ. ഡേവിഡിനു കണ്ണു വണ്ണങ്ങി. ഒരാഴ്ചത്തെ ആശ്രമവാസത്തിന് അദ്ദേഹം വന്നതായിരുന്നു.

കേഷണമേശയിൽ വച്ചു രസകംമായ കമ്പകൾ പറയുന്നതിൽ ബിഷപ്പ് വാൽഷ് വള്ളരെ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. അതാഴസമയത്തെ ബിഷപ്പിന്റെ കമ്പറിച്ചിൽ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫാ. കെ. ഡേവിഡും ഒരു കമ്പ പറഞ്ഞു. “ഒരു പ്രായമുള്ള അച്ചൻ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിച്ചു വന്നു. നമ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവർക്കേ മരണാനന്തരം സർബ്ബത്തിന്റെ ഏറ്റവും മുകൾ ഭാഗത്തു സ്ഥാനം ലഭിക്കു എന്നു മിക്ക പ്രസംഗങ്ങളിലും അച്ചൻ പറയും. പാപികൾക്കുള്ള സ്ഥാനം ഏറ്റവും താഴെയും എന്നും ഓർപ്പിക്കുമായിരുന്നു. എത്താനും വർഷം കഴിഞ്ഞ് അച്ചനും അച്ചുന്റെ പ്രസംഗം ഞായറാഴ്ചത്തോറും കേടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വൃഥതയും മരിച്ചു. വൃഥത്തുകു സർബ്ബത്തിന്റെ താഴെയുള്ള തട്ടാണു ലഭിച്ചത്. ആ തട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഭാരതത്തിലും ഒരു ദിവസം വല്ലുമ താഴെക്കു നോക്കിയപ്പോൾ പ്രസംഗം നടത്തിവന്ന അച്ചുനെ കണ്ണു. എന്നും പ്രസംഗിച്ചു ഞങ്ങളെ പ്രബുവരാക്കിയ അച്ചന് ഇവിടെയാണോ സ്ഥലം കിട്ടിയതെന്നു വല്ലുമാണി ആശ്വര്യത്തോടെ ആരാഞ്ഞു. അപ്പോൾ അച്ചൻ വാ പൊത്തിക്കൊണ്ട് ‘മിണ്ഡാതിരിക്കു, മെത്രാച്ചൻ താഴെയുണ്ട്.’ ഇതു കേടുപ്പോൾ എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഉടനെ ഭാവിചച്ചൻ പറഞ്ഞു, “ഇതെന്റെ കമ്മയല്ല, ഇവിടെരിക്കുന്ന വി. പി. തമി ഒരിക്കൽ ഒരു മോറൽ കൂല്ലിൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു പറഞ്ഞതാണ്.” എല്ലാവരും അന്തംവിട്ടു ചിരിച്ചു.

തകാക്കത്തിലെ 45 ദിവസത്തെ താമസത്തിനിടയിൽ അവിടെവന്ന പ്രശ്നസ്തരായ ഫാ. വി. സി. ഗീവറുഗ്രീസ്, റവ. ഡോ. കെ. സി. ജോസഫ്, ഫാ. കെ. സി. തോമസ് (പിന്നീക് മാർ മക്കാറിയോസ്), ഹിലിപ്പോസ് തോമസ് (പിന്നീക് മാർ യഹേസേബിയോസ്), ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ് (പിന്നീക് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്), ഫാ. ഡോ. വി. സി. സാമുവൽ, സി. ഐ. ഇട്ടി, ടി. സി. ഉമൻ (ഇരുവരും പുതുപ്പള്ളി), മാങ്ങാനം ആശ്രമത്തിലെ സാധു മത്തായിച്ചുൻ്ന്, ആചാരയും റവ. കെ. കെ. ചാണ്ടി മുതലായ വരുടെ സ്കേഹവും, സൗഹ്യദവും ലഭിച്ചതും കൂസുകളിലെ പ്രസംഗങ്ങളുമെല്ലാം അവിസ്മരണയിലെ തന്നെ.

അങ്ങനെയിരിക്കേ കോയവത്തുർ പള്ളിയിൽ പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് തിരുമേനി കാൽക്കഴുക്കൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നതായി അണിഞ്ഞു. നൊന്നും മാത്യു പി. ജോണും അതിൽ സംബന്ധിക്കാൻ, ബന്സ് കിട്ടാന്തത്തിനാൽ 15 കിലോമീറ്റർ നടന്നു കൃത്യസമയത്തിന് അബ്ദം മുമ്പ് സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ എത്തി. കാൽക്കഴുക്കാൻ 12 'ശ്രിഖ്യമാര' കിട്ടാതെ വിഷമിച്ച പികാരി അച്ചൻ ഒടുവിൽ ഇരിക്കാൻ എറ്റവും കാലും പിടിച്ചു. അപ്പോൾ ശാൺ വികാരി അച്ചൻ എരെൻ പാദം മുതൽ മുട്ടുവരെ ചെളിയും പൊടിയും ആരുണ്ണനു കണ്ണത്. പെട്ടനു സോപ്പിട്ടു കാൽക്കഴുക്കി തുടച്ച് എന്ന കുട്ടപ്പനാക്കി ബാഥിൽ ഇരുത്തി. കാൽക്കഴുക്കൽ ശുശ്രൂഷ കാണാൻ പോയ നൊന്ന് എല്ലാവരുടെയും നോട്ടപ്പള്ളി എന്ന നിലയിൽ ആത്മഹർഷത്തോടെ കാൽക്കഴുക്കളിനു വിധേയനായി. മട്ടക്കൽ തിരുമേനിയുടെ ശുശ്രൂഷയിലൂടെ നൊന്ന് 'കർത്ത്യശിഷ്യനായി' ആശ്രമത്തിൽ തിരിച്ചേത്തി.

സി. എം. എസ്. കോളജിൽ നിന്നു ഇൻ്റർമീഡിയിയറ്റു പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു 1953 ഏപ്രിലിൽ വിജയും തകാക്കത്തിൽ എത്തി. കെ. വി. തോമസിബർ മുറിയിലാണു നൊന്ന് അന്ന് താമസിച്ചു വന്നത്. അന്നു ഡിസ്പെൻസറിയുടെ ചുമതല ഇന്റർഡെൻസിനായിരുന്നു.

ങ്ങാഴ്ച കഴിഞ്ഞു എൻ്റെ അമ്മാച്ചൻ കുടിയായ ആചാരയു എന്നെന്നും കുട്ടി ബന്സ് സർവീസ് ഇല്ലാത്ത കോയവത്തുർ മണ്ണാർക്കാടു റോധിലും ലോറിയിൽ സഖവിച്ചു അടപ്പാടി ആശ്രമത്തിൽ വന്നു. ആദിവാസികൾ അരപ്പടിണിയിൽ അപരിഷ്കൃതരായി കഴിയുന്ന കാടുപ്രദേശ മെങ്കിലും കാനനംഡം പുത്തുലണ്ട അടപ്പാടിയിൽ ആശ്രമത്തിനു 475 ഏക്കർ സ്ഥലവും 20 ഏക്കർ നെൽവയലും ഉണ്ടായിരുന്നു. റോധിയും വയലും സംഗമിക്കുന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു ചെറിയ ആശ്രമം. ആശ്രമത്തിന് എത്തിരെ ഏതാനും മീറ്റർ അക്കലെ താഴ്ന്ന സ്ഥലത്തിലൂടെ ഭോഗിപ്പിച്ച ഒന്നും അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ ശാന്തമായി ഒഴുകുന്നു. പുഴ

യർക്കപ്പുറത്തുള്ള സർക്കാർ വനമേവലയിലെ മലയുടെ തലയിൽ നില കൊള്ളുന്ന പ്രസിദ്ധമായ മല്ലിശരം കോവിലും ആശ്രമത്തെ സദാ അനുഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടു നിൽക്കുകയാണെന്നു തോന്നും. കാട്ടുമുഗങ്ങളോടും മലവിയായോടും മല്ലിട്ടുകൊണ്ട് ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസ് തകാകം ആശ്രമത്തിൽ ഒരു മിഷൻ പ്രോജക്റ്റും അതിൽ ഭാഗമായി റാഡി, ചോളം കൃഷികളും അടപാടിയിൽ ആരംഭിച്ചത് ആശ്രമത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള ആദിവാസികൾക്ക് ഒരുപോഴും ജീവിതമാർഗ്ഗവുമായി തീർന്നു. ഫാ. വരുഗീസിനെ (അയ്യായെ) കാണപ്പെട്ട ദൈവമായിട്ടാണു ആദിവാസികൾ ദേശത്തിനേഹബഹുമാനാർത്ഥം കണ്ടിരുന്നത്. സ്വാമിയാർ എന്നും അച്ചുനെ അവർ അഭിസംഖ്യാധന ചെയ്യുമായിരുന്നു. നെൽവയലുകൾ തകാകം ആശ്രമത്തിനു വേണ്ട അതിആഫാരം സമൂലിയായി നൽകി വന്നു. അവരെ ഭക്തമാർക്ക് ഒന്നിനും മുടില്ലപ്പോൾ ഏന്താല്ലോ വേദവാക്യം. വയലിന്റെ പിനിലെ കുന്നുകൾ നെൽവയലുകളെ കോട്ട കണക്കെ കാത്തു സംരക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു തുടർപ്പാനു മതിയെന്നു പറഞ്ഞു അടപാടി ആശ്രമത്തിന്റെയും കൃഷിസമലാദ്ദേശവും ചുമതല എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചുകൊണ്ടു ആചാര്യ തകാകത്തിലേക്കു മടങ്ങി. കുണ്ടതുമതം സ്വീകരിച്ച വിശസ്തനായ തോമന്നും എന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു എല്ലാവിധത്തിലും വലിയ സഹായമായിരുന്നു. ഞാൻ സൗകര്യം കിട്ടു സോഫാക്കെ തകാകത്തിൽ പ്രോത്സാഹിച്ചു അവിടെതെ ഞായറാഴ്ച ആരാധന തിൽ പങ്കെടുത്തു വന്നു. പ്രസ്താവിച്ചു 1959 ജനുവരി 9-നു കാലംചെയ്ത വിവരം ധമാസമയം അറിയാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ എന്തിക്കു സംസ്കാരചൂടു അഭിസംഖ്യിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. പിറ്റെ ദിവസം ഞാൻ തകാകത്തിൽ എത്തി മമ്പിരു കണ്ക് എന്തെ ഹൃദയംഗമായ ദുഃഖം അറിയിക്കുകയും കബിട്ടത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

1960 മെയ് രണ്ടിനു ഞാൻ ശുപാന്താശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഒള്ളൂളും താലുക്കിലെ ചാണ്ഡി എപ്പിന്റെയും അച്ചാമയുടെയും മകൾ സാറാ മയാണു വധു. ഒരേ ഇടവകക്കാരായ ഞങ്ങൾ അന്നും അപരിതരായിരുന്നില്ല. എന്തെ പിതാവ് കുമരകം വാലയിൽ പുന്നൻ ഏതാനും മാസ അള്ളായി എന്തെ കുടെ അടപാടിയിൽ ആയിരുന്നു താമസം. അവിടെ ഞാൻ ആശ്രമത്തിനുവേണ്ടി സാമാന്നും നല്ല ഒരു വീടു നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ഈ വീടു നിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടി പണം തികയാതെ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ തകാകത്തിൽ പോതി ആചാര്യയെ കാണാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അവിടെ ചെന്ന പ്ലോർ ആചാര്യ സ്ഥലത്തില്ലായിരുന്നു.

നിരാശനായ എന്തെ മുഖഭാവം കണ്ക് എന്താണു പ്രശ്നമെന്നു മമ്പി ആരാഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ കാര്യം തുറന്നു പറഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ “ഹെർബർ

ടിനോടു ചോദിക്കരുക” എന്നു പറഞ്ഞു മമ്മി മുൻഗിലായിരുന്ന പപ്പായെ കണ്ട് എൻ്റെ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട് അറിയിക്കുകയും എനിക്കു നൽകാൻ പപ്പാ പതിനായിരം രൂപായുടെ ഒരു കാഷ് ചെക്ക് എഴുതി മമ്മിയെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മുവഭാവം കണ്ണു പ്രശ്നങ്ങൾ പറി ഹരിക്കാനുള്ള ആ അനാസ്ഥയുടെ (പരിത്ര വനിത) അപാരമായ കഴി വിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടപോയി.

വിവാഹശേഷം ഞങ്ങൾ തകാകത്തിൽ എത്തി മമ്മിയെ കണ്ട് അനു ശ്രദ്ധം തേടിയ ശ്രേഷ്ഠമാണു അടപ്പാടി ആശ്രമത്തിനുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ച പുതിയ വീടിൽ താമസമാക്കിയത്. 1962 ഏപ്രിൽ എടിൻ എൻ്റെ പിതാവ് അന്തരിക്കുകയും ചെമ്മണ്ണും പള്ളിയുടെ സമീതേതരിയിൽ സംസ്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അടപ്പാടി ആശ്രമം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചെമ്മണ്ണും ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു പദ്ധതിയായി ഒരു ഓർത്തയോക്കസ് കോളനിയും ഒരു ഇടവക പള്ളിയും ഇതിനകം സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിച്ചു. മാസത്തിൽ ഒരു ണായ റാഷ്പ ഫാ. സി. കോറ വന്ന് വി. കുർബാന അർപ്പിക്കും. മറ്റു ണായ റാഷ്പകളിൽ വീടുകളിൽ സഭാംഗങ്ങൾ സമേളിച്ചു പാട്ടും വേദവായ നയും പ്രാർത്ഥനയും പ്രസംഗവും നടത്തിവന്നു.

മമ്മി 1961 ജൂൺ 5-നു മമ്മി അന്തരിച്ചു. ഭർത്താവിന്റെ കല്ലിയക്കു സമീപം മമ്മിയെ സംസ്കരിച്ചു. ഞങ്ങൾ ശവസംസ്കാരത്തിൽ പങ്ക് കൂത്തു. ണാൻ തനിച്ചു ഏഴു വർഷവും കുടുംബമായി അഞ്ചു വർഷവും അടപ്പാടിയിൽ താമസിച്ചു. തുടർന്ന് ആചാര്യയുടെ അനുവാദത്തോടെ ഞങ്ങൾ 1965-ൽ ബിസിനസ്സിൽ ഏർപ്പെടാൻ കോയസ്വത്തുരിൽ എത്തി അവിടെ താമസിച്ചു.

കോയസ്വത്തുരിൽ ചെന്നേഷം എന്നും ഞങ്ങളുടെ ണായറാഷ്പ ആരാധന തകാകം ചാപ്പലിൽ ആയിരുന്നു. ദൈവിക കൃപ പതിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ ആത്മയൈശക്തിയുടെ ദ്രോതയ്ക്കും തേജയ്ക്കും ആയിരുന്ന പപ്പായും മമ്മിയും അന്തരിച്ചിട്ടും അവരുടെ അദ്യ ശ്രമായ സാന്നിദ്ധ്യം ഇന്നും അവിടെതെ അന്തരിക്ഷത്തിലുണ്ട്. സ്ഥാപകനേതാവിന്റെ കാലശേഷം സ്ഥാഭാവികമായും സംഭവിക്കാവുന്ന ഒരു മാസ്യം ആശ്രമത്തെയും തെല്ലു ബാധിച്ചു എന്നു പറയുന്നതു ഒരു വന്നതു തയാൻ. പ്രവർത്തകരിൽ ചിലർ വിട്ടുപോയി. തന്നിമിത്തം തുടർ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ആളുകളുടെ കുറവ് അനുഭവപ്പെട്ടു. രോഗശാനി വരമുണ്ടായിരുന്ന പപ്പായുടെ അനുഗ്രഹപ്രദമായ ആത്മരണ്ടെപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ തുടർച്ചയെന്നവന്നും ആരംഭിച്ച ആശുപത്രിയുടെ പ്രവർത്തന തിനും മങ്ങലേറ്റു. പ്രമാം ആചാര്യ കെ. സി. വറുഗീസ് 1979 ഒക്ടോ

ബർ 18-നു നിര്യാതനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതികദേഹവും ശുരു വിന്റെ കല്ലറയ്ക്കടുത്തുതന്നെ സംസ്കരിച്ചു.

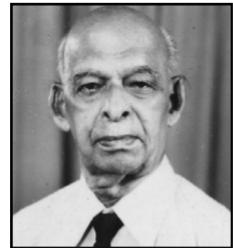
പുതിയ ആചാര്യത്യായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട എം. കെ. ജേക്കബ്സ് (പുതുപ്പള്ളി) വൈകാതെ പട്ടം ഏൽക്കുകയും ചുമതലകൾ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഒരു ആസ്ഥാരോഗി കൂടിയായിരുന്ന ഫാ. എം. കെ. ജേക്കബ്സിനു വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കാര്യക്ഷമമായി വ്യാപ്ത തന്നെകാൻ കഴിയാത്തത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുറ്റമല്ല. ഈ ചുറ്റുപാടിൽ ടി. പി. ചാക്കോയേയും എന്നെയും ഗവർണ്ണിംഗ് ഭോധി അംഗങ്ങളാക്കി.

ചികിത്സാ കാര്യങ്ങളിൽ സമർത്ഥനായ ഡോ. ബബുമിൻ ആശുപത്രിയുടെ ചുമതല ഏറ്റവേണ്ടുകൂടി ആശുപത്രി വളർച്ചയുടെ പാളത്തിൽ കയറി. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഡോ. ബബുമിൻ രാജിവെച്ചു പോയപ്പോൾ ഉണ്ണായ പ്രതിസന്ധിയിൽ വ്യവസായ പ്രമുഖനും തികഞ്ഞ സഭാസംബന്ധ ഹിയുമായ പ്രസാദ് ഉമ്മൻ ആശുപത്രിയുടെ ചുമതല ഏറ്റുടക്കുകയും പുതിയ ഡോക്ടറെ നിയമിക്കുകയും കണക്കില്ലോതെ പണം ചെലവാക്കുകയും ചെയ്തു. ആശുപത്രിയുടെ മുഖചൊണ്ട തന്നെ മാറ്റി. എന്നാൽ ആചാര്യയുടെ അസ്വികാരവും ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നതുമായ ചില നടപടികൾ മൂലം പ്രസാദ് ഉമ്മൻ തുടർന്ന് സഹായിക്കാൻ ആയില്ല. സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിക്കുന്നവർക്കു ആവശ്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കിയേ തീരു. ആശുപത്രി ഡീണ്ടും പ്രശ്നത്തിലായി. അന്നത്തെ വിസിറ്റ് ബിഷപ്പായിരുന്ന ഡോ. പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് ആശുപത്രിയുടെ ചുമതല എന്നെന്ന രേഖമെല്ലാം എൻ്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഗവർണ്ണിംഗ് ഭോധി അംഗങ്ങളായ ടി. പി. ചാക്കോ, ഏബ്രഹാം കെററുസ് എന്നിവരുമ്പെട്ട ഭൂമാന കമ്മിറ്റിയാം രേണച്ചുമതല നിറവേറ്റി വന്നു. കോയസ്വത്തുരീലെ ഒരു പ്രമുഖ വ്യവസായിയും വലിയ സഭാസംബന്ധ ഹിയുമായ പി. വി. ഉക്രൂവിന്റെ മരുമകനായ ഡോ. കെ. സി. ജോധി എം.ഡി. ആശുപത്രി സുപ്രഭാതി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ജുണിയർ ഡോക്ടർ റായി ഡോ. അജിത്തും ഉണ്ണായിരുന്നു. ആവശ്യമുള്ള 18 ശ്രാമങ്ങളിലെ രോഗികൾക്കു വേണ്ട ചികിത്സാസഹായം നൽകാൻ ഞങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.

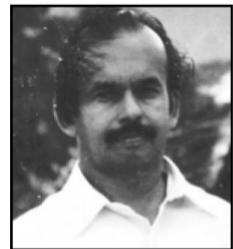
എല്ലാ ചൊദ്യം, വെള്ളി ദിവസങ്ങളിലും കോയസ്വത്തുരൂളുള്ള മൃന്നുകുടുംബങ്ങൾ ആശുപത്രിയിൽ എത്തും. ഒരു ഡോക്ടറും നഷ്ടസും ഞങ്ങളോടൊപ്പം മരുന്നുകളും വെറുമിൻ ശുളികകളും റൊട്ടിയും ഓറബ്യും ശ്രാമങ്ങളിലെ ഓരോ വിട്ടിലും ചെന്നു കൊടുക്കുകയും രോഗികളെ കണ്ണത്തി പതിഗ്രാധിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ആശുപത്രിയിൽ എത്തുനവരുടെ സംഖ്യ തമ്മുലം വർദ്ധിക്കുകയും ശസ്ത്രക്രിയ നട-

തതാനായി യോഗ്യരായ ഡോക്ടർമാരെ കോയവുത്തുർ നിന്നു വരുത്തുകയും രണ്ടു മെഡിക്കൽ കൂപ്പുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആചാര്യരുടുടെ ചില ഇടപെടലുകൾ മുൻനിർത്തി ഡോ. എ. എ. സി. ജോയിയും രാജിവെച്ചു പോയി. ഇതെ തുടർന്ന് ആശുപത്രിയുടെ ചുമതല ആചാര്യരെ ഒലപിച്ചു തുറുകൾ പിമാറി. ഡോ. പിലിപ്പോസ് മാർത്തേയോഫിലോസ് കാലം ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് ഫിലിപ്പോസ് മാർത്തേയോഫിലോസ് വിസിറ്റർ ബിഷപ്പുായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. വൈകാരത ആചാര്യ ഫാ. എം. കെ. ജേക്കബ്സ് ആസ്മാ മൂലം ഒരു രാത്രി ആകസ്മികമായി അന്തരിച്ചു. ആശുമതിയ്ക്കേ ഒരു വലിയ സൃഷ്ടത്തും അദ്ദേഹയാംക്ഷിയുമായിരുന്ന മാർത്തേയോഫിലോസ് ഗണ്യമായ ഒരു തുക ആശുമതിയ്ക്കേ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി സമാഹരിച്ചു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തുസമംഖ്യ ഭ്രാസനച്ചുമതലയും രോഗവും മൂലം മെത്രാപ്പോലിത്തായ്ക്കു അദ്ദേഹം ആശഹിച്ചതുപോലെയുള്ള പുരോഗമന നടപടികൾ യഥാസമയം സ്വീകരിക്കാനായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകാലനിര്യാണം ആശുമതത്തിന് ഒരു വലിയ ആശാരതമായിരുന്നു.

പിന്നീട് മലബാർ ഭ്രാസന മെത്രാപ്പോലിത്താ ഡോ. സവർജ്ജയാസ് മാർത്തേയോഫിലോസ് വിസിറ്റർ ബിഷപ്പുാകുകയും തുടർന്ന് ആചാര്യരായിരുന്ന ഫാ. കെ. വി. യാക്കോസിനു റവാൺസ്ഥാനം നൽകുകയും റവാച്ചൻ ആശുപത്രി ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും സ്ഥാപനത്തിന്റെ വികസനം സാധ്യമായില്ല. റവാച്ചൻ ആരോഗ്യസ്ഥിതി മോശമായതിനെ തുടർന്ന് അഗളി നെല്ലിപ്പതി ആശമത്തിന്റെ സുപ്പീരിയറ്റും പരുമല സെമിനാരി മുൻമാനേജരുമായ യൂറോനോസ് റവാനെ ആചാര്യരായി നിയമിച്ചു. രണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ചുമതല റണ്ടു വർഷം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ തടാകം ആശുമം, ആശുപത്രി എന്നിവയുടെ കാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ടതെ ശാഖ ചെലുത്താൻ യുഹാ നോസ് റവാനു കഴിഞ്ഞില്ല. ബാലവേദനിലെ കുടികളിൽ പലരും പിരിഞ്ഞുപോയി. ഇപ്പോൾ സമർപ്പനും ചെറുപ്പക്കാരനുമായ ഫാ. എം. എം. ജോർജ്ജാണു (നിരണം) ആക്ടിംഗ് ആചാര്യരായി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ബാലഭവനം പ്രവർത്തനം പുനരാരംഭിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു ഒരു നേട്ടമാണ്. ചന്ദനപ്പോലെ വൃഥിക്ഷയങ്ങളിലും കടനുപോയ ബിഷപ്പ് വാൽഷ് സ്മാരക ആശുപത്രി ഇപ്പോൾ വെല്ലുർ സി. എം. സി. ആശുപ

സി. വി. തോമസ്

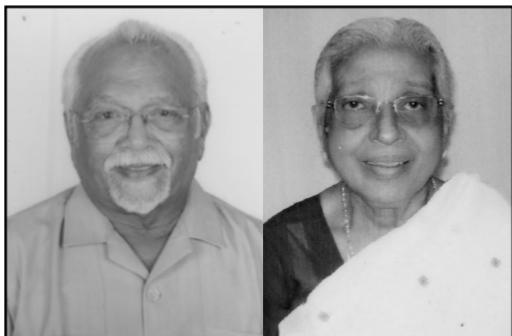

സി. വി. തോമസ്

ത്രിയിൽ നിന്നു റിടയർ ചെയ്ത ഓർത്തേതാപീഡിക്ക് വിഭാഗം മേധാവി യോ. റവി കോരുളയുടെയും യോ. ദ്രൈസ് കോരുളയുടെയും സമർത്ഥമായ ചുമതലയിൽ നല്ല നിലയിൽ നടന്നുവരുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. ബിഷപ്പ് വാൽഷിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ഒട്ടയിക്കുന്ന സഭാംഗങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസഹായങ്ങളും നാടുകാരുടെ നിർദ്ദേശപരമായ സഹകരണവും ആശുപ്രതിയുടെ വഴിത്താരയെ പ്രകാശമാനമാക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാണു ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും ഉള്ളതും.

പറയുന്നത് ഏറ്റവും ഒടുവിൽ ആബനകിലും എന്ന സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം പ്രശംസാന്പർശമെന്നു രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടത് എൻ്റെ കടമയാബനന്നും കരുതുന്നു. ആശ്രമസംബന്ധമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിന് എൻ്റെ ഭാര്യയും ഒരു പ്രമുഖ സ്ത്രീസമാജ പ്രവർത്തകയും ദിവ്യബോധക വിദ്യാർത്ഥിനിയും പലപ്പോഴും സഭാമാസികയായ മലകരസഭയുടെ കീഴിൽ മതശരവിജയിയുമായ സാറാമുഖ വേണ്ടതു സർപ്പേരണകളും വിലപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും കലവറി കൂടാതെയുള്ള സഹകരണവും പിന്നുന്നയും പ്രോത്സാഹനവും എനിക്കു പ്രദാനം ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നും ആശ്രമത്തിനും ആഖ്യാതമിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും സംഭാവനകൾ നൽകുന്നത് സാറാമുഖ്യക്ക് ഒരു ഹരമാണ്. ആശ്രമത്തിലെ മികു വിശേഷാവസരങ്ങളിലും വിളവാൻ സാറാമുഖ വിഭവസമൂലമായ പ്രഭാതക്കഷണം തയ്യാറാക്കി എന്നോടൊപ്പം കാറിൽ എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം പറയുന്നത് സാറാമുഖ്യക്ക് ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിലും പറയാനുള്ള എൻ്റെ ആശുപ്രതെയയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സാറാമുഖ്യം എന്നിൽക്കാനിടയില്ല.

ആശ്രമത്തിനും ആശുപ്രതിക്കും എല്ലാ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കൂടുവേലക്കാരക്കും ഈ അശീതി ആശേഖാഷവേളയിൽ സർവ്വ നമ്മൾക്കും കൂലും നേർന്നുകൊണ്ടും സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ താഴെ ചേർക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാ നിർദ്ദേശവും ആശംസാപ്രധാനവുമായ ഇതരടികൾ ഉല്പരിച്ചുകൊണ്ടും ഈ പ്രകരണം ഉപസംഹരിക്കുന്നു. “ആനന്ദേശാര്യ ഞാജൈഫും മാസാബ്ദി ഞാജൈ നൽകണമെ.”

വി. പി. തമിയും ഭാര്യ സാറാമുഖ്യം

എ. എബ്രഹാം അനേകൻ ആഗ്രഹത്തിന്റെ സംഭാവന

മലങ്കരസഭയിലെ കക്ഷിവഴക്കുകൾ അന്തമില്ലാതെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രാരംഭ കാലഘട്ടത്തിൽ സഭാമകൾക്ക് ഒരു പുതിയ ദർശനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനും അവരുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടുന്നതിനും വേണ്ടി ആരംഭിച്ച സഭയുടെ പ്രമാണം ഹൃദയക്രൈസ്തവ മിഷൻ കേന്ദ്രമാണ് ഈന്ന് പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലിയിൽ എത്തിനിൽക്കുന്ന കോയമ്പത്തുരിലെ തടാകം ക്രിസ്തുമിഷ്യാശ്മം. കൽക്കട്ടാ ബിഷപ്പസ് കോളജിൽ പറിച്ച സുറിയാനി സഭയിലെ ഒരു സംഘം യുവാക്കരാധും അവരുടെ പ്രിൻസിപ്പൽ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹത്വായ ബിഷപ്പ് പാക്കൻഹാം വാൽഷും പത്തിയും ചേരൻ 1936-ൽ ആരംഭിച്ച ഈ ആഗ്രഹം മിഷൻ രംഗത്തും ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യപ്രധാനമായ ജീവിത രംഗങ്ങളിലും ചെലുത്തിയ സർപ്പേരണകളും ശക്തമായ സാധ്യീനവും തിട്ടപ്പട്ടാത്മകവാൻ കഴിയാത്ത നിലയിലുള്ളതാണ്. ഭിന്നതകളും കലാഹങ്ങളും കേസുകളും സഭയുടെ സാക്ഷ്യത്തെയും ഭാത്യത്തെയും ബലപരമാക്കുന്നുണ്ട് എന്ന തിരിച്ചിരിയാൻ ആഗ്രഹം ആരംഭിക്കുന്നതിന് അതിന്റെ പ്രവർത്തകരെ പ്രധാനമായും പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ന് പറയുന്നതായിരിക്കും ഏറെ ശരി.

കോയമ്പത്തുരിൽ നിന്നു 15 കിലോമീറ്റർ പടിഞ്ഞാർ അധികം ആരും അറിയാതെ കിടന്ന ഒരു ഉഖ്സർ കുറ്മാമത്തിന്റെ മുവച്ചരായ മാറ്റാനും ആ ഉൾനാടൻ പ്രദേശത്തെ വൻവ്യവസായ നഗരമായ കോയമ്പത്തുരിന്റെ ഒരുപദ്ധതി ടാണായി ഉയർത്താനും ആഗ്രഹം ആരംഭിച്ച് ഒന്നു രണ്ടു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കിടയിൽ തടാകം ആഗ്രഹമവും ആദ്യകാല പ്രവർത്തകരും അനുഷ്ഠിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രധാനമായിരിക്കും. തടാകം എന്ന് കേരക്കുമ്പോൾ വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന ഒരു ജലാശയത്തിന്റെ ചിത്രമായിരിക്കും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഓടി എത്തുക. പക്ഷേ ഇവിടെ മഴയുമില്ല, വെള്ളവുമില്ല, തടാകവും ഇല്ല. ചുറ്റും കോട്ടപോലെ നിലകൊള്ളുന്ന മനോഹരമായ മലനിരകളുടെ മടിത്തട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു തടം മാത്രമാണ് തടാകം. ആകാശചുംബികളായ മലകൾ ദേവതയിന്റെ മഹത്വത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു. പർവ്വതസാനുക്കളെപ്പോലെ ശാലീനസുന്ദരമായ തടം. ശാന്തി നിറവെൽ ജീവിതം നയിക്കാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയ സ്ഥലം. രോധില്ല, ബന്ധില്ല, പോര്ണ്ണാഫീസില്ല, ടെലിഫോൺില്ല, വെദ്യുതിയില്ല, ആഗുപതിയില്ല, പെട്ടോൾ പനില്ല, ജീവൻ നിലനിർത്താൻ വേണ്ട ശുദ്ധജലവും ഇല്ല.

എന്നാൽ നല്ല കാര്യം ശുദ്ധവായും സുലഭം. ഇതാണ് പണ്ഡത്തെ താകം. കാളവണ്ണികളും പിടിവണ്ണികളും സൈക്കിളുകളും മാത്രമായിരുന്നു തടാകത്തിലെ ഫോറുജിവിത്തിഞ്ചേരുകളിലും.

ആശ്രമം വന്നഗേഷം ക്രമേണ കെട്ടിങ്ങൻ, കിണറുകൾ, റോയ്, പോസ്റ്റാഫീസ്, ആശുപ്രതി, ബല്ല്‌സർവ്വീസ്, കടകൾ, ചതു മുതലായവ പതിസരപ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആശ്രമം ആരംഭിച്ച ഈ പത്തിയഞ്ച് വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ആശ്രമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ പലവിധത്തിൽ വിശദപ്പെട്ടിരുന്നു സൃഖിഗേഷം പ്രസംഗങ്ങളിലും തിരുവിതാംകൂരിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പ്രചരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പ്രസിദ്ധമായ പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽ കൺവൻഷൻലെ ഒരു പ്രധാന പ്രസംഗകനായിരുന്നു ബിഷപ്പ് വാൽഷ്. ക്രിസ്തീയ ഭവനത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ആ കാലത്തു നിലയ്ക്കലിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങൾ ഇന്നും കാലങ്ങൾ കടന്നിട്ടും സജീവമായി നിലകൊള്ളുന്നു. അതുപോലെ സിറിയൻ വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫറൻസിലും വലിയ ദേവശാസ്ത്രജ്ഞനായ അദ്ദേഹം പലതവണ പ്രധാന പ്രസംഗകനായിരുന്നു. ലളിതമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ ആർത്ഥപമായിരുന്നു കൂദഗാത്രതനായിരുന്ന ബിഷപ്പ് വാൽഷ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ അനേകം യുവാക്കളുടെ സഭാസേവനാസക്തിയെയും ദർശനത്തെയും ചിന്താഗതികളെയും തുടർന്നുണ്ടായി. ലാകിക ജീവിത പുരോഗതി സാപ്പനാക്കണ പല യുവാക്കളും സഭാസേവനത്തിന്റെ പച്ചപ്പുൽത്തകിടികളും വാതായനത്തിലൂടെ കടന്നുപോയി.

തടാകം ആശ്രമത്തിന്റെയും സ്ഥാപകന്തോവായ ബിഷപ്പിന്റെയും ശക്തവും നിശ്ചിംഭവുമായ ആപ്രഹാനം പിടിച്ചു കുല്യകിയ ഒരു പ്രദേശമാണ് പുതുപ്പള്ളി എന്നു പറയുന്നതിൽ അഭിമാനമുണ്ട്. പുതുപ്പള്ളിയുടെ അരുമസന്നാനങ്ങളായ റവ. മാത്യു പി. ജോൺ പെരുമന, സി. ഐ. ഇട്ടി തരയിൽ, എം. എ. കോറ, ഫാ. എം. കെ. ജേക്കബ്സ്, ഫാ. സി. സി. കോറ, റീ. സി. ചാക്കോ വാകത്താനം, കോമടത്തു. കെ. എം. ചെറിയാൻ, ഫാ. കെ. വി. തോമസ്, ഫാ. കെ. ഐ. എംബേഹാം അബേവി, ഫാ. റീ. സി. മത്തായി തോപ്പിൽ പുറമറ്റ, ഡോ. പി. റീ. ഫിലിപ്പ് മാരാമൻ, ഫിലിപ്പോസ് തോമസ് മുതലായവർ കാനം ഇരുവിനെ ആകർഷിക്കുന്നതുപോലെ തടാകത്താൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. തടാകത്തിൽ ബിഷപ്പും ഭസ്തികളും പ്രാരംഭപ്രവർത്തകരായിരുന്ന ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വറുഗിസ്, റീ. ഓ. മാത്യു, പി. പി. വർക്കി, കെ. എം. എംബേഹാം കല്ലുപ്പാറ പിന്നീടു വന്ന സിസ്റ്റർമാരായ മറിയാമു മല്ലപ്പള്ളി, ഏലിയാമു മേൽപ്പാടം മുതലായവർക്ക് തങ്ങളുടെ ആശ്രമപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പുതുപ്പള്ളിയിലെ പുതുമുഖങ്ങൾ ഒരു പുതിയ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്.

ഒരിടത്തരം കുട്ടാംബത്തിൽ ജനിച്ച നമ്മുടെ കമാപ്പുരുഷൻ പിതാ വിന്റെ അകാലനിര്വാണത്തെത്തുടർന്ന് പഠനം തുടരുവാനാവാതെ തന്റെ ഇടവകയിലെ വിവിധ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകി. സഭാ സേവനസാരണിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ അന്തരാത്മാവിൽ സംഘർഷ നിർഭരമായ തീരുമാനമെടുത്തും ജയരക്തങ്ങളോടാലോച്ചിക്കാതെ 1956-ൽ തകാകത്തിലേക്കു തീവണ്ടി കയറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം യേശു ക്രിസ്തുവിനാൽ നയിക്കപ്പെട്ടുകയായിരുന്നു എന്ന് പിന്നീടാണ് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചത്. തന്റെ ഇളയ സഹോദരങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന തിൽ അമ്മയോടൊപ്പം അഖ്യാനിക്കേണ്ട ഒരു തുംബാവ് അമ്മ അറിയാതെയും ആരും കാണാതെയും ആണ് അയൽ സംസ്ഥാനത്തെക്കു തിരിച്ചത്. രാത്രി മുഴുവൻ ഉറങ്ങാതെ കോയമ്പത്തുർ തീവണ്ടി ദ്രോഷനിൽ എത്തി. നേരം വെള്ളക്കുന്നതുവരെ ഇരുന്നു. പിറ്റേം വസം രാവിലെ ചോദിച്ചും പറഞ്ഞും തകാകത്തിൽ എത്തിയ ഏബ്രഹാം ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വറുഗിസ് സസ്തനാഷം സ്വികരിച്ചു താമസിക്കുന്നതിനുള്ള മുറിയിലേക്ക് ആനയിച്ചു. ആശ്രമാന്തരിക്ഷം ഏബ്രഹാംിന്റെ മനസ്സിൽ ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു നീരുറവ തന്നെ ജനിപ്പിച്ചു. അമ്മയെ വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ ആ നല്ല സ്ത്രീ കരഞ്ഞു. എങ്കിലും തന്നെയും അമ്മയേയും ദൈവകരങ്ങളിൽ ഭാമേല്പിച്ചു ജീവിതം തുടർന്നു. എടുവർഷത്തെ ആശ്രമജീവിതത്തിനിടയിൽ കായികാധാരവും പ്രാർത്ഥ നയും ഉപവാസവും പാനവും എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആശ്രമജീവിത മെന്നു പറഞ്ഞാൽ സദാ പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും മാത്രമാണെന്നു ചിലർക്കൈക്കിലും ധാരണ ഉണ്ടാവും. ആശ്രമത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രാപ്തലാണ് ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥിതി. പ്രഭാത, മദ്ധ്യാഹ്ന, പ്രഭോഷ പ്രാർത്ഥനകളും യാമ സൃതതാരാ പ്രാർത്ഥ നകളും ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ്. ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രവേശനമാനവും ചാപ്പലാണ്. എന്നാൽ നിലമൊരുക്കൽ, കൃഷി, കന്നുകാലി വളർത്തൽ, ജലസേചനം, കായികാധാരങ്ങൾ, ശ്രാമ സന്ദർശനം, കുട്ടികളുടെ പരിശീലനം, ക്ഷാസ്ത്രകൾ മുതലായവ എല്ലാ ദിവസവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ പലർ ഒരുമനപ്പെട്ടു ചെയ്യുന്നോൾ അതിലും ഒരു ഏകൃത്തിന്റെയും പകിടലിന്റെയും ആത്മസന്തോഷം സംജാതമാകും. ഇതിനിടയിൽ കെ. ഐ. ഏബ്രഹാം ആശ്രമത്തിലെ ലെബ്രവി ശത്രയായുപയോഗിക്കുകയും വിവിധ ശാഖകളിൽ വിജയാന സന്ധാരം നടത്തുകയും പ്രസംഗങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

പിന്നീട് സെറാവുർ, ജബത്തപ്പുർ ലിയനാർഡ്, കോട്ടയം പഴയസമിനാരി എന്നിവിടങ്ങളിൽ പറിച്ചു വെദിക്കവുത്തി സ്വീകരിച്ചതും 1968-ൽ

വിവാഹം ചെയ്തതും തുടർന്ന് ആശുമതത്തിൽ നിന്നു നാളിൽ മാതൃകാ പരമായ അജപാലന സുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചതും എല്ലാം തടാകത്തിൽന്റെ സംബന്ധിനു കൊണ്ടാണെന്നുള്ളത് ഒരു രഹസ്യമല്ല. 1968 മുതലുള്ള ഇട വക ജീവിതത്തിനിടയിലും തടാകവുമായുള്ള സജീവബന്ധം അവിടെ താമസിച്ച സുഹൃത്തുകളിലൂടെ നിലനിർത്തുകയും ആശുമതത്തിൽന്റെ ശവേൺഡ് ബോധി അംഗമായി ആജീവനാന്തം തുടരുകയും ചെയ്തു. അവസാനകാലത്ത് പറ്റണണ്ണ വർഷം ഹൃദോഗബാധിതനായതിനാൽ തടാകത്തിൽ പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ ആ ബന്ധം മരണത്തോടെ മാത്രമാണ് വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടത്.

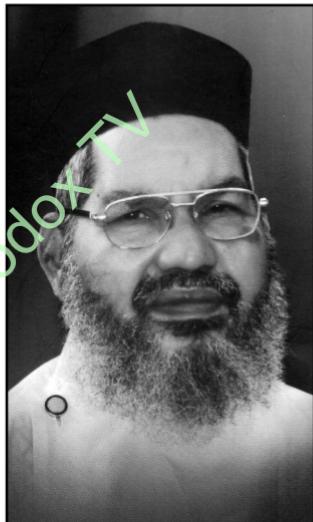
തടാകം ആശുമതത്തിലേയും സമീപ ഗ്രാമങ്ങളിലേയും തതകര, അട്ട പ്ലാറ്റി മേഖലകളിലേയും കുട്ടികളുടേയും മുതിർന്നവരുടേയും ഇടയിലെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അനുഭവിനു ആത്മാർത്ഥമായി പങ്കെടുക്കാനും പരിമിതമായ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രയാസങ്ങൾ സന്തോഷ തേതാടെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനും സാധിച്ചപ്പോഴാണ് ഒരു ധമാർത്ഥമായി സുവിശേഷകൾന്റെ ആത്മാവിനെ ഒരു വലിയ അളവിൽ കണ്ണെത്താൻ കൈ. എ. എബ്രഹാം സാധിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ സാക്ഷി കുറഞ്ഞു.

1956 മുതൽ തടാകം ആശുമതത്തിൽന്റെ ഒരു സുഹൃത്തായി കഴിയുന്ന എനിക്ക് അന്നു മുതലും അതിനുമുമ്പും അവിടെ പ്രവർത്തിച്ചവരെ പൂറ്റിയും അവരുടെ മഹതാമേരിയ സേവനങ്ങളെപ്പറ്റിയും കുറെയെല്ലാം നേരിട്ടിയാം.

ഹാ. എബ്രഹാം അദ്ദേഹത്തിലേയുള്ള ദൈവദാസമാർക്കു വളരുവാൻ സാഹചര്യം നൽകിയ തടാകം ക്രിസ്തുശിഷ്യാശ്രമത്തിന് അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള സത്യസന്ധരും സർസ്വദാവികളുമായ കുടുതലായുള്ള ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

തടാകത്തിൽ നിന്നു വന്നു പല ഇടവകകളുടെ ചുമതല വഹിക്കുവേണ്ടും രോഗിയായിരിക്കുവേണ്ടും എബ്രഹാം അദ്ദേഹി അച്ചുരെ കാണുന്നതിനും സംസാരിക്കുന്നതിനും പല അവസരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംസാരിക്കുവേണ്ടി സഭയുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റിയും മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുമായിരിക്കും ചർച്ച ചെയ്യുക. ബഹു. അച്ചുരെ, അഖ്യാപിക കുടിയായ പത്തി സുസമ ഒരു പ്രമുഖ സ്ക്രീസമാജ പ്രവർത്തകയാണ്. എൻ്റെ ഇളയ മകൻ അധി. മോഹൻ മാമ്മനെ, സുസമ കൊച്ചുമ്മ എം.ഡി. സെമിനാരി സ്കൂളിൽ പറിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു മികച്ച അഖ്യാപികയായ സുസമക്കാച്ചുമ്മയോട് ഒരു പ്രത്യേക കടപ്പാടുണ്ടെന്ന കാര്യം എടുത്തു പറയുവാനാഗഹിക്കുന്നു.

വർഷങ്ങളായി കോയസ്വത്തുവിൽ താമസിക്കുകയും തകാകം ആശ്രമത്തിന്റെ ദീർഘകാല സുഹൃത്തായി ഇന്നും തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന എൻ്റെ സ്ഥാലൻ വി. പി. തമിയും ഭാര്യ സാറാമയും ഞാനും അച്ചൻ മരിക്കുന്നതിന്റെ തലേദിവസമായ നവംബർ 24-ാം തീയതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതിയിൽ എത്തി ബഹു. അച്ചുനെ സന്ദർശിച്ചു. അതൊരു രൈവിക നിയോഗമായി ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ പ്രിയപ്പെട്ട അച്ചുനെ അവസാനമായി കാണുകയായിരുന്നു എന്ന ചിന്ത ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നുമില്ല.

ഫി. എം. എം.എഹാം അനേഷ്ടി

തടാകത്തിൽ തന്നെ തങ്ങി

മല്ലോടു മല്ലു ചേരണം

കെ. വി. യാക്കോബ് റവ്വാൻ

മുന്നര ദശാഖ്യദം അതിവേഗം കടന്നുപോയി. 1980 ഫെബ്രുവരി 12. അന്നാണു താൻ തടാകം ആശുമത്തിൽ കാലുകുത്തുന്നത്. എൻ്റെ ചെറിയ ചെറിയ അനുഭവശത്തങ്ങൾ എല്ലാം നിരത്താൻ എനിക്കുള്ളേശ്യ മില്ലു. ആശുമത്തിന്റെ ആരംഭം, ലക്ഷ്യം, ആദ്യകാല സേവനപ്രവർത്തന അൾ, ബിഷപ്പ് പാക്കൻഹാം വാൽഷിന്റെയും പത്തി ക്ലാരാ വാൽഷി നേര്യും ജീവചരിത്രം, ആശുമ സുഹൃത്തുകൾ, ആശുമത്തിന്റെ വിസി ദർ ബിഷപ്പുമാർ, പ്രാമം ആചാര്യരായിരുന്ന ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസ്, കുടുവേലക്കാർ മുതലായവരെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ എല്ലാം “തടാക ത്തിലെ തപോധനൾ” എന്ന ആധികാരിക പുസ്തകത്തിൽ ആശുമ സുഹൃത്തും ശ്രമകർത്താവും സഭാചാരിത്രകാരനുമായ കെ. വി. മാമൻ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അതിലേക്കൊന്നും താൻ കടക്കുന്നില്ല.

ഡൽഹിയിലെ ഒരു കമ്പനിയിൽ ജോലിയായിരുന്ന താൻ 1979 സെപ്റ്റംബർിൽ റാജി റോച്ച് ഓഫോബറിൽ തടാകത്തിൽ എത്താൻ പരിപാടി ആസൂത്രണം ചെയ്തു. കമ്പനിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മുന്നു മാസം കുട്ടി അവിടെ നിന്നുക്കൊണ്ടി വന്നു. എനിക്കു പ്രായം 28 വയസ്സ്. ഇതിനിടയിൽ ആദ്യം ആചാര്യ ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസുമായി ബന്ധ പെട്ടു. “ജോലി റാജിവെയ്ക്കേണ്ട ഇവിടെ ഏതാനും ദിവസം താമസി ചുണ്ടേഷം മതി റാജി. അല്ലെങ്കിൽ അവിടെയും ഇല്ല, ഇവിടെയും ഇല്ല എന്ന സ്ഥിതിവിശ്രേഷം ഉണ്ടാവാം.”

ആശുമത്തിലേക്കുള്ള വഴി ചോദിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ കത്തിനു എം. കെ. ജേക്കബ് പുതുപ്പള്ളി (പിന്നീട് ആചാര്യ) യാണു മറുപടി തന്നത്. “ആശുമജീവിതം പട്ടുമെത്തയ ല്ലു, മുൻമെത്തയാണ്” എന്നുമേറം എഴുതി. “അനുഭവതാട്ട് എന്നുവന്നാലും പിടിച്ചുനിൽക്കാനുള്ള ക്ഷമയും കഴിവും പക്കതയും എനിക്കു നൽകുന്നുമേ” എന്നു താൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. ദൈവം പ്രാർത്ഥന കേട്ടു എന്നാണു 36 വർഷ തെരു ആശുമജീവിതം നൽകിയ അനുഭവങ്ങൾ എന്നു സാക്ഷിക്കുവാൻ എനിക്കു രണ്ടു തവണ ആലോചിച്ചു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. സ്വാഭാവികമായും പല പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിട്ടിട്ടുരുത്തുകിലും ദുസ്തര പ്രതിസന്ധി കൾ ഒന്നുംതന്നെ കാരുമായി അലടിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതും സത്യം.

ആശ്രമജീവിതത്തിലേക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മാതാപിതാക്കളുടെ സമ്മതവും അനുവദവും അനുഗ്രഹവും വാങ്ങുന്നതിനായി ഞാൻ വെന്നതിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ധർമ്മിയിലൂണ്ടായിരുന്ന എൻ്റെ നാട്ടുകാരനായ ഒരാത്മസുഹൃത്തിന്റെ ശുഹസ്യാശ്രമജീവിത പ്രവേശനാരംഭച്ചടങ്ങിൽ പങ്കടക്കുത്തശ്ശേഷം പോകാമെന്നുള്ള സുഹൃത്തിന്റെ ആഗ്രഹം നിരവേറ്റിയശ്ശേഷമാണ് ഞാൻ 1980 ഫെബ്രുവരി 12-നു തടാകം ആശ്രമത്തിൽ ചെല്ലുന്നത്. ആശ്രമത്തിന്റെ ദാരപാലകന്നേനാകാവൽപിതാവെന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ കുർഖടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ദിക്കർക്കുടി പ്രാർത്ഥിച്ചുശ്ശേഷമാണു ഉൾപ്പോഴം നടത്തിയത്. “ഒവമേ വിട്ടുകാരേയും നാട്ടുകാരേയും വിട്ടുകൊണ്ടാണു ഞാൻ ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. എന്നൊക്കെ പ്രശ്നം അശ്രൂതായാലും ഇവിടെനിന്ന് ഓടിപ്പോകാൻ ഇടയാണ്ടുതെ” എന്ന കല്ലുനീരോടെയുള്ള എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന പരുമല തിരുമേനിയിലൂടെ ദേവം കേട്ടു എന്നു തിരിത്തുനോക്കുന്നോ ഉറപ്പുണ്ടെന്നു സാക്ഷിക്കാൻ കഴിയും.

സന്ദൂഷജീവിതം തെരഞ്ഞെടുത്ത് ആദ്യം ആശ്രമത്തിൽ എത്തിയ പ്രോശ്ര എന്ന സസ്യോഷം സ്വികരിച്ചുപാനയിച്ചത് അന്നത്തെ ആചാര്യരായിരുന്ന എം. കെ. ജേക്കബ്സ് സാഹാൻ (പിന്നീട് എം. കെ. ജേക്കബ്സ് അച്ചൻ). പുണ്ണിതിരുക്കി അദ്ദേഹം എൻ്റെ സമീപത്തെക്കു വന്നു എന്ന സ്വികരിച്ചുശ്ശേഷം എൻ്റെ പെട്ടി എടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്രോശ്ര ആശ്രമാധികാരിയായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിനയനിർഭരമായ പെരുമാറ്റം എൻ്റെ കല്ലുകളെ ഇരുന്നാണിച്ചു എന്നു പറയുന്നതാവും ഏറെ ശരി. ഈ സംഭവം എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു പുതിയ അഭ്യാസത്തിന്റെ തുടക്കമാണെന്നു എൻഡൈ മനസ്സിലായി. എന്നിക്കു താമസിക്കാനുള്ള മുൻ്നിയിലേക്കു എന്ന കൊണ്ടുപോയി കുറച്ചുനേരം അവിടെ വിശ്രമിക്കാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തുടർന്നു മുന്നു മണിക്കൂ ചായ കുടിക്കാൻ എന്ന വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ആശ്രമജീവിതത്തിലെ ദിനചര്യയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ചായകുടി കഴിത്തു ജേക്കബ്സ് അച്ചൻ കുറെ സ്ഥലം കിളച്ചു കൂഷിക്കുള്ള നിലം ഒരുക്കി. ഞാനും ആ ജോലിയിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പങ്കടക്കുതു. അനുമതത്തെ അവിടത്തെ കൂഷിരിതികളിൽ ചില ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ എന്നിക്കു സാധിച്ചു. അതു വിജയപ്രദമായും അനുഭവപ്പെട്ടു.

ഇങ്ങനെയിരിക്കേ മല്ലാർക്കാടിനടക്കത്തുള്ളതും ആശ്രമത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയും പത്രേകൾ വിന്തതിരിക്കുമുള്ളതുമായ തെക്കര ആശ്രമത്തിലേക്ക് ആരു പോകും എന്ന ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി ഞാൻ പോകാം എന്നു പറഞ്ഞു. അവിടത്തെ കൂഷിസ്വന്ദായത്തിലും ചില മാറ്റങ്ങൾ

വരുത്താൻ സാധിച്ചു. വൈകാതെ തെക്കര ആശ്രമസ്ഥലത്തു റബർ തെക്കൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കാനും ആശ്രമപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കാര്യക്ഷമമായി മുഴുകുവാനും കഴിഞ്ഞതിൽ വലിയ സംതൃപ്തി ഉണ്ടായി. അഞ്ചുവർഷത്തെ തെക്കര ആശ്രമജീവിതത്തിനു ശ്രഷ്ടം ഞാൻ വൈദിക സൗമി നാരി പഠനത്തിനായി കോട്ടയത്തേക്കു പോയി. പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ ശ്രഷ്ടം തടാകത്തിൽ എത്തിയ എനിക്കു അന്നത്തെ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പും ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനുമായ കോട്ടയം കല്ലുപുരയ്ക്കൽ ഡോ. പിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് വൈദികപട്ടം നൽകുകയും തടാകം ആശ്രമത്തിന്റെ ചുമതല മുഴുവൻ എന്ന ഭരമേഖലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം ദൈവനിയോഗം എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു.

ആശുപത്രി

ഞാൻ ചുമതല എൽക്കുഡോൾ ബിഷപ്പ് വാർഷിക സ്ഥാരക ആശുപത്രിയിൽ സ്ഥിരം ഡോക്ടർമാർ ആരും തന്ന ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഡോ. സാംരാജ് സാമുവൽ ചില ദിവസങ്ങളിൽ വൈകിട്ട് അഞ്ചു മൺകു വരും. അപ്പോൾ രോഗികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരെ നോക്കും. പലപ്പോഴും രോഗികൾ കാണുകയില്ല. തുടർന്നു അര മൺകുർ ബൈബിൾ കൂട്ടായും നടത്തും. ആറിന് അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോകും. അങ്ങനെ 1980 വരെ കടന്നുപോയി. പിന്നീട് ബല്ലൂരിൽ പറ്റിച്ച എം.ബി.ബി.എസ്. പാസ്സായ ചിലരും ജുണിയർ ഡോക്ടർമാരും കോയന്നത്തുരുളുള്ള കൊച്ചു ഡോക്ടർമാരും ഓരോ വർഷം പരിശീലനാർത്ഥം ആശുപത്രിയിൽ സേവനം ചെയ്തു വന്നു.

ഡോ. ബാബുമിൻ ജോർജ് 1989-ൽ ചാർബേജ്ഞടുത്തു. രണ്ടുവർഷം കൊണ്ട് ആശുപത്രി നല്ല നിലയിൽ ആയി. രോഗികളുടെ എല്ലാവും വർദ്ധിച്ചു. പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും രോഗികൾ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയുടെ ഡോക്ടർ ബാബുമിൻ വൈകാതെ പോയി. വിണ്കും വേഴാവൽ മഴയ്ക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ വെല്ലും തിൽ നിന്നു കൊച്ചു ഡോക്ടർമാർ വരും എന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വന്നാലും അവർ ഒരു വർഷത്തെ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞു സ്ഥലം വിട്ടും. സ്ഥിരം ഡോക്ടർ ഇല്ലാത്തതുമുലും ചികിത്സ തേടിവരുന്നവരുടെ എല്ലാവും തീരെ കുറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെയിരിക്കു ആന്മാ രോഗിയായിരുന്ന എം. കെ. ജേക്കബ്സ് അച്ചൻ ആകസ്മികമായി ഈ ലോകം വിട്ടു. ഇത് ആശ്രമത്തിനും വിശിഷ്ട എനിക്കും ഒരു വലിയ ആലാതമായിരുന്നു. എന്നു ചെയ്യണമെന്നു തിട്ടമില്ലാതെ വിഷമിച്ച ഞാൻ എല്ലാം ദൈവത്തിൽ ഭരമേഖലിച്ച് ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തു. ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കുന്ന ശമ്പളം കൊടുക്കാൻ കാൾഡി. പിറ്റെ ഞായറാഴ്ച ഇന്ന വിവരം ആശ്രമം ചാപ്പലിലെ വി. കുർബാനയ്ക്കു ശ്രഷ്ടം അല്പം വിഷാദത്തോടെ ഞാൻ

പരസ്യമാക്കി. ഫാ. കെ. സി. വറുഗീസിരേൾ മരുമകനും പ്രമുഖ എൻജിനീയറുമായ ബോവിയുടെ (എബ്രഹാം തോമസ്) ടൗൺലൈ വീടിനു സമീപം താമസിച്ചുവന്ന പി. ജോൺ (കാർത്തികപ്പള്ളി സുദേശിയും ഡോ. പി. കോൾഡിയുടെ സഹോദരനും) എന്നെ വിജിച്ചുകൊണ്ടുപോയി “ഞാൻ 10000 രൂപ തരാം. ബാക്കിയെങ്കെ ദൈവം തന്നു നടത്തും” എന്നു പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതപ്രവർത്തനം! അബുഫും കൊണ്ട് അയ്യായിരും പേരെ പോഷിപ്പിച്ച ദൈവം ഈന്ന് കോടികളുടെ ആസ്തിയുള്ള ആത്മരാലയമായി ബിഷപ്പ് വാൽഷ് മെമോറിയൽ ആശുപത്രിയെ വളർത്തിയെടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഫാ. എറം. കെ. ജേക്കബിരേൾ കാലത്തെ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നു ഞാൻ ചില പാഠങ്ങൾ പറിച്ചു. അതിൽ പ്രധാനം ഡോക്ടർമാർക്കു ആവശ്യമായ സ്ഥാതന്ത്ര്യം നൽകിയാലേ ഏതൊരാഴ്വുപത്രിയും വളരുകയുള്ളൂ എന്നതാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കുന്നോണാണ് കോയമ്പത്തുരിലെ ഒരു വ്യാപാര പ്രമുഖനും ലഭിയ സഭാസ്ഥനെപറിയുമായ പി. വി. ഉകുവിരേൾ മരുമകൻ ഡോ. ജോയിയുടെ ലഭിച്ചത്. ജോയിയുടെ സേവനകാലത്ത് ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു പണം നേന്നും എടുക്കാതെ തന്നെ ആശുപത്രി നല്ല നിലയിൽ നടത്താൻ സാധിച്ചു. രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞു ജോയി ആശുപത്രി വിടപ്പോൾ തമിഴ്നാട്ടുകാരനായ ഡോ. ബൻ വന്നു ചാർജ്ജെടുത്തു. “നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്ഥാപനമനും കണക്കാക്കി ആശുപത്രി കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകണമെന്നും ഞാൻ എന്നും ഡോക്ടറുടെ പിസിലുംണ്ടെന്നും” ഡോ. ബന്ധിനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു അദ്ദേഹം കാര്യങ്ങൾ ഭാഗിയായി നടത്തി. രാപകലെന്നേ ആശുപത്രിയിൽ സേവനം ചെയ്ത ബന്ധിരേൾ കാലത്തു ആശുപത്രി വളരെ ഉയർന്നു. രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമർത്ഥനായ ഡോ. ബന്ധിനു എം.എസ്. പഠനത്തിനു സെലവക്ഷൻ ലഭിച്ചു. തുടർന്ന് റോയി എന്ന ഡോക്ടർ ആശുപത്രിയിൽ നിയമിതനായി. രണ്ടു വർഷം അദ്ദേഹവും നല്ല സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും എം.എസ്. കഴിഞ്ഞു ഡോ. ബൻ തിരിച്ചു വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഇ.എൻ.ടി. സ്വപഷ്യലിസ്റ്റായി സേവനം തുടർന്നു. ഈ ദിവസികളുടെ സേവനകാലം ആശുപത്രിയുടെ ശതി മാറ്റിവിടുകയും സ്ഥാപനത്തിരെ സുവർണ്ണഭായായിത്തീരുകയുമാണുണ്ടായത്. വിസിറ്റർ ബിഷപ്പായിരുന്ന പീലിപ്പോസ് മാർത്തുമസ്സിയേണ്ടാണും ബന്ധിനെ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഫാ. കെ. വറുഗീസ് സ്ഥാക്കവാർഡ് ഓച്ചുള്ള എല്ലാ കെട്ടിടങ്ങളും നഷ്ടസ്വഭാവുടെ കൂർട്ടേഷ്ടസ്വം ഡോക്ടർമാരുടെ വസതികളും കാസ്റ്റിനും മറ്റും നിർമ്മിക്കാൻ ഇതിനിടയിൽ സാധിച്ചു. തവണകളായി യൗസേഖിയോണ് തിരുമേനി 18 ലക്ഷം രൂപ ആശുപത്രി വികസനത്തിനു നൽകിയെന്നു നമ്പിപ്പുവും അനുസ്മർക്കുന്നു. ഞാൻ ആശുപത്രി കാര്യ

അഞ്ചിൽ ദിനംപതി നാലു മൺിക്കുറും സ്കൂൾ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ രണ്ടു മൺിക്കുറും ചെലവിട്ടു വന്നു.

ഈസനെ ആശുപത്രി വളരെ വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ ഡോ. ബന്ധിനു അമേരിക്കയിൽ പോകാൻ ഒരവസരം ലഭിച്ചു. സന്താപ-സന്തോഷ സമി ശ്രമായ വികാരങ്ങളോടാണ് തങ്ങൾ പ്രിയപ്പെട്ട ഡോ. ബന്ധി ദിവതി കളെ താത്രയയച്ചത്. തുടർന്ന് ഡോക്ടർ ഇല്ലാതെ വിഷമികവേ പി.എസ്.ജി. തിൽ നിന്നു ഡോ. മഹേന്ദ്രനെ ലഭിച്ചു. മുന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹം കോയസ്യത്തുറിലെ ടി.വി.എസ്. നഗറിൽ സന്നം ആശുപത്രി സ്ഥാപിച്ചു മാറി. പോന്ത്തുശാഖയും ഡോക്ടർമാരില്ലാതെ ജുണിയർ ഡോക്ടർമാരെ വെച്ചു ഒരു വർഷം ആശുപത്രി നടത്തി. അങ്ങ നെയിരിക്കേ ഡോ. പ്രദീപും ശിശുരോഗവിഭാഗയും ഗൈനക്കോളജി റൂമായ ഭാര്യ മുമതയും ആശുപത്രിയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. കാലഘട്ടം വലിയ അല്പത്തെ ഇല്ലാതെ കടന്നുപോയി.

ആശുമത്തിലെ വിവിധ തസ്തികകളിലിരുന്നു മുന്നര ദശാഖ്വദം കടന്നുപോയി. രണ്ടു വർഷം മുമ്പ് ആചാര്യപദവിയിൽ നിന്നു റിട്ടയർ ചെയ്തു. ആശുമത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനത്തിനും പുതോഗ തിക്കും കഴിവും ആരോഗ്യവും തർജ്ജവും ഉള്ളവർ വരണ്ണമെന്നുള്ള എന്തെല്ലാം ചിന്താഗതി ശരിയായ പാളത്തിലൂടേന്താണു നീങ്ങുന്നതെന്നു എനിക്കും വോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാത്തിനും ഒരു കാലമുണ്ടെന്നു സഭാപ്രസംഗി പറയുന്നതുപോലെ എനിക്കിനി വിശ്രമിക്കാനും കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥിക്കാനുമുള്ള - അല്ലവും അലച്ചില്ലമെല്ലാത്ത - ഒരു നല്ല കാല മാട്ടമാണെന്നു വിശ്രമിക്കുന്നതിനാൽ സമാധാനമുണ്ട്. തിരക്കുപിടിച്ച ജീവിതത്തിനിടയിൽ ദൈവത്തെ കൂടുതൽ അറിയാനും മഹത്പെട്ടു തന്താനും ആവശ്യങ്ങൾ ദൈവമുഖ്യാകെ വേണ്ടവിധം സമർപ്പിക്കാനും സാധ്യക്കുകയില്ലെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. തിരഞ്ഞെന്നക്കു സോൾ പ്രയാസമുണ്ടാക്കിയ പല പ്രശ്നങ്ങളും പ്രതീക്ഷാതീതമായ രീതിയിൽ ദൈവം പരിഹരിച്ചു തന്നു എന്ന സന്തോഷമാണു മനസ്സിലും തുടർച്ചയായി ദൈവക്കുപയോഗിക്കുമെന്നാണല്ലോ പപ്പായേപ്പോലെയുള്ളവരുടെ ധന്യജീവിതം നമ്മുണ്ടും പരിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിനു ആയിരമായിരം സ്ത്രീകൾ അർപ്പിക്കുവാൻ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്രമജീവിതം എത്രയോ അഭികാമ്യം.

സ്കൂളിലെ ആരംഭം

തടാകത്തിൽ ശ്രാമീനരായ കൂട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ഒരു സ്കൂൾ ആരംഭിക്കാനിടയായ സാഹചര്യം അതഭൂതകരവും തികച്ചും വിഭിന്നവും ചിന്ത

നീയവുമാണ്. ഒരു ദിവസം തകാകാശമത്തിലെ തെങ്ങിൽ കയറി തേങ്ങ തിട്ട് എല്ലിക്കാണിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു തൊഴിലാളി എന്നോടിപ്പകാരം പറഞ്ഞു, “അയ്യാ, നീങ്കേ ഒരു സ്കൂൾ ഇങ്കേ ആരംഭിക്കലാമല്ലോ. എങ്കിൽ പശങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ് പേശുവത് എങ്കർക്ക് രിസ് പുടിക്കും. പത്തായിരം പതിനഞ്ചായിരം മറ്റും കൊടുക്കുവതുക്ക് എങ്കർക്കു മുടിയാൽ.” ഇതെന്ന കാരുമായി ചിന്തിപ്പിച്ചു. ആ സമയത്തു തോട്ടം ഉടമയും പ്രമുഖ വ്യവസായിയും ആശ്രമത്തിന്റെ വലിയ സുഹൃത്തുമായ പ്രസാദ് ഉമ്മൻസ് മാതാവും മുൻ സഭാ സെക്രട്ടറിയും ട്രസ്റ്റിയുമായ പടിഞ്ഞാറേ കൈ പി. സി. എബ്രഹാം മാരിൻസ് ഇടുസഹാദതിയും തോട്ടുമുഖത്തു ഉമ്മ ചുൻസ് ഭാര്യയുമായ ഏലമു കൊച്ചുമു “അച്ചാ, പിളേളർക്കു പറിക്കുവാ നായി എൻസ് സുസൻ മോൾ (അമേരിക്ക) 15000 രൂപ എന്നെ ഏല്പിച്ചി ടുണ്ട്.” ഇതു കേട പ്രസാദ് ഉമ്മൻ പറഞ്ഞു “അച്ചൻ ഒരു നശ്സറി തുട അംഗുളം കാശു കിട്ടും. ഇവിടെ ഒരു നശ്സറി തുടങ്ങിയാൽ കൊച്ചു കുണ്ഠുങ്ങളുടെ ചിരിയും കളിയും കുസ്തികളും സംസാരവുമെല്ലാം അച്ചൻസ് മനസ്സിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.”

സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന മുക്കേബേരാൻ മിയാമ പുന്നൻ പറഞ്ഞു “സ്കൂളിനു വേണ്ട ബാബും ഡസ്ക്ടോ മറ്റും തോൻ പണിയിച്ചു തരം.” പിറ്റേ ആച്ചപ തന്നെ മിയാമ കൊച്ചുമു ഒരു ലോറി മരം അപ്പിച്ചു ആശ്ര മത്തിലെത്തിച്ചു. നാല് ആശാറിംബാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിവരം വിസി സ്റ്റൂഡിഷപ്പായിരുന്ന പിലിപ്പോസ് മാർ തുണേബിയോസിനെ അറിയി ചുപ്പോൾ അദ്ദേഹം സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഫിഫ്റ്റ് കൂസ്സ് വരെ മതിയെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഇന്നും സ്കൂളിൽ 5 കൂസ്സും വരെ മാത്രം. അങ്ങനെ 1998-ൽ തകാകത്തിൽ സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. രണ്ടു വർഷം കൊണ്ട് ഇരുന്നുറു കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ ചേരുന്നു. സ്കൂളിനു വേണ്ട കെട്ടിടങ്ങൾ 2005-ൽ നിർമ്മിച്ചു. കൂസ്സുകൾ ആശുപത്രിക്ക് എതിരെ കിട കുന്ന് ആശ്രമംവക സമലാത്തെ കെട്ടിടത്തിലേക്കു മാറ്റി. അങ്ങനെ തെങ്ങുകയറ്റകാരൻസ് ആശ്രഹം ദൈവം സാധിച്ചു കൊടുത്തു എന്നു പറയുന്നതിൽ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

ബാലവേന്നം

ബാലവേന്നത്തിന്റെ ജനനവും എതാണ്ട് നിനച്ചിരിയാതെ ഇതുപോലെ യാണ് സംഭവിച്ചത്. 1990-ൽ ആശ്രമം സന്ദർശിച്ച മലകര സഭാരത്തം യോ. ഗീവറുഗ്രീസ് മാർ ഓസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി എന്നോടു ചോദിച്ചു, “അച്ചാ ഒരു ബാലവേന്നം ഇവിടെ ആരംഭിച്ചു കുടേ? എത്രയോ പാവപ്പെട്ട കുണ്ഠുങ്ങളും ഇതിനു ചൂറുമുണ്ട്. അവർക്കു നമ്മളിൽ നിന്നു ഒരു നമ്മയുണ്ടാക്കേം.” ഈ ചോദ്യവും എന്നെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിച്ചു. പരി

കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത, ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനു വകയില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങളായിരിക്കും ഭാവിയിൽ തീവ്രവാദികളും കളളാരും കൊള്ളുക്കാരും മറുമായി മാറുന്നത്. തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾ രണ്ടും മൂന്നും നിലകളുള്ള മാളികകളിൽ താമസിക്കുകയും വിലകുടിയ വലിയ കാരുകളിൽ സഖ്യരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണുന്നോൾ പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾ വിചാരിക്കും “എന്തെ ഞങ്ങൾക്ക് ഈതുപോലെ ജീവിക്കാനും സഖ്യരിക്കാനും സാധിക്കുന്നില്ല.” അവർ വളരുന്നോൾ കട്ടും, ചതിച്ചും, കുതികാൽ വെട്ടിയും, ഏകാലപാതകങ്ങൾ നടത്തിയും കാശുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കും. പണമുള്ളവരെ വെച്ചേക്കരുതെന്നു ചിന്തിക്കും. ഒരു നേരത്തെ ആഫാരത്തിനുപോലും വകയില്ലാത്ത ഇക്കുട്ടർ ലോകത്തെന്നെ വെറുക്കുന്നു. എന്തു ക്രൂരപ്പവൃത്തികളും ചെയ്യാൻ തയാറാകുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് അവർക്കുവേണ്ടി മമുകൾ അല്പപം കഷ്ടപ്പെട്ടാം. അവർ പറിച്ചു വളർന്നു നല്ല ജോലികൾ നേടി സന്നോഷമായി ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുക.” മെത്രാച്ചുൻ പറഞ്ഞു.

ഈകാര്യം ഞാൻ യൗസേഖിയോസ് തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞു. “നല്ലതാ, പക്ഷെ ആരും ഇതെല്ലാം നോക്കിച്ചേയ്യാൻ. അച്ചൻ എല്ലാത്തിന്റെയും പുറകെ നടക്കുമോ? ആരുപത്രി, സ്കൂൾ, തടാകം ആശ്രമം, തെക്കര ആശ്രമം, സന്ദർശകൾ, ക്യാമ്പുകൾ എന്നിവയെല്ലാം എങ്ങനെ നടത്തും?”

ഞാൻ പറഞ്ഞു, “കഷ്ടപ്പെട്ടാനാണ് ഞാൻ ഈ വേലയ്ക്ക് ഇരண്ണിതിരിച്ചത്. ഈ ഭാരവാം എറ്റുകാരാണ് ഞാൻ തയ്യാറാണ്. എനിക്ക് ഒരു ശ്രഹം കൂടിയുണ്ട്. ഇവിടെ ഒരു വ്യുദവെന്നു കൂടി ആരംഭിക്കണമെന്ന്. അവരേയും ശുശ്രാഷ്ട്രിച്ചു സംരക്ഷിക്കണം.” ബാലദേവനും ആരംഭിക്കാൻ കഴിവുള്ള സഹായം തരാം എന്നു പറഞ്ഞ് യൗസേഖിയോസ് തിരുമെന്തിയും ഗവർണ്ണറിന്റെ ബോർഡിയും അനുമതി നൽകി.

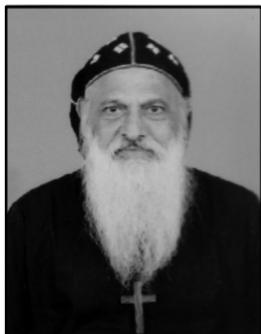
ബാലദേവനത്തിനുവേണ്ടി രണ്ടുനില കെട്ടിടം പണിയാനും രണ്ടു ലക്ഷം രൂപായോളം മിച്ചുണ്ടാക്കാനും സാധിച്ചു. ദൈവം അതഭൂതം പ്രവർത്തിച്ചു. 1997 ജനുവരി 11-നു ബിഷപ്പ് വാർഷിക്കേൾ ചരമവാർഷിക ദിനത്തിൽ പ. മാതൃസ് രണ്ടാമൻ ബാവായും ഗീവരുഗ്രീസ് മാർ ഒന്താത്തിയോസും ഫീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേഖിയോസും ചേർന്ന് ബാലദേവനു മരിരത്തിന്റെ കൂദാശ നടത്തി ബാലദേവനും ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഇവിടെ താമസിച്ചു പറിച്ചുപോയ പല കുട്ടികൾ എം.ബി.എ., ബി.എസ്റ്റ്., കമ്പ്യൂട്ടർ കോഴ്സ്, ബി.ബി.എ., ബി.എ. മുതലായ ബിരുദങ്ങൾ നേടി വിവിധ മേഖലകളിലെ ഉയർന്ന പദവികളിൽ പതിലാസിക്കുന്നു. ഇവർ എല്ലാംതന്നെ തടാകം ആശ്രമത്തിന്റെ സന്നോഷവും കിരീടവുമാണ്.

വൈവം ബലഹീനരായ വ്യക്തികളെ ഉപയോഗിച്ചു ലോകത്തെ തിരിച്ചു വിടുന്ന എന്ന വസ്തുത എത്രയോ സത്യം എന്നു തെങ്ങെള്ളും എന്നും ചിന്തിക്കുകയാണ്.

ഒരിക്കൽ ശീവഗുഗിസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി പറഞ്ഞു. “അച്ചാ, വലിയ പ്രഗതിയാർ ഇരുന്ന ക്ഷേരയിലാണു അച്ചൻ ഇരിക്കുന്നത്. അവർക്കു കാര്യമായി ഒന്നും ഇവിടെ ചെയ്യാനായില്ല. അച്ചൻ അഹാ കരിക്കരുത്.” ‘യാക്കോബ് അച്ചൻ്റെ കാലം ആശ്രമത്തിൻ്റെ വളർച്ചയുടെ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു എന്നതിൽ വളരെ സന്ദേഹമുണ്ടെന്നു’ പിനി ദർശിച്ചപ്പോൾ ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചു.

ഇതെല്ലാം എൻ്റെ കഴിവുകൊണ്ടു സാധിച്ചതാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് എൻ്റെ അല്പത്തും മാത്രമായിരിക്കും. എല്ലാം വൈവക്കൂപയയുടെ ഒഴുകിന്റെ പ്രതീകങ്ങൾ മാത്രം. പല കാര്യങ്ങളിലും അവിലെ പിതാവായ വൈവകരങ്ങളിലെ ഒരുപക്രണമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിച്ചതു വലിയ ഭാഗ്യം എന്ന് എപ്പോഴും ഓർത്ത് വൈവരണ സ്ത്രീക്കുകയാണ്.

ഈനും താാൻ കുടുതൽ ഭാഗ്യവാനാണ്. വൈവരേതാടു കുടുതൽ അടുക്കുവാനും മുൻകാലങ്ങളിലേക്കാൾ കുടുതൽ സമയം മനസ്മാധാന തേതാടെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും പുനിക്കു സാധിക്കുന്നു. സപ്തതിയുടെ വകിൽ എത്തിനിന്തക്കുന്ന ഏറ്റിനിക്കു കഷ്ടിണവും ചില്ലറ രോഗങ്ങളും ഉള്ളതിനാൽ താാൻ വലിയ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിൽ നിന്നു വിടുതൽ നേടി എത്തകരമായ റിട്ടർമെന്റ് ജീവിതം ആരോടും പരിഭ്വമില്ലാതെ സസ്യങ്ങാശം ആസാദിക്കുകയാണ്. ഇനിയുള്ള കൃപാവര കാലഘട്ടവും താകത്തിൽ തന്നെ തങ്ങി ഇവിടെത്തെ പരിപാവനമായ ഇടത്തിൽ മണ്ണോടു മല്ലു ചേരാനുള്ള ആഗ്രഹമാണെന്നിക്കുള്ളത്. അതിൽ കുടുതൽ ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാനുമില്ലല്ലോ.

യാക്കോബ് റിച്ചാച്ചൻ

ആന്ത്രേഷം ശവേണിംഗ് ബോർഡ് അംഗങ്ങൾ

സബെറിയാ മാർ
തെയോപ്പിലോസ്

കെ. വി. യാക്കോബ്
റിസാൻ

ഫാ. എസ്. എം.
ജോർജ്ജ്

ഫാ. ബന്ധാമിൽ
ശക്രത്തിൻ

ഫാ. ഷിനു കെ.
തോമസ്

പ്രസാദ് ഉമൻ

ഡോ. ജോർജ്ജ്
ജോസഫ്

ബെമസൻ മാത്യു

സുനിൽ തോമസ്

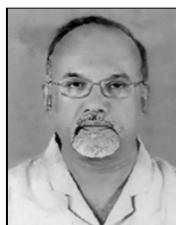
ജോൺ മാത്തൻ

പി. വി. ഉടകുകുട്ടി

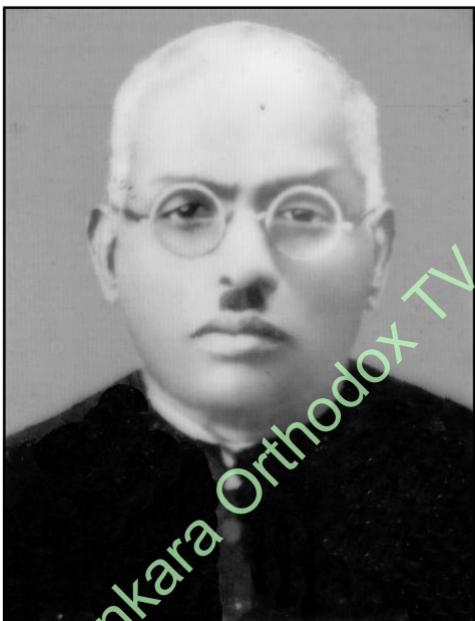
കെണ്ണൻ
ആന്ദ്രൂ ജോസ്

എഞ്ചിനീയർ ഫിലിപ്പ്

അധ്യാ. അജയ്
തോമസ്

In Solemn memory of our beloved father

Pathrose Mathai

(Former Principal Gov. Law College Trivandrum.
One of the top leaders of the Malankara Orthodox
Syrian Church in the last century.)

Inserted by

Prof. Pathrose Pathrose Mathai
(Former executive Director and Secretary
Sports Authority of India)

കോട്ടയ്‌ക്കരൽ പബ്ലിഷേഴ്സിൻ്റെ ശ്രദ്ധാങ്കണ്ട

1. മലക്കരസഭയുടെ സമന്വയത സാമഗ്രികൾ (സചിത്ര സഭാചരിത്രം)	700 രൂപ
2. സഭാക്കേസുകളുടെ സമഗ്ര സമാഹാരം	600
3. സഭാചരിത്ര വിജ്ഞാനക്കോശം	500
4. സമ്പൂർണ്ണ സഭാചരിത്രം എ.ഡി. 52-2014	500
5. കണ്ണമാട്ടു ശ്രദ്ധവർ	500
6. പുത്തൻകാവു മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി	200
7. പ. വട്ടയേറിൽ തിരുമേനി	175
8. പ. ഒറഗേൻ ബാവാ	80
9. പാരേക്ക് മാർ ഇഹവാനിയോസ്	80
10. ചേപ്പൂട്ടു മാർ ദീവനാസേപ്പാസ്	40
11. എ.ഡി. കുറിയാക്കോശ് റവാൻ	75
12. പ. പാവാടി തിരുമേനി	100
13. പാവാടി പി. സി. യോഹന്നാൻ റവാൻ	50
14. ഫാ. എ.ഡി. എ.ഡി. എ.ബ്രൂഹാരം	75
15. പഴയസമിനാർ: മലക്കരസഭയുടെ പവിത്രഹ്യദയം	75
16. ഭവിൽ വിടർന്ന ദേവലോകം	100
17. ഇലഞ്ഞിക്കരൽ ജോൺ വക്കീൽ	100
18. കുഞ്ഞാട്ടുകളുടെ വലിയ ഇടയാളം (സംഭാഷണകൂർ ചരിത്രം)	100
19. മണലിൽ അച്ചൻ്റെ സഭാസ്ഥാനകൾ	100
20. സുപ്രീംകോടതിവിധി 1958	90
21. പ. ഗീവിറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ	200
22. ആനപാപ്പി	150
23. കാതോലിക്കാ ബാവാമാരുടെ കാലടികളിൽ	30
24. പരിശുദ്ധ കന്ധകമരിയം	30
25. ബുദ്ധൻ ആശമഭവം റിത്രൈ പ്രസ്ഥാനവും	150
26. തകാകത്തിലെ തപോധന (ബിഷപ്പ് വാൽഷ്)	150
27. പറുമല മാർ ഗ്രീഗേറിയോസ് മഹാകാവ്യം	60
28. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ്	100
29. പി. എ.ഡി. തോമസ് റവാചുൻ: മിഷൻ ബോർഡിൽ പ്രഭാത നക്ഷത്രം	150
30. ചിത്രമെഴുത്തു കെ. എ.ഡി. വറുഗീസിൻ്റെ ആരമക്കമ	50
31. തേഹാവിൻ്റെ ആരമക്കമ (പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കരൽ പള്ളിചരിത്രം)	50
32. കാതോലിക്കേറ്റിൻ്റെ കാലിക പ്രാധാന്യം	75
33. തുന്മാൻ പള്ളിചരിത്രം	100
34. കേരളീയ നസാണികളുടെ രാഷ്ട്രീയ സേവനം	150
35. മാതൃസ്വ മാർ അത്താനാസേപ്പാസിൻ്റെ പഞ്ചകല്യാണി	100
36. Indian Orthodox Church of St. Thomas	400
37. Acta Indica	200
38. Pathrose Mar Osthathios (A prophet like Revolutionary)	100
39. Philipose Mar Theophilus	30
40. The Saintly Shepherds of Malankara Church (Kurichi Baba)	200

ആയിരം രൂപയിൽ കൂടുതൽ വിലയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നവർക്ക് 25% കമ്മീഷൻ നൽകുന്നതാണ് (തപാൽ ചെലവു പൂറമെ).

കെ. വി. മാമൻ കോട്ടയ്‌ക്കരൽ

പി. ബി. 10, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം-686018 ഫോൺ: 0481-2578936